ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ
ԳԱԼՈՒՍՏ ԿԻՒԼՊԷՆԿԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԵԱՆ

Ռ. Ս. ՂԱԶԱՐԵԱՆ

ԳՐԱԲԱՐԻ ՀՈՄԱՆԻՇՆԵՐԻ ԲԱՌԱՐԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒԱՆ – 2006

FUNDAÇÃO CALOUSTE GULBENKIAN

50 1956 2006 anos

Երախտագիտութեամբ ձօնում եմ
դոկտոր ԶԱՒԷՆ ԵԿԱՒԵԱՆԻՆ
Ռուբէն Ղազարեան

ՀՏԴ 801.3 = 919.81
ԳՄԴ 81.2Հ - 4
Ղ - 158

Ղազարեան Ռ. Ս.
Ղ - 158 Գրաբարի հոմանիշների բառարան: Եր., Երևանի Համալս. Հրատ., 2006, 704 էջ:

Բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիշ բառերին, որոնք գործածութիւն են գտել հայ մատենագրութեան 5-11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական երկերում:

Ղ 4602030000 / 704(02) 2006 թ. *ԳՄԴ 81.2Հ - 4*

ISBN-5-8084-0733-8

© *Երևանի Համալս. Հրատ., 2006 թ.*
© *Ռ. Ղազարեան, 2006 թ.*

ԲԱՌԱՐԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Ներկայ բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիշ բառերին, որոնք մասնաւորապէս գործածութիւն են գտել հայ մատենագրութեան 5–11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական երկերում:

Հոմանիշների որոշման և ընտրութեան ամբողջ ընթացքում ուղեցոյց ենք ունեցել նշանաւոր Նոր Հայկազեան բառարանը (Նոր բառգիրք Հայկազեան լեզուի, հտ. Ա, Բ, Վենետիկ, 1836–37), որը միաժամանակ հիմք է ծառայել բնագրային վկայութիւնների մեծագոյն մասից օգտուելիս: Միւս աղբիւրը մեր բառարանն է (Գրաբարի բառարան, հտ. Ա, Բ, Երեւան, 2000, բ. տպ. Անթիլիաս-Լիբանան, 2004), որը մեծապէս նպաստել է կողմնորոշուելու գրաբարի հոմանիշների բարդ և խճճուած համակարգում: Իբրեւ աղբիւր՝ պէտք է նշել Ա. Սուքիասեանի «Հայոց լեզուի հոմանիշների բացատրական բառարանը» (Երեւան, 2003), որին, սակայն, դիմել ենք խիստ անհրաժեշտութեան դէպքում:

Պէտք է նկատել, որ մենք շատ անգամ աշխատել ենք չծանրաբեռնել բառայօդուածները հոմանիշային շարքերով, ըստ որում փորձել ենք ներկայացնել յատկապէս կարևորագոյն հոմանիշները, որոնք իմաստային առումով կարող են փոխարինել բնագրում վկայուած և բառարանում տեղ գտած հոմանիշին: Բառարանի կառուցուածքն հետեւեալն է.

Բառերը բերւում են այբբենական կարգով և հոմանիշային շարքերով կազմում են առանձին բառայօդուածներ:

Բառարանում երբեմն երկու կամ աւելի հոմանիշ բառերը, եթէ չի խախտւում այբբենական կարգը, բերւում են կողք կողքի՝ կազմելով մէկ բառայօդուած:

Բառերն արժէքաւորւում են խօսքամասային, ինչպէս նաեւ մասնագիտական բնոյթ կրող հոմանիշների համապատասխան նշումներով՝ ա. գ. դ. շ., բժշկ. բսբ. կրօն. եւ այլն (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Բայերը տրւում են անորոշ դերբայական ձեւերով: Ի խոնարհման բայերի համար փակագծերում սովորաբար նշւում է ներկայ ժամանակի եզակի առաջին դէմքի վերջաւորութիւնը, ինչպէս՝ ուսանել (իմ): Բայերի համար անպայմանօրէն նշւում է նրանց սեռը՝ նբ. չբ. հբ. կ. (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Համանուն բառերը համարակալւում են արաբական թուանշաններով, որոնցով բառայօդուածների կազմում առանձնացւում են նաեւ բազմիմաստ հոմանիշների տարբեր նշանակութիւնները:

Դարձուածաբանական միաւորները բառայօդուածների կազմում նոյնպէս առանձնացւում են եւ գծիկով բերւում են նոր տողից:

ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ա.– ածական
ածբ.– աստուածաբանական
անարգ.– անարգական
աշխգր.– աշխարհագրութիւն
աստղգ.– աստղագիտութիւն
բժշկ.– բժշկական
բսբ.– բուսաբանութիւն
գ.– գոյական
գրկն.– գրականագիտութիւն
դ.– դերանուն
դից.– դիցաբանութիւն
եկեղց.– եկեղեցական
եղբ.– եղանակաւորող բառ
երժշտ.– երաժշտական
երկրչ.– երկրաչափութիւն
Թ.– Թուական
Թուաբ.– Թուաբանութիւն
իրաւ.– իրաւաբանութիւն
լեզուաբ.– լեզուաբանական
կ.– կրաւորական, կրաւորաձեւ
կենդբ.– կենդանաբանութիւն
կենսբ.– կենսաբանութիւն
կզմխս.– կազմախօսութիւն
կրօն.– կրօնական
հբ.– հասարակ բայ
հաւաք.– հաւաքական
հզդպ.– հազուադէպ
հկռ.– հակառակը
հնք.– հանքային
ձ.– ձայնարկութիւն
ճարտ., ճրտրպ.– ճարտարապետութիւն
մ.– մակբայ
մբ.– միադիմի բայ
յոգն.– յոգնակի
նբ.– ներգործական բայ
նխ.– նախդիր
նխդ.– նախադրութիւն
նման.– նմանութեամբ
նուազ.– նուազական
շ.– շաղկապ
չբ.– չեզոք բայ
պբ.– պատճառական բայ
սաստկ.– սաստկական
սխ.– սխալ
սնոտ.– սնոտիապաշտութիւն
տրամ.– տրամաբանութիւն
փիլ.– փիլիսոփայութիւն
փխ.– փոխանակ
փխբ.– փոխաբերական
փխն.– փոխանունութիւն
փղքշ.– փաղաքշական
քեր.– քերականական
քիմ.– քիմիական
օդերեւ.– օդերեւութաբանութիւն

Ա

Ա՛, ձ, Ա՛յ, ո՛վ (կոչական բացականչութիւն)։

Ա՛ Ա՛, ձ, Ա՛խ, վա՛յ (վշտի՝ ցաւի՝ տառապանքի բացականչութիւն)։

ԱԲԲԱՅ, գ. Աբբաս, վանական, կրօնաւոր, միանձն։

ԱԲԲԱՆԱ, գ. Բարձունք (բարձր տեղ)։

ԱԲԲԱՍ, տե՛ս ԱԲԲԱՅ։

ԱԲԲԱՍՈՒՀԻ, գ. Աւագուհի, մայրպետ, պետ մարց։

ԱԲԻՈՆ, ա. Աղքատ։

ԱԳԱՀ, ա. 1. Ընչասէր, ընչաքաղց, արծաթասէր։ 2. Անյագ, ժլատ, կծծի։

ԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անյագութիւն, ժլատութիւն, ընչաքաղցութիւն, կծծութիւն, արծաթսիրութիւն։ 2. Ցանկութիւն, փափագ։ 3. Ծիգն, ջան։ 4. Կաշառ։

ԱԳԱՆԵԼ[1] (իմ), հբ. Զգենուլ, արկանել, հագանել։

ԱԳԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Իջավանել, իջեւանել, երեկանալ, երեկօթս առնուլ՝ առնել։

ԱԳԱՆԵԼԻՔ, գ. Զգեստ, հանդերձ, արկանելի։

ԱԳԱՊ, գ. Սեղան, հացկերոյթ։

ԱԳԱՐԱԿ, գ. 1. Անդ, անդաստան։ 2. Կալուած։ 3. Գիւղ, աւան, շէն։ 4. Դաստակերտ։ 5. ա. Ագարակային։

ԱԳԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԱԳԱՐԱԿ (5)։

ԱԳԵԻՈՐ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ։

ԱԳԻ, գ. Ձետ, տուտն, տտուն։

ԱԳՈՅՑ, մանաւանդ՝ ԱԳՈՅՑՔ, գ. 1. Լծակ, նիգ։ 2. Լամբ, օղամանեակ։

ԱԳՈՆԻՍՏԱՅՔ, գ. յոգն. Աթղեստայք։

ԱԳՈՒԳԱՅՔ, գ. Առուահանք, խողովակ։

ԱԳՈՒՌ[1], գ. Ափ (ձեռքի), բուռն։

ԱԳՈՒՌ[2], գ. Աղիւս։

ԱԳՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգեցուցանել, զգեցանել, զգեստաւորել, զգեստաւորեցուցանել։

ԱԳՈՒՑԻՉ, ա. Զգեցուցիչ, զգեցուցանող։

ԱԳՌԱԻ, գ. (կենդբ.) Որի, բարու։

ԱԴԱՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ։

ԱԴԱՄԱՅԻՆ, ա. Ադամայական, ադամեան։

ԱԴԱՄԱՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ։

ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ, ա. Ադամանդական, ադամանդեան։

ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ։

ԱԴԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ։

ԱԴԵՆ կամ ԱԴԻՆ, գ. Դրախտ, եդեմ։

ԱԶԱԶԱՆԱԼ, չբ. Ազազանել, ազազել, չորանալ, ցամաքել, ցամաքանալ։

ԱԶԱԶԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ։

ԱԶԱԶԵԼ[1], նբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել։

ԱԶԱԶԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ։

ԱԶԱԶՈՒՆ, ա. 1. Չոր, ցամաք։ 2. Վտիտ, տկար։

ԱԶԱՏ, 1. գ. Ազնուական։ 2. ա. Ինքնիշխան։ 3. Ձերծ, անմասն։ 4. Արձակ, ընդարձակ։ 5. Բարձր։ 6. մ. Ազատօրէն։

– ԱԶԱՏ ԱՌՆԵԼ, Ազատել։

ԱԶԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Բարեբարոյ, բարեվար։

ԱԶԱՏԱԲԵՐԱՆ, 1. ա. Անբռնադատ։ 2. մ. Ազատօրէն, անբռնադատաբար։

ԱԶԱՏԱԳՈՒՆԴ, գ. Ազատազօրք։

ԱԶԱՏԱԴԷՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԴԷՄ։

ԱԶԱՏԱԶՕՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱԳՈՒՆԴ։

ԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազատութիւն։ 2. Ազնուականութիւն։ 3. Անձնիշխանութիւն։ 4. Առատաձեռնութիւն։

ԱԶԱՏԱՆԻ, գ. հաւաք. Ազատորեար, ազատատեարք։

ԱԶԱՏԱՏԵԱՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՆԻ։

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄ, ա. Ազատատոհմիկ, ազնուատոհմ։

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՏՈՀՄ։

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուականութիւն։

ԱԶԱՏԱՐԱՐ, ա. Ազատեցուցիչ, ազատիչ, փրկիչ, զերծուցիչ:
ԱԶԱՏԵԼ, նբ. Փրկել, զերծանել:
ԱԶԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ազատել տալ, ազատել:
ԱԶԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, ԱԶԱՏԻՉ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՐԱՐ:
ԱԶԱՏՈՐԵԱՐ տե՛ս ԱԶԱՏԱՆԻ:
ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուականութիւն: 2. Անձնիշխանութիւն: 3. Փրկութիւն: 4. Առատաձեռնութիւն: 5. Ազնուութիւն, մեծահոգութիւն:
ԱԶԲԱԽՈՒՄԲ, ա. Բազմախիտ, խիտ առ խիտ:
ԱԶԳ, գ. 1. Ցեղ, տոհմ: 2. Սերունդ: 3. Ժողովուրդ, ամբոխ: 4. Սեռ, տեսակ: 5. Կարգ, դաս:
ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդաբանութիւն, ազգահամար, ազգահանութիւն:
ԱԶԳԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԱԶԳԱՊԵՏ:
ԱԶԳԱԽԱՌՆ, ա. Ազգական, ազգակից, խնամի:
ԱԶԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, ազգականութիւն:
ԱԶԳԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Ազգակից, արիւնակից: 2. Մարմնակից: 3. Նմանակից: 4. Ազգային, հայրենական:
ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն: 2. Ազգ, ցեղ, տոհմ:
ԱԶԳԱԿԻՑ, տե՛ս 1. Ազգական (1): 2. Համասեռ: 3. Համանման:
ԱԶԳԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Ազգակցապէս (որպէս ազգակից):
ԱԶԳԱԿՑԱՊԷՍ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑԱԲԱՐ:
ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Կցորդութիւն, համանմանութիւն:
ԱԶԳԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԳԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԳԱՀԱՅՐ, գ. Նախահայր:
ԱԶԳԱՅԻՆ, ա. 1. Հայրենի, հայրենական, հայրենեան: 2. գ. Ազգական, ազգակից:
ԱԶԳԱՊԵՏ, գ. Ազգագլուխ:
ԱԶԳԱՏՈՀՄ, գ. 1. Տոհմ, ցեղ, զարմ: 2. Ազգ:
ԱԶԳԱՏՈՀՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱԶԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տոհմ, ազգատոհմ: 2. Ցեղակցութիւն, տոհմակցութիւն, համացեղութիւն, ազգակցութիւն, ազգականութիւն:
ԱԶԳԻ ԱԶԳԻ, ա. Պէսպէս, բազմատեսակ, զանազան, այլեայլ:
ԱԶԴ, գ. 1. Լուր, տեղեկութիւն: 2. Ազդումն, ազդեցութիւն:
- ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ, Ազդ տալ, լուր առնել, իմաց առնել, ազդել, ազդեցուցանել, յայտնել, տեղեկացուցանել:
- ԱԶԴ ՏԱԼ, տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ:
ԱԶԴԱԿԱՆ, ա. Ազդողական, ներգործական, ազդեցական, ազդեցիկ, ազդոյ:
ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդումն, յայտարարութիւն:
ԱԶԴԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել: 3. Դրդել, թելադրել, սադրել: 4. Շարժել (շարժման մէջ դնել):
ԱԶԴԵԼԻ, ա. 1. Զգալի (զգայարաններով ընկալելի): 2. Զգայուն:
ԱԶԴԵՑԱԿԱՆ, ԱԶԴԵՑԻԿ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱԶԴԵՑՈՒՄՆ, գ. 1. Ազդարարութիւն: 2. Ազդումն, ներգործութիւն: 3. Դրդումն, սադրանք:
- ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ ԲՆԱԿԱՆ, Բնազդ:
ԱԶԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել:
ԱԶԴՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
ԱԶԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԴՈՅ, ա. 1. տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ: 2. Ուժգին, սաստիկ:
ԱԶԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղեկութիւն, ծանօթութիւն:

ԱԶԴՈՒՄՆ, գ. 1. Ազդեցություն, ներգործություն: 2. Դրդումն, թելադրություն: 3. Զգացումն: 4. Ազդարարություն, յայտարարություն: 5. Ձայն, խօսք:

– ԱԶԴՄԱՄԲ, մ. Իրաւ, իրօք, արդարև, իսկապէս:

– ԱԶԴՈՒՄՆ ԱՌՆՈՒԼ. Զգալ:

ԱԶԴՐ, գ. (կզմխս.) Զիստ, բարձ:

ԱԶՆ, գ. 1. Ազգ, ժողովուրդ: 2. Ցեղ, սերունդ:

ԱԶՆԻՒ, ա. 1. Ազնուատոհմ, տոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական: 3. Սրբազան, նուիրական:

ԱԶՆՈՒԱԳՈՐԾ, ա. Ազնուարար:

ԱԶՆՈՒԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ:

ԱԶՆՈՒԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուականութիւն, ազնուութիւն:

ԱԶՆՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Քաջատոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական, ազնիւ, գեղեցիկ: 3. Սրբազան, սուրբ:

ԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուազգութիւն, ազնուութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, մարդասիրութիւն, բարութիւն: 3. Լաւութիւն (լաւ լինելը):

ԱԶՆՈՒԱԿԵՐՊ, ա. Բարետեսակ, գեղեցիկ:

ԱԶՆՈՒԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Բարեպաշտ:

ԱԶՆՈՒԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԱԶՆԻՒ (1):

ԱԶՆՈՒԱՐԱՐ, տե՛ս ԱԶՆՈՒԱԳՈՐԾ:

ԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱԶՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԿԻՐ^{1}:

ԱԹՂԵՍՏԱՅՔ, տե՛ս ԱԳՈՆԻՍՏԱՅՔ:

ԱԹՈՌ, գ. Գահ:

ԱԹՈՌԱԿԱԼ, գ. (եկեղց.) Աթոռակից:

ԱԹՈՌԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակալութիւն, գահակայութիւն:

ԱԹՈՌԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Գահակից: 2. տե՛ս ԱԹՈՌԱԿԱԼ, 3. (կրօն.) Էակից, փառակից, հաւասարապատիւ:

ԱԹՈՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակցութիւն:

ԱԹՈՌԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:

ԱԹՈՌԱՆԻ, գ. հաւաք. Աթոռք:

ԱԼԵԻՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՅԹ:

ԱԼԵԻՈՐ, գ. ա. Ծեր, ծերունի, զառամ, յետնածեր, հին աւուրց:

ԱԼԵԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծերանալ, զառամանալ: 2. Սպիտակել (մազերը):

ԱԼԷԼՈՒ, տե՛ս ԱԼԷԼՈՒԻԱ(Յ):

ԱԼԷԼՈՒԵԼ, չբ. (եկեղց.) Օրհնաբանել:

ԱԼԷԼՈՒԻԱ(Յ), գ. (եկեղց.) Ալէլու, օրհներգութիւն (փառաբանական):

ԱԼԷԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈԾԵԼ^{1}:

ԱԼԷԿՈԾԵԼ^{1}, նբ. Ալէկոծ առնել, ծփել, յուզել, խռովել:

ԱԼԷԿՈԾԵԼ^{2} (իմ), չբ. Ալէկոծ լինել, ծփել, խռովել:

ԱԼԷԿՈԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈԾԵԼ^{2} (իմ):

ԱԼԷԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծփանք: 2. փխբ. Խռովութիւն:

ԱԼԻ, տե՛ս ԱԼԻՔ:

ԱԼԻՔ, գ. Կոհակ:

ԱԼՈՁ, տե՛ս ՈՒԼ:

ԱԼՈՒՑ, գ. Խորք (հմմտ. Ալք):

ԱԼՔ, գ. Խորք, ստորմիք:

ԱԽ, ձ. Վա՜յ, աւա՜ղ (վշտի՝ ցաւի՝ ափսոսանքի բացականչութիւն):

ԱԽԱՏՐՈՅՋ, ա. 1. Բարբարոս, վայրենի, բիրտ: 2. գ. Ցելուզակ:

ԱԽԱՒԵՂԱԳԷՍ, տե՛ս ԹԱԿԱՂԱՂ:

ԱԽԵՐԱԿ, ա. Ցիմար, ապուշ, անմիտ:

– ՅԱԽԵՐԱԿԱՆ կամ ՅԱԽԵՐԿԱՆ, մ. Ցիմարաբար, անմտաբար:

ԱԽՄԱՐ, ա. 1. Տխմար, յիմար, անմիտ: 2. Տգէտ, անգէտ:

ԱԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխմարութիւն, տգիտութիւն, անմտութիւն:

ԱԽՈՅԵԱՆ, գ. 1. Նախամարտիկ: 2. Մրցակից, հակառակորդ, թշնամի:

ԱԽՈՌ, գ. Գոմ (գրաստների):

ԱԽՈՌԱՊԵՏ, գ. Սորակալ:

ԱԽՈՐԺ, ա. Հաճելի, ախորժելի, հաճոյական:

- ԱԽՈՐԺՔ, գ. Ախորժումն, ախորժանք, հաճութիւն, յօժարութիւն, կամք:
ԱԽՈՐԺԱԲԱՐ, մ. Ախորժանօք, յօժարաբար:
ԱԽՈՐԺԱԼՈՒՐ, ա. Քաղցրալուր:
ԱԽՈՐԺԱԿ, ա. 1. Ախորժելի, հաճելի: 2. Յօժարամիտ, մտադիւր: 3. գ. Ցանկութիւն, փափագ, բաղձանք:
ԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱԽՈՐԺ: 2. Յօժարական, ինքնակամ, կամաւոր:
ԱԽՈՐԺԱԿԻՑ, ա. Կամակից, համակամ:
ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժանք, հաճոյք, բաւականութիւն, յօժարութիւն, ցանկութիւն:
ԱԽՈՐԺԱՀԱՄ, ԱԽՈՐԺԱՃԱՇԱԿ, ա. 1. Համեղ: 2. փխբ. Հաճելի, ախորժելի:
ԱԽՈՐԺԱՆՔ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ:
- ԱԽՈՐԺԱՆՕՔ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԲԱՐ:
ԱԽՈՐԺԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, սիրել, հաւանել, կամենալ, սիրտ առնուլ:
ԱԽՈՐԺԵԼԻ, ա. Հաճելի, բաղձալի, ցանկալի, սիրելի:
ԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, ԱԽՈՐԺՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱԽՏ, գ. 1. Հիւանդութիւն, ցաւ: 2. Կիրք, մոլութիւն: 3. Պակասութիւն, արատ:
ԱԽՏԱԲԵԿ, ա. Հիւանդոտ, ցաւագար:
ԱԽՏԱԲԵՐ, ա. Ցաւաբեր:
ԱԽՏԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդագործ:
ԱԽՏԱԺԵՏ, ԱԽՏԱԺԷՏ, ա. 1. Հիւանդ, հիւանդոտ, ախտաւոր, ակտակիր, ցաւագար: 2. Վնասակար:
ԱԽՏԱԺԵՏԵԼ (իմ), չբ. Հիւանդանալ:
ԱԽՏԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆ, ԱԽՏԱԺԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ցաւ, ախտ:
ԱԽՏԱԼԻՑ, ա. Ցաւագին, ցաւալից:
ԱԽՏԱԿԱՆ, ա. Ախտաւոր, ախտաւորական, ախտային:
ԱԽՏԱԿԻՐ, ա. Ախտաժէտ, ախտաւոր:
ԱԽՏԱԿԻՑ, ա. Ցաւակից, վշտակից, կարեկից, չարչարակից:
ԱԽՏԱԿՐԵԼ, չբ. 1. Ցաւագնել: 2. Ցաւակից՝ կարեկից լինել, ախտակցել, ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
ԱԽՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախտաւորութիւն:
ԱԽՏԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Ցաւակցաբար, կարեկցաբար:
ԱԽՏԱԿՑԵԼ, չբ. Ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
ԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցաւակցութիւն, կարեկցութիւն, վշտակցութիւն, չարչարակցութիւն:
ԱԽՏԱՀԱԼԱԾ, ա. Ցաւահալած:
ԱԽՏԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցանկասիրութիւն, հեշտախտութիւն:
ԱԽՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱԽՏԱԿԱՆ:
ԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, ցաւագնել: 2. Վշտանալ, տխրել, տրտմել: 3. Զայրանալ, չարանալ: 4. Մոլել:
- ԱԽՏԱՑԵԱԼ, ա. 1. Հիւանդ: 2. Դիւահար:
ԱԽՏԱՍԷՐ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր, վաւաշոտ:
ԱԽՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն, վաւաշոտութիւն:
ԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Ախտական:
ԱԽՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԽՏԱԿԱՆ:
ԱԽՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԽՏԱՆԱԼ (1):
ԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն:
ԱԾ, տե՛ս ԱԾՔ:
ԱԾԱՆԵԼ (իմ), նբ. Սփածանել:
ԱԾԵԼ, նբ. 1. Բերել: 2. Տեղափոխել, փոխադրել, տանել: 3. Շարժել, յարուցանել: 4. Հաստատել: 5. Վերածել: 6. Շրջապատել, բոլորել, կապել: 7. Արկանել: 8. Լնուլ, թափել, կաթեցուցանել: 9. Հարուածել, հարկանել: 10. Առնել: 11. Ցաւելուլ: 12. Ունել, ձեռբակալել: 13. Որսալ:
ԱԾԵԼԻ, գ. Զմելին, սրբիչ (գործիք):
ԱԾՈՂԵԼ, նբ. Տանել, առաջնորդել:
ԱԾՈՒ, գ. 1. Մարգ: 2. փխբ. Ազգ, ժողովուրդ:

ԱԾՔ, գ. 1. Ծիղ, ընձիւղ: 2. Ոստ:
ԱԿԱՀ, ա. Տեղեակ, հասու:
ԱԿԱՂՁԵԱԼ, տե՛ս ԱԿԱՂՁՈՒՆ:
ԱԿԱՂՁՈՒՆ, ա. Ակաղձեալ, լի:
ԱԿԱՄԱՅ, ա. 1. Անկամաւոր, ոչ կամաւոր: 2. մ. Ակամայաբար, յոչ կամաց, հարկադրաբար, բռնաբար, բռնի:
ԱԿԱՄԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):
ԱԿԱՆ, գ. Անցք, փոս (պատի՝ գետնի տակ փորուած):
- ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Անկիւն հատանել:
ԱԿԱՆԱԿԱՊ, ա. Ականակուռ:
ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Ականատեսակ:
ԱԿԱՆԱԿԻՏ, ա. 1. Վճիտ, յստակ, մաքուր: 2. Փայլուն, պայծառ:
ԱԿԱՆԱԿՈՒՌ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԱՊ:
ԱԿԱՆԱՀԱՏ, ա. Գերեզմանահատ, գերեզմանակրկիտ:
ԱԿԱՆԱՏ, գ. Թակարդ:
ԱԿԱՆԱՏԵՍ, ա. 1. Ինքնատես: 2. Ակներև:
- ԱԿԱՆԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ինքնատես լինել:
ԱԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ:
ԱԿԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեացք:
ԱԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Նշանաւոր, երեւելի, անուանի, յայտնի:
ԱԿԱՆԵԼ, նբ. Նկատել, տեսանել, յականել:
ԱԿԱՆԻ, տե՛ս ԱՋԵԱՅ:
ԱԿԱՆՈՂ, գ. Ակն, ականողիք, տեսանելիք:
ԱԿԱՆՈՂԻՔ, տե՛ս ԱԿԱՆՈՂ:
ԱԿԱՆՋ, առաւել յոգն. ԱԿԱՆՋՔ, գ. 1. Ունկն, լսելիք, լսարան: 2. փխբ. Լսողութիւն (լսելու ընդունակութիւն):
ԱԿԱՆՋԱԼՈՒՐ, ա. Ունկնալուր:
ԱԿԱՆՋԱՄՈՒՏ, գ. (կենդբ.) Ունկնամուտ (ուղղաթև միջատ):
ԱԿԱՆՋԵԼ կամ ԱԿԱՆՋՆԵԼ, չբ. Ունկն դնել, ունկնդրել, լսել:
ԱԿԱՌԱՆՔ, գ. յոգն. Բերդայինք (ակառում՝ բերդում եղողները):
ԱԿԱՌՆ, գ. Բերդ, ամրոց:
ԱԿԱՏ, գ. Մակոյկ:
ԱԿՄԲԵԼ (իմ), չբ. Խմբել, գումարել:
ԱԿՆ[1], յոգն. ԱՉՔ, գ. 1. Տեսանելիք (տեսողութեան օրգան): 2. Տեսողութիւն (տեսնելու կարողութիւն): 3. Ակնկալութիւն, յոյս: 4. Կասկած: 5. Փոս, ծակ, խորշ:
- ԱԿՆ ԱԾԵԼ. 1. Պատկառել, ակնառել: 2. Ամաչել: 3. Հոգ տանել, խնամել:
- ԱԿՆ ԱՌՆՈՒԼ. Աչառել (երեսպաշտութիւն անել):
- ԱԿՆ ԱՐԵՒՈՒ. Արեգակն:
- ԱԿՆ ԴՆԵԼ. Ցանկալ (ձգտել տիրանալ):
- ԱԿՆ Ի ԽՈՆԱՐՀ. Ակնկոր:
- ԱԿՆ ՈՒՆԵԼ. Ակնկալել, յուսալ:
- ՁԱԿՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Անտեսել, անտես առնել, զանց առնել:
- ԸՆԴ ԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ. Ի գար հայել:
- ՏԱԼ ԱԿՆ. 1. Նայել, նկատել: 2. Այց առնել, այցելել:
ԱԿՆ[2], յոգն. ականք, գ. Գոհար (թանկագին քար):
ԱԿՆ[3], յոգն. ակունք, գ. 1. Աղբերակն: 2. Աղբիւր:
ԱԿՆԱԳՈՐԾ, գ. Քարկոփիչ:
ԱԿՆԱԽՏԻՂ, ԱԿՆԱԽՏԻՏ, ա. 1. Ակնահաճոյ: 2. փխբ. Պայծառ, չքեղ:
ԱԿՆԱԾԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ ԱԾԵԼ:
ԱԿՆԱԾՈՒ, ա. գ. 1. Վերակացու, տեսուչ: 2. Խնամատար, խնամածու:
ԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատկառանք, ամօթխածութիւն: 2. Խնամակալութիւն, խնամատարութիւն, խնամածութիւն:
ԱԿՆԱԿԱՊԻՃՔ, գ. (կգմխս.) Կապիճք:
ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Անքթթելի, անքթիթ:
- ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Յուսալ, ակնկալել, սպասել, ակն ունել:
ԱԿՆԱՀԱՃՈՅ, ա. Ակնախտիղ, ակնախտիտ (աչքի համար հաճելի):
ԱԿՆԱՂԲԻՒՐ, տե՛ս ԱՂԲԵՐԱԿՆ:
ԱԿՆԱՅԱՅՐԱՏ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր:

ԱԿՆԱՌԵԼ, չբ. Ակնածել, պատկառել:

ԱԿՆԱՌՈՒ, ա. Աչառու:

ԱԿՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աչառութիւն: 2. Ակնածութիւն, պատկառանք:

ԱԿՆԱՐԿԵԼ, չբ. Նբ. 1. Ակնածել, պատկառել, ամաչել: 2. Դիտել, նայել (հարևանցիօրէն): 3. Յայտնել, յիշեցուցանել, իմացուցանել (անուղղակի կերպով): 4. Նկատել, նշմարել, տեսանել:

ԱԿՆԱՐԿԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿԵԼ:

ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնարկումն (ակնարկելը):

- ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ակնարկել:

ԱԿՆԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱԿՆԱՔԹԻԹ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ:

ԱԿՆԲԱՑ, գ. Տեսադաշտ:

ԱԿՆԵԱԼ, ա. Հպարտ, յոխորտ:

ԱԿՆԵՐԵՒ, ա. 1. Յայտ, յայտնի, յայտանկատ: 2. մ. Յայտաբար, յայտնապէս:

ԱԿՆԿԱԼԵԼ, չբ. Նբ. Յուսալ, սպասել (յուսով):

ԱԿՆԿԱԼԻՔ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:

ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ակնկալիք, յոյս: 2. Երկիւղ, կասկած, ահ: 3. Դիտաւորութիւն, նպատակ:

ԱԿՆԿՈՐ, ա. մ. 1. Ակն ի խոնարհ: 2. փխբ. Ամօթապարտ, ամօթերես:

ԱԿՆԿՈՐԵԼ, չբ. Ամաչել, պատկառել, կորակնել:

ԱԿՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւաճանութիւն (ամուսնական):

ԱԿՆՅԱՆԴԻՄԱՆ, նխդ. Դէմ յանդիման:

ԱԿՈՒՄԲ, գ. 1. Խումբ, բազմութիւն (հանդիսականների): 2. Սեղան, բազմական, բազմոց (սեղանի շուրջը):

ԱԿՔԱՆ, գ. (բսբ.) Ոքող:

ԱԿՕՍ, գ. Կորի, հերձած:

- ԱԿՕՍ ՊԱՏԱՌԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):

ԱԿՕՍԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):

ԱԿՕՍԱՀԱՏ, ա. Ակօսաձիգ, ակօսատար, հերկահար, հերկարար:

ԱԿՕՍԱՁԻԳ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:

ԱԿՕՍԱՏԱՐ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:

ԱԿՕՍԵԼ, Նբ. 1. Ակօս պատառել, ակօսաբեկ առնել: 2. Հերկել, վարել:

ԱՀ, գ. 1. Երկիւղ, սոսկումն, հոյ: 2. Դող, սարսուռ, սարսափիւն: 3. Տագնապ:

- ԱՀ ԱՐԿԱՆԵԼ. Վախեցուցանել, սարսափեցուցանել:

ԱՀԱ, մ. 1. Ահաւասիկ, ահաւադիկ, ահաւանիկ: 2. Արդ, այժմ, արդէն:

ԱՀԱԲԵԿ, ա. Երկիւղաբեկ, սոսկալի, ահաւոր:

- ԱՀԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:

- ԱՀԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ. Զարհուրել, ահանալ, սարսափել, սոսկալ, սարսել, սրտապախ լինել:

ԱՀԱԲԵԿԵԼ, Նբ. Ահաբեկ առնել, ահագնել, ահարկել, սարսափեցուցանել, սրտապախ առնել:

ԱՀԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարհուրանք, սոսկումն, ահ:

ԱՀԱԳԻՆ, ա. 1. Սարսափելի, զարհուրելի, երկիւղագին, ահարկու, ահաւոր: 2. Վիթխարի: 3. մ. Ահագնագին, սաստկապէս:

ԱՀԱԳՆԱԳԻՆ, ԱՀԱԳՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՀԱԳԻՆ (3):

ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ահագնատեսիլ, ահաւորատես, ահադիտակ, սոսկալի:

ԱՀԱԳՆԱՊԷՍ, մ. Ահաւորապէս:

ԱՀԱԳՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:

ԱՀԱԳՆԱՑԱՅՏ, ա. Զարհուրեցուցիչ, ահարկու, սոսկալի:

ԱՀԱԳՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:

ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ահաւորութիւն, ահաբեկութիւն:

ԱՀԱԴԻՏԱԿ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:

ԱՀԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ:

ԱՀԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:

ԱՀԱՐԿԵԼԻ, ԱՀԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՀԱՒՈՐ (1):

ԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՀԱՅՈՑՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
ԱՀԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
ԱՀԱԽԱԴԻԿ, ԱՀԱԽԱՆԻԿ, ԱՀԱԽԱՍԻԿ, տե՛ս ԱՀԱ:
ԱՀԱԽՈՐ, ա. 1. Ահարկու, սարսափելի, զարհուրելի, երկիւղալից: 2. Պատկառելի: 3. Զարմանալի: 4. Շքեղ, փառաւոր:
ԱՀԱԽՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Ահեղագոյն:
ԱՀԱԽՈՐԱՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱԽՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՊԷՍ:
ԱՀԱԽՈՐԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ահեղութիւն:
ԱՀԱՓԵՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՀԱԲԵԿ: 2. գ. յոգն. Արհաւիրք:
- ԱՀԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
ԱՀԵԱԿ, ա. գ. Ձախ:
ԱՀԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
ԱՀԵԿԱԿՈՂՄՆ, 1. գ. Ձախակողմն: 2. ա. Ձախակողմեան:
ԱՀԵԿԱՆ[1], ա. Ձախակողմեան:
ԱՀԵԿԱՆ[2], գ. Ահկի (հայոց հին տոմարի իններորդ ամիսը):
ԱՀԵԿԵԱՑ, ԱՀԵԿԻՆ, ԱՀԵԿԻՔ, 1. ա. Ձախակողմեան: 2. գ. Ձախակողմն:
ԱՀԵՂ, ա. Ահաւոր, ահարկու, սարսափելի:
ԱՀԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ահաւորագոյն:
ԱՀԵՂԱԳՈՉ, ա. Բարձրաձայն:
ԱՀԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՀԵՂ:
ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Ահեղատես:
ԱՀԵՂԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելի:
ԱՀԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք, վսեմ:
ԱՀԵՂԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ:
ԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՀԸՆԿԷՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
ԱՀԿԻ, տե՛ս ԱՀԵԿԱՆ[2]:
ԱՀՄԱՐ, տե՛ս ԱԽՄԱՐ:
ԱՀՈԿ, գ. Վնաս:
ԱՂԱԲՈՂՈՆ, գ. Փիլոն, բողոն:
ԱՂԱԳ, գ. 1. Հնար, կերպ: 2. Պատճառ(ք): 3. Ճանապարհ, շաւիղ, արահետ:
ԱՂԱԳԱՒ, նխդ. Պատճառաւ, ի համար, վասն:
ԱՂԱԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել: 2. Նման. Որոճալ:
ԱՂԱԼԵՉՈՒ, տե՛ս ԱՂԱԽԱԼԵՉՈՒ:
ԱՂԱԽԱՐՇԱՆՔ, ԱՂԱԽԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:
ԱՂԱԽԻՆ, գ. Նաժիշտ:
ԱՂԱԽՆԱՅԵԼ, ԱՂԱԽՆԵԼ, չբ. Ծառայել (աղախնութիւն անել):
ԱՂԱԽՆԱՊԷՍ, մ. Նաժշտաբար:
ԱՂԱԾՐԻ, ա. Մատաղ (մատաղահասակ):
ԱՂԱԿԱՏԱՆՔ, գ. Զեղխութիւն, ցոփութիւն, շուայտութիւն, շռայլութիւն:
ԱՂԱՂԱԿ, գ. Գոչիւն:
- ԱՂԱՂԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ԱՂԱՂԱԿԵԼ:
ԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Գոչել:
ԱՂԱՂՄԱՂԱԿԵԼ, չբ. Աղմկել:
ԱՂԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախմարութիւն, տխմարութիւն:
ԱՂԱՄՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Շեղել, խոտորել, մոլորել: 2. Ցրուել:
ԱՂԱՄՈՂՈՒՄՆ, գ. Ցրումն:
ԱՂԱՆԱՋԳԻ, ա. գ. 1. Ազատատոհմ, ազնուատոհմ, ազատազնեայ: 2. Ազնուական:
ԱՂԱՆԴ, գ. 1. Հերեսութիւն (մոլար կրօնական ուսմունք), չարափառութիւն: 2. Կախարդանք:
ԱՂԱՆԴԱԲԵՐ, ա. Աղանդաւոր:
ԱՂԱՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Ժանտ, եղեռնագործ, չարագործ:
ԱՂԱՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾԱԿԱՆ:
ԱՂԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Հերձուածող, աղանդաւոր:
ԱՂԱՆԴԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Հերետիկոս, հերձուածող, չարափառ: 2. Կախարդական:
ԱՂԱՆԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հերեսութիւն, հերձուածողութիւն: 2. Մոլորութիւն: 3. Կախարդութիւն, կախարդանք:

ԱՂԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Կախարդել: 2. Մոլորեցուցանել:
ԱՂԱՆԴԵՐ, գ. Քաղցրաւենի:
ԱՂԱՆԴԻՆՔ, գ. Կախարդութիւն, դիւթութիւն, հմայութիւն:
ԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՂԱՆԴԻՆՔ: 2. Հերձուածողութիւն, մոլորութիւն:
ԱՂԱՉԱՆՔ, գ. 1. Աղերսանք, պաղատանք, ողոք: 2. Աղօթք:
- ԱՂԱՉԱՆՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՂԱՉԵԼ:
ԱՂԱՉԱՒՈՐ, ա. Աղերսաւոր, ողոքաւոր, աղաչելի:
ԱՂԱՉԵԼ, նբ. չբ. 1. Աղերսել, պաղատել, աղաչանս մատուցանել: 2. Աղօթել:
ԱՂԱՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՂԱՉԱՒՈՐ:
ԱՂԱՉԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՂԱՉՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԱՉԱՆՔ:
ԱՂԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Գութ, կարեկցութիւն:
ԱՂԱԶՈՒՐ, ա. Անզգամ, պիղծ, չարամիտ, չարագործ:
ԱՂԱՐՏԱՆՔ, գ. Աղարտութիւն, նախատինք, անարգանք, արհամարհանք:
ԱՂԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Նախատել, անարգել, այպանել, արհամարհել, քամահել: 2. Աղաւաղել, խաթարել, եղծել, աւերել:
ԱՂԱՒԱԼԵԶՈՒ, ա. 1. Քաղցրախօս, շողոքորթ, կեղծաւոր: 2. Ցոփաբան:
ԱՂԱՒԱՂ, ա. 1. Այլափոխ: 2. Թոյլ, տկար, անոյժ:
ԱՂԱՒԱՂԵԼ, նբ., ԱՂԱՒԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղճատել, այլափոխել: 2. Ապականել, վնասել, խաթարել, եղծել: 3. Արհամարհել, անարգել: 4. Կասեցուցանել:
ԱՂԱՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն:
ԱՂԱՓԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շիկնել (ամօթից), ամաչել:
ԱՂԲ, գ. 1. Արտաթորութիւն, կղկղանք, ապաւառ, կտիտ, ծիրտ: 2. Աղտեղութիւն, կեղտ:
ԱՂԲԱԲՈՅՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ՔԱՂԻՐԹ:
ԱՂԲԱԽՈՒՄԲ, գ. Աղբեւք, աղբիք:
ԱՂԲԱՆՈՑ, գ. Աղբեւք, աղբիք, կոյանոց:
ԱՂԲԵՂԷՆ, ա. Անպէտ:
ԱՂԲԵՐԱԿՆ, տե՛ս ԱԿՆ³:
ԱՂԲԵՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՀՈՍ:
ԱՂԲԵՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՆԱԼ:
ԱՂԲԵՐԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՑՈՒՑԻՉ:
ԱՂԲԵՒՔ, ԱՂԲԻՔ, տե՛ս 1. ԱՂԲԱԽՈՒՄԲ: 2. ԱՂԲԱՆՈՑ:
ԱՂԲԻՒՐ, տե՛ս ԱԿՆ³:
ԱՂԲԻՒՐԱՀՈՍ, ա. Աղբերահոս, յորդահոս:
ԱՂԲԻՒՐԱՆԱԼ, չբ. Աղբերանալ, յորդել:
ԱՂԲԻՒՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Աղբերացուցիչ, յորդաբուղխ:
ԱՂԲԻՒՐԵՂԷՆ, ա. Առատաբուղխ, յորդաբուղխ:
ԱՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԵԼ:
ԱՂԵԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորմոքանք, փխբ. գութ, կարեկցութիւն:
ԱՂԵՂՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ընդդիմաբանել, հակաճառել:
ԱՂԵՂՆԱԴՐՕՇ, ա. Աղեղնաւոր (աղեղով զինուած):
ԱՂԵՂՆԱԿԱՊԱՐՃ, գ. Կապարճք:
ԱՂԵՂՆԱՒՈՐ, ա. Նետաձգող, նետող:
ԱՂԵՐՍ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք, ողոքանք: 2. Գութ, ողորմութիւն: 3. Ջատագովութիւն: 4. Պարգեւ, շնորհ: 5. Կապ, յարակցութիւն: 6. Յոյս: 7. ա. Աղերսական, աղերսալի:
- ԱՂԵՐՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Աղերսել, աղաչել, պաղատել:
ԱՂԵՐՍԱԼԻ, ԱՂԵՐՍԱԼԻՑ, ա. Աղերսական:
ԱՂԵՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Աղերսալի: 2. Աղաչելի, աղաչաւոր: 3. Ջատագովական:
ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ, ա. Աղերսական, աղերսարկու:

ԱՂԵՐՍԱՆՔ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք: 2. Խնդրանք:
ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ:
ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՆՔ:
ԱՂԵՐՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՂԱՉԱՒՈՐ:
ԱՂԵՐՍԵԼ, նբ. 1. Աղաչել, պաղատել, թախանձել, հայցել: 2. Ջատագովել (ինքն իրեն արդարացնել):
ԱՂԷ՛, ձ. Օ՜ն, հա՜պա (հրամայական-յորդորական բացականչութիւն):
ԱՂԷԽԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Աղէկիզել, կսկըծել, մորմոքել:
ԱՂԷԿԱՏ, տե՛ս ԻԼ:
ԱՂԷԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ԱՂԷԿԻԶԵԼ, տե՛ս ԱՂԷԽԱՐՇԵԼ:
ԱՂԷՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նետաձգութիւն:
ԱՂԷՏ, գ. 1. Փորձանք, չարիք: 2. Վնաս, ոճիր, չարութիւն: 3. Կսկիծ, վիշտ: 4. Կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն, սրտացաւութիւն, գութ: 5. ա. Աղետաւոր:
ԱՂԷՏԱԲԵՐ, ա. Աղիտագործ, աղիտաբար:
ԱՂԷՏԱԿՈԾ, ա. Աղետաւոր, վշտալի, ողբալի:
ԱՂԷՏԱՆԱԼ, չբ. Ցաւել, ցաւակցել, կարեկցել, խղճալ, գթալ:
ԱՂԷՏԱՒՈՐ, ա. Կսկծալի, վշտալի, սըրտաճմլիկ:
ԱՂԻ[1], ա. 1. Աղտաղտ, աղտաղտին: 2. նման. Դառն, վշտալի:
ԱՂԻ[2], գ. 1. (կզմխս.) Աղիք: 2. Լար (նուագարանի):
ԱՂԻ ԵՒ ՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՂԻՈՂՈՐՄ:
ԱՂԻԿԱՄԻ, ա. Ազատ, ինքնակամ, ինքնօրէն, ինքնավար:
ԱՂԻԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՂԻԾ, գ. Բոզ, պոռնիկ:
ԱՂԻՈՂՈՐՄ, ա. Ողորմելի, ողբալի:
ԱՂԻՋ, գ. Կոյս (սեռական կեանք չվարած աղջիկ):
ԱՂԻՏԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՂԷՏԱԲԵՐ:
ԱՂԻՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՂԷՏԱԲԵՐ:
ԱՂԻՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղէտ:
ԱՂԻՒՍ, գ. Կղմիդր, կղմինդր:
ԱՂԻՒՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԻՒՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՂԻՒՍԱԴՈՒՌՆ, գ. Նախադուռն, նախամուտք:
ԱՂԻՒՍԱՐԿ, ԱՂԻՒՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիւսագործութիւն, կաւագործութիւն:
ԱՂԻՔ, գ. 1. յոգն. ԱՂԻ[2]-ի: 2. փխբ. Գութ, ողորմութիւն: 3. տե՛ս ԱՂԻ[2] (2):
ԱՂԽ[1], գ. 1. Ինչք, գոյք, կարասի, ստացուած: 2. Բազմութիւն, ամբոխ:
ԱՂԽ[2], գ. 1. Փակ, փականք: 2. Օղ, գահակ:
ԱՂԽԱՁՈՒՐ կամ ԱՂԽԱԼՈՒՐ, ա. Գռեհիկ, ռամկական (լեզու):
ԱՂԽԱՂԽԵԼ, նբ. 1. Դիզանել, կուտակել, բարդել, շեղջել, խոկել: 2. Կցել, միաւորել:
ԱՂԽԱՄԱՂԽ, գ. Բեռն, վաճառ:
ԱՂԽԱՏՐՈՅՋ, ա. Խռովայոյզ, խռովարար:
ԱՂԽԵԼ, նբ. 1. Փակել, փակ արկանել: 2. Ամրափակել, կցել: 3. Արգելուլ:
ԱՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, զազրելի, անմաքրասէր:
ԱՂԿԱՂԿ, ա. 1. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր: 2. Թշուառ, ողորմելի: 3. Տկար, անոյժ: 4. Չնչին, անարգ, անպիտան:
ԱՂԿԱՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառութիւն, թշուառականութիւն:
ԱՂՀԱՑՔ, տե՛ս ԱՂՈՒՀԱՑՔ:
ԱՂՃԱՏԱՆՔ, գ. 1. Դատարկաբանութիւն, զառանցանք, բանդագուշանք: 2. Նախատինք (անարգական խօսք):
ԱՂՃԱՏԵԼ[1], նբ. 1. Ջարդել, փշրել, խաթարել, եղծանել, աւերել: 2. Նախատել:

ԱՂՃԱՏԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Զառամանալ: 2. Ցնորել (ծերութիւնից), գագաչել, ցընդել: 3. Զառանցել:
ԱՂՄԿԱՐԱՐ, ա. Աղմկիչ, խռովարար, խռովարկու:
ԱՂՄԿԵԼ, նբ. չբ. 1. Յուզել, խռովել, վրդովել, չփոթել, աղմուկ առնել:
ԱՂՄԿԻՉ, տե՛ս ԱՂՄԿԱՐԱՐ:
ԱՂՄԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՄՈՒԿ:
ԱՂՄՈՒԿ, գ. Խառնակութիւն, չփոթ, վրդով, յուզումն, խռով:
- ԱՂՄՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՄԿԵԼ:
ԱՂՇԿՈՐԵԼ, նբ. Ստիպել, հարկադրել, բռնադատել:
ԱՂՈՒ, ա. 1. Հեզ, բարեբարոյ, քաղցրաբարոյ: 2. Կեղծաւոր, նենգաւոր, նենգամիտ:
ԱՂՈՒԱՄԱԶ, ա. Դալարահեր:
ԱՂՈՒԱՆԱԼ, չբ. Խորամանկել, նենգել:
ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ, գ. Աղուէսախարան:
ԱՂՈՒԷՍԱԽԱՐԱՆ, ԱՂՈՒԷՍ ԽԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ:
ԱՂՈՒՀԱՑՔ, գ. (կրօն.) Պահք (մեծ):
ԱՂՈՒՆՔ, գ. Ոճիր, ոճրագործութիւն, չարագործութիւն, չարիք:
ԱՂՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրաբանութիւն, փխբ. կեղծաւորութիւն:
ԱՂՈՒՐԻ, գ. Բարունակ:
ԱՂՈՒՓՈԽ, ա. Ապերախտ, երախտամոռաց:
ԱՂՋԱՂՋ, տե՛ս ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ:
ԱՂՋԱՄՂՋԵԼ (իմ), չբ. Մթագնել, աղօտանալ, նսեմանալ:
ԱՂՋԱՄՂՋԻՆ, ԱՂՋԱՄՂՋՈՒՏ, ա. Միգապատ, խաւարամած, խաւարչուտ, խաւարային, մթին:
ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ, գ. Մթութիւն, մէգ:
ԱՂՋԻԿ, գ. 1. Օրիորդ, կոյս: 2. Դուստր, ճաւակեթ: 3. Մանկամարդ, աղջկամարդ (երիտասարդ կին): 4. Նաժիշտ, աղախին:
ԱՂՋԿԱՄԱՐԴ, գ. 1. տե՛ս ԱՂՋԻԿ (3): 2. Կնամարդի:
ԱՂՋԿՈՐԴԻ, գ. Հարճորդի:
ԱՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, խաւար:
ԱՂՏ, գ. 1. Կեղտ, անմաքրութիւն: 2. Ցիխ, ցեխ, տիղմ: 3. փխբ. Բիծ, արատ: 4. փխբ. Ախտ, մոլութիւն: 5. փխբ. Մեղք: 6. (կզմխս.) Մզանք:
ԱՂՏԱՂՏ, ԱՂՏԱՂՏԻՆ, ա. Աղի:
ԱՂՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ:
ԱՂՏԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, զազրելի, աղտեղի:
ԱՂՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զազրաբանութիւն: 2. Բամբասանք:
ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾ, ա. Զազրագործ:
ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրագործութիւն:
ԱՂՏԵՂԱԾՈՒՓ, ա. Ապականացեալ:
ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Աղտանալ:
ԱՂՏԵՂԱՍԷՐ, ա. 1. Գարշասէր: 2. Ցանկասէր:
ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղտեղել, աղտեղի առնել: 2. Ապականել: 3. Արատել:
ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականիչ, ապականացուցիչ:
ԱՂՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՂՏԵՂԻ, ա. 1. Անմաքուր: 2. Զազրելի, գարշելի, ամօթալի, անարժան, պիղծ:
- ԱՂՏԵՂԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՂՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կեղտ, անմաքրութիւն: 2. Աղբ, աղբեւք: 3. Զազրագործութիւն: 4. Զազրաբանութիւն:
ԱՂՏԻՒՐ, տե՛ս ԵՂՏԻՒՐ:
ԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտ, փխբ. բիծ, արատ:
ԱՂՑԱՒՈՐ, ա. 1. Կարօտ (որեւէ բանի կարիք ունեցող): 2. Հարկաւոր, կարեւոր: 3. Պիտանի, օգտակար:
ԱՂՑԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարեւորագոյն:
ԱՂՑՔ, գ. Կարիք, պէտք, հարկաւորութիւն:
ԱՂՔԱՏ, ա. գ. 1. Տնանկ, չքաւոր, ցականեալ: 2. Մուրացիկ: 3. Կարօտ (մի բանից զուրկ): 4. Յետին, նուաստ: 5. Չնչին:

ԱՂՔԱՏԱԲԱՐ, մ. Տնանկաբար, աղքատապէս:
ԱՂՔԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Տնանկագոյն:
ԱՂՔԱՏԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստահարութիւն:
ԱՂՔԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տնանկանալ, չքաւորել: 2. Պակասել, նուազել (որևէ բան՝ յատկութիւն): 3. Տկարանալ:
ԱՂՔԱՏԱՆՈՑ, գ. Տնանկանոց:
ԱՂՔԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՂՔԱՏԱԲԱՐ:
ԱՂՔԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացուցանել, ցականեցուցանել:
ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնանկութիւն, չքաւորութիւն:
ԱՂՕԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԿԵԱՐ (1):
ԱՂՕԹԱԿԵՐ, ԱՂՕԹԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՂՕԹԿԵԱՐ:
ԱՂՕԹԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՕԹԱԿՑԵԼ:
ԱՂՕԹԱԿՑԵԼ, չ. Աղօթակից լինել:
ԱՂՕԹԱՆՈՑ, գ. Աղօթատուն, եկեղեցի, մատուռն:
ԱՂՕԹԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԱՆՈՑ:
ԱՂՕԹԵԼ, չբ. Աղաչել, աղօթս առնել, յաղօթս կալ:
ԱՂՕԹԿԵԱՐ, ԱՂՕԹԿԵՐ, ա. գ. 1. Աղաչաւոր, աղօթական (աղօթք անող): 2. Բարեխօս, միջնորդ:
ԱՂՕԹԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹՔ, գ. Աղաչանք (առ Աստուած), խնդրուածք, աղօթակայութիւն, աղօթկերութիւն, ուխտ:
- ԱՂՕԹՍ ԱՌՆԵԼ, ՅԱՂՕԹՍ ԿԱԼ, տե՛ս ԱՂՕԹԵԼ:
ԱՂՕՏ, ա. 1. Նսեմ, նուազ, նուաղ, մթին (լոյսի մասին): 2. փխբ. Ոչ պարզ, անորոշ: 3. (քեր.) Սուղ՝ կարճ (ձայնաւոր կամ վանկ): 4. մ. Աղօտս, ընդ աղօտ, աղօտաբար:
- ԱՂՕՏՍ, ԸՆԴ ԱՂՕՏ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):
ԱՂՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):
ԱՂՕՏԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմագոյն:
ԱՂՕՏԱՆԱԼ, չբ. Նուազել, նսեմանալ, ընդաղօտանալ:
ԱՂՕՏԱՆՈՒԱԶ, ա. Նսեմ:
ԱՂՕՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուցանել, նուաղեցուցանել:
ԱՂՕՐԻ, տե՛ս ԵՐԿԱՆ:
ԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԱՊԱՐԵԼ, չբ. Շտապել, վաղվաղել, փութալ, ճեպել, պէտ լինել:
ԱՃԱՌ^{1}, գ. Սապոն:
ԱՃԱՌ^{2}, գ. (կզմխս.) 1. Նեարդ, ջիլ, ջիղ: 2. Խաղճախուղճ:
ԱՃԱՌ^{3}, գ. Տանիք, ձեղուն:
ԱՃԱՌ^{4}, գ. Կազմած (յատկապէս ձիու սարք):
ԱՃԱՌԱՊԱՏ, ա. Ջլուտ:
ԱՃԱՐԻ, գ. (բսբ.) Հաճարածառ, հաճարուկ:
ԱՃԵԼ, չբ. 1. Մեծանալ: 2. Բազմանալ, շատանալ: 3. Զարգանալ, յառաջադիմանալ:
ԱՃԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑՈՒՆ, ա. Զարգացելի:
ԱՃԻՒՆ, գ. 1. Մոխիր, գազախ: 2. Հող, փոշի (մարմնի փտելուց գոյացած):
ԱՃԻՒՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մոխրացուցանել:
ԱՃՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃՈՒՄՆ, գ. Աճելութիւն, աճեցողութիւն, աճեցութիւն, աճեցումն (աճելը):
ԱՃՈՒՆ, ա. Աճական, աճելական, աճեցական:
ԱՄ, գ. Տարի:
- ԱՄ ՅԱՄԷ, ԱՄ ԸՍՏ ԱՄԷ, ԱՄ ԶԱՄԻ ԶԿՆԻ, ԱՄԻ ԱՄԻ, մ. Տարւոյ տարի, տարւոյ տարւոյ:
ԱՄԱԺԱՆԴ կամ ԱՄԱԺԱՆՏ, գ. Կղկըղանք, արտաթորութիւն:

ԱՄԱԼ, նբ. Ամանել, ածել, լնուլ, թափել:
ԱՄԱՅ, տե՛ս ԱՄԱՅԻ:
ԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Վայրենի (բոյս):
ԱՄԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Անապատանալ (ամայի՝ անբնակ դառնալ): 2. Միայնանալ, առանձնանալ, ճգնաւորել, ճգնել: 3. Թափուրել, թափրանալ: 4. Ի մոռաց անկանել:
ԱՄԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՄԱՅԻ, ա. Անբնակ, անշէն, աւերակ:
ԱՄԱՆ, գ. 1. Անօթ: 2. Ընդունարան:
ԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:
ԱՄԱՆԱԿ, գ. Ժամանակ:
ԱՄԱՆԱԿԱՆ, ԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Ժամանակաւոր:
ԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակ, տարի:
ԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:
ԱՄԱՆՈՐ, գ. Տարեմուտ:
ԱՄԱՉԵԼ, չբ. 1. Յամօթ՝ յամօթի լինել, պատկառել: 2. Նուաստանալ:
ԱՄԱՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յամօթ առնել, պատկառեցուցանել:
ԱՄԱՌՆ, գ. Ամառնայինն, ամարայնի, ամարանի:
ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Ամարային:
- ԱՄԱՌՆԱՅԻՆՆ, գ. Ամառն, ամարայնի, ամարանի:
ԱՄԱՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ:
ԱՄԱՐԱՅՆԻ, ԱՄԱՐԱՆԻ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆՆ:
ԱՄԱՐԱՆՈՑ, գ. Ամարաստան, ամարաստուն, հովանոց:
ԱՄԱՐԱՍՏԱՆ, ԱՄԱՐԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԱՐԱՆՈՑ:
ԱՄԲԱՌՆԱԼ[1], նբ. Բարձրացուցանել:
- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Ըմբոստանալ, ընդվզել:
- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ՅԻՆՔՆ. Ըստանձնել, յանձն առնուլ:
ԱՄԲԱՌՆԱԼ[2], չբ. 1. Վերամբառնալ, բարձրանալ, վերանալ: 2. Ծաւալանալ: 3. Զարգանալ: 4. Ամբարտաւանել, գոռոզանալ, փքնուլ: 5. Յառնել:
ԱՄԲԱՍՏԱՆ, ա. 1. Մեղադիր, դատախազ: 2. Զրպարտիչ, չարախօս: 3. Ամբաստանական (ամբաստանութիւն պարունակող): 4. գ. տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԱՄԲԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ:
ԱՄԲԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆ (3):
ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Մեղադրել, դատապարտել, ամբաստան լինել, մեղադիր լինել: 2. Զրպարտել, չարախօսել:
ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեղադրանք: 2. Զրպարտութիւն, չարախօսութիւն:
ԱՄԲԱՐ, գ. 1. Շտեմարան, մթերանոց, ամբարանոց: 2. Մթերք (ամբարուած), պարէն:
ԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:
ԱՄԲԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՄԲԱՐ (1):
ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, գ. Ամբարակապետ, համբարապետ, համբարակապետ (արքունի ամբարների կառավարիչ՝ վերակացու):
ԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. 1. Շտեմարանել, մթերել, համբարել: 2. Ամփոփել, պարփակել, բովանդակել:
ԱՄԲԱՐԻՇՏ կամ ԱՄՊԱՐԻՇՏ, ա. գ. 1. Անհաւատ: 2. Անօրէն, անիրաւ, ապիրատ, անզգամ, չարագործ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃ կամ ԱՄՊԱՐՀԱՒԱՃ, ա. Ամբարտաւան, բարձրայօն, ինքնահաճ, անձնահաճ, մեծամիտ, սնապարծ, սէգ, հպարտ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃԵԼ, չբ. Ամբարտաւանել, մեծամտել, բարձրամտել, հպարտանալ, գոռոզանալ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբարտաւանութիւն, բարձրայօնութիւն, անձնահաճութիւն, ինքնահաճութիւն, մեծամտութիւն, հպարտութիւն, գոռոզութիւն:

ԱՄԲԱՐՁԱՁԻԳ, ա. Վերամբարձ:
ԱՄԲԱՐՁԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնային, փխբ. երկնային:
ԱՄԲԱՐՁՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ:
ԱՄԲԱՐՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ:
ԱՄԲԱՐՇՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ կամ ԱՄՊԱՐՇՏԵԼ, չբ. 1. Ամբարշտանալ: 2. Հայհոյել, թշնամանել:
ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՄՊԱՐԸՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաւատութիւն: 2. Ամբարշտանք, անօրէնութիւն, չարութիւն:
ԱՄԲԱՐՏԱԿ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պատնէշ, պատուար:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ, ա. 1. Ինքնահաճ, մեծամիտ, սնապարծ, հպարտ: 2. Ամբարտաւանական:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ (2):
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԵԼ:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԵԼ, չբ. Ամբարտաւանել, հպարտանալ, մեծամտել, գոռոզանալ, փքալ:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտութիւն, մեծամտութիւն, գոռոզութիւն:
ԱՄԲԱՒ, տե՛ս ԱՆԲԱՒ:
ԱՄԲԵՒՏ, տե՛ս ԽԼՈՒՐԴ(Ն):
ԱՄԲԻԾ, ա. Անբիծ, անարատ, մաքուր, անմեղ:
ԱՄԲԾԱԲԱՐ, մ. Անարատաբար, մաքրաբար:
ԱՄԲԾԱԽՕՍ, ա. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՄԲԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղութիւն, մաքրութիւն, անկեղծութիւն, պարզամտութիւն:
ԱՄԲՈԽ, գ. 1. Խումբ, բազմութիւն: 2. Աղմուկ, աղաղակ: 3. Խռովութիւն, խառնակութիւն, յուզմունք:
ԱՄԲՈԽԱԲԵՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՊՈՂՈՏԱՑ:
ԱՄԲՈԽԱԼԻՑ, ա. Խռովայոյզ, մոլեգին:
ԱՄԲՈԽԱԿԱՆ, ա. Խառնակ, անկարգ, խռովայոյզ:
ԱՄԲՈԽԱՐԱՐ, ա. Խռովարար, խռովարկու:
ԱՄԲՈԽԵԼ, նբ. Յուզել, գրգռել, խռովել, չփոթել, վրդովել:
ԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազմութիւն: 2. Խռովութիւն, կռիւ:
ԱՄԲՈԽՈՒՄՆ, գ. Յուզմունք, խռովութիւն:
ԱՄԲՈՂՋ, ա. 1. Ողջ, լրիւ, բոլոր, բովանդակ: 2. Անվնաս, անեղծ, անթերի, ամբողջական:
ԱՄԲՈՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲՈՂՋ (2):
ԱՄԲՈՂՋԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս, բոլորովին, իսպառ:
ԱՄԲՈՆ, գ. Բեմ (եկեղեցու):
ԱՄԲՈՒՌՈՅՑՔ, ԱՄԲՈՒՌՔ, գ. Մրրիկ, փոթորիկ:
ԱՄԵԹ, ա. 1. Ստոյգ, հաստատուն, անփոփոխ: 2. Բերրի, պտղաւէտ, արգասաւոր:
ԱՄԵԹԱՆԱԼ, չբ. Բարգաւաճել, ուռճանալ (բոյսի):
ԱՄԵԹՈՎՍ, տե՛ս ՄԵՂԵՍԻԿ:
ԱՄԵԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն:
ԱՄԵՀԱԲԱՐ, մ. Մոլեգնաբար, վայրենաբար:
ԱՄԵՀԵԼ (իմ), չբ. Անսաստել, յանդըգնել, ժպրհել:
ԱՄԵՀԻ, ա. 1. Անսանձ, կատաղի, մոլեգին, յախուռն: 2. Անմշակելի, խոպան, կորդ (հող): 3. Անկիրթ, անվարժ, անհմուտ:
ԱՄԵՆ, տե՛ս ԱՄԷՆ, ԱՄԵՆԱՅՆ:
ԱՄԵՆԱԲԱԶՈՒՄ, ա. Բազմապատիկ, բազմատեսակ, ընդհանրական:
ԱՄԵՆԱԲԱՇԽ, ա. Ամենապարգեւ:
ԱՄԵՆԱԲԱՐԵՁԵՒ, ա. Բարեչուք:

ԱՄԵՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԲՈՅՍ:

ԱՄԵՆԱԲՈԼՈՐ, մ. Բոլորովին, կատարելապէս:

ԱՄԵՆԱԲՈՅՍ, ա. Ամենաբեր, առատաբեր, արգաւանդ, բերրի:

ԱՄԵՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Առատաբեր, ամենաբեր:

ԱՄԵՆԱԳԷՏ, ա. Ամենագիտակ, ամենագիտող, ամբաւագէտ, բազմահմուտ:

ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ, ա. Ամենողորմ, բազմողորմ:

ԱՄԵՆԱԳԻՏԱԿ, ԱՄԵՆԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԷՏ:

ԱՄԵՆԱԳԼՈՒԽ, ա. Գլխաւոր, առաջին:

ԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ամենակարող: 2. Զարահնար, խորամանկ, խարդախ:

ԱՄԵՆԱԳՈՐՈՎ, ա. Գորովագութ:

ԱՄԵՆԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ:

ԱՄԵՆԱԴԷՏ, ա. Ամենատես:

ԱՄԵՆԱԴԺՈԽ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ:

ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ, ա. Ամենադժպատեհ, ամենադժոխ, ծանր, անտանելի:

ԱՄԵՆԱԴԺՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ:

ԱՄԵՆԱԶԱՆ, ա. Ամենազգի:

ԱՄԵՆԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶԱՆ:

ԱՄԵՆԱԶՕՐ, ա. Ամենահզօր, անբաւազօր, ամենակարող, ամենակար:

ԱՄԵՆԱԺԱՄԱՆ, ա. Ամենահաս, արագահաս:

ԱՄԵՆԱԺՈՂՈՎ, ա. Ամենահանդէս:

ԱՄԵՆԱԼԻ, ԱՄԵՆԱԼԻՐ, ԱՄԵՆԱԼԻՑ, ա. Բարելից, լիուլի, առատ:

ԱՄԵՆԱԽԱՌՆԱԲԱՐ, մ. Խառնիխուռն:

ԱՄԵՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Բազմակատար: 2. Անթերի, կատարեալ, ամբողջ, անբաւելի, աննիազ, ապենիազ: 3. Ամենակարող (ամեն բան կատարող):

ԱՄԵՆԱԿԱՐ, ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶՕՐ:

ԱՄԵՆԱԿԻՐ, ա. Ամենակրող:

ԱՄԵՆԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԿԻՐ:

ԱՄԵՆԱՀԱՆԴԷՍ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԺՈՂՈՎ:

ԱՄԵՆԱՀԱՏ, ա. Հատու:

ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ, ա. Բոլորահեշտ:

ԱՄԵՆԱՀԶՕՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶՕՐ:

ԱՄԵՆԱՀՆԱՐ, ա. Բազմահնար:

ԱՄԵՆԱՀՐԱՇ, ԱՄԵՆԱՀՐԱՇԱՓԱՌ, ա. Գերահրաշ:

ԱՄԵՆԱՁԵՒ, ա. Բազմաձեւ:

ԱՄԵՆԱՄԵՂ, ա. Բազմամեղ:

ԱՄԵՆԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բոլորայարմար:

ԱՄԵՆԱՅՆ, ա. 1. Ամեն, ամբողջ, բոլոր, համայն, բովանդակ, հանուր, համօրէն: 2. դ. Իւրաքանչիւր:

- ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՐՕՔ, տե՛ս ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱՋ (ԿԱՐԻ-ի տակ):

- ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Յամենուստ:

- ԸՆԴ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Միահամուռ:

ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ամենայօժար, յօժարամիտ, փութակամ, մեծափոյթ, մտադիւր:

ԱՄԵՆԱՅՕԺԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ:

ԱՄԵՆԱՆԿԱՏ, ա. Ամենատես:

ԱՄԵՆԱՇՆՈՐՀ, ԱՄԵՆԱՇՆՈՐՀՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ:

ԱՄԵՆԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Գերապայծառ, փառաւոր:

ԱՄԵՆԱՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Գերապանծ:

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԿ, ա. Բազմազան, բազմատեսակ, ամենատեսակ:

ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Ամենապարգեւող, ամենաշնորհ, ամենաշնորհող:

ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ:

ԱՄԵՆԱՊԱՐԾ, ա. Գերապարծ:

ԱՄԵՆԱՊԻՂԾ, ա. Պղծագոյն:

ԱՄԵՆԱՍԽԱԼ, ա. Բազմասխալ, ամենավրէպ, բազմավրէպ:

ԱՄԵՆԱՍՓԻՌ, ԱՄԵՆԱՍՓԻՒՌ, ա. Համասփի(ւ)ռ, ամենատարած:

ԱՄԵՆԱՎՍԵՄ, ա. Ամենասուրբ, գերագոյն:

ԱՄԵՆԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՄԽԱԼ:
ԱՄԵՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՍՓԻՒՌ:
ԱՄԵՆԱՏԵՂԻ, ա. Անսահման, անծայր, անեզր:
ԱՄԵՆԱՏԵՍ, ա. Ամենադէտ:
ԱՄԵՆԱՏԵՍՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախախնամութիւն:
ԱՄԵՆԱՏԽՈՒՐ, ա. Տրտմագին:
ԱՄԵՆԱՐԻ, ա. Զօրաւոր, տոկուն:
ԱՄԵՆԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ, հնարագէտ:
ԱՄԵՆԱՒՈՒՐՔ, գ. Զառամութիւն:
ԱՄԵՆԱՓԱՅԼ, ա. Քաջափայլ:
ԱՄԵՆԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Քաջափարթամ:
ԱՄԵՆԱՔԱՋ, ա. Անվեհեր:
ԱՄԵՆԵՐԵԻ, ա. Ամէներեւելի:
ԱՄԵՆԵԻՄԲ, տե՛ս ԱՄԵՆԵԻՆ:
ԱՄԵՆԵԻՆ, մ. Ամենեւիմբ, բոլորովին, բնաւ, իսպառ:
ԱՄԵՆՔԵԱՆ, ԱՄԵՆԵՔԻՆ, դ. ա. Ամէն, բոլոր, ամբողջ, համայն, բովանդակ:
ԱՄԵՆՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ:
ԱՄԷՆ[1], դ. ա. Ամեն, բոլոր, ամբողջ, համայն:
ԱՄԷՆ[2], ձ. մ. 1. (կրօն.) Խօսքի վերջում՝ եղիցի՛ (թո՛ղ լինի՝ կատարուի): 2. Խօսքի սկզբում՝ ճշմարիտ, արդարեւ,ստոյգ:
- ԱՄԷՆՆ, գ. (Անսխալ) ճշմարտութիւն, Աստուած:
ԱՄԷՆԵՐԵՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԵՐԵԻ:
ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ, ա. 1. (կրօն.) Ամէնիմաց (Աստծու մասին): 2. Ամէնաիմաստուն: 3. Բազմանշանակ:
ԱՄԷՆԱԻՄԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ (2):
ԱՄԷՆԻՄԱՑ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ (1):
ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Իշխանապետ: 2. Ամէնիշխող, ամենազօր, ամենակարող:
ԱՄԷՆԻՇԽՈՂ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ (2):
ԱՄԷՆՕՐԻՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմատեսակ, բազմակերպ:
ԱՄԻԿ, տե՛ս ՈՒԼ:
ԱՄԼԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄԼՈՐԴԻ:
ԱՄԼԱՆԱԼ, չբ. Անպտղանալ:
ԱՄԼՈՐԴԻ, ա. գ. Ամլածին, պառաւորդի (Յովհաննէս Մկրտչի մակդիրը):
ԱՄԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծննդութիւն, անծնութիւն:
ԱՄՂԱՆ, գ. Վերարկու:
ԱՄՈԼ, գ. Լծակից, զուգան:
ԱՄՈԼԱՋԻԼ, գ. Լայնաջիլ, երկաւորիք:
ԱՄՈԽԱԽ, ԱՄՈՂԽԱԽ, գ. Սննդակից, ընկեր, գործակից:
ԱՄՈՒԼ, ա. 1. Անծին, անծնունդ: 2. փխբ. Անպտղաբեր, անպտուղ, անբեր:
ԱՄՈՒՍԻՆ, գ. ա. 1. Ամուսնակից, զուգակից, կենակից, լծակից, անկողնակից, այր, առնակին: 2. Հասակակից, ժամանակակից:
ԱՄՈՒՍՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):
ԱՄՈՒՍՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Լծակցել, կին ածել՝ առնուլ՝ առնել, հարսնանալ, ճաշակել զաշխարհ: 2. Մերձաւորել, մերձենալ, զուգաւորել:
ԱՄՈՒՍՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՅՐԱՍԷՐ:
ԱՄՈՒՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամուսնաւորել, լծակցել:
ԱՄՈՒՍՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՄՈՒՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՄՈՒՍՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կենակցութիւն, լծակցութիւն: 2. Մերձաւորութիւն, զուգաւորութիւն:
ԱՄՈՒՐ[1], ա. 1. Անառիկ: 2. Ապահով, անվտանգ: 3. Պինդ, ուժեղ:
ԱՄՈՒՐ[2], գ. Ամրութիւն, ամրոց, բերդ:
ԱՄՈՒՐԻ, ա. Անկին, անայր:
ԱՄՈՔԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, մեղմ:
ԱՄՈՔԱՆՔ, գ. Համեմանք, համեմք:
ԱՄՈՔԵԼ, նբ. 1. Համեմել: 2. Կակղել, կակղացուցանել, մեղմացուցանել: 3. Հալել (կերակուրը մարսել):
ԱՄՈՔՈՒՄՆ, գ. Հալումն (մարսելը):

ԱՄՊԱԲԵՐ, ա. Ամպածին:
ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ա. Ամպեղէն:
ԱՄՊԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՄՊԱՁՈՒ:
ԱՄՊԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԲԵՐ:
ԱՄՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շանթահարութիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
ԱՄՊԱՁԵՒ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
ԱՄՊԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԵԱՅ:
ԱՄՊԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
ԱՄՊԱՁՈՒ, ա. Ամպախաղաց:
ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ, ա. Ամպաձև, ամպանման:
ԱՄՊԱՐԻՇՏ..., տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ...:
ԱՄՊԵԱՅ, ա. Ամպային, ամպեղէն:
ԱՄՊԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ԱՄՊԵԱՅ:
ԱՄՊՐՈՊ, գ. 1. Փոթորիկ: 2. փխբ. Խռովութիւն, յուզմունք: 3. փխբ. Փորձանք:
ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ, գ. Ամսամուտ:
ԱՄՍԱԿԱՆ, ա. Ամսային, ամսաւոր:
ԱՄՍԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ:
ԱՄՍԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
ԱՄՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
ԱՄՍԵԱՅ, տե՛ս ԱՄՍՕՐԵԱՅ:
ԱՄՍՕՐԵԱՅ, ա. Ամսեայ:
ԱՄՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՄՐԱՇԷՆ:
ԱՄՐԱԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ: 2. Ապահով, անքոյթ:
ԱՄՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ամուր, անառիկ, անմատչելի, ամրակառոյց: 2. Ապահով, անվտանգ: 3. գ. Ամրութիւն, ամրոց, բերդ:
ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Ամրաշէն, անկործան, հաստատուն:
ԱՄՐԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԲԵՐԴԱՏԵՂԻ:
ԱՄՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ:
ԱՄՐԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Բերդապահ: 2. տե՛ս ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ:
ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ, ա. Ամրապահ, ամրածածուկ:
ԱՄՐԱՓԱԿ, ա. Պնդափակ:
ԱՄՐՈՑ, գ. 1. Ամրութիւն (ամուր տեղ՝ վայր): 2. Դղեակ, բերդ, միջնաբերդ, վերնաբերդ: 3. Զրահ:
ԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն, պնդութիւն: 2. Ուժեղութիւն: 3. Յապահովութիւն: 4. Ամրոց:
ԱՄՓՈՓ, ա. 1. Սեղմ: 2. Ջափաւոր, պարկեշտ: 3. Անձուկ, նեղ:
ԱՄՓՈՓԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել, համախմբել: 2. Պարունակել, բովանդակել, պարփակել: 3. Համառօտել: 4. Փարատել, սփոփել: 5. Թաղել:
ԱՄՓՈՓԻՋ, ա. Բովանդակիչ:
ԱՄՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջափաւորութիւն:
ԱՄՕԹ, գ. 1. Ամօթանք, այպն: 2. Նախատինք, անպատուութիւն, խայտառակութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
- ՅԱՄՕԹ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԱՄՕԹ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ամաչեցուցանել, խայտառակել:
- ՅԱՄՕԹ կամ ՅԱՄՕԹԻ ԼԻՆԵԼ, ԶԱՄՕԹԻ կամ ՅԱՄՕԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ամաչել, պատկառել:
ԱՄՕԹԱԳԵՂ, տե՛ս ԱՄՕԹԽԱԾ:
ԱՄՕԹԱԼԻ, ա. մ. 1. Պատկառելի: 2. Անպատշաճ, անարժան: 3. Գարշելի, յոռի, վատ:
ԱՄՕԹԱԼԻՑ, ա. 1. Ամօթապարտ, խայտառակ: 2. Ամօթխած, պարկեշտ, համեստ:
ԱՄՕԹԱԾՈՒ, ա. Ամօթղեած, ամօթալի:
ԱՄՕԹԱԿԱՆ, ա. Ամօթալի, պատկառելի:
ԱՄՕԹԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. Ամաչել:
ԱՄՕԹԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ: 2. Նախատինք, խայտառակութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ, ԱՄՕԹԱՊԱՐՏԵԱԼ, ա. Ամօթերես, բազմապատկառ:
ԱՄՕԹԵՐԵՍ, տե՛ս ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ:
ԱՄՕԹԽԱԾ, ԱՄՕԹՂԱԾ, ա. Պարկեշտ, համեստ, զգաստ:
ԱՄՕԹԽԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՄՕԹՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն:
ԱՄՕԹՂԵԱԾ, տե՛ս ԱՄՕԹԱԾՈՒ:
ԱՄՕԹՈՅՔ, գ. հաւաք. Առականք, ամօթանք, պատկառանք, անդամք ամօթոյ կամ ծածուկք (սեռական գործարաններ):

Ա՛Յ, ձ. Ո՛վ, է՛ (կոչական բացականչութիւն):

ԱՅԳ, գ. Առաւօտ, վաղորդայն:

- ԱՅԳՈՅ կամ ԱՅԳՈՅՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՍ ԱՅԳՈՅՆ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, առաւօտեան, առաւօտու, առաւօտուն, առաւօտուց:

- ՅԱՅԳՈՒԷ, մ. Այգուց, յայգուց:

ԱՅԳԱՆԱԼ, չ. Այգենալ, առաւօտանալ, առաւօտել, լուսանալ:

ԱՅԳԱՍՏՂ, գ. Արուսեակ, Լուսաբեր (մոլորակ):

ԱՅԳԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ:

ԱՅԳԵԳՈՐԾ, գ. Այգորդ, տնկագործ:

ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկագործութիւն:

ԱՅԳԵՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԳԱՆԱԼ:

ԱՅԳԵԻՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ:

ԱՅԳԻ, գ. 1. Որթոց (խաղողի այգի), ովիտ, տորրանոց: 2. Որթ, որթատունկ:

ԱՅԳՈՐԴ, տե՛ս ԱՅԳԵԳՈՐԾ:

ԱՅԳՈՐԵԼ, չ. Այգաւորել, այգեւորել (Թագաւորին՝ մեծամեծին բարի լոյս մաղթելու գալ):

- ԱՅԳՈՐԵԼԻ ՏԵՂԻ. Դահլիճ:

ԱՅԳՈՒՆ, ա. մ. Առաւօտեայ, առաւօտեան:

- ԱՅԳՈՒՆ ԱՅԳՈՒՆ, մ. Ընդ առաւօտս առաւօտս:

ԱՅԳՈՒՑ, ՅԱՅԳՈՒՑ, տե՛ս ՅԱՅԳՈՒԷ:

ԱՅԴ, դ. Դոյն, դա:

ԱՅԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ:

ԱՅԴԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅԴՊԻՍԻ (1):

ԱՅԴՄ, դ. Այդմիկ:

ԱՅԴՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՄ:

ԱՅԴՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՐ:

ԱՅԴՈՑԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՑ:

ԱՅԴՈՒ, դ. Այդուիկ:

ԱՅԴՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՈՒ:

ԱՅԴՋԱՓ, տե՛ս ԱՅԴՔԱՆ:

ԱՅԴՊԷՍ, դ. Այդապէս, այդպիսի, դոյնպէս:

ԱՅԴՊԻՍԻ, ա. 1. Այդգունակ: 2. տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ:

ԱՅԴՐ, դ. Այդորիկ:

ԱՅԴՐԷՆԱԾԻՆ, ա. գ. Բնիկ:

ԱՅԴՑ, դ. Այդոցիկ:

ԱՅԴՔԱՆ, դ. Այդչափ, դոյնչափ:

ԱՅԺՄ, մ. Արդ, ի ներկայումս, առժամայս, այժմուս, զայժմուս:

- ԱՌ ԱՅԺՄ, մ. Առ այժմիկ:

- ՑԱՅԺՄ, մ. Ցարդ:

ԱՅԺՄԱԾԻՆ, ա. Նորածին, արդածին:

ԱՅԺՄԵԱՆ, ա. Արդի, արդեան, ներկայ, այժմու:

ԱՅԺՄԷՆ, մ. Աստէն (այժմուանից):

ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԺՄ:

- ԱՌ ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՌ ԱՅԺՄ:

ԱՅԺՄՈՒ, տե՛ս ԱՅԺՄԵԱՆ:

- ԱՅԺՄՈՒՍ, ԶԱՅԺՄՈՒՍ, տե՛ս ԱՅԺՄ:

ԱՅԼ[1]*, դ. 1. Միւս: 2. ա. Օտար, որիշ, տարբեր, այլորդ: 3. մ. Եւս: 4. Եւս առաւել: 5. Դարձեալ, կրկին, վերստին, ի նորոյ:*

- ԱՅԼ ԱՅԼ, ա. Այլ և այլ, զանազան:

- ԱՅԼ ԱՅԼՈՑ, ԱՅԼ ԱՅԼՈՒՄ, ԱՅԼ ԱՌ ԱՅԼՈՎ, դ. Միմեանց, իրերաց:

- ԱՅԼ ԸՆԴ ԱՅԼՈՑ, ա. մ. Խառն, չփոթ, խառնակ, ներհակ, խառնափընդոր, խառնիխուռն:

- ԱՅԼՈՎՔՆ ՀԱՆԴԵՐՁ, չ. Եւ որ ի կարգին:

- ՅԱՅԼՍՆ, մ. Այլուր:

ԱՅԼ[2]*, չ. 1. Բայց, սակայն: 2. Բայց միայն, եթէ ոչ: 3. Արդ, ուրեմն: 4. Իսկ:*

ԱՅԼԱԲԱՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ:

ԱՅԼԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ:

ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլասացութիւն: 2. Անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:

ԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Այլագունակ, այլապէս, այլայլապէս, այլաձևապէս:

ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Այլաբան, այլալեզու, օտարալեզու:

ԱՅԼԱԲՈՒՆ, ա. Օտարաբուն, օտարաբարք:
ԱՅԼԱԳՈՅ, ա. Անէակից, օտար:
ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Այլակերպ, այլազան, տարբեր, օտար: 2. տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլայլել, այլակերպել, փոփոխել:
ԱՅԼԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլայլութիւն, այլակերպութիւն, փոփոխութիւն:
ԱՅԼԱԴԵՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱԴԷՄ, ա. Դժնէատեսիլ, տգեղ:
ԱՅԼԱԶԱՆ, ա. Այլակերպ, այլաձև, այլատեսակ, այլատարազ, տարբեր:
ԱՅԼԱԶԳ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱԶԳԱԲԱՐ, մ. Այլազգապէս:
ԱՅԼԱԶԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ:
ԱՅԼԱԶԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱԶԳԻ, ա. գ. 1. Օտարազգի, այլացեղ, այլազուն, բարբարոս: 2. Օտարական, անծանօթ: 3. Այլակերպ, տարբեր:
ԱՅԼԱԶՆԵԱՅ, ա. Օտարոտի, այլանդակ:
ԱՅԼԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ (1):
ԱՅԼԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ:
ԱՅԼԱԾԻՆ, ա. Օտարածին:
ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ, ա. Այլաձայն:
ԱՅԼԱԿԴԵՆ, ա. Այլահաւատ, այլադանդ:
ԱՅԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, 1. նբ. Այլաձևել, այլայլել, այլափոխել, փոփոխել: 2. չբ. կբ. տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն: 2. Այլայլութիւն, փոփոխութիւն: 3. Տարբերութիւն, զանազանութիւն: 4. (եկեղց.) Պայծառակերպութիւն (Քրիստոսի):
ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ (4):
ԱՅԼԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն, այլայլութիւն:
ԱՅԼԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ:
ԱՅԼԱՁԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել:
ԱՅԼԱՁԵՒ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱՁԵՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱՁԵՒԵԼ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ:
ԱՅԼԱՂԱՆԴ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱՄԻՏ, ա. 1. Նենգամիտ: 2. Մտակորույս:
ԱՅԼԱՄՏԵԼ, նբ. Ցիմարեցուցանել:
ԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն, խարդախութիւն:
ԱՅԼԱՅԼ, ԱՅԼԱՅԼՍ, ա. մ. 1. Այլ և այլ, զանազան, տարբեր: 2. Այլ ընդ այլոյ, խառնակ: 3. Անպատշաճ:
ԱՅԼԱՅԼԱԿ, ա. Պէսպէս, այլևայլ, տարբեր:
ԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, ա. 1. Փոփոխիչ: 2. Դիւրափոխ, փոփոխական: 3. Այլ և այլ, պէսպէս:
ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ, չբ. Այլայլել, այլակերպել, այլանալ, այլափոխել, ծպտել:
ԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱՅԼԵԼ[1], տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ (1):
ԱՅԼԱՅԼԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. Փոփոխելի, փոփոխական, այլայլուկ, յեղյեղուկ:
ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն, փոփոխութիւն: 2. Տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԱՅԼԱՅԼՈՒԿ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ:
ԱՅԼԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱՆԴԱԿ, ա. Անսովոր, խորթ, օտարոտի, վայրենի, կոպիտ, անկարգ, անպատշաճ, անվայելուչ, անշնորհ, անճոռնի, տգեղ (ձևով՝ գոյնով՝ իմաստով ևն):
ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ, ա. (կրօն.) Հերձուածող, աղանդաւոր, այլափառ, չարափառ, հերետիկոս:
ԱՅԼԱՆՄԱՆ, ա. Աննման, այլազան, այլակերպ:

ԱՅԼԱՆՇԱՆ, ա. Նորանշան:

ԱՅԼԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, ա. Օտարաշխարհեայ, օտարական:

ԱՅԼԱՇՈՒՆ, ա. Օտար, խորթ, անհարազատ:

ԱՅԼԱՇՐՋԵԼ, նբ. Փոփոխել:

ԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:

ԱՅԼԱՍԵՐԵԼ, նբ. Այլայլել, փոփոխել, աղաւաղել:

ԱՅԼԱՏԱՐԱԶ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:

ԱՅԼԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:

ԱՅԼԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ (1):

ԱՅԼԱՅԵՂ, ա. 1. տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ: 2. փխբ. Օտար, օտարոտի, անսովոր:

ԱՅԼԱՓԱՌ, տե՛ս ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ:

ԱՅԼԱՓԱՌԵԼ, չբ. Հերձուածել:

ԱՅԼԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Հերձուածողութիւն, հերես(ի)ութիւն:

ԱՅԼԱՓՈԽԵԼ[1], նբ. 1. տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ (1): 2. Յուզել, վրդովել, խռովել:

ԱՅԼԱՓՈԽԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:

ԱՅԼԱՓՈԽԻԿ, ա. Փոփոխական:

ԱՅԼԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, ԱՅԼԱՓՈՓՈԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:

ԱՅԼԱՓՈՓՈԽՍ, մ. Զանազանաբար, այլ և այլ, կերպս կերպս, պէսպէս:

ԱՅԼԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ:

ԱՅԼ ԵՐԲԵՄՆ, ԱՅԼ ԵՐԲԷՔ, մ. Այլ ևս (ուրիշ անգամ):

ԱՅԼ ԵՒ, չ. Նաև:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ, ա. 1. Ուրիշ ուրիշ, կերպս կերպս, զանազան, տարբեր: 2. մ. Զանազանաբար:

ԱՅԼ ԵՒՍ, մ. 1. Եւս, դեռ, դեռ ևս, տակաւին, դարձեալ: 2. Այսուհետև:

ԱՅԼԸՆԿԱԼ, ա. Օտարամուտ, օտար:

ԱՅԼՈՐԴ, ա. Այլ, ուրիշ, օտար:

ԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն:

ԱՅԼՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Օտարուսումն:

ԱՅԼՈՒՍՏ, ՅԱՅԼՈՒՍՏ, մ. Այլուստեք, այլուստ ուստեք, յայլուստեքէ (ուրիշ տեղից):

ԱՅԼՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱՊԷՍ:

ԱՅԼՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Այլապէս, տարբեր:

ԱՅԾ, գ. 1. Նոխազ, քօշ, քաղ, բզաք (արու այծ), պապչեակ: 2. Սովորաբար այդ կենդանու էգը:

ԱՅԾԱՄԱՐԴ, գ. Սատիրոս:

ԱՅԾԱՔԱՂ, տե՛ս ԱՅԾՔԱՂ:

ԱՅԾԵԱՅ, ա. 1. Այծենի: 2. գ. Այծէք:

ԱՅԾԵՆԱԿԱԾ, գ. Կաճ, Թաղի (այծի մագից պատրաստուած):

ԱՅԾԷՔ, տե՛ս ԱՅԾԵԱՅ (2):

ԱՅԾՔԱՂ, գ. (կենդբ.) Այծաքաղ:

ԱՅՆ, դ. Նա:

ԱՅՆԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՅՆՊԻՍԻ (1):

ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ, դ. Այնպէս, այնպիսի:

ԱՅՆ ԶԻ, չ. Որովհետև, քանզի:

ԱՅՆ Է, չ. Այնինքն է, այն իսկ է, այսինքն:

ԱՅՆ ԻՆՉ, դ. 1. Ինչ (մի՝ որևէ բան): 2. մ. Դեռադեռ: 3. Իսկոյն, շուտով: 4. Մինչդեռ: 5. Արդէն:

ԱՅՆԻՆՔՆ Է, ԱՅՆԻՍԿ Է, տե՛ս ԱՅՆ Է:

ԱՅՆՄ, տե՛ս ԱՅՆՄԻԿ:

ԱՅՆՄԻԿ, դ. Այնմ:

ԱՅՆՈՐԻԿ, դ. Այնր:

ԱՅՆՈՑԻԿ, դ. Այնց:

ԱՅՆՈՒ, դ. Այնուիկ:

ԱՅՆՈՒԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ:

ԱՅՆՈՒ ԶԻ, չ. Որովհետև:

ԱՅՆՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅՆՈՒ:

ԱՅՆՈՒՀԵՏԵՒ, մ. Ապա, յետոյ, և յառաջ:

ԱՅՆՉԱՓ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:

ԱՅՆՉԱՓԻՔ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:

ԱՅՆՊԷՍ, դ. մ. Այնգունակ, այնպիսաբար:

ԱՅՆՊԻՍԻ, դ. մ. Այնպիսի, այնպէս:

ԱՅՆՐ, տե՛ս ԱՅՆՈՐԻԿ:

ԱՅՆՑ, տե՛ս ԱՅՆՈՑԻԿ:

ԱՅՆՑԱՆԻ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:

ԱՅՆՔԱՆ, դ. մ. Այնչափ, այնչափիք, այնցանի, այնքանի:
ԱՅՆՔԱՆԻ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:
ԱՅՈ՛, եղբ. Արդարև, յիրաւի, անշուշտ:
ԱՅՊԱՆԱԼԻՑ, ա. Ամօթալի, ծաղրելի, ծաղրական:
ԱՅՊԱՆԵԼ, ն. 1. Ծաղրել, այպն առնել, ծաղր առնել, ծիծաղել, հենգնել: 2. Նախատել, պախարակել, պարսաւել, յանդիմանել, եպերել:
ԱՅՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՅՊԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Ծաղր: 2. Նախատինք, ամօթանք:
ԱՅՊԵՐԱՆՔ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԱՅՊՆ, գ. 1. Ծաղր, ձաղ: 2. Ամօթ, խայտառակութիւն:
- ԱՅՊՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
ԱՅՊՆԱԿԱՏԱԿ, ա. գ. Ծաղրածու, խեղկատակ, միմոս:
ԱՅՊՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
ԱՅՍ[1], դ. Սոյն:
- ԱՅՍ Է, տե՛ս ԱՅՍԻՆՔՆ:
ԱՅՍ[2], գ. 1. Հողմ, սիք: 2. Սատանայ, դև:
ԱՅՍԱԲԵԿ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍԱԽԱՌՆ, ա. Սատանայական, դիւական:
ԱՅՍԱԿԱՆ, ա. Դիւական:
ԱՅՍԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍԱՀԱԼԱԾ, ա. Դիւահալած:
ԱՅՍԱՀԱՐ, ա. Դիւահար, այսակիր, սատանայակիր, այսոտ:
ԱՅՍԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. 1. Դիւահարել, դիւախանդարել: 2. Դիւանալ, մոլեգնել, կատաղել:
ԱՅՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՒԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅՍԱՄԻՏ, ա. Դիւական, սատանայական:
ԱՅՍԱՄՈՒՏ, ԱՅՍԱՄՏԵԱԼ, ա. Այսակիր, դիւահար:
ԱՅՍԱՆԱԿ, դ. Այսպիսի:
ԱՅՍԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
ԱՅՍԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:
ԱՅՍԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս 1. ԱՅՍՊԻՍԻ: 2. ԱՅՍՊԷՍ:
ԱՅՍ ԻՆՔՆ, ԱՅՍԻՆՔՆ, չ. Այս է, յայտ է թէ:
ԱՅՍՄ, տե՛ս ԱՅՍՄԻԿ:
ԱՅՍՄԻԿ, դ. Այսմ:
ԱՅՍ ՆԻՇ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:
ԱՅՍՈՏ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՍՐ:
ԱՅՍՈՑԻԿ, դ. Այսց:
ԱՅՍՈՒ, դ. Այսուիկ:
ԱՅՍՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅՍՈՒ:
ԱՅՍՈՒՀԵՏԵՒ, մ. 1. Այլ ևս, առ յապայ: 2. չ. Ուստի, ուրեմն, և արդ:
ԱՅՍՉԱՓ, տե՛ս ԱՅՍՔԱՆ:
ԱՅՍՊԷՍ, դ. մ. 1. Այսգունակ, այսպիսի: 2. Այսպիսաբար, այսպէսօրէն, սապէս:
ԱՅՍՊԷՍՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
ԱՅՍՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
ԱՅՍՊԻՍԻ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
ԱՅՍՐ, 1. դ. Այսորիկ: մ. 2. տե՛ս ԱՅՍՐԷՆ:
- ԱՅՍՐ ԱՆԴՐ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ:
ԱՅՍՐԷՆ, մ. Այսր (դէպի այստեղ):
ԱՅՍՑ, տե՛ս ԱՅՍՈՑԻԿ:
ԱՅՍՔԱՆ, ԱՅՍՔԱՆԻ, դ. Այսչափ:
ԱՅՍՕՐԱԾԻՆ, ա. Նորածին, սերկածին:
ԱՅՍՕՐԵԱՆ, ա. Սերկեան:
ԱՅՏ, մանաւանդ՝ ԱՅՏՔ, գ. Թուրծ:
ԱՅՏԻ, մ. 1. Այտուստ: 2. ա. Այդ:
ԱՅՏՆՈՒԼ, չբ. Ուռնուլ, ուռչել:
ԱՅՏՈՅՑ, գ. Ուռոյց:
ԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Այտուցումն, ուռուցումն:
ԱՅՏՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՅՏԻ (1):
ԱՅՏՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՏՈՒՄՆ:
ԱՅՐ[1], գ. 1. Մարդ (տղամարդ): 2. Ամուսին: 3. փխբ. Ուժեղ, քաջ, արի:
ԱՅՐ[2], գ. 1. Քարանձաւ, քարայր, անձաւ: 2. Աւերակ:
ԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Առնաբար: 2. Քաջաբար, արիաբար:

ԱՅՐԱԿԱՆ, ա. 1. Առնական, առնացի: 2. Մարդկային: 3. Արիական, առաքինի:
ԱՅՐԱԿԻՆ, ա. գ. Արուէգ:
ԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Ի չափ հասանել, երիտասարդանալ:
ԱՅՐԱՆՄԱՆ, ա. Առնաձև:
ԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ, տե՛ս ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ:
ԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅՐԱԲԱՐ:
ԱՅՐԱՍԷՐ, ա. Ամուսնասէր:
ԱՅՐԱՍԻՐՏ, ա. Քաջասիրտ:
ԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Մարդասպան:
ԱՅՐԱՍՊԱՆԵԼ, չբ. Մարդասպանել:
ԱՅՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպանութիւն:
ԱՅՐԱՑԻ, տե՛ս ԱՐԵԱՑԻ:
ԱՅՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել, քաջացուցանել, քաջալերեցուցանել:
ԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Վառել, կիզուլ: 2. Հրդեհել, հրկիզել: 3. Լուցանել: 4. փխբ. Մորմոքել (հոգեպէս յուզել՝ տոչորել):
ԱՅՐԵԼԻ, ա. 1. Այրիչ: 2. Կիզելի: 3. գ. Կիզուց (վառելիք):
ԱՅՐԵՑԱԳՈՐԾ, ա. Այրիչ:
ԱՅՐԵՑԱԾ, գ. 1. Այրեցուած, այրումն: 2. (աշխգր.) Այրեցական՝ այրեցեալ գօտի, ցամաքեալ գօտի:
ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ, ա. Այրեցողական, այրիչ:
- ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (2):
ԱՅՐԵՑԵԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (2):
ԱՅՐԵՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ:
ԱՅՐԵՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (1):
ԱՅՐԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՄՆ:
ԱՅՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՐԵԼ:
ԱՅՐԵՒՁԻ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՁԻ:
ԱՅՐԻ, գ. ա. 1. Անայր: 2. Անկին:
ԱՅՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՐՈՒԿ:
ԱՅՐԻՋ, ա. Այրեցական, այրեցողական:
ԱՅՐՈՒԿ, գ. Այրիկ, Թզուկ (փոքրիկ՝ կարճահասակ մարդ):
ԱՅՐՈՒՁԻ, գ. Այրեձի, հեծելազօր:
ԱՅՐՈՒՄՆ, գ. Այրեցումն:
ԱՅՑ, գ. Գործածւում է միայն կապակցութիւնների մէջ:
- ԱՅՑ ԵՒ ԽՆԴԻՐ. Զննութիւն, զննումն (տեղում քննութիւն կատարելը):
- ԱՅՑ ԱՌՆԵԼ, ՅԱՅՑ ԵԼԱՆԵԼ. 1. Դիտել, զննել, քննել, հետազօտել: 2. Այցելել, այցելու լինել: 3. Խնամարկել: 4. Կարեկցել, ողորմել: 5. Վրէժ առնուլ, վրէժխնդիր լինել:
ԱՅՑԵԼ, ԱՅՑԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՅՑ ԱՌՆԵԼ:
ԱՅՑԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅՑԵԼՈՒ, գ. 1. Խնամարկու, խնամածու, խնամակալ: 2. Եպիսկոպոս:
- ԱՅՑԵԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՑ ԱՌՆԵԼ:
ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զննութիւն, քննութիւն, հետազօտութիւն: 2. Խնամատարութիւն, վերակացութիւն, տեսչութիւն: 3. Եպիսկոպոսութիւն: 4. Վրէժխնդրութիւն:
ԱՆԱԲՈՂ, տե՛ս ԱՂԱԲՈՂՈՆ:
ԱՆԱԳԱՆ, ա. 1. Յետին, անագանացեալ (ուշացած): 2. մ. Անագանի (երեկոյեան դէմ):
ԱՆԱԳԱՆԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱԳԱՆ (1):
ԱՆԱԳԱՆՈՍ, ԱՆԱԳՆՈՎՍ, գ. (եկեղց.) Գրակարդաց, ընթերցող:
ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ, ա. 1. Անգութ, անողորմ, դաժան: 2. Անմիտ: 3. Անզեղջ (չզղջացող):
ԱՆԱԳՈՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անգթութիւն, անողորմութիւն: 2. Անմտութիւն:
ԱՆԱԳՈՐՈՆ, ԱՆԱԳՈՐՈՎՆ, ԱՆԱԳՈՐՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ:
ԱՆԱԶԱՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԶԳԻ: 2. Տմարդի: 3. Հարկատոր (հարկադրուած):
ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ագահութիւն, ժլատութիւն:
ԱՆԱԶԱՏԵԼԻ, ա. Անզերծանելի:
ԱՆԱԶԱՏԻԿ, ա. Անարգ, նուաստ:
ԱՆԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զազնուութիւն (ոչ ազատ՝ ոչ ազնուական լինելը): 2. տե՛ս ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՉԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Բռնաբար, ուժգին, անխնայ:
ԱՆԱԶԳԻ, ա. Անազատ, անտոհմիկ, վատատոհմիկ:
ԱՆԱԶԴ, տե՛ս ԱՆԳՈՒՇԱԿ:
ԱՆԱԶԴԱԿ, ա. Անհնազանդ, անսաստ, անզգամ, ապիրատ, չար:
ԱՆԱԶԴԱԿԱՆ, ա. Անազդելի, անազդողական, աններգործական:
ԱՆԱԶԴԱԿԵԼ, չբ. Անզգամել, անսաստել, անհնազանդել:
ԱՆԱԶԴԵԱԼ, ա. Անծանօթ, անտեղեակ:
ԱՆԱԶԴԵԼԻ, ԱՆԱԶԴՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԶԴԱԿԱՆ: 2. Անզգալի:
ԱՆԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն:
ԱՆԱԹԵՄԱՅ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱԹԵՄԱՅԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐԵԼ:
ԱՆԱԼԷԿՈԾ, ա. 1. Անծուփ, խաղաղ, հանդարտ: 2. Հանդարտօրէն, խաղաղօրէն:
ԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԵՂՆ:
ԱՆԱԽՈՐԺ, ա. 1. Անախորժելի, անախորժակ, անախորժական, չախորժական, անհաճելի, անհաճոյ:
ԱՆԱԽՈՐԺԱԲԱՐ, մ. Ակամայ (դժկամութեամբ):
ԱՆԱԽՈՐԺԱԿ, ԱՆԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:
ԱՆԱԽՈՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:
ԱՆԱԽՈՐԺԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒՄՆ, գ. Դժպհութիւն (անախորժելի լինելը):
ԱՆԱԽՏ, ա. 1. Անախտակիր (ախտերից ազատ՝ զերծ): 2. Անապական, անարատ, մաքուր, անբիծ:
ԱՆԱԽՏԱԲԱՐ, մ. Անախտապէս, անարատաբար:
ԱՆԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՏ:
ԱՆԱԽՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱԽՏԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԽՏ (1): 2. Անկարեկիր, անկարեկից:
ԱՆԱԽՏԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անցաւակից:
ԱՆԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն:
ԱՆԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱԽՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարատութիւն:
ԱՆԱԾԵԼԻ, ԱՆԱԾՈՒ, ա. Անկորանալի:
ԱՆԱԿԻՒՂՍ, գ. Պարեգօտ (կարճ):
ԱՆԱԿՆԱԾԵԼԻ, ա. 1. Անպատկառ, անակնածող: 2. մ. Անպատկառաբար:
ԱՆԱԿՆԱԾՈՂ, տե՛ս ԱՆԱԿՆԱԾԵԼԻ (1):
ԱՆԱԿՆԱՌՈՒ, ԱՆԱԿՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ, ԱՆԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱԿՆԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Անտեսութիւն (անտեսելը, անտես առնելը):
ԱՆԱԿՆԿԱԼ, ա. 1. Անակնկալ(լ)ի, անակնունելի, յանկարծական: 2. Յուսահատ, անյոյս:
ԱՆԱԿՆԿԱԼ(Լ)Ի, տե՛ս ԱՆԱԿՆԿԱԼ (1):
ԱՆԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն (ակնկալութիւն՝ սպասելիք չունենալը):
ԱՆԱԿՆՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԿՆԿԱԼ (1):
ԱՆԱՀ, ա. մ. Աներկիւղ, անվեհեր, անվախ:
ԱՆԱՀՈԿ, ա. Անվնաս, անվթար:
ԱՆԱՂԱՆԴ, ա. (Աղանդ չպարունակող), անմոլար, անսխալ:
ԱՆԱՂԱՉԱՒՈՐ, ա. Անաղերսալի:
ԱՆԱՂԱՐՏԵԼԻ, ա. Անեղծանելի, անխարդախ:
ԱՆԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԻ:
ԱՆԱՂԵՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԱՉԱՒՈՐ:
ԱՆԱՂԵՐՍԵԼԻ, ա. Անողոք, անողոքելի:
ԱՆԱՂԻ, ա. Անաղելի:
ԱՆԱՂՏ, ա. Անաղտական, անաղտելի, մաքուր (չկեղտոտուած):
ԱՆԱՂՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂՏ:
ԱՆԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մաքրութիւն (անաղտ լինելը):

ԱՆԱՂՈՏ, ա. մ. Անաղոտական, անաղոտելի, անաղոտապէս, լուսաւոր, պայծառ:
ԱՆԱՂՈՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՈՏԱՊԷՍ, ԱՆԱՂՈՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂՈՏ:
ԱՆԱԾ, ա. Անաճական, անաճելի (չաճող, չաւելացող):
ԱՆԱԾԱԿԱՆ, ԱՆԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԾ:
ԱՆԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆԱՄԱՋ, ԱՆԱՄԱՋԵԼԻ, ա. Անամօթ, անպատկառ:
ԱՆԱՄԲԱՐՀԱՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ, ա. Խոնարհամիտ, հեզ:
ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամբարհաւաճութիւն, խոնարհամտութիւն, հեզութիւն:
ԱՆԱՄԲՈԽ, ԱՆԱՄԲՈԽԵԼԻ, ա. Հանդարտ, անվրդով, անխռով:
ԱՆԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն, անխռովութիւն:
ԱՆԱՄԲՈՂՋԱԽՈՀ, ա. Բղջախոհ (ոչ ողջախոհ):
ԱՆԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. Աննենգ, անխարդախ:
ԱՆԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ, ԱՆԱՄՈՒՍՆԱՑԵԱԼ, ա. Անայր, անհարսն, անհարսնական, անհարսնացեալ:
ԱՆԱՄՓՈՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՒԵԼԻ (1):
ԱՆԱՄՕԹ, ա. 1. Անպատկառ, լիրբ: 2. Պարզերես (առանց ամաչելու): 3. մ. Անամօթաբար, լրբաբար:
ԱՆԱՄՕԹԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ (3):
ԱՆԱՄՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ:
ԱՆԱՄՕԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹԵԼ:
ԱՆԱՄՕԹԵԼ (իմ), չբ. Անամօթանալ, լրբել:
ԱՆԱՄՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառութիւն, լրբութիւն:
ԱՆԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, նմանակերպութիւն, նմանութիւն:
ԱՆԱՅԼԱՅԼ, ա. Անփոփոխ, անայլափոխ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿ, ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. 1. Անփոփոխելի, անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ: 2. Նոյն (ոչ այլեայլ): 3. մ. Անայլայլաբար, անփոփոխապէս, անվրէպ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, նոյնութիւն, հաւասարութիւն:
ԱՆԱՅԼԱՓՈԽ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:
ԱՆԱՅՐ, ա. 1. Ամուրի: 2. Անամուսնացեալ, անարանց: 3. Անմարդ, անբնակ:
ԱՆԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԷՋ:
ԱՆԱՅՐԵՑՈՂ, տե՛ս ԱՆԿԻԶԱՆՈՂ:
ԱՆԱՅՑԵԼՈՒ, ա. Անօգնական (այցելու չունեցող):
ԱՆԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն (անայցելու լինելը):
ԱՆԱՆԳՈՍՆԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անմեղադրելի, անպախարակելի:
ԱՆԱՆԽԱՅԵԼԻ, ա. Անխնայ, անխիղճ, խիստ:
ԱՆԱՆԿՈՂԻՆ, ա. Գետնախշտի:
ԱՆԱՆՁՆ, ա. 1. Անհոգի, անշունչ: 2. Անկենդան, անկերպարան: 3. Անգոյ, անէ:
ԱՆԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. Զանձնաւոր:
ԱՆԱՆՁՈՒԿ, ա. Ընդարձակ, լայն:
ԱՆԱՆՈՒԽ, գ. (բսբ.) Դաղձն:
ԱՆԱՆՋԱՏ, ա. 1. Անանջատական, անանջատելի, անբաժանելի, անզատելի, անմեկնելի: 2. տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ, մ. Անանջատ, անանջատակի, անանջատապէս, անզատաբար:
ԱՆԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏ:

ԱՆԱՆՁԱՏԱԿԻ, ԱՆԱՆՁԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՆՁԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՆՁԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՁԱՏ:
ԱՆԱՆՁՐՊԵՏ, ա. Անբաժան, անանջատ, անմեկնելի:
ԱՆԱՆՑ, ա. 1. Անգնալի, անկոխ: 2. Անվախճան, յաւիտենական, յաւէրժական, մշտնջենաւոր:
ԱՆԱՆՑԱԿԱՆ, ԱՆԱՆՑԱՆԵԼԻ, ԱՆԱՆՑԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՆՑ (2):
ԱՆԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվախճանութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ԱՆԱՆՔԱՏ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1):
ԱՆԱՇԽԱՏ, ա. 1. Անխոնջ, անվաստակ: 2. Դիւրին (չյոգնեցնող): 3. մ. Անաշխատաբար, հեշտութեամբ:
ԱՆԱՇԽԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ (3):
ԱՆԱՇԽԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ:
ԱՆԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրութիւն (դիւրին՝ հեշտ լինելը):
ԱՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Օտարական, պանդուխտ: 2. Վտարանդի, գերի, ստրուկ: 3. Միայնակեաց, կրօնաւոր:
ԱՆԱՌԱՌ, ա. 1. Արդարադատ, արդարամիտ, անակնառու: 2. Անակնածող, անպատկառ: 3. մ. Անաչառաբար, անաչառապէս, արդարապէս:
ԱՆԱՌԱՌԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՌԱՌ (3):
ԱՆԱՌԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՌԱՌ:
ԱՆԱՌԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՌԱՌ (3):
ԱՆԱՌԱՌԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ:
ԱՆԱՌԱՌԵԼԻ, ԱՆԱՌԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՆԱՌԱՌ (1, 3):
ԱՆԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն:
ԱՆԱՋԵԱՑ, ա. Կոյր:
ԱՆԱՊԱԿ, ա. 1. Անխառն (գինի), լայնաբար՝ մաքուր, զուտ, պարզ: 2. Լոկ, սոսկ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, անարատ, անեղծ: 2. Անփուտ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Անապականաբար:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՆԱԳՈՐԾ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ, ԱՆԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱԿԱՆ:
ԱՆԱՊԱՇԱՒ, ա. Անզեղջ:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ, ա. 1. Անապաշխարող, անզեղջ: 2. Անապաշխարելի, աններելի:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ (2):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՂ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ (1):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզղջութիւն, անխոստովանութիւն:
ԱՆԱՊԱՏ, ա. 1. Անշէն, անբնակ: 2. Ամայի, վայրի, աւերակ: 3. փխբ. Թափուր, դատարկ, անմասն:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վայրի (անապատին յատուկ): 2. Ճգնաւոր, միայնակեաց, անապատաւոր, անապատային: 3. Ճգնաւորական:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ, ա. գ. Ճգնաւոր, միայնակեաց, անապատական, անապատացի:
ԱՆԱՊԱՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ (2):
ԱՆԱՊԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանալ: 2. Ճգնաւորել, միայնանալ: 3. փխբ. Թափուրել, Թափուր մնալ:
ԱՆԱՊԱՏԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱՍՈՒՆ:
ԱՆԱՊԱՏԱՍՈՒՆ, ա. Անապատասնունդ (անապատում սնուած՝ մեծացած):
ԱՆԱՊԱՏԱՑԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ:
ԱՆԱՊԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամայացուցանել:
ԱՆԱՊԱՏԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ (2):
ԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենակեցութիւն, միայնակեցութիւն:
ԱՆԱՊԱՒԷՆ, ա. Անօգնական:
ԱՆԱՊՇԵԼԻ, ա. Անխռով, անչփոթ:

ԱՆԱՌ, տե՛ս ԱՆԱՌԻԿ:

ԱՆԱՌԱԿ, ա. 1. Անամօթ, անպատկառ: 2. Ձեղխ, շուայտ: 3. Անկարգ, խառնակ:

ԱՆԱՌԱԿԱԲԱՐ, մ. Անպատկառաբար, յանդգնաբար:

ԱՆԱՌԱԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անամօթել, յաղադարձել: 2. Ձեղխել:

ԱՆԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառութիւն, անամօթութիւն, գեղխագործութիւն:

ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴ, ա. մ. Անտերունչ:

ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիշխանութիւն, անտերնչութիւն:

ԱՆԱՌԱՒԵԼ, ա. Անաւելի, չափաւոր:

ԱՆԱՌԻԿ, ա. Անառ, ամուր:

ԱՆԱՌՆԵԼԻ, ա. 1. Անարար, անստեղծ, անեղ: 2. Անլինելի, անկարելի, անհնարին:

ԱՆԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, խօթութիւն:

ԱՆԱՍԱՑ, տե՛ս ԱՆԱՍԵԼԻ (1):

ԱՆԱՍԵԼԻ, ա. 1. Անասաց, անճառելի, անպատում, անբաւելի, աննկարագրելի: 2. Անպատշաճ, անվայելուչ (ասելու համար անվայել):

ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ, մ. Անասնապէս, անասնօրէն, պաճարապէս:

ԱՆԱՍՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Անասնակենցաղ:

ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԾ, ա. Պաճարաբոյծ, անասնասնոյց:

ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ, ա. Անասնամօլ, անասնամեղ, անասնազանց:

ԱՆԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Կենդանագոյն:

ԱՆԱՍՆԱԴԷՄ, ա. Անասնակերպ:

ԱՆԱՍՆԱԶԱՆՑ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:

ԱՆԱՍՆԱԶՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանազոհութիւն:

ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անասնային, անասնավայել (անասուններին յատուկ՝ վայել): 2. Անբնական (իբրև հակադրութիւն բանականին):

ԱՆԱՍՆԱԿԵՆՑԱՂ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐՈՅ:

ԱՆԱՍՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԴԷՄ:

ԱՆԱՍՆԱՄԵՂ, ԱՆԱՍՆԱՄՈԼ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:

ԱՆԱՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ:

ԱՆԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՍՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԾ:

ԱՆԱՍՆԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ (1):

ԱՆԱՍՆԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնութիւն, անբանութիւն, պաճարեղութիւն:

ԱՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՍՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՍՈՒՆ, գ. 1. Կենդանի: 2. ա. գ. Անբան, անբանական: 3. ա. Անխօս, անբարբառ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Ամբարիշտ, անհաւատ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաստուածութիւն, ամբարշտութիւն:

ԱՆԱՏԱԿ, ա. Անկարող, տկար:

ԱՆԱՐԱԿԱՆ, ա. Կնամարդի, իգացեալ:

ԱՆԱՐԱՆՑ, տե՛ս ԱՆԱՅՐ (2):

ԱՆԱՐԱՏ, ա. 1. Անախտ, անապական, ամբիծ, մաքուր, անմեղ: 2. Սուրբ, աստուածային: 3. Անկասկած, աներկբայ:

ԱՆԱՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Մաքրաբար, սրբապէս:

ԱՆԱՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԱՏԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն, անապականութիւն, ամբծութիւն:

ԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Անստեղծ, ինքնագոյ, անեղ: 2. Անպատրաստ, անկազմ: 3. Անորակ (որպիսութիւն չունեցող):

ԱՆԱՐԱՐՈՒԱԾ, ա. Անստեղծ, անգոյ, անէ:

ԱՆԱՐԲ, տե՛ս ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ԱՆԽՈՒՄ:

ԱՆԱՐԳ, ա. 1. Նուաստ, անպատիւ, անփառ, անշուք: 2. Անպէտ, չնչին:

ԱՆԱՐԳԱԲԱՐ, մ. Անարգապէս:

ԱՆԱՐԳԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգութիւն (անարգ կացութիւն՝ վիճակ), անպատուութիւն:

ԱՆԱՐԳԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՀԱՏԵԼԻ, ա. Անողոքելի, անխնայ, անգութ:

ԱՆԱՐԳԱՄԱՀ, ա. Խայտառակամահ:

ԱՆԱՐԳԱՄԵԾԱՐ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱՄԵԾԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՆՔ, գ. 1. Անպատուութիւն, արհամարհութիւն, նշաւակութիւն, խայտառականք: 2. Նախատինք, պարսաւանք: 3. Ամօթոյք, առականք: 4. Անփառութիւն, անշքութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Անարգիւն, անպտուղ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեւութիւն, անձեւութիւն, անկազմութիւն, անհարթութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՍԻ, ա. Անձեւ, անհարթ:

ԱՆԱՐԳԵԼ[1], նբ. 1. Անպատուել, պարսաւել, վիրաւորել, թշնամանս դնել: 2. Արհամարհել, զանց առնել: 3. Նուաստացուցանել: 4. Զարախօսել:

ԱՆԱՐԳԵԼ[2], ա. 1. Անխափան, ազատ, համարձակ: 2. Անսանձ, անժոյժ, անժուժկալ: 3. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ, մ. Անարգելապէս, ազատաբար:

ԱՆԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼ[2] (1):

ԱՆԱՐԳԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգելութիւն, անժուժկալութիւն:

ԱՆԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Նախատիչ:

ԱՆԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատուութիւն (անարգ՝ անպատիւ լինելը): 2. Անարգանք, նախատինք, պարսաւանք: 3. Նուաստութիւն, անշքութիւն:

ԱՆԱՐԴ, ա. 1. Անզարդ, անշուք: 2. Անձեւ, անկերպ, տձեւ:

ԱՆԱՐԴԱԿ, ա. 1. Անհարթ: 2. Անզուգական, աննման:

ԱՆԱՐԴԱՐ, ա. Անիրաւ, անօրէն:

ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԴԻ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ, անյարմար, անվայելուչ:

ԱՆԱՐԴԻԼ, ա. Վիթխարի (անճոռնի մեծութեամբ):

ԱՆԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ:

ԱՆԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեւութիւն, տձեւութիւն:

ԱՆԱՐԵԳԱԿՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԵՒ:

ԱՆԱՐԵՒ, ա. Անարեգակն, անլոյս, խաւար, մութ:

ԱՆԱՐԺԱՆ, ա. 1. Անարժանաւոր, չարժանի: 2. Անարդար, անիրաւ, անօրէն: 3. Անվայելուչ, անյարմար, անպատշաճ: 4. Անսուրբ, պիղծ: 5. Վատթար, չարաչար: 6. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Անարժանապէս, անարժան:

ԱՆԱՐԺԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապիրատութիւն, անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ (1):

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անարժանաւորութիւն, չարժանութիւն (անարժան լինելը): 2. Անպատեհութիւն, անպատշաճութիւն, անտեղութիւն, անյարմարութիւն:

ԱՆԱՐԻ[1], ա. 1. Երկչոտ, վախկոտ: 2. Անարիական (այրիական զօրութիւնը կորցրած):

ԱՆԱՐԻ[2], ա. Վիթխարի (չափազանց խոշոր՝ մեծ):

ԱՆԱՐԻԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻ[1] (2):

ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, վեհերկոտութիւն:

ԱՆԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Անընչասէր:

ԱՆԱՐԾԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՐԲՈՔ:

ԱՆԱՐՀԵՍՏ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ:

ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ, ա. 1. Անարհեստ, անհմուտ, անփորձ, անտեղեակ: 2. Անարուեստացեալ (առանց արուեստի): 3. Պարզ, անշուք, անպաճոյճ: 4. Անարուեստաչէն, անձեռագործ, աննիւթ: 5. մ. տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհմտաբար:

ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ (4):

ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ (2, 4):

ԱՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտութիւն:

ԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐՏԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Անել (դուրս գալու ճանապարհ չունեցող):

ԱՆԱՐՏԱՔՍԲԵՐԵԼԻ, ա. Անհերքելի:

ԱՆԱՐՕՐ, ա. 1. Անմշակելի, անարօրադիր: 2. Անսերմն:

ԱՆԱՐՕՐԱԴԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱՐՕՐ (1): 2. Ինքնաբոյս:

ԱՆԱՒԱԳ, ա. Յետին, տկար, անզօր:

ԱՆԱՒԱԳԵԼ (իմ), չբ. Տկարանալ, անզօրանալ:

ԱՆԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, անզօրութիւն:

ԱՆԱՒԱՐՏ, ա. 1. Անվախճան: 2. Անկատար, կիսակատար, թերի:

ԱՆԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափաւորութիւն, սակաւապետութիւն:

ԱՆԱՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՒԵԼՈՐԴ:

ԱՆԱՒԵԼՈՐԴ, ա. Անաւելի:

ԱՆԱՒԵՐ, ա. (Չաւերուած), յապահով, անվտանգ:

ԱՆԲԱԳՋԱՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿ (1):

ԱՆԲԱԺ, ա. 1. Անմասն (բաժին՝ մաս չունեցող): 2. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:

ԱՆԲԱԺԱՆ, ա. Անանջատ, անբաժանելի, անզատելի, անզատ:

ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Անբաժանապէս, անբաժանօրէն, անանջատաբար, անմասնաբար, անզատաբար:

ԱՆԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ (1, 2):

ԱՆԲԱԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժան, անանջատ, անզատելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԲԱԺԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԲԱԺԻՆ, ա. 1. Անբաժան (չբաժանուած): 2. Անբաժանելի, անանջատ: 3. Միաձոյլ, միասնական:

ԱՆԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբաստութիւն, վատաբախտութիւն, թշուառութիւն, ձախողանք:

ԱՆԲԱՂԱԲԱՐ, մ. ա. Անբաղապէս (առանց բաղադրուելու, չբաղադրուած), անխառն, պարզ:

ԱՆԲԱՂԱՑ, ա. 1. Անկասկածելի, անվրէպ: 2. Անմեղադրելի, անպարսաւելի, ան(ը)ստգիւտ:

ԱՆԲԱՂԱՑԱՊԷՍ, մ. 1. Աներկբայ, անկասկած, անտարակոյս: 2. Անմեղադրելի, անպարսաւ:

ԱՆԲԱՂԲԱՂԱՑ, ԱՆԲԱՂԲԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՂԱՑ:

ԱՆԲԱՂԴԱՏ, ա. Անբաղդատական, անբաղդատելի, անհամեմատելի:

ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԲԱՐ, մ. Անհամեմատաբար:

ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՂԴԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՂԴԱՏ:

ԱՆԲԱՂՑՕԴ, ա. Անյօդ:

ԱՆԲԱՄԲԱՍ, ա. Անբամբասելի, անպարսաւ, անմեղադրելի:

ԱՆԲԱՄԲԱՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՄԲԱՍ:
ԱՆԲԱՆ, ա. գ. 1. Անասուն (բանականություն չունեցող): 2. Անմիտ, անխորհուրդ: 3. Անբարբառ, անխոս, համր:
ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անբանապէս, անբանաւորապէս, անասնաբար: 2. Անխօս:
ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Անբան, անբանաւոր, անասնական:
ԱՆԲԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ, յիմարանալ:
ԱՆԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ:
ԱՆԲԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմտութիւն: 2. Անխօսութիւն: 3. Բաջաղանք:
ԱՆԲԱՇԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԱՆԱԿ:
ԱՆԲԱՌԱՋ, ա. Անմռունչ, մունջ:
ԱՆԲԱՍԻՐ, ա. Անպարսաւելի, անմեղադրելի:
ԱՆԲԱՐԲԱՌ, ա. Անխօս, մունջ, անբեբան:
ԱՆԲԱՐԲԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառաբար:
ԱՆԲԱՐԲԱՌԵԼԻ, ա. Անճառ, անճառելի, անպատմելի:
ԱՆԲԱՐԲԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լռութիւն:
ԱՆԲԱՐԳԱՒԱԾ, ա. Անփառունակ, նուաստ, անարգ:
ԱՆԲԱՐԴ, ԱՆԲԱՐԴԵԼԻ, ա. Անպարփակելի, ցիր և ցան:
ԱՆԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն:
ԱՆԲԱՐԵԽՕՍ, ա. Անօգնական:
ԱՆԲԱՐԵԿԱՄ, ա. Անընկեր:
ԱՆԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն, նենգութիւն:
ԱՆԲԱՐԵՍԷՐ, ա. Չարասէր:
ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Անփորձ, միամիտ, անմիտ:
ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփորձութիւն, միամտութիւն, անմտութիւն:
ԱՆԲԱՐԵՔԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Անշուք:
ԱՆԲԱՐԺ, տե՛ս ԱՆԲԱԺ:
ԱՆԲԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, ԱՆԲԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՐԻ, ա. Չբարի:
ԱՆԲԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:
ԱՆԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցասմնութիւն, հեզութիւն:
ԱՆԲԱՐԿԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՐԿԱՆԱԼԻ, ԱՆԲԱՐԿԱՑՈՂ, ա. Անցասումն, հեզ:
ԱՆԲԱՒ, ա. 1. Անսահման, անեզր, անհուն: 2. Անհաշիւ, անհամար, անչափ: 3. Անհնարին, անկարելի: 4. Անկարող, անհմուտ, անձեռնհաս: 5. մ. Անսահմանաբար:
ԱՆԲԱՒԱԲԱՐ, մ. Անբաւապէս, անբաւակի, անչափ:
ԱՆԲԱՒԱԳԷՏ, ա. Ամենագէտ, ամենիմաստ:
ԱՆԲԱՒԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, ամենակարող:
ԱՆԲԱՒԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ:
ԱՆԲԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՒԵԼԻ, ա. 1. Անամփոփելի, անբովանդակ, անսահման, անեզր: 2. տե՛ս ԱՆԱՍԵԼԻ (1):
ԱՆԲԵԿԱՆԵԼԻ, ԱՆԲԵԿՁԵԼԻ, ա. 1. Անկոտոր, անխորտակելի, անփշրելի: 2. փխբ. Անեղծ, անխախտելի, հաստատուն:
ԱՆԲԵՂՄՆԱՒՈՐ, ԱՆԲԵՂՆԱՒՈՐ, ԱՆԲԵՂՈՒՆ, ա. Անբեր, անպտուղ, ամուլ:
ԱՆԲԵՐ, ա. Անարդիւն, անպտուղ:
ԱՆԲԵՐԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱՐԲԱՌ:
ԱՆԲԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անկրելի: 2. Անտանելի, անհանդուրժելի, անհամբերելի:
ԱՆԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն:
ԱՆԲԵՐՐԻ, ա. Անարգասաւոր, անպտղաբեր:
ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ, մ. Անբժշկապէս (անբժշկելի կերպով):
ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. Անբոյժ, անբուժելի, անբժշկելի, անկազդուրելի:
ԱՆԲԺՇԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ:
ԱՆԲԺՇԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ:

ԱՆԲԻԾ, տե՛ս ԱՄԲԻԾ:

ԱՆԲՆԱԿ, ա. 1. Անմարդաբնակ, անչէն, ամայի: 2. Անտուն, անյարկ: 3. Նժդեհ, տարաբնակ: 4. տե՛ս ԱՆԲՆԱԿԱՆ:

ԱՆԲՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲՆԱԿ (1):

ԱՆԲՆԱԿԱՆ, ա. Անբուն, անբնակ (ոչ բնական, բնական օրէնքից դուրս):

ԱՆԲՆԻԿ, ա. Անհարազատ, օտար (տէր):

ԱՆԲՈՅԺ, ա. 1. Անբուժելի, անբուժական, անբժշկական, անառողջանալի, անողջանալի: 2. փխբ. Անփարատելի, անափոփելի:

ԱՆԲՈՎ, տե՛ս ԱՆԲԱԻ:

ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿ, ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Անբաւելի, անամփոփելի, անբագձաձական: 2. Անբաւ, անհուն, անեզր, անսահման:

ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսահմանութիւն:

ԱՆԲՈՐԲՈՔ, ա. Անարծարծելի:

ԱՆԲՈՑԱԿԷՁ, ա. Անայրելի (չայրուող):

ԱՆԲՈՒԺ, ԱՆԲՈՒԺԱԿԱՆ, ԱՆԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՅԺ:

ԱՆԲՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԲՆԱԿԱՆ:

ԱՆԲՈՒՔ, ա. Անբքալի:

ԱՆԲՔԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՒՔ:

ԱՆԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Անօրինակ, անտիպ, հոգեղէն:

ԱՆԳԱՄ[1], գ. մ. Նուագ, հաղ:

ԱՆԳԱՄ[2], մ. եղբ. Նոյն իսկ, նաև, ևս:

ԱՆԳԱՄԱԳԻՏ, ԱՆԳԱՄԱԳԻՒՏ, ա. Անձեռնհաս:

ԱՆԳԱՅ, ա. Անխոնարհ, անընկճելի:

ԱՆԳԱՅԹ, ա. Անսայթաք, անսխալ, անգլթելի:

ԱՆԳԱՅԹԱԳՂԵԼԻ, ԱՆԳԱՅԹԱԿՂԵԼԻ, ա. Անգայթ (որ չի գայթակղւում):

ԱՆԳԱՅՏ, ա. 1. Նօսր, անհոծ (ոչ խիտ): 2. Նուրբ, բարակ:

ԱՆԳԱՅՏԱԿԱՆ, ա. 1. Անգայտ, նօսր: 2. փխբ. Թեթև (ոչ լուրջ):

ԱՆԳԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անօսրանալ:

ԱՆԳԱՅՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անօսրացուցանել:

ԱՆԳԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօսրութիւն:

ԱՆԳԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ:

ԱՆԳԱՐԵԼ, նբ. Համարել, հաշուել (դիտել իբրև):

ԱՆԳԵՂԱՂԷՇ, ԱՆԳԵՂԵԱՅ, տե՛ս ԱՆԳԵՂԵՑԻԿ:

ԱՆԳԵՂԵՑԻԿ, ա. Տգեղ:

ԱՆԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն:

ԱՆԳԷՏ, ա. 1. Անգիտակ, չգիտուն, տըգէտ: 2. Անտեղեակ, անփորձ, անհմուտ: 3. Անգիտելի, անյայտ, անծանօթ:
– ՅԱՆԳԷՏՍ, մ. Անգիտաբար:

ԱՆԳԹԱԲԱՐ, մ. Անխղճաբար:

ԱՆԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԱՅԹ:

ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողորմութիւն, անագորոյնութիւն, անգորովութիւն, անխըղճմտութիւն:

ԱՆԳԻԾ, ա. Անգծական, անգծելի, դժուարագիծ:

ԱՆԳԻՆ, ա. 1. Մեծագին: 2. մ. Ձրի:

ԱՆԳԻՇԵՐ, ա. Աներեկոյ:

ԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Յանգէտս:

ԱՆԳԻՏԱԿ, տե՛ս ԱՆԳԷՏ:

ԱՆԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտեղեկութիւն (անգիտակ՝ անտեղեակ լինելը):

ԱՆԳԻՏԵԼԻ, ա. Անիմանալի, անյայտ, անհաս:

ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջգիտանք:

ԱՆԳԻՐ, ա. 1. Անգրեալ, անգրաւորական: 2. Անգրելի: 3. Անգրագէտ:

ԱՆԳԻՒՏ, ա. 1. Անգտանելի: 2. Մեծագին, անգին: 3. Անպէտ, անօգուտ:

ԱՆԳԼՈՐ, ա. Անհոլով (չգլորուող), փխբ. անգայթ (չգայթող):

ԱՆԳԾԱԿԱՆ, ԱՆԳԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԻԾ:

ԱՆԳՆԱԼԻ, ա. 1. Անգնաց, անկոխ, անմատչելի: 2. Անհասանելի:

ԱՆԳՆԱՑ, տե՛ս ԱՆԳՆԱԼԻ (1):

ԱՆԳՈՀ, ա. Դժգոհ:

ԱՆԳՈՀԱՑՈՂ, ա. Անշնորհակալ:

ԱՆԳՈՀԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալութիւն:

ԱՆԳՈՅ, ա. գ. 1. Զգոյ, անէ, ոչինչ, չէ: 2. Անկարեւոր, չնչին: 3. Անյայտ, անյուսալի:

ԱՆԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Զքանալ, ոչնչանալ:

ԱՆԳՈՅՆ, ա. Գունատ:

ԱՆԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէութիւն, չէութիւն, ոչեղութիւն, ոչնչութիւն, ոչինչ:

ԱՆԳՈՌՈՋԱԲԱՐ, մ. Համեստաբար:

ԱՆԳՈՌՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն:

ԱՆԳՈՍՆԱԲԱՐ, մ. Արհամարհաբար:

ԱՆԳՈՍՆԱՍԷՐ, ա. Արհամարհիչ, արհամարհոտ:

ԱՆԳՈՍՆԵԼ, նբ. Արհամարհել, անարգել, պարսաւել, պախարակել:

ԱՆԳՈՍՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԳՈՍՆՈՒՄՆ, գ. Արհամարհանք (անգոսնելը):

ԱՆԳՈՎ, ա. Ապագով, անգովելի, անդրուատ:

ԱՆԳՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳՈՎ:

ԱՆԳՈՐԾ, ա. 1. Ծոյլ (գործ չանող), չկեցու: 2. Անկատար (չգործուած, չկատարուած): 3. Անմշակելի (չմշակուած): 4. Անգործելի (չներգործուող):

- ԱՆԳՈՐԾ ՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՈՌ:

ԱՆԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անգործ, ծոյլ:

ԱՆԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Պարապանալ (անգործ դառնալ՝ մնալ):

ԱՆԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Անգործ (չգործող): 2. Աններգործելի, անազդելի:

ԱՆԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարապութիւն, չկեցութիւն:

ԱՆԳՈՐՈՎ, ա. Անկարեկիր, անգութ:

ԱՆԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն, անգթութիւն:

ԱՆԳՈՒ, ա. Պատշաճաւոր, արժանաւոր:

ԱՆԳՈՒԹ, ա. Անգորով, անողորմ:

ԱՆԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն, գունատութիւն:

ԱՆԳՈՒՇԱԿ, ա. մ. Անազդ, յանկարծակի, յեղակարծ:

ԱՆԳՏԱԿԱՆ, ԱՆԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԻՒՏ (1):

ԱՆԳՐԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՆԳԻՐ (3):

ԱՆԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, ԱՆԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԳԻՐ (1):

ԱՆԳՐԵԼԻ, ա. Անյիշատակելի:

ԱՆԴ[1], գ. Անդաստան, ագարակ:

ԱՆԴ[2], մ. 1. Անդր: 2. Երբեմն, ժամանակաւ:

ԱՆԴԱԴԱՐ, ա. 1. Անընդհատ, չարունակ: 2. Շարունակաբար, միշտ:

ԱՆԴԱԴԱՐԱԲԱՐ, ԱՆԴԱԴԱՐԱԳՈՅՆ, ԱՆԴԱԴԱՐԱՊԷՍ, ԱՆԴԱԴԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱԴԱՐ:

ԱՆԴԱՃԵԼ, չբ. Մտածել, խորհրդածել, քննել:

ԱՆԴԱՄ, գ. 1. տե՛ս ՅՕԴ (2): 2. (յոգնակի ձեւով) Մարմին (ամբողջ մարմինը):

- ԱՆԴԱՄ ԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՅՕԴ ՅՕԴ:

- ԱՆԴԱՄՔ ԱՄՕԹՈՅ կամ ԾԱԾՈՒԿՔ, տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:

ԱՆԴԱՄԱԹԻՒ, գ. 1. Յօդուած: 2. մ. Անդամ անդամ, մասն առ մասին:

ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾ, ա. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ, անդամախեղ:

ԱՆԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշմութիւն, խեղութիւն, անդամախեղութիւն:

ԱՆԴԱՄԱԽԵՂ, տե՛ս ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾ:

ԱՆԴԱՄԱԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԴԱՄԱՅԱՂԹ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՆԴԱՄ:

ԱՆԴԱՆԴԱՂ, ա. 1. Անդանդաղական, աշխատասէր, ժրաջան: 2. մ. Անդանդաղաբար (առանց դանդաղելու):

ԱՆԴԱՆԴԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ (2):

ԱՆԴԱՆԴԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ (1):

ԱՆԴԱՆԴԱՂԵԼ, չբ. Փութալ (անդանդաղ լինել):

ԱՆԴԱՆԴԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ:

ԱՆԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժրութիւն (անդանդաղ լինելը):

ԱՆԴԱՆՕՐ, մ. Անդ[2]:

ԱՆԴԱՇՆ, ա. մ. Անհաշտ:

ԱՆԴԱՌՆԱԼԻ, ա. 1. Անդարձ, անխոտոր, անփոփոխելի, հաստատուն: 2. մ. Անդարձաբար:

ԱՆԴԱՍ, ա. Անկարգ (դասաւորութիւն չունեցող):

ԱՆԴԱՍԱԲԱՐ, մ. Անկարգաբար, խառնիխուռն:

ԱՆԴԱՍԱԿԻՑ, ա. Անկցորդ (ոչ դասակից):

ԱՆԴԱՍԵԼԻ, ա. Անկարգ, խառնակ:

ԱՆԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարգութիւն (անդաս լինելը), խառնակութիւն:

ԱՆԴԱՍՏԱԿ, գ. Գաւիթ, նախադուռն, բակ:

ԱՆԴԱՍՏԱՆ, տե՛ս Անդ[1]:

ԱՆԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, ա. Անհրահանգ, անկիրթ:

ԱՆԴԱՏ, ա. 1. Անպարտ, անմեղ: 2. Անքնին, անյայտ, անծանօթ:

ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Անդատապարտելի, անմեղ, անպարտ: 2. Անբստգիւտ, անպարսաւ, անարատ: 3. Պարգերես:

ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ, ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏ:

ԱՆԴԱՐՁ[1], ա. 1. Յամառ, անզեղջ: 2. Անդառնալի: 3. մ. տե՛ս ԱՆԴԱՐՁԱԲԱՐ:

ԱՆԴԱՐՁ[2], գ. Կտակ, կտակագիր (կտակի թուղթը):

ԱՆԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. Անդարձ (անդառնալի կերպով):

ԱՆԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն (անդարձ՝ անզեղջ լինելը):

ԱՆԴԱՐՄԱՆ, ա. Անխնամ:

ԱՆԴԱՒԱՃԱՆՈՂ, ա. Հաւատարիմ, անխարդախ, անկեղծ:

ԱՆԴԵԱՅ, գ. Անդի, նախիր, պաճար:

ԱՆԴԵԴԵԻ, ա. Անդրդուելի, հաստատուն, անշարժ:

ԱՆԴԵՂԱՑ, ԱՆԴԵՂԵԱՑ, գ. Թերիակէ (հակաթոյն), հակառակադեղ:

ԱՆԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Մոգպետ:

ԱՆԴԷՆ, մ. 1. Անդանօր (այնտեղ, նոյն տեղը): 2. Անդրէն, դարձեալ:

- ԱՆԴԷՆ ԱՆԴԷՆ, մ. Շուտով, իսկոյն:

ԱՆԴԷՈՐԴ, գ. Հովիւ (նախիրն արածեցնող, նախրապան):

ԱՆԴԷՊ, մ. Անտեղի, անպատեհ, անյարմար, անպատշաճ, տարադէպ, տարաժամ:

- ՅԱՆԴԷՊՍ, մ. Անդիպաբար:

ԱՆԴԻ, տե՛ս ԱՆԴԵԱՅ:

ԱՆԴԻՄԱՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼԻ:

ԱՆԴԻՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՆԴԷՊՍ (ԱՆԴԷՊ-ի տակ):

ԱՆԴԻՏԵԼ, նբ. Անտես առնել, անտեսել:

ԱՆԴԻՒՐ, ա. Դժուարին:

ԱՆԴՂՈՐԴԵԼԻ, ԱՆԴՂՐԴԵԼԻ, ա. Անխախտելի, անշարժ, հաստատուն, անսասան, անդրդուելի:

ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ, ա. Անդնդայեղց, անդընդափոս:

ԱՆԴՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱՅԻՆ:

ԱՆԴՆԴԱՅԵՂՑ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ:

ԱՆԴՆԴԱՅԻՆ, ա. Անդնդական (անդունդին յատուկ):

ԱՆԴՆԴԱՍՈՅԶ, ա. Անդնդավիժակ:

ԱՆԴՆԴԱՎԻԺԱԿ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱՍՈՅԶ:

ԱՆԴՆԴԱՓՈՍ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ:

ԱՆԴՈՂԴՈՋ, ա. 1. Անշարժ, անփոփոխ: 2. մ. Անշարժաբար, հանդարտօրէն:

ԱՆԴՈՅԼ, տե՛ս ԱՆԴՈՒԼ:

ԱՆԴՈՅՐ, ԱՆԴՈՅՐՐ, ա. 1. Ընդարձակ, լայն: 2. տե՛ս ԱՆԴԻՒՐ:

ԱՆԴՈՐՐ, գ. 1. տե՛ս ԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ: 2. ա. մ. Խաղաղ, հանգիստ, անվրդով: 3. Ընդարձակ, լայնատարած:

ԱՆԴՈՐՐԱՄԻՏ, ա. Հանդարտասիրտ, անխռով:

ԱՆԴՈՐՐԱՆԱԼ, չբ. Լայնանալ (ընդարձակուել):

ԱՆԴՈՐՐԱՊԷՍ, մ. 1. Խաղաղապէս, հանդարտապէս: 2. Ընդարձակապէս:
ԱՆԴՈՐՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիւրել, հանդարտեցուցանել, խաղաղացուցանել:
ԱՆԴՈՐՐԵԼ, չբ. 1. Խաղաղանալ, հանդարտել: 2. տե՛ս ԱՆԴՈՐՐԱՆԱԼ:
ԱՆԴՈՐՐԻՉ, ա. Հանգստարար, խաղաղացուցիչ:
ԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանդարտութիւն, հանգիստ, խաղաղութիւն: 2. Ընդարձակութիւն:
ԱՆԴՈՒԼ, ա. մ. Անդադար, անընդհատ, չարունակ, անընդմիջելի:
ԱՆԴՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարունակութիւն (անդուլ՝ անդադար՝ անընդհատ լինելը):
ԱՆԴՈՒՆԴՔ (սովորաբար յոգն. ձեւով), գ. 1. Վիհ (անյատակ խորութիւն): 2. Դժոխք: 3. Գերեզման:
ԱՆԴՈՒՍՏ, մ. 1. Անտի (այնտեղից): 2. Անդստին, ի բնուստ, ի սկզբանէ: 3. Այնուհետեւ: 4. Անդ (այնտեղ):
ԱՆԴՊԻՐ, ա. Անուսումն, անգրագէտ, տգէտ:
ԱՆԴՊՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուսումնութիւն (անգրագէտ լինելը):
ԱՆԴՍՏԻՆ, մ. 1. տե՛ս ԱՆԴՈՒՍՏ (1, 2): 2. Ի նորոյ, դարձեալ, վերստին: 4. Անդրէն, իսկոյն, անյապաղ:
ԱՆԴՐ, մ. 1. Անդ (այնտեղ, դէպի այնտեղ): 2. Հեռի: 3. Անդր քան (առաջ քան, ի վեր քան):
- ԱՆԴՐ ՔԱՆ, տե՛ս ԱՆԴՐ (3):
ԱՆԴՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաչութիւն, դանդաչումն, տատանումն, տարուբերումն:
ԱՆԴՐԱԳԻՐ, ա. Արձանագիր (արձանագրուած):
ԱՆԴՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, աւելի եւս:
ԱՆԴՐԱԴԱՐՁԻԼ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ[2] (իմ):
ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄՆ:
ԱՆԴՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՐԱԿ:
ԱՆԴՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Հանապազորդել: 2. Հեռանալ (մի կողմ դառնալ):
ԱՆԴՐԱՆԻԿ, ա. 1. Անդրանկածնունդ, առաջածին: 2. Միածին, միամօր:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԾԻՆ, ա. Առաջնածին:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԴՐԱՆԻԿ (1):
ԱՆԴՐԱՎԱՐՏԻՔ, գ. 1. Վարտիք: 2. Տաբատ:
ԱՆԴՐԴՈՒԵԼԻ, ա. մ. Անխախտելի, հաստատուն:
ԱՆԴՐԷՆ, մ. 1. Դարձեալ, վերստին, կրկին: 2. Յետ (դէպի յետ): 3. Իսկոյն, անյապաղ:
ԱՆԴՐԷՆԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԴՐԷՆԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԴՐԺԵԼԻ, ա. մ. Յապահով, անկողոպտելի:
ԱՆԴՐԻ, գ. Արձան, առնապատկեր:
ԱՆԴՐԻԱՆԴ, ԱՆԴՐԻԱՆՏ, տե՛ս ԱՆԴՐԻ:
ԱՆԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ, գ. ա. Անդրիաստեղծ, առնապատկերագործ:
ԱՆԴՐԻԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՆԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ:
ԱՆԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՆԿՆԻՔ:
ԱՆԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԱՆԳՈՎԵԼԻ:
ԱՆԵՁՐ, ԱՆԵՁՐԱԿԱՆ, ա. Անսահման, անծայր, անհուն, անբաւ, անպարփակ:
ԱՆԵՁՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵԼ, ԱՆԵԼԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անզերծանելի: 2. Անկոխ, անհպելի, անմատչելի:
ԱՆԵԿԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Ի բնէ, ինքնին:
ԱՆԵՂ, ա. 1. Անգոյ, չգոյ, անէ: 2. (կրօն.) Անստեղծ, ինքնագոյ, էական:

ԱՆԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ, ա. (կրօն.) Անեղաշէն, աստուածակերտ:

ԱՆԵՂԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Էակից, համագոյ:

ԱՆԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ:

ԱՆԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԾ, ԱՆԵՂԾԱԿԱՆ, ԱՆԵՂԾԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անապական (չեղծուող): 2. Մշտական, անփոփոխ, անջինջ, անմահ:

ԱՆԵՂԾԱՊԷՍ, մ. Անապականաբար:

ԱՆԵՂԾԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂԾ:

ԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն, անէութիւն, չէութիւն:

ԱՆԵՊԵՐ, ա. մ. Անպարսաւելի, անարատ:

ԱՆԵՐԱԺԻՇՏ, ա. 1. Անկիրթ, տգէտ: 2. Անյարմար, աննուազ (աններդաշնակ):

ԱՆԵՐԱԽՏԻ, տե՛ս ԱՊԵՐԱԽՏ (2):

ԱՆԵՐԱՍԱՆ, ա. 1. Աներասանակ, անսանձ, ապերասան: 2. փխբ. Ցանդուգն, անհնազանդ, անսաստ, լկտի:

ԱՆԵՐԱՍԱՆԱԲԱՐ, մ. Ապարասանաբար, յանդգնաբար:

ԱՆԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԱՍԱՆ:

ԱՆԵՐԲ, ա. Անժամանակ, մշտնջենաւոր, յաւիտենական:

ԱՆԵՐԲԱԲԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵԱԿ, ԱՆԵՐԵԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԵԿՈՅ:

ԱՆԵՐԵԿՈՅ, ա. Աներեակ, աներեկ, մըշտատիւ (երեկոյ չունեցող):

ԱՆԵՐԵՒԱԿ, ԱՆԵՐԵՒԱԿԻ, ա. 1. Աներևոյթ, անտես, (չերևացող): 2. Հասարակ, աննշան (աչքի չընկնող):

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ, ա. 1. Անտեսանելի, աննկատելի (տեսողութեանն անմատչելի): 2. Անծանօթ, գաղտնի, ծածուկ: 3. Անհաւաստի, անյայտ: 4. Աներևակ, աննշան: 5. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:

- ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:

- ՅԱՆԵՐԵՒՈՅԹՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ, մ. Աներևութապէս, յաներևոյթս, անտեսաբար, անյայտաբար, ծածկաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. Աներևոյթ լինել, անհետանալ, չքանալ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, չքացուցանել, ծածկել:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտեսութիւն, աներևութութիւն (աներևոյթ լինելը):

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒՍՏ կամ ՅԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒՍՏ, մ. Աներևութաբար, յանկարծակի:

ԱՆԵՐԿ, ա. Անգործ (երկ՝ աշխատանք չունեցող):

ԱՆԵՐԿԲԱՅ, ա. 1. Աներկբայելի, անկասկածելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ:

ԱՆԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ, մ. 1. Անյերկուաբար, հաւաստապէս, հաւաստեաւ: 2. Անվեհեր, աներկիւղ, անվախ:

ԱՆԵՐԿԲԱՅԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԲԱՅ:

ԱՆԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաստութիւն:

ԱՆԵՐԿԵՂ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ:

ԱՆԵՐԿԵՒԱՆ, ա. մ. Անկասկած:

ԱՆԵՐԿԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածութիւն:

ԱՆԵՐԿԻՒՂ, ա. 1. Անզանգիտելի, անվեհեր, անահ: 2. Անկասկած, անվտանգ, յապահով, աներկիւղուտ: 3. Աներկիւղած: 4. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ, մ. Աներկիւղապէս, անզանգիտաբար, վստահաբար, համարձակ:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԾ, ա. Աներկիւղ, համարձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղածութիւն, աներկչոտութիւն, համարձակութիւն, արիութիւն:
ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒՏ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (2):
ԱՆԵՐԿՀԱՒԱՏ, ա. մ. Աներկբայ (առանց երկմտելու):
ԱՆԵՐԿՄԻՏ, ա. Անկասկած, աներկբայ:
ԱՆԵՐԿՄՏԵԼԻ, ա. Անկասկածելի, աներկբայելի:
ԱՆԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ:
ԱՆԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵՐԿՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ա. Անմշակելի, խոպան, կորդ:
ԱՆԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Չարաբախտ, թշուառ:
ԱՆԶԱՅՐ, ա. Անբարկացող:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆ, ա. Անխտիր, անզանազանեալ:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ, ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ, մ. Անտարբերապէս, անխտրաբար, անխտրապէս, անխտիրս:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՆԱԶԱՆ:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխտրութիւն:
ԱՆԶԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:
ԱՆԶԱՆԳԻՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (1):
ԱՆԶԱՏ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:
ԱՆԶԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԶԱՏԱԿԱՆ, ԱՆԶԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ (1):
ԱՆԶԱՐԴ, ա. Անարդ, անշուք, անպաճոյճ:
ԱՆԶԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Անզարդել, անչքանալ, անչքեղանալ:
ԱՆԶԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անչքացուցանել:
ԱՆԶԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:
ԱՆԶԱՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՆԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչքութիւն:
ԱՆԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ա. Անվեհեր, աներկիւղ:
ԱՆԶԱՐՄ, ա. մ. Անզաւակ, անորդի (զարմ՝ սերունդ չունեցող):
ԱՆԶԱՒԱԿ, ա. մ. 1. Անզարմ, անժառանգ, անճետ, անորդի: 2. Անպտուղ, ամուլ:
ԱՆԶԱՒԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ (իմ):
ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ[1], նբ. Անճիտել (անզաւակ դարձնել):
ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Անզաւականալ, անորդել (անզաւակ դառնալ, զաւակներից զրկուել):
ԱՆԶԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անորդութիւն, անճետութիւն:
ԱՆԶԱՒԱԿՈՒՆԻ, ա. Ամուլ (զաւակ չբերող՝ չունեցող):
ԱՆԶԲԱՂ, ա. մ. Անզբօս, անխռով (ոչ մտազբաղ՝ մտախոհ):
ԱՆԶԲԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂԱՊԷՍ:
ԱՆԶԲԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂ:
ԱՆԶԲԱՂԱՊԷՍ, մ. 1. Անզբաղաբար, անշփոթ: 2. Անյապաղ, անդանդաղ, փութով:
ԱՆԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզբօսութիւն (անզբաղ լինելը):
ԱՆԶԲՕՍ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂ:
ԱՆԶԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԶԳԱԼԻ, ա. 1. Անզգած, անզգայ (չզգացող): 2. Անըմբռնելի, անիմանալի:
ԱՆԶԳԱԾ, ա. Անզգալի, անզգայ (չզգացուող, չզգացող):
ԱՆԶԳԱՄ, ա. 1. Անմիտ, չար, վատ: 2. Ցանդուգն, անպատկառ: 3. Անպարկեշտ, անառակ:

ԱՆԶԳԱՄԱԲԱՐ, մ. Զարակամաբար։

ԱՆԶԳԱՄԵԼ (իմ), չբ. Զարանալ, ժանտանալ, անմտանալ, մոլել։

ԱՆԶԳԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարակամութիւն։

ԱՆԶԳԱՅ, ա. 1. Անշունչ, անկենդան (զգայութիւնից զուրկ)։ 2. Անզգած, անմիտ, անբան (չզգացող)։

– ԱՆԶԳԱՅ, ՅԱՆԶԳԱՅ, ՅԱՆԶԳԱՅՍ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ։

ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ, մ. Անզգայապէս (առանց զգալու, անզգայ կերպով), անզգաստաբար։

ԱՆԶԳԱՅԱԿԱՆ, ա. Անզգայ (անզգային յատուկ)։

ԱՆԶԳԱՅԱՆԱԼ, չ. Անզգայել, ընդարմանալ, թմրել։

ԱՆԶԳԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ։

ԱՆԶԳԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդարմացուցանել, թմրեցուցանել։

ԱՆԶԳԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱՆԱԼ։

ԱՆԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թմրութիւն (զգայութեան բացակայութիւն)։ 2. Անմտութիւն, անխոհեմութիւն։

ԱՆԶԳԱՅՈՒՆ, ա. Անզգայ (ոչ զգայուն)։

ԱՆԶԳԱՍՏ, ա. 1. Անզգոյշ, անզգօն։ 2. Անակնկալ (չզգուշացուած)։

– ՅԱՆԶԳԱՍՏՍ, ՅԱՆԶԳԱՍՏԻՑ, ՅԱՆԸԶԳԱՍՏՈՒՑ, մ. տե՛ս ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ։

ԱՆԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ։

ԱՆԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգուշութիւն, անհոգութիւն։

ԱՆԶԳԵՍՏ, ա. Անհանդերձ, մերկ։

ԱՆԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկութիւն։

ԱՆԶԳՈՅՇ, ա. 1. Անզգաստ, անզգուշացող։ 2. Անակնկալ (չնախազգուշացուած)։ 3. մ. տե՛ս ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ։

ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ, մ. Անզգաստաբար, յանկարծակի։

ԱՆԶԳՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԳՈՅՇ։

ԱՆԶԳՈՒՇԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆԶԳՈՅՇ (1)։

ԱՆԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգաստութիւն (անզգոյշ լինելը)։

ԱՆԶԳՕՆ, ա. Անխրատ, անզգամ (ոչ զգօն)։

ԱՆԶԵԽ կամ ԱՆԶԵՂԽ, ա. Ժուժկալ, զգաստ։

ԱՆԶԵԿՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի։

ԱՆԶԵՂՋ, ա. 1. Անապաշաւ, անդարձ (չզղջացող)։ 2. Անզղջանալի։

ԱՆԶԵՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ։

ԱՆԶԵՆ, ա. Անյաշտ (չմորթուած)։

ԱՆԶԵՐԾ, ԱՆԶԵՐԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՃՈՂՈՊՐԵԼԻ։

ԱՆԶԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն։

ԱՆԶԷՆ, ա. մ. Ապազէն, յապազէն։

ԱՆԶՂՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ (2)։

ԱՆԶՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ։

ԱՆԶՂՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ (2)։

ԱՆԶՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Անապաշխարութիւն, անխոստովանութիւն։

ԱՆԶՄՏԱԽԱԾԵԼԻ, ա. Անմտածելի։

ԱՆԶՆԻՆ, ԱՆԶՆՆԱԿԱՆ, ԱՆԶՆՆԵԼԻ, ա. Անքնին, անիմանալի, անըմբռնելի։

ԱՆԶՈՅԳ, ա. 1. Անհաւասար, անհամեմատ, անզուգական, աննման։ 2. Կոճատ (կենտ)։

ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Աննման, անզուգելի, անհամեմատելի, անբաղդատ, անհաւասար։

ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննմանութիւն, անզուգութիւն (անզուգական լինելը, իր նմանը չունենալը)։

ԱՆԶՈՒԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզուգութիւն (զուգակցութիւն՝ սեռական հարաբերութիւն չունենալը)։

ԱՆԶՈՒԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆ։

ԱՆԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աննմանութիւն, անհաւասարութիւն։ 2. Անմիաբանութիւն (զուգութիւն չունենալը)։ 3. տե՛ս ԱՆԶՈՒԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ։

ԱՆԶՐԱԽ, ԱՆԶՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Անվախճան, անսպառ, անբաւ։

ԱՆՁՐԱՒԱՊԷՍ, մ. Անսպառաբար, անընդհատ:

ԱՆՁՐԱՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁՐԱՒ:

ԱՆՁՐԿՈՂ, ա. Անաչառ, արդարամիտ:

ԱՆՁՕՐ, ԱՆՁՕՐԱԿԱՆ, ա. Տզօր, անոյժ, տկար:

ԱՆՁՕՐԱՆԱԼ, չբ. Տկարանալ:

ԱՆՁՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկարացուցանել:

ԱՆՁՕՐԵԼԻ, ա. Անընդդիմակայ, անյաղթելի:

ԱՆՁՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարութիւն, տկարութիւն:

ԱՆԷ, ա. գ. Անգոյ, չգոյ:

ԱՆԷԱԿ, տե՛ս ԱՆԷ:

ԱՆԷԾՔ, գ. Նզովք:

ԱՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Չէութիւն, անգոյութիւն, ոչէութիւն, ոչեղութիւն, ոչինչ, ոչէ:

ԱՆԷՋ, ա. Անկործան (վայր չիջնող, չընկնող):

ԱՆԸՂՁԱԼԻ, ա. Անըղձանալի (ոչ ըղձալի՝ ոչ բաղձալի):

ԱՆԸՂՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՂՁԱԼԻ:

ԱՆԸՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբեր (չհամբերող): 2. Անտանելի, անհանդուրժելի:

ԱՆԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՄԲԵՐ (2):

ԱՆԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԸՄԲՈՆ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ, անյարմար, անդէպ:

ԱՆԸՄԲՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատեհութիւն, անպատշաճութիւն:

ԱՆԸՄԲՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՌՆԱՊԷՍ:

ԱՆԸՄԲՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՌՆԵԼԻ:

ԱՆԸՄԲՌՆԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար (անըմբռնելի լինելով):

ԱՆԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնական, անկալլի (չբռնվող): 2. Անհաս, անիմանալի:

ԱՆԸՄԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն (անըմբռնելի լինելը):

ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ա. Անարբ:

ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼԻ, ա. Անդիմաճառելի:

ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ, ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿ, ա. Անհակառակելի (որին չի կարելի դիմադրել՝ հակառակել):

ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ, ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ:

ԱՆԸՆԴԵԼ, ա. 1. Անվարժ, անփորձ, անտեղեակ: 2. Անսովոր, խորթ, օտարոտի, անծանօթ, նոր: 3. Անընտանի, վայրենի: 4. Դժնի, դաժան, անգութ, անագորոյն:

ԱՆԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԵԼ (2):

ԱՆԸՆԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ:

ԱՆԸՆԴՀԱՏ, տե՛ս ԱՆԴԱԴԱՐ:

ԱՆԸՆԴՀԱՐ, ա. Անմիաւորելի (չմիացող), անկցորդ:

ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ, մ. 1. Անմիջաբար, անմիջակաբար: 2. Անընդհատ, անդադար:

ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի, անխախտելի: 2. մ. Անմիջաբար, անընդմիջաբար: 3. Անընդհատ, անդադար:

ԱՆԸՆԴՈՍՏ, ա. մ. 1. Անչարժ, հանդարտ, անխռով: 2. Ծոյլ, պղերգ:

ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անընդունական (չընդունող, իր մէջ չկրող): 2. Անընդունելի (չընդունուած): 3. Անբովանդակելի, անպարունակելի:

ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ (1):

ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Անընկալ:

ԱՆԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:

ԱՆԸՆԿԵՐ, ա. 1. Անընկերելի, անբարեկամ (ընկեր չունեցող): 2. մ. Միայնակ (առանց ընկերի):

ԱՆԸՆԿԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԿԵՐ (1):

ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ, ա. Անսուզան:

ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ, ա. մ. Անխոնարհ, անկրկնելի:

ԱՆԸՆՁԱՆԱԼ, չբ. Աղքատանալ, չքաւորել, տնանկանալ:

ԱՆԸՆՁԱՍԷՐ, ա. Ընչատեաց, անընչաստացիչ:

ԱՆԸՆՁԱՍՏԱՑԻՉ, տե՛ս ԱՆԸՆՁԱՍԷՐ:

ԱՆԸՆՁԱՒԷՏ, ա. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր:

ԱՆԸՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Չքաւորութիւն, աղքատութիւն, տնանկութիւն:

ԱՆԸՆՏԱՆԵԲԱՐ, մ. Անընտանեպէս (ոչ ընտանեբար):

ԱՆԸՆՏԱՆԵՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԸՆՏԱՆԵԲԱՐ:

ԱՆԸՆՏԱՆԻ, ա. 1. Օտար (ոչ ընտանի): 2. Անընդել, վայրենի:

ԱՆԸՆՏԵԼ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԵԼ:

ԱՆԸՆՏԻՐ, ա. Անպէտ, անպիտան:

ԱՆԸՆՏՐԱԲԱՐ, մ. Անընտրողաբար, անխտրաբար, անխորհրդաբար:

ԱՆԸՆՏՐՈՂ, ա. Անխոհեմ, տգէտ (ընտրութիւն չանող):

ԱՆԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆՏՐԱԲԱՐ:

ԱՆԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆՏՐՈՂ:

ԱՆԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոհեմութիւն, անխելութիւն, տգիտութիւն (ընտրութիւն անելու անկարողութիւն):

ԱՆԸՍՏԳԻՒՏ, ԱՆԸՍՏԳՏԱՆԵԼԻ, ա. Անթերի, կատարեալ, անպարսաւելի:

ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐ, ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐԱԿԱՆ, ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐՈՂ, ա. Անխոտոր, անսխալ, ուղիղ:

ԱՆԹ, տե՛ս ԱՆՈՒԹ:

ԱՆԹԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. Անտրտում:

ԱՆԹԱՆԻ, տե՛ս ԹՇՐԻՆ:

ԱՆԹԱՌԱՄ, ԱՆԹԱՌԱՄԱԿԱՆ, ԱՆԹԱՌԱՄԵԼԻ, ա. մ. 1. Անթարշամ, անթարշամելի, անխամրելի: 2. Անեղծ, մշտական:

ԱՆԹԱՐԹԱՓ, ա. մ. 1. Անքթիթ: 2. Անսայթաք:

ԱՆԹԱՐՇԱՄ, ԱՆԹԱՐՇԱՄԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԱՌԱՄ (1):

ԱՆԹԱՑ, ա. Անթրիջ, անխոնաւ, անտամուկ:

ԱՆԹԱՒԱԼ, ա. Անհոլով, անշարժ:

ԱՆԹԵՂ, գ. Մոխիր, կրակամոխիր (կրակախառն մոխրակոյտ):

ԱՆԹԵՐԱՆԱԼԻ, ա. մ. 1. Անպակաս, անսպառ: 2. Անարատ: 3. Անընդհատ:

ԱՆԹԵՐԻ, ա. մ. 1. Կատարեալ: 2. Ամբողջ, ամբողջական: 3. Աննուազ, անպակաս, անսպառ:

ԱՆԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն (անթերի լինելը):

ԱՆԹԻՀԻՒՊԱՏՈՍ կամ ԱՆԹԻՊԱՏՈՍ, գ. Փոխանակ բդեշխի:

ԱՆԹԻՒ, ա. 1. Անթուելի, անհամար, անհաշիւ: 2. Անթուական, անժամանակ:

ԱՆԹԻՒՐ, ԱՆԹԻՒՐԵԼԻ, ա. Անշեղ, ուղիղ, անվրէպ:

ԱՆԹԼՓԱՏ, ա. Այլազգի (ոչ հրեայ):

ԱՆԹՇՆԱՄԱՆԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անըստգիւտ:

ԱՆԹՈՂ, ԱՆԹՈՂԼԻ, ա. Աններելի, անքաւելի:

ԱՆԹՈՅԼ, ա. Պինդ, հաստատուն, անթուլանալի:

ԱՆԹՈՅՆ, ա. Ապաթոյն:

ԱՆԹՈՒԱԿԱՆ, ԱՆԹՈՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԻՒ:

ԱՆԹՈՒԼԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԹՈՅԼ:

ԱՆԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն (անթոյլ՝ անթուլանալի լինելը):

ԱՆԹՐԻՋ, տե՛ս ԱՆԹԱՑ:

ԱՆԺԱՄ, ա. Անժամանակ, տարաժամ, ապաժամ:

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ, ա. 1. Մշտնջենաւոր: 2. Տարաժամ, ապաժամ, անժամ: 3. մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. 1. Յաւէտաբար, յաւիտեանս: 2. Անմիջաբար: 3. Տարաժամ, անժամ:

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱՒՈՐ, ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԺԱՌԱՆԳ, ա. Անզաւակ, անորդի, մանկազրաւ:
ԱՆԺՈՂՈՎ, ա. մ. Անկարգ, խառնակ:
ԱՆԺՈՅԺ, ա. 1. Անհամբեր: 2. Անժուժկալ, զեղխ, ցոփ:
ԱՆԺՈՒԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ:
ԱՆԺՈՒԺԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ:
ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ, չբ. Անժուժել, անժուժկալել (անժոյժ դառնալ, չհամբերել):
ԱՆԺՈՒԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ:
ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ, ա. Անհանդուրժելի, անտանելի:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼ, ա. Անժոյժ (ոչ ժուժկալ):
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ, մ. Անժուժաբար (անժոյժ՝ անժուժկալ կերպով):
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԵԼ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԺՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անժուժկալութիւն (անժոյժ՝ անժուժկալ լինելը):
ԱՆԻԾԱԲԵՐ, ա. Անիծահրաւիրակ (անէծք բերող):
ԱՆԻԾԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՊԱՐՏ:
ԱՆԻԾԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէծք (անէծքի տակ դնելը):
ԱՆԻԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, տե՛ս ԱՆԻԾԱԲԵՐ:
ԱՆԻԾԱՆԵԼ, նբ. Անիծել, նզովել:
ԱՆԻԾԱՆԵԼԻ, ա. Անիծիչ (անիծող):
ԱՆԻԾԱՊԱՐՏ, ա. Անիծադրական (անէծքի դատապարտուած):
ԱՆԻԾԵԼ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՆԵԼ:
ԱՆԻԾԻՉ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՆԵԼԻ:
ԱՆԻՂՁ, ա. Անտենչիկ:
ԱՆԻՄԱՅ, ա. Անիմաց, անմիտ, տխմար:
ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհասանելի: 2. Անծանօթ, անյայտ:
ԱՆԻՄԱՍՏ, ա. 1. Անխոհեմ, անմիտ, տգէտ: 2. Անբան, անզգայ: 3. Յիմարական (ոչ խելացի):
- ՅԱՆԻՄԱՍՏՍ, մ. Անիմացաբար, անզգայաբար:
ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անմտաբար, տգիտաբար:
ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Անիմաստասիրելի (իմաստութիւն չսիրող):
ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:
ԱՆԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ:
ԱՆԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխելութիւն, անմտութիւն, տգիտութիւն, անխոհեմութիւն:
ԱՆԻՄԱՍՏՈՒՆ, ա. Անիմաստ (ոչ իմաստուն):
ԱՆԻՄԱՑ, տե՛ս 1. ԱՆԻՄԱՅ: 2. ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ (1):
ԱՆԻՄԱՑԱԲԱՐ, մ. Անզգայաբար, յանիմաստս:
ԱՆԻՄԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՑ:
ԱՆԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն (անիմանալի՝ անհասանելի լինելը):
ԱՆԻՆՉ, ա. 1. Չքաւոր, աղքատ: 2. գ. Ոչնչութիւն, ոչինչ (ոչ մի ինչ):
ԱՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր, անկախ: 2. Անառաջնորդ, անտերունչ: 3. Անզօր (ոչ ինքնիշխան):
ԱՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտերնչութիւն:
ԱՆԻՐԱԶԵԿ, ա. Անտեղեակ:
ԱՆԻՐԱՆ, ա. Անմարմին, անկերպարան, անձև:
ԱՆԻՐԱՒ, ա. Անարդար, անօրէն:
- ՅԱՆԻՐԱՒԻ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ, մ. Անիրաւապէս, անիրաւութեամբ, յանիրաւի:

ԱՆԻՐԱՒԱՆԱԼ, չբ. Անիրաւել (անիրաւ վարուել):
ԱՆԻՐԱՒԱՆՔ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԻՐԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԻՐԱՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱՆԱԼ:
ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէնութիւն, անիրաւանք:
– ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԻՒ, գ. Գեղգեղ, կունդն, ճախարակ:
ԱՆԼԱՅՆ, ԱՆԼԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Նեղ, անձուկ:
ԱՆԼԱՒ, ա. Վատ (ոչ լաւ):
ԱՆԼԻՆԵԼԻ, ա. 1. Անհնար, անհնարին: 2. Անեղ, անծին, ինքնագոյ:
ԱՆԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն, չգոյութիւն, անեղութիւն:
ԱՆԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն, անկատարութիւն, թերակատարութիւն (լրիւ չլինելը):
ԱՆԼԻՐ, ա. 1. Անլցուցանելի: 2. փխբ. Անյագ (չկշտացող):
ԱՆԼԼՈՒԿ, ա. մ. Անչարչար (առանց լլկուելու՝ չարչարուելու):
ԱՆԼՈՅԾ, ա. 1. Անխախտ, անեղծ, ամուր, հաստատուն, մշտնջենաւոր: 2. Անմեկնելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել):
ԱՆԼՈՅՍ, ա. 1. Անլուսաւոր, աննշոյլ, խաւար: 2. Անկնունք (չմկրտուած):
ԱՆԼՈՒ, ա. Անլսող, անլուր, անհլու, անհնազանդ:
ԱՆԼՈՒԱՅ, ա. Անլուաց, անմաքուր:
ԱՆԼՈՒԱՑ, տե՛ս ԱՆԼՈՒԱՅ:
ԱՆԼՈՒԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼՈՅԾ:
ԱՆԼՈՒՌ, ա. Անլռելի (չլռող):
ԱՆԼՈՒՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԼՈՅՍ:
ԱՆԼՈՒՐ, ա. 1. Խուլ (չլսող): 2. տե՛ս ԱՆԼՈՒ: 3. Անլսելի, անիմանալի: 4. Զլուեալ, անպատմելի, անպատում:
ԱՆԼՌԱԲԱՐ, մ. Անլռելի, անդադար, անընդհատ:
ԱՆԼՌԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՌ: 2. մ. տե՛ս ԱՆԼՌԱԲԱՐ:
ԱՆԼՍԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՐ (3): 2. տե՛ս ԱՆԼՈՒ:
ԱՆԼՍՈՂ, տե՛ս ԱՆԼՈՒ:
ԱՆԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն (անլսող լինելը):
ԱՆԼՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼԻՐ (1):
ԱՆԽԱԲ, ա. 1. Անխաբելի, անպատրելի, անպատիր: 2. Վստահ, յապահով, անքոյթ: 3. Ճշմարիտ, անաչառ:
ԱՆԽԱԲԵԲԱՅ, ա. Անսուտ (չխաբող):
ԱՆԽԱԲԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԽԱԲ: 2. Աննենգ, անխարդախ: 3. Հաւաստի, անկասկածելի:
ԱՆԽԱԽՈՒՏ, ԱՆԽԱԽՏԱԿԱՆ, ԱՆԽԱԽՏԵԼԻ, ա. Անքակտելի, հաստատուն, անդրդուելի, ամուր:
ԱՆԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խռովասէր, անհանդարտ (ոչ խաղաղասէր):
ԱՆԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակութիւն, խռովութիւն:
ԱՆԽԱՂԱՑ, ա. Անշարժ, անփոփոխ (տեղից չշարժուող):
ԱՆԽԱՄՐ, ԱՆԽԱՄՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԱՌԱՄ (1):
ԱՆԽԱՅԵԼ, չբ. 1. Խնայել, գթալ, խղճալ: 2. Զգուշանալ:
ԱՆԽԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգուշացուցանել (զերծ պահել):
ԱՆԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգուշութիւն (զգուշանալը):
ԱՆԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼԻ, ա. Պարզերես (չխայտառակուած):
ԱՆԽԱՆԳԱՐ, ա. Անեղծ (չխանգարուած):
ԱՆԽԱՌՆ, ա. 1. Անխառնակ, անխառնուած, յստակ, զուտ, մաքուր: 2. Անխառնելի, անշփոթ: 3. Անժուժկալ (ոչ չափաւոր):
ԱՆԽԱՌՆԱԲԱՐ, մ. Անշփոթաբար:
ԱՆԽԱՌՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 3):
ԱՆԽԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 2):
ԱՆԽԱՌՆՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1):

ԱՆԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն (անխառն՝ մաքուր՝ զուտ լինելը): 2. Միայնութիւն, առանձնականութիւն: 3. Անժուժկալութիւն:
ԱՆԽԱՐԴԱԽ, ա. մ. 1. Աննենգ, անկեղծ, բարեմիտ: 2. Մաքուր, անարատ:
ԱՆԽԱՐԽԱՐ, ա. Անխախուտ, հաստատուն, ամուր (ոչ խարխուլ):
ԱՆԽԱՐՇ, ա. Հում (չխաշած):
ԱՆԽԱՒԱՐ, ա. Լուսաւոր:
ԱՆԽԱՓԱՆ, ա. մ. 1. Անարգել, անխափանական: 2. Անյապաղ, իսկոյն, փութով:
ԱՆԽԱՓԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽԱՓԱՆ (1):
ԱՆԽԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն (անխելք լինելը):
ԱՆԽԵՌ, ա. Անխռով, հանդարտ:
ԱՆԽԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն (անխեռ՝ խելօք լինելը):
ԱՆԽԶԵԼԻ, ա. 1. Անխուզ: 2. Անբաժանելի, անքակտելի, անխախտելի, հաստատուն: 3. մ. Հաստատապէս, հաստատ, անվրէպ, անսխալ:
ԱՆԽԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, վաւաշոտութիւն (անխուզ՝ վաւաշոտ լինելը):
ԱՆԽԷԹ, ա. մ. 1. Անկասկած (չկասկածող, վստահող), միամիտ, պարզ: 2. Անկասկած, յապահով, համարձակ:
ԱՆԽԻՂՃ, ա. 1. Անպարսաւելի, անարատ (խիղճը մաքուր): 2. Անթերի, կատարեալ, անտխեղծ: 3. Անգութ (խիղճ՝ խղճմտանք չունեցող): 4. մ. Անխղճաբար (առանց խղճի խայթի):
ԱՆԽԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ:
ԱՆԽԼԻՐՏ, ա. 1. Անխլրտելի (չշարժուող): 2. փխբ. Անմշակելի, կուսական (հող):
ԱՆԽԼՐՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽԼԻՐՏ (1):
ԱՆԽՂՃԱԲԱՐ, մ. Անգթաբար:
ԱՆԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՄՈՐ, ա. Բաղարջ (չխմորուած):
ԱՆԽՆԱՄ, ա. 1. Անհոգող (խնամք չունեցող), անտած: 2. Անողորմ, անխնայ: 3. մ. Անպէտս (առանց խնամքի):
ԱՆԽՆԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
ԱՆԽՆԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՄ:
ԱՆԽՆԱՄԱՐԿԵԼԻ, ա. Անբուժելի (չըդարմանուող):
ԱՆԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտածութիւն (անխնամ լինելը՝ թողնելը):
ԱՆԽՆԱՅ, ա. 1. Անողորմ, անխիղճ: 2. Լիուլի, առատ: 3. Անխնամ, անտած: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
- ՅԱՆԽՆԱՅ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ, մ. Անխնամաբար (անխնայ կերպով):
ԱՆԽՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն, անողորմութիւն:
ԱՆԽՈՀ, ա. Անմտառու (չխորհող):
ԱՆԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Անխորհրդաբար (ոչ խոհական կերպով):
ԱՆԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՈՀԵՄ, ա. Անողջախոհ, անխորհուրդ, անմիտ (ոչ խոհեմ):
ԱՆԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդականութիւն, անխորհրդութիւն, անմտութիւն, անխելութիւն:
ԱՆԽՈՅԶ, ա. 1. Անխուզ, անխուզելի, անքնին: 2. Անխզելի, անխուզ:
ԱՆԽՈՆԱՐՀ, ա. Անգայ, անխոնարհելի, անընկճելի:
ԱՆԽՈՆԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՆԱՐՀ:
ԱՆԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անկորացուցանելի:
ԱՆԽՈՆԱՒ, ա. Անթաց, անտամուկ, չոր:
ԱՆԽՈՆՋ, ա. Անվաստակ, անաշխատ (չյոգնող), անձանձիր, մշտաջան, ճգնախոնջ:
ԱՆԽՈՇՏԱՆԿ, ա. Անխոշտանկելի, անչարչարանք, անչարչարելի, փխբ. անպարսաւ, անմեղադրելի:

ԱՆԽՈՇՏԱՆԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՇՏԱՆԿ:
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ, ա. մ. 1. (եկեղց.) Անխոստովանող: 2. Անզղջաբար (առանց զղջալու):
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ (1): 2. Անհաւատ:
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզղջութիւն, անապաշխարութիւն:
ԱՆԽՈՏԱՆ, ա. 1. Պիտանի (ոչ անպէտք): 2. փխբ. Ընտիր, պատուական: 3. փխբ. Անխարդախ, աննենգ, ազնիւ:
ԱՆԽՈՏՈՐ, ա. 1. Անշեղ, ուղիղ: 2. մ. Անշեղաբար, ուղղակի:
ԱՆԽՈՏՈՐԱԲԱՐ, ԱՆԽՈՏՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ (2):
ԱՆԽՈՏՈՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ:
ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ (2):
ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ:
ԱՆԽՈՏՈՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշեղութիւն (անշեղ ուղղութիւն):
ԱՆԽՈՐԱՄԱՆԿ, ա. Աննենգ, անկեղծ, անխարդախ, միամիտ:
ԱՆԽՈՐՀԵԼԻ, ա. Անխորհուրդ (լաւ չմտածուած):
ԱՆԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Անխոհեմ: 2. Անիմաստ, անմիտ: 3. Անխորհելի, անիմանալի: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ, մ. Անխորհուրդ, անքննաբար, անմտաբար (առանց խորհելու):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդութիւն (անխորհուրդ՝ չմտածուած լինելը):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆ, ա. Անմիտ, անտեղի (խորհուրդ չունեցող):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱՎԱՐԺ, ա. Անհմուտ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդականութիւն, անխոհեմութիւն:
ԱՆԽՈՐՇ, ա. մ. Անխորշելի, անպատկառ:
ԱՆԽՈՐՇԱԲԱՐ, մ. Անպատկառաբար:
ԱՆԽՈՐՇԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՐՇ:
ԱՆԽՈՐՏԱԿԵԼԻ, ա. Անփշրելի:
ԱՆԽՈՑ, ա. մ. Անկեղ, անվէր:
ԱՆԽՈՑՈՏԵԼԻ, ա. մ. Անվիրաւորելի:
ԱՆԽՈՒԶ[1], ա. Անխուզելի, անյոյզ, անհետազօտելի, անքննելի, անքնին:
ԱՆԽՈՒԶ[2], ա. 1. Անխզելի: 2. Ցանկասէր, վաւաշոտ, անառակ:
ԱՆԽՈՒԶԱԲԱՐ, մ. 1. Անքննաբար: 2. Անխտիր:
ԱՆԽՈՒԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՒԶ[1]:
ԱՆԽՈՒԼ, ա. Ամայի, անբնակ:
- ՅԱՆԽՈՒԼՍ, մ. Պատահմամբ (անսպասելի կերպով):
ԱՆԽՈՒՃԱՊ, տե՛ս ԱՆԽՌՈՎ:
ԱՆԽՈՒՄ, ա. Անարբ (չխմող՝ ոգելից ըմպելիք):
ԱՆԽՌՈՎ, ա. 1. Անխուճապ, անշփոթ, խաղաղ, անդորր, հանդարտ: 2. մ. Անխռովաբար, հանդարտօրէն:
ԱՆԽՌՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՌՈՎ (2):
ԱՆԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղութիւն, հանդարտութիւն, անդորրութիւն:
ԱՆԽՏԻՐ, ա. 1. Անաչառ (խտրութիւն չանող): 2. Զգուշողական: 3. Զանազան, պէսպէս, տարբեր: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՏԻՐՍ:
- ԱՆԽՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:
ԱՆԽՏԻՐՍ, ԱՆԽՏՐԱԲԱՐ, ԱՆԽՏՐԱՊԷՍ, մ. Անզանազանաբար (անխտիր կերպով):
ԱՆԽՏՐՈՑ, ա. մ. Անանջրպետ, անարգել, անխափան:
ԱՆԽՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանազանութիւն:
ԱՆԽՐԱՏ, ա. Անուղղելի, անհրահանգ, անդաստիարակ, անկիրթ, անսաստ:
ԱՆԽՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անխրատապէս, տըխմարաբար, անմտաբար:
ԱՆԽՐԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽՐԱՏ:
ԱՆԽՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԽՐԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԽՕԹԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՌՈՂՋ:
ԱՆԽՕՍ, ա. 1. Անխօսուն, համր, անբան: 2. Լուռ, լռիկ, լռակաց: 3. Անասելի, անպատմելի: 4. Կոյս (չնչանուած): 5. մ. Լռելեայն (լռութեամբ):

ԱՆԽՕՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՕՍ (3):

ԱՆԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Համրութիւն, անբանութիւն (անխօս լինելը):

ԱՆԽՕՍՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՕՍ (1):

ԱՆԾԱԳԵԼԻ, ա. Անլոյս, մութ:

ԱՆԾԱԽ, ա. Անսպառ, աննուազ, անպակաս:

ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ, մ. Անծախապէս, անսպառաբար, աննուազաբար:

ԱՆԾԱԽԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԱԽ:

ԱՆԾԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ:

ԱՆԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԾԱԽ:

ԱՆԾԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպառութիւն, աննուազութիւն, անհատութիւն:

- ԱՆԾԱԽՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ:

ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ, մ. Անծածկապէս, անթաքնաբար, յայտնապէս:

ԱՆԾԱԾԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԱՆԾԱԾԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԾԱԾՈՒԿ:

ԱՆԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Մերկ, բաց (ծածկոյթ չունեցող):

ԱՆԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. Ակներև (ոչ ծածուկ): 2. մ. տե՛ս ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԱՆԾԱՄ, ա. Անկաս (չծամուող):

ԱՆԾԱՅՐ, ԱՆԾԱՅՐԵՆԻ, ա. Անեզր, անսահման:

ԱՆԾԱՆ, ա. Անծանօթ, անյայտ, անճանաչելի, անիմանալի:

ԱՆԾԱՆԱԿ, ա. Անխայտառակելի, անարատ:

ԱՆԾԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարատութիւն:

ԱՆԾԱՆՐ, ա. Թեթև (ոչ ծանր):

ԱՆԾԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Թեթևաբար, թեթևակի:

ԱՆԾԱՆՕԹ, ա. 1. Անտեղեակ, անգէտ: 2. Օտար, անյայտ: 3. Անճանաչ (չճանաչուած): 4. Անիմանալի, անհաս:

ԱՆԾԱՆՕԹԱԲԱՐ, մ. Անծանօթապէս (իբրև անծանօթ՝ օտար):

ԱՆԾԱՆՕԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱՆՕԹԱԲԱՐ:

ԱՆԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անտեղեկութիւն, անգիտութիւն: 2. Անյայտնութիւն (չճանաչուած՝ անյայտ լինելը):

ԱՆԾԱՌԱՅ, ա. 1. Անսպասաւոր: 2. Ազատ (ոչ ծառայ):

ԱՆԾԱՐԱՒ, ԱՆԾԱՐԱՒԵԼԻ, ա. Զովացուցիչ (չծարաւեցնող):

ԱՆԾԵՐ, ԱՆԾԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ:

ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անծերունի (չծերացող): 2. փխբ. Յաւէրժական, մշտնջենաւոր, յաւիտենական, անփոփոխ, անեղծ, անանց:

ԱՆԾԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ:

ԱՆԾԻՆ, ա. 1. Անծնունդ, ամուլ: 2. նման. Անբեր, անպտուղ, անարդիւն: 3. Ինքնագոյ, անստեղծ, անեղ: 4. Վիժած (ժամանակին կամ կենդանի չծնուած):

ԱՆԾՄԱԿ, ա. Անստուեր, անաղօտ (ոչ մթին):

ԱՆԾՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեղութիւն:

ԱՆԾՆՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԻՆ (1, 2):

ԱՆԾՆՆԴՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամլութիւն:

ԱՆԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԾԻՆ (1):

ԱՆԾՈՅԼ, ա. Փութակամ, գործունեայ, ջանասէր, ժիր:

ԱՆԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջանասիրութիւն, ժրութիւն:

ԱՆԾՈՒՓ, տե՛ս ԱՆԱԼԷԿՈԾ:

ԱՆԿ[1], ա. Պատշաճաւոր, պատշաճ, վայելուչ, յարմար:

- ԱՆԿ Է, մբ. Պատշաճ է, վայել է, ի դէպ է:

ԱՆԿ[2], տե՛ս ԱՆԿԱԾ (1):

ԱՆԿԱԶԴՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ:

ԱՆԿԱԶՄ, ա. 1. Անպատրաստ (ոչ պատրաստ): 2. Անձև (չձևաւորուած):

ԱՆԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատրաստութիւն:

ԱՆԿԱԼԼԻ, ա. Անըմբռնելի (չըմբռնուող), ազատ:
ԱՆԿԱԾ, ա. 1. Նուաստ, յետին, թշուառ: 2. գ. Կողոպուտ, աւար: 3. Գէշ, դի: 4. Ընդելուզուած, անկուած (ասեղնագործած իր): 5. Ոստայն:
ԱՆԿԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն (արհամարհուած դրութիւն):
ԱՆԿԱԿՂԱՆԱԼԻ, ա. Անողոք, խիստ:
ԱՆԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դժկամակութիւն, անկամութիւն, չկամութիւն: 2. Անգործութիւն, պարապութիւն, չկեցութիւն:
ԱՆԿԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւանութիւն, հակառակութիւն (կամակից չլինելը):
ԱՆԿԱՄԱՒՈՐ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (1):
ԱՆԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԿԱՄՔ, ա. Թուլամորթ:
- ՅԱՆԿԱՄՍ, մ. Ակամայ:
ԱՆԿԱՅ, ԱՆԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Չկայ, շարժուն (կանգ չառնող), փխբ. անհաստատ, անկայուն:
ԱՆԿԱՅՈՒՆ, ա. 1. Անկայ, չկայ, անհաստատուն, անտեւական, փոփոխական: 2. փխբ. Անցաւոր, չմնալի (ոչ մնայուն):
ԱՆԿԱՆ, գ. Սանդ (փոքրիկ):
ԱՆԿԱՆԱԲՈԹ, տե՛ս ԲԼԹԱԿ:
ԱՆԿԱՆԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԳՆԵԼԻ:
ԱՆԿԱՆԳՆԵԼԻ, ա. Անկանգնական:
ԱՆԿԱՆԵԼ[1], նբ. Հիւսել:
ԱՆԿԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ընկանել: 2. Վիճակել (բաժին ընկնել): 3. Ապաւինել, ապաստանել: 4. Ենթարկել: 5. Կախեալ կալ, ցածնուլ: 6. Մեռանել: 7. Թուլանալ, պակասել, նուազել, դադարել: 8. Դեգերել, պարապել, զբաղնուլ: 9. Յարձակել, ի վերայ հասանել: 10. Պատել, ծածկել: 11. Մեղանչել (մեղք՝ յանցանք գործել): 12. Մերձաւորել (օտար կնոջ հետ): 13. Բախել, ընդհարկանել, հակառակել, կռուել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՃԱՆԱՊԱՐՀ՝ ՅՈՒՂԻ՝ Ի ՋՈՒ. Ուղեւորել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄԻՏՍ. Յիշել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄՏԱՑ. Խելագարել, յիմարանալ:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՍԻՐՏՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄԻՏՍ:
ԱՆԿԱՆՈՆ, ա. Անկարգ, անիրաւ, անօրէն:
ԱՆԿԱՇԱՌ, տե՛ս ԱՆԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:
ԱՆԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. Անկաշառ, փխբ. անաչառ, արդար:
ԱՆԿԱՊ, ա. Անսանձ, անժուժկալ:
ԱՆԿԱՊՈՒՏ, ԱՆԿԱՊՏԵԼԻ, ա. 1. Անկողոպտելի: 2. Անկորուստ, անեղծ: 3. մ. Անվնաս, յապահով, անվտանգ:
ԱՆԿԱՌՈՒՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՌՉԵԼԻ:
ԱՆԿԱՌՉԵԼԻ, ա. Անկառուցական (չըկառչող, դէմ չառնող):
ԱՆԿԱՍ, տե՛ս ԱՆԾԱՄ:
ԱՆԿԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անտարակոյս, անկեղակարծ, աներկբայ, աներկմիտ: 2. Անհոգ: 3. Յապահով, անվտանգ: 4. մ. Անկասկածաբար, յանկարծս:
- ՅԱՆԿԱՍԿԱԾԻ, ՅԱՆԿԱՍԿԱԾՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):
ԱՆԿԱՍԿԱԾԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):
ԱՆԿԱՍԿԱԾԱՒՈՐ, ԱՆԿԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ:
ԱՆԿԱՍԿԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն (անկասկած՝ յապահով լինելը):
ԱՆԿԱՏԱՐ, ա. 1. Թերի, պակասաւոր, թերակատար, կիսատ: 2. Անկատարելի: 3. Անաւարտ:
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ, մ. Անկատարելապէս (անկատար՝ թերի կերպով):
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ:
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԱՏԱՐ (2):
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն (անկատար՝ թերի լինելը):

ԱՆԿԱՐ, ա. 1. Անույժ, անկարող, անզոր, տկար: 2. Անկարելի, անհնարին:

– ԱՆԿԱՐ Է, ԱՆԿԱՐԱՑՆ Է, ՅԱՆԿԱՐԱՑՆ Է, մբ. Անկարելի է, անհնարին է:

ԱՆԿԱՐԱԾԱԾԿԵԼԻ, ա. Անծածկելի:

ԱՆԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անկարողանալ (անկարող դառնալ):

ԱՆԿԱՐԳ, ա. 1. Անպատշաճ, անտեղի, անիրաւ: 2. Խառնափնդոր, խառնակ: 3. Անսովոր (բնական կարգից դուրս): 4. մ. տե՛ս ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ:

ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ, մ. Անկարգապէս, խառնիխուռն:

ԱՆԿԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ:

ԱՆԿԱՐԳԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԳ:

ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակութիւն: 2. Անտեղութիւն, անպատշաճութիւն:

ԱՆԿԱՐԵԼԻ, ա. 1. Անհնարին, անհնարաւոր: 2. Անկարող, անզոր:

– ԱՆԿԱՐԵԼԻ Է, մբ. Անհնարին է:

ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ, ա. Անկարիք, անկիր, անկիրընդունակ (կիրք չունեցող՝ չկրող), անախտ:

ԱՆԿԱՐԵԿԻՐ, ԱՆԿԱՐԵԿԻՑ, ա. Անցաւակից, անվշտակից, անգութ:

ԱՆԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն (չկարեկցելը):

ԱՆԿԱՐԵՒՈՐ, ա. Աւելորդ (ոչ կարեւոր):

ԱՆԿԱՐԻՔ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ:

ԱՆԿԱՐԾ, ա. 1. Անկարծական, անկարծելի, անակնկալ: 2. Անզգոյշ (չնախապատրաստուած): 3. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ:

– ՅԱՆԿԱՐԾՍ, մ. տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):

ԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԾ (1):

ԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ:

ԱՆԿԱՐԾԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԱՐԾ (1): 2. Նորահրաշ, հրաշափառ: 3. Անկասկածելի, անկասկած:

ԱՆԿԱՐԾԻՍ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ:

ԱՆԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածութիւն:

ԱՆԿԱՐԿԱՏԵԼԻ, ա. Աննորոգելի, պատառոտուն:

ԱՆԿԱՐՃ, գ. Ծոց, գիրկ:

ԱՆԿԱՐՈՂ, ա. 1. Անձեռնհաս (ոչ կարող), անզօր: 2. Ջքաւոր:

ԱՆԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԱՆԱԼ:

ԱՆԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարողութիւն, անզօրութիւն: 2. Անհնարութիւն:

ԱՆԿԱՐՕՏ, ա. 1. Անանքատ, աննիազ (որեւէ բանի կարիք չունեցող): 2. Անպակաս, անսպառ, առատ, լիուլի: 3. մ. Անկարօտաբար, առատապէս, լիապէս:

ԱՆԿԱՐՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (3):

ԱՆԿԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ:

ԱՆԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, անպակասութիւն:

ԱՆԿԱՒՈՐ, ա. Պատշաճ, արժանի:

ԱՆԿԵԱՆՔ, ԱՆԿԵԱՑ, ա. Անկենցաղ (կեանք չվայելող), ողորմելի, թշուառ:

ԱՆԿԵԼԱՆՈՑ, գ. Ծերանոց:

ԱՆԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկումն, կործանումն:

ԱՆԿԵՂ, տե՛ս ԱՆԽՈՑ:

ԱՆԿԵՂԱԿԱՐԾ, ԱՆԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ, հաւաստի, ստոյգ:

ԱՆԿԵՂԾ, ԱՆԿԵՂԾԱԿԱՆ, ԱՆԿԵՂԾԱՒՈՐ, ա. Անխարդախ, պարզ, ճշմարիտ, իսկական:

ԱՆԿԵՂԾԻԿ, տե՛ս ԱՆԿԵՂԾ:

ԱՆԿԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզութիւն (անկեղծ լինելը):

ԱՆԿԵՆԴԱՆ, ա. Անշունչ, անզգայ, չկենդանի, անկենդանի (ոչ կենդանի):

ԱՆԿԵՆԴԱՆԱՒՈՐ, ա. Մեռելական:

ԱՆԿԵՆԴԱՆԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԵՆԴԱՆ: 2. Անմարդ, անբնակ:

ԱՆԿԵՆՑԱՂ, տե՛ս ԱՆԿԵԱՆՔ:

ԱՆԿԵՐ, ա. մ. Անկերակուր:
ԱՆԿԵՐԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԱՆԿԵՐ:
ԱՆԿԵՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Անուտելի (չուտուող):
ԱՆԿԵՐՊ, ա. 1. Անկերպարան, անկերպաւոր, անձև, տձև: 2. Անմարմին, անմարմնեղէն:
ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊ (1):
ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԿԵՐՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊ (1):
ԱՆԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկերպարանութիւն, անձևութիւն, տձևութիւն:
ԱՆԿԷԶ, ա. մ. Անկիզելի, անայրելի, անկիզաբար:
ԱՆԿԷՏ, ա. Անսահման, անվախճան, անսկիզբն:
ԱՆԿԻԶԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԷԶ:
ԱՆԿԻԶԱԿԱՆ, ԱՆԿԻԶԱՆՈՂ, ա. Անայրեցող (չկիզող, չայրող):
ԱՆԿԻԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԷԶ:
ԱՆԿԻՆ, տե՛ս ԱՄՈՒՐԻ:
ԱՆԿԻՉ, ա. գ. Ոստայնանկ, ոստայնագործ:
ԱՆԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ: 2. Անկրելի, անտանելի (որ չի կարելի կրել՝ տանել):
ԱՆԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ:
ԱՆԿԻՐԹ, ա. 1. Անդաստիարակ, անհրահանգ: 2. Անվարժ, անհմուտ, անփորձ, անուսումն: 3. Անսովոր, օտար, անբնական:
ԱՆԿԻՐՈՍ, գ. Խարիսխ (նաւի):
ԱՆԿԻՒՆ ՀԱՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵԼ:
ԱՆԿԻՒՆԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԳԻԾ:
ԱՆԿԻՒՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՆԿԻՒՆԱՒՈՐ:
ԱՆԿԻՒՆԱՒՈՐ, ա. Անկիւնատեսակ:
ԱՆԿՂԻՏԱՆԱԼ, չբ. Խանձել, խեղբել, պակչոտել:
ԱՆԿՆԻՔ, ա. 1. Անդրոշմ (չկնքուած): 2. (եկեղց.) Անկնունք (չմկրտուած):
ԱՆԿՆՈՒՆՔ, ԱՆԿՆՈՒՔ, տե՛ս ԱՆԿՆԻՔ (2):
ԱՆԿՇԻՌ, տե՛ս ԱՆԿՇՌԵԼԻ:
ԱՆԿՇՌԵԼԻ, ա. Անկշիռ, անչափ, անհամեմատ, անսահման:
ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ, ա. Անմեղադրելի, անպարսաւելի:
ԱՆԿՈԽ, ԱՆԿՈԽԵԼԻ, ա. 1. Անգնալի, անգնաց: 2. Անմերձենալի, անհասանելի, անմատչելի, անմատոյց:
ԱՆԿՈՂԻՆ, գ. Մահիճք, մահճակ, ընկողին:
ԱՆԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐՁ (1):
ԱՆԿՈՂՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):
ԱՆԿՈՂՈՊՈՒՏ, ԱՆԿՈՂՈՊՏԵԼԻ, ա. Անկապտելի, անկապուտ, անյափշտակելի:
ԱՆԿՈՉ, ա. 1. Ինքնակոչ: 2. Անանուն:
ԱՆԿՈՏՈՐ, ա. Անբեկանելի, կարծր (չկոտրուող):
ԱՆԿՈՐԱՆԱԼԻ, ԱՆԿՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անխոնարհեցուցանելի:
ԱՆԿՈՐԾԱՆ, ԱՆԿՈՐԾԱՆԵԼԻ, ա. Անխախտելի, հաստատուն, անսասան:
ԱՆԿՈՐՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿՈՐՈՒՍՏ:
ԱՆԿՈՐՈՒՍՏ, ա. մ. 1. Անկորնչելի, անկապտելի: 2. փխբ. Ամբողջապէս, լրիւ:
ԱՆԿՈՒ, տե՛ս ԱՆԿ[1]:
ԱՆԿՈՒԱԾ[1], գ. Հիւսուած, կիտուած, ընդելուզուած:
ԱՆԿՈՒԱԾ[2], գ. Անկումն (ընկնելը):
ԱՆԿՈՒԱԾՈՅ, ա. 1. Հիւսածոյ: 2. Աս(ե)ղնագործ, ասղնեայ:
ԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատշաճութիւն, յարմարութիւն:
ԱՆԿՈՒՄՆ[1], գ. Անկուած, կործանումն:
ԱՆԿՈՒՄՆ[2], գ. Հիւսումն:
ԱՆԿՈՒՄՈՒՂԻ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (ձի):
ԱՆԿՈՒՇԵԼ, ԱՆԿՈՒՇՆԵԼ, չբ. նբ. 1. Աքացել, անսաստել: 2. Անգոսնել, արհամարհել, անտեսել:

ԱՆԿՈՒԽ, ա. Անկոխ (ճանապարհի մասին):
ԱՆԿՈՓ, ա. Անտաշ (չկոկած):
ԱՆԿՌԻՆՁ, ա. Անձայն:
ԱՆԿՌԻԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄՕՂ (չկռուող): 2. (յունաբանութեամբ) տե՛ս ԱՆԿՌՈՒԵԼԻ:
ԱՆԿՌՈՒԵԼԻ, ա. Անմարտնչելի, անպարտելի, անմատչելի, անառիկ:
ԱՆԿՐԱԿԱՆ, ա. Անկարեկան, անվնասելի, անապական:
ԱՆԿՐԵԼԻ, ա. Անտանելի (որ չի կարելի կրել): 2. Անկրական, անապական, անչարչարելի:
ԱՆԿՐԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԻՐԹ:
ԱՆԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, անուսումնութիւն:
ԱՆԿՐԿՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ:
ԱՆԿՐՕՆ, ա. Անհաւատ:
ԱՆԿՑԵԼԻ, ա. Անկարկատելի:
ԱՆԿՑՈՐԴ, ա. Անմասն, անհաղորդ (ոչ մասնակից):
ԱՆԿՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաղորդութիւն (մասնակցութիւն չունենալը):
ԱՆԿՔԵԼԻ, ա. Անկորանալի, անընկճելի:
ԱՆՀԱԳԱԳ, ա. Անչունչ, անկենդան:
ԱՆՀԱԼ, ա. Անհալական (չհալուած):
ԱՆՀԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱԼ:
ԱՆՀԱԿԱՄԻՏԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, անշեղաբար (առանց հակամիտելու):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Անհակառակող (չդիմադրող): 2. Անհակառակելի, անընդդիմադրելի: 3. Անխափան, անարգել:
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ, ա. Անընդդիմաբանելի:
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (2):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (1):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղասիրութիւն (չհակառակելը):
ԱՆՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Անկցորդ, անմասն, անբաժ: 2. Անհաղորդելի (չհաղորդուող):
ԱՆՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՂՈՐԴԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՂՈՐԴ (2):
ԱՆՀԱՃԵԼԻ, ա. Անհաճոյ, անախորժ, տհաճ:
ԱՆՀԱՃՈՅ, տե՛ս ԱՆՀԱՃԵԼԻ:
ԱՆՀԱՄ, ա. 1. Անաղի, անախորժ, (համ չունեցող): 2. փխբ. Տաղտկալի, ձանձրալի:
ԱՆՀԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄ:
ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ, չբ. Անհամել (անհամ դառնալ):
ԱՆՀԱՄԱՌՕՏ, ա. Անհամառօտելի, փխբ. երկար, տեւական, հաստատուն:
ԱՆՀԱՄԱՌՕՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՌՕՏ:
ԱՆՀԱՄԱՐ, ա. 1. Անթիւ, անթուելի, անհաշիւ, անչափ: 2. մ. Անչափաբար (անհաշիւ կերպով):
ԱՆՀԱՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՐ (1):
ԱՆՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. Անվստահ:
ԱՆՀԱՄԲԱՒԵԱԼ, ա. 1. Անտեղեակ (համբաւ՝ լուր չստացած): 2. Անծանօթ (չհամբաւուած):
ԱՆՀԱՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբերող, անըմբեր, անժոյժ: 2. Անհամբերելի, անըմբերելի, անժուժելի, անհանդուրժելի, անտանելի:
ԱՆՀԱՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (2):
ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (1):
ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անըմբերութիւն, անժուժութիւն (անհամբեր՝ անժոյժ լինելը):
ԱՆՀԱՄԲՈՅՐ, ա. 1. Վայրենի, կատաղի, անսաստ: 2. Անհաշտ, անողորմ, դաժան: 3. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար:
ԱՆՀԱՄԲՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲՈՅՐ:
ԱՆՀԱՄԵԼ[1], նբ. Անհամօքսել (անհամ դարձնել):
ԱՆՀԱՄԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ:
ԱՆՀԱՄԵՄԱՏ, ա. 1. Աննման, անզուգական, անչափ: 2. Անբաղդատելի: 3. Օտար, տարբեր, անյարմար:

ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԱԲԱՐ, մ. Աննմանաբար, անչափաբար (անհամեմատ կերպով):

ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԵՄԱՏ:

ԱՆՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափակցութիւն, աննմանութիւն (անհամեմատ լինելը):

ԱՆՀԱՄԵՍՏ, ա. Անպարկեշտ, անամօթ, լկտի, լիրբ:

ԱՆՀԱՄՈՔՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԵԼ[1]:

ԱՆՀԱՆԳԱՆԱԿ, ա. Անբաշխելի (չհանգանակուող):

ԱՆՀԱՆԳԷՏ, ա. 1. Աննման, անդէպ, անյարմար (ոչ համապատասխան): 2. Անհաւասար, անզոյգ:

ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ, ա. 1. Անդադար, յարաշարժ: 2. Անհանդարտ, խռովայոյզ: 3. Տկար (ոչ առողջ): 4. մ. Անդադարաբար (առանց հանգստի):

ԱՆՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւասարութիւն, աննմանութիւն, անզուգութիւն:

ԱՆՀԱՆԳՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ:

ԱՆՀԱՆԳՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանդարտութիւն:

ԱՆՀԱՆԴԱՐՏ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ (2):

ԱՆՀԱՆԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանդըստութիւն, խռովութիւն:

ԱՆՀԱՆԴԵՐՁ, ա. Անզգեստ, մերկ:

ԱՆՀԱՆԴԵՐՁԵԼԻ, ա. 1. Անկազմ, անպատրաստ: 2. Անճարակ, տկար:

ԱՆՀԱՆԴԷՊ, տե՛ս ԱՆԴԷՊ:

ԱՆՀԱՆԴԷՍ, ա. Անփորձ (չփորձուած), անպիտան, յոռի:

ԱՆՀԱՆԴՈՒՐԺԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՆԴՈՒՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ:

ԱՆՀԱՆՃԱՐ, ա. 1. Անիմաստ, անմիտ, անխորհուրդ: 2. Անհանճարական, անբանական:

ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մ. Անիմաստաբար, անմտաբար:

ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անհանճարեղագոյն (աւելի անհանճար):

ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՆՃԱՐ (2):

ԱՆՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԳՈՅՆ:

ԱՆՀԱՆՃԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, տգիտութիւն (անհանճար լինելը):

ԱՆՀԱՇԻՒ, ա. Անթիւ, անհամար:

ԱՆՀԱՇՏ, ա. Ոխերիմ, անողոք (չհաշտուող):

ԱՆՀԱՇՏԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՇՏԵԼԻ, ԱՆՀԱՇՏԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՇՏ:

ԱՆՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն, հակառակութիւն:

ԱՆՀԱՍ, ա. 1. Անհասանելի, անմատչելի: 2. Անըմբռնելի, անիմանալի, անքննելի: 3. Անտեղեակ, անգէտ: 4. Գաղտնի, ծածուկ, թաքուն: 5. Տհաս, խակ: 6. Դժուարին: 7. Անհաւատալի, մտացածին:

ԱՆՀԱՍԱԳՈՅՆՍ, մ. Անըմբռնաբար (անըմբռնելի՝ անիմանալի կերպով):

ԱՆՀԱՍԱԿ, ա. Անձեւ, անկերպարան:

ԱՆՀԱՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍ (2):

ԱՆՀԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՍ (1, 2):

ԱՆՀԱՍԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար (անհասանելի՝ անըմբռնելի կերպով):

ԱՆՀԱՍԱՐԱԿ, ԱՆՀԱՍԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Սեպհական (իրեն յատուկ):

ԱՆՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհականութիւն (անհասարակ՝ միայն իրեն յատուկ լինելը):

ԱՆՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհասողութիւն (անհաս լինելը): 2. Անկարողութիւն, անկարութիւն:

ԱՆՀԱՍՏ, ա. Անհաստեղծ, անեղ:

ԱՆՀԱՍՏԱՏ, ա. 1. Անկայուն, խախուտ, յողդողդ: 2. Շարժուն, դիւրափոփոխ, փոփոխական: 3. Տատանական (տատա-

նուող, անվճռական)։ 4. Թուլամիտ, տըկարամիտ, տկար։ 5. Անվաւեր, անընդունելի։
ԱՆՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ։
ԱՆՀԱՍՏԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ։
ԱՆՀԱՏ, ա. 1. Անհատական, անհատանելի, անբաժանելի (չմասնատուող)։ 2. Անխզելի, անքակ։ 3. Անընդհատ, անդադար, չարունակ։ 4. Անպակաս, անսպառ, աննուազ, անբաւ։ 5. Աննման, անհամեմատ, եզակի։ 6. գ. Հիւլէ։ 7. Իւրաքանչիւր։ 8. մ. տե՛ս ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ։
ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ, մ. Անհատապէս, անընդմիջաբար, չարունակաբար։
ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1, 4)։
ԱՆՀԱՏԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս, մշտնջենաբուղխ։
ԱՆՀԱՏԱՆԱԼ, չբ. Առանձնանալ, մենանալ։
ԱՆՀԱՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1)։
ԱՆՀԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ։
ԱՆՀԱՏԵԼ, նբ. Առանձնացուցանել, զատուցանել։
ԱՆՀԱՏՈՒԱԾԵԼԻ, ա. մ. Անբաժանելի, անբաժան։
ԱՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհամեմատութիւն, աննմանութիւն (անհատ՝ անհամեմատ՝ եզակի լինելը)։ 2. Անպակասութիւն, անսպառութիւն, աննուազութիւն։
ԱՆՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, ա. Անվճարելի։
ԱՆՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Օտար (ոչ հարազատ)։ 2. Միածին, միամօր, միակ։
ԱՆՀԱՐԹ, ա. 1. Անողորկ (ոչ հարթ)։ 2. փխբ. Անկազմ (չձեւուորուած), անկարգ (ոչ կանոնաւոր)։
ԱՆՀԱՐԹԱԴԻՏԱԿ, ա. Տձեւ, անձեւ, տըգեղ։
ԱՆՀԱՐԹԱՐԱՐ, ա. Անիրաւ, անկարգ (կարգ ու կանոն չմտցնող)։
ԱՆՀԱՐԿ, ա. Ապահարկ։
ԱՆՀԱՐԿԱՒՈՐ, ա. Անբռնադատ, ազատ։
ԱՆՀԱՐՈՒԱԾԵԼԻ, ա. Անվնասելի։
ԱՆՀԱՐՍՆ, ԱՆՀԱՐՍՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՐՍՆԱՑԵԱԼ։
ԱՆՀԱՐՍՆԱՑԵԱԼ, ա. Անհարսն, անհարսնական (չհարսնացած)։
ԱՆՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, ա. Միամիտ (հարցուփորձ չանող)։
ԱՆՀԱՑ, ա. մ. Անօթի, քաղցաւոր։
ԱՆՀԱՒԱՆ, ա. 1. Անհնազանդ, անսաստ, անհլու, անլուր։ 2. Անհաւատալի։
ԱՆՀԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անհաւանելի, անհաճոյ։ 2. տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՆ (1)։
ԱՆՀԱՒԱՆԵԼ, չբ. Հակառակել, անսաստել (անհաւան լինել)։
ԱՆՀԱՒԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՆԱԿԱՆ (1)։
ԱՆՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնազանդութիւն, անսաստութիւն, հեստութիւն։ 2. Անհաւատութիւն (չհաւատալը)։
ԱՆՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Անհամեմատ, աննման։ 2. Աչառու, անարդար, անիրաւ։ 3. մ. Անհաւասարաբար։
ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՍԱՐ (3)։
ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԱԲՈՒՆ, ա. Այլաբուն (այլաբնոյթ)։
ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԵԼԻ, ա. Անհամեմատելի, աննման։
ԱՆՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզուգութիւն, աննմանութիւն։ 2. Խտրութիւն, աչառութիւն։
ԱՆՀԱՒԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Երկբայաբար, կարծեօք (անհաւաստի կերպով)։
ԱՆՀԱՒԱՍՏԻ, ա. Անվստահանալի, անյայտ (ոչ հաւաստի)։
ԱՆՀԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյայտութիւն (անհաւաստի լինելը, անստուգութիւն)։
ԱՆՀԱՒԱՏ, ա. 1. Անկրօն։ 2. Այլահաւատ, հեթանոս, կռապաշտ։ 3. Ապահաւատ, թերահաւատ։ 4. Անհաւատալի, անհնարաւոր։ 5. Անահաւան, անհնազանդ, անսաստ։

ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ, չբ. Անհաւատանալ, անհաւատել, թերահաւատալ, անհաւատալի լինել (չհաւատալ):
ԱՆՀԱՒԱՏԱԼԻ, ա. Զհաւատալի:
- ԱՆՀԱՒԱՏԱԼԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏԱՐԻՄ, ա. Վտանգաւոր (ոչ յապահով, ոչ անքոյթ):
ԱՆՀԱՒԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերահաւատութիւն (անհաւատ լինելը, չհաւատալը):
ԱՆՀԵԴԵԴ, ա. Անճռնի, այլանդակ, տձև (ձևով, մեծութեամբ): 2. նաև՝ ԱՆՀԵԴԵԴՍ, մ. Այլանդակաբար, անկարգաբար:
ԱՆՀԵԴԵԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձևութիւն, այլանդակութիւն (անհեդեդ լինելը):
ԱՆՀԵԹԵԹ, տե՛ս ԱՆՀԵԴԵԴ:
ԱՆՀԵՂԳ, ա. Անծոյլ, փութակամ, ջանասէր:
ԱՆՀԵՂԳԱԲԱՐ, մ. Անպղերգաբար (առանց ծուլանալու):
ԱՆՀԵՂԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծուլութիւն, ջանասիրութիւն:
ԱՆՀԵՇՏԱԿԻ, ա. Անախորժելի, անախորժ, անհամ:
ԱՆՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղութիւն, վիշտ:
ԱՆՀԵՌ, ա. Հաշտ, խաղաղ:
ԱՆՀԵՌԱՆԱԼԻ, ա. Անմեկնելի (միշտ մօտիկ):
ԱՆՀԵՏ, ա. մ. 1. Աներևոյթ (հետք չունեցող՝ չթողնող): 2. Անկոխ (ոտք չդըրած): 3. Անընդհատ, անդադար, շարունակ:
- ԱՆՀԵՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ:
ԱՆՀԵՏԱԶՕՏ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱԶՕՏԵԼԻ (3):
ԱՆՀԵՏԱԶՕՏԵԼԻ, ա. 1. Անքննելի, անզնին: 2. Անգիւտ, աննման: 3. Անհետազօտ (չքննուած): 4. Անհետ, աներևոյթ, անգտանելի:
ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ, ԱՆՀԵՏԵԼ (իմ), չբ. Անհետ լինել, աներևութանալ, չքանալ, չքոտել:
ԱՆՀԵՐՔԵԼԻ, ա. Անվանելի, անընդդիմադրելի:
ԱՆՀԶՕՐ, ա. Անարի, անզօր, տկար:
ԱՆՀԻՄՆ, ա. Անհաստատ, խախուտ (ամուր հիմք չունեցող):
ԱՆՀԻՆ, ա. Նոր (ոչ հին, չհնացած):
ԱՆՀԻՒԱՆԴ, ա. Առողջ (չհիւանդացող):
ԱՆՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն (չհիւանդանալը):
ԱՆՀԻՒԹ, ա. 1. Անխոնաւ, անջրդի: 2. տե՛ս ԱՆՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ԱՆՀԻՒԹԱԿԱՆ, ԱՆՀԻՒԹԱԿԻՐ, ա. Աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, հոգեղէն:
ԱՆՀԼՈՒ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ:
ԱՆՀԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՄՈՒՏ, ա. Անտեղեակ, անփորձ, անգէտ:
ԱՆՀՄՏԱԲԱՐ, մ. Տխմարաբար (անհմուտ կերպով):
ԱՆՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտութիւն, տըխմարութիւն (անհմուտ լինելը):
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ, ա. Անհլու, անլուր, անսաստ, խեռ:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴԵԼ (իմ), չբ. Անսաստել, հեստել, ստունգանել, խեռել:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴԵԼԻ, ա. Աննուաճ, անընկճելի:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհլութիւն, չհլութիւն, անսաստութիւն, հեստութիւն, խեռութիւն, անհպատակութիւն:
ԱՆՀՆԱՐ, ա. Անկարելի, անհնարին:
- ՅԱՆՀՆԱՐԻՑ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ:
- ՅԱՆՀՆԱՐՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ, ԱՆՃԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ:
ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անհնարել, յանհնարս մտանել, յանհնարին հնարս մը-

տանել, վարանել (անելանելի դրութեան մէջ ընկնել):
ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐ, ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ, ԱՆՀՆԱՐԻՆ:
ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՆԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԻՆ (2):
ԱՆՀՆԱՐԻՆ, ա. 1. Անկարելի, անլինելի, անհնար: 2. Անյաղթելի, անպարտելի (որի դէմ հնար չկայ): 3. Սաստկական նշանակութեամբ՝ սաստիկ, ծայրայեղ, մեծ, շատ, անչափ: 4. մ. Սաստկապէս, մեծապէս, ուժգին, չարաչար:
- ԱՆՀՆԱՐԻՆ Է, մբ. Անկարելի է, չէ հնար, չիք հնար:
- ՅԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀՆԱՐՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնարաւորութիւն (անհնար՝ անհնարին՝ անհնարաւոր լինելը): 2. Դժուարութիւն, դժընդակութիւն (անհնարին՝ սաստիկ՝ դժուարին՝ դժնդակ լինելը):
ԱՆՀՈԳ, ա. 1. Անզբաղ, անզբօս, անխռով, անքոյթ, յապահով: 2. Անփոյթ (անտարբեր): 3. մ. Անհոգաբար (անհոգ կերպով):
- ԱՆՀՈԳՍ, ՅԱՆՀՈԳ, ՅԱՆՀՈԳՍ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ (3):
ԱՆՀՈԳԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ (3):
ԱՆՀՈԳԱԲԱՐՁ, ա. Անխնամ (հոգաբարձու՝ խնամող չունեցող):
ԱՆՀՈԳԱԼԻ, ա. Աննշան, չնչին (աչքի չընկնող):
ԱՆՀՈԳԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ:
ԱՆՀՈԳԱՆԱԼ, չբ. Յապահովանալ (անհոգ դառնալ՝ լինել):
ԱՆՀՈԳԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆՀՈԳՈՂ:
ԱՆՀՈԳԻ, ա. Անշունչ, անկենդան (հոգի չունեցող):
ԱՆՀՈԳՈՂ, ա. Անհոգացող, անխնամ:
ԱՆՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յապահովութիւն, անդորրութիւն, հանդարտութիւն: 2. Անփութութիւն, յուլութիւն, ծուլութիւն:
ԱՆՀՈԼՈՎ, ա. 1. (քեր.) Անհոլովական (չհոլովուող): 2. Անհոլովելի, անգլոր, անթաւալ, անփոփոխ, անկործան:
ԱՆՀՈԼՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՈԼՈՎ (1):
ԱՆՀՈԼՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՈԼՈՎ (2):
ԱՆՀՈԾ, ա. Նօսր, անգայտ (ոչ հոծ՝ խիտ):
ԱՆՀՈՄԱՑԵՂ, ա. Այլացեղ, օտար:
ԱՆՀՈՅԾ, տե՛ս ԱՆՀՈԾ:
ԱՆՀՈՍ, ա. մ. Անհոսելի (չհոսող, առանց հոսելու՝ հոսման):
ԱՆՀՈՎԻՒ, ա. Անառաջնորդ, անտերունչ:
ԱՆՀՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառաջնորդութիւն (անհովիւ՝ անառաջնորդ լինելը՝ մնալը):
ԱՆՀՈՒՆ, ա. 1. Անեզր, անծայր, անսահման, անպարփակ: 2. Անչափ, անթիւ, անսպառ: 3. մ. Յանչափս (չափից դուրս): 4. գ. Խորք (անհունութիւն):
ԱՆՀՈՒՊ, տե՛ս ԱՆՀՊԵԼԻ:
ԱՆՀՈՒՐ, ա. Զուտ, մաքուր (ոսկի):
ԱՆՀՊԱՏԱԿ, ա. Անխնամ (խնամքի չենթարկուած):
ԱՆՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՊԱՐՏ, ա. Խոնարհ, համեստ, հեզ:
ԱՆՀՊԱՐՏԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՊԱՐՏ:
ԱՆՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհութիւն, համեստութիւն, ցածութիւն, պարկեշտութիւն:
ԱՆՀՊԱՒՈՐ, ա. Անմերձաւոր, բացական, բացակայ:
ԱՆՀՊԵԼԻ, ա. 1. Անշօշափելի, անմերձենալի, անմատչելի: 2. Անմիաբան, հակառակ:
ԱՆՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, ԱՆՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ:
ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ, ա. Հարկաւոր (ինչից որ չի կարելի հրաժարուել՝ խուսափել):

ԱՆՀՐԱՀԱՆԳ, ա. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ:

ԱՆՀՐԱՄԱՆ, ա. մ. Ինքնակամ (առանց հրամանի):

ԱՆՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անյայտնելի, խորհրդաւոր, գաղտնի:

ԱՆՀՐԱՊՈՅՐ, ա. Անհրապուրելի (չհրապուրուող):

ԱՆՀՐԱՊՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՐԱՊՈՅՐ:

ԱՆՀՐԱՒԷՐ, ա. Անողոք, խիստ (հրաւէր չընդունող):

ԱՆՁԱՅՆ, ա. 1. Անմռունչ, անբարբառ, լուռ: 2. մ. Լռելեայն, անխօս:

ԱՆՁԱՅՆԱԿԱՆ, ԱՆՁԱՅՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՁԱՅՆ (1):

ԱՆՁԱՅՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի, անճառելի:

ԱՆՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարբառութիւն, անխօսութիւն, լռութիւն:

ԱՆՁԱՆՁԻՐ, ԱՆՁԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՆՁՐՈՅԹ:

ԱՆՁԱՆՁՐՈՅԹ, ա. մ. Անձանձիր, անձանձրանալի, անտաղտկալի:

ԱՆՁԱՒ, գ. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, քարածերպք:

ԱՆՁԱՒԱՄՈՒՏ, ա. Քարանձաւամուտ, սորամուտ:

ԱՆՁԱՒՈՐ, ա. Անձուկ, նեղ (անձաւի նման կամ քուաւոր):

ԱՆՁԵԱՅ, տե՛ս ԱՆՁՆԵԱՅ:

ԱՆՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. Անձեռակերտ, անարուեստաշէն, բնական:

ԱՆՁԵՌԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՆՁԵՌԱԳՈՐԾ:

ԱՆՁԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհպելի, անձեռնհաս, անմատչելի, անմերձանալի: 2. Անկատարելի, անհնարին:

ԱՆՁԵՌՆԸՆԴԵԼ, ա. Անընդել, անընտանի, վայրենի:

ԱՆՁԵՌՆԿԱԼ, ա. մ. Անօգնական:

ԱՆՁԵՌՆՀԱՍ, ա. 1. Անձեռնարկելի, անմատչելի: 2. Ձձեռնհաս, անկարող:

ԱՆՁԵՌՈՑ, գ. Դաստառակ (ձեռքի սրբիչ):

ԱՆՁԵՌՈՑԻԿ, գ. նուազ. ԱՆՁԵՌՈՑ-ի:

ԱՆՁԵՒ, ա. 1. Անկերպ, անկերպարան: 2. Անկազմ (չձեւաւորուած): 3. Տձեւ, տգեղ, անվայելուչ, անպատշաճ, անյարմար:

ԱՆՁԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՁԵՒ (1):

ԱՆՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեւութիւն, տգեղութիւն:

ԱՆՁԻՐ, ա. Անշնորհակալ, ապերախտ:

ԱՆՁԿԱԳՈՅՆ, ա. Նեղագոյն:

ԱՆՁԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՁԿԱՆԱԼ:

ԱՆՁԿԱԼԻ, ա. 1. Փափագելի, բաղձալի, ցանկալի, ըղձալի, տենչալի: 2. Ըղձալից, բաղձալից, մեծափափագ:

ԱՆՁԿԱԿԱՆ, ա. Անձուկ, նեղ, բարակ:

ԱՆՁԿԱՆԱԼ, չբ.1. Կարօտել, փափագել, բաղձալ, տենչալ, ըղձալ: 2. Նեղանալ (անձուկ՝ նեղ դառնալ):

ԱՆՁԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, ճնշել (նեղը գցել):

ԱՆՁԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Նեղել, նեղասրտել: 2. Անձկալ (կարօտով գթալ):

ԱՆՁԿՈՏ, ա. Անձկալի:

ԱՆՁԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նեղութիւն (անձուկ՝ նեղ լինելը): 2. Նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն, տագնապ, տառապանք: 3. Կարօտ, փափագ, տենչ:

ԱՆՁՄԵՌՆ, ա. Անբուք:

ԱՆՁՆ, գ. 1. Մարդ, անձնաւորութիւն: 2. Հոգի, շունչ: 3. Գոյացութիւն, գոյակ: 4. Մարմին, իրան:

- ԱՆՁԻՆ ԱՌՆԵԼ կամ ՀՐԱՄԱՅԵԼ, տե՛ս ՁԻՒՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ:
- ՅԱՆՁՆԷ, ՅԱՆՁԱՆՑ, ԱՆՁԱՄԲ, ԱՆՁԱՄԲՔ, ԱՆՁԱՄԲ ԱՆՁԻՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԻՆ:

ԱՆՁՆԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկատես, վայելչագեղ:

ԱՆՁՆԱԳՈՎ, ա. Սնապարծ (ինքնագով):

ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնապարծութիւն (ինքնագովութիւն), անձնյարգութիւն:
ԱՆՁՆԱԴԱՏ, ա. Ինքնադատ:
ԱՆՁՆԱԴԻՒՐ, տե՛ս ԱՆՁՆԴԻՒՐ:
ԱՆՁՆԱԶՕՐ, ա. Ինքնազօր, զօրաւոր, քաջ, արի:
ԱՆՁՆԱԽՐՈԽՏ, ա. Յանձնապաստան, անվեհեր:
ԱՆՁՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնդիւրութիւն (անձնդիւր լինելը):
ԱՆՁՆԱԿԱՄ, ա. 1. Անձնիշխան, ինքնիշխան: 2. Ինքնակամ, յօժարամիտ: 3. Ինքնահաճ, անձնահաճ:
ԱՆՁՆԱԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԿԱՄ:
ԱՆՁՆԱԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հոգեկան, բանական, իմանալի, շնչաւոր, կենդանի: 2. Անձնաւոր (անձն ունեցող): 3. Սեպհական, յատուկ:
ԱՆՁՆԱԿԻՑ, ա. Համամիտ, համակամ:
ԱՆՁՆԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ինքնակործան:
ԱՆՁՆԱՀԱՃ, ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՅ, ա. Ինքնահաճ, ինքնահաճոյ, ինքնարգոյ, անձնապանծ:
ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճոյութիւն, ինքնահաճութիւն:
ԱՆՁՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Մտերիմ (հոգով կապուած):
ԱՆՁՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն:
ԱՆՁՆԱՄԱՀ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ:
ԱՆՁՆԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԱՄԱՏՆ, ա. Ինքնադրաւ:
ԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Անձնաւորել, մարմնանալ, գոյանալ: 2. Միանձնանալ, կրօնաւորել (կրօնաւոր դառնալ):
ԱՆՁՆԱՆԱԽԱՏ, ա. Ինքնանախատ, ինքնադարով:
ԱՆՁՆԱՊԱՀ, գ. ա. 1. Թիկնապահ: 2. Զգոյշ, ձեռնպահ:
ԱՆՁՆԱՊԱՆԾ, ա. 1. Սնափառ, պարծուկ: 2. Փառաւոր, պանծալի, շքեղ:
ԱՆՁՆԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Արթուն, զգաստ:
ԱՆՁՆԱՊԷՍ, մ. Հոգեպէս, անձնօրէն, սրտի մտօք, ի սրտէ:
ԱՆՁՆԱՊՈՒՐ, ա. Անձնապուրծ (ինքն իրեն փրկող՝ ազատող):
ԱՆՁՆԱՊՈՒՐԾ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՊՈՒՐ:
ԱՆՁՆԱՍԷՐ, ա. Ինքնասէր, կենասէր:
ԱՆՁՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասիրութիւն:
ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ, ա. Ինքնասպան, անձնամահ:
ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասպանութիւն, անձնամահութիւն:
ԱՆՁՆԱՏԷՐ, ա. Ինքնիշխան, ինքնագլուխ:
ԱՆՁՆԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Ձեռնատուր լինել, մատն լինել, ենթարկել:
ԱՆՁՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սեպհականացուցանել, իւրացուցանել:
ԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր: 2. Հոգևոր, շնչաւոր, կենդանի:
ԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Հոգեկան, բանական, կենդանական:
ԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՁՆԱՆԱԼ (1):
ԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձն, դէմք, ինքնութիւն: 2. Գոյացութիւն, գոյութիւն: 3. Առանձնաւորութիւն (առանձնայատկութիւն):
ԱՆՁՆԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն:
ԱՆՁՆԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԴԻՒՐ, 1. ա. Փափկակեաց, բարեկեաց, բարեկեցիկ: 2. գ. Անձնդիւրութիւն (անձնդիւր լինելը):
ԱՆՁՆԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԴԻՒՐ (2):

ԱՆՁՆԵԱՅ, ա. Թիկնաւէտ, թիկնեղ:
ԱՆՁՆԵՂ, ա. Մեծ, խոշոր:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական (անձնիշխանին յատուկ): 3. Ինքնագլուխ, ինքնակամ:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխան, ինքնիշխանական:
- ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Անձնիշխանութիւն:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինքնիշխանութիւն: 2. Կամք, յօժարութիւն: 3. Անձնիշխանակամութիւն, ինքնակամութիւն, յանդգնութիւն: 4. Ինքնատիրութիւն:
ԱՆՁՆԻՒՐ, տե՛ս ԱՆՑՆԻՒՐ:
ԱՆՁՆԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԿԱՄ:
ԱՆՁՆՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՊԷՍ:
ԱՆՁՈՒԿ, ա. 1. Նեղ: 2. Փոքր, դոյզն, սակաւ: 3. Դժուարին, ծանր: 4. գ. Նեղուց (նեղ անցք՝ անցում), կիրճ, ձոր: 5. փխբ. Փափագ, տենչ, իղձ:
ԱՆՁՐԵՒ, գ. 1. Տեղ, թօն, տարափ: 2. Ցօղ, շաղ: 3. նման. Առատութիւն (թափուող՝ տեղացող բանի մեծ քանակութիւն):
ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐ, ա. Անձրեւածին:
ԱՆՁՐԵՒԱԾԻՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐ: 2. փխբ. Առատահոս, յորդառատ:
ԱՆՁՐԵՒԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱԾՔ:
ԱՆՁՐԵՒԱԾՔ, գ. Անձրեւածումն (անձրեւելը):
ԱՆՁՐԵՒԱՁԵՒ, ա. Անձրեւանման:
ԱՆՁՐԵՒԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱՁԵՒ:
ԱՆՁՐԵՒԱՍԱՍՏ ՊԱՏԻԺ, տե՛ս ՋՐՀԵՂԵՂ (2):
ԱՆՁՐԵՒԵԼ, նբ. չբ. Տեղալ:
ԱՆՂԱՄՊԱՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՆՃԱՃԱՆՉ:
ԱՆՃԱՀ, ա. Անպատշաճ, անյարմար, անվայելուչ, անտեղի:
ԱՆՃԱՃԱՆՉ, ա. 1. Անճառագայթ: 2. փխբ. Անլոյս, մթագին:
ԱՆՃԱՃԱՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, խաւար (անճաճանչ՝ անլոյս լինելը):
ԱՆՃԱՅԹ, ա. Անշշունջ, անձայն, լուռ (ճայթիւն չհանող):
ԱՆՃԱՆԱՉԱԿԱՆ, ա. Անբանական, տգիտական (ճանաչելու կարողութիւնից զուրկ):
ԱՆՃԱՆԱՉԵԼԻ, ա. Անծանօթ (որին դժուար է ճանաչել):
ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. 1. Անուղի: 2. գ. Անճանապարհութիւն (անճանապարհ տեղ):
ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ (2):
ԱՆՃԱՇԱԿ, ա. 1. Անսուաղ (ոչինչ չկերած): 2. Անմասն (չճաշակած): 3. տե՛ս ԱՆՃԱՇԱԿԵԼԻ:
ԱՆՃԱՇԱԿԵԼԻ, ա. Անուտելի, չուտելի:
ԱՆՃԱՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՃԱՊԱՂ, ա. Պինդ, հաստատուն (չճապաղուած):
ԱՆՃԱՌ, ա. 1. Անճառելի, անպատմելի, անպատում, աննկարագրելի: 2. Անասելի, ամօթալի, գարշելի (որ անպատշաճ է ճառել՝ պատմել):
ԱՆՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառապէս, անպատմաբար:
ԱՆՃԱՌԱԳԱՅԹ, ա. Անճաճանչ, աննըշոյլ, անլոյս:
ԱՆՃԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռն, ոճիր, յանցանք:
ԱՆՃԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՃԱՌ:
ԱՆՃԱՌԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՆՃԱՌԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՆՃԱՌԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Աննման (անճառելի տեսք ունեցող):
ԱՆՃԱՌԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Անճառաշնորհ:

ԱՆՁԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՁԱՌԱԲԱՐ:

ԱՆՁԱՌԵԼ, նբ. Բացասոցել, ժխտել:

ԱՆՁԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՌ:

ԱՆՁԱՐ, ա. Անհնարին, դժուարին:

ԱՆՁԱՐԱԿ, ա. Անհնարին, անհնար, անբուժելի:

ԱՆՁԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՁԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անճարել, յանհնարս մտանել (ճարը կտրուել):

ԱՆՁԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՁԱՐԱՆԱԼ:

ԱՆՁԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անճարակութիւն, անհնարութիւն:

ԱՆՁԵՂՔ, ԱՆՁԵՂՔԵԼԻ, ա. Անբաժան, անբաժանելի (չճեղքուած):

ԱՆՁԵՏ, ա. Անգաւակ, անորդի:

ԱՆՁԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՋԱԽԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՁԻՏԵԼ, տե՛ս ԱՆՋԱԽԱԿԵԼ[1]:

ԱՆՁՄԼԵԼԻ, ա. Անմեղկելի, խիստ:

ԱՆՁՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, անմեղութիւն, խոնարհամտութիւն:

ԱՆՁՈՂՈՊՐԵԼԻ, ա. Անփախչելի, անզերծանելի:

ԱՆՁՈՌՆԻ, ա. 1. Վիթխարի, յաղթանդամ: 2. Ահաւոր: 3. Անհեդեդ, այլանդակ, անիմաստ:

ԱՆՄԱԼ, ա. Անփշրելի, փխբ. անխորտակելի:

ԱՆՄԱԽԱՆՔ, ԱՆՄԱԽԱՍԷՐ, ԱՆՄԱԽՈՂ, ա. Աննախանձ (չնախանձող):

ԱՆՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձութիւն:

ԱՆՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն (չմտածուած՝ անխորհուրդ գործ):

ԱՆՄԱԿԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱԿԱՑԵԼԻ:

ԱՆՄԱԿԱՑԵԼԻ, ա. Անմակացական (որ չի ենթարկւում գիտութեան՝ հետազօտութեան):

ԱՆՄԱԿԱՑՈՒ, ա. Անգէտ, տգէտ (գիտութեան անտեղեակ):

ԱՆՄԱՀ, ա. 1. Անմեռ: 2. Տեւական, մնացական, անեղծ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ:

ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ, մ. Անմահապէս, յաւիտեան, միշտ:

ԱՆՄԱՀԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՆՄԱՀԱՐԱՐ:

ԱՆՄԱՀԱԿԱՆ, ա. 1. Անմահ: 2. Անմահարար, անմահացուցիչ:

ԱՆՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենանալ (անմահ դառնալ):

ԱՆՄԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ:

ԱՆՄԱՀԱՐԱՐ, ա. 1. Անմահագործ: 2. Անմահացուցիչ:

ԱՆՄԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մշտնջենաւորել (անմահ դարձնել):

ԱՆՄԱՀԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Անմահարար:

ԱՆՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ, ա. Անմահ, անմահական:

ԱՆՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն (անմահ լինելը):

ԱՆՄԱՅՐ, ա. Անմայրենական (մայր չունեցող): 2. նման. Կոճատ (թիւ):

ԱՆՄԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՅՐ (1):

ԱՆՄԱՆԿ, ա. Անխորամանկ, անկեղծ, պարզ:

ԱՆՄԱՇ, ա. Անփուտ, անվնաս (չմաշուող, դիմացկուն):

ԱՆՄԱՍՆ, ա. 1. Անբաժանելի, պարզ (չբաղադրուած): 2. Անկցորդ, անբաժ, հեռի, ազատ, զերծ:

ԱՆՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անբաժանաբար: 2. Անմիջաբար, անընդմիջաբար:

ԱՆՄԱՍՆԻԿ, տե՛ս ԱՆՄԱՍՆ (1):

ԱՆՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն:

ԱՆՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Անմերձենալի, անմատչելի, անհասանելի: 2. Անշաղախ, անխառն, մաքուր:

ԱՆՄԱՏՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԱՏՈՅՑ (1):

ԱՆՄԱՐԴ, ա. 1. Անմարդաբնակ, անբնակ, ամայի, անշէն: 2. Տմարդի, չմարդի:

ԱՆՄԱՐԴԱԲՆԱԿ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴ (1):

ԱՆՄԱՐԴԱՋԱՅՆ, ա. Անմարդ, անբնակ, ամայի:
ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Ամայանալ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ, ա. Անկարեկից, անողորմ, անգութ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՆՄԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամայացուցանել (անմարդ՝ անբնակ՝ անշէն դարձնել):
ԱՆՄԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ:
ԱՆՄԱՐԴԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԱՐԴ: 2. Անարի, կնամարդի (արիութիւնից զուրկ):
ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմարդասիրութիւն, տմարդութիւն, անգթութիւն: 2. Ամայութիւն (անմարդ՝ անմարդաբնակ լինելը):
ԱՆՄԱՐԹ, ա. Անկարելի, անպատեհ, անդէպ:
- ԱՆՄԱՐԹ Է, մբ. Ոչ է կար:
ԱՆՄԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնարութիւն, անպատեհութիւն, անտեղութիւն:
ԱՆՄԱՐՄԻՆ, ա. 1. Աննիւթ, հոգեղէն: 2. յոգն. Հրեշտակք:
ԱՆՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Անմարմնապէս, հոգեպէս:
ԱՆՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ԱՆՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, ա. Անմարմին, աննիւթական, հոգեղէն:
ԱՆՄԱՐՄՆԱՒՈՐ, ԱՆՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՄԻՆ:
ԱՆՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննիւթութիւն (անմարմին՝ աննիւթ լինելը):
ԱՆՄԱՐՏ, ԱՆՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՏՆՋԵԼԻ:
ԱՆՄԱՐՏՆՋԵԼԻ, ԱՆՄԱՐՏՈՒՑԵԱԼ, ա. 1. Անյաղթելի, անպարտելի, անկռուելի, անվանելի: 2. Անառիկ:
ԱՆՄԱՔՈՒՐ, ա. 1. Աղտեղի: 2. Անսուրբ, պիղծ: 3. Այսահար, դիւահար:

ԱՆՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. Անմաքուր (անմաքուր յատկութիւն ունեցող):
ԱՆՄԱՔՐԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր:
ԱՆՄԱՔՐԵԱԼ, ա. Անմաքուր, աղտեղի:
ԱՆՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղութիւն, անսրբութիւն, պղծութիւն:
ԱՆՄԵԾԱՐ, ա. Անպատիւ, անարգ, նուաստ:
ԱՆՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Անպատուութիւն, անարգանք:
ԱՆՄԵԿԻՆ, ա. մ. 1. Անբաժան, անանջատ: 2. Անմեկնելի, անպատմելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել):
ԱՆՄԵԿՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի, անքակտելի, անանջատ: 2. Անփոփոխ: 3. Անպատմելի, անլուծանելի (ոչ բացատրելի): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԱՊԷՍ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵՂ, ա. 1. Արդար, անպարտ, անյանց, չյանցուցեալ: 2. Անչար, աննենգ, անխարդախ, միամիտ, պարզամիտ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:
- ԱՆՄԵՂՍ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ, մ. Պարզամտաբար (անմեղութեամբ, անմեղ կերպով):
ԱՆՄԵՂԱԴՐԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անբասդատանելի:
ԱՆՄԵՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զմեղադրանք, չմեղադրութիւն:
ԱՆՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Անմեղ (անմեղին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՆՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Արդարանալ:
ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ, ա. Անմեղանչելի, անվնաս:
ԱՆՄԵՂԱՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ:
ԱՆՄԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արդարացուցանել:
ԱՆՄԵՂԿԵԼԻ, ա. Անթուլանալի, պինդ, հաստատ, տևական:
ԱՆՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն (անմեղկելի լինելը):

ԱՆՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արդարութիւն, անպարտութիւն: 2. Միամտութիւն, պարզամտութիւն:
ԱՆՄԵՆՔԵՆԱՑ, ա. (յունաբանութեամբ) Անհնարին, աննման, անհամեմատ (որ չի կարելի մեքենայել՝ յարմարեցնել):
ԱՆՄԵՌ, տե՛ս ԱՆՄԱՀ:
ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի, անանջատ (չհեռացող):
ԱՆՄԵՐԺԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ: 2. Անկորուստ, անվախճան:
ԱՆՄԵՐԿԱՆԱԼԻ, ա. Անկապտելի:
ԱՆՄԵՐՁ, ա. 1. Անմերձենալի (մոտենալու անկարող): 2. Անմասն (չմոտեցած, հեռու մնացած):
ԱՆՄԵՐՁԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:
ԱՆՄԵՐՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:
ԱՆՄԵՐՁԱՒՈՐ, ա. Հեռաւոր, անմօտաւոր:
ԱՆՄԵՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն (անմերձաւոր՝ հեռու լինելը):
ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ, ա. 1. Անմօտելի, անմատչելի, անհասանելի: 2. Մաքուր, անարատ (որին ոչ ոք չի մօտեցել): 3. Հրաժարելի, գարշելի: 4. Անձնապահ (հեռու մնացած):
ԱՆՄԷՏ, տե՛ս ԱՆՄԻՏԵԼԻ:
ԱՆՄԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՁԻՆՋ ԱՌՆԵԼ:
ԱՆՄԻԱԲԱՆ, ա. Երկպառակ (ոչ միաբան):
ԱՆՄԻԱԲԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել (անմիաբան գտնուել):
ԱՆՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, պառակտութիւն, անհաշտութիւն, տարաձայնութիւն, չմիաբանութիւն:
ԱՆՄԻՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ:
ԱՆՄԻՋԱԿ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:
ԱՆՄԻՋԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ:
ԱՆՄԻՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:
ԱՆՄԻՋՆՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Անընդմիջաբար, անմիջաբար (առանց միջնորդի):
ԱՆՄԻՏ, ա. 1. Անմտաւոր, անբան: 2. Պակասամիտ, պանդոյր, յիմար, խելագար: 3. Անիմաստ, յիմարական: 4. Անիմանալի, անըմբռնելի: 5. Անխիղճ, անգութ: 6. Անկիրթ, անդաստիարակ:
ԱՆՄԻՏԵԼԻ, ա. Անչեղ, հաստատուն:
ԱՆՄԽԻԹԱՐ, ա. 1. Տխուր (մխիթարութիւնից զուրկ): 2. Անմխիթարական, անմխիթարելի, անփարատելի, անսփոփելի: 3. մ. Անմխիթարապէս (անմխիթար կերպով):
ԱՆՄԽԻԹԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):
ԱՆՄԽԻԹԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (3):
ԱՆՄԽԻԹԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):
ԱՆՄՇԱԿԵԼԻ, ա. Կորդ (չմշակուած):
ԱՆՄՈԼԱՐ, ա. 1. Անխոտոր, անչեղ (չմոլորեցնող): 2. Ուղիղ, ճշմարիտ, անսխալ: 3. (աստղգ.) Անմոլարակ, հաստատուն (աստղերի մասին): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:
ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ, մ. Անմոլարապէս, անմոլորապէս, ուղիղ, անվրէպ, անսխալ:
ԱՆՄՈԼԱՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (3):
ԱՆՄՈԼԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:
ԱՆՄՈԼՈՐ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (1, 3):
ԱՆՄՈԼՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:
ԱՆՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալութիւն, անվրիպութիւն:
ԱՆՄՈՌԱՆԱԼԻ, ա. մ. Մշտայուշ, անմոռաց, չմոռացական:
ԱՆՄՈՌԱՑ, ա. մ. Անմոռանալի:
ԱՆՄՈՐՈՒՍ, ա. Անմուրուս (մօրուք չունեցող):
ԱՆՄՈՒՂ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (գրաստների մասին):

ԱՆՄՈՒՏ, ա. 1. Անմտանելի (մայր չմտնող՝ արեգակ): 2. Անմատչելի, անմատոյց:
ԱՆՄՈՒՐՈՒՍ, տե՛ս ԱՆՄՈՐՈՒՍ:
ԱՆՄՌՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՌՈՒՆՉ:
ԱՆՄՌՈՒՆՉ, ա. 1. Անբարբառ, անխօս, անբան, լուռ, մունջ: 2. մ. Անձայն, լուռ մուռ (անմռունչ կերպով):
ԱՆՄՏԱԲԱՆԵԼ, չբ. Բարբաջել, շաղփաղփել:
ԱՆՄՏԱԲԱՐ, մ. Յիմարաբար:
ԱՆՄՏԱԴԻՒՐ, ա. Անհոգ, անփոյթ:
ԱՆՄՏԱԴՐԵԱԼ, ա. Անհնազանդ, անլսող, անսաստ:
ԱՆՄՏԱԾԵԼԻ, ա. Անզմտաւածելի:
ԱՆՄՏԱՆԱԼ, չբ. Անմտել (անմիտ դառնալ):
ԱՆՄՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՈՒՏ:
ԱՆՄՏԱՌՈՒ, ա. Անմիտ (ոչ մտառու):
ԱՆՄՏԱՒՈՐ, ա. Անբանական, անբան, անմիտ:
ԱՆՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄՏԱՆԱԼ:
ԱՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անխելութիւն, յիմարութիւն, պանդոյրութիւն: 2. Անխոհեմութիւն:
– ԱՆՄՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆՄՏԱԲԱՐ:
ԱՆՄՐՈՒՐ, ա. Զուտ, յստակ, մաքուր (մրուր՝ դիրտ չունեցող):
ԱՆՄՕՏԱՒՈՐ, ա. 1. Հեռաւոր (ոչ մօտաւոր): 2. Անպատշաճ, անպատեհ:
ԱՆՄՕՏԵԼԻ, ա. Անմերձենալի, անմատոյց:
ԱՆՅԱԳ, ա. 1. Անլիր, ագահ (չկշտացող, անկուշտ): 2. Անյագելի (յագուրդ չըստացող): 3. մ. Անյագաբար, անյագապէս (անյագ կերպով):
ԱՆՅԱԳԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):
ԱՆՅԱԳԱԿԱՆ, ա. Անյագ, անյագելի:
ԱՆՅԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):
ԱՆՅԱԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (2):
ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագումն, անլրութիւն, շատկերութիւն, ագահութիւն:
ԱՆՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՅԱԶ, ԱՆՅԱԶԴ, տե՛ս ԱՆՅԱՃՏ:
ԱՆՅԱՂԹ, ԱՆՅԱՂԹԱԿԱՆ, ԱՆՅԱՂԹԵԼԻ, ԱՆՅԱՂԹՈՒ, ա. Անպարտ, անպարտելի:
ԱՆՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարտութիւն:
ԱՆՅԱՄՐ, ա. 1. Անյապաղ (չուշացող): 2. մ. Անդանդաղ, արագ:
ԱՆՅԱՅՏ, ա. 1. Անյայտնի, անծանօթ, ծածուկ, գաղտնի: 2. Անհաւաստի, անորոշ: 3. Աներևոյթ:
ԱՆՅԱՅՏԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար, անտեսանելապէս (անյայտ կերպով):
ԱՆՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ:
ԱՆՅԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անհետանալ, աներևութանալ, անհետ լինել:
ԱՆՅԱՅՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԱՆՅԱՅՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, աներևութացուցանել:
ԱՆՅԱՅՏՆԵԼԻ, ա. Անգիւտ (որ չի կարող ի յայտ գալ):
ԱՆՅԱՅՏՆԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ (1):
ԱՆՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գաղտնութիւն, անծանօթութիւն: 2. Անհաւաստութիւն:
ԱՆՅԱՆԳ, ա. Անմասն, անկցորդ, ազատ:
ԱՆՅԱՆԳԱՊԷՍ, մ. Անդադար, անընդհատ:
ԱՆՅԱՆԴԳՆԵԼԻ, ա. Անհամարձակելի:
ԱՆՅԱՆԴԻՄԱՆ, ա. Անպախարակելի:
ԱՆՅԱՆԿ, տե՛ս ԱՆՅԱՆԳ:
ԱՆՅԱՆՑ, ԱՆՅԱՆՑԱՒՈՐ, ա. Անմեղ (յանցանք չունեցող):
ԱՆՅԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղութիւն:
ԱՆՅԱՃՏ, ա. Անյաղ (զոհ չմատուցուած):
ԱՆՅԱՋԱՂ, ԱՆՅԱՋԱՂԿՈՏ, ա. 1. Աննախանձ (չնախանձող): 2. մ. Աննախանձաբար:
ԱՆՅԱՊԱՂ, ա. 1. Անյամր, անդանդաղ: 2. մ. Անյապաղաբար, խսկոյն, փութով, շտապ:
ԱՆՅԱՊԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱՊԱՂ (2):

ԱՆՅԱՊԱՒԵԼԻ, ա. Անխուզ (գլխի մազերի մասին):

ԱՆՅԱՋ, ԱՆՅԱՋՈՂԱԿ, ա. մ. Անյարմար, անտեղի, անպատշաճ:

ԱՆՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջաջողութիւն, անյարմարութիւն (չյաջողուելը):

ԱՆՅԱՋՈՐԴ, ա. Անփոփոխ (յաջորդ չունեցող):

ԱՆՅԱՌՆԵԼԻ, ա. Անկանգնելի, անշարժ:

ԱՆՅԱՏԱԿ, ա. Անունչ:

ԱՆՅԱՐ, ա. 1. Անկցորդ, հեռի: 2. Անյարմար, անպատշաճ, անտեղի:

ԱՆՅԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկանգնելի:

ԱՆՅԱՐԱԿԻՑ, ա. Անկցորդ, անյար:

ԱՆՅԱՐԴԱՐ, ԱՆՅԱՐԴԱՐԵԱԼ, ա. Անզարդ, անշուք (չյարդարուած):

ԱՆՅԱՐԻՐ, ա. 1. Անյառնելի, անկանգնելի: 2. Անյարմար, անտեղի, անյար:

ԱՆՅԱՐԿ, ա. 1. Բացօթեայ: 2. Անտուն:

ԱՆՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Անտեղի, անդէպ, անպատշաճ: 2. Անհամեմատ (չհամապատասխանող): 3. Անկազմ, անշուք, անկարգ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յանդէպս (անյարմար՝ անտեղի կերպով):

ԱՆՅԱՐՄԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատութիւն, անզուգութիւն (յարմարութեան բացակայութիւն):

ԱՆՅԱՐՈՒՁ, ա. Անմիաբան (չյարմարուող):

ԱՆՅԱՒ, ա. Անբաւ, անեզր, անաւարտ, անվախճան:

ԱՆՅԱՒԵԼՈՒԱԾ, ա. Ամենակատար, ամենալի:

ԱՆՅԱՓՇՏԱԿԵԼԻ, ա. Անկողոպտելի, անկորուստ:

ԱՆՅԵՂ, ա. Անփոփոխ, անյեղյեղուկ, անյողդողդ, հաստատուն, կայուն, անշարժ:

ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ, մ. Անյեղապէս, անեղօրէն, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ, ԱՆՅԵՂԱՓՈԽԵԼԻ, ա. մ. Անփոփոխ, անփոփոխելի, անյեղյեղ, անյեղյեղլի, անյեղյեղուկ, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, անյեղութիւն:

ԱՆՅԵՂԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՅԵՂ, ԱՆՅԵՂՅԵՂԼԻ, ԱՆՅԵՂՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ:

ԱՆՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՐԿՈՒԱԲԱՐ, ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԲԱՐ, մ. Աներկբայ, աներկբայաբար, անտարակոյս:

ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, ա. մ. Անտարակուսելի, աներկբայ, հաւաստի:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐ, ա. Ներողամիտ, անոխակալ, չարամոռաց:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱԲԱՐ, մ. Անյիշաչարապէս (անյիշաչար կերպով):

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անոխակալութիւն, ներողութիւն:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ, ա. մ. Անյիշելի, անյիշատակելի:

– ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ներել, անյիշել (մոռացութեան տալ):

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշողութիւն, անյիշութիւն:

ԱՆՅԻՇԵԼ, նբ. Մոռանալ (այլեւս չյիշել):

ԱՆՅԻՇԵԼԻ, ա. մ. Անյիշատակելի, անյուշ:

ԱՆՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԻՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ: 2. Անյիշաչարութիւն:

ԱՆՑՈՂԴՈՂԴ, ԱՆՑՈՂԴՈՂԴԵԼԻ, ա. Անտատան, անսասան, հաստատուն, հաստակայ, անշարժ:
ԱՆՑՈՅՁ, տե՛ս ԱՆԽՈՒՁ[1]:
ԱՆՑՈՅՆ, ա. Այլազգի, բարբարոս (որ յոյն՝ հելլեն չէ):
ԱՆՑՈՅՍ, ա. 1. Յուսահատ, անօգնական: 2. Անյուսալի, անակնունելի, անհնարին: 3. մ. Անյուսաբար (անյոյս կերպով):
– ԱՆՑՈՅՍ ԼԻՆԵԼ. Յուսահատ լինել, յուսահատել, անյուսանալ:
ԱՆՑՈՒՇ, ա. 1. Մոռացական (չյիշող): 2. Անյիշելի (չյիշուող):
ԱՆՑՈՒՍԱԲԱՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՆՑՈՅՍ (3): 2. Յանկարծ (անսպասելի կերպով):
ԱՆՑՈՒՍԱԼԻ, ա. 1. Չյուսալի, անվստահանալի: 2. Անակնունելի, անակնկալ: 3. Յուսահատ, յուսակտուր, անյոյս:
ԱՆՑՈՒՍԱԼԻՑ, ա. Յուսահատ (անյուսութեամբ լցուած):
ԱՆՑՈՒՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑՈՅՍ:
ԱՆՑՈՒՍԱՆԱԼ, չբ. Անյոյս լինել, յուսահատ լինել, յուսահատել, լքանել, լըքնուլ:
ԱՆՑՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսահատութիւն, լքութիւն, լքումն:
ԱՆՑՈՔՆԱՄԱՆԱԿ, ա. Սակաւաժամանակեայ (քիչ ժամանակ տևող):
ԱՆՑՕԴ, ա. 1. Անյօդական, անբաղյօդ: 2. Անյօդակապ:
ԱՆՑՕԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑՕԴ (1):
ԱՆՑՕԴԱԿԱՊ, տե՛ս ԱՆՑՕԴ (2):
ԱՆՑՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյօդումն, անյարմարութիւն:
ԱՆՑՕԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՑՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՑՕԺԱՐ, ա. Անյօժարական (ոչ յօժարելի):
ԱՆՑՕԺԱՐԱԲԱՐ, մ. Անկամայաբար, յանկամս, յակամայ (առանց յօժարելու):
ԱՆՑՕԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկամաւոր (ոչ յօժարական):
ԱՆՑՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անկարգ, խառնիխուռն:
ԱՆՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Աննախանձոտ, անյաչաղ: 2. Առատ, առատաձիր, առատաձեռն: 3. մ. Աննախանձաբար, աննախանձապէս, առատապէս:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (3):
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (2): 2. Անպիտան, յոռի (նախանձ չշարժող):
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՏ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (1):
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձաւորութիւն (աննախանձ լինելը):
ԱՆՆԱՀԱՆՋ, տե՛ս ԱՆՆԱՀԱՆՋԵԼԻ:
ԱՆՆԱՀԱՆՋԵԼԻ, ա. Աննահանջ, անհրաժարելի, անհրաժեշտ:
ԱՆՆԱՒԱՐԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆԱՒԵԼԻ:
ԱՆՆԱՒԵԼԻ, ա. Աննաւարկելի (ոչ նաւարկելի):
ԱՆՆԵԽ, ա. Անփուտ, անապական:
ԱՆՆԵՆԳ, ա. Անխարդախ, անկեղծ:
ԱՆՆԵՆԳԵԼԻ, ա. Անխաբելի, անխաբ, աննենգ:
ԱՆՆԵՐԱՆՋՆԱՒՈՐ, ա. Անհոգի, անշունչ:
ԱՆՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անազդելի (չներգործող):
ԱՆՆԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անթոյլ: 2. (յունաբանութեամբ) Անբուժելի, անտանելի: 3. մ. Անխնայ:
ԱՆՆԵՐԿ, ա. փխբ. Անշաղախ, մաքուր:
ԱՆՆԵՐՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ:
ԱՆՆԵՑՈՒԿ, ա. Անհաստատ (նեցուկ՝ յենարան չունեցող):
ԱՆՆԻԱԶ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1, 2):
ԱՆՆԻԱԶԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (3):
ԱՆՆԻԱԶԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆԻԱԶ:
ԱՆՆԻՀԱՐ, ա. փխբ. Անտկարանալի, անպարտելի, անյաղթ:

ԱՆՆԻՆՋ, ա. Անքուն, աննիրհ, արթուն:

ԱՆՆԻՇ, ա. Աննշանակ, անորոշ, անյայտ (նիշ՝ նշանակութիւն չունեցող):

ԱՆՆԻՐՀ, ԱՆՆԻՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆԻՆՋ:

ԱՆՆԻՒԹ, ա. 1. Անտարր, անտարրական, աննիւթական, աննիւթաւոր, անմարմին: 2. Անգոյ, ոչինչ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ:

ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ, մ. Անտարրաբար, աննիւթապէս, անմարմնաբար, հոգեպէս, իմանալաբար:

ԱՆՆԻՒԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹ:

ԱՆՆԻՒԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ:

ԱՆՆԻՒԹԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹ:

ԱՆՆԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմարմնութիւն (աննիւթ լինելը):

ԱՆՆԿԱՏԱԲԱՐ, մ. Անխորհրդաբար (առանց ուշադրութիւն դարձնելու):

ԱՆՆԿԱՏԵԼԻ, ա. Անտեսանելի, անզննելի, աներեւոյթ:

ԱՆՆԿԱՐ, ա. Անկերպարան, անձեւ (սաղմի մասին):

ԱՆՆԿԱՐԱԳԻՐ, ԱՆՆԿԱՐԱԳՐԵԼԻ, ա. Անզուգական, աննման:

ԱՆՆՄԱՆ, ա. 1. Տարբեր, այլազան: 2. Անզուգական, անհամեմատ, անօրինակ: 3. Անյարմար, անվայելուչ, անպատշաճ, անտեղի, անդէպ:

ԱՆՆՄԱՆԱԲԱՐ, ա. Աննմանապէս (աննման կերպով՝ լինելով):

ԱՆՆՄԱՆԱԿ, ԱՆՆՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆ:

ԱՆՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. մ. Այլակերպ, այլատեսակ:

ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆ, ա. Աննմանամասնական, աննմանամասնեայ (մասերով ոչ նման):

ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆԱԿԱՆ, ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆ:

ԱՆՆՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆՆՄԱՆԱՍԵՌ, ա. Այլասեռ (ոչ նմանասեռ):

ԱՆՆՄԱՆԵԼԻ, ա. Աննման (որ չի կարելի նմանեցնել):

ԱՆՆՄԱՆԻ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆ:

ԱՆՆՄԱՆՈՂ, ա. Աննման:

ԱՆՆՄԱՆՈՅԹ, ա. Աննման (նմանը չունեցող):

ԱՆՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, անհամեմատութիւն (աննման լինելը):

ԱՆՆՇԱՆ, ա. 1. Անդրոշմ (նշան չունեցող): 2. Աննշանաւոր, աներեւելի, հասարակ, անշուք: 3. Անյայտ (չնշանակուած):

ԱՆՆՇԱՆԱԿ, ա. Աննշանական, խառնաձայն (բան չնշանակող):

ԱՆՆՇԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՇԱՆԱԿ:

ԱՆՆՇԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՆՇԱՆ (2):

ԱՆՆՇՈՅԼ, ա. Անլոյս:

ԱՆՆՈՒԱԳ, տե՛ս ԱՐՏԱՆՈՒԱԳ:

ԱՆՆՈՒԱՋ, ա. 1. Աննուազելի, անպակասելի, անպակաս, անսպառ, անթերի, անկարօտ: 2. մ. Աննուազաբար, անպակասաբար:

ԱՆՆՈՒԱՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՋ (2):

ԱՆՆՈՒԱՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՋ (1):

ԱՆՆՈՒԱՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպառութիւն, անպակասութիւն (աննուազ առատութիւն):

ԱՆՆՈՒԱՂ, ա. Անշէջ, անաղօտ, աննուաղելի, աննսեմանալի:

ԱՆՆՈՒԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՂ:

ԱՆՆՈՒԱՃ, ա. Անսանձ, անմեղկելի (չնուաճուող):

ԱՆՆՈՒԷՐ, ա. 1. Անհաշտ, անողոք, անգութ: 2. Աննուիրական, անսուրբ, պիղծ:

ԱՆՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԷՐ (2):

ԱՆՆՈՒԻՐԵԼԻ, ա. Անմաքուր (նուէր մատուցելու անարժան):

ԱՆՆՍԵՄԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՂ:

ԱՆՇԱՀ, ա. 1. Անօգուտ, անպէտ, դատարկ, սին: 2. Դատարկաձեռն: 3. մ. Յանօգուտ, իզուր:

ԱՆՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Անպիտանագոյն:
ԱՆՇԱՀԱՒԷՏ, ԱՆՇԱՀԵԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀ:
ԱՆՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշահեկանութիւն, անօգտութիւն, անպիտանութիւն:
ԱՆՇԱՂԱԽ, ա. Անապական, անարատ, մաքուր, ամբիծ:
ԱՆՇԱՄԱՆԴԱՂ, ա. Լուսաւոր, պայծառ, ջինջ:
ԱՆՇԱՐԱԴԻՐ, ԱՆՇԱՐԱԴՐԵԱԼ, ԱՆՇԱՐԱԴՐԵԼԻ, ա. Անմասն, պարզ (մասերից չբաղկացած, չբաղադրուած):
ԱՆՇԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Գերագոյն, գերազանց (ամեն կարգից վեր՝ բարձր):
ԱՆՇԱՐԺ, ա. 1. Անսասան, անդրդուելի, հաստատուն, կայուն, անփոփոխ, անվրդով: 2. մ. Անշարժաբար, անշարժապէս:
ԱՆՇԱՐԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):
ԱՆՇԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ:
ԱՆՇԱՐԺԱՀԻՄՆ, ա. Հաստահիմն, հաստատուն, անսասան:
ԱՆՇԱՐԺԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):
ԱՆՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Անխախտելի:
ԱՆՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, անփոփոխութիւն (անշարժ լինելը):
ԱՆՇԱՐԺՈՒՆ, ա. Անշարժական, անշարժ:
ԱՆՇԱՒԻՂ, ա. Անել (շաւիղ՝ դուրս գալու տեղ չունեցող):
ԱՆՇԵՂ, ա. Անխոտոր, ուղիղ:
ԱՆՇԵՂԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, անխոտորնակ:
ԱՆՇԵՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇԵՂ:
ԱՆՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն, անայլայլութիւն:
ԱՆՇԷՆ, ա. 1. Ամայի, անբնակ, անմարդ: 2. գ. Անապատ, աւերակ (անշէն՝ անբնակ տեղ):
ԱՆՇԷՋ, ա. մ. Անշիջական, անշիջանելի, անշիջաւոր, մշտավառ, մշտաբորբոք:
ԱՆՇԻՋԱԿԱՆ, ԱՆՇԻՋԱՆԵԼԻ, ԱՆՇԻՋԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇԷՋ:
ԱՆՇՆԱՅԵԱԼ, ա. Հարազատ (ծնունդ՝ ոչ շնութիւնից ծնուած):
ԱՆՇՆՈՐՀ, ա. 1. Ապաշնորհ: 2. Անշնորհակալ, ապերախտ, երախտամոռաց, երախտակորոյս:
ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻ, ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ (2):
ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոհացողութիւն, ապերախտութիւն:
ԱՆՇՆՈՐՀԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ (1):
ԱՆՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալութիւն, ապերախտութիւն:
ԱՆՇՆՉԱԲԱՐ, մ. Անշնչապէս (իբրև անշունչ):
ԱՆՇՆՉԱԿԱՆ, ա. Անշունչ, անկենդան:
ԱՆՇՆՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Անզգայանալ, նուաղել (շունչը կտրուել): 2. Մեռանել (շունչը փչել):
ԱՆՇՆՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇՆՉԱԲԱՐ:
ԱՆՇՆՉԱՒՈՐ, ա. Անշունչ (ոչ շնչաւոր):
ԱՆՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզգայութիւն (անշունչ լինելը): 2. Մեռելութիւն, մահ:
ԱՆՇՇՆՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇՇՈՒՆՋ:
ԱՆՇՇՈՒԿ, ա. Անձայն, անխռով, խաղաղական:
ԱՆՇՇՈՒՆՋ, ա. մ. Անձայն, անբարբառ, անխօս, լուռ, լռիկ:
ԱՆՇՈՐԹԵԼԻ, ա. Անքակտելի:
ԱՆՇՈՒՆՉ, ա. Անհոգի, անկենդան, անզգայ:
ԱՆՇՈՒՇՏ, ա. 1. Անսուտ, հաւաստի, անկասկածելի, ճշմարիտ, ստոյգ: 2. Անքոյթ, ապահով, հաստատուն: 3. Անըստգիւտ, անթերի, անպարսաւելի: 4. մ. Անկասկած, անտարակոյս, արդարև, աներկբայաբար:
ԱՆՇՈՒՔ, ա. 1. Անզարդ, անպաճոյճ: 2. Նուաստ, անարգ, անպատիւ:
ԱՆՇՐՋԱԳԱՅ, ա. Հաստատուն, անփոփոխ (շրջան չկատարող):

ԱՆՇՐՋԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, անյեղլի, հաստատուն:
ԱՆՇՓՈԹ, ա. 1. Անխառնելի, անխառնուած, անայլայլելի: 2. Անխռով, անվրդով, անյողդողդ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ:
ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ, մ. Անշփոթապէս, անխառնաբար, որոշաբար:
ԱՆՇՓՈԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ:
ԱՆՇՓՈԹԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹ (2):
ԱՆՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անխառնութիւն: 2. Անխռովութիւն:
ԱՆՇՔԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաստանալ: 2. Անշքեղանալ:
ԱՆՇՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուաստացուցանել:
ԱՆՇՔԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:
ԱՆՇՔԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ (2):
ԱՆՇՔՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզարդութիւն, պարզութիւն: 2. Անփառութիւն, նուաստութիւն, անարգութիւն:
ԱՆՇՕՇԱՓԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ:
ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ, ա. Անշօշափական, անձեռնարկելի, անհպելի, անմատչելի:
ԱՆՈԳԻ, ա. Անկենդան (ոգի՝ շունչ չունեցող):
ԱՆՈԼՈՐՏ, ա. Անսահման, անբաւ:
ԱՆՈԽԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՉԱՐ:
ԱՆՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշաչարութիւն, ներողութիւն, բարեգթութիւն:
ԱՆՈՂՈՐԿ, ա. Անհարթ, խոշոր:
ԱՆՈՂՈՐՄ, ա. 1. Անգութ, անագորոյն, անխիղճ, անողոք, անխնայ, դաժան, խիստ: 2. Անողորմելի, աններելի (ողորմութեան անարժան): 3. մ. տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ:
ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ, մ. Անողորմապէս (անողորմ կերպով):
ԱՆՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ:
ԱՆՈՂՈՐՄԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄ:
ԱՆՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն (անողորմ լինելը, չգթալը):
ԱՆՈՂՈՔ, ԱՆՈՂՈՔԵԼԻ, ա. Անողորմ, դաժան, խիստ:
ԱՆՈՂՈՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՂՋԱԽՈՀ, ա. 1. Անմաքուր, անհամեստ, ցոփ: 2. Անխորհուրդ, անխոհեմ, անզգաստ:
ԱՆՈՂՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՅԺ:
ԱՆՈՂՋՈՅՆ, ա. Բօթաբեր (ոչ ողջունաբեր):
ԱՆՈՃ, ա. մ. Անկարգ, անյարմար, անշուք (ոճից զուրկ):
ԱՆՈՅԺ, ա. 1. Անզօր, տկար: 2. Անազդելի, աններգործելի: 3. (իրաւ.) Անվաւեր:
ԱՆՈՅՇ, ա. 1. Համեղ, քաղցր: 2. Անուշահոտ: 3. լայնաբար՝ Լաւ, հաճելի, ախորժելի: 4. մ. Քաղցրութեամբ, ախորժաբար, սիրաբար:
– ԱՆՈՅՇՔ, գ. 1. Անուշութիւն (ինչ որ անոյշ է): 2. (կրօն.) Արքայութիւն:
ԱՆՈՆ, գ. Ռոճիկ, թոշակ (տարեկան հասոյթ):
ԱՆՈՇՏ, տե՛ս ԱՆՈՍՏ:
ԱՆՈՊԱՅ, ա. 1. Բիրտ, դաժան: 2. Անչէն, ամայի:
ԱՆՈՍՏ, ա. Անոշտ (չոստնող), փխբ. անշարժ:
ԱՆՈՏՆ, ա. Ոտնատ (ոտք չունեցող):
ԱՆՈՐԱԿ, ա. Անորակեալ, անփոփոխ, անյեղլի (միշտ նոյնպիսի):
ԱՆՈՐԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՈՐԱԿ:
ԱՆՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. Անզաւակել (անորդի մնալ):
ԱՆՈՐԴԻ, ա. Անզաւակ, մանկազրաւ:
ԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԶԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՐԻՇ, ա. մ. 1. Անորոշելի, անյայտ (ստուգապէս չորոշուած՝ չսահմանուած): 2. Անզանազան, անխտիր (առանց ջոկո–

ղուլթեան): 3. Անբաժանելի, անմեկնելի, անանջատ, անքակ:
ԱՆՈՐԻՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՐՈԳԱՅԹ, ա. մ. Անվտանգ, յապահով:
ԱՆՈՐՈՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱՁՕՏԵԼԻ:
ԱՆՈՐՈՇ, տե՛ս ԱՆՈՐԻՇ:
ԱՆՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Անորոշապէս (անորոշ կերպով):
ԱՆՈՐՈՇԱԿ, ա. Անորոշական, անորոշ, անյայտ:
ԱՆՈՐՈՇԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՐՈՇԱԿ: 2. Անբաժանելի, անանջատ:
ԱՆՈՐՈՇԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՐՈՇԱԲԱՐ:
ԱՆՈՐՈՇԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՐԻՇ:
ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անյայտութիւն (անորոշ կամ անյայտ լինելը): 2. Անբաժանութիւն (անբաժանելի լինելը):
ԱՆՈՒԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջագայութիւն (շրջագայելը):
ԱՆՈՒԱՁԵՒ, ա. Անուատեսակ:
ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ:
- ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յորջորջանօք (լոկ անունով):
ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ուղղական (հոլով):
ԱՆՈՒԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Համբաւաւոր, անուանի:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ: 2. Անուանի, մեծանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ, ա. Անուանակիր, համանուն, նոյնանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ, նբ. Անուն դնել, անուանել, յորջորջել, կոչել:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանադրութիւն, յորջորջանք, յորջորջումն, անուանութիւն, անուանումն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակրութիւն, համանունութիւն:

ԱՆՈՒԱՆԱՇԱՏ, ա. Բազմանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿ, ա. Վատանուն (անունն ընկած):
ԱՆՈՒԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԻ:
ԱՆՈՒԱՆԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ: 2. Նշանակել, կարգել, ճանաչել, հռչակել (մէկին իբրև...):
ԱՆՈՒԱՆԻ, ա. Հռչակաւոր, մեծանուն, նշանաւոր, երևելի:
ԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՈՒԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՁԵՒ:
ԱՆՈՒԹ, գ. Անթ (թևի տակը):
ԱՆՈՒՂԻ, տե՛ս ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ:
ԱՆՈՒՂԻՂ, ա. Թիւր, ծուռ (ոչ ուղիղ):
ԱՆՈՒՂՂԱԲԱՐ, մ. Շեղապէս (ոչ ուղիղ կերպով):
ԱՆՈՒՂՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՂՂԱՅ:
ԱՆՈՒՂՂԱՅ, ա. 1. Անուղղելի, անխրատ: 2. Թիւր, մոլար, վատթար:
ԱՆՈՒՂՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՒՂՂԱՅ (1):
ԱՆՈՒՆ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ:
ԱՆՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անունող (չունեցող): 2. Անըմբռնելի:
ԱՆՈՒՆԱՅՆ, ա. Լի (ոչ դատարկ):
ԱՆՈՒՆԴ ԱՌՆԵԼ. Բնաջինջ առնել (ցեղը, սերունդը):
ԱՆՈՒՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒՆԿՆԴԻՐ, ա. Անլուր, անլսող, ունկնախից, անհնազանդ:
- ԱՆՈՒՆԿՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ստունգանել:
ԱՆՈՒՆԿՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստունգանութիւն, անլսողութիւն, անհնազանդութիւն:
ԱՆՈՒՆՈՂ, տե՛ս ԱՆՈՒՆԱԿ (1):
ԱՆՈՒՆՋ, ա. Անյատակ, խոր (ծով):
ԱՆՈՒՇԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Քաղցրաբարբառ, քաղցրաձայն:
ԱՆՈՒՇԱԲՈՅՐ, ԱՆՈՒՇԱԲՈՒՐԱԿ, ԱՆՈՒՇԱԲՈՒՐԻՉ, ա. Անուշահոտ:
ԱՆՈՒՇԱԿ, ա. Անոյշ, քաղցր, ախորժելի, հաճելի, ցանկալի:

ԱՆՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱԿ:
ԱՆՈՒՇԱՀԱՄ, ա. 1. Քաղցրահամ, ախորժահամ, համեղ: 2. Քաղցր, ախորժելի:
ԱՆՈՒՇԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեղութիւն:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՒՇԱԲՈՅՐ: 2. նման. Հաճելի, ախորժելի:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ, նբ. Անուշահոտացուցանել, խնկել (անուշահոտ դարձնել, անուշ իւղով օծել):
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուշութիւն (անուշ հոտ՝ բուրմունք ևն):
ԱՆՈՒՇԱՋԵՒ, ա. Գեղեցկաձև (գեղեցիկ ձևով՝ տեսքով):
ԱՆՈՒՇԱՃԱՇԱԿ, ա. Անուշահամ, քաղցրահամ:
ԱՆՈՒՇԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճութիւն, հեշտութիւն:
ԱՆՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. Քաղցրանալ (անոյշ՝ քաղցր դառնալ):
ԱՆՈՒՇԱՍԱՑ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն, քաղցրանուագ:
ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Անուշացուցիչ, անուշիչ, քաղցրացուցիչ:
ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաղցրացուցանել, անուշել:
ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
ԱՆՈՒՇԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՆՈՒՇԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
ԱՆՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեղութիւն, քաղցրութիւն: 2. Անուշահոտութիւն:
ԱՆՈՒՇՕԴ, ա. Բարեխառն (անուշ՝ ախորժելի օդ ունեցող):
ԱՆՈՒՍ, տե՛ս ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ, ա. 1. Անգէտ, տգէտ, տխմար: 2. Անկիրթ, անհրահանգ: 3. Անծանօթ (չսովորած):
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԲԱՐ, մ. Տգիտաբար:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուսումնականութիւն, անկրթութիւն, տգիտութիւն:
ԱՆՈՒՍՏԵՔ, ա. Անուրեք, անուր:
ԱՆՈՒՏԵԼԻ, ա. 1. Չուտելի (ոչ ուտելի): 2. փխբ. Դժուարիմանալի:
ԱՆՈՒՐ[1], գ. 1. Օղ, կանդրիւ: 2. փխբ. Լուծ, բռնութիւն, ճնշումն:
ԱՆՈՒՐ[2], ա. Անուրեք, անուստեք:
ԱՆՈՒՐԱԽԱՒԷՏ, ա. Թախծալից, տըխրական:
ԱՆՈՒՐԵՔ, ա. 1. Անուր, անուստեք: 2. Անտուն, անյարկ, անպատսպարան:
ԱՆՈՒՐՋ, ԱՆՈՒՐՋՔ, գ. Երազ, տեսիլ, ցնորք:
ԱՆՈՔ, ա. Անօգնական (ոչ ոք չունեցող):
ԱՆՋԱՐ, ա. 1. Անկեղծ, աննենգ, անմեղ, պարզամիտ, բարեսէր: 2. Բարի, լաւ:
ԱՆՋԱՐԱԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ա. Բարեբարոյ, բարեսէր, ողջամիտ:
ԱՆՋԱՐԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՋԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՋԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչարակնածութիւն, աննախանձութիւն:
ԱՆՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն, պարզամտութիւն: 2. Անյիշաչարութիւն, ներողութիւն:
ԱՆՋԱՐՋԱՐ, ա. Անվիշտ (չարչարանքից ազատ):
ԱՆՋԱՓ, ա. մ. 1. Անքանակ, անհամար, անհաշիւ, անբաւ, անսահման, տարապայման: 2. Շատ, սաստիկ, խիստ, յոյժ:
- ԱՆՋԱՓՍ, ՅԱՆՋԱՓՍ, տե՛ս ԱՆՋԱՓԱԲԱՐ:
ԱՆՋԱՓԱԲԱՐ, մ. Անչափապէս, անչափս, յանչափս, անչափ:
ԱՆՋԱՓԱԳԻՐ, ա. Անպարագիծ:
ԱՆՋԱՓԱԿԱԼ, ա. Անչափ, անսահման (չափի՝ սահմանի չենթարկուող):
ԱՆՋԱՓԱԿԱՆ, ա. Անչափ, անչափելի:

ԱՆՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատութիւն, աննմանութիւն:
ԱՆՉԱՓԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՉԱՓԱԲԱՐ:
ԱՆՉԱՓԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափակցութիւն:
ԱՆՉԱՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՉԱՓԱԿԱՆ:
ԱՆՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւութիւն (անչափ լինելը):
ԱՆՉՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն (չլինելը):
ԱՆՊԱԼԱՐՈՏ, ա. Անսպի, ամբիծ, անարատ:
ԱՆՊԱԽ, ա. 1. Անարատ, անվնաս (ձեռք չտրուած): 2. Յապահով, անսասան:
ԱՆՊԱԽԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անպարսաւելի, անըստգտանելի, կատարեալ, անթերի:
ԱՆՊԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱԽ:
ԱՆՊԱԿԱՍ, ա. 1. Աննուազ, անսպառ, անթերի, ամբողջ: 2. մ. Անպակասաբար, անդադար, անընդհատ, միշտ:
ԱՆՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՊԱԿԱՍ (2):
ԱՆՊԱԿԱՍԵԼԻ, ա. Անպակաս, անսպառ:
ԱՆՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն:
ԱՆՊԱՀԱԿԵԼ (իմ), չբ. Հեղգալ, դանդաղել (տե՛ս նաև ԸՄՊԱՀԿԵԼ):
ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ, ա. Անպահելի:
ԱՆՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
ԱՆՊԱՀԵՍՏ, ա. Անպահապան (առանց պահպանութեան):
ԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊԱՀՊԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
ԱՆՊԱՀՊԱՆԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՀՊԱՆԱՊԷՍ, մ. Անզգուշաբար, յանդգնաբար:
ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպահութիւն (չպահպանելը):
ԱՆՊԱՃԱՐԱՆ, անք, ա. Անիրագործելի, անհնարաւոր, անհնարին, դժուարին:
ԱՆՊԱՃՈՅՃ, ա. 1. Անզարդ, անշուք: 2. Անկեղծ:
ԱՆՊԱՃՈՒՃԱԿԱՆ, ԱՆՊԱՃՈՒՃԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՃՈՅՃ:
ԱՆՊԱՅԱԶԱՏ, ա. Անժառանգ (պայազատ՝ ժառանգ չունեցող):
ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ, ա. Անպայթուն (չպայթող):
ԱՆՊԱՅԹՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ:
ԱՆՊԱՅԾԱՌ, ա. Աղօտ, նսեմ:
ԱՆՊԱՅՄԱՆ, ա. 1. Անչափ, անբաւ, անսահման: 2. Տարապայման (չափից դուրս): 3. մ. Անչափաբար, յանչափս:
ԱՆՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Անարգ, անպատիւ, ամօթալի:
ԱՆՊԱՏԱՌԵԼԻ, ա. Անքակտելի:
ԱՆՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պապանձումն (պատասխան չտալը):
ԱՆՊԱՏԱՐՈՒՆ, ա. Անկատար, թերի (ոչ լի):
ԱՆՊԱՏԵՀ, ա. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար, անճահ, դժպատեհ:
ԱՆՊԱՏԵՀԱԲԱՐ, մ. Անյարմարապէս, անդէպ (անպատեհ կերպով):
ԱՆՊԱՏԵՀԱԿԻՑ, ա. Անմարթ:
ԱՆՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճութիւն, անտեղիութիւն, անյարմարութիւն:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ա. Խաղաղասէր, փխբ. Թուլամորթ, անարի:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼԻ, ա. Անկռուելի, անմարտնչելի, անառիկ, անպարտելի:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄՕՂ, ա. Անկռիւ, հանդարտ, խաղաղ (չպատերազմօղ):
ԱՆՊԱՏԺԱԿԱՆ, ա. Անվտանգ, յապահով:
ԱՆՊԱՏԻԺ, ա. մ. Անպատուհաս, անպատժական:
ԱՆՊԱՏԻՐ, ա. 1. Անսուտ, ճշմարիտ, ուղիղ: 2. Անպատրելի, անխաբելի:
ԱՆՊԱՏԻՒ, ա. 1. Անպատուական, անշուք, անարգ: 2. Անվայելուչ:
ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Անյարմար, անվայելուչ, անդէպ, անպատեհ:

ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյարմարութիւն, անպատեհութիւն, անտեղիութիւն:

ԱՆՊԱՏԿԱՌ, ա. 1. Անամօթ, լիրբ: 2. Պարզերես, համարձակ, վստահ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՊԷՍ, մ. 1. Անամօթաբար: 2. Համարձակապէս:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՅՈՅՑ, ա. 1. Անպատկառ, անամօթ: 2. Համարձակ, ազատադէմ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՊԷՍ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթութիւն:

ԱՆՊԱՏԿԵՐ, ա. Անկերպարան, անմարմին:

ԱՆՊԱՏՃԱՌ, ա. 1. Անպատճառելի (պատճառ չեղող): 2. Անպատճառաւոր (պատճառ չունեցող): 3. Անմեղ, անմեղադրելի (պատճառ՝ տեղիք չտուող):

ԱՆՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ (2):

ԱՆՊԱՏՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ (1):

ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ, մ. Անպատմապէս, անճառաբար:

ԱՆՊԱՏՄԱԿԱՆ, ա. Անպատում, անպատմելի, անճառելի, անասելի:

ԱՆՊԱՏՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ:

ԱՆՊԱՏՄԵԼԻ, ա. 1. Անպատում, անճառելի, անասելի, անմեկնելի: 2. մ. Անպատմաբար, հրաշապէս:

ԱՆՊԱՏՇԱՃ, ա. Անպատեհ, անյարմար, անվայելուչ, անտեղի, անարժան, անկարգ, անշնորհ:

ԱՆՊԱՏՇԱՃԱԿԱՆ, ա. մ. Անպատշաճ, անկարգաբար:

ԱՆՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար (անպատիւ կերպով):

ԱՆՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՒ (1):

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ա. Խոնարհ, համեստ (պատիւ՝ փառք չսիրող):

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏ, ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼԻ, ա. մ. Անկցելի, անկարկատելի:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՐ, ա. Անպարխսպ:

ԱՆՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Անարգել, արհամարհել:

ԱՆՊԱՏՈՒՀԱՍ, ա. մ. Անպատիժ, անպարտ, անվնաս:

ԱՆՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Անպատմելի, անճառելի: 2. Անլուր (չլսուած):

ԱՆՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անչքութիւն, անարգութիւն, նուաստութիւն: 2. Անարգանք, նախատինք, թշնամանք (անպատուելը):

ԱՆՊԱՏՍՊԱՐ, ԱՆՊԱՏՍՊԱՐԱՆ, ա. մ. 1. Անապաւէն, անօգնական: 2. Անվստահելի:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏ, ա. 1. Անկազմ: 2. Անզգոյշ, անհոգ:

- ՅԱՆՊԱՏՐԱՍՏԻՑ, մ. Յանկարծակի:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհոգաբար, անզգուշաբար, յանկարծակի, յանպատրաստից:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկազմութիւն, անզարդութիւն, անչքութիւն: 2. Անզգուշութիւն, անհոգութիւն, պղերգութիւն:

ԱՆՊԱՏՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՐ (2):

ԱՆՊԱՐ, ա. Անկիրթ, անկարգ:

ԱՆՊԱՐԱԳԻԾ, ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ, ա. Անպարագրելի, անպարագրական, անպարոյր, անբովանդակ, անվայրափակ, անսահման, անեզր, անչափ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԲԱՐ, մ. Անպարագրապէս, անսահմանաբար:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԲԱՐ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսահմանութիւն, անչափութիւն:

ԱՆՊԱՐԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊԱՐԱՊԵԼ, չբ. Զբաղել, դեգերել, պատաղել:
ԱՆՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարապանք, զբաղանք, դեգերանք, պատաղումն:
ԱՆՊԱՐԱՏԵՂԻ, ա. Անվայրափակ:
ԱՆՊԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, ա. Անիմանալի (ոչ լիովին ըմբռնելի):
ԱՆՊԱՐԻՍՊ, ա. Անպարսպաւոր:
ԱՆՊԱՐԾ, ԱՆՊԱՐԾԵԼԻ, ա. Համեստ, խոնարհ (չպարծեցող):
ԱՆՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն, խոնարհութիւն (չպարծենալը):
ԱՆՊԱՐԿԵՇՏ, ա. 1. Անհամեստ, անամօթ, լկտի: 2. Անվայելուչ, անմաքուր, աղտեղի:
ԱՆՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթութիւն, անվայելչութիւն:
ԱՆՊԱՐՈՅՐ, ա. 1. Անպարագիր, անպարագրելի: 2. մ. Անսահմանաբար:
ԱՆՊԱՐՈՒՆԱԿ, ԱՆՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՐՈՅՐ:
ԱՆՊԱՐՈՒՐԵԼԻ, ա. Անծածկելի:
ԱՆՊԱՐՍԱՒ, ԱՆՊԱՐՍԱՒԵԼԻ, ա. Անմեղադրելի:
ԱՆՊԱՐՍՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԻՍՊ:
ԱՆՊԱՐՏ, ա. 1. Անպարտական, անմեղ: 2. Անվայելուչ, անյարմար, անտեղի: 3. Անպարտելի, անյաղթ: 4. մ. Յանիրաւի, իզուր:
ԱՆՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՐՏ (1):
ԱՆՊԱՐՏԵԱԼ, ա. Անպարտելի (չյաղթուած):
ԱՆՊԱՐՏԵԼԻ, ա. Անյաղթ, անյաղթելի, հզօր, զօրաւոր:
ԱՆՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն: 2. Անյաղթութիւն (անպարտելի՝ անյաղթելի լինելը):
ԱՆՊԱՐՓԱԿ, ԱՆՊԱՐՓԱԿԵԼԻ, ա. Անվայրափակ, անպարոյր, անպարագիր:
ԱՆՊԵՐՃ, ա. Անպաճոյճ, անշուք, հասարակ, պարզ:
ԱՆՊԷՏ, ա. Անպիտան, չպէտ, անօգուտ, անշահ, ումպէտ, աւելորդ, չնչին, անարգ, վատ:
- ԱՆՊԷՏՍ, մ. Անխնամ (առանց խնամքի):
- ՅԱՆՊԷՏՍ, մ. Յանիրաւի, իզուր:
ԱՆՊԻՂԾ, ա. Անպղծելի, մաքուր, սուրբ (չպղծուած):
ԱՆՊԻՏԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆԱՑՈՒ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆԻ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անպիտութիւն, անշահութիւն, վատութիւն, վատթարութիւն: 2. Տգեղութիւն:
ԱՆՊԻՏՈՅ, ա. Անպէտ, անպիտան:
ԱՆՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊՂԵՐԳԱԲԱՐ, մ. Անդանդաղ, մտադիւր:
ԱՆՊՂԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԻՂԾ:
ԱՆՊՂՏՈՐ, ա. 1. Յստակ, վճիտ: 2. Հանդարտ, անխռով:
ԱՆՊՆԴԱԲԱՐ, մ. Թուլակի (ոչ պնդութեամբ):
ԱՆՊՆԴԱԿԱՉՄՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, տկարութիւն:
ԱՆՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Անճանապարհ, անգնալի:
ԱՆՊՍԱԿ, ա. մ. Անվարձ:
ԱՆՊՏՂԱԲԵՐ, ա. Անպտղական, անպտուղ (պտուղ չբերող՝ չտուող):
ԱՆՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն (անպտղաբեր լինելը):
ԱՆՊՏՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊՏՈՒՂ:
ԱՆՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբերութիւն, ամլութիւն: 2. փխբ. Ամլութիւն:
ԱՆՊՏՈՒՂ, ա. 1. Անպտղական, անպտղաբեր: 2. փխբ. Անարդիւն, անօգուտ: 3. փխբ. Ամուլ, անծին:
ԱՆՋԱԽՋԱԽ, ԱՆՋԱՂԽՋԱԽ, ա. Անբեկանելի, անկոտոր, անխորտակելի, անփշրելի:

ԱՆՁԱՆ, ա. 1. Անփոյթ, անհոգ (ջանք չթափող)։ 2. Անաշխատ, դիւրին, հեշտին։ 3. մ. Դիւրաւ, հեշտեաւ։

ԱՆՁԱՏ, ա. Զատ, առանձին, մեկուսի, հեռի։

ԱՆՁԱՏԱԲԱՐ, մ. Անջատակի, զատ ի զատ։

ԱՆՁԱՏԱԿԱՆ, ա. Զատական։

ԱՆՁԱՏԱԿԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՏԱԲԱՐ։

ԱՆՁԱՏԱՆԵԼ, ԱՆՁԱՏԵԼ, նբ. Անջատեցուցանել, զատանել, զատել, բաժանել։

ԱՆՁԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՁԱՏԵԼ։

ԱՆՁԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Բաժանողական։

ԱՆՁԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանողականութիւն։

ԱՆՁԱՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, զատուցումն։

ԱՆՁԵՐԱՆԱԼԻ, ա. Անխօթացեալ, անախտ, առողջ։

ԱՆՁԻԼ ԱՌՆԵԼ. Տկարացուցանել։

ԱՆՁԻՆՁ, ա. 1. Անջնջելի, անջրելի, անեղծ։ 2. Անմաքուր, պղտոր (ոչ ջինջ)։

ԱՆՁՆՁԱԿԱՆ, ԱՆՁՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԻՆՁ (1)։

ԱՆՁՈՒՆՁ, ա. Անքաւելի, աններելի, անջնջելի։

ԱՆՁՈՒՐ, ա. Անջրդի, ծարաւուտ, ցամաքուտ։

ԱՆՁՐԴԻ, ԱՆՁՐԴԻՆ, ա. Անջուր, ցամաքուտ (որտեղ ջուր չկայ)։

ԱՆՁՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցամաքութիւն։

ԱՆՁՐԵԼԻ, ա. Անջինջ, անջնջելի։

ԱՆՁՐՊԵՏ, գ. 1. Խտրոց, միջնորմ, պատուար, ցանկ։ 2. Արգել, խափան, խոչընդոտ։

ԱՆՁՐՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Անջրպետ (անջրպետող իր)։

ԱՆՁՐՊԵՏԵԼ, նբ. 1. Բաժանել (անջրպետով), անջատել, զատել, հեռացուցանել։ 2. փխբ. Արգելուլ (արգելք յարուցել)։

ԱՆՁՐՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անջրպետ, անջրպետումն։ 2. Խտիր, տարբերութիւն, զանազանութիւն։

ԱՆՁՐՊԵՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն (անջրպետելը, անջրպետուելը)։

ԱՆՌԱՄԻԿ, ա. գ. Ազնուական, քաղաքացի (ոչ ռամիկ)։

ԱՆՍԱԼ, չբ. 1. Հնազանդել, լսել, ունկընդիր, լինել։ 2. Հաւանել, յանձն առնուլ։ 3. Ներել, գիջանել, թոյլ առնել։ 4. Համբերել, դիմանալ, ժուժկալել։ 5. Սպասել, մնալ։

ԱՆՍԱԿ, ԱՆՍԱԿԻ, ա. Անսահման, անօրինակ (սակ՝ պայման չունեցող)։

ԱՆՍԱՀ, ա. Անսայթաք, անգայթ, փխբ. անդրդուելի, հաստատուն։

ԱՆՍԱՀԵԼԻ, ա. Անսահ, փխբ. անմոռանալի, անմոռաց։

ԱՆՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Անեզր, անեզրական, անվախճան, անբաւելի, անպարագիր, անվայրափակ, անսահմանելի, անթարգմանելի։ 2. Անչափ, անթիւ։ 3. մ. տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ։

ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Անսահման, անսահմանապէս։

ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆ։

ԱՆՍԱՀՄԱՆԵԼԻ, ա. Անսահման (որին չի կարելի սահման դնել)։

ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեզրութիւն, անչափութիւն (անսահման լինելը)։

ԱՆՍԱՂԱՊ, ա. Անյողդողդ, անամոքելի։

ԱՆՍԱՂԱՐԹ, ա. Անտերեւ, չոր։

ԱՆՍԱՅԹԱՔ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԱԿԱՆ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԵԼԻ, ա. մ. Անգայթ, անխոտոր, անշեղ, ուղիղ, հաստատ, անսխալ, անխափան, անվրէպ։

ԱՆՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն (անսայթաք լինելը)։

ԱՆՍԱՆ, ա. Անզուգակ (սան՝ զուգակ չունեցող)։

ԱՆՍԱՆՁ, ա. Անսանձելի, անկապ, անարգել, անդուռն, արձակ։

ԱՆՍԱՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՆՁ:

ԱՆՍԱՍԱՆ, ԱՆՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Անսասանելի, անտատան, անշարժ, հաստատուն, անյողդողդ:

ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, մ. Անշարժապէս (անսասան՝ անշարժ կերպով):

ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍԱՆ:

ԱՆՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշարժութիւն (անսասան՝ անշարժ լինելը):

ԱՆՍԱՍՏ, ա. Անսաստելի, անսանձ, անհնազանդ:

ԱՆՍԱՍՏԵԼ, չբ. Անհնազանդել, ըմբոստանալ, հակառակել, հեստել, ստունգանել, երասանակազանց լինել:

ԱՆՍԱՍՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏ:

ԱՆՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն, հեստութիւն:

ԱՆՍԱՏԱՐ, ա. Անօգնական:

ԱՆՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Աներկիւղ:

ԱՆՍԵՐ, ա. Ամուլ, անսերմն, անպտուղ, անզաւակ:

ԱՆՍԵՐՄՆ, ա. Անսեր, անծնունդ:

ԱՆՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբերութիւն, ամլութիւն, անպտղութիւն:

ԱՆՍԹԱՓ, ա. Անզգաստ:

ԱՆՍԻՐԵԼԻ, ա. Անբարեկամ (սիրելի չունեցող):

ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսիրութիւն (սէր չունենալը):

ԱՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, վեհերոտ:

ԱՆՍԽԱԼ, ա. 1. Ճշմարիտ, անմոլար, անվրէպ, ուղիղ, ստոյգ: 2. մ. Անսխալաբար, անսխալապէս:

ԱՆՍԽԱԼԱԲԱՐ, ԱՆՍԽԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՍԽԱԼ:

ԱՆՍԽԱԼԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԽԱԼ:

ԱՆՍԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԲԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անժամանակ, նախայաւիտեան:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:

ԱՆՍԿԶԲՆԱՒՈՐ, ա. Անսկիզբն, անսկզբնական:

ԱՆՍԿԶԲՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԿԶԲՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՍԿԶԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսկզբնաւորութիւն (անսկիզբ լինելը):

ԱՆՍԿԻԶԲՆ, ա. 1. Անժամանակ, անսկզբնական: 2. Անծին, անեղ: 3. ա. մ. Անհիմն, վայրապար:

ԱՆՍԿՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԿԻԶԲՆ (1):

ԱՆՍՈՎՈՐ, ա. 1. Անվարժ, անկիրթ, անփորձ: 2. Անսովորական, օտարոտի, անծանօթ, խորթ:

ԱՆՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՎՈՐ (2):

ԱՆՍՈՒԱՂ, ա. մ. Անկերակուր, անճաշակ, նօթի, նքթեալ:

ԱՆՍՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Սակաւապէտ, ժուժկալ:

ԱՆՍՈՒԱՂԱՆԱԼ, չբ. Ծոմ պահել, ծոմանալ:

ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նօթութիւն, անճաշութիւն, ծոմապահք, ծոմ, պահք:

ԱՆՍՈՒԶԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ:

ԱՆՍՈՒՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, հաւատարիմ, ճշմարտախօս: 2. Անշուշտ, ստոյգ, հաւաստի, աներկբայ:

ԱՆՍՈՒՐԲ, ա. Անսրբազան, անմաքուր, պիղծ, խառնակ, անարժան:

ԱՆՍՊԱՌ, ա. 1. Անհատ, անպակաս, անծախ, անանց: 2. Անեզր, անվախճան, յաւիտենական: 3. Անհուն, անչափ, անսահման:

ԱՆՍՊԱՌԱԲԱՐ, մ. Անհատաբար, անպակաս:

ԱՆՍՊԱՌԱԿԱՆ, ԱՆՍՊԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍՊԱՌ:

ԱՆՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհատութիւն, անծախութիւն, մշտնջենաւորութիւն:

ԱՆՍՊԱՍԱՒՈՐ, ա. Անծառայ (սպասաւոր՝ ծառայող չունեցող):

ԱՆՍՊԻ, ա. Անվէր, փխբ. ամբիծ, անարատ:

ԱՆՍՊԻԱԲԱՐ, մ. Անարատաբար:
ԱՆՍՊՈՒԺԵԼԻ, ա. Անդանդաղ, անյապաղ, անհրաժեշտ:
ԱՆՍՏԱԲԱՐ, մ. Անստապէս (առանց ստութեան):
ԱՆՍՏԱՄԲԱԿԵԼԻ, ա. Սանձարկու (որի դէմ չի կարելի ստամբակել՝ ըմբոստանալ):
ԱՆՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆՍՏԱՑԱԿԱՆ, ա. Անստեղծ, անեղ:
ԱՆՍՏԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾ:
ԱՆՍՏԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾ, ա. Անինչ, չքաւոր, աղքատ:
ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անընչութիւն, չքաւորութիւն, աղքատութիւն:
ԱՆՍՏԳԻՒՏ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԳԻՒՏ:
ԱՆՍՏԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԳՏԱՆԵԼԻ:
ԱՆՍՏԵԼԻ, ա. Անսուտ, ճշմարիտ:
ԱՆՍՏԵՂԾ, ա. Անեղ, անարար, անստեղծական:
ԱՆՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՏԵՂԾ:
ԱՆՍՏԵՐԻՒՐ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐ:
ԱՆՍՏՆԱՆԵԼԻ, ա. Անվնասելի, անառիկ:
ԱՆՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Աններստորադրական (ոչ ստորադրուած):
ԱՆՍՏՈՒԵՐ, ա. 1. Անաղօտ, լուսաւոր, պայծառ: 2. Մշտալոյս, աներեկոյ, անգիշեր: 3. փխբ. Կատարեալ, անթերի, չքեղ, վսեմ:
ԱՆՍՏՈՒԵՐԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս:
ԱՆՍՏՈՒԵՐԱԿԱՆ, ԱՆՍՏՈՒԵՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՆՍՏՈՒԵՐ:
ԱՆՍՏՈՒԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, լուսափայլութիւն:
ԱՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգութիւն, ճշմարտախօսութիւն:
ԱՆՍՐԲԱԶԱՆ, ա. Անսուրբ, անմաքուր, պիղծ:
ԱՆՍՐԲԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Անմաքրապէս, անարժանաբար, յանդէպս:
ԱՆՍՐԲԱՊԷՍ, մ. Վայրենաբար:
ԱՆՍՐԲԵԼԻ, ա. Անջնջելի (չսրբուող):
ԱՆՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմաքրութիւն, պղծութիւն:
ԱՆՍՐՏԱՑԱՒԱԲԱՐ, մ. Անխնայ (անսրտացաւ կերպով):
ԱՆՍՐՏԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն, անգթութիւն:
ԱՆՍՓՈՓԵԼԻ, ա. Անմխիթար, անփարատելի:
ԱՆՎԱԶ, ա. Անոստ, անշարժ:
ԱՆՎԱԽ, մ. Աներկիւղաբար:
ԱՆՎԱԽՃԱՆ, ա. Անանց, մշտնջենաւոր, յաւիտենական:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԲԱՐ, մ. Անվախճանապէս, մշտնջենապէս, յաւիտեան:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն:
ԱՆՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղութիւն:
ԱՆՎԱՃԱՌ, ա. Անգին (չվաճառուող):
ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Անպատշաճ, անպարկեշտ, անպատեհ, անյարմար, անտեղի: 2. Անպաճոյճ, անշուք, տգեղ, տձեւ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Անվայելչապէս (անվայելուչ կերպով):
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճութիւն, անտեղութիւն, տգեղութիւն:
ԱՆՎԱՅՐ, ա. Անվայրափակ:
ԱՆՎԱՅՐԱՐԿԵԼԻ, ա. Անկործան, անկործանելի:
ԱՆՎԱՅՐԱՓԱԿ, ա. Անբովանդակելի, անպարագրելի, անսահման, անչափ:

ԱՆՎԱՆ, ԱՆՎԱՆԱԿԱՆ, ԱՆՎԱՆԵԼԻ, ա. Անդրդուելի, աննահանջ, անյաղթ։

ԱՆՎԱՍՏԱԿ, ա. 1. Անաշխատ, անխոնջ, անձանձրոյթ (չյոգնող)։ 2. Անգործ, ծոյլ, պղերգ։ 3. Անարդիւն, անօգուտ, անշահ։ 4. Անբաժ, անպարտ։ 5. մ. Անաշխատաբար (առանց աշխատելու՝ յոգնելու)։

ԱՆՎԱՍՏԱԿԵԼԻ, ա. Հեշտին, դիւրին (հեշտութեամբ ձեռք բերուող)։

ԱՆՎԱՏ, ա. Անձանձրոյթ (ոչ ծոյլ)։

ԱՆՎԱՏՆԵԼԻ, ա. Անծախ, անվնասելի, անկապուտ։

ԱՆՎԱՐ, ա. Անկարգ (վատ վարքի տէր)։

ԱՆՎԱՐԺ, ա. 1. Անկիրթ, անուս, անուսումն։ 2. Անվարժական, տրմուղ, անփորձ (ձիու մասին)։

ԱՆՎԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱՐԺ (2)։

ԱՆՎԱՐԺԱՍԷՐ, ա. Հեղգ (ուսման մէջ ծոյլ)։

ԱՆՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկրթութիւն, անուսումնութիւն։

ԱՆՎԱՐԻՉ, ա. Անառաջնորդ (վարիչ՝ ուղղիչ չունեցող)։

ԱՆՎԱՐԿԱՆԵԼԻ, ա. Արհամարհ, արհամարհելի։

ԱՆՎԱՐՋ, ա. մ. Ձրի։

ԱՆՎԱՒԵՐ, ԱՆՎԱՒԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Անվստահանալի, անհաստատ, կասկածելի, անընդունելի։ 2. (իրաւ.) Անոյժ (օրինական ոյժ չունեցող)։

ԱՆՎԵՀԵՐ, ա. 1. Աներկիւղ, համարձակ։ 2. Անդանդաղ, ժիր։ 3. մ. Անդանդաղաբար, աներկիւղաբար, արիաբար։

ԱՆՎԵՀԵՐԵԼԻ, ԱՆՎԵՀԵՐՈՏ, տե՛ս ԱՆՎԵՀԵՐ։

ԱՆՎԵՐԱԿԱՑՈՒ, ա. Անհոգաբարձ, անառաջնորդ, անոք։

ԱՆՎԵՐԱՐԿԵԼԻ, ա. Անծածկելի, անթաքուստ։

ԱՆՎԵՐԱՐԿՈՒ, ա. 1. Անհանդերձ, անծածկոյթ, մերկ։ 2. փխբ. Անվերարկելի, ակներև։

ԱՆՎԷՐ, ա. 1. Անխոց, անվիրաւոր (վէրք չունեցող՝ չստացած)։ 2. փխբ. Ողջամիտ։

ԱՆՎԹԱՐ, ա. մ. Անվնաս, անվտանգ, անվրէպ, անսայթաք, անսասան, անքոյթ, յապահով։

ԱՆՎԹԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎԹԱՐ։

ԱՆՎԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկևանութիւն, անսայթաքութիւն, յապահովութիւն։

ԱՆՎԻՇՏ, ա. 1. Անցաւ։ 2. Անքոյթ, յապահով, անվտանգ։ 3. մ. Անցաւաբար (առանց վշտի՝ ցաւի)։

ԱՆՎԻՐԱՒՈՐ, ԱՆՎԻՐԱՒՈՐԵԼԻ, ա. Անվէր, անխոցոտելի։

ԱՆՎԿԱՅ, ա. մ. Անվաւեր (վկայ՝ վկայութիւն չունեցող)։

ԱՆՎԿԱՆԴ, ա. Անխորտակելի, անվանելի, հաստատուն, ամուր։

ԱՆՎՀԱՏԵԼԻ, ա. Անլքանելի, անմեղկելի։

ԱՆՎՃԱՐ, ԱՆՎՃԱՐԵԼԻ, ա. Անզրաւ, անվախճան, անսպառ։

ԱՆՎՆԱՍ, ա. մ. 1. Անվնասակար (չվընասող)։ 2. Անմեղ, անպարտ։ 3. Անվնասելի (առանց վնասուելու)։

ԱՆՎՆԱՍԱԲԱՐ, մ. Անվնասելի (առանց վնասելու)։

ԱՆՎՆԱՍԱԿԱՐ, ա. Անվնաս (ոչ վնասակար)։

ԱՆՎՆԱՍԵԼԻ, ա. մ. 1. Յապահով, անվտանգ, անքոյթ։ 2. Անվնասակար։

ԱՆՎՆԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Զվնասակարութիւն (անվնաս լինելը)։

ԱՆՎՇՏԱԿԱՆ, ա. Անվիշտ (որտեղ վիշտ չկայ)։

ԱՆՎՇՏԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անողորմ։

ԱՆՎՇՏԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անվիշտ։ 2. Անվշտակից։

ԱՆՎՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւութիւն, անչարչարութիւն։

ԱՆՎՍՏԱՀ, ա. 1. Կասկածոտ։ 2. Անվըստահանալի, կասկածելի։

ԱՆՎՍՏԱՀԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՎՍՏԱՀ (2):

ԱՆՎՏԱՆԳ, ա. մ. Անվտանգաւոր, անվտանգելի, անվնասելի, անվնաս, յապահով:

ԱՆՎՏԱՆԳԱՒՈՐ, ԱՆՎՏԱՆԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎՏԱՆԳ:

ԱՆՎՏԻՏ, ա. մ. Անեղծ, անվնաս:

ԱՆՎՐԴՈՎ, ա. մ. Անխռով, անչփոթ, խաղաղ, անքոյթ, հաստատուն, անդրդուելի:

ԱՆՎՐԷՊ, ա. 1. Անսխալ: 2. Ուղիղ, անսուտ, հաւաստի, ստոյգ, աներկբայ: 3. Անայլայլ, անփոփոխ: 4. Անվնաս, յապահով, անվտանգ: 5. մ. Ուղղակի, հաւաստեաւ, անյապաղ, անմիջապէս:

ԱՆՎՐԻՊԱԿԱՆ, ԱՆՎՐԻՊԵԼԻ, ա. Անվրէպ, անխոտոր, անհրաժեշտ, անխուսափելի:

ԱՆՎՐԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալութիւն (անվրէպ՝ ուղիղ՝ ստոյգ լինելը):

ԱՆՏԱԺԱՆ, ԱՆՏԱԺԱՆԵԼԻ, ա. Անչարչարանք, անզբաղ, անվիշտ, անցաւ:

ԱՆՏԱԾ, ա. 1. Անխնամ, անդարման: 2. Անհոգ, անփոյթ: 3. Ումպէտ, անպէտ, անպիտան:

ԱՆՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխնամութիւն:

ԱՆՏԱՂՏԿԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԱՂՏՈՒԿ:

ԱՆՏԱՂՏՈՒԿ, ա. 1. Անտաղտկալի, դիւրին, հեշտալի, ախորժելի: 2. մ. Անձանձիր, հեշտեաւ, ախորժաբար:

ԱՆՏԱՄՈՒԿ, ա. Անթաց, անխոնաւ, ցամաք, չոր:

ԱՆՏԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անբառնալի (ծանրութեան պատճառով): 2. Անհանդուրժելի, անըմբերելի, անհամբերելի, անկարելի, անտար, անհնարին, դժուարին, ծանր: 3. Անպարունակելի, անպարագրելի, անչափ:

ԱՆՏԱՆՋԵԼԻ, ա. 1. Անչարչարելի: 2. (յունաբանութեամբ) Անառակ, անխուզ:

ԱՆՏԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունաբանութեամբ) Անառակութիւն:

ԱՆՏԱՇ, ա. Անտաշագործ (չտաշած):

ԱՆՏԱՇԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՆՏԱՇ:

ԱՆՏԱՇԵԼԻ, ա. Անտաշ, կարծրակուռ:

ԱՆՏԱՊԱԼԵԼԻ, ա. Անկործան, անփոփոխ, անչարժ:

ԱՆՏԱՌ, գ. 1. Մայրի: 2. փխբ. Բազմութիւն, հոծութիւն: 3. (յունարէնի հետեւողութեամբ) Տարր, նիւթ:

ԱՆՏԱՌԱԲՈՅԾ, ա. Անտառասնունդ, վայրենի:

ԱՆՏԱՌԱԽԻՏ, ա. 1. Թաւամայրի, թանձրամայրի, մայրաստանիկ: 2. Ծառաւէտ: 3. Տերեւախիտ, սաղարթախիտ, թաւ:

ԱՆՏԱՌԱԿ, գ. Պուրակ (փոքր անտառ):

ԱՆՏԱՌԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մայրեւորութիւն (անտառափայտ կտրելը):

ԱՆՏԱՌԱՊ, ա. Անչարչարանք:

ԱՆՏԱՌԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆՏԱՌԱԲՈՅԾ:

ԱՆՏԱՏԱՆ, ա. Անսասան, անյողդողդ, անդրդուելի:

ԱՆՏԱՐ, ա. 1. Անտանելի, անհանդուրժելի, անըմբերելի, անհնարին: 2. Անկարող, անընդունակ:

ԱՆՏԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկորուստ, անեղծանելի:

ԱՆՏԱՐԱԿԱՐԾ, ա. Անկեղակարծ, աներկմիտ, հաւաստի:

ԱՆՏԱՐԱԿՈՅՍ, ա. 1. Անկասկածելի, անյերկուանալի, աներկբայ, հաւաստի: 2. Անվտանգ, յապահով, վստահելի: 3. մ. Անկասկած (առանց տարակուսանքի):

ԱՆՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԱՐԱԿՈՅՍ:

ԱՆՏԱՐԲԵՐԱՊԷՍ, մ. Անխտրաբար (առանց տարբերելու):

ԱՆՏԱՐՈՂ, ա. Անպարոյր, անպարունակելի:

ԱՆՏԱՐՈՐՈՇ, ա. Անորոշ (չտարորոշուած):

ԱՆՏԱՐՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Անորոշաբար (առանց ընտրութեան):

ԱՆՏԱՐՏԱՄ, ա. Անփոփոխ, անխախտ (ոչ տարտամ):

ԱՆՏԱՐՐ, ա. Աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, պարզ:

ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Անտարրապէս, աննիւթապէս, պարզաբար:

ԱՆՏԱՐՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐ:

ԱՆՏԱՐՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ:

ԱՆՏԱՐՐԱՓԱԿ, ա. Անպարագիր, անսահման, անբնաւ:

ԱՆՏԵՂ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (1):

ԱՆՏԵՂԱԲԱՐ, մ. Անպատեհաբար, ի տարադէպս:

ԱՆՏԵՂԱԿԱՆ, ա. 1. Անպատեհ, անտեղի: 2. Անընդունակ (տեղիք չտուող):

ԱՆՏԵՂԵԱԿ, ա. Անհմուտ, անգէտ, անփորձ, անծանօթ:

ԱՆՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգիտութիւն (անտեղեակ լինելը):

ԱՆՏԵՂԻ, ա. 1. Անուր, անուրեք, անսահման: 2. Անմտանելի, անկոխ: 3. Անպատեհ, անպատշաճ, անդէպ, անյարմար, անվայելուչ: 4. ա. մ. Աւելորդ, իզուր: 5. գ. Անտեղութիւն (անտեղի՝ անպատեհ՝ անպատշաճ լինելը):

ԱՆՏԵՂԻՏԱԼԻ, ԱՆՏԵՂԻ ՏԱԼԻ, ա. Ընդիմակաց, դիմակաց, փխբ. խիստ, կարծր, պինդ:

ԱՆՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (5):

ԱՆՏԵՆՉԻԿ, տե՛ս ԱՆԻՂՁ:

ԱՆՏԵՍ, ա. 1. Անտեսանելի, անտեսական, աներևոյթ: 2. Չև ևս տեսեալ, նոր, անլուր, անյայտ: 3. Կոյր (չտեսնող):

- ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, զանց առնել, բարձ և թող առնել:

- ԱՆՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ. Զանց լինել, բարձեալ թողեալ լինել, թող լիք լինել:

ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Անտեսանելապէս, աներևութաբար, անյայտաբար:

ԱՆՏԵՍԱԿ, ա. 1. Անկերպ, աննիւթական: 2. Անձև, տգեղ, անշուք: 3. Անտեսիլ, նոր:

ԱՆՏԵՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1):

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ:

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1):

ԱՆՏԵՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:

ԱՆՏԵՍԻԼ, ա. 1. Անտես, անտեսանելի: 2. տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԿ (3):

- ՅԱՆՏԵՍԻԼՍ, մ. Աներևութաբար (անտեսանելի կերպով):

ԱՆՏԵՐԵՒ, ա. Անսաղարթ:

ԱՆՏԵՐՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիշխանութիւն (անտերունչ լինելը):

ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ, ա. մ. Ինքնագլուխ, ազատ (տէր՝ իշխան չունեցող):

ԱՆՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր (ոչ տևական):

ԱՆՏԷՐ, ա. Ազատ, ինքնիշխան, ինքնագլուխ:

ԱՆՏԷՐՆՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՉՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՏԷՐՈՒՆՉ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ:

ԱՆՏԷՐՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՉՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՏՂԻՋԱԿԱՆ, ա. Սեպհական, անձնական:

ԱՆՏԻ[1], մ. Անդուստ:

ԱՆՏԻ[2], ա. 1. Անտիական, մանկահասակ, փոքր: 2. Տհաս, խակ:

ԱՆՏԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՏԻ (): 2. Մանկական, տղայական:

ԱՆՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Տղայութիւն, մանկութիւն (մանկական հասակ՝ տարիք):

ԱՆՏԻՊ, ա. Անձև, անկերպարան:

ԱՆՏԻՐԵԼԻ, ա. 1. Անմերձենալի: 2. Անտէր, անտերունչ, անիշխան:

ԱՆՏԻՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Դերաքրիստոս, նեռն:

ԱՆՏԽԵՂԾ, ԱՆՏԽԻՂԾ, ա. Անարատ, անթերի, կատարեալ:

ԱՆՏԽՈՒՐ, ա. Անտրտում, ուրախ, ուրախալից:

ԱՆՏԽՐԱԿԱՆ, ԱՆՏԽՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԽՈՒՐ:

ԱՆՏԿԱՐ, ԱՆՏԿԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Կարող, զօրաւոր, հզօր:

ԱՆՏՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, մեղկութիւն, անհաստատութիւն:

ԱՆՏՈՀՄ, ա. Անտոհմիկ, ապատոհմ, ապատոհմիկ, վատատոհմիկ, անազգի:

ԱՆՏՈՀՄԱԿ, ԱՆՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՆՏՈՀՄ:

ԱՆՏՈՒՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԸԻՋԱԿԱՆ:

ԱՆՏՊԱՒՈՐ, ԱՆՏՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Անտիպ, անկերպարան:

ԱՆՏՌՈՆ, գ. Այր, քարանձաւ:

ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱՄԱԴԸՐԵԼԻ:

ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԵԼԻ, ա. Անտրամադրական (որ մարդ չի կարող տրամադրել ըստ իր հաճոյքի):

ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀ, ա. Անտրամախոհական (ոչ տրամախոհ):

ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀԱԲԱՐ, մ. Անխորհրդաբար:

ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀ:

ԱՆՏՐՏՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐՏՈՒՄ (2):

ԱՆՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Անտխուր, անվիշտ, զուարթ: 2. Անտրտմական, զուարթագին:

ԱՆՐԱԿ, գ. (կզմխս.) Անդրակ:

ԱՆՐՋԱԲԱՆԵԼ, չբ. Բանդագուշել:

ԱՆՐՋԱԿԱՆ, ա. Երազական:

ԱՆՑ, գ. 1. Անցութիւն, գնացք (անցանելը): 2. Անցք, ճանապարհ: 3. (եկեղց.) Պասեք, զատիկ (հրեաների): 4. Վիժած (վաղածին): 5. Դէպք, պատահար: 6. Նեղութիւն, չարչարանք, վիշտ:

– ԱՆՑ ԵՒ ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ. Երթևեկել:

ԱՆՑԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր, անտևական:

ԱՆՑԱՆԱԿ, գ. (եկեղց.) Զատիկ, պասեք:

ԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Խաղալ, գնալ (մի տեղից մի այլ տեղ): 2. Զանցանել, գերազանցել: 3. Զանցառնել, անտես առնել, անտեսել: 4. Խոյս տալ, հրաժարել: 5. Կորընչել, անհետանալ, չքանալ, չքոտել: 6. Պակասել (գնալով վերջանալ): 7. Շիջանել: 8. Թաքչել, թաքնուլ, զանխլանալ: 9. Պատահել, դիպել, լինել: 10. Խօսել, պատմել (մի բան):

– ԱՆՑԱՆԵԼ ԶԱՆՑԱՆԵԼ. Գերազանցել, յառաջատել:

– ԱՆՑԱՆԵԼ ԶԱՒՈՒՐԲՔ. Ծերանալ, պառաւել, զառամանալ:

– ԱՆՑԵԱԼ. Վիժած:

ԱՆՑԱՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարկացողութիւն, հեզութիւն:

ԱՆՑԱՍՈՒՄՆ, ա. Անբարկացող, հեզ:

ԱՆՑԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԱՏԻԿ (1, 2):

ԱՆՑԱՒ, ա. 1. Անվիշտ: 2. Անախտ: 3. մ. Անցաւաբար:

ԱՆՑԱՒԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ (3):

ԱՆՑԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ:

ԱՆՑԱՒԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անկարեկիր, անգութ:

ԱՆՑԱՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ:

ԱՆՑԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Անցական, անցաւորական, չմնալի, ժամանակաւոր, անտեւական, լքանոտ: 2. Ճանապարհորդ, ուղևոր, իջաւոր:

ԱՆՑԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑԱՒՈՐ (1):

ԱՆՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաստատութիւն (անցաւոր լինելը): 2. Անցութիւն, անցք (անցանելը):

ԱՆՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն, առողջութիւն:

ԱՆՑՆԴԵԼԻ, ա. Անկորնչելի, անեղծ:

ԱՆՑՆԻՒՐ, դ. Անձնիւր, իւրաքանչիւր:

ԱՆՑՆՈՐ, ա. մ. Անհոգ (առանց ցնորքի):

ԱՆՑՆՈՒՐՈՅՆ, տե՛ս ԱՆՑՆԻՒՐ:

ԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՑ (1):

ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Տանել, փոխադրել, տեղափոխել: 2. Մխել, խրել, վարսել, ագուցանել: 3. Վերացուցանել, հեռացուցանել, փարատել, լուծանել, ցրել: 4. Շիջուցանել: 5. Պատահեցուցանել, պատճառել, առնել: 6. Վարել, դեգերել (անց կացնել): 7. Վիժել:

- ԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ ՁԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՅԱՆԵԼ ՁԱՆՅԱՆԵԼ:
ԱՆՅՈՒՅՈՂԱԲԱՐ, մ. Միջնորդաւ, միջնորդիւ:
ԱՆՅՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, ժուժկալութիւն, զգաստութիւն:
ԱՆՅՔ, տե՛ս ԱՆՅ:
ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ, ա. Անփախչելի, անճողոպրելի, անզերծանելի:
ԱՆՓԱԽՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ:
ԱՆՓԱԽՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելան:
ԱՆՓԱԿ, ա. 1. Բաց, փխբ. անարգել, անխափան: 2. Անպարագրելի:
ԱՆՓԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԿ:
ԱՆՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն (փաղաքուշ՝ քծնող չլինելը):
ԱՆՓԱՅԻ, ա. Ամայի, անբնակ:
ԱՆՓԱՅՏ, տե՛ս ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ:
ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, ա. Անփայտ (փայտ չպարունակող):
ԱՆՓԱՊ, ա. Անփապելի (որտեղ չի կարելի փապար՝ անցք բացել), փխբ. անողոք, խստասիրտ:
ԱՆՓԱՊԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱՊ:
ԱՆՓԱՌ, ա. Անփառունակ, անփառաւոր, անշուք, նուաստ:
ԱՆՓԱՌԱԲԱՐ, մ. Նուաստաբար:
ԱՆՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՅԻ, ԱՆՓԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչքութիւն, անպատուութիւն, անարգութիւն, նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
ԱՆՓԱՌՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՍՏ, ա. Անպատճառ (որ պատճառ չէ):
ԱՆՓԱՐԱՏԵԼԻ, ա. Անբուժելի:
ԱՆՓԱՐԵԼԻ, ա. Գարշելի (ոչ փարելի):
ԱՆՓԱՓԱԳԵԼԻ, ա. Անըղձալի:
ԱՆՓՇՐԵԼԻ, ա. Անխորտակելի:
ԱՆՓՈԹ, ա. Ողորկ, հարթ:
ԱՆՓՈԽ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:
ԱՆՓՈԽԱԲՆԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈԽԱԲՈՒՆ, ա. մ. Անփոփոխ:
ԱՆՓՈԽԱԴԻՐ, ԱՆՓՈԽԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓՈԽԱԴՐԵԼԻ:
ԱՆՓՈԽԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈԽԱԴՐԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, հաստատուն, անշարժ:
ԱՆՓՈԽԱԿՈՐԾ, ա. Անփոփոխ, անկործան, անյեղափոխ:
ԱՆՓՈԽԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն:
ԱՆՓՈԽԱՆՄԱՆ, ա. մ. Նոյն և նման, անայլայլելի:
ԱՆՓՈԽԱՆՈՐԴԵԼԻ, ա. Անյաջորդ, անփոփոխ, յաւերժական:
ԱՆՓՈԽԱՇԱՐԺ, ա. Անփոփոխ, անշարժ:
ԱՆՓՈԽԱՏՐԱԲԱՐ, ԱՆՓՈԽԱՏՐԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս, անյեղաբար:
ԱՆՓՈԽԱՏՐԵԼԻ, ա. Անփոխադրելի, անփոփոխ:
ԱՆՓՈԽԱՐԿԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս, անյեղաբար:
ԱՆՓՈԽԱՐԿԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի:
ԱՆՓՈԽԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՓՈԽԱՐԿԱԲԱՐ:
ԱՆՓՈԽԵԼԻ, ա. Անփոփոխ, անփոփոխելի:
ԱՆՓՈԽՈՐՈՇ, ա. Անմեկնելի, անզատելի (որ չի փոփոխւում զատուելով):
ԱՆՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՅԹ, ա. 1. Անոգ (փոյթ՝ փութաջանութիւն չունեցող): 2. Անխնամ, անտած:
- ԱՆՓՈՅԹ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, անտես առնել (անխնամ՝ անուշադիր թողնել):
ԱՆՓՈՅԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՇԻՇ, ա. Անմեղադրելի, անպարտ:

ԱՆՓՈՐՁ, ա. 1. Անհմուտ, անտեղեակ, անգէտ, անվարժ: 2. Անընտիր, անպիտան, խոտան: 3. Անմասն, անկցորդ, ազատ: 4. Անփործական, անարատ, մաքուր, առաքինի, կոյս:

ԱՆՓՈՐՁԱԲԱՐ, մ. Անքննաբար, տգիտաբար, վեր ի վերոյ:

ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐ, ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐՁ, ա. Անփործելի (փործի չենթարկուող):

ԱՆՓՈՐՁԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՐՁ (4):

ԱՆՓՈՐՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐ:

ԱՆՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտութիւն, տգիտութիւն (անփործ լինելը):

ԱՆՓՈՒԹԱԼԻ, ա. Անհոգ (չփութացող):

ԱՆՓՈՒԹԱՍԷՐ, ա. Դանդաղկոտ, յոյլ, ծոյլ (անհոգութիւն սիրող):

ԱՆՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհոգութիւն, յուլութիւն:

ԱՆՓՈՒՏ, ա. Աննեխ (չփտող):

ԱՆՓՈՓՈԽ, ա. 1. Անփոխ, անփոփոխելի, անյեղ, անայլայլելի, հաստատուն, կայուն, անվրէպ: 2. մ. Անփոփոխապէս (առանց փոփոխուելու):

ԱՆՓՈՓՈԽԱԴԻՐ, ԱՆՓՈՓՈԽԱՅԵՂ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:

ԱՆՓՈՓՈԽԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ (2):

ԱՆՓՈՓՈԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:

ԱՆՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՓՈՓՈԽՈՒՄՆ, գ. Անայլայլութիւն, անյեղութիւն, հաստատութիւն, նոյնութիւն:

ԱՆՓՐԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Անազատելի, անզերծանելի:

ԱՆՓՐԿԵԼԻ, ա. Անճողոպրելի, անազատելի:

ԱՆՓՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհպարտութիւն (չփքուելը):

ԱՆՔԱԿ, ա. 1. Անհատ, անլուծանելի, անբաժանելի: 2. Անկործան, անխախտելի, հաստատուն, յարատեւ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ:

ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ, մ. Անքակ, անքակապէս:

ԱՆՔԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՔԱԿ:

ԱՆՔԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ:

ԱՆՔԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն (անքակ՝ անքակտելի լինելը):

ԱՆՔԱԿՏԵԼԻ, ա. Անքակ, անխախտելի, անեղծ:

ԱՆՔԱՂՑ, ԱՆՔԱՂՑԱԿԱՆ, ա. Յագ, լի (որտեղ քաղց չկայ):

ԱՆՔԱՆ, ԱՆՔԱՆԱԿ, ա. Անչափ, անսահման:

ԱՆՔԱՆԱԿԵԱԼ, ա. Անչափելի:

ԱՆՔԱՍՔՆԵԼԻ, ա. Անահ, աներկիւղ, յանդուգն:

ԱՆՔԱՏ, ա. 1. Կարօտ (որեւէ բանի պահանջ՝ կարիք զգացող): 2. Ցականեալ, կարօտեալ, չքաւոր: 3. Կծծի, ագահ:

ԱՆՔԱՏԱՆԱԼ, ԱՆՔԱՏԵԼ (իմ), չբ. Կարօտանալ, կարօտել, չքաւորել:

ԱՆՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարօտութիւն, չքաւորութիւն:

ԱՆՔԱՒԵԼԻ, ա. Անթողլի, աններելի (քաւութեան անարժան):

ԱՆՔԷՆ, ա. Անոխակալ, անյիշաչար, անքինահան:

ԱՆՔԹԹԵԼԻ, ԱՆՔԹԻԹ, ա. Ակնակառոյց:

ԱՆՔԻՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԱՆՔԷՆ:

ԱՆՔՆԻՆ, ա. 1. Անքննելի, անհետազօտելի, անզննելի, անըմբռնելի: 2. Անքննող, անխորհուրդ:

ԱՆՔՆՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անըմբռնաբար: 2. Անխորհրդաբար:

ԱՆՔՆՆԱԿԱՆ, ԱՆՔՆՆԵԼԻ, ԱՆՔԸՆՆԻՆ, տե՛ս ԱՆՔՆԻՆ:

ԱՆՔՆՆՈՂ, ա. Անքնին, անխորհուրդ, դիւրահաւան:

ԱՆՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անքննողութիւն (չքննելը):

ԱՆՔՈՅԹ, ա. 1. Անվրդով, անխռով, խաղաղ, հանդարտ: 2. Յապահով, անվտանգ: 3. Թաքուն, անգիւտ:

ԱՆՔՈՒԹԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՔՈՅԹ:

ԱՆՔՈՒՆ, ա. մ. 1. Աննինջ, աննիրհ, աննիրհելի: 2. փխբ. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 3. փխբ. Անհանգիստ, անխոնջ:

ԱՆՔՕՂ, ա. փխբ. Անաղօտ, պայծառ:

ԱՆՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Անոք, անխնամ:

ԱՆՕԳՈՒՏ, ա. 1. Անշահ, ումպէտ, անպէտ, անպիտան, անպտուղ: 2. Ունայն, դատարկ, սին: 3. մ. Ցանօգուտ, իզուր:

– ՅԱՆՕԳՈՒՏ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ (3):

ԱՆՕԳՏԱԿԱՐ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ:

ԱՆՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՕԹ, գ. 1. Աման: 2. նման. Սկաւառակ: 3. Գործի, մանաւանդ՝ զէն: 4. Սպաս, կարասի, հանդերձան:

ԱՆՕԹԻ, ա. մ. Նօթի, քաղցաւոր:

ԱՆՕՍՐ, ա. 1. Նօսր, անգայտ, բարակ, նուրբ, թեթև: 2. փխբ. Աննիւթ, հոգեղէն: 3. մ. Ուր ուրեմն, հազիւ:

ԱՆՕՍՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Նրբագոյն: 2. Տկարագոյն:

ԱՆՕՍՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՕՍՐ:

ԱՆՕՍՐԱՀՈՂ, ա. Նօսրահող:

ԱՆՕՍՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նրբամարմին:

ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անգայտանալ, անօսրել (անօսր դառնալ): 2. փխբ. Տկարանալ, հիւծանել:

ԱՆՕՍՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անգայտացուցանել, անօսրել, փխբ. ծիւրել, տկարացուցանել:

ԱՆՕՍՐԵԼ[1], տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՆՕՍՐԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ:

ԱՆՕՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգայտութիւն, նրբութիւն:

ԱՆՕՏԱՐ, ա. Ընտանի, հարազատ, բուն:

ԱՆՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Իսկապէս (առանց օտարանալու՝ բուն կարգից շեղուելու):

ԱՆՕՏԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի:

ԱՆՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն:

ԱՆՕՐԷՆ, ա. 1. Անհաւատ, ամբարիշտ: 2. Անիրաւ, ապիրատ, անխիղճ, անգութ, ժանտ: 3. Անկարգ (ոչ օրինաւոր):

ԱՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղք, յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատութիւն, չարութիւն, ամբարշտութիւն:

ԱՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, ապիրատաբար, ամբարշտաբար:

ԱՆՕՐԻՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Չարախորհուրդ, չարախորհ:

ԱՆՕՐԻՆԱԿ, ա. Աննման, անհամեմատ, անզուգական:

ԱՆՕՐԻՆԵԼ, չբ. Անիրաւանալ, անիրաւել:

ԱՇԱԼՈՅՍ, ԱՇԱԼՈՒՇՍ, ԱՇԱԼՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ:

ԱՇԱԿԵՐՏ, գ. 1. Համբակ, նորուս: 2. Հետևող (որևէ մէկի ուսմունքի՝ ուղղութեան հետևորդ):

ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՑ, գ. Աշակերտարան, դպրանոց, դպրոց:

ԱՇԱԿԵՐՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՑ:

ԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. 1. Ուսուցանել, կրթել: 2. չբ. Սովորել, ուսանել:

ԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուսումն (աշակերտելը): 2. Հետևողութիւն: 3. հաւաք. Աշակերտք:

ԱՇԴԱՀԱԿ, գ. (կենդբ.) Վիշապաձուկն:

ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ. Աշխատեցուցանել, նեղել, չարչարել:

ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ. Աշխատել, յոգնել, վաստակել, խոնջել, տառապել, վշտանալ:

ԱՇԽԱՏԱԲԱՐՁ, ա. Դժուարաբառնալի:

ԱՇԽԱՏԱԳՈՐԾ, ա. Տաժանագործ:

ԱՇԽԱՏԱԺԻՐ, ա. Ժրաջան:

ԱՇԽԱՏԱԿԻՑ, ա. Գործակից, վաստակակից:

ԱՇԽԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ, ա. Ջանասէր, վաստակասէր, գործասէր, երկասէր, անխոնջ:

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Վաստակասիրաբար, երկասիրաբար, յօժարաբար, անձանձիր:

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ, չբ. Երկասիրել (սիրով աշխատել՝ նեղութիւն յանձն առնել):

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործասիրութիւն, ջանասիրութիւն: 2. Երկասիրութիւն, աշխատութիւն (աշխասիրուած գրաւոր գործ):

ԱՇԽԱՏԵԼ[1], տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԻՉ, ա. Խոնջական (յոգնեցնող):

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ջան, ճիգն, երկ, նեղութիւն, խոնջութիւն, խոնջանք, չարչարանք: 2. Տառապանք, վիշտ, ցաւ, աղէտ: 3. տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՇԽԱՐ, գ. Կոծ, ողբ, լալիւն, ճիչ, կական, վայումն, սուգ:

- ԱՇԽԱՐ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼ (1):

ԱՇԽԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼԻ:

ԱՇԽԱՐԱՀԵԾ, ա. Ողբալի, ցաւագին:

ԱՇԽԱՐԱՆ, գ. Կոծատեղի, լալետղ:

ԱՇԽԱՐԱՆՈՒԱԳ, ա. Ողբերգական:

ԱՇԽԱՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐ:

ԱՇԽԱՐԱՊԷՍ, մ. Ողորմաձայն:

ԱՇԽԱՐԱԽՈՐ, ա. Լալական:

ԱՇԽԱՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Աշխար դնել, կոծել, ողբալ, սգալ, լալ: 2. Զղջալ, զղջանալ, ապաշաւել, ստրջանալ:

ԱՇԽԱՐԵԼԻ, ա. Ողբալի, եղկելի:

ԱՇԽԱՐՀ, գ. 1. Տիեզերք: 2. Երկիր, տէրութիւն, թագաւորութիւն, պետութիւն: 3. Գաւառ, նահանգ: 4. Հաւաք. Մարդիկ, բազմութիւն: 5. Կենցաղավարութիւն, կեանք:

- ԸՍՏ ԱՇԽԱՐՀ ՀԱՆԵԼ. Արտաքսել, աքսորել:

ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Աշխարհապէս, աշխարհօրէն (աշխարհիկ կարգով):

ԱՇԽԱՐՀԱԲՆԱԿ, ա. գ. 1. Բնիկ (տուեալ երկրի՝ գաւառի բնակիչ): 2. Աշխարհական, գեղջուկ, շինական:

ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ, գ. Աշխարհագրութիւն, աշխարհահամար (մարդահամար):

- ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Յայտնի առնել, հռչակել, քարոզել: 2. Խայտառակել, նշաւակել:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՉ, ա. Տիեզերագոչ, բարձրաձայն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ, գ. ա. Աշխարհաստեղծ, երկրաստեղծ, արարչագործ, աշխարհաբար:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արարչագործել:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն, արարչութիւն, աշխարհաբարութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒԺԵԱԼ, ա. Աշխարհաքարոզ:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերագումար, երկրագումար, աշխարհաժողով, համաշխարհական:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ, նբ. Աշխարհագիր առնել (մարդահամար անցկացնել՝ կատարել):

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ: 2. Երկրագրութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԶԲՕՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ:

ԱՇԽԱՐՀԱԶՕՐ, ա. Համաշխարհազօր, աշխարհագումար:

ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ, ա. Երկրագումար, աշխարհագումար, աշխարհախումբ, աշխարհակոյտ:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԱԾ (փխ. ԱՇԽԱՐՀԱՀԱԼԱԾ), ա. մ. Վտարանդի:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ, ա. Աշխարհալիր, երկրալիր (աշխարհը լցնող):

ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, ա. Տիեզերալուր:

ԱՇԽԱՐՀԱԽՆԱՄ, ա. Աշխարհատած, աշխարհաշէն:

ԱՇԽԱՐՀԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ:

ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ, ա. Աշխարհածնունդ, համաշխարհիկ, բնիկ:

ԱՇԽԱՐՀԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ:

ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՎ, գ. Ովկիանոս:

ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ, ա. Աշխարհազբոս, աշխարհատանջ, խռովայույզ:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Տիեզերակալ, երկրակալ (աշխարհի տեր): 2. Ինքնակալ, բռնակալ: 3. Կուսակալ, կողմնապետ, կողմնապահ, կողմնակալ, իշխան: 4. Համատարած, աշխարհամած (աշխարհը պատող՝ ընդգրկող):

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերակալություն, ինքնակալություն, թագավորություն:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, ա. 1. Տիեզերական, համաշխարհական: 2. Աշխարհային, կենցաղական, երկրաւոր: 3. Երկրային, նյութեղէն, նյութական, մարմնաւոր: 4. Գեղջուկ, շինական: 5. Ժողովրդական, երկրակենցաղ, աշխարհիկ (մարդ):

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ (աշխարհական դառնալ):

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆՕՐԷՆ, մ. Աշխարհապէս (աշխարհականի կարգով):

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՐԳ, ա. Երկրաւոր, աշխարհային, աշխարհիկ:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՑ, ԱՇԽԱՐՀԱԿԵԱՑ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, աշխարհիկ:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՐ, ա. Կեղեքիչ, ապականիչ, արիւնարբու (աշխարհը լափող՝ կեղեքող):

ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՑՈՅՑ, ա. Տիեզերակեցոյց, տիեզերափրկող, փրկագործ, կենարար:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԻՐ, ա. 1. Աշխարհական, աշխարհային, աշխարհիկ, երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհակալ (աշխարհը կրող):

ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՅՏ, ա. 1. Աշխարհաժողով, տիեզերակոյտ, համագումար: 2. Համատարած, ընդարձակ:

ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Աշխարհաւեր, երկրակործան, կործանագործ, մահաբեր:

ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Աշխարհակործան (երկիրը կորստի մատնող):

ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՒԼ, ա. Ապականիչ (աշխարհը՝ մարդկանց կլանող՝ ոչնչացնող):

ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ:

ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅՐ, գ. Նախահայր:

ԱՇԽԱՐՀԱՀԵԾ, ա. Տիեզերահեծ:

ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՐԴ, գ. Աշխարհիկ, աշխարհական:

ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ, գ. Միջնաշխարհ, աշխարհայք:

ԱՇԽԱՐՀԱՄՈԼ, ա. Կենցաղասէր:

ԱՇԽԱՐՀԱՄՈՒՏ ԴՈՒՌՆ. Արքունիք:

ԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ, ա. 1. Երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհաբնակ (աշխարհի՝ երկրի բնակիչ):

ԱՇԽԱՐՀԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Համագումար, համախումբ, միաբան:

ԱՇԽԱՐՀԱՅՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ:

ԱՇԽԱՐՀԱՇԱՐԺ, ա. Երկրաշարժ (աշխարհը շարժող՝ սասանող):

ԱՇԽԱՐՀԱՇԷՆ, ա. 1. Աշխարհախնամ: 2. Կենցաղօգուտ: 3. Արարչագործ:

ԱՇԽԱՐՀԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Տիեզերապատ, երկրապարփակ (ծովի մասին):

ԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ:

ԱՇԽԱՐՀԱՊՈՂՈՏԱՅ, գ. Ամբոխաբեր (ընդարձակ ճանապարհ):

ԱՇԽԱՐՀԱՍԷՐ, ա. 1. Կենցաղասէր: 2. Հայրենասէր:

ԱՇԽԱՐՀԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, մարդկային:

- ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ (իմ), չբ. Աշխարհավար լինել, կենցաղավարել, քաղաքավարել:
ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենցաղավարութիւն, քաղաքավարութիւն (աշխարհի կարգով ապրելը):
ԱՇԽԱՐՀԱՏԱԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԽՆԱՄ:
ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՆՋ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ:
ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՐԱԾ, ա. Տիեզերատարած, աշխարհարձակ, համատարած:
ԱՇԽԱՐՀԱՏԵՍ, ա. 1. Աշխարհախնամ (աշխարհը խնամող՝ խնամակալող): 2. Ընդհանրական (աշխարհին տեսանելի, ամենքին ակներև):
ԱՇԽԱՐՀԱՏԷՐ, գ. Իշխան, Թագաւոր (աշխարհի՝ երկրի՝ գաւառի տէր):
ԱՇԽԱՐՀԱՏԻԿԻՆ, գ. Թագուհի (աշխարհի տիրուհի):
ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:
ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՇԽԱՐՀԱՐՁԱԿ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՐԱԾ:
ԱՇԽԱՐՀԱԻԱՆԴ, գ. Պանդոկք:
ԱՇԽԱՐՀԱԻԱՆԴԻԿ, գ. Պանդոկապետ:
ԱՇԽԱՐՀԱԻԵՐ, ա. Աշխարհակործան:
ԱՇԽԱՐՀԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերափայլ:
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՑԻ, ա. գ. Աշխարհաբնակ (աշխարհի քաղաքացի՝ բնակիչ):
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈԶ, ա. Տիեզերաքարոզ, տիեզերահռչակ, համաշխարհալուր:
ԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. գ. Աշխարհական, աշխարհամարդ:
ԱՇԽԱՐՀՕՐԷՆ, մ. ա. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ: 2. Համաշխարհական:
ԱՇԽԱՐՈՒՄՆ, գ. Աշխար (աշխարելը):
ԱՇԽԷՏ, ա. Շիկակարմիր (դեղնակարմրաւուն՝ ձի), երաշխ, ճարտուկ:
ԱՇԽՈՅԺ, ա. Արի, ուժեղ, զօրեղ, սաստիկ, բուռն:
ԱՇԽՈՅԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն:
ԱՇՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ:
ԱՇՆԱՅՆԻ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԻ:
ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Աշնային, աշնայնի, աշնանի:
ԱՇՆԱՆԱՅՔ, ա. Աշնանային (ծառերի մասին):
ԱՇՆԱՆԻ, ա. գ. մ. Աշնայնի (աշնանային. աշնան եղանակ. աշնանը):
ԱՇՆՈՒՏ, ա. Ջրոտ, ջրային:
ԱՇՏԱՆԱԿ, գ. Ծրագակալ, ճրագարան, բազմակալ, մոմեղինակալ:
ԱՇՏԱՆԱԿԱԿԻՐ, ա. Ծրագակիր:
ԱՇՏԱՆԱԿԵԼ, չբ. Հեծանել:
ԱՇՏԱՐԱԿ, գ. Ամբարտակ, բուրգն, դիտանոց:
ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Աշտարակաշէն, աշտարակաշինող:
ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշտարակաշինութիւն:
ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԷՆ, ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՂ, տե՛ս ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ:
ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՇՏԵԱՅ, գ. Աշտէ, նիզակ, տէգ:
ԱՇՏԵՆԱԻՈՐ, ա. Նիզակաւոր, տիգաւոր:
ԱՇՏԷ, տե՛ս ԱՇՏԵԱՅ:
ԱՇՏԻՃԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԻՃԱՆ:
ԱՇՏՈՒԺ, ա. Ջոր, չորաբեկ (չոր ու ցամաք հաց):
ԱՋԱԳԱՐ, ա. Աչացաւ (աչքերը ցաւոտ՝ հիւանդ):
ԱՋԱԳԵՂ, ա. Աչեղ:
ԱՋԱԼՈՒՐՋ, ա. 1. Վստահ, աներկիւղ, անկասկած, համարձակ, պարզերես: 2. Զգաստ, արթուն, զգոյշ:
ԱՋԱԼՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն, համարձակութիւն, աներկեւանութիւն, լրջամտանք:
ԱՋԱՌԱՆՔ, տե՛ս ԱՋԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱՋԱՌԵԼ, չբ. 1. Ակնածել, պատկառել: 2. Ակն առնուլ, աչս առնուլ, մարդահաճել:

ԱՉԱՌՈՒ, ա. 1. Ականատես, մարդահաճոյ: 2. Ականախտիտ, շլացուցիչ:
ԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՉԱՌՈՒՄՆ, գ. Աչառանք, ականատեսութիւն, մարդահաճոյութիւն:
ԱՉԱՐՁԱԿ, ա. Անյագ, ցանկասէր:
ԱՉԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն, ցանկասիրութիւն:
ԱՉԱՑԱՒ, ա. 1. տե՛ս ԱՉԱԳԱՐ: 2. Կոյր: 3. գ. տե՛ս ԱՉԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԱՉԱՑԱՒՈՒ, տե՛ս ԱՉԱՑՈՒ:
ԱՉԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչացաւ (աչքի ցաւ՝ հիւանդութիւն):
ԱՉԱՑՈՒ, ա. Կոյր, զաչացու:
ԱՉԵԱՑ, ա. Ականի (աչք ունեցող, տեսանող):
ԱՉԵՂ, տե՛ս ԱՉԱԳԵՂ:
ԱՉԵՂԷՆ, ա. Աչեայ, բազմակն:
ԱՉԻԿ, յոգն. ԱՉԿՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՉՔ:
ԱՉՔ (յոգն. ԱԿՆ[1]-ի), գ. Տեսանելիք, լուսարան, լիճ լուսոյ, ճրագարան տեսութեան:
- ԱՉՔ ՀՈԳՒՈՅ՝ ՄՏԱՑ. Իմացականութիւն, աւագ աչք:
- ԱՉՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՉԱՌԵԼ:
- ԱՉՍ ԱՐՁԱԿԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ակն դնել (աչք տնկել):
- ԿԱԼ ԱՉԱՑ. Կուրանալ:
ԱՊԱ, ա. գ. 1. Ապագայ, ապառնի: 2. մ. Յետոյ, այնուհետեւ, և յառաջ: 3. շ. Ուրեմն: 4. շ. Իսկ:
ԱՊԱԲԱԼՍԱՄՈՆ, ԱՊԱԲԱՂՍԱՄՈՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԱՊԱԲԱՆ, ա. Անբան (պատասխանելու անկարող):
ԱՊԱԲԱՆԵԱԼ, ա. Անխօս (անպատասխան մնացած):
ԱՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատասխանատուութիւն, ջատագովութիւն, պաշտպանութիւն: 2. Պապանձումն (անպատասխան մնալը):
ԱՊԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն, տարագնացութիւն, գաղթ (հրեաների ելքի մասին Եգիպտոսից):
ԱՊԱԳԱՅ, ա. գ. Ապա, ապառնի:
- ՅԱՊԱԳԱՅՍ ԻՄՆ, մ. Յետոյ:
ԱՊԱԳՈՎ, ա. Անգովելի, արհամարհելի:
ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ, գ. Անարգանք, արհամարհանք:
ԱՊԱԳՈՎԵԼ, նբ. Անարգել, պարսաւել, դսրովել:
ԱՊԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ:
ԱՊԱԳՈՐԾ, ա. Անգործ, անկատար:
ԱՊԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաժարութիւն, հրաժարումն:
ԱՊԱ ԵԹԷ, շ. Ապա թէ, իսկ եթէ:
- ԱՊԱ ԵԹԷ ՈՉ, տե՛ս ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ:
ԱՊԱԶԷՆ, ա. Անզէն, տկար (զէնքից զուրկ):
- ՅԱՊԱԶԷՆ, մ. Անզէն (առանց զէնքի):
ԱՊԱ ԹԷ, տե՛ս ԱՊԱ ԵԹԷ:
- ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ, շ. Ապա եթէ ոչ (իսկ եթէ ոչ, հակառակ դէպքում):
ԱՊԱԹՈՅՆ, ա. Անթոյն:
ԱՊԱԺԱՄ, ա. մ. Անժամանակ, տարաժամ:
ԱՊԱԺԱՄԱՆ, ա. մ. 1. Անժամանակ, տարաժամ, ապաժամ: 2. փխբ. Անպէտ, վատթար, անարգ:
ԱՊԱԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն, անպիտանութիւն, յոռութիւն:
ԱՊԱԺԱՄԵԱՆ, ա. Մանկահասակ, նորածին:
ԱՊԱԺՈՅԺ, ա. 1. Անժուժելի, անտանելի, մանաւանդ՝ արիւնաշաղախ, արիւնաթաթաւ: 2. գ. Արիւն (մանաւանդ՝ թափուած):
ԱՊԱԺՈՒԺԱԽՈՀ, ա. Արիւնարբու:
ԱՊԱԼԵՐ, ԱՊԱԼԵՐԿ, ա. Ամայի, անբերրի, անապատ, ապառաժուտ:
ԱՊԱԽՏ, ա. 1. Անսուրբ, պիղծ: 2. Անշնորհակալ, ապաշնորհ, ապերախտ: 3. Խարդախ, սուտ (կեղծ):

- ԱՊԱԽՏ ԱՌՆԵԼ. Զանց առնել, արհամարհել, խոտել:

- ԱՊԱԽՏ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, անպիտանալ:

ԱՊԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Ապերախտ, երախտամոռաց:

ԱՊԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, ապախտիք:

ԱՊԱԽՏԵԼ, տե՛ս ԱՊԽՏԵԼ:

ԱՊԱԽՏԻՔ, տե՛ս ԱՊԱԽՏԱՒՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ապակէգործ:

ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապակէգործութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ապականարար, ապականացուցիչ, խանգարիչ, վնասակար: 2. Զազրագործ, պղծագործ:

ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագործութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՅԾ, ա. Մահաբեր (ապականող և քայքայող):

ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն, մահաբերութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ:

ԱՊԱԿԱՆԱԿԻՐ, ա. Եղծանելի, ապականացու:

ԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ, ա. 1. Ապականական, ապականելի, ապականակիր, եղծանելի: 2. Մահկանացու, եղծական, անցաւոր: 3. տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականագործ, ապականիչ:

ԱՊԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Անհետ առնել, վերացուցանել, կորուսանել, ջնջել, սատակել: 2. Եղծանել, խանգարել, աւերել, խաթարել, վնասել: 3. Պղծել, աղտեղել, արատել:

ԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ:

ԱՊԱԿԱՆԻՉ, ա. Ապականարար, եղծագործ, աւերիչ, խանգարիչ:

ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կորուստ, կոտորած, մահ: 2. Եղծումն, եղծուած, խանգարումն: 3. Պղծութիւն, գարշութիւն:

- ՅԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Ապականել:

ԱՊԱԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Ապականութիւն (ապականուելը):

ԱՊԱԿԷԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԷԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱԿԻ, գ. 1. Ապիկի: 2. Շիշ: 3. Բաժակ, գաւաթ (գինու):

ԱՊԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՀ:

ԱՊԱՀԱՐԱԶԱՆ, ԱՊԱՀԱՐԶԱՆ, գ. Արձակմանն (ապահարզանագիր):

ԱՊԱՀԱՐԿ, տե՛ս ԱՆՀԱՐԿ:

ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան, առամսեայք, տեռատեսութիւն:

ԱՊԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏ (3):

ԱՊԱՀԻՒՊԱՏԻԿՈՍ, գ. Ապուհիւպատ (փոխհիւպատոս):

ԱՊԱՀՈՎ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:

ԱՊԱՁԱՅՆ, ա. Անձայն, լուռ:

ԱՊԱՁԵՌՆ, ա. Ձեռնունայն, դատարկաձեռն, անօգնական, չքաւոր, աղքատ:

ԱՊԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն, չքաւորութիւն:

ԱՊԱՇԱՒ, գ. 1. Զեղջ, զղջումն, ստըրջանք: 2. ա. Զղջալի, զղջական: 3. Աչխարելի, եղկելի, թշուառ:

- ԱՊԱՇԱՒ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՊԱՇԱՒԵԼ:

ԱՊԱՇԱՒԱՆՔ, գ. 1. Ապաշխարութիւն: 2. Ստրջանք, զղջութիւն:

ԱՊԱՇԱՒԵԼ, չբ. նբ. 1. Զղջանալ, զղջալ, փաշաման կրել, ստրջանալ: 2. Անխայել, խղճալ, կարեկցել, կարեկից լինել:

ԱՊԱՇԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշաւանք (ապաշաւելը):

ԱՊԱՇԽԱՐԵԼ, չբ. նբ. Խոստովանել, ապաշաւել:

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն, ապաշաւանք:

ԱՊԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ:

ԱՊԱՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն (ապաշնորհ լինելը):

ԱՊԱՇՈՒՔ, ա. Անշուք, անփառունակ:

ԱՊԱ ՈՒՐԵՄՆ, շ. 1. Ուրեմն, ապա, ուստի: 2. մ. Յետոյ ուրեմն, ուր ուրեմն, ի վերջոյ:

ԱՊԱՋԱՆ, ա. Անջան, անհոգ (ջանք չթափող):

ԱՊԱՌԱԺ, գ. ա. 1. Քարաժայռ, վէմ, սալ, խարակ: 2. Ապառաժուտ, երիզուտ, քարուտ, վիմուտ, առապար: 3. Արաստոյ, կարծր: 4. փխբ. Քարասիրտ, խստասիրտ, անողոք:

ԱՊԱՌԱԺԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ (ապառաժ դառնալ):

ԱՊԱՌԱԺՈՒՏ, տե՛ս ԱՊԱՌԱԺ (2, 3):

ԱՊԱՌՆԻ, տե՛ս ԱՊԱԳԱՅ:

ԱՊԱՌՈՒՄ, ա. 1. Վայրագ, դաժան, բիրտ, խիստ, տմարդի: 2. Յանդուգն, անամօթ, ժպիրհ, անպատկառ, լիրբ, անզգամ: 3. Անկարգ, տարապայման, սաստիկ:

- ԱՊԱՌՈՒՄՍ, մ. Յանդգնաբար:

ԱՊԱՍՈՎԹ, գ. Ապացոյց, օրինակ:

ԱՊԱՍՈՑԵԼ, նբ. Բացասոցել, ժխտել, ապուսել:

ԱՊԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացասումն, ապուսութիւն (ապասոցելը):

ԱՊԱՍՏԱՆ, գ. 1. Ապաւէն, պատսպարան: 2. ա. Ապաստանեալ, ապաւինեալ, վըստահացեալ, յեցեալ: 3. Վահան, ասպար:

- ԱՊԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ, 1. Ապաւինել: 2. Յանձն առնել, յանձնել (վստահելով յանձնել մեկին):

- ԱՊԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ. Ապաստանել, պատըսպարել, ապաւինել, վստահել:

ԱՊԱՍՏԱՆԱՊԱՀ, ա. Յապահով, անքոյթ (ապաստանում պահուած):

ԱՊԱՍՏԱՆԵԼ[1], տե՛ս ԱՊԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ (2):

ԱՊԱՍՏԱՆԵԼ[2], չբ. Ապաստան լինել, ապաւինել, վստահել:

ԱՊԱՍՏԱՆԻՉ, ա. Ապաւէն (ապաստան տուող):

ԱՊԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւինութիւն (ապաստանելը):

ԱՊԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱՏ, ա. Շէն:

ԱՊԱՏԵԼ, նբ. Ի բաց հատանել (կտրելով զատել՝ բաժանել):

ԱՊԱՏՈՀՄ, ԱՊԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՆՏՈՀՄ:

ԱՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունաբանութեամբ) Բացատրութիւն, մեկնութիւն:

ԱՊԱՐԱՀ, ա. 1. Դաշտանիկ, տեռատես: 2. գ. Ապահարութիւն, ապարահութիւն, դաշտան:

ԱՊԱՐԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ, գ. Քօղէք, բազկանոց, կշտապանակ:

ԱՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Պալատ: 2. Տուն, յարկ:

ԱՊԱՐԱՍԱՆ, ա. Անսանձ, աներասան, փխբ. անհնազանդ, յանդուգն, անզգամ, անողոք:

ԱՊԱՐԱՍԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՍԱՆԱԲԱՐ:

ԱՊԱՐԱՍԱՆԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, անհնազանդել, ըմպահկել:

ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒՄՆ, գ. Յանդգնութիւն, անսաստութիւն, ստամբակութիւն, ամբարտաւանութիւն (ապերասան լինելը, ապերասանելը):

ԱՊԱՐԹԱՆԱԿԱՆ, ա. Գոռոզ, հպարտ, յանդուգն:

ԱՊԱՐԹԱՆԵԼ, չբ. Յոխորտալ, գոռոզանալ, մեծամտել, փքնուլ:

ԱՊԱՐՕՇ, գ. Արտախուրակ, վարշամակ (գլխի փաթոյթ):

ԱՊԱՑՈՅՑ, գ. Փաստ, հաւաստիք, տարացոյց:

ԱՊԱՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՑՈՅՑ:

ԱՊԱՒԱՆԴԱԿ, գ. Պարան, չուան, առասան (մանաւանդ՝ վրանի):

ԱՊԱԻԱՌ, գ. Աղբ, կղկղանք, արտաթորություն:

ԱՊԱԻԱՍԻԿ, գ. Պայուսակ, մախաղ:

ԱՊԱԻԱՐՏԱԿ, գ. Արգանդ:

ԱՊԱԻԵԼ, տե՛ս ՅԱՊԱԻԵԼ:

ԱՊԱԻԷՆ, գ. 1. Ապաստան, պատսպարան: 2. Հովանավոր, պահապան, օգնական:

ԱՊԱԻԺԵԼ (իմ), չբ. Արտաթորել, վիժել:

ԱՊԱԻԻՆԵԼ[1], նբ. Ապաւինեցուցանել (ապաւինել տալ):

ԱՊԱԻԻՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Ապաստանել, ապաստան լինել:

ԱՊԱԻԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւէն, ապաստան, պատսպարան, պաշտպանություն, օգնականություն:

ԱՊԱՔԷՆ, եղբ. Արդարև, յիրաւի, անշուշտ, անտարակույս:

ԱՊԱՔԷՆ ՑԱՊԱՔ, տե՛ս ԱՊԱՔԷՆ:

ԱՊԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՔԻՆԵԼ:

ԱՊԱՔԻՆԵԼ, նբ. 1. Բուժել, առողջացուցանել, ողջացուցանել: 2. Սփոփել, ամոքել: 3. Փարատել, ցրել: 4. չբ. Առողջանալ, ողջանալ:

ԱՊԱՔԻՆԻՉ, ա. Բուժիչ, փարատիչ:

ԱՊԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկություն, առողջություն (ապաքինելը, ապաքինուելը):

ԱՊԵՆԻԱԶ, ա. 1. Աննիազ, անկարօտ: 2. Անսպառ:

ԱՊԵՐԱԽՏ, ա. 1. Երախտամոռաց, երախտակորույս, ապաշնորհ, անշնորհակալ: 2. Աներախտի (որի երախտիքը չի ճանաչուել):

ԱՊԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշնորհություն, անշնորհակալություն, անշնորհություն:

ԱՊԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՍԱՆ:

ԱՊԵՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԻԿԱՐ, ա. Անկար, անկարող, անզօր, անձեռնհաս, տկար:

ԱՊԻԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարություն, անկարություն:

ԱՊԻԿԻ, տե՛ս ԱՊԱԿԻ:

ԱՊԻՀԱՐԿԵԼ, նբ. Արհամարհել, պախարակել (հարկաւոր չհամարել):

ԱՊԻՄԱԿ, ա. Անզգամ:

– ՅԱՊԻՄԱԿՍ, մ. Անզգամաբար:

ԱՊԻՐԱՏ, ա. 1. Անտեղի, անյարմար, անպատշաճ, անվայելուչ: 2. Անիրաւ, անարդար, անզգամ, չար:

ԱՊԻՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, յանիրաւի:

ԱՊԻՐԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարալեզու, չարախօս:

ԱՊԻՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Ապիրատել, չարանալ, անզգամել, անիրաւանալ, անիրաւել:

ԱՊԻՐԱՏԵԼ[1], նբ. Անիրաւել, վնասել:

ԱՊԻՐԱՏԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՊԻՐԱՏԱՆԱԼ:

ԱՊԻՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիրաւություն, չարություն, անզգամություն, անտեղություն:

ԱՊԽՏԵԼ, նբ. Ապախտել (ապուխտ դարձնել):

ԱՊՇԱՆԱԼ, ԱՊՇԵԼ (իմ), չբ. Անզգայել, ցնորել, յիմարել, թմբրել, հիանալ, յապուշ դառնալ՝ լինել:

ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յապուշ առնել, անզգայացուցանել, թմբրեցուցանել, յիմարեցուցանել, հիացուցանել:

ԱՊՇՈՊ, գ. Աղմուկ, շփոթ, խռովություն:

ԱՊՇՈՊԵԼ[1], նբ. Յափշտակել, շորթել, կորզել, խլել:

ԱՊՇՈՊԵԼ[2] (իմ), չբ. Խռովել, ամբոխել, շփոթել:

ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբրություն, հիացություն, արհաւիրք, պակուցումն:

ԱՊՈՍԵԼ, ԱՊՈՍՄՆԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՑԵԼ:

ԱՊՈՒՀԻՒՊԱՏ, տե՛ս ԱՊԱՀԻՒՊԱՏԻԿՈՍ:

ԱՊՈՒՇ, ա. Անզգայ, անմիտ (ուշքից զուրկ):

– ԱՊՈՒՇ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Վարանել, տարակուսել:

- ՅԱՊՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ՅԱՊՈՒՇ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵԼ:
ԱՊՈՒՌ, գ. Աւար, կողոպուտ:
ԱՊՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՑԵԼ:
ԱՊՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊՌԵԼ, նբ. Աւարել, կողոպտել, յափշտակել:
ԱՊՍՊԱՐԵԼ, նբ. Տալ, յանձնել, աւանդել, փոխանցել, նուիրել:
ԱՊՍՏԱՄԲ, ա. Անհնազանդ, խռովարար, խազմարար, բռնաւոր, բռնակալ:
ԱՊՍՏԱՄԲԱԿԱՆ, ա. Ապստամբողական:
ԱՊՍՏԱՄԲԵԼ, չբ. Ընդվզել, վտարանջել, հեստել, անսաստել, ըմբոստանալ, նշկահել:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՂ, ա. Ապստամբ:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՍՏԱՄԲԱԿԱՆ:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն (անհնազանդ՝ ապստամբ լինելը, ապստամբելը):
ԱՊՏԱԿ ԱԾԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԱԼԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԵԼ, նբ. Ապտակ ածել, ապտակալից առնել, ապտակակոծ առնել (ապտակ տալ՝ հասցնել, ապտակելով ծեծել):
ԱՊՐԱՆՔ, գ. Ապրումն, փրկութիւն, ազատութիւն:
ԱՊՐԱՍԱՄ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԱՊՐԱՑՈՒ, ա. Ապրեցուցիչ (ապրեցնող, փրկող):
ԱՊՐԵԼ, չբ. 1. Ձերծանել, պրծանել, ճողոպրել (կենդանի մնալ): 2. Ն. տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՊՐԵՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:
ԱՊՐԵՑՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱՊԷՍ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փրկել, ազատել, զերծուցանել, պրծել, կեցուցանել, պահպանել (կենդանի պահել):
ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑԻՉ, ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Փրկիչ, ազատիչ, կեցուցիչ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱՊԷՍ, մ. Ապրեցողապէս, կեցուցչաբար, փրկողաբար (իբրև փրկիչ՝ ազատարար՝ կենարար):
ԱՊՐԹԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԹԱՆԱԿԱՆ:
ԱՊՐԻՇԻՄԻ կամ ԱՊՐԻՇՄԻ, ա. Մետաքսեայ:
ԱՊՐԻՇՈՒՄ, գ. Մետաքս:
ԱՊՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ:
ԱՊՐՈՒՍՏ, գ. 1. տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ: 2. Ուտեստ, կերակուր:
ԱՋ, գ. 1. Աջակողմն, աջակոյս (աջ կողմը): 2. ա. Աջական, աջակողմեան, աջին, աջոյ, աջու (աջ կողմի):
ԱՋԱԹԵՒ, ա. Աջ (աջ թևում գտնուող):
ԱՋԱԿՈՂՄԵԱՆ, տե՛ս ԱՋ (2):
ԱՋԱԿՈՂՄՆ, ԱՋԱԿՈՅՍ, տե՛ս ԱՋ (1):
ԱՋԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Օգնել, նպաստել, սատարել, բաղկացու լինել (աջակից լինել):
ԱՋԻՆ, տե՛ս ԱՋ (2):
ԱՋՈՂ, ա. 1. Յաջող, յարմար, լաւ, ուղիղ, դիւրին: 2. Վարժ, հմուտ, ճարտար:
ԱՋՈՂԱԿ, ա. 1. Աջողաձեռն, ճարտար, հմուտ, վարժ: 2. Յաջող, յարմար, լաւ:
ԱՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Աջողակ (աջողութիւն բերող):
ԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողաձեռնութիւն, ճարտարութիւն, բարեմասնութիւն (աջողակ լինելը):
ԱՋՈՂԱՁԵՌՆ, ա. Աջողակ, աջող (յաջող՝ հմուտ՝ ճարտար ձեռք ունեցող):
ԱՋՈՂԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողակութիւն, ճարտարութիւն (աջողաձեռն լինելը):

ԱՋՈՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՋՈՂԵԼ (իմ):
ԱՋՈՂՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՋՈՂՈՒԱԾ:
ԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՋՈՅ, ԱՋՈՒ, տե՛ս ԱՋ (2):
ԱՌ, գ. 1. Առումն, գրաւումն: 2. Յափըշտակումն, կողոպուտ, աւար: 3. Կաշ, կարասի:
- ԱՌ ԱՒԱՐ. 1. Աւարառութիւն (աւար առնելը): 2. Աւար, կողոպուտ:
ԱՌԱԳԱՍՏ, գ. 1. Վարագոյր, ծածկոց: 2. փխբ. Պատրուակ, ծածկոյթ, քօղ: 3. Հարսնարան, վարագուրաձիգք:
ԱՌԱԳԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար (ոչ պարզօրէն):
ԱՌԱԳԱՍՏԱՍՊԱՍ, ա. գ. Փեսաւէր:
ԱՌԱԳԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Վարագուրել: 2. փխբ. Քօղարկել, պատրուակել, թաքուցանել, պարտակել:
ԱՌԱԳԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՌԱԳԱՍՏ:
ԱՌԱԴՐԵԼ, նբ. Յաւելուլ, կցել:
ԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱԹՈՒՐ ԿՈԽԱՆ ԱՌՆԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ ԿՈԽԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Կոխան առնել, կոխել (ոտքի տակ առնել, կոխոտել):
ԱՌԱԾ, գ. 1. (կրօն.) Յայտնութիւն, տեսիլ (երկնային ներշնչում): 2. Ասացուած (կարճ՝ իմաստալից):
ԱՌԱԾԱՆԵԼ, չբ. Պտուտել, դառնալ, յետս դառնալ:
ԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԾ (1):
ԱՌԱԿ, գ. 1. Առած: 2. Առեղծուած, առակահարցուած (հանելուկ): 3. Օրինակ, ձև, յարացոյց, նախատիպ, եղանակ, կերպ: 4. Ծանակ, նշաւակ, նախատինք, խայտառակութիւն: 5. ա. Խայտառակ:
ԱՌԱԿԱԲԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍԵԼ:
ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակաբան, առակախօսութիւն, առակումն (առակներով խօսելը):
ԱՌԱԿԱԽՕՍ, ա. 1. Առակապատում, առակարկու: 2. Առակական, առակաւոր:
ԱՌԱԿԱԽՕՍԵԼ, չբ. նբ. Առակաբանել, առակել:
ԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՒՈՐ (1):
ԱՌԱԿԱՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱԿ (2):
ԱՌԱԿԱՅՔ, գ. Հանդերձեալք (առաջիկայ լինելութիւնները):
ԱՌԱԿԱՆԵԼ, նբ. Խնուլ, փակել:
ԱՌԱԿԱՆԻ, գ. յոգն. Առակք:
ԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն: 2. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
ԱՌԱԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍ (1):
ԱՌԱԿԱՊԷՍ, մ. Այլաբանաբար (առակի ձևով):
ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍ (1):
ԱՌԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Առակական, առակօրինակ, խորհրդաւոր (առակի ձև՝ բնոյթ ունեցող): 2. Խայտառակ:
ԱՌԱԿԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԵԼ (2):
ԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Առակախօսել: 2. Առակաւորել: 3. Ցուցանել, նշանակել, յայտ առնել: 4. Խայտառակել, նշաւակել:
ԱՌԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Առակաբանութիւն (առակ ասելը): 2. Խայտառակութիւն (խայտառակելը):
ԱՌԱԿՌՈՒՆՔ, գ. Հակառակութիւն:
ԱՌԱԿՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՒՈՐ (1):
ԱՌԱՄՍԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌ ԱՅԺՄ, տե՛ս ԱՅԺՄ-ի տակ:
ԱՌԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դէպ լինել, հանդիպել, պատահել:
ԱՌԱՆՁԻՆ, ԱՌԱՆՁԻՆՆ, ա. մ. 1. Սեպհական, մասնաւոր, անձնական, յատուկ (իր անձի համար): 2. Ինքնին, իւրովի, ըստ ինքեան, ինքն ըստ ինքեան: 3. Ջատ, ուրոյն, մեկուսի, անջատ: 4. Որիշ, տարբեր: 5. Միայն, միայնակ:

ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ, մ. Առանձնապէս, առանձնակի, մեկնակի:
ԱՌԱՆՁՆԱԳՈՐԾ, ա. Իւրուրոյն, յատկական:
ԱՌԱՆՁՆԱԿ, ա. 1. Առանձին, յատուկ, մասնաւոր, սեպհական: 2. մ. Առանձինն, առանձնաբար, ուրոյն:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անձնական, սեպհական, մասնաւոր, յատուկ: 2. Զատ, ուրոյն: 3. Անմասն, անբաժ: 4. Մեկուսի, միայնակեաց, միանձնական: 5. մ. Առանձինն, առանձնաբար:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սեպհականութիւն (ստացուածքի՝ տան ևն): 2. Միայնակեցութիւն:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՑ, ա. Միայնակեցական:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԻ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՆՁՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՆՁՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ:
ԱՌԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Զատանալ, մեկուսանալ, միայնանալ: 2. Զանազանանալ, տարբերել: 3. Օտարանալ (անմասն՝ օտար մնալ): 4. տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ:
ԱՌԱՆՁՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՆՁՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեկուսացուցանել:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. (ածբ.) Անձնաւոր, եռանձնեայ:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Յատուկ, սեպհական, առանձնական:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԻՑ, ա. (ածբ.) Բնաւորակից, գոյակից, էակից, իսկակից:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. (ածբ.) Ենթակայանալ, անձնաւորել:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն, զանազանութիւն, տարբերութիւն: 2. Անձնաւորութիւն (առանձին անձ լինելը), ինքնութիւն, իսկութիւն:
ԱՌԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնուլ, ընտանձնել, ընդունել:
ԱՌԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն, յատկութիւն, զանազանութիւն:
ԱՌԱՆՑ, նխդ. Թանց, թարց:
ԱՌԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՑԻԿ:
ԱՌԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Զանցանել, հնանալ: 2. Զառամանալ, ծերանալ: 3. Զառանցել, բանդագուշել, ցնորել, բաջաղել, շաղփաղփել:
ԱՌԱՆՑԱՆՔ, ԱՌԱՆՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զառանցանք, բանդագուշանք, բաջաղանք:
ԱՌԱՆՑԻԿ, ա. Առասպելական, մտացածին:
- ԱՌԱՆՑԻԿ ԾԱՌ. Առասպել:
ԱՌԱՆՑՔ, գ. 1. Անցք (անցնելու համար թողած դատարկ տեղ): 2. Նիգ: 3. Սռնակ:
ԱՌԱՇՈԳ, տե՛ս ԱՌՈՇՈԳԻ:
ԱՌ ԱՉՍ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
ԱՌԱՉՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերևութիւն, մակերևոյթ:
ԱՌ ԱՉՕՔ, մ. 1. Դէմ ի դէմ: 2. Երևութաբար:
ԱՌԱՊԱԳԱՑ, ա. գ. Ապագայ:
ԱՌԱՊԱՐ, ա. գ. Երիզուտ, ապառաժուտ, քարուտ, դժուարուտ, անհարթ, անկոխ (տեղ):
ԱՌԱՋ, գ. 1. Դէմ (առջևի կողմը): 2. Սկիզբն: 3. Ծիւղ, մասն:
- ԱՌԱՋՍ ԱՌՆՈՒԼ. Սկսանել:
ԱՌԱՋԱԲԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ:
ԱՌԱՋԱԴԻՐ, ա. 1. (քեր.) Նախադասական (բառի առջևից դրուող՝ դրուած): 2. գ. տե՛ս ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Յայտ առնել, հրապարակել:
ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադիր, առաջաւորութիւն (մատուցուող նուէր՝ ընծայ): 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 3. Դասաւորութիւն, կարգ: 4. Առաջարկութիւն: 5. (քեր.) Նախադրութիւն (առաջադաս՝ նախադաս լինելը):
ԱՌԱՋԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԽԱՂԱՑ:

ԱՌԱՋԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԻԹ (1):
ԱՌԱՋԱԾԻՆ, ա. գ. Առաջնածին, անդրանիկ:
ԱՌԱՋԱԿԱՑ, ա. գ. 1. Առաջակաց, զառաջաւոր, գլխաւոր, վերակացու, պարագլուխ: 2. Առաջք (առջեւի կողմը): 3. տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՑ:
ԱՌԱՋԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՌԱՋԱԿԱՑ (1):
ԱՌԱՋԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխաւորութիւն, վերակացութիւն (առաջակաց լինելը): 2. (տրամ.) Առաջարկութիւն, նախադասութիւն:
ԱՌԱՋԱՋԱՅՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՋԱՅՆ:
ԱՌԱՋԱՋԻԳ, ա. Երկայնաձեւ:
ԱՌԱՋԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆ:
ԱՌԱՋԱՆԻՒԹ, գ. Սկզբնապատճառ (սկզբնաղբիւր):
ԱՌԱՋԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Յառաջամարտիկ: 2. Պահապան, գիշերապահ:
ԱՌԱՋԱՊԱՀԵՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:
ԱՌԱՋԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Երախայրիք:
ԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջարկումն (առաջարկելը): 2. Դիտաւորութիւն: 3. Յառաջատութիւն, յառաջադիմութիւն: 4. Գործ, գործառնութիւն, ձեռնարկութիւն: 5. Առարկուած, խնդիր, առած, առեղծուած: 6. (տրամ.) Նախադասութիւն (ամփոփ ձեւակերպուած սկզբունք): 7. Սփածանելի, ծածկոյթ:
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Առաջարկութիւն (առաջարկելը):
ԱՌԱՋԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Առաջին, նախկին: 2. Երախայրիք: 3. Զառաջաւոր (առաջը դրուած): 4. Առաջակաց, գլխաւոր: 5. Յառաջընթաց, սուրհանդակ:
ԱՌԱՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադրութիւն, երախայրիք (նուիրուած առաջին պտուղ): 2. Առաջնորդութիւն, տիրապետութիւն:
ԱՌԱՋԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՌԱՋԵԱՒ, մ. Առաջեւ, առաջի:
ԱՌԱՋԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԵԼ:
ԱՌԱՋԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՋԵԱՒ:
- ԶԱՌԱՋԵՕՔ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Ընդ առաջ գալ՝ ելանել, հանդիպել:
ԱՌԱՋԸՆԹԱՑ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՑ:
ԱՌԱՋԻ[1], ա. Առաջին, նախկին:
ԱՌԱՋԻ[2], նխդ. մ. 1. Զառաջեաւ, հանդէպ, յանդիման, դէմ յանդիման: 2. Յառաջ քան: 3. Ընդդէմ, հակառակ: 4. Յաչս (աչքի առաջ, ներկայութեամբ):
- ԱՌԱՋԻ ԱԾԵԼ. Մտածել, զմտաւ ածել (աչքի՝ մտքի առաջ բերել):
- ԱՌԱՋԻ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ. Յառաջարկել, յառաջադրել, առարկանել, մատուցանել:
- ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ. Բուռն հարկանել, ի գործ արկանել, ձեռնամուխ լինել, ձեռնարկել:
- ԱՌԱՋԻ ԴՆԵԼ. 1. Ի մտի դնել, յանձն առնուլ, դիտել (աչքի առաջ ունենալ): 2. տե՛ս ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ:
- ԱՌԱՋԻ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, դիմադրել, տոկալ:
ԱՌԱՋԻԱԿԱՑ, ա. Յառաջակաց:
ԱՌԱՋԻԿԱՑ, ա. 1. Մերձակայ, մօտակայ, ներկայ: 2. Ապագայ, հանդերձեալ:
- ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՍՆ կամ ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՆ, մ. Առ յապայ, այսուհետեւ:
ԱՌԱՋԻՆ, թ. ա. 1. Առաջնորդ, առաջներորդ: 2. Սկզբնական, վաղեմի, նախկին, նախնական, կանխագոյն, հնագոյն, բարձրագոյն: 3. Անդրանիկ: 4. Երախայրիք: 5. Գլխաւոր, պատուաւոր: 6. Լաւագոյն, ազնուագոյն: 7. մ. Նախ, մի (թուարկութեան ժամանակ՝ սկզբինը):
- ԱՌԱՋԻՆՔ, գ. Նախնիք:
ԱՌԱՋՆԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՆԴՐԱՆԿԱԾԻՆ:
ԱՌԱՋՆԱԿ, ա. 1. Առաջին, նախկին, սկզբնական: 2. Առաջնորդ, հեղինակ:

ԱՌԱՋՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, գլխաւոր, իշխան: 2. Իշխանական, առաջնորդական:
ԱՌԱՋՆԱՅԻՆ, ա. Առաջին, առաջնակ, սկզբնական:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՀ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Նախապատում, նախաճառ:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՐԳԵՒ, գ. Երախայրիք (առաջին պարգև):
ԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱԽԿՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՋՆԱՊՏՈՒՂՔ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:
ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾ, ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ա. Նախաստեղծ, նախաստեղծեալ:
ԱՌԱՋՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, գլխաւորութիւն:
ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1]:
ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1], թ. ա. Առաջին, առաջներորդ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1], գ. 1. Ճանապարհացոյց: 2. Ուղղիչ, վարիչ, հեղինակ, իշխան, վերակացու, պարագլուխ, պետ: 3. Կնքահայր: 4. Մատենագիր, պատմիչ, օրէնսուսոյց: 5. Սկզբնապատճառ, ուսուցիչ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. գ. Առաջնորդապետ (գլխաւոր առաջնորդ):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Առաջնական, իշխանական, (առաջնորդին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանասիրութիւն (առաջնորդ լինել՝ սիրելը):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼ, չբ. նբ. Ուղղել, վարել, ղեկավարել, կառավարել, հովուել (առաջնորդ՝ ուղեցոյց լինել):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՉ, ա. գ. Առաջնորդ, հեղինակ (որ առաջնորդում է):
ԱՌԱՋՈՅ, մ. 1. Առաջի: 2. Յառաջուստ: 3. Մերձ ընդ մերձ (շատ շուտով, մօտ ապագայում): 4. Առժամայն:
- ԱՌԱՋՈՅ ՔԱՆ. Նախ քան, յառաջագոյն քան:
ԱՌԱՋՈՒ, ա. մ. Յառաջագոյն:
ԱՌԱՋՈՒՍՏ, մ. 1. Յառաջնմէ, յառաջագոյն: 2. Յառաջուստ:
ԱՌԱՋՔ, տե՛ս ԱՌԱՋ:
ԱՌԱՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հասարակ (անուն): 2. Հոչական (կոչական): 3. Հանդիսական (խօսք, երգ):
ԱՌԱՍԱՆ, գ. Չուան, ճոպան, պարան, առատուկ, չաղամաթ, քուղ, լար, թել:
ԱՌԱՍԱՆԵԼ, ն. Արտասանել, ճառել, խօսել:
ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, բան, ճառ: 2. Առոգանութիւն:
ԱՌԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ: 2. Անուանակոչութիւն, յորջորջումն:
ԱՌԱՍԵԼ, նբ. Անուանել, յորջորջել, կոչել, ասել:
ԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կոչումն, յորջորջումն, անուանադրութիւն: 2. Ասացուած, բան, ճառ: 3. Բառ:
ԱՌԱՍՊԵԼ, գ. 1. Առասպելաբանութիւն: 2. Աւանդութիւն (ժողովրդական զրոյց): 3. Առակ: 4. Առած: 5. Առեղծուած (հանելուկ): 6. Նշաւակ (ծաղրի առարկայ):
- ԱՌԱՍՊԵԼ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆ, գ. ա. 1. Առասպելախօս, առասպելարկու: 2. Առասպելական:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Առասպելել, բանկնարկել:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպել, առասպելարկութիւն:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳԻՐ, ա. գ. Առասպելարկու:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաստեղծուած:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Առասպելապատում, ստայօղ, մտացածին (առասպելի բնոյթ ունեցող): 2. Առասպելաբան:
ԱՌԱՍՊԵԼԱՆՈՒՆ, ա. Ստայօղ (առասպելական անունով):
ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստապատիր (առասպելներով պատրող):
ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ (1):
ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Առասպելագործել:
ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒ, ա. Առասպելաբան, առասպելագիր:
ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաբանութիւն, առասպելագրութիւն:
ԱՌԱՍՊԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:
ԱՌԱՍՏԱՂ, գ. 1. Ձեղուն: 2. փխբ. Երկինք:
ԱՌԱՍՏԱՂԱԿԱԼ, գ. Տախտակամած:
ԱՌԱՏ, ա. 1. Շատ, բազում: 2. Յորդ: 3. Լի, անսպառ, անպակաս: 4. Առատաբաշխ, առատաձեռն: 5. Բարերար, բարեգործ, բարեսէր: 6. Պարզ, յստակ, պայծառ (աչք):
ԱՌԱՏԱԲԱՆ, ա. Ճոխաբան, պերճաբան:
ԱՌԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխաբանութիւն, պերճաբանութիւն:
ԱՌԱՏԱԲԱՇԽ, ա. Առատաձեռն:
ԱՌԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՊԷՍ:
ԱՌԱՏԱԲԵՐ, ա. 1. Բերրի, պտղաբեր, բարեբեր: 2. Առատ (առատութեամբ բերուած):
ԱՌԱՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբերութիւն, բարեբերութիւն (առատաբեր՝ բարեբեր լինելը):
ԱՌԱՏԱԲՈՅ, ա. Բազմաբոյ, յորդալոյս:
ԱՌԱՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Յորդաբուղխ, լիաբուղխ:
ԱՌԱՏԱԼԻՐ, ա. Լիուլի, բազմառատ:
ԱՌԱՏԱԼՈՅՍ, ա. Բազմալոյս, բազմապայծառ, լուսալիր (լոյսն առատ):
ԱՌԱՏԱՀՈՍ, ա. Յորդահոս:
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆ, ա. 1. Առատաբաշխ, առատաձիր, առատամիտ, առատատուր: 2. Լիաձեռն, առատ (առատօրէն տրուած): 3. մ. Առատաբար (առատաձեռն կերպով):
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆԵԼ, նբ. Բաշխել, շնորհել, պարգեւել (առատապէս ընձեռել):
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատատըրութիւն, առատամտութիւն (առատաձեռն լինելը):
ԱՌԱՏԱՁԻՐ, ա. Առատաշնորհ, առատապարգեւ, առատատուր, ճոխաձիր, լիաձիր:
ԱՌԱՏԱՄԻՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆ: 2. Խոհական, խելացի:
ԱՌԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ, բազմանալ, առաւելուլ: 2. Բարերարել, յօժարել (առատաձեռն լինել): 3. Վառել, բորբոքել, գրգռել (որեւէ ձգտումով տոգորուած լինել):
ԱՌԱՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՏԱՆԱԼ (1, 3):
ԱՌԱՏԱՇՆՈՐՀ, ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:
ԱՌԱՏԱՊԷՍ, մ. Առատաբար, լի եւ լի, լիուլի:
ԱՌԱՏԱՏՈՒՈՂ, ԱՌԱՏԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:
ԱՌԱՏԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[1]:
ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յորդութիւն, լիութիւն, առաւելութիւն, զեղումն, յաճախութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, առատամտութիւն: 3. Պատուասիրութիւն, բարերարութիւն, մարդասիրութիւն: 4. Պարզութիւն, յստակութիւն (մտքի, սրտի):

ԱՌԱՏՈՒԿ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՆ:
ԱՌԱՏՊԵԼ, նբ. Տպաւորել:
ԱՌԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. Դադարեցուցանել, արգելուլ (ընդհատել):
ԱՌԱՐԿ, գ. 1. Առեղծուած, առակ: 2. Առարկութիւն:
ԱՌԱՐԿԱԾ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՐԿ: 2. Դէպք, դիպուած, պատահումն:
ԱՌԱՐԿԱՆԵԼ, ԱՌԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Առաջի առնել՝ դնել, յառաջարկել, յառաջադրել: 2. Ցարել, կցել:
ԱՌԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ:
ԱՌԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առեղծուած (առաջարկուած առարկ): 2. Ընդդիմութիւն, հակառակութիւն: 3. Դէպք, դիպուած, պատահար: 4. Ցարումն, կցուած:
ԱՌԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առարկ (լուծելու համար առաջարկուած առեղծուած): 2. Առաջարկութիւն: 3. Նախադասութիւն, խօսք: 4. Դէպք, դիպուած, պատահար, արկած: 5. Ընդդիմութիւն (խօսքով կամ կռուով):
ԱՌ ԱՒԱՐ, տե՛ս ԱՌ-ի տակ:
ԱՌԱՒԵԼ, 1. ա. Աւելի: 2. մ. տե՛ս ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ:
- ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ կամ ԵՒՍ ԱՌԱՒԵԼ, մ. Աւելի, աւելի ևս, առաւել գի, առաւել թէ, առաւելապէս, առաւելագոյնս, մանաւանդ:
- ԱՌԱՒԵԼ ՁԻ կամ ԱՌԱՒԵԼ ԹԷ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ:
- ԱՌԱՒԵԼ ՔԱՆ, նխդ. Աւելի քան, ևս քան:
- ԱՌԱՒԵԼ ՔԱՆ ԶԱՌԱՒԵԼ, մ. Եւս քան զևս, յոյժ յոյժ:
ԱՌԱՒԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յոլովագոյն, մեծագոյն, լաւագոյն, գերագոյն: 2. մ. նխդ. Առաւել ևս, յաւելագոյն, աւելի ևս, աւելի քան:
- ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՅՆՍ, մ. Առաւել, առաւել ևս, լաւագոյնս:
ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱՌԱՒԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Աւելադրել, յաւելուլ:
ԱՌԱՒԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելումն, յաւելուած:
ԱՌԱՒԵԼԱԶԱՆՑ, ա. Աւելայանց, ծայրագոյն, ծայրայեղ (չափից դուրս):
ԱՌԱՒԵԼԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելութիւն, գերազանցութիւն, շատութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱԿԱՆ, ա. Առաւելազանց, գերազանց:
ԱՌԱՒԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ (առաւելապէս հրաշալի):
ԱՌԱՒԵԼԱՆԱԼ, ԱՌԱՒԵԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ^{2}:
ԱՌԱՒԵԼԱՆՔ, գ. Առաւելութիւն, առատութիւն, լիութիւն, շատութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհալից, մեծիմաստ:
ԱՌԱՒԵԼԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ (աւելի մեծ չափով):
ԱՌԱՒԵԼԱՊԷՍ, մ. 1. Առաւել, առաւել ևս: 2. Գլխաւորապէս, մանաւանդ: 3. ա. Առաւել, առաւելագոյն:
ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑ, ա. Աւելաստաց, ագահ (աւելի ստացող):
ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, առաւելընկալութիւն, ագահութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԱՌԱՒԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ^{1}:
ԱՌԱՒԵԼԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ^{2}:
ԱՌԱՒԵԼԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առատութիւն, շատութիւն, յաճախութիւն, լիութիւն, մեծութիւն, սաստկութիւն, բազմութիւն, յաւելուած: 2. Գերազանցութիւն (արժանիքի՝ յատկութեան ևն): 3. Առաւելազանցութիւն (չափից աւելի լինելը):

ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[1], *նբ. Առաւելացուցանել, առաւելել, յաւելուլ, աճեցուցանել, մեծացուցանել, շատացուցանել, բազմացուցանել:*

ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[2], *չբ. 1. Առաւելանալ, շատանալ, մեծանալ, բազմանալ, առատանալ: 2. Գերազանցել:*

ԱՌԱՒԵԼՈՒՄՆ, գ. Առաւելութիւն, յաւելումն, յաւելուած:

ԱՌ ԱՒԻՐ, ԱՌԱՒԻՐ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իզուր, անտեղի:

ԱՌԱՒՈՒՇՏ, գ. Փամփուշտ (միզապարկ):

ԱՌ ԱՒՈՒՐ, ա. Առօրեայ:

ԱՌԱՒՕՏ, գ. Այգ, արևագալ, վաղորդայն:

- ԱՌԱՒՕՏ ԱՌՆԵԼ, Առաւօտել, կանխել (առաւօտ կանուխ վեր կենալ):

- ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՆ, ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՍ, մ. Առաւօտու, առաւօտուն, առաւօտուց (առաւօտուայ պահին):

- ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՍ ԱՌԱՒՕՏՍ, մ. Յառաւօտինս (առաւօտները):

ԱՌԱՒՕՏԱԾԱԳ, ա. Առաւօտածին (առաւօտեան ծագող՝ բացուող):

ԱՌԱՒՕՏԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՌԱՒՕՏԱԾԱԳ:

ԱՌԱՒՕՏԱՆԱԼ, չբ. Լուսանալ, առաւօտել, այգանալ, մերկանալ առաւօտու:

ԱՌԱՒՕՏԵԱՅ, ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ, 1. ա. Առաւօտին: 2. մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, յառաւօտինս, առաւօտուն:

ԱՌԱՒՕՏԵԼ, չբ. տե՛ս 1. ԱՌԱՒՕՏ ԱՌՆԵԼ: 2. ԱՌԱՒՕՏԱՆԱԼ:

ԱՌԱՒՕՏԻՆ, ա. Առաւօտեայ, առաւօտեան:

- ՅԱՌԱՒՕՏԻՆՍ, տե՛ս ԱՌԱՒՕՏԵԱՅ (2):

ԱՌԱՒՕՏՈՒ, ԱՌԱՒՕՏՈՒՆ, ԱՌԱՒՕՏՈՒՑ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս:

ԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Յղել: 2. փխբ. Ուղղել:

ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ, մ. (եկեղց.) Առաքելօրէն (իբրև առաքեալ):

ԱՌԱՔԵԼԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱԽՈՂԽՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ, ա. Առաքելադիր, առաքելահաստատ, առաքելահրաման:

ԱՌԱՔԵԼԱՀԱՍՏԱՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՀՐԱՄԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ, ա. Առաքելաշնորհ:

ԱՌԱՔԵԼԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ, ա. Առաքելախողխող:

ԱՌԱՔԵԼՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ, մ. Առաքինապէս, արիաբար:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ, ա. Առաքինազգեստ:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ:

ԱՌԱՔԻՆԱԿԱՆ, ա. Առաքինի (առաքինութեան յատուկ):

ԱՌԱՔԻՆԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, զօրանալ (առաքինի դառնալ):

ԱՌԱՔԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Լաւ, գովելի:

ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել, զօրացուցանել, սրտապնդել:

ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Զօրացուցիչ:

ԱՌԱՔԻՆԱՒԷՏ, ԱՌԱՔԻՆԱՒՈՐ, ա. Առաքինական, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԵԼ (իմ), ԱՌԱՔԻՆԵՆԱԼ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԻՉ:

ԱՌԱՔԻՆԻ, ա. 1. Արի, քաջ, զօրաւոր: 2. Պարկեշտ, բարեպաշտ, բարեկրօն: 3. Բարի, ազնիւ:

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, արութիւն, քաջութիւն: 2. Բարեպաշ-

տութիւն: 3. Քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն (առաքինի կեանք վարելը): 4. Լաւութիւն, կատարելութիւն:

ԱՌԱՔԻՁ, ա. Առաքող (որ առաքում է):

ԱՌԱՔՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՁ:

ԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Յղումն (առաքելը): 2. Ելք, բղխումն:

ԱՌԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (քեր.) Մակբայ:

ԱՌԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, մատուցանել: 2. Կրել:

ԱՌԲՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԵԼ (իմ):

ԱՌԳՆՈՂ, ա. գ. Վաճառական:

ԱՌԳՈԼ, ԱՌԳՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՌԵԼ:

ԱՌԳՈՅՔ, գ. Ինչք, գոյք, ստացուած:

ԱՌԳՏԱՆԵԼ (իմ), չբ. Համակել (գտնուել մի վիճակի մէջ):

ԱՌԳՐԵԼ, նբ. Դասել, համարել (գրել որեւէ շարքում):

ԱՌԴԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԴԱՏԵԼ:

ԱՌԴՆԵԼ, նբ. 1. Կցել, յարել, յարադրել, յաւելուլ: 2. Վերագրել, ընծայել:

ԱՌԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԴՆԵԼ:

ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԴՐՈՒՄՆ, գ. Յարադրութիւն, յաւելուած:

ԱՌԵԼ, չբ. Առգոլ, առլինել, յարագոլ:

ԱՌԵՂ, գ. Քեղի:

ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, մեկնել, պարզաբանել: 2. Եղծանել, խաթարել, խախտել, աւերել, քակել:

ԱՌԵՂԾԱՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):

ԱՌԵՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առած, առասպել: 2. Եղծումն: 3. Լուծումն, մեկնութիւն:

ԱՌԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):

ԱՌ Ե՞ՐԲ, տե՛ս Ե՞ՐԲ:

ԱՌԵԽԱՆԳ կամ ԱՌԵԽԱՆԿ, տե՛ս ԱՌԵԽԱՆԳՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԵԽԱՆԳԵԼ, նբ. Յափշտակել, հափափել (աղջիկ կամ կին փախցնել):

ԱՌԵԽԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առեւանգ, յափըշտակութիւն (առեւանգելը):

ԱՌ ԵՒ ԱՊՈՒՐ, գ. Աւար, կողոպուտ:

ԱՌԷ, ԱՌԷԱԿԵԱԼ, ԱՌԷԱՑԵԱԼ, ա. գ. 1. Ներկայ, ներգոյ, յարակից: 2. Էակ, գոյ:

ԱՌԷՁ, ԱՌԷՃ, գ. 1. Թեզան: 2. Նման. Սարդիոստայն:

ԱՌԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ:

ԱՌԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ:

ԱՌԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), նբ. Ընդունել, առնուլ (իր մօտ՝ իր մէջ առնել):

ԱՌԸՆԴՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մասնակցութիւն (մի բանի ընդունման մասնակից լինելը):

ԱՌԸՆԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆԹԱՆԱԼ:

ԱՌԸՆԹԵՐ, 1. ա. Ընթերակայ, առաջիկայ, ներկայ, մերձակայ: 2. նխդ. Մերձ, մօտ, առ: 3. նխդ. մ. Կից, իսկոյն իսկ:

ԱՌԸՆԹԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Մօտագոյն, մերձակայ, ներկայ:

ԱՌԸՆԹԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առդրութիւն, յարադրութիւն, մերձադրութիւն, յաւելուած:

ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԸՆԹԵՐԱԿԱՑ:

ԱՌԸՆԹԵՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԸՆԹԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԸՆԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձակայութիւն:

ԱՌԸՆԿԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԿԵՆՈՒԼ:

ԱՌԸՆԿՂՄԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՂՄԵԼ:

ԱՌԸՆՁՈՒՆԻ, տե՛ս ԱՌԻՆՁՈՒՆԱԿ:

ԱՌԸՆՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:

ԱՌԹԵԼ, նբ. 1. Միջնորդել (առիթ՝ միջնորդ լինել հարսնախօսութեան): 2. Պատճառել (առիթ՝ պատճառ լինել մի բանի):

ԱՌԺԱՄԱԳԻՒՏ, ա. Նորագիւտ, նոր:

ԱՌԺԱՄԱՅՆ, մ. 1. Նոյնժամայն, նոյնհետայն, վաղվաղակի, իսկոյն: 2. Առ ժամանակ մի, առ ժամանակն, ժամանակ ինչ: 3. Ի ժամուն, յայնժամ: 4. ա. Առ-

ժամագիւտ, նորագիւտ, նոր, արդի: 5. Առժամանակեայ, ժամանակաւոր, անցաւոր: 6. Այժմու, այժմեան, ներկայ:
ԱՌԺԱՄԱՅՍ, մ. Այժմ, այժմուս, այժմիկ, զարդիս, ի ներկայումս:
ԱՌԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր, անցաւոր, անտեւական: 2. Նորագիւտ, նոր:
ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ ՄԻ, ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿՆ, տե՛ս ԱՌԺԱՄԱՅՆ (2):
ԱՌԺԱՄԵԱՅ, ԱՌԺԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱՌԺԱՄԱՅՆ:
ԱՌ ԺԱՄ ՄԻ, տե՛ս ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ ՄԻ:
ԱՌԻԳԱԾ, գ. Սփածանելի, ղենջակ, ծածկոյթ:
ԱՌԻԹ, գ. 1. Առաջախօս (հարսնախօսութեան միջնորդ): 2. Միջնորդ, բարեխօս: 3. Գործի (որեւէ բան իրականացնող միջոց): 4. Պատճառ, սկզբնապատճառ:
ԱՌ Ի ԹԱԻԱԼ, տե՛ս ԹԱԻԱԼ-ի տակ:
ԱՌԻԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ՁԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ:
ԱՌ Ի՞Մ, ԱՌ ԻՄԷ՞, ղ. մ. Հի՞մ, զմէ՞ (ինչո՞ւ, ի՞նչ պատճառով):
ԱՌԻՆՁ, գ. Կապ, յարակցութիւն (առընչութիւն):
ԱՌԻՆՁՈՒՆԱԿ, ա. Առընչունի (առնչութիւն ունեցող):
ԱՌԻԽԾԱԲԱՐ, մ. Առիւծապէս, քաջաբար:
ԱՌԻԽԾԱԳՈՅՆ, ա. Հզօր, հզօրագոյն:
ԱՌԻԽԾԱԿՈՐԻՒՆ, գ. Կորիւն (առիւծի ձագ):
ԱՌԻԽԾԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրագանալ:
ԱՌԻԽԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԻԽԾԱԲԱՐ:
ԱՌԼԵՁ, տ՛ս ՅԱՐԱԼԷՁ:
ԱՌԼԻ, ա. 1. Լի, լիուլի: 2. Առատ, անպակաս:
ԱՌԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԵԼ:
ԱՌԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ձեղուլ: 2. Պարարել, յագեցուցանել, լիացուցանել, լրացուցանել:
ԱՌԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
ԱՌԼՑՈՒՄՆ, գ. Լցումն, յագեցումն, գեղումն:
ԱՌԼՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԼՆՈՒԼ:
ԱՌԽԵԹԵԼ, ԱՌԽԹԵԼ, նբ. Խաղացուցանել (նաւը, զօրքը):
ԱՌԿԱԼ, չբ. Առկայել, առկայանալ, ի մօտ կալ (մօտը՝ ներկայ լինել):
ԱՌԿԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Առկայել (մօտը՝ ներկայ՝ միասին լինել): 2. Հաստատանալ, զետեղել: 3. Դադարել, զետեղ առնուլ (կանգ առնել):
ԱՌԿԱՅԵԼ[1], նբ. Հաստատել (հաստատ՝ հաստատուն դարձնել):
ԱՌԿԱՅԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՌԿԱՅԱՆԱԼ:
ԱՌԿԱՅԾ, ԱՌԿԱՅԾԵԱԼ, ԱՌԿԱՅԾԵԼԻ, ա. Շիջական, չիջանուտ (հանգչելու՝ մարելու մօտ):
ԱՌԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անշարժ:
ԱՌԿՈՉԵԼ, նբ. Կոչել, անուանել:
ԱՌԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակոչութիւն:
ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ-ի տակ:
ԱՌՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն:
ԱՌՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ԱՌՀԱՒԱՏՉԵԱՅ, գ. 1. Գրաւական, երաշխիք: 2. ա. Յուսադրական, բարենշան, հաւաստի:
ԱՌՁԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Ձայն տալ, վերագոչել, վերաձայնել: 2. Անուանակոչել, անուանել, յորջորջել: 3. Ընծայել, նուիրել, վերագրել:
ԱՌՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասացութիւն, նախաձայնութիւն, նախագուշակութիւն:
ԱՌՁԵՌՆ, ա. 1. Առձեռն պատրաստ, պատրաստական (ձեռքի տակ՝ անմիջականօրէն եղող): 2. Դիւրագիւտ, դիւրին, յայտնի:
- ԱՌՁԵՌՆ կամ ԱՌ ՁԵՌՆ, մ. տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2):

ԱՌՁԵՌՆԵԼ, նբ. Ձեռամբ ածել, նուաճել, գրաւել։

ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ, 1. ա. տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ։ 2. մ. Առձեռն պատրաստաբար, անյապաղ, մտադիւր (առանց պատրաստութեան՝ նախապատրաստութեան)։

ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2)։

ԱՌՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ։

ԱՌՄԱՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՏՉԵԼ (իմ)։

ԱՌՄՏԱՆԵԼ, չբ. Սպրդել, սողոսկել։

ԱՌ ՅԱՊԱ, ԱՌ ՅԱՊԱՅ, ԱՌ ՅԱՊԱՅՆ, 1. ա. Ապագայ։ 2. մ. Այսուհետև, այնուհետև։

ԱՌՆ, տե՛ս ԽՈՅ։

ԱՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՐԱԲԱՐ։

ԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնացի։

ԱՌՆԱԿԻՆ, գ. ա. Արամբի։

ԱՌՆԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուսնաւորութիւն (կնոջ ամուսնացած լինելը)։

ԱՌՆԱՁԵՒ, ա. Մարդակերպ։

ԱՌՆԱՄՈԼԻ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ։

ԱՌՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ։

ԱՌՆԱՉԱՓ, ա. Մարդաչափ։

ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Անդրի, այրապատկեր, մարդապատկեր (մարդու արձան)։

ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, գ. Անդրիանտագործ, անդրիաստեղծ։

ԱՌՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌՆԱԲԱՐ։

ԱՌՆԱՑԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԱՆ։

ԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Գործել, կատարել, իրագործել, կերտել, շինել։ 2. Ստեղծանել, ստեղծուլ, ձևացուցանել, գոյացուցանել։ 3. Կացուցանել, կարգել, համարել։ 4. Փոխել, դարձուցանել, յեղաշրջել։ 5. Ստանալ, ունել։ 6. Դնել։ 7. Տալ։ 8. Ամուսնանալ (կին առնել)։

ԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԳՈՐԾԵԼԻ։

ԱՌՆԻ, ա. Այրական, առնական, առնացի։

– ԱՌՆԻ ԱՆԴԱՄ. Արութիւն, պոչ։

ԱՌՆԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօսումն, նշան։

ԱՌՆՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ։

ԱՌՆՇԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԿԵԼ։

ԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արութիւն, արիութիւն, քաջութիւն, առաքինութիւն։

ԱՌՆՈՒԼ, նբ 1. Ունել (վերցնել)։ 2. Ընտրել։ 3. Ստանալ։ 4. Յանձն առնուլ, ըստանձնել։ 5. Սիրտ առնուլ, ախորժել։ 6. Ի բաց առնուլ, ի բաց բառնալ։ 7. Գրաւել, տիրել։ 8. Յափշտակել, կորզել։ 9. Բուռն հարկանել, ըմբռնել։ 10. Փակել, արգելուլ։ 11. կ. Խափանել, բթել (ատամները հարել)։ 12. Բերել։ 13. Ի կիր առնուլ՝ արկանել, ի գործ ածել, առնել։ 14. Իմանալ, մեկնել, ըմբռնել։ 15. Տեղեկանալ, զննել, քննել։ 16. Ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել, ձեռնարկել, սկսանել։

ԱՌՇԵՂ, ԱՌՇԵՂԱՊԷՍ, ԱՌՇԵՂԵԱԼ, ա. մ. Առ ի շեղ, առ շեղ, շեղապէս, շեղ, խոտորնակի, խոտոր։

ԱՌՈԳ, տե՛ս ԱՌՈՅԳ։

ԱՌՈԳԱՆԵԼ, նբ. Առոգել, ոռոգանել, ոռոգել։

ԱՌՈԳԱՆՁՆ, ա. Կաշմբուռն։

ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ[1], գ. Առասանութիւն։

ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ[2], գ. Առոգումն, ոռոգումն։

ԱՌՈԳԵԼ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆԵԼ։

ԱՌՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ։

ԱՌՈՂՋ, ա. 1. Անխօթացեալ, անախտ, անցաւ, անհիւանդ (ողջ և առոյգ)։ 2. Ճիշտ, բանական, ողջամիտ։ 3. Անթերի, լրիւ, ողջ։ 4. Առողջական, առողջարարական։

ԱՌՈՂՋԱԲԱՐ, մ. Առողջապէս։

ԱՌՈՂՋԱԳՈՅՆ, ա. Ողջագոյն։

ԱՌՈՂՋԱԳՈՐԾ, ա. Առողջացուցիչ, առողջարարական։

ԱՌՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջախոհութիւն, ողջ(ա)մտութիւն, զգաստութիւն։

ԱՌՈՂՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ողջամիտ, խելացի։

ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Առողջ (առողջութեան յատուկ): 2. Առողջացուցիչ, առողջարարական, օգտակար:
ԱՌՈՂՋԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, ողջախոհ:
ԱՌՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջ(ա)մտութիւն, ողջախոհութիւն, զգաստութիւն, պարկեշտութիւն:
ԱՌՈՂՋԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ:
ԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Ապաքինել, ողջանալ:
ԱՌՈՂՋԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՈՂՋԱՆԴԱՄ:
ԱՌՈՂՋԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱԲԱՐ:
ԱՌՈՂՋԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Առողջական, առողջացուցիչ:
ԱՌՈՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապաքինել, բուժել, բժշկել:
ԱՌՈՂՋԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Առողջարարական, բուժիչ, բժշկիչ:
ԱՌՈՂՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողջութիւն (առողջ լինելը, առողջանալը): 2. փխբ. Լաւութիւն, ուղղութիւն, անարատութիւն: 3. Առողջացուցիչ:
ԱՌՈՅԳ, ա. 1. Աշխոյժ, ժիր, կայտառ: 2. Ռոգ (լաւ աճած):
ԱՌՈՅԳԱՆԱԼ, չբ. Ռոգանալ, ուռճանալ, զարգանալ, զօրանալ:
ԱՌՈՅԳԱՆՋՆ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆՋՆ:
ԱՌՈՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխոյժութիւն, կայտառութիւն, ժրութիւն, աբբուն:
ԱՌ ՈՇՈԳԻ, մ. Առանձին, զատ, յատուկ:
ԱՌ ՈՉԻՆՉ ՀԱՄԱՐԵԼ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ:
ԱՌ ՈՏՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ոտն(ա)հարել, արհամարհել, անտեսել:
ԱՌՈՏՆՀԱՐՈՒ, ա. Արհամարհոտ, անարգու:
ԱՌՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտն(ա)հարութիւն, արհամարհութիւն:
ԱՌՈՒ, գ. 1. Ուրդ, կաւառն, վտակ, փխբ. արեան՝ արտասուքի եւ հոսք: 2. Առուամէջք, խոխոմք:
ԱՌՈՒԱԾ, գ. Առումն, կաշառ, փաշխ, յափշտակութիւն եւ:
ԱՌՈՒԱՀԱՆՔ, գ. Ագուգայք:
ԱՌՈՒԱՄԷՋՔ, տե՛ս ԱՌՈՒ (2):
ԱՌՈՒԳԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՌՈՅԳԱՆԱԼ:
ԱՌՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌՈՅԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՈՒԿ, ա. Յափշտակող:
ԱՌՈՒՂԵԿԱՆ, ա. Առժամանակեայ, ժամանակաւոր, անցաւոր:
ԱՌՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ, մ. Ի դէպ, տեղին, պատշաճաբար:
ԱՌ ՍԱԿԱՒ, ԱՌ ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ, տե՛ս ՍԱԿԱՒ:
ԱՌՍՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. (տրամ.) Ստորոգել:
ԱՌՍՏՈՒԵՐԱԳԻՐ, ա. Երեւութական:
ԱՌ ՎԱՂԻՒ, տե՛ս ՎԱՂԻՒ:
ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, տե՛ս ՎԱՅՐ:
ԱՌՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ, հբ. Վերընդունել (իր վրայ ընդունել՝ կրել):
ԱՌՎԿԱՅԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ:
ԱՌՏԱՆԵԼ, նբ. Վարել (առնուլ տանել):
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ:
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՏՆԻՆ կամ ԱՌ ՏՆԻՆ, մ. 1. Ի տան, առանձինն (տանը առանձնաբար): 2. ա. Տնական, առանձնական, ներքին:
ԱՌՏՈՒԵԼ, նբ. Տալ, մատուցանել, առաջի առնել, աւանդել:
ԱՌՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տըւչութիւն (տալը):
ԱՌՑԵՂ, ա. Ազգային, առտնին, ներքին:
ԱՌՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՌՓՈԽԵԼ, տե՛ս ՓՈԽԵԼ:
ԱՌՓՈՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՓՈՐՁԵԼ (իմ):
ԱՌՕՐԵԱՅ, ա. 1. Աւուրն, միօրեայ (մէկ օրուայ, օրական): 2. Սակաւօրեայ, ժամանակաւոր, առժամանակեայ, անցաւոր: 3. Օրըստօրեայ, առօրէական, հանապազօրեայ:
ԱՌՕՐԷԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ (3):
ԱՌ ՕՐԻՆ, մ. Առ օրն, նոյն օրին (հէնց նոյն օրը):

ԱՌՕՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. Օրինակել, համեմատել:
ԱՌ ՕՐՆ, տե՛ս ԱՌ ՕՐԻՆ:
ԱՍԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:
ԱՍԱԿԱՆ, ա. Ասուն, խօսուն, բանական:
ԱՍԱՑԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:
ԱՍԱՑՈՒԱԾ, գ. Ասած, ասացած, բան, խօսք, ճառ:
ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՍԱՑՈՒՄՆ, գ. Ասացուած, ասելութիւն (ասելը, ասուելը, ասուածը), խօսք, բան:
ԱՍԵԼ, նբ. 1. Ոգել, բարբառել, խօսել: 2. Պատմել, ճառել: 3. Անուանել, կոչել: 4. Նշանակել, հաստատել: 5. Հարցանել: 6. Պատասխանել: 7. Պատուիրել, պատուէր, տալ: 8. Վարդապետել, քարոզել: 9. Արտասանել, արտաբերել: 10. Երգել: 11. Խոստանալ: 12. Համարել: 13. Խօսել հաւու (աքաղաղը կանչել):
- ԱՍԵՄ. Այս է, այսինքն, իմա՛:
ԱՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍԵՂՆ, գ. Մախաթ:
ԱՍԵՂՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:
ԱՍԻԴ, ԱՍԻԴԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԻԼ:
ԱՍԿՆ, գ. (հնք.) Սուտակ:
ԱՍՂԱՆԻ, ԱՍՂԵՆԻ, գ. Թել, չաղամաթ, նարօտ:
ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ, ա. Ասեղնագործ, ասղընեայ:
ԱՍՂՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարակերտութիւն:
ԱՍՂՆԱՆՔ, գ. յոգն. Բժժանք, յուռութք:
ԱՍՂՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:
ԱՍՃԻ, գ. Ճաշ, կերակուր:
ԱՍՈՒԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՈՒԻ:
ԱՍՈՒԵՂ, ա. Բրդազգեաց, գեղմնաւոր (բրդոտ):
ԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, բան, խօսք: 2. Բառ:
ԱՍՈՒԻ, ա. 1. Ասուեայ, ասրեայ, ասրեղէն: 2. գ. Բրդեայ (բրդից հագուստ):
ԱՍՈՒՆ, ա. Խօսուն, բանական:
ԱՍՊԱՋԱՆ, գ. (բսբ.) Ասպուզան:
ԱՍՊԱՋԷՆ, գ. ա. Ձիազէնք: 2. Հեծեալ:
ԱՍՊԱՋԻՆԵԼ, նբ. Սպառազինել:
ԱՍՊԱԿ, գ. Փշրանք (ուտելիքի):
ԱՍՊԱԿԱՆԻ, գ. 1. Որսորդ (ձիաւոր): 2. Բարակ (որսկան շուն):
ԱՍՊԱՀԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ, զօրավար, սպարապետ:
ԱՍՊԱՃԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. Հովուական:
ԱՍՊԱՆԴԱԿ, գ. Ասպատան, ասպատանգ:
ԱՍՊԱՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊԱՆՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՊԱՍՏԱՆ, գ. Ախոռ (ձիերի):
ԱՍՊԱՏԱԿ, գ. 1. Հրոսակ: 2. Ձիընթացք, արշաւան:
- ԱՍՊԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՏԱԼ. Ասպատակել, արշաւել (ասպատակութիւն անել):
ԱՍՊԱՏԱԿԱՅԱՐՁԱԿ, ա. Ձիարձակ:
ԱՍՊԱՏԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. Ասպատակող:
ԱՍՊԱՏԱԿԵԼ, չ. 1. Ասպատակ առնել, յարձակել (ասպատակութեամբ), արշաւել: 2. Ձիավարել:
ԱՍՊԱՏԱԿԻ, ՅԱՍՊԱՏԱԿԻ, մ. Արշաւակի, սրընթաց:
ԱՍՊԱՏԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՍՊԱՏԱԿԱՒՈՐ:
ԱՍՊԱՏԱՆ, ԱՍՊԱՏԱՆԳ, տե՛ս ԱՍՊԱՆԴԱԿ:
ԱՍՊԱՐ, գ. Վահան:
ԱՍՊԱՐԱԲԵԿ, գ. Վահանակ (փոքր ասպար):
ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Վահանակիր, վահանաւոր, ասպարաւոր, սպարակիր:
ԱՍՊԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏ:
ԱՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՊԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ:
ԱՍՊԱՐԱՓԱԿ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:

ԱՍՊԱՐԷԶ, ԱՍՊԱՐԷՍ, գ. 1. Ձիարձակարան, ձիընթացարան, ձիընթացիկք, մրցարան, ստադիոն: 2. Ձիարշաւանք, վտաւան (տարածութեան չափ): 3. Հրապարակ, հանդիսարան, ատեան: 4. Դաշտ: 5. Ընթացք:

ԱՍՊԱՐԸՆԿԷՑ, ա. Վահանընկէց:

ԱՍՊԱՐԻՍԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ (1):

ԱՍՊԱՐԻՍԵԼ, չբ. Արշաւանս դնել, արշաւել:

ԱՍՊԵՏ, գ. Հեծելազն (հեծեալ իշխանաւոր):

ԱՍՊԻՍ, գ. Վահան, ասպար:

ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւրընկալ, օտարընկալ, վանատուր: 2. փխբ. Ընդունող (տեղ տուող): 3. գ. Պատճառ (որեւէ բանի):

ԱՍՊՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, օտարընկալութիւն, վանատրութիւն:

ԱՍՊՈՒԶԱՆ, տե՛ս ԱՍՊԱԶԱՆ:

ԱՍՏ, մ. 1. Աստանօր, աստէն: 2. Այսր:

ԱՍՏԱՆԴԵԼ, նբ. Տարաբերել, ձգձգել, թիւրել, տատանել:

ԱՍՏԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏԱՆԴԵԼ:

ԱՍՏԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տատանումն:

ԱՍՏԱՆՕՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՍՏ (1): 2. ա. Արդի, այժմեան:

ԱՍՏԵՂԱԲԱՆԱԿ, գ. ա. Աստեղագէտ:

ԱՍՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽ, ա. գ. Աստեղագէտ:

ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղագիտութիւն:

ԱՍՏԵՂԱԲՈՐԲՈՔՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՋԻԳՔ:

ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ, գ. ա. 1. Աստեղաբաշխ, երկնագէտ: 2. Աստեղաբանակ, քաւդեայ, մոգ:

ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստեղաբաշխութիւն: 2. Աստեղաբանութիւն, ախտարք:

ԱՍՏԵՂԱԳԻՒՏ, գ. ա. Աստեղագէտ, աստեղաբաշխ:

ԱՍՏԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Աստեղալից (աստղերով զարդարուած):

ԱՍՏԵՂԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԼԻՑ:

ԱՍՏԵՂԱԼԻՑ, ա. Աստեղալիր, աստեղազարդ (աստղերով լի):

ԱՍՏԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՂԱՅԻՆ:

ԱՍՏԵՂԱՋԻԳՔ, գ. յոգն. Աստեղաբորբոքմունք (ասուպներ):

ԱՍՏԵՂԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Աստղաճաճանչ:

ԱՍՏԵՂԱՆԻՇ, ա. Աստղանշան:

ԱՍՏԵՂԱՆՇՄԱՐ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ:

ԱՍՏԵՂԱՊԷՍ, մ. Աստեղօրէն:

ԱՍՏԵՂԱՏԵՍԱԿ, ԱՍՏԵՂԱՏԻՊ, ա. Աստղակերպ:

ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ, գ. Աստղատուն (համաստեղութիւն):

ԱՍՏԵՂԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՏՂԱՅԻՆ:

ԱՍՏԵՂՕՐԷՆ, մ. ա. Աստեղապէս, պայծառ:

ԱՍՏԵՂՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղաբաշխութիւն:

ԱՍՏԵՒՈՐ, ա. 1. Հաստատուն, կուռ, պինդ, կարծր: 2. Լաւագոյն, ընտիր:

ԱՍՏԷՆ, մ. 1. Աստ, աստանօր: 2. Այժմէն, յայսմ հետէ: 3. ա. Ներկայ, առաջիկայ, այժմեան, այժմու:

- ԱՍՏԷՆ ԵՒ ԱՍՏ, մ. Անյապաղ, ի մօտոյ, փոյթ ընդ փոյթ, շուտով:

ԱՍՏԷՔ, գ. յոգն. ԱՍՏԻՔ:

ԱՍՏԻ[1], մ. 1. Աստուստ: 2. ա. Ժամանակաւոր, երկրաւոր:

- ԱՍՏԻ ԵՒ ԱՆՏԻ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ:

- ԱՍՏԻՔ, տե՛ս ԱՍՏԷՔ:

ԱՍՏԻ[2], 1. ա. Հաստատուն, անյողդողդ, առաքինի, տոկուն, պինդ, ուժեղ, ազդոյ: 2. գ. Հաստատութիւն, պնդութիւն, զօրութիւն, առոյգութիւն, ուժեղութիւն: 3. Հասակ, մանաւանդ՝ արբուն:

ԱՍՏԻՃԱՆ կամ ԱՇՏԻՃԱՆ, գ. 1. Սանդղամատն: 2. Սանդուղք: 3. Բեմ: 4. Չափ, կէտ: 5. Յարկ, դստիկոն: 6. Յառաջատութիւն, յառաջադիմութիւն: 7. Աւագութիւն, բարձրութիւն, պատիւ: 8. (եկեղց.) Կարգ:

ԱՍՏԻՃԱՆԱՒՈՐ, ա. (եկեղց.) Ժառանգաւոր, կղերիկոս:

ԱՍՏԻՆ, ա. Աստևոր, Հաստատուն, առաքինի:

ԱՍՏՂ, գ. 1. Նէճեմ, լուսաւոր (երկնային լուսատու մարմին): 2. Արուսեակ (արեգակի մոլորակներից մէկը):

- ԱՍՏՂ ԱՌԱՒՕՏԻՆ կամ ԱՌԱՒՕՏՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՂ (2):

- ԱՍՏՂ ՊԱՏՐԱՆԱՑ. Մոլորակ:

- ԱՍՏՂ ՍԼԱՑԵԱԼ. Թռիչ (ասուպ):

ԱՍՏՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՂԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ:

ԱՍՏՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՂԱԿԵՐՊ, ա. Աստղանման:

ԱՍՏՂԱՃԱՃԱՆՉ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՃԱՃԱՆՉ:

ԱՍՏՂԱՅԻՆ, ա. Աստեղական, աստեղեայ:

ԱՍՏՂԱՆՄԱՆ, ա. մ. Աստղակերպ:

ԱՍՏՂԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՆԻՇ:

ԱՍՏՂԱՎԱՐ, ա. Աստղազարդ, աստղալից:

ԱՍՏՂԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Տէր, Արարիչ, որ էն, արքայ երկնաւոր, Թագաւոր Թագաւորաց:

- ԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. 1. Հրեշտակք: 2. Մարդիկ: 3. Դիք:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ, ա. գ. 1. Աստուածախօս: 2. Աստուածաբանական:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿ, ա. Աստուածախօս:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աստուածախօսել:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածախօսութիւն: 2. Աստուածաշունչ (Սուրբ Գիրքը): 3. Դիւցաբանութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ, մ. 1. Աստուածապէս, աստուածակերպ: 2. Հոգևորապէս:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ (2):

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԵՐ, ա. Աստուածատուր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՆԱԿ, ա. Տիրաբնակ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԷՏ, ա. Աստուածածանօթ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻԾ, ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ, ա. Աստուածագրեալ, տիրագիծ, աստուածադրոշմ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարչագործ: 2. Աստուածային: 3. Աստուածարար, աստուածացուցիչ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածացուցիչ, աստուածարար, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Աստուածարել, աստուածացուցանել: 2. Սրբագնագործել, քահանայագործել:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն: 2. Սրբագնագործութիւն, քահանայագործութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ, ա. Արարչադիր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՆ, ա. Աստուածանման, աստուածակերպ, աստուածազգի, աստուածային, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ, ա. Աստուածազարդեալ, աստուածարկու, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՒԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵԱՑ, ա. 1. Աստուածազգեստ, աստուածակիր: 2. Աստուածապարգև:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵԱՑ (1)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՈՀ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹ, ա. Աստուածագէտ, աստուածածան, տիրագէտ, աստուածապաշտ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածգիտութիւն, աստուածածանութիւն։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ, ա. գ. 1. Աստուածամայր։ 2. Տիրամայր, տեառնամայր, տիրածին (Մարիամ)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆՈՂ, ա. գ. Աստուածահայր (Աստծու՝ Քրիստոսի հայր)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱԶՄ, ա. Աստուածայօրինեալ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՄԱՐ, գ. Ծիածան (Աստծու կամարը՝ գօտին)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՑ, ա. Աստուածամուտ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածային։

– ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆՆ, գ. Աստուած, աստուածութիւն։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊ, ա. 1. Աստուածանման, աստուածային։ 2. մ. Աստուածապէս։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ, ա. Աստուածաշէն։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ, ա. 1. Աստուածազգեաց, արարչակիր։ 2. Աստուածակից (Աստծու հետ միաւորուած)։ 3. Աստուածային։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ (2)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ, գ. Աստուածակողմն, տեառնակողմն, տեառնակողմն կոյս։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՉ, ա. Աստուածահրաւիրակ, տիրահրաւէր։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՊԱՆ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՐՕՆ, ա. Աստուածապաշտ, բարեպաշտ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ, ա. Աստուածահաճոյական, աստուածասէր։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆՈՂ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՍՏԱՏ, ա. Տիրահաստատ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՈՒԱԾՔ, գ. Աստուածահարք։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՈՒԱԾՔ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. Աստուածանման։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԻՒՍ, ա. Տիրապատուաստ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍԱՆ, ա. Աստուածաբուղխ։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ, ա. Աստուածապատուէր։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ, ա. Աստուածասքանչ, գերահրաշ, գերաբուն։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇԱԲԱՐ, մ. Սքանչելապէս (աստուածահրաշ կերպով)։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՉ: 2. Աստուածամերձ (դէպի Աստուած հրաւիրող՝ մօտեցնող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՁԵՒ, ա. Աստուածանման, աստուածատեսակ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՁԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱՌ, ա. Աստուածապատում:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ, ա. Վերնամարտ:
- ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Աստուածամարտ լինել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիրամարտութիւն, վերնամարտութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԵՐՁ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ (2):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՑ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածերևութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ, ա. 1. Աստուածական, աստուածեղէն, աստուածեան: 2. Աստուածանման, սրբազան, սուրբ:
- ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆՆ, գ. Աստուածութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Աստուածայնապէս (իբրև Աստուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածութիւն: 2. Աստուածանմանութիւն: 3. Սրբութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Հոգելից (Աստծուց յորդորուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՐԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Քրիստոսական (աստուածամարդուն՝ Քրիստոսին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաստուածանօթութիւն (Աստուած չճանաչելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԵՆԳ, ա. Ուխտազանց (Աստծուն նենգող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածակերպ, աստուածատեսակ, աստուածատիպ, աստուածաձև, գերահրաշ, սուրբ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Աստուածանմանութեամբ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածակերպութիւն, աստուածատեսակութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ, գ. Աստուածանշանութիւն (աստուածային հրաշքներ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ, ա. Աստուածաձիր, աստուածատուր, տիրապարգև, աստուածապարգև, արարչապարգև, տիրաձիր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՒ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՉԱՐՉԱՐ, ա. Աստուածասպան, տիրասպան, Քրիստոսասպան (հրեաների մասին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2. Բարեպարիշտ (բարեպաշտական):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ, ա. Աստուածահար, աստուածառաք, աստուածավրէժ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՒ, ա. Տիրապատիւ, տիրամեծար:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒԷՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱՌ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՈՐՏ, ա. Որովայնամոլ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿԵԱԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿԵԱԼ, ա. Աստուածապսակ (Աստծուց պսակուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՌԱՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2. Աստուածահաճոյ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՊԱՆ, ա. Խաչահանու, տիրասպան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾ, ա. Արարչաստեղծ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Աստուածարել, աստուածացուցանել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդեղութիւն (Աստծու ստեղծուելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՔԱՆՉ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՃԱՌ, ա. Տիրավաճառ (Յուդայի մասին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Աստուածավայել, աստուածավայելչական, աստուածարժան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Աստուածավայելչապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎՐԷԺ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԱՑ, ա. Աստուածատելի:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԱՑ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ, ա. 1. Աստուածատեսակ (Աստծուն տեսնող): 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Աստուածանման, աստուածակերպ, աստուածաձև, աստուածատիպ: 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, մ. Աստուածանմանապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածանմանութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածտեսութիւն (աստուածատես լինելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԻՊ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՑԻՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼ, 1. նբ. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ: 2. չբ. Մարգարէանալ: 3. Մոլեգնել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼԱԲԱՐ, մ. Աստուածաբար (որպէս Աստուած համարելով):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՁԱՐԴ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարգարէութիւն (հոգով յափշտակութիւն): 2. Մոլեգնութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Աստուածարար (Աստուած դարձնող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՒԱՆԴ, ա. Արարչաւանդ, տիրաւանդ, աստուածատուր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՓԱՅԼ, ա. Սրբափայլ (աստուածային փայլ ունեցող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՔԱՐՈԶ, ա. Տիրաքարոզ:
ԱՍՏՈՒԱԾԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԲԱՅՐ, գ. Տեառնեղբայր (Քրիստոսի եղբայր Յակոբոսը):
ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂ, ա. Աստուածավախ, բարեպաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն (Աստծուց երկիւղած լինելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԸՆԿԱԼ, ա. Արարչընկալ, աստուածունակ, աստուածակիր:
ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ, ա. Աստուածահանճար:
ԱՍՏՈՒԱԾԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ, գ. Աստուածզաւակ, Տեառնորդի (Աստծու որդին, Քրիստոս):
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Էականութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՆԱԿ, ա. 1. Աստուածընկալ, աստուածակիր: 2. Աստուածանման, աստուածապարգեւ, աստուածահաճոյ, աստուածային, սուրբ:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ, մ. ա. Յաստուածուստ (Աստծու կողմից):
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՐԱՑ, ա. Տիրադրուժ:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն, աստուածերկիւղածութիւն, երկիւղածութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տիրապետական, համապետական, աստուածավայելուչ, ամենատէր:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպետութիւն, աստուածութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Աստուածսիրաբար:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպաշտութիւն, բարեպաշտութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՕՐԷՆ, մ. ա. 1. Աստուածաբար, աստուածավայելչաբար: 2. Աստուածակերպ, աստուածավայելուչ, աստուածային:
ԱՍՏՈՒԱԾՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնութիւն առ Աստուած (Աստծուն օրհնելը և փառաբանելը):
ԱՍՏՈՒՍՏ, մ. 1. Աստի: 2. Աստ, աստանօր:
ԱՍՏ ՈՒՐԵՄՆ, մ. Աստ, յետոյ ուրեմն:
ԱՍՏՍՏԻՆ, մ. 1. Աստ, աստուստ: 2. Այժմու:
ԱՍՏՐ, մ. Այսր, աստ:
ԱՍՏՐԱՏԻԳԱՑ, գ. Զօրագլուխ:
ԱՍՐ, գ. 1. Բուրդ, գեղմն, գզաթ: 2. Ասուի, բրդեայ (բրդէ շոր):
ԱՍՐԱԲԵՐ, ա. Ասրաբոյս (ասր բերող՝ տուող):
ԱՍՐԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՐԱԲԵՐ:
ԱՍՐԱՓԱՅԼ, ա. Ասրափառ:
ԱՍՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԱՍՐԱՓԱՅԼ:
ԱՍՐԵԱՅ, ԱՍՐԵՂԷՆ, ա. Ասուեայ, ասուի:
ԱՍՔ, գ. Ասացուած, ասութիւն, բան, խօսք:
ԱՏԱԿ, ա. Կարող, ընդունակ, ձեռնհաս:
- ԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԱԿԵԼ:
ԱՏԱԿԵԼ, չբ. Ատակ՝ կարող՝ ձեռնհաս լինել, կարողանալ, զօրել:
ԱՏԱՂՁ, գ. Փայտ (շինարարական և ատաղձագործական):
ԱՏԱՂՁԱԳՈՐԾ, ա. Հիւսն:

ԱՏԱՄԱՑԵԼ, նբ. Խածատել, կծանել, կծել:
ԱՏԱՄԱՑԻ, մ. Ատամնացի (ատամներով):
ԱՏԱՄՆ, գ. 1. Կեռիք, ղանղան: 2. Ժանիք:
ԱՏԱՄՆԱՑԻ, տե՛ս ԱՏԱՄԱՑԻ:
ԱՏԵԱԼ, տե՛ս ԱՏԵԼ:
ԱՏԵԱՆ, գ. 1. Հրապարակ, դատարան: 2. Ժողով (դատական նիստ): 3. Դատավճիռ, դատաստան:
ԱՏԵԼ, նբ. Զզուել, գարշել, խորշել (չսիրել, չհամակրել):
ԱՏԵԼԻ, ա. 1. Գարշելի (ատելութիւն հարուցող): 2. Թշնամի, չարակամ, բարեատեաց:
ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ատեցումն, զզուանք: 2. Ոխակալութիւն, թշնամութիւն, հակառակութիւն:
ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ատենախօս լինել, ատենաբանել, հրապարակախօսել, հանդիսաբանել, ճառել:
ԱՏԵՆԱԲԱՐ, մ. Հրապարակաբար, հրապարակաւ:
ԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրութիւն:
ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ, գ. Դպիր, դպրապետ:
ԱՏԵՆԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապարակաբանութիւն, հրապարակախօսութիւն, հանդիսաբանութիւն, բեմասացութիւն:
ԱՏԵՆԱԿԱԼ, ա. գ. Դատաւոր, խորհրդական, դպիր (ատեանի անդամներից իւրաքանչիւրը):
- ԱՏԵՆԱԿԱԼ ԴՊԻՐ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ:
ԱՏԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ (2):
ԱՏԵՆԱԿԻՑ, ա. գ. Պաշտպան (ատեանում օգնական):
ԱՏԵՆԱՊԵՏ, գ. Դատաւոր (ատեանի պետ):
ԱՏԵՆԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏԵԱՆ (1):
ԱՏԵՑՈՒՄՆ, գ. Ատելութիւն (ատելը):
ԱՏՇԻԼ, չբ. Ծարաւել:
ԱՏՈՔ, ա. Լի, առլի, հոծ, հասուն:
ԱՏՈՔԱՁԵՄ, տե՛ս ԱՏՈՔ:
ԱՏՈՔԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ (լաւ լցուել, հասունանալ):
ԱՏՈՔԱՏԵՍԻԼ, ա. Հասուն (ատոք տեսքով):
ԱՏՈՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հասուցանել (ատոք դարձնել):
ԱՏՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, հոծութիւն, պարարտութիւն, հասկահասութիւն (ատոք՝ լիքը լինելը):
ԱՏՐԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ատրաշէկ, հրափայլ, հրացայտ:
ԱՏՐԱՇԷԿ, ա. Արտաշէկ, հրաշէկ, հրատեսիլ:
ԱՏՐՈՐԱԿ, ԱՏՐՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՏՐԱԳՈՅՆ:
ԱՏՐՈՒՇԱՆ, գ. Կրակատուն, մեհեան:
ԱՐԱԲԱՑԻ, ա. գ. Արուայիկ, տաճիկ, հագարացի:
ԱՐԱԳ, ա. 1. Արագընթաց, արագաշարժ, սրընթաց: 2. մ. Շուտով, փութով, արագապէս:
- ԱՐԱԳ ԱՐԱԳ, մ. 1. Իսկ և իսկ, անդէն և անդ, անյապաղ: 2. Ստէպ ստէպ:
ԱՐԱԳԱԳԻՐ, ա. Երագագիր:
ԱՐԱԳԱԳՆԱՑ, ա. Երագագնաց, արագընթաց, արագաշարժ, արագախաղաց, երագանցուկ (շուտ անցնող):
ԱՐԱԳԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրընթացութիւն, երագումն:
ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Երագագոյն:
ԱՐԱԳԱԶ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԶ:
ԱՐԱԳԱՁԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՁԵՐԾ ԼԻՆԵԼ:
ԱՐԱԳԱԹԵՒ, ա. Արագաթռիչ, երագաթռիչ, երագաթև, թեթևաթև, թեթևաթռիչ:
ԱՐԱԳԱԹՈՂ, ա. Ներելի (մեղք):

ԱՐԱԳԱԹՌԻՉ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԹԵՒ:
ԱՐԱԳԱԼՈՒՐ, ա. Դիւրալուր, դիւրահաւան:
ԱՐԱԳԱԽԱԲԻԿ, ա. Դիւրախաբող:
ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՆԱՑ:
ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագաշարժութիւն:
ԱՐԱԳԱԽԱՄՈՒՐ, ա. Դիւրաթառամ:
ԱՐԱԳԱԽՕՍ, ա. Շուտախօս, շուտաբան:
ԱՐԱԳԱՀԱՍ, ա. 1. Երագահաս: 2. մ. Արագ, յանկարծ:
ԱՐԱԳԱՃԵՊ, ա. մ. Շուտափոյթ, ճեպով:
ԱՐԱԳԱՄԱՀ, ա. մ. Վաղամեռիկ:
ԱՐԱԳԱՄԱՇ, ա. Դիւրամաշ:
ԱՐԱԳԱՄԷՏ, ա. Դիւրաշարժ:
ԱՐԱԳԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, երագամիտ:
ԱՐԱԳԱՅԱԳ, ա. Վաղայագ:
ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ, ա. Արագագնաց, անդանդաղ, փոյթ:
ԱՐԱԳԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն:
ԱՐԱԳԱՊԷՍ, մ. Արագ, արագ արագ, փութով:
ԱՐԱԳԱՌՈՒ, ա. Մտառու, սրամիտ:
ԱՐԱԳԱՍԽԱԼ, ա. Երագասխալ:
ԱՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Երագազրաւելի, երագավախճան, վաղազրաւ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍ, ա. Սրատես, փխբ. մտառու, սրամիտ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՏԵՍ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն (արագատես լինելը):
ԱՐԱԳԱՓՈԽ, ԱՐԱԳԱՓՈՓՈԽ, ա. Դիւրափոխ, դիւրափոփոխ, երագափոփոխ, փոփոխական:
ԱՐԱԳԱՔԱՅԼ, ա. Արագընթաց, արագախաղաց:
ԱՐԱԳԵԼ, 1. չբ. Փութալ, շտապել, աճապարել: 2. նբ. Արագեցուցանել, փութացուցանել:
ԱՐԱԳԵՂ, ա. Արագուն (շատ արագ):
ԱՐԱԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԵԼ (2):
ԱՐԱԳԸՆԹԱՑ, ա. Արագագնաց, արագախաղաց, արագաշարժ, փութընթաց:
ԱՐԱԳԻԼ, գ. (կենդբ.) 1. Ասիդ: 2. Տառեղն:
ԱՐԱԳՈՏՆ, ա. Արագաքայլ, արագընթաց, արագագնաց, քաջընթաց:
ԱՐԱԳՈՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն:
ԱՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագութիւն:
ԱՐԱԳՈՒՄՆ, գ. Երագումն (արագելը, փութալը):
ԱՐԱԳՈՒՆ, ա. Արագ, արագեղ, փոյթ, սուր:
ԱՐԱԳՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Սրամիտ, արագաուռ, ուշեղ:
ԱՐԱԼԷՋ, տե՛ս ՅԱՐԱԼԷՋ:
ԱՐԱԾ, գ. Սպի, հետք:
ԱՐԱԾԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱԾԵԼ:
ԱՐԱԾԵԼ, նբ. 1. Արածանել: 2. Ճարակել, ուտել: 3. փխբ. Լափել, սպառել, ծախել, բնաջնջել առնել:
ԱՐԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնական, առնի, արանցի:
- ԱՐԱԿԱՆ ԹԻՒ, տե՛ս ԿՈՃԱՏ:
ԱՐԱՀԵՏ, գ. 1. Աշխարհապողոտայ (լայն՝ բանուկ ճանապարհ): 2. Կածան, շաւիղ:
ԱՐԱՀԵՏԵԼ, չբ. Երթալ, ուղևորել (արահետով գնալ):
ԱՐԱՄԱԶԴԱՑ, գ. (աստղ.) Լուսնթագ:
ԱՐԱՄԱԶԴԱՅ ԳՕՏԻ. Ծիածան:
ԱՐԱՄԲԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԻՆ:
ԱՐԱՄՈՒՐ, գ. Մէգ, մրրիկ, փոթորիկ, բուք:
ԱՐԱՆՑԻ, տե՛ս ԱՐԱԿԱՆ:
ԱՐԱՍՏՈՅ, ա. Պինդ, կարծր, կուռ, ապառաժ (քար):
ԱՐԱՏ, գ. 1. Բիծ, սպի, ախտ, խորշ, կեղտ (մարմնական որևէ պակասութիւն): 2. Վնաս:
ԱՐԱՏԱՒՈՐ, ա. Մարմնազեղծ, ախտաւոր:

ԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Աղտեղել: 2. Աղարտել, վնասել:

ԱՐԱՐ, գ. 1. Արարուած, գործած, շինուած, գործ, իր: 2. Երկրագործութիւն: 3. Ստացուած, գոյք, ինչք, կալուած: 4. Բեր, արդիւնք:

ԱՐԱՐԱԾ, ա. գ. 1. Եղական, արարածական: 2. Ստեղծուած, կատարուած, գոյացութիւն, եղելութիւն, գոյակ, գոյ, էակ: 3. Գործ, արար: 4. Արարչութիւն, ստեղծումն, լինելութիւն, եղանութիւն:

– ԱՐԱՐԱԾ ԳԻՐՔ. Ծնունդք (Հին կտակարանի առաջին գիրքը):

ԱՐԱՐԱԾԱԿԱՆ, ա. Արարած, եղական:

ԱՐԱՐԻՉ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, հաստիչ, գոյացուցիչ: 2. Աստուած:

ԱՐԱՐՈՂ, ա. 1. Առնելի, գործիչ, կատարող, պատճառ: 2. Արարիչ:

ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ներգործողական, ներգործական, ազդողական:

ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Արար, արարուած, արարութիւն, արարումն:

ԱՐԱՐՈՒԱԾ, գ. Արարութիւն, արարումն, արարած, արար:

ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԱՐՈՒԱԾ:

ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ, մ. Արարչապէս, արարչագործապէս, աստուածաբար:

ԱՐԱՐՉԱԳԻՐ, ա. Աստուածաւանդ (արարչից գրուած):

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարիչ, արարող, ստեղծիչ: 2. Արարչակերտ:

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արարչական:

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԿԻՑ:

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ:

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծանել, առնել, հաստել, յօրինել, ճարտարապետել (իբրև արարիչ գործել):

ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչութիւն, ստեղծումն: 2. Արարած: 3. Յօրինուած, կազմութիւն: 4. (եկեղց.) Վերածնութիւն (մկրտութեամբ հոգեպէս նոր ծնուելը):

ԱՐԱՐՉԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ:

ԱՐԱՐՉԱԿԱՆ, ա. 1. Աստուածային: 2. Արարիչ, ստեղծիչ, գործիչ:

ԱՐԱՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչութիւն (արարչական զօրութիւն՝ կարողութիւն):

ԱՐԱՐՉԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ (2):

ԱՐԱՐՉԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՐԱՐՉԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ:

ԱՐԱՐՉԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Արարչագործակից, համագործ:

ԱՐԱՐՉԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ:

ԱՐԱՐՉԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ:

ԱՐԱՐՉԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Գոյապետ, ձեռնապետ:

ԱՐԱՐՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ:

ԱՐԱՐՉԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾ:

ԱՐԱՐՉԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ:

ԱՐԱՐՉԱՏԻՊ, ա. մ. Աստուածանման, աստուածակերպ:

ԱՐԱՐՉԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ:

ԱՐԱՐՉԱԽԱՆԴ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽԱՆԴ:

ԱՐԱՐՉԵՂԷՆ, ա. Արարչական, աստուածեղէն:

ԱՐԱՐՉԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԸՆԿԱԼ:

ԱՐԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն, ստեղծումն: 2. տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: 3. Աստուած, աստուածութիւն: 4. Ստեղծուած, յօրինուած, արարած:

ԱՐԱՔԱՋԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, քաջանալ, զօրանալ:

ԱՐԲ, գ. Արբումն, գինարբուք, խրախունք, խրախութիւն:

ԱՐԲԱՆԵԱԿ, գ. 1. Պատանեակ, համբակ, սպասեակ, սպասաւոր, ծառայ, պաշտո-

նեայ: 2. Սպասակալ, գործօնեայ, գործակից, կամարար, կամակատար, մատակարար, հպատակ, հետևող: 3. Առիթ, միջնորդ:

ԱՐԲԱՆԵԿԱԿԱՆ, ա. Ծառայական, սպասաւորական (արբանեակին՝ պաշտօնեային յատուկ):

ԱՐԲԱՆԵԿԵԼ, 1. չբ. Սպասաւոր, սպաս տանել, ծառայել, հետևել: 2. նբ. Մատակարարել, բաշխել, պաշտել, խնամարկել:

ԱՐԲԱՆԵԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծառայեցուցանել (գործադրել մի բանի համար):

ԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն, պաշտօն:

- ԶԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Սպասաւորութիւն հարկանել՝ մատուցանել, պաշտօն տանել, սպասաւորել, ծառայել:

ԱՐԲԵԼԻՔ, տե՛ս ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԲԵՆԱԼ, չբ. 1. Գինեհարել: 2. փխբ. Համակել, պատել (տոգորուել):

ԱՐԲԵՑՈՂ, ա. գ. Գինեմոլ:

ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արբելիք, գինեհարութիւն, գինեկիզութիւն: 2. Գինարբուք: 3. Գինի, ըմպելի (ոգելից):

ԱՐԲԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԲՈՒՄՆ:

ԱՐԲԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արբուցանել: 2. Ոռոգանել, ոռոգել:

ԱՐԲՇԻՌ, ա. 1. Արբեցող, արբեալ: 2. Շուայտ, գեղխ, անառակ:

ԱՐԲՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբեցութիւն, շուայտութիւն, գեղխութիւն, անառակութիւն:

ԱՐԲՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն (ըմպելը): 2. Ըմպելի:

ԱՐԲՈՒՆ[1], ա. Ըմպելի (խմելու պիտանի՝ յարմար):

ԱՐԲՈՒՆ[2], գ. Առոյգութիւն (առոյգ հասակ):

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Տալ ըմպել: 2. Յագեցուցանել (ծարաւը): 3. Ոռոգանել, ոռոգել: 4. Արբեցուցանել (հարբեցնել):

ԱՐԲՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն, արբումն: 2. Ըմպելի: 3. Ոռոգումն:

ԱՐԳԱՀԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, չբ. նբ. 1. Գթալ, կարեկից լինել, կարեկցել, խղճալ, ողորմել, ցաւակցել: 2. Աղերսել, աղաչել, պաղատել, հայցել:

ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գթութիւն, գթասիրութիւն, կարեկցութիւն: 2. Գթարկութիւն, աղաչանք, աղերսանք, պաղատանք:

ԱՐԳԱՆԱԿ, գ. Խաչոյ:

ԱՐԳԱՆԴ, գ. 1. Ապաւարտակ, մայրական որովայն, համբարան, ճնչանունք: 2. փխբ. Ծնող, պատճառ (որևէ բան ծնող՝ առաջ բերող երևոյթ):

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Արդիւնաւոր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն:

ԱՐԳԱՍԻՔ, գ. 1. Արդիւնք, վաստակ, գործ: 2. Բեր, պտուղ:

ԱՐԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԱՍԻՔ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴ, ա. Բերրի, պտղաբեր, բարեբեր, պարարտ, յուռթի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱԲԵՐ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՀՈՂ, ա. Թանձրահող, պարարտ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Առատամիտ, խելամիտ, մտացի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալէտ, պտղալից, բերրի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԵԱՑ, տե՛ս ԱՐԳԱՒԱՆԴ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արգաւանդ լինելը):

ԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգի, պատուաւոր, գլխաւոր, երևելի:

ԱՐԳԵԼ, գ. 1. Խափան (արգելիչ հանգամանք): 2. Արգելան, պահ:
- ԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Արգելուլ, խափանել:
- ՅԱՐԳԵԼ ԱՐԿԱՆԵԼ. Շրջափակել, շրջապատել:
ԱՐԳԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելումն, խափանումն:
ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արգելաւոր: 2. Միայնակեաց, ճգնաւոր: 3. Միայնակեցական, ճգնաւորական:
ԱՐԳԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն (արգելական լինելը):
ԱՐԳԵԼԱՆ, գ. Արգելարան, արգելանոց, արգելոց, բանտ:
ԱՐԳԵԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. Կալանաւոր, բանտարկեալ:
ԱՐԳԵԼԱՆԵԼ (իմ), կ. չբ. Արգելուլ:
ԱՐԳԵԼԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:
ԱՐԳԵԼԱՎԱՆՔ, գ. Կուսանոց, կուսաստան:
ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն:
ԱՐԳԵԼԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:
ԱՐԳԵԼԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ (1):
ԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԳԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԵԼՈՒԼ:
ԱՐԳԵԼԻՉ, ա. Խափանիչ:
ԱՐԳԵԼԼԻ, ա. Հրաժարելի:
ԱՐԳԵԼՈՑ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆՈՑ:
ԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. 1. Արգել առնել, խափանել, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Սանձել, կաշկանդել (զսպել): 3. Յարգել արկանել, փակել, պաշարել, բանդել, բանտարգել առնել:
ԱՐԳԵԼՈՒՄՆ, գ. Արգել, խափան:
ԱՐԳՈԲ, գ. Քուրձ, պայուսակ:
ԱՐԳՈՅ, ա. 1. Յարգի, պատուական, ազնիւ, ընտիր: 2. Ազդոյ, գործուն, ներգործական:
- ՕՐ ԱՐԳՈՅ. Օր գործոյ (աշխատանքի օր):
ԱՐԴ[1], գ. Յօրինուած, ձև, կարգաւորութիւն (գործ է ածւում ԶԱՐԴ բառի հետ):
ԱՐԴ[2], 1. մ. Այժմ, այժմիկ, այժմուս, զայժմուս: 2. շ. Այսուհետև, ուրեմն, ապա ուրեմն: 3. ա. Արդի, արդեան, այժմու:
ԱՐԴԱԾԻՆ, ա. Նորածին, դեռածին:
ԱՐԴԱԿ, ա. Հարթ, հարթածաւալ, ուղիղ:
ԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, հաւասարել, ուղղել:
ԱՐԴԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԵԱՆ:
ԱՐԴԱՏՈՒՆԿ, ա. Նորատունկ, մատաղատունկ:
ԱՐԴԱՐ, ա. 1. Արդարադատ, ուղղադատ, անաչառ: 2. Բարեպաշտ: 3. Անմեղ, անպարտ: 4. Անկեղծ, աննենգ, անխարդախ, հաւատարիմ: 5. Ճշմարիտ, իրաւացի, օրինաւոր: 6. Ուղիղ, ճիշտ, ստոյգ: 7. Անարատ: 8. մ. տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԲԱՐ:
- ԱՐԴԱՐՆ, գ. Արդարութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆ, ա. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճշմարտախօսութիւն, ջատագովութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՐ, մ. Արդարապէս:
ԱՐԴԱՐԱԳՆԱՑ, ԱՐԴԱՐԱԳՆԱՑԻԿ, ա. Արդար, արդարագործ, աստուածապաշտ:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Արդար, արդարագնաց, ճշմարտագործ:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏ, ա. 1. Իրաւադատ, ճշմարտադատ, իրաւարար, անաչառ: 2. Իրաւացի, ճշմարիտ, արդար:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՊԷՍ, մ. Իրաւամբ, իրաւապէս, իրաւաբար:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատաւորութիւն, արդարադատողութիւն, իրաւադատութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՀԱՅՑ:
ԱՐԴԱՐԱԽՈՀ, ԱՐԴԱՐԱԽՈՐՀ, ա. Իրաւախոհ, իրաւախորհ, արդարամիտ:
ԱՐԴԱՐԱԽՕՍ, ԱՐԴԱՐԱԽՕՍՈՂ, ա. Ճշմարտախօս, անկեղծ:
ԱՐԴԱՐԱԿ, ա. 1. Ուղիղ, հարթ: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր, զուգակշիռ: 3. Արդար, իրաւացի: 4. գ. Արդարութիւն (արդար իրաւունք՝ հատուցում՝ վարձատրութիւն):
ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ, ա. 1. Իրաւակշիռ, իրաւախոհ (արդար կշռող՝ կշռադատող): 2. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ (արդար՝ ճիշտ կշռուած): 3. գ. Արդարակշռութիւն, զուգակշռութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ (3):
ԱՐԴԱՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ճշմարտատես, արդարախոհ:
ԱՐԴԱՐԱՀԱՅՑ, ա. Արդարախնդիր:
ԱՐԴԱՐԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւորութիւն (արդար ձեւանալը):
ԱՐԴԱՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, աննենգ, անկեղծ, հաւատարիմ:
ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն:
ԱՐԴԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անմեղանալ, իրաւանալ:
ԱՐԴԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Իրաւացի:
ԱՐԴԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՐԴԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իրաւաբար, իրաւապէս, իրաւամբ, իրաւամբք: 2. Ստուգիւ, յիրաւի, իսկապէս, իրօք:
ԱՐԴԱՐԱՍԷՐ, ա. Ճշմարտասէր:
ԱՐԴԱՐԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Իրաւացի, արդարացի:
ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ, ա. Ճշմարտատես:
ԱՐԴԱՐԱՑԻ, ա. Իրաւացի, իրաւի, ճշմարիտ, արդար:
ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իրաւացուցանել: 2. Ճշմարտացուցանել, ճշմարտել, ստուգել, հաւաստել:
ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Իրաւացուցիչ, ճշմարտացուցիչ:
ԱՐԴԱՐԱՔԱՐՈԶ, ա. Ճշմարտաքարոզ:
ԱՐԴԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Արդարացի:
ԱՐԴԱՐԵՒ, 1. մ. Ճշմարտիւ, ճշմարտապէս, ստուգիւ, յիրաւի, իսկապէս, հաւաստեաւ, իրօք, անշուշտ, այո՛: 2. ա. Ճշմարիտ, իսկական, հարազատ, իրական, ստոյգ:
ԱՐԴԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Բարի, բարեսէր, աստուածահաճոյ:
ԱՐԴԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն: 2. Բարեգործութիւն, արդարագործութիւն: 3. Առաքինութիւն: 4. Մաքրութիւն, սրբութիւն: 5. Ճշմարտութիւն, ստուգութիւն, հաւաստիք: 6. Հաւասարակցութիւն, հաւասարութիւն:
ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, ա. Արդարագործ (արդարութիւն բերող՝ գործող):
ԱՐԴԱՐՈՒՀԻ, ա. Արդար (կին):
ԱՐԴԱՐՈՒՍՈՅՑ, ա. Ճշմարտուսոյց:
ԱՐԴԵԱՄԲՔ, մ. Իրօք, իսկապէս:
ԱՐԴԵԱՆ, տե՛ս ԱՅԺՄԵԱՆ:
ԱՐԴԵԼ, նբ. Հարթել, յարդարել, ձեւացուցանել, զարդարել, կոկել:
ԱՐԴ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴ^{2} (1):
ԱՐԴԵՕՔ, մ. եղբ. 1. Իրաւ, յիրաւի, անշուշտ, իսկապէս, ապաքէն, այո: 2. Մի՞թէ, մի՞: 3. շ. Ուրեմն, ապա:
ԱՐԴԷՆ, ԱՐԴԷՆ ԻՍԿ, մ. 1. Կանխաւ, առաջուստ, յառաջագոյն, յառաջնմէ, յառաջնումն: 2. Այժմ, այժմուս, զայժմուս, այժմիկ:
ԱՐԴԻ, ա. 1. Արդեան, այժմու, առջիկայ, ներկայ: 2. մ. Արդ, արդ եւս, այժմ, այժմիկ, արդէն իսկ, դեռ, ահա:
– ԱՐԴԻ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴԻ (2):

ԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆՔ:

ԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐ, ա. 1. Բերրի, արգաւանդ, պտղաւէտ, բարեբեր: 2. Օգտակար, չահաւէտ:

ԱՐԴԻՒՆԱԳՈՐԾ, ա. Արդիւնարար, երկրագործ, հողագործ:

ԱՐԴԻՒՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արդիւնացուցանել:

ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆ, ա. 1. Արդիւնարար, վաստակաւոր: 2. Գործական, շահեկան, օգտակար, պիտանի:

ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆ (1):

ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդիւնաւորականութիւն, արդիւնաւորութիւն, վաստակ:

ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Արդիւնագործ, բարեգործ: 2. Ներգործական:

ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:

ԱՐԴԻՒՆԱՆԱԼ, չբ. Արդիւնս առնուլ, յարդիւնս գալ (արդիւնք դառնալ):

ԱՐԴԻՒՆԱՇԱՏ, ա. Յուռթի, բազմարդիւն:

ԱՐԴԻՒՆԱՏՈՒ, ա. Բարեբեր, պտղաբեր:

ԱՐԴԻՒՆԱՏՐԵԼ, նբ. Արդիւնագործել, ներգործել:

ԱՐԴԻՒՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արդիւնք տալը):

ԱՐԴԻՒՆԱՐԱՐ, ա. 1. Հողագործ, երկրագործ, մշակ, վաստակաւոր: 2. Պտղաբեր:

ԱՐԴԻՒՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրագործութիւն: 2. Պտղաբերութիւն:

ԱՐԴԻՒՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ:

ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐ, ա. 1. Արգասաւոր, շահեկան, օգտակար, պիտանի: 2. Ներգործական, ազդական:

ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Յարդիւնս ածել, արգասաւորել, արդիւնացուցանել, բուսուցանել, աճեցուցանել: 2. Ի կատարումն ածել, կատարել:

ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԻՒՆՔ, գ. 1. Բեր, պտուղ (մշակութեամբ ստացուած): 2. Գործ, վաստակ, արգասիք, հետեւանք: 3. Ինչք, գոյք, կարասի:

- ԱՐԴԻՒՆՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՆԱԼ:

- ՅԱՐԴԻՒՆՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ:

- ՅԱՐԴԻՒՆՍ ԳԱԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՆԱԼ:

ԱՐԴՆ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆ:

ԱՐԴՆԱԿԻՐ, ԱՐԴՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆԱՒՈՐ:

ԱՐԴՈՒ, գ. Գոմոր, գրիւ (ընդեղէնի եւ սորուն նիւթերի չափ):

ԱՐԴՈՒԱԾ, գ. Յօրինուած, ձեւ:

ԱՐԴՎԱՏՆԱԿԱՆ, ա. Վատնական:

ԱՐԵԱՆԱԳԻՆ, ա. Արիւնըռուշտ (արիւնով լցուած):

ԱՐԵԱՆԱՌՈՒ, ԱՐԵԱՆ ԱՌՈՒ, ա. Համարիւն, արիւնակից, հարազատ:

ԱՐԵԱՆԱՐԲՈՒ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ:

ԱՐԵԱՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԵԱՑԻ, ա. Այրացի, արի, քաջ:

ԱՐԵԳԱԿՆ, գ. Արեւ, արեւակն, արփի, արուսեակ, հրարփի:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ, ա. Արեւելածագ, արեւելեան:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿ, գ. Պատշգամ (արեւահայեաց):

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Արեգակնանման, արեգակնատես, արեգակնօրէն:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ, ա. 1. Տօթագին (շատ տօթ՝ տաք)։ 2. Արեւակէզ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Արփիագեղ, արփիափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեաց, լուսափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ, ա. Արեգակնական, արեգակնանի։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգակնակերպ, արփիանման։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՐԵՒԱՊԱՇՏ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ, մ. Արեգակնաբար, արեգակնանման, արեգակնօրէն։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՆՋԻԿ, ա. Արեւապաշտ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍ, ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Արեգակնակերպ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՒՈՐ, գ. Եթեր, արփի։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփիափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆՕՐԷՆ, մ. ա. Արեգակնապէս, արեգակնակերպ։
ԱՐԵԿ, ա. Արի, ուժեղ, զօրաւոր, սաստիկ։
ԱՐԵՆԱԶԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԶԱՆԳ։
ԱՐԵՆԱՃԵՄ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ։
ԱՐԵՆԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ։
ԱՐԵՆԱՋՈՒՐ, գ. Թարախ, շարաւ։
ԱՐԵՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ։
ԱՐԵՒ, գ. 1. տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ։ 2. փխբ. Կեանք, կենդանութիւն։
ԱՐԵՒԱԳԱԼ, գ. Արեւածայրք, արեւահարք։
ԱՐԵՒԱԾԱՅՐՔ, տե՛ս ԱՐԵՒԱԳԱԼ։
ԱՐԵՒԱԿԷԶ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ (2)։
ԱՐԵՒԱԿՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ։
ԱՐԵՒԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՐԵՒԱԳԱԼ։
ԱՐԵՒԱՊԱՇՏ, ա. Արեգակնապաշտ։
ԱՐԵՒԱՓԱՌ, ա. Լուսափառ, լուսափայլ, արեգակնային, արեգակնակերպ։
ԱՐԵՒԵԼԱԾԱԳ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ։
ԱՐԵՒԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Արեւելակողմն, արեւելեան։ 2. տե՛ս ԱՐԵՒԵԼԵԱՅ (2)։
ԱՐԵՒԵԼԱԿՈՂՄՆ, ա. գ. Արեւելական, արեւելք։
ԱՐԵՒԵԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵՒԵԼԵԱՅ։
ԱՐԵՒԵԼԵԱՅ, ա. 1. Արեւելեան, արեւելային։ 2. գ. Արեւելական (արեւելքի բնիկ՝ բնակիչ)։
ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՐԵՒԵԼԵԱՅ (1)։ 2. Առաւօտին (արեւածագի ժամանակուայ)։
ԱՐԵՒԵԼՔ, գ. 1. Արեւելակողմն։ 2. Արեւելեայք (արեւելքի բնակիչներ)։
ԱՐԵՒՇՈՒՇՏ, ա. Ապերախտ, ապաշնորհ։
ԱՐԵՒՄՈՒՏՔ, գ. 1. Մայր արեգական՝ արեւու։ 2. տե՛ս ԱՐԵՒՄՏԵԱՅՔ։
ԱՐԵՒՄՏԱԿԱՆ, ԱՐԵՒՄՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵՒՄՏԵԱՅ։
ԱՐԵՒՄՏԵԱՅ, ա. Արեւմտական, արեւմտային, արեւմտեան։
- ԱՐԵՒՄՏԵԱՅՔ, գ. Արեւմուտք (արեւմուտքի բնակիչներ)։
ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԵՒՄՏԵԱՅ։
ԱՐԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՏ։
ԱՐԸՆԿՄՆԵԼ, նբ. Կորատել։
ԱՐԹՆԱԿԱՆ, ա. Արթնեայ, արթուն։
ԱՐԹՆԱՄԻՏ, ա. Աչալուրջ, զգաստ։
ԱՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Զարթնուլ, զարթնանալ, սթափել։
ԱՐԹՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ։
ԱՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զարթումն (արթուն լինելը)։ 2. փխբ. Զգաստութիւն, աչալրջութիւն, զգուշութիւն, փոյթ։
ԱՐԹՈՒՆ, ա. 1. Զարթուն, անքուն, աննինջ, աննիրհ, տքնական։ 2. փխբ. Աչալուրջ, զգաստ։ 3. փխբ. Փոյթ, ժիր։
- ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, 1. Տքնել, հըսկել, սկել։ 2. Արթնանալ, զարթնուլ։
- ՅԱՐԹՈՒՆ, մ. Յարթունս, ի լրջէ, ի լրջեաց (արթուն վիճակում՝ ժամանակ)։
- ՅԱՐԹՈՒՆՍ, տե՛ս ՅԱՐԹՈՒՆ։
- ՅԱՐԹՈՒՆՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ։

ԱՐՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԹՁԵԼ (իմ):
ԱՐԹՐ (քեր.), տե՛ս ՅՕԴ:
ԱՐԺԱՆ, ա. 1. Արժանի, արժանաւոր, յարգի: 2. Պատշաճ, վայել, յանգաւոր: 3. Դիւրագին: 4. գ. Արժանք (որքան արժելը): 5. Արժանիք, արժանաւորութիւն: 6. Իրաւունք, արդարութիւն:
- ԱՐԺԱՆ Է, մբ. 1. Պարտ և պատշաճ է, օրէն է, վայել է, անկ է, ի ճահ է: 2. Արժէ (տե՛ս ԱՐԺԵԼ):
ԱՐԺԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստաբանութիւն, ստախօսութիւն (ստայօդ խօսք):
ԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանաւորագոյն, սրբագոյն:
ԱՐԺԱՆԱԳՈՎ, ԱՐԺԱՆԱԳՈՎԵԼԻ, ա. Գովելի (գովեստի արժանի):
ԱՐԺԱՆԱԿՇԻՌ, ա. Չափաւոր (արժանաւոր կշռով՝ չափով):
ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Արժանատես, արժանատեսիլ:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՅՑ, ա. Ընդունելի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՍ, ա. Իրաւացի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏ, ա. Արժանահաւատալի, հաւատոյ, հաւատարիմ, հաւաստի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏԱԼԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏ:
ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ, չբ. Արժանի լինել, արժանաւորել:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՒ, ա. Պատուաւոր, յարգի, մեծարոյ, վսամ, վսամական:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՐՏ, ա. Արժանի, քաջայարմար, արժանահաւատ:
ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Արժանաբար, ըստ արժանեաց, ըստ արժանւոյն, յարժանի, ըստ պատշաճի, վայելչապէս, իրաւամբք:
ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ, ա. Արժանատենչալի, տենչալի, փափագելի:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՆՉԱԼԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ, ա. Արժանատեսիլ, արժանահայեաց:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ:
ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արժանի առնել, արժանաւորել: 2. Գին հատանել՝ հարկանել:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Արժանի: 2. Դիպան, յարմար, օրինաւոր, պատշաճաւոր, վայելչական, վայելուչ: 3. Իրաւացի, արդար: 4. Յարգի, պիտանի, կարևոր: 5. մ. Արժանապէս, արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն:
- ԱՐԺԱՆԱՒՈՐ Է, մբ. Արժան է, իրաւացի է:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Արժանապէս, ըստ արժանեաց, վայելչապէս: 2. Յիրաւի, իրաւամբք, արդարև: 3. ա. Արժանաւոր:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Արժանի առնել, արժանացուցանել:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Արժանի լինել, արժանանալ:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արժան, արժանիք: 2. Պատիւ, իշխանութիւն:
ԱՐԺԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ:
ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ, ա. Արժանընդունակ, ընդունելի, հաճոյական:
ԱՐԺԱՆԻ, ա. 1. Արժանաւոր: 2. Յարմար, վայել, պատշաճ:
- ԱՐԺԱՆԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԱՐԺԱՆԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ:
- ԱՐԺԱՆԻՔ, գ. Արժանաւորութիւն, յարգ:
- ԸՍՏ ԱՐԺԱՆԵԱՑ, ԸՍՏ ԱՐԺԱՆՒՈՅՆ, ՅԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆՔ, գ. Գին, յարգ (որևէ բանի արժէքը):

ԱՐԺԵԼ, ժչ, նբ. չբ. Հաւասարել (գնով՝ արժէքով կամ արժանիքով մի բանի՝ մէկին):
ԱՐԻ, ա. 1. Քաջ, հզօր, զօրաւոր, կորովի: 2. Արիական:
ԱՐԻԱԲԱՐ[1], մ. Քաջաբար, արիապէս, զօրապէս, զօրաւորաբար:
ԱՐԻԱԲԱՐ[2], ա. Առաքինի (արի բարքով):
ԱՐԻԱԿԱՆ[1], ա. Արի (արի մարդուն յատուկ):
ԱՐԻԱԿԱՆ[2], ա. Պարսկական:
ԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Խիզախել, քաջանալ, զօրանալ, քաջալերել:
ԱՐԻԱՆՈՍ, ա. գ. Արիոսական:
ԱՐԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԻԱԲԱՐ[1]:
ԱՐԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաջացուցանել, զօրացուցանել, քաջալերել, սրտապնդել:
ԱՐԻՈՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԱՆՈՍ:
ԱՐԻՈՎԹ, գ. (բսբ.) Դաւու դդում:
ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջասրտութիւն: 2. Քաջութիւն, զօրութիւն: 3. Երիտասարդութիւն (երիտասարդութեան հասակ):
ԱՐԻՒՆ, գ. 1. փխբ. Սպանութիւն, արիւնհեղութիւն, կոտորած: 2. փխբ. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն:
- ԱՐԻՒՆ ԹԱՓԵԼ. Արիւն հանել, երակ հատանել (արիւն առնել):
- ԱՐԻՒՆ ԽԱՂՈՂՈՅ. Արիւն որթոյ, քաղցու, գինի:
- ԱՐԻՒՆ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆ ԹԱՓԵԼ:
- ԱՐԻՒՆ ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԱՐԻՒՆ ԽԱՂՈՂՈՅ:
- ԱՐԵԱՆ ԿՑՈՐԴ. Արիւնակից:
- ԸՆԴ ԱՐԻՒՆ ԳԱԼ. Մեռանել:
ԱՐԻՒՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Արիւնաթոր, արիւնահոս:
ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ, ա. Արիւներանգ, արիւնորակ, արիւնաներկ:
ԱՐԻՒՆԱՁԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՇԱՂԱԽ:
ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ, ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱՒ, ԱՐԻՒՆԱԹԱՒԱԼ, ա. Արիւնաշաղախ, արիւնոտ:
ԱՐԻՒՆԱԹՈՐ, ա. Արիւնաբուղխ:
ԱՐԻՒՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ:
ԱՐԻՒՆԱԽԱՌՆ, ա. Արիւնոտ:
ԱՐԻՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՈՏ:
ԱՐԻՒՆԱԿԻՑ, ա. Արեան կցորդ, ազգակից, համարիւն:
ԱՐԻՒՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ:
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂ, ա. Մարդասպան (արիւն թափող):
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԻՒՆԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ:
ԱՐԻՒՆԱՆԵՐԿ, ԱՐԻՒՆԱՆԵՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ, ա. Արիւնատեսակ, արիւնատեսիլ, արիւնանշան:
ԱՐԻՒՆԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ:
ԱՐԻՒՆԱՇԱՂԱԽ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ:
ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ, ա. Արենապարտ, արիւնահան:
ԱՐԻՒՆԱՎԷԺ, ա. Տեռատես (կին):
ԱՐԻՒՆԱՏԵՍԱԿ, ԱՐԻՒՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ, ա. Արիւնահեղ, արիւնախանձ, արիւնըռուշտ, գազանաբարոյ:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիւնահեղութիւն:
ԱՐԻՒՆԱՑԱՅԹ, ԱՐԻՒՆԱՑԱՅՏ, ա. Արիւնաներկ, արիւնազանգ:
ԱՐԻՒՆԱՒՈՐ, ա. Արիւնուտ (արիւն ունեցող):
ԱՐԻՒՆԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆԸՌՈՒՇՏ, ա. 1. Շառագոյն, արիւնագոյն (արիւնակալած, կարմրած): 2. Արիւնաշաղախ: 3. Արիւնարբու:
ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղութիւն արեան, սպանութիւն, կոտորած:
ԱՐԻՒՆՈՌՈԳ, ա. Արիւնաշաղախ:
ԱՐԻՒՆՈՏ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ:
ԱՐԻՒՆՈՐԱԿ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆՈՒՏ, ա. 1. Արիւնաւոր: 2. Արիւնագոյն:

ԱՐԻՒՆՈՒՏԱՅԻՆ, ա. Արիւնանման:
ԱՐԻՒՆՌՈՒՇՏ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԸՌՈՒՇՏ:
ԱՐԾԱԹ, գ. 1. Արծաթեղէն (արծաթէ սպասք): 2. Դրամ: 3. Ինչք, մեծութիւն:
– ԱՐԾԱԹ ԿԵՆԴԱՆԻ. Սնդիկ:
ԱՐԾԱԹԱԳԻՆ, ա. Գնածոյ, քսակագին:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ, ա. Արծաթագունեան:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Արծաթարար: 2. Արծաթի:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ:
ԱՐԾԱԹԱՁՕԾ, ա. Արծաթապատ:
ԱՐԾԱԹԱԾՐԱՐ, տե՛ս ՔԱՆՔԱՐԱԹԱՔՈՅՑ:
ԱՐԾԱԹԱՋՈՅԼ, ա. տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ:
ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ, ա. Արծաթատեսակ:
ԱՐԾԱԹԱՊԱՏ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՁՕԾ:
ԱՐԾԱԹԱՌ, ա. Արծաթառու (արծաթ՝ դրամ առնող):
ԱՐԾԱԹԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՌ:
ԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ընչաքաղց, ագահ:
ԱՐԾԱԹԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Լումայափոխ, սեղանաւոր:
ԱՐԾԱԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ:
ԱՐԾԱԹԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ (1):
ԱՐԾԱԹԱՓՈԽԱՏՈՒ, ա. Վաշխառու:
ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ, ա. Արծաթի:
ԱՐԾԱԹԻ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ:
ԱՐԾԱԹՈՒՆԱԿ, ա. Գանձանակ:
ԱՐԾԱԹՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչասիրութիւն, ընչաքաղցութիւն, ագահութիւն:
ԱՐԾԱՐԾԱՆԵԼ, ԱՐԾԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Բորբոքել (կրակը): 2. փխբ. Գրգռել (հրահրել մի բան): 3. փխբ. Վերանորոգել (արթնացնել մի բան):
ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծարծումն (արծարծելը, արծարծուելը):
ԱՐԾԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԾԻՒ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
ԱՐԾՆԵԼ, նբ. Գեղերեսել:
ԱՐԾՈՒԻ, գ. (կենդբ.) Արծիւ, կանդ (արու):
ԱՐԾՌՈՒՆԳՆ կամ ԱՐԾԸՌՈՒՆԿՆ, ա. Կոտմկեան, կոտմնկէ, կորունչ:
ԱՐԿ, տե՛ս ԱՐԿՈՒԱԾ (1):
ԱՐԿԱԾ, գ. 1. Անցք, դէպք, դիպուած, առարկուած: 2. Փորձանք, պատահար:
ԱՐԿԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Ընկենուլ, ձգել: 2. Մուծանել, դնել: 3. Յեռուլ, ագուցանել, պատել: 4. Առաջի առնել, առաջի դնել: 5. Տարածանել, սփռել: 6. Հեղուլ, լնուլ: 7. Զգենուլ, զգեցուցանել: 8. Ի բաց բառնալ, հանել, կապտել, զրկել: 9. Վերագրել, մեղ դնել, մեղադրել: 10. Առնել, կազմել, կարգել, հաստատել:
– ԱՐԿԱՆԵԼ ՁԱԿՆ կամ ՁԱՁՍ ՅՈՒՄԵՔԷ. Անտես առնել, անտեսել:
– ԱՐԿԱՆԵԼ Ի ՍՈՒՐ՝ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր հանել, կոտորել:
– ԱՐԿԱՆԵԼ ՀԻՄՆ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ԱՐԿԱՆԵԼ[2] (իմ), նբ. չբ. Զգենուլ, ագանել, ագուցանել:
ԱՐԿԱՆԵԼ[3] (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
ԱՐԿԱՆԵԼԻ, գ. Ագանելիք, վերարկու, մեկնոց, ծածկոյթ, սփածանելի:
ԱՐԿՂ, գ. 1. Սնդուկ, սապատ: 2. Գանձանակ: 3. Տապան:
ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ, ա. Արկղակերտ (արկղի նման շինուած):
ԱՐԿՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ:
ԱՐԿՂԻԿ, գ. Տուփ, տապանակ, գզրոցիկ, սապատակ:
ԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Արկ (ձգուած՝ նետուած իր): 2. Արկած, փորձանք, պատահար, առարկուած 3. Ծածկոյթ, ծածկոց, պատրուակ:
ԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Ձգումն, արկուած:

ԱՐՀԱԿԱՆ, ա. Զարհուրական, զարհուրելի, ահագին:
ԱՐՀԱՄԱՐՀ, ա. Արհամարհելի, նշկահելի, արհամարհեալ, քամահական, անպիտան, անարգ, նուաստ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Քամահաբար, անգոսնաբար, անարգաբար:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ, գ. Արհամարհութիւն, քամահանք, անարգութիւն, անարգանք, առոտնհարութիւն:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԱԼ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ, նբ. 1. Քամահել, նըշկահել, քամահանս առնել, առ ոչինչ համարել, խոտել, անգոսնել, անարգել, պարսաւել: 2. Անտես առնել, ապախտ առնել, ստունգանել:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Արհամարհանք, խոտումն:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԻՉ, ա. Քամահիչ, արհամարհոտ, առոտնհարու:
ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՏ, ա. Արհամարհիչ, անարգու, ապախտարար, անսաստ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ:
ԱՐՀԱԻՐՔ, գ. Սոսկումն, զարհուրանք:
ԱՐՀԵՍՏ, ԱՐՏԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏ:
ԱՐՀԵՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ:
ԱՐՀԵՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ:
ԱՐՁԱԿ, ա. 1. Ազատ: 2. Բաց, անփակ, անկնիք: 3. Ընդարձակ, լայն:
- ԱՐՁԱԿ, ՅԱՐՁԱԿԻ, ՅԱՐՁԱԿՍ, մ. Ազատ, անարգել, անխափան:
- ԱՐՁԱԿ ԱՐՁԱԿ, մ. Համարձակ, ազատաբար:
- ԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ընձիւղել (ճիւղ արձակել):
ԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, մ. Ազատ, անխափան, ազատաբար, արձակապէս, ընդարձակապէս, պարզաբար:
ԱՐՁԱԿԱՀԵՐ, տե՛ս ՀԵՐԱՐՁԱԿ:

ԱՐՁԱԿԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիստ:
ԱՐՁԱԿԱՆՈՑ, տե՛ս ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ:
ԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԱԲԱՐ:
ԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ:
ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ, գ. Արուարձան, բացատ:
ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ, գ. Ձիարձակարան, ասպարէզ, կրկէս:
ԱՐՁԱԿԱՔԱՂԱՔ, ա. Անպարիսպ (քաղաք):
ԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. 1. Ազատ առնել, լուծանել, քակել: 2. Թողուլ, թողացուցանել, թոյլ տալ: 3. Առաքել, յղել, յուղարկել: 4. Արկանել, ձգել: 5. Տարածանել, տարածել, ծաւալել, սփռել, յորդել: 6. Ամբառնալ:
ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆ, ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ, ա. մ. Ընդարձակերասանակ, աներասան, աներասանակ, անսանձ:
ԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Ընդարձակութիւն, լայնութիւն:
ԱՐՁԱԿՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԵԼ:
ԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, գ. Արձակուրդ (արձակելը):
ԱՐՁԱԿՈՒՐԴ, գ. 1. Արձակումն (արձակելը): 2. Թողութիւն, ազատութիւն:
- ԱՐՁԱԿՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ. Արձակել, ազատել (գերութիւնից):
ԱՐՁԱՆ, գ. 1. Կոթող, մահարձան: 2. Քար, վէմ: 3. Արձանագիր: 4. Արձանագրութիւն: 5. Առնապատկեր: 6. Կուռք:
ԱՐՁԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Արձան (գրով): 2. Արձանագրութիւն. մակագրութիւն:
ԱՐՁԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Քարակերտ, վիմակերտ:
ԱՐՁԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Փորագրել, դրոշմել, արձանակել, ի գիր արկանել՝ հանել, ի գրի հարկանել, ընդ գրով արկանել:
ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագիր. մակագրութիւն:
ԱՐՁԱՆԱԿԱՌ, տե՛ս ԱՐՁԱՆԱԿԱՌՈՅՑ:

ԱՐՁԱՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Արձանակառ, հաստակառոյց:

ԱՐՁԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՁԱՆԱԳՐԵԼ:

ԱՐՁԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Կալ: 2. փխբ. Ամրանալ, հաստատանալ, յարատեւել (հաստատ՝ անփոփոխ մնալ): 3. Քարանալ (քար կտրել):

ԱՐՁԱՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:

ԱՐՁԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաստատել, առկայել, կառուցանել, զետեղել, դնել, ամրացուցանել, յանդիման կացուցանել: 2. Կասեցուցանել, արգելուլ, յաղթահարել, նահանջել, դադարեցուցանել: 3. Նշաւակել, ձաղել: 4. Արձանակել, արձանագրել, մատենագրել: 5. Քարացուցանել (արձան դարձնել):

ԱՐՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամրութիւն:

ԱՐՁՈՂ, ԱՐՁՈՅԼ, գ. Ուռկան, ցանց:

ԱՐՄ, տե՛ս ԱՐՄՆ:

ԱՐՄԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Հաստարմատ:

ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ:

ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԼ:

ԱՐՄԱՆԱԼԻ, ԱՐՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ:

ԱՐՄԱՏ, գ. 1. Տակ, կարճին, ունջ: 2. փխբ. Ցեղ, ազգ, զարմ, տոհմ: 3. փխբ. Սկզբնապատճառ, առիթ: 4. Խորք, հիմն, հետք (որեւէ բանի ստորին մասը՝ ծայրը):

ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ ԱՌՆԵԼ. Արմատախլել, խլել:

ԱՐՄԱՏԱԽԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ ԱՌՆԵԼ:

ԱՐՄԱՏԱԿԵՐ, ա. Խոտաճարակ, ընդակեր:

ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ, չբ. Արմատել, արմնել:

ԱՐՄԱՏԱՔԻ, ԱՐՄԱՏԱՔԻՆ, մ. 1. Ընջովին, ի բնէ: 2. Իսպառ, բոլորովին:

ԱՐՄԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:

ԱՐՄԱՏԻՔ, տե՛ս ԱՐՄԱՏ:

ԱՐՄԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՑՈՒՄՆ:

ԱՐՄԱՒ, գ. 1. Արմաւենի: 2. Բազուկ (արմաւի ողկոյզ): 3. (կենդբ.) Փիւնիկ:

ԱՐՄԱՒԵՆԻ, գ. Արմաւ:

- ԱՐՄԱՒԵՆԵԱՑ ՏՕՆ կամ ՕՐ. (եկեղց.) Ծաղկազարդ:

ԱՐՄՆ, գ. Արմ (ծառաբնի արմատամերձ մասը):

ԱՐՄՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:

ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ, ԱՐՇԱԼՈՒՐՇՔ, ԱՐՇԱԼՈՒՐՋՔ, գ. Արեւագալ:

ԱՐՇԱՒԱԿԻ, մ. Արշաւանի:

ԱՐՇԱՒԱՆ, գ. 1. Ընթացք, դիմեցումն: 2. Յարձակումն, ասպատակ: 3. Վազք:

- ԱՐՇԱՒԱՆՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՇԱՒԵԼ:

- ՁԻՈՑ ԱՐՇԱՒԱՆՔ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ (2):

ԱՐՇԱՒԱՆԻ, տե՛ս ԱՐՇԱՒԱԿԻ:

ԱՐՇԱՒԱՍՈՅՐ, ա. Քաջարշաւ, քաջընթաց, արագընթաց:

ԱՐՇԱՒԵԼ, չբ. 1. Ընթանալ, արշաւանս դնել, զետուազեղ առնուլ: 2. Յարձակել, դիմել, խաղալ, ասպատակել: 3. տե՛ս ԱՐՇԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՐՇԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցանել:

ԱՐՈՒ, ա. Որձ, հաւանի:

ԱՐՈՒԱԳԷՏ, ա. Արուամոլ, առնամոլի, արուագէտ:

ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուամոլութիւն, առնամոլութիւն, արուապղծութիւն:

ԱՐՈՒԱԿԱՆ, ա. Արական:

ԱՐՈՒԱՄՈԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:

ԱՐՈՒԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՈՒԱՑԻԿ, տե՛ս ԱՐԱԲԱՑԻ:

ԱՐՈՒԱՆԱԼ, չբ. Արւանալ, արխանալ (արու կամ արի դառնալ):

ԱՐՈՒԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՈՒԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:

ԱՐՈՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Արի (արուի նման):

ԱՐՈՒԱՐՁԱԿԱՆ, ա. Սահմանակից, արուարձանեայ:

ԱՐՈՒԱՐՁԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑ (2):

ԱՐՈՒԱՐՁԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ: 2. Ձեռաստեղծ (կուռքի արձան):

ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑ, ա. գ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԱՐՁԱԿԱՆ: 2. Արուարձային (արուարձանում բնակուող):

- ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑՔ, գ. յոգն. Արձակավայրք:

ԱՐՈՒԳ, ա. 1. Նիհար, վտիտ, տկար: 2. Զոր, ազազուն, անպտուղ:

ԱՐՈՒԵՍՏ, գ. 1. Արհեստ, ճարտարութիւն, հմտութիւն: 2. Խաբ, խաբկանք, պատրանք, կեղծիք: 3. Հրաշք, սքանչելիք: 4. Հրէշ, ճիւաղ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆ, ա. Ճարտարախօս (ճարտար կամ պատրանքով խօսող):

ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ճարտարախօսել (ճարտար կամ պատրանքով խօսել):

ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարախօսութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մ. Արուեստապէս, արուեստաւորապէս, ճարտարաբար, հնարաբար, հնարապէս:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Ճարտարապետ, արուեստաւոր: 2. Երկրպագու (որևէ բանի յետևից ընկած):

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ճարտարել, արուեստել, արուեստաւորել, արուեստակերտել: 2. Մեքենայել (չարիք նիւթել): 3. Հրաշագործել:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԽԱՌՆ, ա. Ճարտար, հիանալի, զարմանալի:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԽՕՍ, ա. գ. Քերթող, քերական:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԽՕՍԵԼ, չբ. Ճարտարաբանել, ճարտարախօսել:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արհեստական (արուեստին՝ արուեստաւորին յատուկ): 2. Ճարտար (վարպետօրէն կատարուած): 3. Արուեստաւոր, արուեստագէտ: 4. Առաջինի, բարեպաշտ: 5. Զարարուեստ, չարահնար: 6. Երաժշտական: 7. Երաժիշտ: 8. Երաժշտականութիւն:

- ՁԱՅՆ ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆԱՑ. (երժշտ.) Ներդաշնակութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ (1):

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ, ա. Համարուեստ (նոյն արհեստն ունեցող):

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ, գ. Արուեստարան, գործարան, գործանոց, խանութ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԵՏ, գ. Ճարտարապետ (գլխաւոր արուեստագէտ՝ արուեստաւոր):

ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր (արհեստի և ուսման նկատմամբ սէր ունեցող):

ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, արուեստաւորութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐ, գ. ա. 1. Արուեստագէտ, արուեստական: 2. Ճարտարական, ճարտար: 3. Առաջինի: 4. Հմուտ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ: 2. Հնարել, ջանալ:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արուեստ, արհեստ: 2. Ճարտարութիւն: 3. Արուեստասիրութիւն: 4. Զարարուեստութիւն, մեքենաւորութիւն, նենգութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, հմտութիւն, հնարագիտութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ (1):

ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ, գ. Արհեստիկ (թեթեւ արհեստ):

ԱՐՈՒԵՍՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ:

ԱՐՈՒԷԳ, գ. Որձևէգ:

ԱՐՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, խիզախութիւն, քաջութիւն, կորովութիւն: 2. Այրութիւն, երիտասարդութիւն: 3. Առնի անդամ: 4. (կենսբ.) Սերմն, սերմնահեղութիւն, գիջութիւն:

ԱՐՈՒՍԵԱԿ, գ. 1. (աստղգ.) Գիշերավար, Լուսաբեր: 2. փխբ. Սատանայ: 3. Արեգակն, արև:

ԱՐՈՒՍԵԿԱՁԵՒ, ա. Լուսապայծառ:

ԱՐՈՒՔ, տե՛ս ԱՐՈՒԳ:

ԱՐՋԱՅԻՆ, ա. Հիւսիսային:

ԱՐՋԱՌ, գ. 1. Ջուարակ: 2. Դուար, պաճար:

ԱՐՋԱՌԱՋԻԼ, գ. Ջալոտ, ջիլ:

ԱՐՋՆԱԳՈՅՆ, ա. Սևագոյն, սևաթոյր, արջնաթոյր, մթնագոյն, թխագոյն:

ԱՐՋՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՍԵՒԱԶԳԵՍՏ:

ԱՐՋՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ԱՐՋՆԱԳՈՅՆ:

ԱՐՋՆԱՏԵՍ, ա. Սևագոյն, թխագոյն:

ԱՐՏ, գ. Երկիր, գետին, հող, անդ, հարաւունք:

ԱՐՏԱԲԱՆԱԼ, նբ. Ցելուլ (դէպի դուրս բացել):

ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Յառաջ(ա)բերական, արտադրական (արտասանական):

ԱՐՏԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, վերածել, ընծայել, արտադրել, տալ: 2. Ընդարձակել, տարածանել, տարածել: 3. Արտասանել, արտաձայնել, հնչել:

ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջաբերութիւն, արտասանութիւն, արտաբերումն: 2. (յունաբանութեամբ) Յուղարկաւորութիւն:

ԱՐՏԱԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐՏԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական:

ԱՐՏԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն:

ԱՐՏԱԲՈՅՍ, գ. Ընձիւղ, բողբոջ, փխբ. (մտքի) ծնունդ:

ԱՐՏԱԲՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Բղխել (բոյսի նման իր բնից դուրս ելնել):

ԱՐՏԱԳԾԵԼ, նբ. Գծագրել, փորագրել:

ԱՐՏԱԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Յառաջբերական, ծաւալական:

ԱՐՏԱԳՈՋԵԼ, նբ. չբ. Աղաղակել, վերագոչել:

ԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել, յայտ առնել, կացուցանել:

ԱՐՏԱԴԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, դիտել, զննել:

ԱՐՏԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղումն (դուրս զեղուելը):

ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ:

ԱՐՏԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Բացադրել, բացատրել, բացայայտել, մեկնել, արտայայտել, յայտ առնել: 2. Առաջի առնել՝ դնել, մատուցանել, տալ: 3. Թարգմանել: 4. Ծնանել, առնել: 5. Ընկենուլ (դուրս ձգել):

ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատրութիւն, մեկնութիւն, արտաճառութիւն, յայտարարութիւն:

ԱՐՏԱԶԱՆՑԵԼ, չբ. Զանցանել:

ԱՐՏԱԶԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, զատանել, բաժանել, անջատել:

ԱՐՏԱԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Ժայթքել (կայծի մասին):

ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ (իմ), չբ. Արտահոսել, արտասորել:

ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաթորումն, բացահոսումն, զառ ի վայր խոխոջանք:

ԱՐՏԱԹՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱԼԱԾ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
ԱՐՏԱԼԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ:
ԱՐՏԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԱՐՏԱԼԱԾԻԿ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
ԱՐՏԱԼԱԾԻՉ, ա. Հալածիչ, տարագրիչ:
ԱՐՏԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Հալածումիւն, հալածումն, վտարանդութիւն, տարագրութիւն:
ԱՐՏԱԽԵԼՔ, ա. Խելայեղ:
ԱՐՏԱԽՈՅՐ կամ ԱՐՏԱԽՈՒՐ, տե՛ս ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ (1):
ԱՐՏԱԽՈՒԶԵԼ, նբ. Հետազօտել:
ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ, գ. 1. Խոյր, ապարօշ, թագ: 2. Ծածկոց, ծածկոյթ:
ԱՐՏԱԽՈՒՐԵԼ, նբ. Պսակել, թագազարդել:
ԱՐՏԱԾԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Բողբոջել, սաղարթանալ:
ԱՐՏԱԿԱԼ, չբ. Արտակայել, ի բաց կալ, հեռանալ, զատանել, հրաժարել:
ԱՐՏԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱԿԱԼ:
ԱՐՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն, միջոց:
ԱՐՏԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Զատուցանել, որոշել:
ԱՐՏԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ապշութիւն, հիացումն: 2. Խելագարութիւն:
ԱՐՏԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել, ի բաց կացուցանել:
ԱՐՏԱԿԷՏ, գ. Կարթ:
ԱՐՏԱԿԻՏԵԼ, նբ. 1. Զարդարել: 2. Կարթել (կարթով բռնել՝ որսալ):
ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ, ա. Արտալած, արտալածական, հալածական:
- ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտահալած առնել, հալածական առնել՝ արկանել, հալածել, հեռացուցանել, բացահալածել, վանել:
ԱՐՏԱՀԱՆԵԼ, նբ. Սպանանել:
ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄՆ, գ. Մեռելութիւն, մահ:
ԱՐՏԱՀԱՐԵԼ, նբ. Յանդիմանել, կշտամբել:
ԱՐՏԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ:
ԱՐՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՏԱՀՈՒՆՉ, տե՛ս ԱՐՏՀՈՒՆՉ:
ԱՐՏԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Արտաբերել, արտասանել, բարբառել:
ԱՐՏԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:
ԱՐՏԱՃԱՌԵԼ, նբ. Բարբառել, արտասանել, վիճաբանել (ճառի ձևով արտայայտել):
ԱՐՏԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՃԱՌՈՒՄՆ, գ. 1. Ճառ, խօսք: 2. Վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն:
ԱՐՏԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Տարամերժել, տարագրել:
ԱՐՏԱՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Տարագրութիւն, զրկումն, բարձումն:
ԱՐՏԱՄԵՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկանալ, զրրկել:
ԱՐՏԱՄԻՏԵԼ, չբ. Զարտուղել, խոտորել:
ԱՐՏԱՅԱՅՏ, ա. մ. Քաջայայտ, երևելի, յայտնի:
ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Յայտնի առնել, ծանուցանել, զեկուցանել, իմաց առնել, ցուցանել, մեկնել, նշանակել:
- ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ ԲՈՅՍՍ. Բուսուցանել:
ԱՐՏԱՆՈՒԱԳ, ա. Աննուագ, աներաժիշտ (ոչ երաժշտական, աններդաշնակ):
ԱՐՏԱՇԷԿ, տե՛ս ԱՏՐԱՇԷԿ:
ԱՐՏԱՇԻԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Շիկնել (ատրաշէկ դառնալ): 2. փխբ. Ջերմանալ (ջերմ՝ ջերմագին դառնալ):
ԱՐՏԱՇՆՉԱԿԱՆ, ա. Մահառիթ:
ԱՐՏԱՇՆՉԱՆԱԼ, չբ. Անշնչանալ, մեռանել:
ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ, 1. նբ. Շնչել, վերածխել: 2. Մեռանել (շունչը փչել):

ԱՐՏԱՇՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արտաշնչումն, արտաքսաշնչումն, վերածխութիւն, արտափչումն (արտաշնչելը): 2. Շոգի, գոլորշի (երկրի մակերեւոյթից բարձրացող): 3. Անշնչութիւն, մեռելութիւն:

ԱՐՏԱՇՆՋՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՇԸՆՋՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Ազդումն, դրդումն, խթան:

ԱՐՏԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Արտաճառել:

ԱՐՏԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառութիւն, մեկնութիւն:

ԱՐՏԱՊԱՐԶԵԼ, նբ. Մեկնել, պարզաբանել:

ԱՐՏԱՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Արտուղի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անպայման, անչափ:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՀԱԼԱԾ, ա. մ. Վտարանդի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Արտասահման առնել, արտաքսել, տարագրել, աքսորել, վտարել:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆ, գ. Աքսոր, վտարանդութիւն:

ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. Արտասել, արտաճառել, պատմել, նկարագրել, մեկնել:

ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, ճառ, պատմութիւն: 2. Նկարագրութիւն, ստորագրութիւն (պատմական):

ԱՐՏԱՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ:

ԱՐՏԱՍՈՐԵԼ, չբ. Արտաթորել, հոսել:

ԱՐՏԱՍՈՒ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ, ա. Արտասուահոս, արտասուակաթ, արտօսրաբուղխ, արտօսրիջոյց:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ, ա. Արտօսրալիր, արտօսրալից, արտասուայեղց:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԱԹ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ, ա. Արտասուակցորդ, արտօսրակից, ողբակից:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿՑՈՐԴ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՀԱՌԱՉ, ա. Արտօսրահառաչ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՅԵՂՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ:

ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ, նբ. չբ. 1. Լալ, արտասուս արկանել՝ հեղուլ, յարտասուս հարկանել, գլալ հարկանել: 2. Կոծել, ողբալ, սգալ, աւաղել:

ԱՐՏԱՍՈՒՔ, գ. Արտօսր:

- ԱՐՏԱՍՈՒՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:

- ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:

ԱՐՏԱՍՓՌԵԼ, նբ. Տարածանել, տարածել, ծաւալել (դուրս սփռել):

ԱՐՏԱՎԱԶԵԼ, չբ. Ընդոստնուլ, զանցանել, խուսափել (դուրս վազել):

ԱՐՏԱՎԱԶԻԿ, ա. Փախստական, խուսափու:

ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ, գ. Արտավարք (արտերի վայրերը՝ տեղերը):

ԱՐՏԱՎԱՐ, ա. գ. 1. Հերկահար, հերկարար, երկրագործ, մշակ: 2. Արտ (վարած կամ վարելի), հերկ:

- ԱՐՏԱՎԱՐՔ, տե՛ս ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ:

ԱՐՏԱՏԵՂԻ, ա. Անտեղի, անսովոր, անպատեհ, անհնարին:

ԱՐՏԱՏԻՊ, ա. գ. Արտատպաւոր (կնիքից ստացուած դրոշմը):

ԱՐՏԱՏՈՀՄ, ա. Օտար, անսովոր, այլանդակ (տոհմից դուրս):

ԱՐՏԱՏՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐՏԱՏԻՊ:

ԱՐՏԱՏՊԱՒՈՐԵԼ, նբ. Դրոշմել (թերթեւակի՝ երեսանց տպաւորել):

ԱՐՏԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տրոհել, զատել, բաժանել, հեռացուցանել:

ԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Ցուցանել (արտաքս), արտափայլել:

ԱՐՏԱՒԱԶԴԱՀԱՒ, տե՛ս ՔԱԶԱՀԱՒ:

ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, 1. նբ. Արտափայլեցուցանել, պայծառացուցանել, բացափայլել: 2. չբ. Փայլել, փայլատակել, բացափայլել, պայծառանալ, ճաճանչել, ծագել:

ԱՐՏԱՓԱՅԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ (1):

ԱՐՏԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացափայլութիւն, փայլումն (արտափայլելը):

ԱՐՏԱՓՉԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ:

ԱՐՏԱՓՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐՏԱՔԱՂԵԼ, նբ. Քաղել (դուրս քաշել):

ԱՐՏԱՔԻՆ, ա. 1. Արտաքուստ (դրսի): 2. Բացական, բացակայ, հեռաւոր, հեռի: 3. Օտար:

- ԱՐՏԱՔԻՆՔ, գ. յոգն. Օտարք (օտարազգի կամ այլազգի հեթանոս մատենագիրներ, բանաստեղծներ և փիլիսոփաներ):

ԱՐՏԱՔՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Օտարուսումն:

ԱՐՏԱՔՈՅ, նխդ. մ. (որպէս նախադրութիւն գործածւում է նաև ՔԱՆ-ի հետ՝ ԱՐՏԱՔՈՅ ՔԱՆ), 1. Ի դուրս, արտաքս, արտաքուստ: 2. Ուրոյն, ի զատ, մեկուսի, օտար, հակառակ, անմասն, անբաժ, ազատ, առանց: 3. Հեռի:

- ԱՐՏԱՔՈՅ ԿՈՒՍԷ. Արտաքուստ:

ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, 1. մ. Ի դրուստ (դրսից): 2. ա. Արտաքին (դրսի): 3. Օտար, օտարամուտ:

ԱՐՏԱՔՍ, մ. Ի դուրս, արտաքոյ, յարտաքս:

- ԱՐՏԱՔՍ ԵԼԱՆԵԼՆ. Կղկղումն:

- ԱՐՏԱՔՍ ՔԱՆ, նխդ. Արտաքոյ քան:

- ՅԱՐՏԱՔՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՍ:

ԱՐՏԱՔՍԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱՔՍԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱՔՍԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) Ի բաց ելանել:

ԱՐՏԱՔՍԱՇՆՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇԸՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔԱԲԱՐ, մ. (կրօն.) Ելողաբար:

ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. (կրօն.) Բըղխումն:

ԱՐՏԱՔՍԵԼ, նբ. 1. Վտարել, հեռացուցանել: 2. Աքսորել, արտասահմանել: 3. Հանել, ազատել:

ԱՐՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտուղութիւն, խոտորումն:

ԱՐՏԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Երևելի լինել:

ԱՐՏԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:

ԱՐՏԵՒԱՆ, գ. Դարաւանդ (լեռան գլուխ՝ գագաթ):

ԱՐՏԵՒԱՆՈՒՆՔ, գ. հաւաք. Կոպք (աչքի թարթիչները):

ԱՐՏԻԿ, գ. Ոչխար (վայրի):

ԱՐՏԻՒՏ, տե՛ս ԱՐՏՈՅՏ:

ԱՐՏՀՈՒՆՁ, գ. Արտահունձ (արտը հընձող):

ԱՐՏՈԳԵԼ, նբ. Վերակոչել, մականուանել:

ԱՐՏՈՅՏ, գ. (կենդբ.) Արտիտ:

ԱՐՏՈՐԱՅ, գ. Արտորեայ (արտեր):

ԱՐՏՈՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՐՏՈՐԱՅ:

ԱՐՏՈՐՈՇԵԼ, նբ. Զանազանել (ջոկելով զատել՝ բաժանել):

ԱՐՏՈՒՂԻ, ա. Զարտուղի, խոտոր, թիւր, մոլար:

ԱՐՏՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:

ԱՐՏՈՒՍՏ, մ. ա. Արտաքուստ:

ԱՐՏՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏՕՍՐ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ: 2. Աւիշք (ծառերից հոսող հիւթ՝ հեղուկ):

- ԱՐՏՕՍՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿԱԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ. Լալ, արտասուել:

ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Արտօսրաթոր, արտօսրածին, արտօսրահոս:

ԱՐՏՕՍՐԱԳՈՒԹ, ա. Արտօսրալից, արտօսրաբուղխ:
ԱՐՏՕՍՐԱԹՈՐ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՐ, ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԱՌԱՋ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱՀԱՌԱՋ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԵՂ ԼԻՆԵԼ. Արտասուել, լալ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:
ԱՐՏՕՐԷՆ, ա. Անբնական, անսովոր, այլանդակ:
ԱՐՓ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԱՃԱՃԱՆՉ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ:
ԱՐՓԱՅԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Արփեգնաց լինել, խոյանալ:
ԱՐՓԱՅԻՆ, ա. Եթերային, երկնային, լուսաւոր, հրեղէն:
ԱՐՓԱՒՈՐ, ա. Լուսաւոր, լուսեղէն:
ԱՐՓԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ:
ԱՐՓԵԱՆ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԵԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՓԱՅԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ԱՐՓԻ, գ. 1. Եթեր (հին պատկերացմամբ): 2. Արեգակն (իբրև լոյսի աղբիւր), լոյս: 3. ա. Արփային, լուսաւոր, լուսեղէն:
ԱՐՓԻԱԲԱՇԽ, ա. Լուսասփիւռ (լոյս բաշխող՝ սփռող):
ԱՐՓԻԱԲՆԱԿ, ա. Երկնաբնակ, լուսաբնակ:
ԱՐՓԻԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, լուսագեղ, չքնաղ:
ԱՐՓԻԱԶԱՐԴ, ա. Լուսազարդ, լուսեղէն:
ԱՐՓԻԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏ:
ԱՐՓԻԱԿԱՆ, ա. Երկնային, լուսեղէն, արեգակնային, արփային, ուղփեան:
ԱՐՓԻԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսակ:
ԱՐՓԻԱԿԻԶՆ, ա. Լուսակիզն, լուսազարդ, հրացայտ:
ԱՐՓԻԱՀՐԱՇ, ա. Լուսաճաճանչ, մեծապայծառ (արփիի նման հրաշալի):
ԱՐՓԻԱՀՐԱՏ, ա. Լուսավառ:
ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսաճաճանչ, լուսապայծառ:
ԱՐՓԻԱԱՃԵՄ, ա. Երկնաճեմ, լուսաճեմ:
ԱՐՓԻԱՆԿԱՐ, ա. Լուսանկար, լուսազարդ:
ԱՐՓԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգակնանման, պայծառ:
ԱՐՓԻԱՒՈՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Լուսազարդել, լուսաւորել:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփափայլ, արեգակնափայլ, լուսափայլ, ամենապայծառ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, գերապայծառութիւն:
ԱՐՔԱՅ, գ. Թագաւոր:
- ԱՐՔԱՅ ԵՐԿՆԱՒՈՐ. Աստուած:
- ԱՐՔԱՅ ԱՐՔԱՅԻՑ, ԱՐՔԱՅԻՑ ԱՐՔԱՅ, տե՛ս ՇԱՀԱՆՇԱՀ:
ԱՐՔԱՅԱԲԱՐ, մ. Թագաւորաբար, թագաւորապէս:
ԱՐՔԱՅԱԲՆԱԿ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ:
ԱՐՔԱՅԱԶՆ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ:
ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, ա. Թագաւորական, արքունական, արքունի, արքեան:
- ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ. Ընկոյզ:
ԱՐՔԱՅԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:
ԱՐՔԱՅԱՄԱՆՈՒԿ, տե՛ս ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ:
ԱՐՔԱՅԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱՆԻՍՏ:
ԱՐՔԱՅԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱՑԱՐԱՐ:
ԱՐՔԱՅԱՏՈՒՐ, ա. Արքունատուր:
ԱՐՔԱՅԱՐԱՆ, գ. 1. Պալատն, արքունիք: 2. Թագաւորեալ քաղաք:

ԱՐՔԱՅԵՆԻ, ա. Արքայական, փխբ. ազնիւ, ընտիր, պատուական, յարգի:
ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ, գ. 1. Արքայամանուկ: 2. (կրօն.) Քրիստոս (Աստծու որդին):
ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թագաւորութիւն: 2. Դրախտ: 3. Արքայ:
ԱՐՔԱՅՈՒՀԻ, գ. Թագուհի:
ԱՐՔԱՅՕՐԷՆ, մ. ա. Արքայաբար, արքայական:
ԱՐՔԵԱՆ, ա. Արքայական:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոսապետ, եպիսկոպոսապետ, պատրիարգ, Հայրապետ, դիտապետ:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Եպիսկոպոսապետութիւն, պատրիարգութիւն, Հայրապետութիւն, կաթողիկոսութիւն:
ԱՐՔԵՐԷՑ, գ. Աւագերէց, երիցապետ:
ԱՐՔԻԴԻԱԿՈՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏ:
ԱՐՔԻՄԱՆՏՐԻՏ, տե՛ս ԱԲԲԱՅ:
ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Արքունի, արքայական, Թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԱՐՔՈՒՆԻ:
ԱՐՔՈՒՆԻ, ա. Արքունեան, արքունական, արքայական, Թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԻՔ, գ. Արքայարան, պալատն, դուռն արքունի:
- ԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ, մ. Յարքունուստ:
ԱՐՕՍԱՆԱԼ, տե՛ս ԿՈՐԴԱՆԱԼ:
ԱՐՕՏ, գ. 1. Ճարակ (անասունների կեր և արօտատեղ): 2. Ճարակումն (արածելը, ճարակելը):
ԱՐՕՏԱԿԱՆ, ա. Ճարակաւոր, խոտաճարակ:
ԱՐՕՏԱԿԻՑ, ա. Ճարակակից:
ԱՐՕՐ, գ. Մաճ (լայնաբար):
ԱՐՕՐԱԴԻՐ, ա. Արօրաձիգ, Հերկահար, Հերկարար:
- ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ. Արօրաձիգ առնել, արօրադրել, արօրել:
ԱՐՕՐԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հերկ, վար, Հերկագործութիւն:
ԱՐՕՐԱՁԻԳ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ:
- ԱՐՕՐԱՁԻԳ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ:
ԱՐՕՐԵԼ, նբ. Արօրադիր առնել, արօրադրել, Հերկել, վարել:
ԱՒԱԳ, ա. գ. Մեծ, մեծագոյն, երէց, երիցագոյն, մեծապատիւ, երևելի, իշխան, պետ:
- ԱՒԱԳ ԱԶՔ, տե՛ս ԱԶՔ ՀՈԳԻՈՅ՝ ՄՏԱՑ:
ԱՒԱԳԱԳՈՐԾ, ա. Մեծագործ, Հոյակապ, գերապանծ:
ԱՒԱԳԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նախապատիւ, գերապատիւ, վսեմական:
ԱՒԱԳԱՅՆԻ, տե՛ս ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, մեծարել:
ԱՒԱԳԱՆԻ, գ. Հաւաք. Աւագորեար, մեծամեծք:
ԱՒԱԳԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք, մեծապատիւ, մեծափառ:
ԱՒԱԳԵՐԷՑ, տե՛ս ԱՐՔԵՐԷՑ:
ԱՒԱԳՈՅԹ, գ. Աւագութիւն, երիցութիւն, ծերութիւն:
ԱՒԱԳՈՐԵԱՐ կամ ԱՒԱԳ ՈՐԵԱՐ, տե՛ս ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երիցութիւն, մեծութիւն:
ԱՒԱԳՈՒՀԻ, գ. (եկեղց.) Աբբասուհի:
ԱՒԱԴԻԿ, մ. Ահա, ահաւադիկ:
ԱՒԱԶ, գ. Խիճ (մանր), լայնաբար՝ հող, փոշի:
ԱՒԱԶԱԽԻՐ, ա. Աւազուտ, երիզուտ:
ԱՒԱԶԱԿ, գ. ա. Յելուզակ, ելուզակ:
ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ, մ. Յելուզակաբար, ելուզակօրէն, Հինաբար:
ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ, ա. Ելուզակուտ, աւազակուտ:

ԱՒԱԶԱԿԱՆՈՑ, գ. Աւազակարան, աւազակուտ:
ԱՒԱԶԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՒԱԶԱԿԱՆՈՑ:
ԱՒԱԶԱԿԵԼ, նբ. չբ. Յափշտակել:
ԱՒԱԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակութիւն, հուղկահարութիւն:
ԱՒԱԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս 1. ԱՒԱԶԱԿԱՆՈՑ: 2. ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ:
ԱՒԱԶԱՆ, գ. 1. Կոնք, տաշտ, լուացարան, ջրաշեղջ: 2. (եկեղց.) Մկրտարան (աւազան մկրտութեան):
ԱՒԱԶԱՆԱԶԱՐԴ, ա. (եկեղց.) Աւազանապաճոյճ (աւազանում մկրտուած):
ԱՒԱԶԱՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԱՒԱԶԱՆԱԶԱՐԴ:
ԱՒԱԶԵՂԷՆ, ա. Աւազուտ:
ԱՒԱԶԻ, ԱՒԱԶԻՆ, տե՛ս ԱՒԱԶՈՒՏ:
ԱՒԱԶՈՒՏ, ա. Աւազի, աւազին (աւազով լի՝ առատ), կոպճուտ:
ԱՒԱՂ, 1. ձ. Եղո՜ւկ, վա՜յ, ա՜խ, ո՜խ: 2. գ. Աւաղումն, եղկութիւն, թշուառութիւն, կարեկցութիւն, վիշտ, ցաւ:
- ԱՒԱՂՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՒԱՂԵԼ:
ԱՒԱՂԱԲԵՐ, տե՛ս ԱՒԱՂԱԲՈՅՍ:
ԱՒԱՂԱԲՈՅՍ, ա. Ողորմելի, անպիտան, աւաղաբեր, թշուառաբեր:
ԱՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Ողբական, ցաւագին, վշտալի:
ԱՒԱՂԱՆՔ, գ. Աւաղումն, աշխար, ապաշաւ:
ԱՒԱՂԱՊԷՍ, մ. Թշուառապէս:
ԱՒԱՂԵԼ, նբ. չբ. Աւաղս արկանել, աւեղկել, վայել, ողբալ, կարեկից լինել, ապաշաւել:
ԱՒԱՂԻԿ, ԱՒԱՂՈՒԿ, ա. Եղկելի, ողորմելի, թշուառ:
ԱՒԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՒԱՂԱՆՔ:
ԱՒԱՆ, գ. Գեղաքաղաք, գիւղաքաղաք, քաղաքագիւղ, շէն:
ԱՒԱՆԱԳԵՂ, տե՛ս ԱՒԱՆԱԳԵՕՂ:
ԱՒԱՆԱԳԵՕՂ, գ. Աւանագեղ (փոքր գիւղաքաղաք):
ԱՒԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԽՈՒԱՊԵՏ:
ԱՒԱՆԴ, գ. Աւանդութիւն (ցպահանջ պահ տրուած դրամ կամ այլ իր): 2. Կտակ, պատուէր, խրատ, յանձնարարութիւն: 3. Տուրք, ընծայ, նուէր: 4. Սովորութիւն (աւանդական):
ԱՒԱՆԴԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՒԱՆԴԱՊԱՀ:
ԱՒԱՆԴԱՄՈՒԱՑ, ա. Պատուիրազանց:
ԱՒԱՆԴԱՊԱՀ, ա. Աւանդակիր, օրինապահ:
ԱՒԱՆԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԱՒԱՆԴԱՏՈՒՐ:
ԱՒԱՆԴԱՏՈՒՐ, գ. ա. Աւանդատու (պահելու համար աւանդ տուող):
ԱՒԱՆԴԵԼ[1], նբ. 1. Պատուիրել (իբրև պատուէր խրատ տալ): 2. Յանձնել, փոխանցել:
- ԱՒԱՆԴԵԼ ԶՈԳԻ. Վախճանել, մեռանել:
ԱՒԱՆԴԵԼ[2] (իմ), չբ. Մոլեգնել, ցնորել:
ԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւանդ (աւանդելը, աւանդուածը): 2. Զրոյց (ժողովրդական անգիր վիպական ստեղծագործութիւն):
ԱՒԱՆԻԿ, մ. Ահա, ահաւանիկ:
ԱՒԱՋ, գ. 1. Ձայն, հնչիւն, մանաւանդ՝ մրմունջ, քաղցրաձայնութիւն: 2. Լեզու, խօսք:
ԱՒԱՍԻԿ, մ. Ահա, ահաւասիկ:
ԱՒԱՏԱԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՒԱՐ, գ. 1. Առ, ապուռ, կապուտ, կողոպուտ: 2. Աւարառութիւն, աւարառումն:
- ԱՒԱՐ կամ ՅԱՒԱՐ կամ ՅԱՒԱՐԻ ԱԾԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Աւարել, կողոպտել, յափշտակել:
ԱՒԱՐԱԲԱՇԽ, ա. Աւարառու (աւարը բաժանող):
ԱՒԱՐԱՌՈՒ, ա. 1. Կողոպտիչ, յափշտակիչ: 2. Աւարաբաշխ:
ԱՒԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՒԱՐԱՌՈՒՄՆ, գ. Աւարութիւն, աւարումն:
ԱՒԱՐԵԼ, ն. Աւար առնուլ, աւար հարկանել, յափշտակել, կողոպտել:

ԱԻԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱԻԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս Ա-ԽԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱԻԱՐՏ, գ. Վերջ, վախճան, ծայր, կատարած, յանգ:
ԱԻԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել, գլխաւորել, աւարտել:
ԱԻԱՐՏԱԿԷՏ, գ. (քեր.) Բնակէտ:
ԱԻԱՐՏԵԼ[1], նբ. Կատարել, յանգ Հանել, գլխաւորել, զկատարումն առնուլ:
ԱԻԱՐՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Կատարելանալ, ծայրանալ, գերազանցել:
ԱԻԱՐՏՈՒՄՆ, գ. Կատարումն, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, ծայր:
ԱԻԱՐՏՈՒՆ, ա. Յանգական, ամբողջական, կատարեալ:
ԱԻԱՔԵԼ, նբ. 1. Ապաքինել, փարատել, ցրել (ցաւը, հիւանդութիւնը): 2. Հաւաքել:
ԱԻԱՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԻԱՔԵԼ (1):
ԱԻԵԱԼ, տե՛ս ԱԻՈՂԱԿԱՆ:
ԱԻԵԼ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ԱԻԵԼ. Մաքրել, սրբել:
ԱԻԵԼԱԲԱՆԵԼ, նբ. Զրաբանել (աւելորդ բաներ ասել՝ խօսել):
ԱԻԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելաբանութիւն, զրաբանութիւն, զրախօսութիւն:
ԱԻԵԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, առաւել, առաւել ևս, ևս քան զևս:
ԱԻԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Աւելագործակ, աւելորդագործ, առաւելագործ, ումպէտ, վայրապար:
ԱԻԵԼԱԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԱԻԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱԻԵԼԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼԱԴՐԵԼ:
ԱԻԵԼԱԽՆԴԻՐ, ա. Զրախնդիր, հետաքրքիր, ընդվայրաքնին:
ԱԻԵԼԱԽՕՍ, ա. Զրախօս, ունայնաբան:
ԱԻԵԼԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատկերութիւն, որկորամոլութիւն, որկրամոլութիւն:
ԱԻԵԼԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մականուն, աւելի անուն:
ԱԻԵԼԱՅԱՆՑ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼԱՁԱՆՑ:
ԱԻԵԼԱՍՏԱՑ, տե՛ս ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒ:
ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒ, ա. Աւելաստաց, աւելաստացուած, առաւելաստաց, ագահ:
ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒ:
ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելաստացութիւն, ագահութիւն, ընչաքաղցութիւն: 2. Աւելուածք, աւելուածութիւն:
ԱԻԵԼԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱՌԱԻԵԼ: 2. Աւելորդ, վայրապար:
- ԱԻԵԼԻ ԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԱԻԵԼԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԱԻԵԼԻՔ կամ ԱԻԵԼԻ, գ. Աւելազանցութիւն (սահմանուածից աւելի մեծ քանակութիւն):
- ԱԻԵԼԻ ՔԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼ ՔԱՆ:
ԱԻԵԼՈՐԴ, ա. գ. 1. Անկարևոր, ումպէտ, ընդունայն, անդէպ: 2. Մնացորդ (աւելի մնացածը՝ եղածը): 3. Յաւելուած: 4. Անբաժ, անմասն: 5. Կոճատ (թիւ): 6. մ. Առաւել, առաւել ևս:
- ՅԱԻԵԼՈՐԴԱՅՆ, մ. Առաւել, առաւելապէս, ևս քան զևս:
ԱԻԵԼՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Վայրապար, իզուր, զուր: 2. Առատաբար, լի և լի:
ԱԻԵԼՈՐԴԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱԻԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱԻԵԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱԻԵԼՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԱԻԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱԻԵՂԿԵԼ, տե՛ս ԱԻԱՂԵԼ:
ԱԻԵՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաբանել:
ԱԻԵՏԱԲԵՐ, ա. Աւետաբերական, աւետամատոյց, աւետարանիչ, ուրախարար, բերկրական:
ԱԻԵՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԻԵՏԱԲԵՐ:
ԱԻԵՏԱԳՐԵԼ, նբ. Աւետարանել:
ԱԻԵՏԱԼԻՑ, ա. Աւետաւոր, ուրախալից, ուրախաւէտ:
ԱԻԵՏԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաւորել:
ԱԻԵՏԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԱԻԵՏԱԲԵՐ:

ԱՒԵՏԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Ուրախարար (աւետիք պարգեւող):
ԱՒԵՏԱՏՈՒ, ա. Աւետաբեր, աւետաւոր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ, մ. Աւետարանապէս, աւետարանակապէս (ըստ Աւետարանի):
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԳԻՐ, ա. գ. (կրօն.) Աւետարանիչ:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Աւետաւորական, աւետաւոր, աւետաբեր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, ԱՒԵՏԱՐԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետաւորել: 2. Հռչակել, յայտնի առնել, քարոզել, հրեչտակել:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ, գ. ա. 1. Աւետարանագիր (Աւետարանը քարոզող): 2. Աւետաբեր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւետարանումն (աւետարանելը):
ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՒԵՏԱՒՈՐ, ա. 1. Աւետաբեր, աւետատու, աւետաքարոզ: 2. Ուրախալիր, բերկրաբեր, բերկրելի:
ԱՒԵՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ:
ԱՒԵՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետարանել: 2. Ուրախ առնել (աւետիքի լուրով):
ԱՒԵՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւետիք: 2. Աւետարանումն (աւետարանելը):
ԱՒԵՏԱՔԱՐՈԶ, ա. Աւետաւոր (աւետիքը հռչակող՝ աւետող):
ԱՒԵՏԵԼ, նբ. Աւետաւորել, աւետարանել:
ԱՒԵՏԻՔ, գ. 1. Աւետաւորութիւն (ուրախալի՝ բարի լուր): 2. Աւետչեայ:
ԱՒԵՏՉԵԱՅ, տե՛ս ԱՒԵՏԻՔ (2):
ԱՒԵՐ, ա. գ. 1. Աւերակ: 2. Աւերումն, աւերանք, կործանումն:
- ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ. Յաւեր լինել, յաւեր մատնել (աւերուել):
- ՅԱՒԵՐ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. Աւերել:
- ՅԱՒԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ:
- ՅԱՒԵՐ ՄԱՏՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ:
ԱՒԵՐԱԾ, գ. 1. Աւեր, աւերանք, կործանումն: 2. Շնացեալ, պոռնիկ (կին):
ԱՒԵՐԱԿ, տե՛ս ԱՒԵՐ:
ԱՒԵՐԱՆՔ, գ. Աւերումն:
ԱՒԵՐԵԼ, նբ. 1. Յաւեր դարձուցանել, քակել, քանդել, փլուցանել, կործանել, տապալել: 2. Յապականութիւն դարձուցանել, ապականել, եղծանել, անպիտանացուցանել:
ԱՒԵՐԻՉ, ա. Կործանիչ (աւերելու յատկութիւն ունեցող):
ԱՒԵՐՈՒԱԾ, ԱՒԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւեր, աւերած, աւերանք (աւերելը, աւերուելը):
ԱՒԻՇ, ԱՒԻՇՔ, գ. Հիւթ, հոյզ:
ԱՒԻՒՆ, գ. Եռանդն, կիրք, հրայրք:
ԱՒՈԼՈՅ ԵԼԱՆԵԼ. Ընդոստնուլ, խրտչել, օձտել:
ԱՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Աւեալ (աւիւնով բռնուած, ընդոստ խրտնող):
ԱՒՍԱՐԴ, գ. Պառաւ:
ԱՒՐ, տե՛ս ՕՐ:
ԱՓ, գ. Բուռն:
- ԱՓ ՅԱՓՈՅ, մ. Վեր ի վերոյ, յանպատրաստից:
- ԱՓՍ ՉԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափ զծափի հարկանել, ծափել:
ԱՓԱՓԱՅ, գ. ա. Ապառաժ, առապար:
ԱՓԻԲԵՐԱՆ, մ. Լուռ, անպատասխանի:
- ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:
- ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Լռել, պապանձել, ի բերանս լինել (ձայն-ծպտուն չհանել):
ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ, նբ. Ափիբերան առնել, ըմբերանել, բերանսել, լռեցուցանել, պապանձեցուցանել:
ԱՓՆ, 1. Գետափն, գետեզր, ծովեզր: 2. Եզր, ծագ, ծայր, ծնօտ, չուրթն:
ԱՓՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՊՇԵԼ (իմ):
ԱՓՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՓՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՓՍԵԱՑ, ԱՓՍԷ, գ. Պնակ, սկաւառակ, սկուտեղ, սկուտղ, խան:
ԱՓՓՈՎ, մ. Արդ, իրօք:
ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ, ա. Հիւանդ:
- ՏՈՒՆ ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ. Հիւանդանոց:
ԱՔ, գ. Ոտք:
ԱՔԱՂԱՂ, գ. Հաւ (որձ), խօսնակ, խօսօղ:
ԱՔԱՑԱՆՔ, գ. Աք, աքացիք, աքեացք:
ԱՔԱՑԵԼ, նբ. չբ. Աքցոտել, կցացել, կիցս ընկենուլ, ոտնհարել:
ԱՔԱՑԻՔ, ԱՔԵԱՑՔ, տե՛ս ԱՔԱՑԱՆՔ:
ԱՔՍՈՏԵԼ, չբ. Ընդոստնուլ, օձտել, աքացել:
ԱՔՍՈՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ:
ԱՔՍՈՐԵԼ, նբ. Արտաքսել, արտասահմանել, տարագրել, վտարել:
ԱՔՍՈՐՔ, գ. Աքսորանք, մեՏաղք, արտասահմանութիւն, արտասահմանումն, տարագրութիւն:
ԱՔՑԱՆ, գ. Ունելիք:
ԱՔՑՈՏԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՑԵԼ:

Բ

ԲԱ[1], տե՛ս ԲԱՄ:
ԲԱ[2], մ. Արդարև, անշուշտ:
ԲԱ[3], ձ. տե՛ս ԲԱԲԷ:
ԲԱԲ, գ. Դուռն:
ԲԱԲԱԽԵԼ[1], նբ. 1. Բախբախել (իրար զարկել): 2. Բախել (դուռը):
ԲԱԲԱԽԵԼ[2] (իմ), չբ. Ընդհարկանել, բախել (իրար դիպչել):
ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Բախբախումն, ընդհարումն, բախումն, բախիւն:
ԲԱԲԱՆ, գ. Բաղխստր, քարընկէց, խոյ:
ԲԱԲԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՑԻ:
ԲԱԲԵԼԱՑԻ, ա. գ. Բաբելական, բաբելովնացի:
ԲԱԲԵԼՈՎՆԱՑԻ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՑԻ:
ԲԱԲԷ, ձ. Ո՛, ո՛վ, ա՛յ, բա՛ (զարմանքի բացականչութիւն):
ԲԱԲԷԱԿԱՆ, ա. Զարմանալի, հրաշալի (բաբէ ասելու արժանի):
ԲԱԳ, գ. Բաժ, բաժին, ժառանգութիւն:
ԲԱԳԻՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց: 2. Մեհեան, մեհենատաճար:
ԲԱԳՋԱՋԱԲԱՐ, մ. Միասնաբար, առհասարակ (հաւաքական կերպով):
ԲԱԳՋԱՋԱԿԱՆ կամ ԲԱԿՋԱՋԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական, պարունական:
ԲԱԳՋԱՋԵԼ կամ ԲԱԿՋԱՋԵԼ, նբ. Հաւաքել, բովանդակել, բոլորել, միաւորել, պարփակել, պարագրել, ամփոփել:
ԲԱԳՆԱՊԵՏ, գ. Մեհենապետ, քրմապետ:
ԲԱԳՆԱՍԷՐ, ա. Կռամոլ, կռապաշտ:
ԲԱԳՈՐԴ, ա. Բաժանորդ, մասնակից, հաղորդ, հաղորդակից, կցորդ:
ԲԱԴԷՆ, գ. Շապիկ (կտաւէ կամ բեհեզէ):
ԲԱԴՐՈՆ, գ. 1. Բազմոց, տախտ: 2. Սնդուղք, աստիճան:
ԲԱԶԱՑ, տե՛ս ԲԱԶԷ:
ԲԱԶԷ, գ. (կենդբ.) Բազայ, գաւազ:
ԲԱԶԷԱԿԱԼ, գ. Բազէակիր, բազէկիր:
ԲԱԶԷԱԿԻՐ, ԲԱԶԷԿԻՐ, տե՛ս ԲԱԶԷԱԿԱԼ:
ԲԱԶԿԱԿԻՑ, ա. Օգնական, ձեռնտու, զօրավիգն:
ԲԱԶԿԱՆՈՑ, գ. Ապարանջան:
ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ, ա. մ. Ձեռնատարած, Թևատարած, հանապազատարած:
ԲԱԶԿԱՐՁԱԿ, ա. Ստեղնաձիգ (լաւ ճիւղաւորուած, ճիւղաւէտ):
ԲԱԶԿԵԼ, նբ. 1. Ծայրատել: 2. Համառօտել:
ԲԱԶՄԱԲԱԺ, ԲԱԶՄԱԲԱԺԻՆ, ա. Բազմադիմի, բազմաբաշխ, բազմամասնեայ, բազմահերձ, բազմապատիկ, կերպս կերպըս:

ԲԱԶՄԱԲԱՂՁ, ԲԱԶՄԱԲԱՂՁԻԿ, ա. Բազմատենչալի, բազմափափագ, ցանկալի:

ԲԱԶՄԱԲԱՆ, ա. Առատաբան, ճոխաբան, պերճաբան, բազմասաց:

ԲԱԶՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Երկայնաբանել, երկարաբանել:

ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնաբանութիւն, շատաբանութիւն, շատախօսութիւն:

ԲԱԶՄԱԲԱՇԽ, ա. Բազմաբաժին, բազմամասնեայ, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բազմօրինակ, պէսպէս:

ԲԱԶՄԱԲԱՐ, մ. ա. 1. Բազմաւորաբար, յոգնաբար, յոգնակի: 2. Բազմաւոր, յոգնական, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Բազմալեզու, բազմաձայն:

ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բերրի, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, բազմածնունդ: 3. Բազում, բազմապատիկ, բազմապիսի:

ԲԱԶՄԱԲԵՐ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ: 2. մ. Առատապէս:

ԲԱԶՄԱԲԵՐԱՆԵԱՆ, ա. Բազմաստեղն (կանթեղ):

ԲԱԶՄԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, վսեմ:

ԲԱԶՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն:

ԲԱԶՄԱԲԻԾ, ա. Բազմամեղ:

ԲԱԶՄԱԲԻՒՐ, ա. Բազմաթիւ, բիւրաւոր, անհամար, անբաւ, անչափ, շատ:

ԲԱԶՄԱԲԻՒՐԱՒՈՐ, ա. Բազմաբիւր (բիւրաւոր զինուորներ ունեցող):

ԲԱԶՄԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաշատ, բազմամարդ:

ԲԱԶՄԱԲՈՅԼ, ա. Բազմահոյլ, բազմագումար:

ԲԱԶՄԱԲՈՅՍ, ա. Բերրի, յուռթի, ճոխ:

ԲԱԶՄԱԲՈՑ, ա. Բոցադէզ, առատաբոց:

ԲԱԶՄԱԲՈՒԽ, ա. Առատաբուղխ, յորդաբուղխ:

ԲԱԶՄԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն:

ԲԱԶՄԱԳԱՆՁ, ա. 1. Գանձալից (գանձերով կամ հարստութեամբ լի): 2. Մեծագին, բազմագին:

ԲԱԶՄԱԳԷՏ, ա. Յոգնագէտ, բազմահմուտ, բանիբուն:

ԲԱԶՄԱԳԹԵԼԻ, ա. Դիւրագայթ, բազմասխալ:

ԲԱԶՄԱԳԻՆ, ԲԱԶՄԱԳՆԻ, ա. Մեծագին, ծանրագին, պատուական:

ԲԱԶՄԱԳԼԽԵԱՆ, ԲԱԶՄԱԳԼԽԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒԽ:

ԲԱԶՄԱԳԼՈՒԽ, ա. Բազմագլխեան, բազմագլխի, յոգնագլուխ:

ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ[1], ա. Յոգնագոյն, յոլովագոյն:

ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ[2], ա. 1. Գոյնագոյն, բազմերանգ: 2. մ. Բազմատեսակ, բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԳՈՎ, ա. Բազմագովեստ, համբաւաւոր:

ԲԱԶՄԱԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՎ:

ԲԱԶՄԱԳՈՐԾ, ա. Բազմահնար, ճարտար:

ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, բազումողորմ, յաճախագութ, յոլովագութ, ազնուագութ:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Յոգնախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, յոգնաթիւ:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմապիսի, բազմայեղանակ, բազմատեսակ, պէսպէս:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԴ, ա. 1. Բազմախումբ, գունդագունդ: 2. գ. Բազմութիւն:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ, ա. Բազմատեսակ, զանազան, պէսպէս:

– ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ ԱԿՆ. Սաթ:

ԲԱԶՄԱԴԱՐՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻՒՐ:

ԲԱԶՄԱԴԷԶ, ա. Բազմակոյտ:

ԲԱԶՄԱԴԷՄ, ա. 1. Բազմապատկեր (շատ կերպարանք ունեցող), քառակերպեան, բազմաչեայ: 2. Բազմատեսակ, բազմադիմի, բազմակերպ, բազմազան, զանազան, պէսպէս: 3. մ. Բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԴԷՏ, ա. Քաջագէտ, քաջահայեաց (շատ բան գիտող):

ԲԱԶՄԱԴԻՄԱԿ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԴԷՄ* (2):

ԲԱԶՄԱԴԻՄԻ, ա. 1. Բազմադէմ, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմերեսութիւն:

ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱԳԵԱԼ, ա. Բազմազան, զանազան, պէսպէս (շատ դրուագներով յօրինուած):

ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմամասնութիւն:

ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱՏ, ա. Բազմագովեստ, գովասանական, ներբողական:

ԲԱԶՄԱԶԱՆ, ա. Յոգնազան, զանազան, պէսպէս, բազմադիմի, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բիւրազգի, ազգի ազգի:

ԲԱԶՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմակերպութիւն, զանազանութիւն:

ԲԱԶՄԱԶԱՐԴ, ա. Բարեզարդ, զարդարուն, շքեղ:

ԲԱԶՄԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն (բարեզարդ լինելը):

ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ, ա. Բազմորդի, բազմածին:

ԲԱԶՄԱԶԲԱՂ, ա. Բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱԶԳԵԱՆ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԶԳԻ* (1):

ԲԱԶՄԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմազգեան (շատ ազգերի վերաբերող): 2. Ազգի ազգի, բազմազան, բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԶԵՂ, ա. Բազմազեղուն, առատաբուղխ, յորդառատ, յոգնահեղ:

ԲԱԶՄԱԶԵՂՈՒՆ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԶԵՂ*:

ԲԱԶՄԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս *ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ*:

ԲԱԶՄԱԶՆ, ա. Բազմազգի, բազմացեղ:

ԲԱԶՄԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Զուարթագին, խնդալից:

ԲԱԶՄԱԶՕՐ, ա. Զօրաւոր, զօրեղ, հզօր:

ԲԱԶՄԱԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմիշխանութիւն:

ԲԱԶՄԱԹԱԽԱՆՁ, ա. Բազմահոգ, ճանճրացուցիչ:

ԲԱԶՄԱԹԵՒ, ա. Բազմաթեւեան (շատ թեւեր ունեցող):

ԲԱԶՄԱԹԵՒԵԱՆ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԹԵՒ*:

ԲԱԶՄԱԹԻՒ, ա. Յոգնաթիւ, յոգնահամար, անհամար, շատ:

ԲԱԶՄԱԹԻՒՐ, ա. Բազմադարձ, կամակոր, խեղաթիւր:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ*:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Երկայնակեաց: 2. Երկայնժամանակեան, հին, վաղուց:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ*:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնակեցութիւն:

ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Մարդաշատ, բազմամարդ, բազմամբոխ, քաղաքաժողով: 2. Բազմագումար, բազմաթիւ, խուռն, շատ: 3. գ. Բազմութիւն (հաւաքուածների մեծ խումբ):

ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ*:

ԲԱԶՄԱԼԻՑ, ա. Բազմամբոխ, բազմամարդ, բազմաժողով:

ԲԱԶՄԱԼԻ(Ք), ա. Բազմակոհակ, փխբ. ալէկոծ, խռովայոյզ:

ԲԱԶՄԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաւոր, լուսափայլ:

ԲԱԶՄԱԽԱԲ, ա. Բազմապատիր, յոգնապատիր, մոլար, խաբեբայ:

ԲԱԶՄԱԽԱՂԱԼԻ, ա. Դիւրաշարժ:

ԲԱԶՄԱԽԱՂԱՂ, տե՛ս *ԲԱԶՄԱԽԱՌՆ* (1):

ԲԱԶՄԱԽԱՌՆ, ա. 1. Բազմախաղաղ, խառնակ: 2. Բազմաձայն, երաժշտական:

ԲԱԶՄԱԽԻՏ, ա. 1. Խուռնախիտ, հոծ, բազմաճիւղ, խուռն, կուռ: 2. Բազմամասն:

ԲԱԶՄԱԽՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինըմպութիւն, արբեցութիւն:

ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ. Բազմախուզել, հետազօտել։

ԲԱԶՄԱԽՈՐՇԱԿ, ա. Ձեռուցիչ, տոչորիչ, կիզանող (շատ խորշակ բերող)։

ԲԱԶՄԱԽՈՐՏԻԿ, ա. Մեծահաց, ճոխ։

ԲԱԶՄԱԽՈՒԶԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ։

ԲԱԶՄԱԽՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, հետազօտութիւն։

ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ, ա. 1. Յոգնախումբ, յոլովախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, շատ։ 2. Յոգնախմբեան (մեծ խմբով կատարուած՝ կատարուող)։

ԲԱԶՄԱԽՈՒՌՆ, ա. Յոգնախուռն, բազմակոյտ։

ԲԱԶՄԱԽՕՍ, ա. 1. Շատախօս։ 2. Յաճախաբան, յաճախապատում։

ԲԱԶՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատախօսութիւն։

ԲԱԶՄԱԾԱԽ, ա. 1. Մեծածախ (շատ ծախս պահանջող), շքեղ։ 2. Մեծագին, բազմագին։

ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ, ա. Յոգնածաղիկ, ծաղկալից։

ԲԱԶՄԱԾԻԾԱՂԵԼԻ, ա. Ծաղրալից, այպանալից։

ԲԱԶՄԱԾԻՆ, ա. Բազմածնունդ, յոլովածին, բեղնաւոր։

ԲԱԶՄԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն։

ԲԱԶՄԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ։

ԲԱԶՄԱԾՈՒՓ, ա. Բազմայոյզ, բազմավրդով։

ԲԱԶՄԱԿ, գ. 1. Ճրագ, մոմ, լապտեր, կանթեղ, ղամբար։ 2. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ։

ԲԱԶՄԱԿԱԼ, գ. 1. Ճրագ։ 2. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ։ 3. տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ։

ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ, գ. Յարդարիչ (մոմի այրուած քիթը կտրելու փոքրիկ մկրատ)։

ԲԱԶՄԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Կոչնական, սեղանակից, բարձակից, հիւր։ 2. Կոչունք, սեղան, հացկերոյթ, խնճոյք, խրախճանք, խրախութիւն, երախան։ 3. Բազմոց, նըստարան, գահոյք, գահ, բարձ։

– ԲԱԶՄԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սեղան ուղղել (բազմելու տեղ պատրաստել)։

ԲԱԶՄԱԿԱՆԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից, սեղանորդ։

ԲԱԶՄԱԿԱՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿՈՉՆԱՏԷՐ։

ԲԱԶՄԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար (ամեն բանով կատարեալ)։ 2. (յունաբանութեամբ) Բազմածախ, մեծածախ։

ԲԱԶՄԱԿԱՑ, ա. Միաբանակեաց, վանական։

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊ, ԲԱԶՄԱԿԵՐՊԻ, ա. Բազմատեսակ, բազմաձև, բազմապիսի, ազգի ազգի։

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմազանութիւն։

ԲԱԶՄԱԿԻ, ԲԱԶՄԱԿԻՆ, ա. մ. 1. Բազմապատիկ, բազմազան, բազում։ 2. Բազմաւորապէս, յոգնակի։

ԲԱԶՄԱԿՆ, ա. Բազմաչեայ։

ԲԱԶՄԱԿՈՀԱԿ, ա. Բազմալի(ք)։

ԲԱԶՄԱԿՈՅՏ, ա. 1. Բազմադէզ (շատ կուտակուած՝ դիզուած)։ 2. Բազմաժողով, բազմամբոխ։ 3. գ. Բազմութիւն, շատութիւն։

ԲԱԶՄԱԿՐԿԻՆ, ա. Ստէպ, յաճախ (յաճախակի կրկնուող)։

ԲԱԶՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի։

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱՐ, ա. Յոգնահամբար։

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱՒ, ա. Մեծահռչակ, հըռչակաւոր, երևելի։

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԵՐ, ա. Համբերատար։

ԲԱԶՄԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Բազմաչեայ, բազմադէտ։

ԲԱԶՄԱՀԱՆԴԷՍ, ա. 1. Մեծավաստակ, քաջայաղթ։ 2. Հռչակաւոր։

ԲԱԶՄԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Յոգնահանճար, շատահանճար, բազմագէտ, ճարտար։

ԲԱԶՄԱՀԱՌԱՉ, ա. Յոգնահառաչ, հառաչական:
ԲԱԶՄԱՀԱՏ, ա. Բազմահատեայ (հատիկները շատ):
ԲԱԶՄԱՀԱՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՏ:
ԲԱԶՄԱՀԱՏՈՒԱԾ, ա. Բազմամասնեայ:
ԲԱԶՄԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծահարկի:
ԲԱԶՄԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Ճոխ, պերճ, փառացի, նշանաւոր:
ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ, ա. Յոգնահաւաք, բազմաժողով, բազմամարդ:
ԲԱԶՄԱՀԵՂ, ա. Յորդահոս:
ԲԱԶՄԱՀԻՒՍ, ա. Բազմամանուած, պատ ի պատ, փխբ. պատիր, խաբէական:
ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ, ա. Բանիբուն, քաջահմուտ, շատիմաց, բազմափորձ:
ԲԱԶՄԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատահմտութիւն:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ, ա. 1. Ճարտար, հնարագիւտ: 2. Հնարիմաց, խորամանկ: 3. Քաջարուեստ: 4. Չարարուեստ, չարիմաց:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐԱԳԷՏ, ա. Մեծահնար:
ԲԱԶՄԱՀՈԳ, ա. Բազմազբաղ:
ԲԱԶՄԱՀՈԾ, ա. Խառն, բազմաթիւ:
ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ, ա. Յոգնահոյլ, բազմախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, բազմատեսակ, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՀՈՍ, ԲԱԶՄԱՀՈՍԱՆ, ա. Յորդահոս, առատահոս, մեծահոսան, յոգնահոսան, յորդ:
ԲԱԶՄԱՀՌՉԱԿ, ա. Հռչակաւոր, համբաւաւոր, յոգնապանծացեալ (շատ հռչակուած):
ԲԱԶՄԱՀՐԱՇԱՒՈՐ, ա. Մեծահրաշ, մեծաքանչ (շատ հրաշալի):
ԲԱԶՄԱՁԱՅՆ, ա. 1. Մեծաձայն, յոգնաձայն: 2. Բազմաբարբառ, բազմալեզու:
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆ, ա. Յոլովաձեռն, բազմաթիւ, յոգնախումբ, յաճախագունդ (որտեղ կռուող ձեռքերը շատ են, շատ ձեռքերով՝ մարդկանց միջոցով կատարուող):
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆԵԱՆ, տե՛ս 1. ԲԱԶՄԱՁԵՌՆ: 2. ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ:
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յոգնաձեռնութիւն, միաբանութիւն, գործակցութիւն, ձեռնտուութիւն: 2. Յաճախութիւն (յաճախ լինելը):
ԲԱԶՄԱՁԵՒ, ա. Բազմատեսակ, բազմակերպ, յոգնատեսիլ, պէսպէս, բազմագոյն:
ԲԱԶՄԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Բազմաճառագայթ, յոգնաճաճանչ, ճաճանչագեղ, լուսափայլ, ճառագայթաւէտ, պայծառ:
ԲԱԶՄԱՃԱՄՈՒԿ, ա. Երփնունակ, գոյնագոյն, երփն երփն:
ԲԱԶՄԱՃԱՌԱԳԱՅԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՃԱՃԱՆՉ:
ԲԱԶՄԱՄԱԳԻԼ, տե՛ս ԼԻԱՄԱԳԻԼ:
ԲԱԶՄԱՄԱՂՁ, ա. Մաղձական (շատ մաղձ ունեցող):
ԲԱԶՄԱՄԱՆ, ա. Բազմամանի, բազմամանուած, բազմահիւս, բազմամանուածոյ, մանուածապատ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԱԿ, ա. Յոգնամանակ, յերկարաձիգ, (քեր.) երկար (ձայնաւոր կամ վանկ):
ԲԱԶՄԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմորդութիւն, բարեւորդութիւն, բարեմանկութիւն:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆ, ա. 1. Բազմամասնեայ, յոգնամասնեայ, բիւրամասնեայ (շատ մասեր ունեցող): 2. Բազմապատիկ, զանազան:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բազմամասնապէս, մանրամասնաբար: 2. Յաճախաբար, յաճախակի:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱԲԱՐ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ, ա. Մարդաշատ, մարդախիտ, քաղաքաժողով:

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻ, ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻԿ, ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարդաշատութիւն, շատամարդութիւն: 2. Բազմութիւն, ամբոխ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մարմնեղ, յաղթանդամ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐՏ, ա. Քաջամարտիկ, անպարտելի:

ԲԱԶՄԱՄԲՈԽ, ա. 1. Բազմաժողով, խուռըն: 2. Բազմապատիկ, բազում, առատ: 3. Բազմավրդով, փոփոխական: 4. գ. Խառնիճաղանջ, ռամիկ:

ԲԱԶՄԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակութիւն, խռովութիւն, շփոթ:

ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ, ա. 1. Հին աւուրց, ծեր: 2. Հին, երկայնաձիգ:

ԲԱԶՄԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ:

ԲԱԶՄԱՄԵԾԱՐ, ա. 1. Մեծարգոյ (շատ մեծարանքի՝ պատուի արժանի): 2. Մեծաշուք:

ԲԱԶՄԱՄԵՂ, ա. Բազմապարտ, մեծամեղ, ամենամեղ:

ԲԱԶՄԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, մտացի, հնարագէտ:

ԲԱԶՄԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրամսութիւն, գիրութիւն, պարարտութիւն:

ԲԱԶՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, ճարտարմտութիւն:

ԲԱԶՄԱՄՕԹԵԱՅ, ա. Ամօթալից, խայտառակ:

ԲԱԶՄԱՅԱԾԵԱՆ, ա. Յոգնայածուկ:

ԲԱԶՄԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զարդարուն (բազմօրինակ յարդարուած՝ զարդարուած):

ԲԱԶՄԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար, գեղեցկայարմար, ճարտար:

ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿ, ա. Բազմօրինակ, բազմազան, պէսպէս, ազգի ազգի:

ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿԱԲՈՒՆ, ա. Մեծաբոյս (ի բնէ՝ բնականից բազմապիսի):

ԲԱԶՄԱՅԵՂՅ, ա. Բազմազեղ, լիուլի, յորդ, առատ, բազում, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱՅՈՅԶ, ա. Խռովայոյզ:

ԲԱԶՄԱՅՈՐԴ, ա. Յորդառատ, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, քաջայօժար, փոյթ:

ԲԱԶՄԱՅՐ, ա. 1. Բազմանկողին (շատ տղամարդկանց հետ ամուսնացած): 2. Բազմամարդ, մարդաշատ:

ԲԱԶՄԱՅՕԴ, ա. 1. Բազմամասն (շատ յօդեր՝ խաղեր ունեցող): 2. մ. Յօդ յօդ (կտոր-կտոր):

ԲԱԶՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ (թուով աւելանալ): 2. Առատանալ, առաւելուլ, լիանալ:

ԲԱԶՄԱՆԻՒԹ, ա. Բազմահնար, նենգաւոր, չարարուեստ:

ԲԱԶՄԱՆԿ, ա. Բազմամանուած, բազմահիւս, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆ, ա. Բազմանկիւնի:

ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅՐ (1):

ԲԱԶՄԱՆՁՈՒԿ, ա. Անձկալի, կաթոգին:

ԲԱԶՄԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ:

ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ, ա. Բազմանշան (շատ բան նշանակող՝ արտայայտող):

ԲԱԶՄԱՆՇՈՅԼ, ա. Բազմալոյս, առատալոյս:

ԲԱԶՄԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ, ա. Յոգնանուն:

ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Բազմանունապէս, յոգնակի (բազմանուն կերպով, յոգնակի թուով՝ ձևով):

ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:

ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմանուանութիւն, յոգնանուն:

ԲԱԶՄԱՇԱՀ, ա. Շահաէտ, շահաւոր, յոգնաշահ, մեծաշահ:
- ԲԱԶՄԱՇԱՀ ԼԻՆԵԼ. Շահել, ճոխանալ, հարստանալ:
ԲԱԶՄԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաէտութիւն:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԱԴՐԵԱԼ, ա. Բազմամասն:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրափոխ, դիւրափոփոխ:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժականութիւն, դիւրափոփոխութիւն:
ԲԱԶՄԱՇԽԱՏ, ա. Մեծավաստակ, բազմաջան (շատ աշխատանք՝ նեղութիւն պահանջող):
ԲԱԶՄԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճիգն, քիրտն:
ԲԱԶՄԱՇՆՈՐՀ, ա. 1. Բազմապարգեւ, յոգնաշնորհ, առատաշնորհ: 2. Շնորհալի, բարեշնորհ:
ԲԱԶՄԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք:
ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատաշրջութիւն (շատ տեղ շրջելը՝ ման գալը):
ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Յեղյեղումն (կրրկընուող խօսքի պէսպիսութիւն):
ԲԱԶՄԱՇՓՈՅԹ, ա. Խառնակ, խառնափընդոր:
ԲԱԶՄԱՈՍՏ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՍՏ:
ԲԱԶՄԱՉԱՐ, ա. Չարալից, չարաչար:
ԲԱԶՄԱՉԱՓ, ա. Բազմաթիւ (մեծ չափով՝ քանակով):
ԲԱԶՄԱՉԵԱՅ, ա. Յոգնաչեայ:
ԲԱԶՄԱՊԱՂԱՏ, ա. Աղերսալի, աղերսալից:
ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Յոգնապաճոյճ, զարդարուն:
ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌ, ա. 1. Լուսաւոր, մեծապայծառ, յստակ, մաքրափայլ: 2. Մեծաշուք, հոյակապ, շքեղ:
ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ, ա. 1. Բազմատեսակ, բազմապիսի, բազմադիմի, ազգի ազգի, բազում, բազմազան, յոլով, շատ: 2. Բազմապատիւ, պատուական, ընտիր, ազնիւ, մեծածախ, մեծագին: 3. մ. Բազմապատկաբար, բազմապատկապէս, յոգնապատկաբար, բազմամասնաբար, բազմօրինակ:
- ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ. 1. Բազմացուցանել, բազմապատկացուցանել: 2. (Թուաբ.) Բազմապատկել:
- ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԼԻՆԵԼ. 1. Բազմանալ, շատանալ: 2. (Թուաբ.) Բազմապատկանալ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ, ա. Յոգնապատիր, բազմախաբ, խաբեբայ, խաբուսիկ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՒ, ա. 1. Յոգնապատիւ, մեծապատիւ, մեծաշուք: 2. Պատուական, մեծագին:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ (3):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ (3):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՌ, ա. Ամօթապարտ, ամօթալից:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (1):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Բազմադիմակ, բազմադիմի, բազմադէմ, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տ՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (2):
ԲԱԶՄԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Յաճախապատում, յաճախաբան:
ԲԱԶՄԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Յոգնապարգեւ, առատապարգեւ, առատաշնորհ, առատաձիր, առատ:
ԲԱԶՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Պարսպաւոր:
ԲԱԶՄԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Բազմապատիկ (շատ բան պարունակող):
ԲԱԶՄԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՂ:
ԲԱԶՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՊԷՍ, մ. Մեծապէս, առատապէս, բազմօք:
ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ, ա. Յոգնապիսի, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԲԵՐ, ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ:
ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ, ա. Յոգնապտուղ, պըտղալից, պտղաւէտ:
ԲԱԶՄԱՋԱՆ, ա. Յոգնաջան, բազմաշխատ, տաժանելի:
ԲԱԶՄԱՋՈՒՐ, ա. Ջրառատ, ջրարբի:
ԲԱԶՄԱՌԱՏ, ա. Յորդառատ, առատաձիր:
ԲԱԶՄԱՍԱՀ, ա. Դիւրագայթ, լպիրծ:
ԲԱԶՄԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԱՆ:
ԲԱԶՄԱՍԵՂԵԽ, ա. Պոռնիկ (կին):
ԲԱԶՄԱՍԵՐ, ա. Բազմազաւակ (շատ սերունդ ունեցող):
ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ, նբ. Յոգնասերել (սերունդը բազմացնել):
ԲԱԶՄԱՍԵՐՄ(Ն), ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐ: 2. Խառնակ, պոռնկական:
ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ, ա. Բազմավրէպ, ամենասխալ, ամենավրէպ:
ԲԱԶՄԱՍՏԱՑՈՒԱԾ, ա. Մեծատուն, ընչաւէտ, հարուստ:
ԲԱԶՄԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծատնութիւն, ընչաւէտութիւն:
ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ, ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆԵԱՆ, ա. Բիւրաստեղն, բազմոստ, բազմոստեայ, բիւրոստեան:
ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Յոգնաստուած, բազմաստուածեան, հեթանոսական:
- ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. Կուռք (հեթանոսական աստուածներ):
ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ, մ. Հեթանոսաբար (իբրև բազմաստուած):
ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ:
ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոգնաստուածութիւն, հեթանոսութիւն, դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:
ԲԱԶՄԱՍՔԱՆՉ, ա. Մեծասքանչ, հրաշալի, հրաշափառ, սքանչելագործ:
ԲԱԶՄԱՎԷՊ, ա. Բազմապատում:
ԲԱԶՄԱՎԻՇՏ, ա. 1. Բազմաչարչար: 2. Վշտալից:
ԲԱԶՄԱՎՆԱՍ, ա. Վնասակարագոյն (շատ վնասակար):
ԲԱԶՄԱՎՏԱՆԳ, ա. Բազմորոգայթ (շատ վտանգներ պարունակող):
ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ, ա. Յոգնավրդով (շատ վրդովուած՝ յուզուած):
ԲԱԶՄԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ:
ԲԱԶՄԱՏԱԳՆԱՊ, ա. Վարանական, նեղիչ:
ԲԱԶՄԱՏԱՐ, ա. Յոգնատար, ընդարձակ, մեծ:
ԲԱԶՄԱՏԱՐԱԾ, ա. 1. Յոգնատարած (շատ տարածուած): 2. Յաճախակի, յաճախ:
ԲԱԶՄԱՏԵՂԵԱԿ, ա. Բազմահմուտ (շատ բանի տեղեակ):
ԲԱԶՄԱՏԵՆՉԱԼԻ, ա. Բազմափափագ:
ԲԱԶՄԱՏԵՍ, ա. Շատատես, սրատես, բազմաչեայ, բազմահայեաց, բազմակն:
ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Բիւրատեսակ, յոգնատեսակ, բազմադիմի, բազմակերպ, բազմօրինակ, ազգի ազգի: 2. մ. Բազմապատկապէս:
ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պէսպիսութիւն, զանազանութիւն:
ԲԱԶՄԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ և ԲԱԶՄԱՏԵՍ:
- ԲԱԶՄԱՏԵՍԻԼՔ, գ. (յունաբանութեամբ) Բազմատեսակութիւն, պէսպիսութիւն:
ԲԱԶՄԱՏԵՍՈՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍ:
ԲԱԶՄԱՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Տևական, տևողական, յերկարաձիգ:
ԲԱԶՄԱՏԻ, ա. Երկայնակեաց, ծերունի:
ԲԱԶՄԱՏԻՊ, ա. Բազմօրինակ, բազմադիմի, բազմատեսակ:
ԲԱԶՄԱՏԽՈՒՐ, ա. Յոգնատխուր, տըխրալից, տրտմալի, տխրական:

ԲԱԶՄԱՏՈՀՄ, ա. 1. Բազմազեղ, առատ: 2. Բազմամբոխ, բազմամարդ:

ԲԱԶՄԱՏՈՒՆԿ, ա. Տնկախիտ, բազմոստեայ:

ԲԱԶՄԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՇԱՏ:

ԲԱԶՄԱՐԺԱՆԻ, ա. Իրաւացի, արդար (բոլորովին արժանաւոր):

ԲԱԶՄԱՐԾԱԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԱՆՁ (1):

ԲԱԶՄԱՐԿԱԾԵԱՆ, ա. Բազմավտանգ (արկածներով լի):

ԲԱԶՄԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Բազմահնար, ճարտար:

ԲԱԶՄԱՑԵՂ, ա. Բազմազն:

ԲԱԶՄԱՑԻՐ, ա. Ցիր և ցան:

ԲԱԶՄԱՑՆՈՐ, ա. Բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱՑՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:

ԲԱԶՄԱՑՈՒՆԴ, ա. Բազմազեղ:

ԲԱԶՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շատացուցանել, աճեցուցանել, յաւելուլ, առատացուցանել:

ԲԱԶՄԱԻԱՂԵԼԻ, ա. Աւաղական:

ԲԱԶՄԱԻՈՐ, ա. Շատ, բազում, բազմաթիւ:

ԲԱԶՄԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Յոգնակի, յոգնաբար (յոգնակիի թուով՝ ձևով):

ԲԱԶՄԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յոգնական (յոգնակիութիւն արտայայտող): 2. Շատ, բազում, բազմաւոր, բազմաթիւ, բազմապատիկ: 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՄԱԻՈՐԱԲԱՐ:

ԲԱԶՄԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. Ստէպ, յաճախ:

ԲԱԶՄԱԻՈՒՐԲ, ա. Երկայնօրեայ, երկայնաձիգ:

ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ, ա. Յոգնափայլ, լուսապայծառ:

ԲԱԶՄԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Բազմագանձ (շատ փարթամ՝ հարուստ):

ԲԱԶՄԱՓԱՓԱԳ, ա. Բազմատենչալի, ցանկալի:

ԲԱԶՄԱՓՈԽ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓՈՓՈԽ:

ԲԱԶՄԱՓՈՅԹ, ա. Բազմաջան, բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱՓՈՐՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ:

ԲԱԶՄԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՓՈՓՈԽ, ա. Բազմափոխ (շատ փոփոխական):

ԲԱԶՄԱՔԱՆՔԱՐ, ա. 1. Մեծագին, ծանրագին: 2. Ծանրաբեռն (շատ ծանր):

ԲԱԶՄԱՔՆ(Ն)ԻՆ, ա. Բազմախոյզ, հետաքնին, հետաքրքիր:

ԲԱԶՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, հետազօտութիւն:

ԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Նստել, հանգչել, գետեղել:

ԲԱԶՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածնութիւն, բեղմնաւորութիւն:

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ, ա. Բազմերախտիս, բազմերախտիք (երախտիքը շատ, շատ երախտիքով եղած):

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՍ, ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՔ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ:

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտաւորութիւն, (մեծամեծ բարերարութիւն):

ԲԱԶՄԵՐԱՄ, ա. Բազմաժողով, յոգնախումբ, գունդագունդ, դասադաս:

ԲԱԶՄԵՐԱՆ, ԲԱԶՄԵՐԱՆԱԻԷՏ, ա. Բազմերանեան, յոգներանեան, երանաւէտ (շատ երանելի՝ երջանիկ):

ԲԱԶՄԵՐԱՆԳ, ա. Բազմագոյն, երփնագոյն, երփնունակ, գոյնագոյն, գունակ գունակ:

ԲԱԶՄԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱՆ:

ԲԱԶՄԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Յոգներջանիկ, երանելի:

ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանութիւն:

ԲԱԶՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նստուցանել:

ԲԱԶՄԵՓԵԱՑ, ա. Եփեցական:

ԲԱԶՄԸՌԻՇՏ, ա. Ռիշտ, ճղճիմ, կծծի (չափազանց ժլատ):

ԲԱԶՄԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարեղ, իմաստալից, յոգնամիտ:

ԲԱԶՄԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմապետութիւն:
ԲԱԶՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն (շատ բաներով հետաքրքրուելը):
ԲԱԶՄՈՍՏ, ԲԱԶՄՈՍՏԵԱՑ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԱԶՄՈՐԱԿ, ա. Բազմագոյն, գոյնագոյն:
ԲԱԶՄՈՐԴԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ:
ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկորդութիւն (գեղեցիկ՝ շատ որդիներ ունենալը):
ԲԱԶՄՈՐԻՇ, ա. Բազմազան, բազմապատիկ, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄՈՐՈԳԱՅԹ, ա. Բազմավտանգ (որտեղ շատ որոգայթներ կան):
ԲԱԶՄՈՑ, գ. Բազմական (սեղանի շուրջը բազմելու՝ նստելու տեղ):
ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յոլովութիւն, շատութիւն: 2. Յաճախութիւն, առատութիւն, առաւելութիւն, ճոխութիւն: 3. Յերկարութիւն, երկայնութիւն: 4. Ամբոխ: 5. Գունդ, խումբ:
ԲԱԶՄՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ագահութիւն:
ԲԱԶՄՈՒՍՄՆԱԲԱՐ, մ. Իմաստնաբար:
ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմուսումնութիւն, բազումուսմնութիւն, շատուսումնութիւն (բազմուսումն՝ շատ գիտուն լինելը):
ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Գիտուն (շատ ուսեալ, մեծ գիտութեան տէր):
ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՄՈՒՐԱԽ, ա. մ. Ուրախալից (շատ ուրախ):
ԲԱԶՄՕՐԵԱՑ, ա. 1. Երկայնօրեայ (շատ օրեր տևող): 2. Երկայնակեաց, բազմամեայ, հին աւուրց:
ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿ, ա. 1. Բազմայեղանակ, բազմակերպ, բազմազան, բազմապիսի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակաբար, բազմօրինակապէս, բազմօրինակօք, ընդ յոլով եղանակս:
ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿՕՔ, տե՛ս ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿ (2):
ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱԼ, ա. Բազմօրհնեան (շատ օրհնութեան արժանի):
ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱԼ:
ԲԱԶՈՒԿ, գ. 1. (կզմխս.) Տիգք: 2. Թև: 3. Թև բանակի: 4. փխբ. Ոյժ, զօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն: 5. Ճիւղ, ոստ: 6. տե՛ս ԱՐՄԱԻ (2):
ԲԱԶՈՒՄ, ա. 1. Յոլով, շատ, բազմաթիւ: 2. գ. Բազում ինչ (շատ բան): 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ:
- ԲԱԶՈՒՄ ԱՅՆ Է, մ. Առաւել, աւելի ևս:
- ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ, մ. 1. Յոլով անգամ, շատ անգամ, բազում ինչ, բազումս: 2. Եւս առաւել, ևս աւելի:
- ԲԱԶՈՒՄ ԻՆՉ, ԲԱԶՈՒՄՍ, մ. Բազում անգամ, ստէպ, շատ, յոյժ, կարի:
- ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՍՏԵՔ. Յոլով ուստեք:
- ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՐԵՔ. Յոլով ուրեք:
- ԲԱԶՈՒՄՔ, գ. Յոլովք, բազմութիւն:
- ԲԱԶՄՕՔ, մ. Բազմօրինակօք (շատ կերպով):
- Ի ԲԱԶՄԱՑ ՀԵՏԷ, մ. Յոգնուստ:
- Ոչ ԲԱԶՈՒՄ, ա. մ. Սակաւ:
ԲԱԶՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ:
ԲԱԶՈՒՄՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ:
ԲԱԶՈՒՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՊԱՆ, տե՛ս ՁԵՌՆՈՒՐԱՐ:
ԲԱԶՐԻՔ, գ. Բազմոց, գահոյք:
ԲԱԹՐՈՆ, տե՛ս ԲԱԴՐՈՆ:
ԲԱԺ, գ. 1. Մասն, բաժին: 2. Տուրք, մաքս, սակ, հարկ:
ԲԱԺԱԿ, գ. 1. Գաւաթ, դաշտ, նուագ, ըմպանակ, ըմբոց, սկիհ: 2. Գինի (բաժակի մէջ լցուած): 3. փխբ. Նշանակ (չարչարանքի, վշտի, բարկութեան, ինչպէս նաև փրկութեան, ուրախութեան, սիրոյ են խորհրդանիշ):

ԲԱԺԱՄԻՏ, ա. Երկմիտ, թերահաւատ:
ԲԱԺԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկմտութիւն:
ԲԱԺԱՆ, գ. Բաժին, մասն:
ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Մասնաբար, անջատաբար, մեկուսաբար, զատ ի զատ:
ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ, ա. Ժառանգ, ժառանգորդ:
- ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ. Ժառանգել:
ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ, ա. Բաժանասէր, փխբ. անմիաբան:
ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անջատական, մասնական (որ կարող է մասերի բաժանուել): 2. Բաժանողական, որոշիչ (որ կարող է բաժանել՝ տրոհել):
ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ, ա. Բաժանորդ, մասնակից, հաղորդ, կցորդ, հաղորդակից, հասարակորդ, ընկեր:
ԲԱԺԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ:
ԲԱԺԱՆԵԼ, ն. 1. Մասնաւորել, բաշխել, վիճակել: 2. Սփռել, ծաւալել, ցրել: 3. Տրոհել, զատուցանել, զատանել, անջատել, մեկնել, որոշել, քակել: 4. Զանազանել:
ԲԱԺԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ (2):
ԲԱԺԱՆՈՐԴ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ:
ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաշխումն: 2. Տրոհումն, անջատումն, զատուցումն, քակտումն: 3. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն: 4. Զանազանութիւն, տարբերութիւն, խտիր:
ԲԱԺԻՆ, գ. 1. Մասն, վիճակ: 2. Բաժանումն, տրոհումն: 3. Երկպառակութիւն: 4. Զանազանութիւն:
ԲԱԼ, գ. Մէգ, մառախուղ, մռայլ, շամանդաղ:
ԲԱԼԱԽ, ա. Սնոտի, անպիտան, չնչին, աննշան:
ԲԱԼԱՋԵՒ, ա. Բալատեսիլ, մառախլաձեւ, շամանդաղաձեւ, շամանդաղատեսիլ:
ԲԱԼԱՍԱՆ, գ. Բաղասամովն, բաղսամոս, ապաբալսամոն, ապրասամ:
ԲԱԼԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԼԱՋԵՒ:
ԲԱԼԻՍՏՐ, տե՛ս ԲԱՂԻՍՏՐ:
ԲԱԼՂԻՆՋ, տե՛ս ԲԱԼՂԻՆՋԻԿ:
ԲԱԼՂԻՆՋԻԿ, գ. Բալղինջ (մլուկ, փայտոջիլ):
ԲԱԽ, գ. Բաբախումն, ընդհարումն:
ԲԱԽԱԾ, ա. Պակասամիտ, յիմար:
ԲԱԽԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. տե՛ս ԲԱԲԱԽԵԼ:
ԲԱԽԲԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. 1. Հարկանել, զարկանել, ծեծել (դուռը, կուրծքը են): 2. Ազդել (զգայարանների վրայ): 3. Հնչեցուցանել (նուագարանի լարերին հարուածելով նուագել): 4. Ընկրկել, վանել: 5. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել:
ԲԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բախել, բաբախել, զարկանել:
ԲԱԽԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Հարումն, ընդհարումն, զարկումն, զարկուած, զարկ:
ԲԱԽՏ, գ. 1. Ճակատագիր, հրամանք: 2. Բարեբախտութիւն: 3. Ճոխութիւն, իշխանութիւն: 4. Ոգի (բարի կամ չար):
ԲԱԽՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճակատագիր:
ԲԱԽՏԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:
ԲԱԽՏԱՑԻ, մ. Պատահմամբ (բախտի բերմամբ):
ԲԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Բարեբախտ, բարեբաստիկ, երջանիկ:
ԲԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն, երջանկութիւն:
ԲԱԿ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Մակաղատեղ, փարախ: 3. Գօտի, շրջանակ, ծիր, պարունակ: 4. (օդերև.) Կալ:
- ԲԱԿ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Բոլորել, շրջապատել:
ԲԱԿԱՌԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի:
ԲԱԿԱՌԵԼ, ն. 1. Պարփակել, բագձաձել, բովանդակել: 2. Բակ առնուլ, բոլորել:
ԲԱԿԵՂԵԹ, գ. Պարկ, քսակ, մախաղ:
ԲԱՀ, գ. Թի, թիակ, հողաբիր:

ԲԱՀՈՒԱՆԴ, գ. Ապարանջան:
ԲԱՂԱԲԱՂԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԲԱՂԵԼ:
ԲԱՂԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Շարադրական, բաղկացական:
ԲԱՂԱԴՐԵԼ, նբ. Կցել, յարել, շարադրել, յարադրել:
ԲԱՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարադրութիւն, յարադրութիւն, բաղկացութիւն, միաւորութիւն:
ԲԱՂԱՁԱՆ, ա. Միաբան, ընդակից, յարմար, հանդէտ:
ԲԱՂԱՁԱՆԵԼ, նբ. Յարել, յարմարել, բաղադրել, միաւորել, կցորդել, համեմատել, բաղդատել:
ԲԱՂԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն, մերձաւորութիւն, ձայնակցութիւն, համեմատութիւն: 2. (կրօն.) Միասնականութիւն, բաղազանումն:
ԲԱՂԱՁԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ԲԱՂԱԽՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՀԱԿԱՆ:
ԲԱՂԱԽՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՂԽՈՀԵԼ (իմ):
ԲԱՂԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՀՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՂԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Միախորհ, համախոհ, համամիտ:
ԲԱՂԱՁԱՅՆ, ա. գ. (քեր.) Ձայնակից, ձայնորդ, շարաձայն, բարբառակից:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Միաձայն, միաբանական:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԻ, մ. Ձայնակցաբար, համաձայնապէս:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել, ձայնակցել, ձայնակից լինել:
ԲԱՂԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, միաձայնութիւն, յարմարութիւն:
ԲԱՂԱՅՔ, գ. 1. Բաղբաղայք, բաղբաղումն, բարբուրք, բարբուրանք (անհիմն մեղադրանք, սուտ պատճառանք): 2. Պատճառ:
ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ, գ. Բաղանէպան:
ԲԱՂԱՆԷՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ:
ԲԱՂԱՆԻՔ, գ. Լուալիք, լոգարան:
ԲԱՂԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանունութիւն, անուանակցութիւն:
ԲԱՂԱՆՏ, գ. Քսակ, պարկ:
ԲԱՂԱՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԲԱՂԱՐԿԵԼ, նբ. Բաղարկոցել, հանդանակել (ի մի բերել, միասին խմբել՝ ժողովել՝ հաւաքել):
ԲԱՂԱՐԿՈՑԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԱՐԿԵԼ:
ԲԱՂԱՐՋ, 1. գ. Հաց (անթթխմոր): 2. ա. Բաղարջեայ, անխմոր:
ԲԱՂԱՐՋԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՂԱՐՋ (2):
ԲԱՂԲԱՂԱՅՔ, ԲԱՂԲԱՂԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՂԱՅՔ:
ԲԱՂԲԱՂԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգտանել, դատապարտել (անհիմն մեղադրանք կցկցել):
ԲԱՂԲԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՅՔ:
ԲԱՂԲԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Հաւաքական (շաղկապ):
ԲԱՂԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՂԲԱՆՋՈՒՄՆ, ԲԱՂԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՋԱՂԱՆՔ:
ԲԱՂԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (լեզուաբ.) Շարադասութիւն:
ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Համեմատական, ընտրողական, զուգակշիռ: 2. (յունական ոճով) Որոշիչ:
ԲԱՂԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Համեմատել, նմանեցուցանել: 2. Հաւաքել, միաւորել:
ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեմատութիւն: 2. (յունաբանութեամբ) Բաղկացութիւն, միաբանութիւն, խառնուրդ:
ԲԱՂԵՋԵՐՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂԵՋԵՐՈՒՄՆ, գ. Եզրակացութիւն, հետեւութիւն:
ԲԱՂԵՂՆ, գ. (բսբ.) Պատատուկ:
ԲԱՂԻՍՏՐ, գ. 1. Բաբան, նետակալ, փիլիկուան: 2. Նետ:
ԲԱՂԽԵԼ, տե՛ս ԲԱԽԵԼ:
ԲԱՂԽՈՀԱԿԱՆ, ա. Միախորհ:

ԲԱՂԽՈՀԵԼ, հբ. Խորհրդակցել:

ԲԱՂԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդակցութիւն, խորհուրդ:

ԲԱՂԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Շարակայանալ, շարակայել: 2. Ենթակայանալ, հաստատել, կայանալ:

ԲԱՂԿԱՑԱԿԱՆ, ԲԱՂԿԱՑԵԼԻ, տե՛ս ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ:

ԲԱՂԿԱՑՈՒ, ա. Ընթերակայ, օգնական:

– ԲԱՂԿԱՑՈՒ ԼԻՆԵԼ. Աջակցել, օգնել:

ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղադրութիւն, կազմութիւն, գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, հաստուած, կազմած: 2. Յարադրութիւն: 3. Կրթութիւն, վարժութիւն:

ԲԱՂԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ (1):

ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գոյացուցանել, առնել, կազմել, յօրինել, հաստատել, հաստել: 2. Բաղադրել, զուգայարմարել:

ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բաղկացական, բաղկացելի:

ԲԱՂՀԱՒԱՔԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական (հաւաքաբանութեան յատուկ՝ վերաբերող):

ԲԱՂՀԱՒԱՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՂՀԻՒՍԱԿԱՆ, ա. Շարամանական (իրար հետ կապակցող՝ շաղկապող), ջոկաման:

ԲԱՂՀԻՒՍԵԼ, նբ. Շաղկապել, կապակցել, ջոկամանել:

ԲԱՂՁԱԼ, չբ. նբ. Ըղձալ, տենչալ, ցանկալ, ցանկանալ, փափագել, անձկալ, ձգտել:

ԲԱՂՁԱԼԻ, ԲԱՂՁԱԼԻՑ, ա. Ըղձալի, տենչալի, փափագելի, ցանկալի, մեծափափագ:

ԲԱՂՁԱԿԱՆ, ա. Բաղձալի, ցանկալի (բաղձանք յարուցող):

ԲԱՂՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՂՁԱԼ:

ԲԱՂՁԱՆՔ, գ. Իղձ, ըղձանք, տենչ, տենչանք, փափագ, կամք:

ԲԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂՁՈՒՄՆ, ԲԱՂՁՔ, տե՛ս ԲԱՂՁԱՆՔ:

ԲԱՂՅՕԴ, ա. (քեր.) Յօդաւոր:

ԲԱՂՍԱՄՈՍ, ԲԱՂՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:

ԲԱՂՍՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասութիւն, հաւանութիւն, յանձնառութիւն:

ԲԱՃԿՈՆ, գ. 1. Պարեգօտ, պատմուճան, ներքնակ: 2. Վերարկու: 3. Ձորձ:

ԲԱՃԿՈՆԱԿ, գ. Հանդերձիկ:

ԲԱՄ, տե՛ս ԲԱՅ[1] (1):

ԲԱՄԱ, գ. Բեմ (զոհի բարձր սեղան):

ԲԱՄԲԱՍ, գ. Բամբասանք, չարախօսութիւն:

ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ, ա. Բամբասաւոր, մեղադրական, ըստգիւտ:

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ, գ. Չարախօսութիւն, մեղադրանք, մեղադրութիւն, պարսաւանք, տրտունջ, լուտանք:

ԲԱՄԲԱՍԱՍԷՐ, ա. Չարախօս, պարսաւագիր, մեղադրական:

ԲԱՄԲԱՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ:

ԲԱՄԲԱՍԵԼ, նբ. Չարախօսել, բանսարկել, պարսաւել, ամբաստանել, զրպարտել, տրտնջել, մեղ դնել, մեղադրել, լուտալ, թշնամանել:

ԲԱՄԲԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՄԲԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ:

ԲԱՄԲԻՇՆ, գ. 1. Թագուհի, դշխոյ, տիկնաց տիկին: 2. Տիկին, տիրուհի, իշխանուհի:

ԲԱՄԲԻՌՆ, գ. Փանդիռ(ն), փանդեռն:

ԲԱՅ[1] (միշտ ԱՍԵԼ բայի յարադրութեամբ), չ. 1. Բա, բամ, թէ, զի, որ: 2. եղբ. մ. Ապաքէն, արդարև, իրօք, իսկ, գոգցես, արդեօք, թերևս, անշուշտ: 3. (յունաբանութեամբ) Ասաց, ասէ:

ԲԱՅ[2], գ. 1. Բան, խօսք: 2. Բառ:

– ԲԱՅ ԲԱՆ. Դատարկաբանութիւն, շաղփաղփութիւն, շաղակրատութիւն:

ԲԱՅԱՆԱԼ, ԲԱՅԵԼ, չբ. Որջանալ, թաքչել:

ԲԱՅՈՑ, գ. Որջ, բոյն (գազանի)։
ԲԱՅՑ, շ. 1. Սակայն, բայց սակայն, այլ սակայն, այլ, իսկ, իսկ թէ, համայն։ 2. 3. Բայց միայն, բայց եթէ, եթէ ոչ։
- ԲԱՅՑ ԱՐԴ, շ. Եւ արդ։
- ԲԱՅՑ ԵԹԷ, շ. Բայց միայն, եթէ ոչ, բայց, միայն թէ։
- ԲԱՅՑ 'Ի, նխդ. Բաց 'ի, բայց միայն 'ի։
- ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ ԵԹԷ։
- ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ 'Ի, տե՛ս ԲԱՅՑ 'Ի։
- ԲԱՅՑ ՍԱԿԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ։
ԲԱՆ, գ. 1. Խօսք, ասացուած։ 2. Պատգամ, հրաման, պատուէր։ 3. Միտք, կարծիք, բանականութիւն, խորհուրդ, իմաստութիւն։ 4. Բառ։ 5. (կրօն.) Բանն, Բան Հօր, Բան Աստուծոյ էական, Բանն Աստուած, Բան սուրբ հոգւոյն, Բան տեառն, Բան տէրունական, Բան փրկչին, Քրիստոս (Հօր աստծու խօսքի մարմնացումը)։ 6. Համեմատութիւն, կարգ, յարաբերութիւն, պատճառ, հանգամանք։ 7. Իր, նիւթ։ 8. Բարբառ, լեզու։
- ԲԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Ուխտ դնել։
- ԲԱՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել։
- ԲԱՆ ՏԱԼ. 1. Խոստանալ (խօսք տալ)։ 2. Համար տալ (հաշիւ՝ պատասխան տալ)։
- ԸՆԴ ԲԱՆԻ ԱՌՆԵԼ. Բանադրել։
ԲԱՆԱԳԷՏ, ա. Իրագէտ, խորագէտ։
ԲԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ։
ԲԱՆԱԳԻՐ, ա. Շարագիր, մատենագիր, պատմագիր։
ԲԱՆԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ. Բանագտակ լինել, բաղբաղել, խծբծել (չնչին պատճառներ փնտրել՝ մէկին մեղադրելու՝ ամբաստանելու համար)։
ԲԱՆԱԳՆԱՑ, ա. Պատգամաւոր։
- ԲԱՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Պատգամաւորել (իբրև պատգամաւոր բանակցել)։
ԲԱՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովութիւն, գովեստ։
ԲԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Յարմարել, յարմարեցուցանել (խօսքը)։ 2. Արդիւնացուցանել, ի գործ առնել։
ԲԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առասացութիւն, ասացուած (մարգարէի խօսք)։ 2. Առակ։
ԲԱՆԱԳՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ։
ԲԱՆԱԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարագիտութիւն, ճարտարութիւն։
ԲԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառագրութիւն, չարադրութիւն։
ԲԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. (եկեղց.) Ընդ բանիւ առնել, կապել, անաթեմայել։
ԲԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաթեմայ, նզովք։
ԲԱՆԱՁԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանակռուութիւն (բանակռիւ վարելը)։
ԲԱՆԱԼ, նբ. Վերբանալ (բաց անել)։
ԲԱՆԱԼԻ, գ. Փականք։
ԲԱՆԱԽՕՍ, ա. Ատենախօս, հրապարակախօս։
ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, հրապարակախօսութիւն, քարոզութիւն։
ԲԱՆԱԿ[1], գ. Բազմութիւն, կարաւան, խումբ, գունդ։ 2. Զօրանիստ, ճամբար, բանակետղ, բնադիր։
ԲԱՆԱԿ[2], գ. (եկեղց.) Լանջանոց, կրծանոց։
ԲԱՆԱԿԱԿԻՑ, ա. Խմբակից, դասակից, պարակից։
ԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Բանաւոր, տրամաբան, մտաւոր, իմացական, ասուն, խօսուն։
- ԲԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Տրամաբանութիւն։
ԲԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Բանաւորապէս։
ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բանաւորութիւն։ 2. Իմացականութիւն։
ԲԱՆԱԿԱՏԵՂ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԵՏՂ։
ԲԱՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն։
ԲԱՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Իջևանել, դադարել, ագանել, նստել (զօրքի մասին)։

ԲԱՆԱԿԵՏՂ, գ. Բանակ (2), կայք, վանք, կայան, իջևան, օթևան:

ԲԱՆԱԿՌԻԻ, ա. Կագացող, հակառակասէր, ընդդիմաբան, վիճաբան:

– ԲԱՆԱԿՌԻԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԿՌՈՒԵԼ (իմ):

ԲԱՆԱԿՌՈՒԵԼ (իմ), չբ. Հակառակել, հակաճառել, կագել, վիճաբանել, վիճել:

ԲԱՆԱԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակաբանութիւն, ընդդիմախօսութիւն, վէճ, կագ:

ԲԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Բանագիւտ, բանագտակ, պարսաւադէտ:

ԲԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօսակցութիւն:

ԲԱՆԱՀԻՒՍ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:

ԲԱՆԱՃԱՌԵԼ, նբ. Արտաճառել (ճառօրէն արտայայտել):

ԲԱՆԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿՌԻԻ: 2. Վիճողական (բանակռուի բնոյթ ունեցող):

ԲԱՆԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Պերճաբան, պանծալի:

ԲԱՆԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառ, մեկնութիւն:

ԲԱՆԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր, իմաստասէր, գրագէտ, սիրաբան:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Ուսումնասիրաբար, մտադիւր:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Բանահիւս, բանաբար, քերթող, պուետէս: 2. Առասպելարկու, առակախօս, առակարկու: 3. Բանիբուն, գրագէտ, ճարտարաբան:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ (ԲԱՆ), ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. 1. Քերթողական (բանաստեղծօրէն յօրինուած): 2. Մտացածին, պատիր, խաբէական:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստեղծաբանութիւն:

ԲԱՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Իմաստակ:

ԲԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Բանաստեղծ, քերթող: 2. Կամակատար, կամարար, հնազանդ:

ԲԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարաբանութիւն:

ԲԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Բանական, մտաւոր: 2. Խելացի, գիտուն, մտացի: 3. Բանաւորական, իմանալի, հոգևոր:

ԲԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Բանական (բանաւորին յատուկ՝ վերաբերող):

ԲԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ:

ԲԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: 2. Իմաստութիւն, խոհեմութիւն, գիտութիւն, հմտութիւն, մտաւորութիւն:

ԲԱՆԱՔԱՂ, ա. Բանակրկիտ, բանորսակ, բանորսող:

ԲԱՆԲԵՐ, ա. գ. Համբաւաբեր, պատգամաբեր, պատգամաւոր:

ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանագիտութիւն, գիտութիւն, հմտութիւն:

– ՎԵՐԻՆ՝ ՎԵՐՆԱՅԻՆ ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ. Աստեղաբաշխութիւն:

ԲԱՆԳՆ, տե՛ս ԲԱՆԿՆ:

ԲԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՆՏ:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ, գ. 1. Ցնորք, շաղփաղփութիւն, զառանցանք: 2. Հրէշք (երևակայական ծնունդներ):

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցնորեցուցանել, պատրել, պակուցանել:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԵԼ (իմ), չ. 1. Ցնորել, գագաշել, երևութանալ, երազել, ապշել, յածել, թափառել, տատանել, վարանել, յիմարել, մոլորել, մոլել:

ԲԱՆԴԱԽԱՌՆ, ա. Բարեյարմար, դաշնակաւոր:

ԲԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Բանտարգել առնել, զնդանել: 2. Արգելուլ (փակել ու պահել մի տեղում):

ԲԱՆԵԱՐ, գ. հաւաք. 1. Կագ, վէճ, կռիւ, հակառակութիւն: 2. Ամբաստանութիւն, մեղադրանք, յանդիմանութիւն:

ԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. (յունաբանութեամբ) Ասել, խօսել:

ԲԱՆԵՂ, ա. 1. Լեզուանի, շատախօս: 2. Կորովաբան, քաջախօս, ճոխաբան, ճարտարախօս, խօսուն:

ԲԱՆԵՐՈՂ, ա. Բանակռիւ, կռուասէր, կռուարար, բանից խնդիր:

ԲԱՆԸՆԴԴԷՄ, ա. Ընդդիմաբան:

ԲԱՆԻԲՈՒՆ, ա. 1. Կորովաբան, պերճաբան, ճարտասան, հռետոր: 2. Հմուտ, խելամուտ:

ԲԱՆԻՄԱՍՏ, ա. Քաջածանօթ:

ԲԱՆԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԲԱՆԻԲՈՒՆ:

ԲԱՆԻՑ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԵՐՈՂ:

ԲԱՆԿՆ կամ ԲԱՆԳՆ, գ. Առասպել (ստայօդ պատմութիւն):

ԲԱՆԿՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:

ԲԱՆՈՐՍԱԿ, ԲԱՆՈՐՍՈՂ, ա. Բանաքաղ, բանակրկիտ, պարսաւասէր, որսորդ բանից:

ԲԱՆՋԱՐ, գ. Դալարի, խաւարտ:

ԲԱՆՋԱՐԱԾԱԽ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ:

ԲԱՆՋԱՐԱԿԵՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ:

ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Բանջարակեր, խոտաճաշակ:

ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դալարակերութիւն:

ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ, գ. Բանջարածախ, կաղամբավաճառ:

ԲԱՆՋԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ:

ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ, ա. Բանջարաւոր (բանջար պարունակող):

ԲԱՆՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԵԼ:

ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Զարախօս, քսու, որոմնացան: 2. Սատանայ:

ԲԱՆՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախօսութիւն, քսութիւն, հակառակութիւն (մանաւանդ՝ սատանայի):

ԲԱՆՍԵՐԹՈՒԿ, ա. Դիւրահաւան, դիւրահաւատ:

ԲԱՆՍՈՒՏ, ա. Ստաբան, ստախօս, բանսարկու, չարախօս:

ԲԱՆՏ, գ. Զնդան, արգելան, արգելարան, արգելանոց, պահպանոց, կապարան, պահեստ:

ԲԱՆՏԱԿԱԼ, ա. Բանտական, բանտարգել, բանտարկեալ, բանտաւոր, կալանաւոր:

ԲԱՆՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:

ԲԱՆՏԱՊԱՀ, ա. գ. Բանտապան, բանտապետ, կապանապահ, կապանապան:

ԲԱՆՏԱՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՀ:

ԲԱՆՏԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՀ:

ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ:

- ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ. Զնդանել, բանդել, կալանել, որմարգել առնել:

ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՔ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՆՏԱՐԳԵԼԻՔ, գ. յոգն. Բանտարկեալք:

ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտարգելք, պահանք:

ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:

ԲԱՆՏԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:

ԲԱՆՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԴԵԼ:

ԲԱՇԽ, մանաւանդ՝ ԲԱՇԽՔ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաժ, սակ, հարկ, տուրք: 2. Բախտ, ճակատագիր:

ԲԱՇԽԱԿԱՆ, ա. 1. Բաշխիչ, տուիչ, պարգեւատու: 2. Բաշխողական:

ԲԱՇԽԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:

ԲԱՇԽԵԼ, նբ. 1. Պարգեւել, շնորհել: 2. Բաժանել, որոշել, զատել:

ԲԱՇԽԻՇ, գ. Պարգեւ (հասանելիք բաժին աւարամասից):

ԲԱՇԽԻՉ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:

ԲԱՇԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:

ԲԱՇԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:

ԲԱՇԽՈՅՔ, գ. Տուրք, մատակարարութիւն:

ԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:

ԲԱՇԽՈՒՄՆ, գ. Բաշխողութիւն, բաշխութիւն (բաշխելը, բաշխուելը):

ԲԱՋԱՂԱՆՔ, գ. 1. Բաջաղումն: 2. Աղճատանք, շաղփաղփութիւն, բանդագուշանք, ցնորք:
ԲԱՋԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Բանդագուշել, առասպելել: 2. Ցնդել, ցնորել, ճապաղել, յածել:
ԲԱՋԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շաղփաղփել, մեծաբանել:
ԲԱՋԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՋԱՂԱՆՔ:
ԲԱՌ, գ. 1. Բան: 2. Բարբառ, լեզու: 3. Եղանակ (երաժշտական ձայն):
ԲԱՌԱՋ, գ. Բչիւն, բառաչումն, բչումն:
ԲԱՌԱՋԵԼ, չբ. 1. Բնչել, բչել: 2. փխբ. Գոչել:
ԲԱՌԱՋՈՒՄՆ, գ. 1. Բառաչ: 2. փխբ. Գոչումն, կականումն:
ԲԱՌԱՑԻ, ա. Մեծանուն, մեծատուն, ճոխ, մեծափառ, անուանի, հռչակաւոր, հոյակապ, փառաւոր, պանծալի:
ԲԱՌԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, ճոխութիւն (բառացի լինելը):
ԲԱՌՆԱԼ, նբ. 1. Վերառել, վերառնուլ, բարձրացուցանել, վերացուցանել: 2. Ըստանձնել, ըստ անձին առնուլ, յանձն առնուլ: 3. Ամբառնալ: 4. Ի բաց առնուլ, ջնջել: 5. Բարձուցանել, կրել: 6. Համբերել, դիմանալ, տոկալ:
- ԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Գլխատել:
- ԲԱՌՆԱԼ ԹՈՂՈՒԼ. Մերժել, լքանել, անտես առնել, ի բաց թողուլ:
ԲԱՌՆԱԼԻՔ, գ. Լծակք (ծանրութիւններ բարձրացնելու համար):
ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ, ԲԱՍԻՂԻՍԿՈՍ, գ. (կենդբ.) Թագաւորական օձ՝ իժ:
ԲԱՍԻՐ, ա. Պարսաւական:
ԲԱՍՏ[1], գ. Բախտ, յաջողութիւն, բարեբախտութիւն, երջանկութիւն:
ԲԱՍՏ[2], գ. Ապաստարան, պատսպարան:
ԲԱՍՏԱՑԵՂՑ, ա. Երջանկաւէտ (բախտով՝ երջանկութեամբ լցուած):
ԲԱՍՏԱՐԱՆ, գ. Կապարան, բանտ:
ԲԱՍՏԵՌՆ, գ. Գահաւորակ (փափուկ բազմոց):

ԲԱՍՐԱՆՔ, գ. Պարսաւանք, մեղադրանք, բամբասանք, նախատինք, թշնամանք:
ԲԱՍՐԵԼ, նբ. 1. Ըստգտանել, մեղադրել, բամբասել, պարսաւել, եպերել, անգոսնել, նախատել: 2. (յունական ոճով) Պատճառել (պատրուակ բռնել):
ԲԱՐԱԿ[1], ա. Նուրբ, անօսր, անդայտ:
ԲԱՐԱԿ[2], գ. Շուն (որսի):
ԲԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Նրբագոյն:
ԲԱՐԱԿԱՄԱՆ, ա. Սարդանկու:
ԲԱՐԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:
ԲԱՐԱՇԽ, ա. Խիստ, բիրտ (բնաւորութեան մասին):
ԲԱՐԱՊԱՆ, գ. Բարապետ, դռնապան, դռնապահ, դարապան:
ԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՐԱՊԱՆ:
ԲԱՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիմառնութիւն: 2. լայնաբար՝ Այլաբանութիւն:
ԲԱՐԱՏԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ:
ԲԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԴՐԱՆԴԻ:
ԲԱՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարք, բնութիւն, սովորութիւն:
ԲԱՐԲԱՆՋ, ԲԱՐԲԱՆՋԱՆՔ, գ. Բաջաղանք, շաղփաղփութիւն, ցնորք, աղճատանք, բանդագուշանք, առասպելք:
ԲԱՐԲԱՆՋԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, շաղկրատել, առանցանել, ցնորել:
ԲԱՐԲԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Բարբաջանք, բարբաջ (բարբանջելը):
ԲԱՐԲԱՋ, ԲԱՐԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋ:
ԲԱՐԲԱՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋԵԼ:
ԲԱՐԲԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋՈՒՄՆ:
ԲԱՐԲԱՌ, գ. 1. Բան, խօսք (մարդկային ձայն): 2. Ընդհանրապէս՝ ձայն, հնչիւն, գոչիւն: 3. Լեզու (որևէ ազգի):
ԲԱՐԲԱՌԱԿԻՑ, ա. 1. Ջայնակից, միաբան, համախոհ: 2. (քեր.) Ջայնորդ:
ԲԱՐԲԱՌԱԿՈՒԵԼ, նբ. Բախել, ձայնատու լինել, ազդել:
ԲԱՐԲԱՌԱԿՑԵԼ (իմ), տե՛ս ՋԱՅՆԱԿՑԵԼ:

ԲԱՐԲԱՌԵԼ, նբ. չբ. 1. Խօսել (ասել մի բան): 2. Ձայն արձակել՝ տալ, ձայնել, կարդալ, գոչել:
ԲԱՐԲԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խօսս ածանել (բարբառել՝ խօսել տալ):
ԲԱՐԲԱՐԱՆՔ, գ. Վարանք, տատանումն:
ԲԱՐԲԱՐԵԼ, չբ. Վարանել, տատանել, տատամսել:
ԲԱՐԲԱՐԻԱՆՈՍ, ա. Բարբարոսական փխբ. գարշ, պիղծ:
ԲԱՐԲԱՐԻԿ, ԲԱՐԲԱՐԻԿՈՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ:
ԲԱՐԲԱՐՈՍ, 1. ա. գ. Այլազգի, օտարազգի: 2. ա. Բարբարոսական, վայրենի, խուժադուժ:
ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ, ԲԱՐԲԱՐՈՍԻԿ, ա. Խժական, բարբարոս:
ԲԱՐԳԱՒԱՃ, ա. 1. Պերճ, պանծալի, փառաւոր, փառացի, անուանի, մեծանուն, վսեմ: 2. Բարեքիկ, աճեցուն, զուարթ, չքեղ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃԵԼ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆՔ, գ. Բարգաւաճութիւն, պերճութիւն, պարծանք, պատիւ, փառաւորութիւն, շուք, շքեղութիւն:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՊԷՍ, մ. Փառաւորապէս, փառօք:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԵԼ (իմ), չբ. Մեծանալ, աճել, ծաղկել, զուարթանալ, ճոխանալ, փառաւոր լինել:
ԲԱՐԳԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆՔ:
ԲԱՐԴ[1], գ. Դէզ, շեղջ, կոյտ, կուտակ:
- ԲԱՐԴՍ ԲԱՐԴՍ. Դէզադէզ (դէզ դէզ):
ԲԱՐԴ[2], ա. (քեր.) Բարդած, ջոկադիր:
ԲԱՐԴԱԾ, տե՛ս ԲԱՐԴ[2]:
ԲԱՐԴԱԾՔ, տե՛ս ԲԱՐԴ[1]:
ԲԱՐԴԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել, կուտակել, շեղջակուտել, բազմապատկել, բաղադրել, շարադրել, բաղկացուցանել:

ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարդումն (դիզանալը):
ԲԱՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:
ԲԱՐԵԱԽՈՐԺ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԷՐ:
ԲԱՐԵԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑ:
ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ, ա. Զարասէր, չարակամ:
ԲԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ, ա. Բարերար, երախտաւոր:
ԲԱՐԵԱՒ, մ. Բարով, ողջամբ:
- ԲԱՐԵԱՒ կամ ԲԱՐԵՕՔ ՄՆԱԼ ԱՍԵԼ. Հրաժարել, բազում խնդալ ասել:
ԲԱՐԵԲԱԽՏ, ա. 1. Բարեբախտիկ, բարեբաստ, բարեբաստիկ, բախտաւոր, երջանիկ: 2. մ. տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ, մ. Բարեբախտապէս, բարեբաստապէս, յաջողակաբար, յաջողապէս:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԳՈՅՆ, ա. Բարեբաստագոյն:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ), չբ. Բարեբախտանալ, բարեբաստանալ, բարեբաստել, բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
- ԲԱՐԵԲԱԽՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջողութիւն, բարեկեցութիւն, բարօրութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՂԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՆԱԿԱՆ:
ԲԱՐԵԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Օրհներգական, գովասանական (բարեբանութեան արժանի):
ԲԱՐԵԲԱՆԱՊԷՍ, մ. Ի դէպ, արժանապէս:
ԲԱՐԵԲԱՆԵԼ, նբ. Գովել, օրհնել (բարին՝ լաւը ասել), յատկապէս՝ օրհնաբանել, գոհաբանել, փառաբանել, փառատրել (Աստծուն):

ԲԱՐԵԲԱՆԻՉ, ա. Բարեբանող (որ բարեբանում է՝ օրհնում է):
ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՆԻՉ:
ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանումն, օրհնութիւն, օրհնաբանութիւն, գովութիւն, օրհներգութիւն, փառաբանութիւն:
- ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ, ՕՐ ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ, (եկեղց.) Արմաւենեաց տօն՝ օր, Ծաղկազարդ, Ծառզարդար:
ԲԱՐԵԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՍՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԳՈՅՆ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ, ա. 1. Քաղցրաբարոյ, բարեսէր, մարդասէր: 2. Մարդասիրական, բարի:
- ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՔ, գ. Բարեբարոյութիւն, լաւութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբարութիւն, քաղցրաբարութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԲԱՐԻՈՅ, ԲԱՐԵԲԱՐՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ:
ԲԱՐԵԲԵՐ, ա. Քաջաբեր, բարեպտուղ, բերրի:
ԲԱՐԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, քաջապտղութիւն, բեղնաւորութիւն:
ԲԱՐԵԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս, քաջաբեր, բարեբեր:
ԲԱՐԵԲԵՈՒՂԽ, ա. Գեղեցկաբու(ղ)խ:
ԲԱՐԵԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ, չքնաղ:
ԲԱՐԵԳԹԱՑԵԱԼ, մ. Գթածաբար, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթածութիւն, ողորմածութիւն, բարեգորովութիւն:
ԲԱՐԵԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԳՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵԼԻ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾ, ա. 1. Բարեպաշտ, առաքինի: 2. Բարերար, երախտագործ, երախտաւոր, մարդասէր:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾԵԼ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱՊԷՍ, մ. Մարդասիրապէս (իբրև բարեգործ՝ բարերար):
ԲԱՐԵԳՈՐԾԵԼ, նբ. չբ. 1. Բարեպաշտել (բարի գործ՝ լաւ բան անել): 2. Բարերարել, երախտագործել, խնամել: 3. (յունական ոճով) Բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԻՉ, ա. Բարերար (երջանկացուցիչ):
ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքինութիւն, քաղաքավարութիւն (առաքինի կեանք վարելը): 2. Աշխարհաշինութիւն, բարեկարգութիւն: 3. Բարերարութիւն: 4. Բարեբախտութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն:
ԲԱՐԵԳՈՐՈՎԵԼ (իմ), չբ. Գթասիրել:
ԲԱՐԵԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ, գթած:
ԲԱՐԵԴԷՄ, ա. Բարետեսիլ, գեղեցկատեսիլ:
ԲԱՐԵԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջողութիւն, բարեբաստութիւն, բարեբախտութիւն:
ԲԱՐԵԴԻՐ, ա. 1. Բարեյարմար, բարեկարգ: 2. Հաստատուն:
ԲԱՐԵԴՐՈՒԺ, ա. Երախտամոռաց, ապերախտ, ապաշնորհ:

ԲԱՐԵԶԱՐԴ, ա. Շնորհազարդ, բարեկարգ, վայելուչ, պատշաճական:
ԲԱՐԵԶԱՐԴԱԲԱՐ, մ. Վայելչաբար, վայելչապէս, կարգաւորաբար:
ԲԱՐԵԶԱՐԴԵԼ, նբ. Շքեղացուցանել, վայելչացուցանել, զարդարել:
ԲԱՐԵԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայելչութիւն, պայծառութիւն, բարեկարգութիւն, համեստութիւն:
ԲԱՐԵԶԱՐՄ, ա. Քաջատոհմիկ, քաջազարմ:
ԲԱՐԵԶԳԵԱՑ, ԲԱՐԵԶԳԵՍՏ, ա. Բարեզարդ, բարեկարգ, բարեձեւ, բարեվայելուչ:
ԲԱՐԵԶԵԿՈՅՑ, ա. Ձայնատու, ազդաբար:
ԲԱՐԵԶՈՒԱՐԹ, ա. Զուարթագին, զուարթատեսիլ:
ԲԱՐԵԸՆԿԱԼ, ա. Դիւրընկալ, հեշտալուր, բարեմոյն:
ԲԱՐԵԺԱՄ, ա. Դիպող, բարեպատեհ, յարմարաւոր:
ԲԱՐԵԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԷԺԱՄԱՆԱԿ:
ԲԱՐԵԼԱՒ, ա. Քաջալաւ, բարւոք:
ԲԱՐԵԼԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջալաւութիւն, ընտրականութիւն:
ԲԱՐԵԼԻՑ, ա. Առատ, ճոխ (բարիքներով լի՝ լցուած):
ԲԱՐԵԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն (բարիքների լիութիւն):
ԲԱՐԵԽԱՌՆ, ա. 1. Մեղմախառն, քաղցրախառն, չափաւոր: 2. Գաղջ, եղկ:
ԲԱՐԵԽԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌՆ:
ԲԱՐԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրախառնութիւն, հեշտախառնութիւն:
ԲԱՐԵԽՆԱՄ, ա. Ամենախնամ, բարեգութ:
ԲԱՐԵԽՆԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՊԷՍ:
ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՊԷՍ, մ. Բարեխնամաբար (բարեխնամ կերպով):
ԲԱՐԵԽՆԱՄԵԼ, նբ. չբ. Գթասիրել (լաւ խնամել):
ԲԱՐԵԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգթութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
ԲԱՐԵԽՆԴԻՐ, ա. Բարեհայց:
ԲԱՐԵԽՈՀ, ա. 1. Քաջախոհ, իմաստախոհ, խոհական, ողջամիտ, խելացի, խոհեմ: 2. Բարեմիտ, բարեսէր:
ԲԱՐԵԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեխորհութիւն, բարեխոհութիւն, խոհականութիւն, խոհեմութիւն, զգօնութիւն: 2. Բարեսիրութիւն:
ԲԱՐԵԽՕՍ, ա. 1. Քաղցրախօս, քաղցրաբան: 2. ա. գ. Հաշտարար, յորդորիչ, միջնորդ, մխիթարիչ, աղաչաւոր:
- ԲԱՐԵԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՕՍԵԼ:
ԲԱՐԵԽՕՍԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. Բարեխօս լինել, միջնորդել:
ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսանք, միջնորդութիւն, աղաչանք, թախանձանք:
ԲԱՐԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջածնութիւն, արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 2. Բարետոհմութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն, բարելաւութիւն:
ԲԱՐԵԿԱՄ, ա. 1. Բարեմիտ: 2. Սիրելի, մտերիմ, ընտել:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ, չբ. Բարեկամել, դաշնաւորել:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՊԷՍ, մ. Մտերմաբար (իբրեւ բարեկամ):
ԲԱՐԵԿԱՄԵԼ[1], նբ. Բարեկամեցուցանել (բարեկամ դարձնել):

ԲԱՐԵԿԱՄԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵԿԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարեկամել, հաշտեցուցանել:
ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սիրելութիւն, ընտանութիւն: 2. Դաշնաւորութիւն:
ԲԱՐԵԿԱՐԳ, ա. Գեղեցկակարգ, յարմարակարգ, կարգաւոր:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԱՊԷՍ, մ. 1. Ըստ պատշաճի, վայելչապէս: 2. ա. Բարեկարգ:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգաւորել:
ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղեցկակարգութիւն, կարգաւորութիւն, բարեձեւութիւն, բարեկերպութիւն: 2. Դասակարգութիւն:
ԲԱՐԵԿԵԱՑ, ա. Բարեկեցիկ, փափկակեաց, հեշտասուն, փափկասուն:
ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ, գ. (եկեղց.) Բարեկենդանութիւն (բուն բարեկենդան):
ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջողջութիւն: 2. Բարեկեցութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն, զուարթութիւն, ուրախութիւն: 3. տե՛ս ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ:
ԲԱՐԵԿԵՐՊ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵՒ:
ԲԱՐԵԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԵԱՑ:
ԲԱՐԵԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեկենդանութիւն, բարօրութիւն: 2. Ցփութիւն:
ԲԱՐԵԿԻՐ, ա. 1. Բարեկեցիկ, զուարթ, բերկրամիտ: 2. Բարեբարոյ, ընտանի, հաւատարիմ:
– ԲԱՐԵԿԻՐ ԱՌՆԵԼ. Հաճել, բերկրեցուցանել, հեշտացուցանել:
ԲԱՐԵԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, արդարակշիռ:
ԲԱՐԵԿՐԵԼ (իմ), չբ. Բարիկրել, հեշտանալ, բարեկիր գտանել (բարեկեցիկ՝ առողջ լինել):
ԲԱՐԵԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն (լաւ՝ բարւոք վիճակ ունենալը):
ԲԱՐԵԿՐՕՆ, ա. Բարեպաշտ, առաքինի:
ԲԱՐԵՀԱՃԵԼ (իմ), չբ. 1. Կամել, կամենալ (բարեհաճ՝ բարեացակամ լինել): 2. Բարեհաճոյանալ:
ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ, ա. Հաճոյական, գովելի:
– ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Բարեհաճոյ լինել (շատ հաճելի դառնալ՝ լինել):
ԲԱՐԵՀԱՄ, ա. Ախորժահամ, ախորժաճաշակ, քաղցրահամ, համեղ (ջրի մասին):
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒ, ա. 1. Հռչակաւոր, անուանի, օրհնեալ: 2. Գովիչ, գովասան:
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒԵԼ, նբ. 1. Բարեհռչակել, հռչակել, ներբողել, գովել: 2. Օրհնել:
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գովութիւն, գովեստ, ներբող: 2. Քաջանունութիւն:
ԲԱՐԵՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցրահամբոյր, հաճոյական, հաճելի, մեղմ:
ԲԱՐԵՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ:
ԲԱՐԵՀԱՅՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԴԻՐ:
ԲԱՐԵՀԱՆԴԷՊ, ա. Բարեպատեհ, քաջահանդէպ, ի դէպ:
ԲԱՐԵՀԱՆԴԷՍ, ա. Արիական (քաջ հանդիսացած):
ԲԱՐԵՀԱՇՏՈՂ, ա. Դիւրահաշտ, ներողամիտ:
ԲԱՐԵՀԱՍԱԿ, ԲԱՐԵՀԱՍԱԿԱՁԱՓ, ա. Ջափահասակ (վայելուչ հասակով):
ԲԱՐԵՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն (ապահով և հաստատուն լինելը):
ԲԱՐԵՀԱՏՈՅՑ, ա. Բարերար:
ԲԱՐԵՀԱՒ, ա. Աջող, բարեբաստ, բարեբախտ:
ԲԱՐԵՀԱՒԱՆ, ա. Քաջահաւան, դիւրահաւան, դիւրալուր, հլու:
ԲԱՐԵՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջահաւանութիւն, դիւրահաւանութիւն, հլութիւն:

ԲԱՐԵՀԵԶ, ա. Բարեբարոյ (բարի և հեզ):
ԲԱՐԵՀՆԱՐ, ա. Հնարագիտ, հնարագէտ, հանճարաւոր, ճարտար:
ԲԱՐԵՀՆՉԱԿ, ա. Քաղցրահնչակ, քաղցրահնչիւն, քաղցրաձայն:
ԲԱՐԵՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջասրտութիւն:
ԲԱՐԵՀՌՉԱԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒԵԼ:
ԲԱՐԵՀՌՉԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՀՐԱՒԷՐ, ա. Բարեյորդոր:
ԲԱՐԵՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՁԵՒ, ա. Բարեվայելուչ, բարետեսիլ, պարկեշտ, համեստ:
ԲԱՐԵՁԵՒԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Վայելչազարդ:
ԲԱՐԵՁԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձգաստանալ, պարկեշտանալ: 2. Վայելչանալ, բարեկարգել:
ԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչութիւն, գեղեցկութիւն, բարելաւութիւն: 2. Բարեկարգութիւն, բարեզարդութիւն: 3. Պարկեշտութիւն: 4. Կեղծաւորութիւն (արտաքուստ բարի ձևանալը):
ԲԱՐԵՁԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:
ԲԱՐԵՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՄԱՍՆ, ա. Բարեվիճակ:
ԲԱՐԵՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. Առատապէս:
ԲԱՐԵՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բախտաւորութիւն, երջանկութիւն, շնորհք, փառք: 2. Չափակցութիւն, բարեձևութիւն:
ԲԱՐԵՄԱՏՈՅՑ, ա. Բարետուր (բարիք բերող՝ տուող):
ԲԱՐԵՄԱՐԴԻԿ, ա. Մարդահաճոյ, շողոմարար, շողոքորթ:
ԲԱՐԵՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդահաճութիւն, մարդելուզութիւն, կեղծաւորութիւն:
ԲԱՐԵՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ:
ԲԱՐԵՄԱՔՈՒՐ, ա. Մաքրագոյն (շատ մաքուր):
ԲԱՐԵՄԻՏ, ա. 1. Ուղղամիտ, առողջախորհուրդ, անխարդախ, միամիտ, հաւատարիմ: 2. մ. Անվնաս, անմեղ:
ԲԱՐԵՄՈՅՆ, ա. Կայտառ:
ԲԱՐԵՄՈՌԱՑ, ա. Երախտամոռաց:
ԲԱՐԵՄՏԱԲԱՐ, մ. Հաւատարմաբար, հաւատարմապէս, սիրով:
ԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուղղմտութիւն, անկեղծութիւն, միամտութիւն, պարզամտութիւն, անչարութիւն, բարեհոգութիւն: 2. Բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, գթասիրութիւն: 3. Խնդամտութիւն, զուարթութիւն:
ԲԱՐԵՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջյաղթ, քաջայաղթող: 2. Յաղթողական, յաղթական:
ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՅԱՂԹ:
ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջյաղթութիւն:
ԲԱՐԵՅԱՅՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՅԱՅՏ:
ԲԱՐԵՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջյարմար, վայելուչ, յարմարալից:
ԲԱՐԵՅՈՅՍ, ա. Քաջյոյս, մեծայոյս, վստահ:
ԲԱՐԵՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջյուսութիւն, ակնկալութիւն:
ԲԱՐԵՅՕԴ, ա. Բարեձև:
ԲԱՐԵՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:
ԲԱՐԵՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԻԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Նախանձոտ, նախանձախնդիր, նախանձայոյզ: 2. Բարենախանձեալ (բարի նախանձ ունեցող):
ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ (2):
ԲԱՐԵՆՇԱՆ, ա. 1. Բախտաւոր, նշանաւոր, բարեհամբաւ, աջողակ: 2. Վայելուչ, պայծառ:
ԲԱՐԵՆՇՄԱՐ, ա. Բարետեսիլ, բարեվայելուչ:

ԲԱՐԵՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւորութիւն, շահեկանութիւն, օգտակարութիւն:

ԲԱՐԵՇԱՒԻՂ, ա. Քաջընթաց, ուղղաշաւիղ, ուղղընթաց:

ԲԱՐԵՇԷՆ, ա. Շէն, բարեկարգ, բարելից:

ԲԱՐԵՇՆՈՐՀ, ա. Քաջաշնորհ, շնորհալի, շնորհազարդ:

ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն (շնորհակալութիւն բարիքի համար):

ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱՊԷՍ, մ. Գոհաբար (գոհութեամբ):

ԲԱՐԵՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհ: 2. Շնորհակալութիւն, գոհութիւն: 3. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:

ԲԱՐԵՇՈՒՆՉ, ա. Քաղցրաշունչ (քաղցր՝ անուշ կերպով փչող):

ԲԱՐԵՇՈՒՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՉԵՒ:

ԲԱՐԵՇՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՉԵՒՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն, չափակցութիւն, չափաւորութիւն, բարեձեւութիւն, վայելչութիւն:

ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտօն, աստուածապաշտ, աստուածավախ, հաւատացեալ, առաքինի, արդար: 2. Բարեպարիշտ, բարեպաշտիկ (բարեպաշտական):

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Բարեպաշտապէս, բարեպաշտութեամբ (իբրեւ բարեպաշտ):

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ:

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ:

ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ, չբ. Բարեպաշտանալ (բարեպաշտ լինել՝ դառնալ, բարեպաշտութեամբ ապրել):

ԲԱՐԵՊԱՇՏԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ: 2. Սրբազան, աստուածային:

ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածապաշտութիւն, երկիւղածութիւն, առաքինութիւն: 2. Մեծարանք, սպաս, ծառայութիւն:

– ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Բարեպաշտաբար:

ԲԱՐԵՊԱՇՏՕՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ (1):

ԲԱՐԵՊԱՏԵՀ, ա. Բարեյարմար, վայելչական:

ԲԱՐԵՊԱՏԻՒ ԼԻՆԵԼ. Պատուասիրել, մեծարել (մեծ պատուի արժանանալ):

ԲԱՐԵՊԱՏՇԱՊԷՍ, մ. Վայելչապէս:

ԲԱՐԵՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Մեծարել (լաւ պատուել):

ԲԱՐԵՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵՒ:

ԲԱՐԵՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ:

ԲԱՐԵՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ:

ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածային, աստուածպետական, բարեսկզբնական:

ԲԱՐԵՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:

ԲԱՐԵՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԵՐ:

ԲԱՐԵՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթագեղ, տերեւազարդ:

ԲԱՐԵՍԱՑ, ա. Բարեասաց, բարիասաց, բարեխօս, ջատագով:

ԲԱՐԵՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսութիւն, միջնորդութիւն:

ԲԱՐԵՍԷՐ, ա. 1. Բարեախորժ, բարեբարոյ, մարդասէր: 2. Մարդասիրական:

ԲԱՐԵՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ բարեսէր):

ԲԱՐԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքինասիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն:

ԲԱՐԵՍԿԶԲՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ:

ԲԱՐԵՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջասնութիւն:

ԲԱՐԵՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Փափկասուն: 2. Կենսաւէտ:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Քաջավայելուչ, բարեյարմար, բարեձեւ, բարետեսիլ, գեղեցիկ, ազնիւ, պատուական: 2. մ. Բարեվայելչապէս:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՆԱԼ, չբ. Բարեկարգել, յարմարել (բարեվայելուչ լինել):

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մ. Քաջավայելչապէս, արժանապէս:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յարդարել (բարեվայելուչ դարձնել):

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջավայելչութիւն, քաջայարմարութիւն, բարեձևութիւն, բարեզարդութիւն, գեղեցկութիւն: 2. Զբօսանք, զուարճութիւն, վայելք:

ԲԱՐԵՎԱՐ, ա. Բարեկարգ:

ԲԱՐԵՎԻՃԱԿ, ա. Բարեյարմար, բարեզարդ, բարեկարգ:

ԲԱՐԵՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն, համարձակութիւն:

ԲԱՐԵՏԱԻԻՂ, ա. Քաղցրանուագ:

ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ, ա. 1. Բարետեսիլ, գեղեցիկ, բարեձև, վայելուչ: 2. Քաղցրահայեաց, բարեհամբոյր, բարեսէր:

ԲԱՐԵՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Բարետեսակութեամբ, բարեսիրաբար, մարդասիրապէս:

ԲԱՐԵՏԵՍԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿԱՊԷՍ:

ԲԱՐԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:

ԲԱՐԵՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն, վայելչութիւն:

ԲԱՐԵՏԻՊ, ա. Բարեձև, բարետեսիլ, վայելուչ:

ԲԱՐԵՏՈՀՄ, ա. Ազնուատոհմ, բարետոհմիկ, քաջատոհմ, քաջատոհմիկ:

ԲԱՐԵՏՈՀՄԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՀՄ: 2. Բարեբեր:

ԲԱՐԵՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուազգութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն: 2. (կրօն.) Համագոյութիւն:

ԲԱՐԵՏՈՒՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:

ԲԱՐԵՏՈՒՐ, ա. Բարետուող, բարետրող, բարիատուր:

ԲԱՐԵՏՐԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:

ԲԱՐԵՏՐՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:

ԲԱՐԵՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրիտուր, շնորհակալիք:

ԲԱՐԵՐԱՐ, ա. 1. Բարեգործ, երախտագործ, երախտաւոր: 2. Բարերական:

ԲԱՐԵՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Բարեգործական, մարդասիրական:

ԲԱՐԵՐԱՐԱՊԷՍ, մ. Բարեգործապէս, մարդասիրապէս:

ԲԱՐԵՐԱՐԵԼ, նբ. չբ. Երախտագործել:

ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգործութիւն, երախտագործութիւն, երախտաւորութիւն, երախտիք, բարեսիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն:

ԲԱՐԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Բարեբախտ, բարեբաստիկ, երանելի:

ԲԱՐԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն:

ԲԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարիացուցանել, լաւացուցանել:

ԲԱՐԵԻՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:

ԲԱՐԵՓԱՌ, ա. 1. Մեծափառ, քաջափառ, փառացի, պանծալի, բարեհռչակ, պատուական, երջանիկ, երանելի: 2. (կրօն.) Ուղղափառ:

ԲԱՐԵՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջափառութիւն, մեծափառութիւն, շքեղութիւն, բարեզարդութիւն, երջանկութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն: 2. (կրօն.) Ուղղափառութիւն:

ԲԱՐԵՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափագ:

ԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Քաջափորձ, քաջահաճոյ, պանծալի, լաւ:

ԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն (բարեփորձ լինելը):

ԲԱՐԵՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:

ԲԱՐԵՔԵԼ, նբ. Սեթևեթել, պատրուակել, առագաստել:

ԲԱՐԵՔԻ, ա. Բարւոք, բարի, լաւ, ընտիր:

ԲԱՐԵՔԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:

ԲԱՐԷԱԶԳԻ, տե՛ս ԲԱՐԻԱԶԳԻ:

ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵԼԻ, ա. Բարեգովելի:

ԲԱՐԷԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարընկալութիւն, յօժարամտութիւն:

ԲԱՐԷԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Բարեխառն:

ԲԱՐԷԿԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ:

ԲԱՐԷՅԱՆԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն (մի լաւ բան անելու համար, գովելի համարձակութիւն):
ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐ, ա. Մտադիր, յօժար:
ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, փոյթ, ջան:
ԲԱՐԷՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՆՇԱՆ:
ԲԱՐԷՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ԲԱՐԷՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԷԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԺԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ:
ԲԱՐԺԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱԺԱՆԵԼ:
ԲԱՐԻ, ա. 1. Լաւ, գովելի, ազնիւ, ընտիր, հաճոյ, սիրելի, բաղձալի: 2. գ. Բարութիւն, բարեգործութիւն, բարերարութիւն: 3. Ինչք, գոյք: 4. Ողջութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն:
- ԲԱՐԵՕՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
- ԲԱՐՈՎ ԻՄՆ, մ. Սիրելապէս, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԻԱԶԳԻ, ա. 1. Բարեզարմ, ազնուական: 2. Ազնիւ, ընտիր:
ԲԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Բարենալ, լաւանալ (բարի՝ լաւ դառնալ):
ԲԱՐԻԱՆՈՒՆ, ա. Բարեհամբաւ, անուանի:
ԲԱՐԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն (բարի անուն ունենալը):
ԲԱՐԻԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑ:
ԲԱՐԻԱՏԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ:
ԲԱՐԻԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԻԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԻԿՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿՐԵԼ (իմ):
ԲԱՐԻՈՏՆ, ա. Բարենչան (ոտքը բարի):
ԲԱՐԻՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԻՈՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ:
ԲԱՐԻՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն, բարելաւութիւն (բարւոք՝ լաւ լինելը):
ԲԱՐԻՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:
ԲԱՐԿ, ա. 1. Կծու, թթու: 2. Դժնդակ, բարկասիրտ, զայրագին, անագորոյն: 3. մ. Սաստկապէս, ուժգին:
ԲԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Ցասնուլ, զայրանալ, սրտմտել, զայրագնել, գչարել, չարանալ: 2. Դժկամակել, դժուարել, ստրջանալ:
ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ, ա. Բարկացող, ցասկոտ, զայրացկոտ:
ԲԱՐԿԱՑՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ:
ԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարկացութիւն, ցասկոտութիւն:
ԲԱՐԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զայրացուցանել, դառնացուցանել:
ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցասումն, զայրութիւն, սրտմտութիւն: 2. Սաստկութիւն, խստութիւն, պատիժ: 3. Կայծակն, չանթահարութիւն:
- ԴԱՌՆԱԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԵՆԷ. Հանդարտել (բարկութիւնն իջնել):
- ՀՐԱՑԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ (3):
ԲԱՐՁ, գ. 1. Անկողմանումն: 2. Աթոռ, բազմոց, նստարան (հացկերոյթի սեղանի շուրջը): 3. Շուք, պատիւ, աւագութիւն (պատուի աստիճան): 4. յոգն. (կզմխս.) Ազդերք, երանք:
ԲԱՐՁԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաղութիւն:
ԲԱՐՁԱԿԻՑ, ա. 1. Սեղանակից, նստակից: 2. Աթոռակից, համաթոռ, գահակից (աւագութեամբ հաւասար):
ԲԱՐՁԱԿՐԵԼ, նբ. Ընտանձնել (իր վրայ բառնալ ու կրել):
ԲԱՐՁԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աթոռակցութիւն, գահակցութիւն (բարձակից՝ աթոռակից լինելը):
ԲԱՐՁԵԱԼ ԹՈՂԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ:

ԲԱՐՁԵՐԷՑ, ա. Գահերէց, գահագլուխ:
ԲԱՐՁ ԵՒ ԹՈՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ԲԱՐՁԸՆՏԻՐ, ա. Նախագահ, գահագլուխ:
ԲԱՐՁԿՆԵԱՐ, գ. յոգն. Բարձք:
ԲԱՐՁՈՒԱՆԴԱԿ, ԲԱՐՁՈՒԱՒԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ:
ԲԱՐՁՈՒԵՆԵԱԿ, տե՛ս ՕՇԻՆԴՐ:
ԲԱՐՁՈՒՍՏ, Ի ԲԱՐՁՈՒՍՏ, մ. Ի վերուստ:
ԲԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բեռնաւորել (բառնալ տալ):
ԲԱՐՁՐ, ա. 1. Վերին: 2. Պերճ, վեհ, վսամ, պանծալի: 3. Հզօր, երևելի, մեծանուն: 4. Շքեղ, պատուական: 5. Ամբարտաւան: 6. Մեծաձայն, քաջահնչող, մեծագոչ, սաստիկ: 7. գ. Բարձրութիւն, բարձունք:
- ԲԱՐՁՈՒՆՔ, գ. 1. Բարձրութիւն (բարձըր՝ բարձրադիր տեղ): 2. Երկինք:
- ԲԱՐՁՐ ԱՌՆԵԼ. 1. Բարձրացուցանել, վերացուցանել, համբառնալ: 2. Օրհնել, փառաւորել, փառաբանել:
- ԲԱՐՁՐ ԼԻՆԵԼ. 1. Բարձրանալ: 2. Փառաւորել:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՆ, ա. մ. Մեծաբան, մեծախօս:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Մեծաբանել, ամբարտաւանել:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐ, մ. Վսեմապէս:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. մ. Բարձրաձայն, մեծագոչ:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մեծաձայնագոյն:
ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, երկնաբերձ, մեծաբերձ (շատ բարձր):
ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբարձութիւն (շատ վեր բարձրանալը):
ԲԱՐՁՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. Բարձրակատար:
ԲԱՐՁՐԱԳԱՀ, ա. 1. Գահերէց, նախապատիւ: 2. Բարձրաբերձ: 3. Պերճ, վեհ, վսամ:
- ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ, գ. 1. Բարձրագահոյք: 2. Դիտանոց:
ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ (1):
ԲԱՐՁՐԱԳԱՒԱՌ, գ. նման. Երկինք:
ԲԱՐՁՐԱԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ (բարձր և գեղեցիկ):
ԲԱՐՁՐԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. 1. Գլխաւոր, յառաջադաս, առաջաւոր, գերապանծ, գերազանց, պանծալի: 2. Պարզերես, աներկիւղ, համարձակ, անվեհեր, վստահ:
ԲԱՐՁՐԱԴԷԶ տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:
ԲԱՐՁՐԱԴԷՏ, ա. Բարձրադիտակ (բարձրից դիտող):
ԲԱՐՁՐԱԴԻՏԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԴԷՏ: 2. Բարձրաբերձ, երևելի (վայր կամ դիտանոց):
ԲԱՐՁՐԱԹԻՌ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԹՌԻՉ:
ԲԱՐՁՐԱԹՌԻՉ, ա. Բարձրաթիռ, վերաթռիչ (բարձր՝ դէպի բարձրը թռչող):
ԲԱՐՁՐԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:
ԲԱՐՁՐԱԾԱՅՐ, ա. Բարձրագագաթն, բարձրաբերձ:
ԲԱՐՁՐԱԿԱԼ, ա. Գերաստիճան:
ԲԱՐՁՐԱԿԱՑ, ա. Բարձրաբերձ:
ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ, ա. Բարձրածայր, բարձրաբերձ, բերձակատար:
ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ, ա. Բարձրադէզ, բարձրակուտակ, վերամբարձ (բարձր կոհակներով, ալիքները բարձր):
ԲԱՐՁՐԱԿՈՒՏԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Վերահայեաց:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Երկայնահասակ, մեծահասակ, քաջահասակ:
ԲԱՐՁՐԱՀՌՉԱԿ, ա. Մեծահռչակ, հռչակաւոր, համբաւաւոր:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ, ա. Ամբարձուղէշ:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆ, ա. մ. Մեծաձայն, վերաձայն:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. չբ. Վերաձայնել:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծաձայնութիւն, մակագանչութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՁԵՌՆ, ա. մ. Յաղթական, յաղթութեամբ (հզօր ձեռքով):

ԲԱՐՁՐԱՁԵՒ, ա. Բարձրատեսակ, փխբ. պանծալի, չքեղ:

ԲԱՐՁՐԱՃԻՉ, ա. Մեծագոչ:

ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ, ա. Մեծամիտ, ամբարտաւան, հպարտ:

ԲԱՐՁՐԱՄՈՒՐ, ա. Անառիկ (բարձր և ամուր):

ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամտել, ամբարտաւանել, փքնուլ, հպարտանալ:

ԲԱՐՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծամտութիւն, ամբարտաւանութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՅՕՆ, ԲԱՐՁՐԱՅՕՆԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃ:

ԲԱՐՁՐԱՅՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Վերանալ, ելանել: 2. Աճել (դէպի վեր): 3. Սաստկանալ: 4. նման. Մեծանալ, բարգաւաճել, զօրանալ, գերազանցել, փառաւոր լինել: 5. Բարձրամտել, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, մեծամտել:

- ԲԱՐՁՐԱՑԵԱԼ, ա. 1. Բարձր, բարձրաբերձ: 2. Փառաւոր, յաղթական, հզօր:

ԲԱՐՁՐԱՆՇԱՆ, ա. Հրաշանշան, մեծահրաշ, սքանչելի, հրաշալի:

ԲԱՐՁՐԱՇԷՆ, ա. Բարձրաւանդայարկ (բարձրակառոյց):

ԲԱՐՁՐԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք (բարձր ու չքեղ):

ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծապատիւ, մեծաշուք, հռչակաւոր:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ, ա. Բարձրավիզ, ամբարտաւան, գոռոզ:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎԶՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐԱՊԷՍ, մ. Բարձրաձայն (բարձր կերպով):

ԲԱՐՁՐԱՍԻՐՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:

ԲԱՐՁՐԱՍՐՈՒՆ, ա. Բարձրաքեաց (բարձր սրունքներ ունեցող):

ԲԱՐՁՐԱՎԶԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, փքանալ, գոռոզանալ:

ԲԱՐՁՐԱՎԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎԸԶԱՆԱԼ:

ԲԱՐՁՐԱՎԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրապարանոցութիւն, ամբարտաւանութիւն, ամբարհաւաճութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՎԻԶ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ:

ԲԱՐՁՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԵՒ:

ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերացուցանել, բարձր առնել, համբառնալ: 2. Մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել: 3. Փառաբանել: 4. Սաստկացուցանել (ձայնը), վերագոչել:

ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բարձրիչ, վերածիչ, վերաբերիչ:

ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ:

ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բարձր: 2. գ. Բարձրութիւն, բարձունք (բարձր տեղ), սարաւանդ, սարաւանդակ:

ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱՅԱՐԿ, ա. Բարձրաշէն (բարձր յարկեր ունեցող):

ԲԱՐՁՐԱՔԵԱՑ, ա. Բարձրասրուն (բարձր ոտքեր ունեցող):

ԲԱՐՁՐԲԱՐՁ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ:

ԲԱՐՁՐԵԱԼ, ա. գ. Վերին (ամենաբարձր՝ աստծու մասին):

ԲԱՐՁՐԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԻՉ:

ԲԱՐՁՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձունք: 2. Մեծութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն, փառաւորութիւն, փառք: 3. Բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն:

ԲԱՐՁՐՊԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ:

ԲԱՐՇ, գ. Վարսք (ձիու վզի երկար մազերի խուրձը):

ԲԱՐՈՅԱԽՕՍ, ա. գ. Բնախօս:
ԲԱՐՈՅԱԽՕՍԵԼ, չբ. Բնախօսել:
ԲԱՐՈՅԱԾԻՆ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:
ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Բարոյականապէս (բարոյականութեան սկզբունքների՝ կանոնների համաձայն):
ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱԲԱՐ:
ԲԱՐՈՅԱԿԻՑ, ա. Համաբարոյ:
ԲԱՐՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՔ:
ԲԱՐՈՎ, մ. Բարեաւ, բարւոք:
ԲԱՐՈՒ, տե՛ս ԱԳՌԱՒ:
ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն (բարի՝ լաւ լինելը): 2. Բարերարութիւն, բարեգործութիւն: 3. Բարիք:
ԲԱՐՈՒՆԱԿ, գ. 1. Աղուրի, գնդակ որթոյ: 2. Շառաւիղ (ծառի բնից բուսած ճիւղ՝ ոստ):
ԲԱՐՈՒՆԱԿԱՑԵԱԼ, ա. Բարունակեալ (բարունակից պտղաբերած՝ բուսած):
ԲԱՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿԱՑԵԱԼ:
ԲԱՐՈՒՐ, ԲԱՐՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՐՔ:
ԲԱՐՈՒՐՔ, գ. 1. Բաղայք, բաղբաղայք, պատճառանք, պատրուակ: 2. Պատճառ, առիթ: 3. Պատճառաբանութիւն: 4. Զըրպարտութիւն:
ԲԱՐՍԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն:
ԲԱՐՍԵԱԼ, ա. 1. Խառնակ, գարշելի, պիղծ: 2. Խարդախ, կեղծ, սուտ:
ԲԱՐՍԵԼ, տե՛ս ԲԱՍՐԵԼ:
ԲԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Զրպարտիչ (բարուրանք պարունակող):
ԲԱՐՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՐՔ:
ԲԱՐՐԵԼ, չբ. 1. Բաղբաղել: 2. Կեղծաւորել:
ԲԱՐՐԵԼԻ, ա. Խաբէական, պատրողական, կեղծ, պատիր:
ԲԱՐՒՈՔ, ա. մ. 1. Լաւ, բարի, բարելաւ: 2. Իսպառ, բոլորովին, ամբողջապէս, բարւոքապէս:
- ԲԱՐՒՈՔ Է, մբ. Լաւ է:
ԲԱՐՒՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐՒՈՔ:
ԲԱՐՒՈՔԵԼ, նբ. չբ. Բարեգործել, բարեբարել:
ԲԱՐՔ, գ. 1. Բնութիւն, բոյս բարուց: 2. Վարք: 3. Եղանակ, կերպ, օրինակ, ոդպիսութիւն: 4. Կարգ, սովորութիւն, կանոն, օրէնք: 5. Կարգ, սովորութիւն, կանոն, օրէնք: 6. Ճանաչումն, կարծիք, սկզբունք: 7. Կամք, համաձայնութիւն, յօժարութիւն, միտումն:
ԲԱՐՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկենդանութիւն, բարեկեցութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջողութիւն:
ԲԱՑ, ա. Անփակ, անծածկելի, անծածուկ:
- ԲԱՑԱՒ ԳԼԽՈՎ. Հոլանի:
- Ի ԲԱՑԻ, մ. 1. Արտաքս (բաց տեղում, դուրսը): 2. Հեռի (մի կողմ ընկած):
ԲԱՑ 'Ի, նխդ. 1. Զատ, որիչ, արտաքոյ, բայց, թող: 2. Առանց:
ԲԱՑԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, ի բաց առնուլ:
ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒՄՆ:
ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Բացաբարձութիւն, ի բաց բարձումն:
ԲԱՑԱԲԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Բերանաբացեալ (բերանաբաց եղած):
ԲԱՑԱԲԻԾ, ա. Բծաւոր, արատաւոր:
ԲԱՑԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական, պանդուխտ, վտարանդի, տարագիր:
ԲԱՑԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդութիւն, գաղթականութիւն, պանդխտութիւն, տարագրութիւն:
ԲԱՑԱԳԱՅԵԼ (ԻԼ), չբ. Բացայայտել:
ԲԱՑԱԳԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացագանչումն, գոչիւն, ձայնարձակութիւն, ձայնարկութիւն:
ԲԱՑԱԳԱՆՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԳԱՆՋՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՑԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Հոլանի, գլխաբացեալ, գլխիբաց, բացաւ գլխով:

ԲԱՑԱԳՆԱԼ, չբ. Ճեմել, անցանել (ազատ՝ համարձակ գնալ):
ԲԱՑԱԳՆԱՑ, ա. Տարագնացեալ:
ԲԱՑԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն (հեռու տեղ գնալը):
ԲԱՑԱԳՈՅ, ա. Բացակայ, հեռաւոր:
ԲԱՑԱԳՈՅՆ, ա. մ. նխդ. Հեռագոյն, զատագոյն, ի բացեայ:
ԲԱՑԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել, կատարել:
ԲԱՑԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն:
ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ, չբ. Բացադարձ առնել, բացադարձել, ի բաց դառնալ, ի բաց դարձուցանել, խորշել (երես դարձնել):
ԲԱՑԱԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ:
ԲԱՑԱԴԱՐՁԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ:
ԲԱՑԱԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց դարձուցանել, հեռացուցանել:
ԲԱՑԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Ի բաց դնել, որոշել, հեռացուցանել, փարատել: 2. Մեկնել, բացատրել, բացայայտել:
ԲԱՑԱԹՈՒԵԼ, նբ. Ի համար արկանել (պարզ՝ որոշակի թուել):
ԲԱՑԱԼԻՆԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց գնալ, հեռանալ (ներկայ չլինել՝ չգտնուել):
ԲԱՑԱԼՔԱՆԵԼ կամ ԲԱՑԱԼՔԵԼ, նբ. Ի բաց թողուլ, լքանել, անտես առնել:
ԲԱՑԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնաբանութիւն, հրապարակախօսութիւն, պատասխանատուութիւն, յանդիմանութիւն, դատակնիք, դատավճիռ:
ԲԱՑԱԾԱԳԵԼ, չբ. Յայտել, արտափայլել:
ԲԱՑԱԾԱՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յայտնի առնել, արտայայտել, բացայայտել:
ԲԱՑԱԾԱՆՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Անծանօթանալ (անյայտ մնալ): 2. (յունական ոճով) Անյուսանալ, վհատել:
ԲԱՑԱԾՆԵԼ, նբ. Ծնուցանել, յերևան հանել:
ԲԱՑԱԿԱԼ, չբ. Ի բաց կալ, հեռանալ, օտարանալ:
ԲԱՑԱԿԱՑ, ա. Բացագոյ, բացեայ, հեռաւոր, հեռի, օտար:
ԲԱՑԱԿԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՅԵԼ:
ԲԱՑԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց կալ, հրաժարել:
ԲԱՑԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռակայութիւն, հեռակացութիւն, հեռաւորութիւն, բացաւորութիւն:
ԲԱՑԱԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Հեռի, հեռաւոր, տարակաց, բացակայ, բացեայ: 2. Բացօթեայ: 3. Տարած, բացեալ (թևերի մասին):
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Կատարել, ի լրումն ածել, իրագործել, գլխաւորել, լնուլ, առնել:
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒԱԾ, գ. Բացակատարումն, արդիւնք, արարած (կատարուած գործ):
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒԱԾ:
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարակացութիւն (հեռու՝ հեռւում լինելը՝ գտնուելը):
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց կացուցանել:
ԲԱՑԱԿՈՂԵԼ, նբ. Յորջորջել:
ԲԱՑԱԿՏՈՒՐ, ա. Կիսակտուր, կիսակատար, թերի, անկատար:
ԲԱՑԱՀԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԲԱՑԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Բաց (աչքի մասին):
ԲԱՑԱՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ակնարկել, դիտել:
ԲԱՑԱՀՈՍԵԼ, նբ. Հեռացուցանել (դուրս հոսեցնել):
ԲԱՑԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռացումն (դուրս հոսեցնելը):
ԲԱՑԱՀՈՍՈՒՄՆ, գ. Արտաթորումն, արտաթորութիւն:
ԲԱՑԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Գոչել, վերաձայնել:
ԲԱՑԱՁԳԵԼ, նբ. Հեռացուցանել, վանել:

ԲԱՑԱԶԻԳ, ա. Հեռաձիգ, բացակայ:

ԲԱՑԱԶԿՏԵԼ (իմ), չբ. Հեռաձգել:

ԲԱՑԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառութիւն, բացատրութիւն, նշանակութիւն, իմաստ:

ԲԱՑԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Վտարել, վանել, արտաքսել, տարագրել:

ԲԱՑԱՄԵՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարագրութիւն, վտարումն:

ԲԱՑԱՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՑԱՅԱՅՏԻՉ:

ԲԱՑԱՅԱՅՏԱԿԻ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ:

ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. 1. Արտայայտել, բացածանուցանել, յայտ առնել, նշանակել: 2. Բացատրել, պարզաբանել, մեկնել: 3. Վերբերել, բանալ, յերևան հանել:

ԲԱՑԱՅԱՅՏԻՉ, ա. Բացայայտական, յայտարար, ցուցակ:

ԲԱՑԱՅԱՅՏՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԼ:

ԲԱՑԱՆԱՒԵԼ, չբ. Նաւարկել, նաւել:

ԲԱՑԱՋՆՋԵԼ (իմ), չբ. Ջնջել, ոչնչանալ:

ԲԱՑԱՍԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբանական, մեկնողական:

ԲԱՑԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Որոշել, զատել:

ԲԱՑԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացասութիւն, բացասումն (ժխտելը, ո՛չ ասելը): 2. Յայտնաբանութիւն:

ԲԱՑԱՍԵԼ, նբ. 1. Յայտնել, բացատրել (բացայայտ՝ յայտնապէս ասել): 2. Վճռել, վճիռ հատանել:

ԲԱՑԱՍՈՅԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՅԵԼ:

ԲԱՑԱՍՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՑԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՑԱՎՃԱՐԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՏԱՐԵԼ:

ԲԱՑԱՏ, գ. 1. Հեռաւորութիւն, անջրպետութիւն, անջրպետ, խորոց, միջավայր: 2. տե՛ս ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ: 3. ա. Հեռաւոր, հեռի, բացօթեայ, դատարկ:

ԲԱՑԱՏԱՐԱԾԵԼ, նբ. Պարզել, ձգտել, մեկնել (ձեռքերի մասին):

ԲԱՑԱՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ. Մերժել, հեռի առնել, ի բաց պարզել:

ԲԱՑԱՏՈՒԵԼ, նբ. 1. Աւանդել: 2. (յունական ոճով) Բացատրել, նշանակել:

ԲԱՑԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատ, անջրպետութիւն, տարակացութիւն:

ԲԱՑԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Յանձնել, տալ, աւանդել: 2. Բացայայտել, մեկնել, պարզաբանել: 3. Արձակել, ի բաց արձակել:

ԲԱՑԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Բաժանել, անջատել, զատանել, որոշել:

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւանդութիւն (յանձնելը, աւանդելը, տալը): 2. Առաջարկութիւն, լուծումն, մեկնութիւն: 3. Բաժանումն, որոշումն, զանազանումն:

ԲԱՑԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Բանալի: 2. Բացիչ:

ԲԱՑԱՐՁԱԿ, ա. 1. Անփակ, ընդարձակ: 2. Համարձակ, ազատ, անարգել, անխափան: 3. Բացակայ, ի բացեայ, հեռաւոր, հեռի:

ԲԱՑԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Բացարձակ (ոչ յարաբերական):

ԲԱՑԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդարձակութիւն: 2. Անջրպետութիւն, հեռաւորութիւն:

ԲԱՑԱՒԱՐՏԵԼ, նբ. Երկրորդել (կրկնել նոյն խօսքերով):

ԲԱՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՑԱՓԱՅԼ, ա. 1. Անաղօտ, պայծառ, յստակ, ջինջ: 2. մ. Պայծառագոյնս, պայծառապէս:

ԲԱՑԱՓԱՅԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Պայծառագոյն, բացափայլապէս:

ԲԱՑԱՓԱՅԼԱՊԷՍ, մ. Պայծառապէս, անաղօտապէս:

ԲԱՑԱՓԱՅԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ:

ԲԱՑԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտափայլութիւն, պայծառութիւն, յայտնութիւն:

ԲԱՑԱՔԱՐՈԶԵԼ, նբ. Հրատարակել, հռչակել (բացարձակ՝ յայտնապէս քարոզել):

ԲԱՑԲԱՐՁՈՂ կամ Ի ԲԱՑ ԲԱՐՁՈՂ, ա. Ապականիչ, եղծագործ:

ԲԱՑԲԱՐՁՈՒՄՆ կամ Ի ԲԱՑ ԲԱՐՁՈՒՄՆ, գ. 1. Եղծումն, ջնջումն (ի բաց բառնալն): 2. Բացասութիւն, բացասումն (ժխտելը):
ԲԱՑԵԱՑ, ա. Բացական, բացակայ, հեռաւոր:
ԲԱՑԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարձակութիւն: 2. Բացերեւութիւն:
ԲԱՑԵՐԵՒ, ա. Ակներև, բացերևակ, յայտանկատ, յայտնի (բաց և երևելի):
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿ, ա. Բացերև, ակներև, յայտնատեսիլ:
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբարբառ, յայտնաբանական, յայտարարական:
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ, մ. Բացերևապէս, բացայայտակի, յայտնապէս:
ԲԱՑԵՐԵՒԱՊԷՍ, մ. 1. տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ: 2. Համարձակ:
ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1], նբ. Բացերևեցուցանել, բացերևոցել, բացասել, արտայայտել:
ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[2] (իմ), չբ. Արտայայտել, հանդիսանալ (բաց՝ յայտնի երևալ):
ԲԱՑԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1]:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՑԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1]:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցուցակութիւն, ցոյց, ապացոյց, յայտնութիւն, յայտ յանդիմանութիւն:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Յայտ յանդիմանութիւն (բաց՝ յայտնի երևալը):
ԲԱՑԷ, Ի ԲԱՑԷ, մ. Ի բաց, ի բացեայ, հեռի:
ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ, Ի ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ, մ. 1. Բացուստ ի բաց, հեռուստ, ի հեռուստ: 2. Հեռագոյն: 3. Իսպառ, բոլորովին, ամենայնիւ, առ հասարակ:
ԲԱՑԸՆԿԵՑԻԿ, Ի ԲԱՑ ԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Ի բաց ընկեցեալ, խոտան, անարգ:
ԲԱՑ Ի ԲԱՑ, տե՛ս ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ:
ԲԱՑԻՉ, ա. Բացարան (բացօղ):
ԲԱՑԽՓԻԿ, ա. Բացխփնիկ (երբեմն բաց, երբեմն խուփ):
ԲԱՑԽՓՆԻԿ, տե՛ս ԲԱՑԽՓԻԿ:
ԲԱՑՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. 1. Բացայայտակի, որոշաբար: 2. Առանձինն, ուրոյն:
ԲԱՑՈՐՈՇԵԼ, նբ. 1. Զատանել, զատել, անջատել, մեկնել, ընտրել: 2. Սահմանել (որոշակի նշանակել):
ԲԱՑՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զատուցումն, զանազանութիւն: 2. Սահմանադրութիւն, բացորոշումն:
ԲԱՑՈՐՈՇՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ (2):
ԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացումն (բաց լինելը): 2. Բացատրութիւն, ընդարձակութիւն:
ԲԱՑՈՒՄՆ, գ. Բացութիւն (բանալը, բացուած լինելը):
ԲԱՑՈՒՍԵԼ, նբ. Ապուսել, ապաստցել, բացասել, ժխտել, ուրանալ:
ԲԱՑՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարդապետել (լաւ ուսուցանել):
ԲԱՑՈՒՍՏ, Ի ԲԱՑՈՒՍՏ, մ. Հեռուստ, ի հեռուստ, ի հեռաստանէ (հեռուից):
ԲԱՑՈՒՍՏ Ի ԲԱՑ, տե՛ս ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ:
ԲԱՑՕԹԵԱԳ, ա. մ. Բացօթեայ (բաց տեղ՝ բաց երկնքի տակ գիշերող):
ԲԱՑՕԹԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՑՕԹԵԱԳ:
ԲԱՒ, գ. Սահման, ծայր, վերջ, չափ:
ԲԱՒԱԿ, ա. Ձեռնհաս, հասու, կարող, ատակ, բաւական:
ԲԱՒԱԿԱՆ, ա. 1. Չափաւոր (հարկաւոր եղածին չափ): 2. Գոհ (եղածով, ունեցածով): 3. Ձեռնհաս, հասու, ատակ, կարող, բաւակ: 4. Յարմար, արժանաւոր, արժանի: 5. Ամենաբաւական, ամենազօր, կատարեալ (աստծու մակդիր): 6. գ. Պէտք, պիտոյք, սակ: 7. Բաւականութիւն (բաւական չափով՝ հերիք լինելը): 8. մ. Բաւականապէս, բաւականաբար, հերիք, շատ, լիով:
- ԲԱՒԱԿԱՆ Է, մբ. Շատ է:
ԲԱՒԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ (8):
ԲԱՒԱԿԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս:

ԲԱՒԱԿԱՆԱԲՈՒԽ, ա. Առատաբուղխ, լիաբուղխ:
ԲԱՒԱԿԱՆԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, ամենակարող:
ԲԱՒԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Հերիքանալ, բաւել (բաւական՝ հերիք լինել): 2. Գոհանալ (բաւական համարել): 3. Կարել, ատակել, ձեռնհաս լինել, զօրել:
ԲԱՒԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ (8):
ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափաւորութիւն, չատութիւն, առատութիւն: 2. Ձեռնհասութիւն, կարողութիւն:
ԲԱՒԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ:
ԲԱՒԱՆԴԱԿԵԼ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ:
ԲԱՒԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՒԵԼ, չբ. 1. Բաւականանալ: 2. Կարել, կարողանալ, զօրել, ձեռնհաս լինել: 3. Տոկալ, սպասել, համբերել, ժուժել, կալ մնալ: 4. Յերկարել, տեւել, հասանել մինչև:
ԲԱՒԻՂ, գ. Լաբիւրինթոս, լամբիւրինթոս:
ԲԲԻՒՆ կամ ԲԸԲԻՒՆ, գ. Գոչիւն (յաղթական աղաղակ):
ԲԲՋԵԼ (իմ), չբ. Յառել (աչքերը յառած նայել):
ԲԴԵԴ, գ. Ծրար:
ԲԴԵԱՇԽ կամ ԲԴԵՇԽ, գ. 1. Կուսակալ, կողմնապետ, կողմնակալ: 2. Հիւպատոս: - ՓՈԽԱՆԱԿ ԲԴԵՇԽԻ. Անթիհիւպատոս, անթիպատոս:
ԲԴԵՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակալութիւն, կողմնակալութիւն, հիւպատոսութիւն, հիւպատութիւն:
ԲԵԶԱԿ, ԲԵԶԵԿ, գ. 1. Փայլատակումն: 2. Արեգակն:
ԲԵԶԵԿԵԱՆ, ա. Արեգակնափայլ, արեգակնային:
ԲԵԼԻԱՐ, գ. Սատանայ:
ԲԵԿ, ա. 1. Բեկեալ, խորտակեալ: 2. Խեղանդամ: 3. փխբ. Ջղջացեալ, լքեալ, վհատեալ, սրտակոտոր, սրտակտուր: 4. փխբ. Խոնարհ, հեզ:
ԲԵԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Կոտորել, կտրել, բրդել: 2. Խորտակել, ջարդել, փշրել, մանրել: 3. Պատառել, գիշատել, յօշատել: 4. Հարկանել, հարուածել, մաշել: 5. Վատթարել, տկարացուցանել: 6. Պակուցանել, զարհուրեցուցանել, ահաբեկ առնել, ահաբեկել:
ԲԵԿԲԵԿԵԼ, նբ. 1. Ծեքել, աղաւաղել, աղճատել: 2. Տկարացուցանել:
ԲԵԿՈՐ, գ. Կոտոր, հատոր:
ԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԵԿՈՒՄՆ:
ԲԵԿՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորումն, խորտակումն, ջախջախումն, փշրումն, քակտումն: 2. Կոտորած, ջարդոց: 3. Հարուած, կործանումն, կորուստ: 4. Լքումըն, կսկիծ: 5. Ցաւ, զղջումն:
ԲԵԿՏԵԼ, նբ. Կոտորոտել, քշտել, ջարդել, փշրել:
ԲԵԿՏՈՒ, ա. Դիւրաբեկ:
ԲԵԿՏՈՒՄՆ, գ. նման. Թուլամորթութիւն, մեղկութիւն:
ԲԵՀԵԶ կամ ԲԵՀԷԶ, գ. Կտաւ, կերպաս:
ԲԵՀԵԶԱԶԱՆԳՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՀԵԶԱՏԻՊ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՀԵԶԵԱՑ, ա. Բեհեզեղէն, բեհեզազանգուած, բեհեզատիպ, կտաւի:
ԲԵՀԵԶԵՂԷՆ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՂՄՆ, գ. (կենսբ.) Սերմն:
ԲԵՂՄՆԱԲԵՐ, ա. Պտղաբեր, առատաբեր:
ԲԵՂՄՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
ԲԵՂՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ:
ԲԵՂՆԱՒՈՐ, ա. 1. Բերրի, բարեբեր, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, ծննդական, մարդասեր:
ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Բեղմնաւորել, բուսուցանել, պտղաբերել:
ԲԵՂՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, քաջապտղութիւն, քաջածնութիւն:

ԲԵՂՈՒՆ, գ. 1. (կենսբ.) Սերմն: 2. Բեր(ք), պտուղ, արգասիք, արդիւնք:
ԲԵՄ, գ. 1. Ատեան (բարձր տեղ ատեանում, դատաւորական աթոռ): 2. (եկեղց.) Ամբոն, լայնաբար՝ խորան, սեղան: 3. Գահոյք, բազմոց, նստարան:
ԲԵՄԱԿԱՆ, ա. գ. Եկեղեցական, պաշտօնեայ, սարկաւագ, քահանայ:
ԲԵՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, քարոզ:
ԲԵՄԲ, տե՛ս ԲԵՄ:
ԲԵՄԲԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԵՄԱԿԱՆ:
ԲԵՌՆ, գ. 1. Ծանրութիւն (փոխադրելի): 2. Վաճառ, աղխամաղխ: 3. փխբ. Ծանրութիւն, հոգ, վիշտ: 4. փխբ. Պատուիրան, օրէնք, պարտիք:
ԲԵՌՆԱԲԱՐՁ, ա. Բեռնակիր:
ԲԵՌՆԱԿԱՆ, ա. Ծանր, դժուարալուր (խօսք):
ԲԵՌՆԱԿԱՐ, ա. Համբերատար (բեռ կրելու կարող):
ԲԵՌՆԱԿԻՐ, ա. գ. Բեռնաբարձ, կահավար, կարասէկիր:
ԲԵՌՆԱՌՈՒ, ա. Բեռնակար (բեռ կրելու ընդունակ):
ԲԵՌՆԱՒՈՐ, ա. Բեռնաւորեալ, ծանրաբեռնի:
ԲԵՌՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ծանրաբեռնել:
ԲԵՐ[1], գ. 1. Բերումն: 2. Արդիւնք, պտուղ, բեղուն, արգասիք: 3. Արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 4. Ծնունդ:
ԲԵՐ[2], եղբ. Աղէ՛, օ՛ն, հա՛պա:
- ԲԵ՛Ր ԱՍԵԼ կամ ԲԵՐՁԻ՛Ր ԱՍԵԼ. Օրինակ իմն, զոր օրինակ:
ԲԵՐԱՆ, գ. 1. Խօսարան, երախ: 2. նման. Ծակ, ծերպ, անցք, դուռն, մուտք: 3. Սայր (սրի հատող սուր կողմը): 4. Անձն, դէմք, մարդ, ինքն: 5. Ճիւղ (լճի ճիւղաւորում): 6. Հրաման, պատգամ, վկայութիւն: 7. Սկիզբն:
- ԲԵՐԱՆ Ի ԲԵՐԱՆ. 1. Դէմ յանդիման: 2. (յունական ոճով) Ծայր ի ծայր:
- Ի ԲԵՐԱՆՈՅ. Անգիր:
- Ի ԲԵՐԱՆՍ ԼԻՆԵԼ. Ափիբերան լինել, լռել, պապանձել:
- Ի ՄԻ՛ ԸՆԴ ՄԻ ԲԵՐԱՆ. Միաձայն, միաբերան:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԲԵՐԱՆԵԱԼ:
ԲԵՐԱՆԱԼԻՐ, տե՛ս ԼԻԱԲԵՐԱՆ:
ԲԵՐԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուծումն (պասը կամ ծոմը խախտելը):
ԲԵՐԱՆԱԿԱՊ, գ. 1. Դանդանաւանդ, ցռկակապ, փարապան: 2. ա. մ. Ափիբերան (բերանը կապած, պապանձուած):
ԲԵՐԱՆԱՑԱՒ, տե՛ս ԲԵՐԱՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐԱՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերանացաւ:
ԲԵՐԱՆԱՑԻ, մ. Բերանով:
ԲԵՐԱՆՍԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:
ԲԵՐԴ, գ. Դղեակ, ամրոց, ակառն, ամուր:
ԲԵՐԴԱԿԱԼ, գ. Բերդապահ:
- ԲԵՐԴԱԿԱԼՔ, գ. Բերդակալեանք (բերդապահ զօրք):
- ԲԵՐԴԱԿԱԼԵԱՆՔ, տե՛ս ԲԵՐԴԱԿԱԼՔ:
ԲԵՐԴԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտկոց:
ԲԵՐԴԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Ամրականք, բերդեցիք, ակառանք (բերդի մէջ եղողները):
ԲԵՐԴԱՊԱՀ, ա. գ. Բերդակալ, ամրապահ (բերդը պահպանող՝ պաշտպանող):
ԲԵՐԴԱՏԵՂԻ, գ. Ամրակողմն:
ԲԵՐԴԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքաբերդ, քաղաքամուր:
ԲԵՐԴԵԱՆ, գ. յոգն. Բերդք, ամրոցք:
ԲԵՐԴԵՑԻՔ, տե՛ս ԲԵՐԴԱՅԻՆՔ:
ԲԵՐԴՋԵՂ, ա. Հերարձակ:
ԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Ածել, մատուցանել, մերձեցուցանել: 2. Ունել, կրել, բառնալ, ստանձնել: 3. Երեւեցուցանել, յայտ առնել, հանդիսացուցանել: 4. Պտղաբերել, բուսուցանել, արտադրել, տալ: 5. Պատճառել, առթել, առնել: 6. Համբերել,

հանդուրժել, տանել, տոկալ: 7. Վարել, ձգել, ստիպել:
– ԲԵՐԵԼ Ի ՀԱՄԱՐ կամ ԶՀԱՄԱՐ. Համարել, հաշուել:
– Ի ՄԻՏՍ ԲԵՐԵԼ. Յիշել:
ԲԵՐԵԼԻ, ա. Բերող:
ԲԵՐ Ի ՄԷՋ, ա. գ. Բանսարկու:
ԲԵՐԻՒՂ, տե՛ս ԲԻՒՐԵՂ:
ԲԵՐԻՒՐ կամ ԲԵՐՐԻՒՐ, տե՛ս ԲԵՐՐԻ:
ԲԵՐԿՐԱԲԵՐ, ա. Ուրախաբեր (բերկրութիւն բերող):
ԲԵՐԿՐԱԲԵՐՋ, ա. Վսամ (շատ բերկրալի):
ԲԵՐԿՐԱԼԻՐ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ:
ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ, ա. Բերկրալի, բերկրապատար, խնդալից, ուրախալի, ուրախալից:
ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ուրախական, բերկրելի: 2. Ուրախարար:
ԲԵՐԿՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԽՆԴԱՄԻՏ:
ԲԵՐԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐԿՐԱՍԻՐԵԼ, չբ. Զուարճանալ, ուրախանալ (սիրով բերկրել):
ԲԵՐԿՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ^{1}:
ԲԵՐԿՐԵԼ^{1}, նբ. Բերկրացուցանել, բերկրեցուցանել, ուրախ առնել, ուրախացուցանել, զուարճացուցանել, զուարթացուցանել:
ԲԵՐԿՐԵԼ^{2} (իմ), չբ. Ուրախ լինել, ուրախանալ, խնդալ, ցնծալ, հրճուել, խայտալ, զուարթանալ:
ԲԵՐԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ (1):
ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ^{1}:
ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Բերկրիչ, զուարթարար, ուրախարար:
ԲԵՐԿՐԻՉ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերկրանք, բերկրումն, բարեկրութիւն, հրճուանք, ցնծութիւն, ուրախութիւն, խնդութիւն, զուարթութիւն:
ԲԵՐԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐՁԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ:
ԲԵՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ածումն (բերելը, բերուելը): 2. Տարումն, ընթացք, դեգերանք: 3. Անցք, դէպք: 4. Յօժարութիւն, ձգտումն:
ԲԵՐՐԻ, ա. Բարեբեր, արգասաւոր, արգաւանդ, առատաբեր, պտղատու, բազմապտուղ:
ԲԵՒԵԿՆ, տե՛ս ԲԵՒԵԿՆԻ:
ԲԵՒԵԿՆԻ, գ. (բսբ.) Բևեկն:
ԲԵՒԵՌ^{1}, գ. Հեղոյս, սևեռ:
ԲԵՒԵՌ^{2}, գ. 1. Բոլոր (երկնքի առանցք): 2. Կեդրովն (շրջանի):
ԲԵՒԵՌԱԿԱՊ, ա. մ. Բևեռապինդ, երկաթագամ, երկաթակապ:
ԲԵՒԵՌԱՊԻՆԴ, տե՛ս ԲԵՒԵՌԱԿԱՊ:
ԲԵՒԵՌԱՊՆԴԵԼ, տե՛ս ԲԵՒԵՌԵԼ (1):
ԲԵՒԵՌԵԼ, նբ. 1. Սևեռել, հեղուսել: 2. փխբ. Հաստատել, յարել, կցել (անշարժ պահել մի տեղում՝ մի կէտի վրայ):
ԲԵՒԵՌՈՒՄՆ, գ. Սևեռութիւն (բևեռելը):
ԲԵՒՐ, տե՛ս ԲԻՒՐ:
ԲԶԱՆՔ, տե՛ս ԱՅԾ:
ԲԶԶԱԼ, չբ. Բզզել, տզզալ, ճնճերել:
ԲԶԶԵԼ, տե՛ս ԲԶԶԱԼ:
ԲԶԷԶ, գ. (կենդբ.) Բզիզ, ընդեռն:
ԲԶԻԶ, տե՛ս ԲԶԷԶ:
ԲԷԵՂԶԵԲՈՒՂ, գ. Սատանայ (դևերի իշխան):
ԲԷԺ, գ. Վարագոյր:
ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բթեցուցանել, բթել (բութ դարձնել), փխբ. անպիտանացուցանել, աւերել, խափանել:
ԲԹԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԺԱԲԵՐ, ա. Դիջակն:
ԲԺԺԱՆՔ, գ. Բժիժ, յուռութ(ք), հմայեակ, պահպանակ:
ԲԺԻԺ, տե՛ս ԲԺԺԱՆՔ:
ԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. 1. Բժշկային: 2. Բուժիչ, առողջացուցիչ:
– ԲԺՇԿԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկականն, բժշկութիւն:
ԲԺՇԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆ (1):
ԲԺՇԿԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԺՇԿԱՐԱՆ:
ԲԺՇԿԱՊԵՏ, գ. ա. Նախաբժիշկ:
ԲԺՇԿԱՐԱՆ, գ. Բժշկանոց:
ԲԺՇԿԵԼ, նբ. 1. Բուժել, ապաքինել, աւաքել, առողջացուցանել: 2. նման. Ամոքել, սփոփել, փարատել: 3. (յունաբանութեամբ) Պաշտել:
ԲԺՇԿԻՉ, ա. Բուժիչ, առողջացուցիչ:
ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժկութիւն, բուժումն: 2. Բժկականութիւն:
ԲԻԲ, գ. (կզմխս.) Պտուղ աչաց:
ԲԻԲՂՈՍ, գ. 1. (բսբ.) Պրտու: 2. լայնաբար՝ Գիրք, մատեան, մագաղաթ, թուղթ:
ԲԻԺ, գ. 1. Ծիպռ, մթար: 2. լայնաբար՝ Աղտ (արծաթի խարամ):
ԲԻԾ, գ. 1. Նիշ, կէտ, հետք, նշան, սպի, աղտ, կեղտ: 2. փխբ. Ախտ, արատ, թերութիւն, պակասութիւն: 3. (բժշկ.) Կայծակն (կայծուռուցք): 4. Խծբիծ, խնդիր: 5. ա. Բծաւոր, պիղծ, արատաւոր:
- ԲԻԾ ԴՆԵԼ. Բիծս կարկատել, ի բիծ տանել, բծել, ըստգտանել, մեղադրել:
- ԲԻԾՍ ԿԱՐԿԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
- Ի ԲԻԾ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
ԲԻՏ, գ. Ծանկ, կարթ:
ԲԻՏՈՆ, տե՛ս ՍՂՈՑԱՋՈՒԿՆ:
ԲԻՐ, գ. Մահակ (հաստ գաւազան):
ԲԻՐՏ, ա. 1. Զոր, կարծր, ամուր, պինդ (փայտ): 2. Տմարդի, խստապարանոց, խիստ, սէգ:
ԲԻՒՐ, 1. թ. Տասն հազար: 2. ա. Անչափ, անթիւ, անհամար: 3. մ. Բիւրապատիկ, բազմապատիկ, յանչափս:
- ԲԻՒՐԻՒ, ԲԻՒՐՍ, տե՛ս ԲԻՒՐ (3):
ԲԻՒՐԱԲԵՂՈՒՆ, ա. Բազմառատ:
ԲԻՒՐԱԳԼԽԻ, ա. Բազմագլուխ:
ԲԻՒՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բազմագոյն, բազմապատիկ:
ԲԻՒՐԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմակերպ, ազգի ազգի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմապատկապէս (բազմապատիկ կերպով):
ԲԻՒՐԱԿ, տե՛ս ԲԻՒՐԵԱԿ:
ԲԻՒՐԱԿԱԾԱՌ, ա. Բազմաժողով, բազմամբոխ:
ԲԻՒՐԱԿԵՐՊ, ա. Բիւրակերպեան, բազմակերպ, բազմադիմի:
ԲԻՒՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱԿԵՐՊ:
ԲԻՒՐԱՀՈՍ, ա. Առատահոս (շատ հոսեցնող):
ԲԻՒՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ:
ԲԻՒՐԱՄԵԱՆ, ա. Բազմամեայ (շատ հին):
ԲԻՒՐԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ, բազմաթիւ, բազմադիմի, յոյժ յոյժ:
ԲԻՒՐԱՊԱՏԿԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱՊԱՏԻԿ:
ԲԻՒՐԱՍՏԵՂՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԻՒՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Բազմատեսակ:
ԲԻՒՐԱՒՈՐ, ա. Անթիւ, անհամար, բիւրին, բիւրեակ (բիւրից կամ բիւրերից բաղկացած):
ԲԻՒՐԵԱԿ, գ. 1. Բիւր (բիւրը իբրև մի ամբողջութիւն): 2. ա. Բիւրաւոր, անթիւ, անհամար:
ԲԻՒՐԵՂ, գ. (հնք.) Բերիւղ, վանակն, պաղպաղակ:
ԲԻՒՐԻՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱՒՈՐ:
ԲԻՒՐՈՍՏԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԼԹԱԿ, գ. (կզմխս.) 1. Անկանաբոթ (ականջաբլթակ): 2. Լերդաբոյթ:
ԲԼԻԹ, գ. Նկան, նկանակ, պան, պլակինդի, չօթ:
ԲԼՇԱԿ, տե՛ս ԽՈՒՓՆ:
ԲԼՇԱԿՆԵԼ (իմ), չբ. Բլշանալ, շլանալ:
ԲԼՇԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլութիւն, շլացութիւն, շլացումն, պայղակումն, ճայրոտութիւն:
ԲԼՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԼՇԱԿՆԵԼ:
ԲԼՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բլշեցուցանել, շլացուցանել, ճայրոտել, ճայրոտեցուցանել:

ԲԼՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԼՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԼՈՒՐ, գ. Լեռնակ, թումբ, ոստ:
ԲԼՐԱԿ, գ. Բլրիկ, սարակ, դարակ, ոստ:
ԲԼՐԻԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:
ԲԽԵԼ, տե՛ս ԲՂԽԵԼ:
ԲԾԱՄԻՏ, ա. Չարամիտ, չարախորհուրդ:
ԲԾԱՒՈՐ, ա. Բծաւորական, արատաւոր:
ԲԾԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԾԱՒՈՐ:
ԲԾԱՒՈՐԵԼ, նբ. Արատել, ապականել, աղտեղել, պղծել:
ԲԾԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԾԵԼ, նբ. Բիծ դնել, ըստգտանել, մեղադրել:
ԲԾԻԾ, տե՛ս ՈՋԻԼ:
ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բծաւորութիւն (բծաւոր՝ արատաւոր լինելը):
ԲՂԽԵԼ, չբ. նբ. 1. Հոսել, յառաջագայել, արտահոսել, ծորել, յորդել, ցայտել, աղբիւրանալ: 2. Բուսանել, ընձիւղել, բողբոջել: 3. Հոտ հարկանել, բուրել: 4. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել, բուսուցանել, զեղուլ, կաթեցուցանել, աղբիւրացուցանել: 5. Յառաջ ածել, ի դուրս բերել:
ԲՂԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՂԽԵԼ (4):
ԲՂՋԱԽՈՀ, ա. 1. Ցանկասէր: 2. Չարախորհ, չարամիտ:
ԲՄԲԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՄԲԻՒՆ:
ԲՆԱԲԱՆ, գ. Դիր (բուն խօսք):
ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. Բնախօս:
- ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲՆԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍԵԼ:
ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:
ԲՆԱԲԱՐ, մ. ա. Ի բնէ, բնականաբար, բնաւորապէս, բնաւորական, բնական, բուն, հարազատ, ընդաբոյս, սովորական:
ԲՆԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԲՆԱՁԻՆՁ:
- ԲՆԱԲԱՐՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՁԻՆՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:

ԲՆԱԲՆԱԿ, ա. Հայրենի, բնիկ, բուն, սեպհական:
ԲՆԱԲՈՒՆ, ա. Բնածին, ընդաբոյս:
ԲՆԱԳԱՒԱՌ, գ. Հայրենիք (բնիկ՝ հայրենի գաւառ):
ԲՆԱԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ[1] (2):
ԲՆԱԽՕՍ, ա. գ. 1. Բարոյախօս, փիլիսոփայ: 2. Ճշմարտախօս:
ԲՆԱԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Բարոյախօսել: 2. Ճշմարտախօսել, ճշգրտաբանել:
ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեգիտութիւն, բնաբանութիւն, քննախօսութիւն:
ԲՆԱԾԻՆ, ա. Բարոյածին, բնական, բնակակիր, ընդաբոյս:
ԲՆԱԿ, ա. 1. Բուն, հարազատ, իսկական: 2. Տեւական, մնացական: 3. գ. Բնիկ (բուն բնակիչ): 4. Բնակարան, յարկ:
- ԲՆԱԿՔ, գ. յոգն. Գերեզման, շիրիմ:
ԲՆԱԿԱԿԻՐ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:
ԲՆԱԿԱԿԻՑ, ա. 1. Համաբնակ, համաբնակից, յարկակից, կենակից: 2. Բնակից, ազգակից, համաբուն, տնկակից, ընդաբոյս, նման:
ԲՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բնաւորական, բնութենական, բնածին: 2. Բնիկ, բնաւոր, իւրական, սեպհական, հարազատ: 3. Բնախօս:
ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականապէս, բնաւորապէս, ի բնէ: 2. Ի դէպ, յարմարապէս: 3. Ընտանեբար:
ԲՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բնակել: 2. Ընտանենալ, բնաւորել:
ԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ:
ԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն (բնական հարազատութիւն):
ԲՆԱԿԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Սնուցող:
ԲՆԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Բնակետղ, բնակութիւն, օթարան: 2. Ընդունարան:
ԲՆԱԿԱՐԾԻՔ, գ. Կանխակալութիւն, կանխամուտ սովորութիւն:
ԲՆԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Մնացական (հաստատապէս բնակուած): 2. Բնիկ, բնական:

ԲՆԱԿԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն, պանդխտութիւն, գաղթականութիւն:
ԲՆԱԿԵԼ, չբ. Բնականալ, բուսնել, որջանալ, տաղաւարել, դադարել, զետեղել, հանգչել, օթևանել, կալ մնալ (ուրեք):
ԲՆԱԿԵՏՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՐԱՆ:
ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Բնակեցուցող, հիմնադիր:
ԲՆԱԿԵՑՈՒՑՈՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲՆԱԿԷՏ, տե՛ս ԱԻԱՐՏԱԿԷՏ:
ԲՆԱԿԻՉ, ա. գ. 1. Բնակ: 2. տե՛ս ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲՆԱԿԻՑ, ա. 1. Ընդակից, ընդաբոյս, բնաւոր, համաբնակ, տնկակից: 2. (կրօն.) Բնութենակից, համաբնակից, էակից, համագոյակից:
ԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնակետղ, բնակարան (բուն կայանը):
ԲՆԱԿՈՒՆԱԿ ԿԱՑԱՆՔ. Գերեզման, շիրիմ, բնակք:
ԲՆԱԿՑԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականաբար, բնաւորապէս: 2. Ազգակցապէս (բնակակից լինելով): 3. Ի դէպ, յարմարապէս:
ԲՆԱԿՑԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԿՑԱԲԱՐ:
ԲՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Բնաւորել, ընտանենալ (բնաւորապէս կցուել՝ միանալ):
ԲՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բնութիւնակցութիւն, համագոյութիւն, միասնականութիւն: 2. Ազգակցութիւն (ըստ բնութեան), ընտանութիւն:
ԲՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԵԼ (իմ):
ԲՆԱՇԽԱՐՀ, գ. Հայրենիք (հայրենի երկիր):
ԲՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Հայրենի, հայրենական (բուն՝ հայրենի երկրին յատուկ՝ վերաբերող):
ԲՆԱՋԻՆՋ, ա. Բնաբարձ:
- ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ. Բնաբարձ առնել, անմի առնել, լիզաջինջ առնել:
- ԲՆԱՋԻՆՋ ԼԻՆԵԼ. Բնաբարձ լինել:
ԲՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՈՒՐՋԲՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲՆԱԻ, ա. 1. Բոլոր, ամէն, բովանդակ, ամենայն, համայն, հանուր, համօրէն: 2. մ. Բոլորովին, ամենևին, ամենևիմբ, բնաւիմբ, ամենայնիւ, խսպառ, գլխովին: 3. Ապաքէն, արդեօք, իսկ, մի՛թէ, իւիք, անգամ:
- ԲՆԱԻ ԻՍԿ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):
- ԲՆԱԻ ՈՉ, մ. Ոչ բնաւ, բնաւ իսկ ոչ, ոչ երբէք, ամենևին ոչ, ոչ իսկ, ոչ իւիք:
- ՈՉ ԲՆԱԻ, ԲՆԱԻ ԻՍԿ ՈՉ, տե՛ս ԲՆԱԻ ՈՉ:
- ԸՆԴ ԲՆԱԻ, մ. 1. Ընդ ամենայն տեղիս: 2. Համանգամայն:
ԲՆԱԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):
ԲՆԱԻԻՄԲ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):
ԲՆԱԻԻՆ, տե՛ս ԲՆԱԻ:
ԲՆԱԻՈՐ, ա. Բնական, բնիկ, ընդաբոյս, սեպհական, տնկակից:
ԲՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԱՊԷՍ:
ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ:
ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԱՊԷՍ:
ԲՆԱԻՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԻՑ:
ԲՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Բնաւորաբար, բնականաբար, էապէս, իսկապէս: 2. Յարմարապէս, ի դէպ:
ԲՆԱԻՈՐԵԼ[1], նբ. Բնաւորեցուցանել, բուսուցանել, արմատացուցանել, պտղաբերել, արտադրել:
ԲՆԱԻՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Բուսանել, ծնանել, գոյանալ, հնարել, հաստել, եղանել, ծագել, գտանել:
ԲՆԱԻՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԵԼ[1]:
ԲՆԴԵՌՆ գ. (կենդբ.) Բնդիոն, փնդեռն, կոյադնդիռ:
ԲՆԴԻՌՆ, տե՛ս ԲՆԴԵՌՆ:
ԲՆԻ, ա. Բնիկ, բուն, հարազատ, նոյն ինքն:
ԲՆԻԿ, ա. գ. 1. Բնի, բուն, բնաւոր, հարազատ, սեպհական, հայրենի, վաղեմի: 2. Նահապետ, ցեղապետ:

ԲՆԻՈՆ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:
ԲՆՈՒԹԵՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԻՒԹԻՒՆԱԿԻՑ:
ԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Էութիւն, գոյացութիւն, խսկութիւն: 2. Էակ, արարած, գոյակ: 3. Տարր: 4. Բարք, սովորութիւն: 5. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 6. Ենթակայութիւն, ինքնութիւն, անձնաւորութիւն, անձն, դէմ: 7. Ամօթոյք:
- ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ի բնութենէ, ըստ բնութեան, բնութիւնաբար, ի բնէ, ի ծնէ, էապէս, գոյացաբար, խսկապէս:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ (1):
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Բնութենակից, համաբնակից, համագոյ, համագոյակից, էակից:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲՆՈՒՍՏ, Ի ԲՆՈՒՍՏ, մ. Ի բնէ, բնութեամբ, անդստին, ինքնին:
ԲՆՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՋԵԼ:
ԲՈԲՈՂՈՆ, տե՛ս ԳՈՄԷՇ:
ԲՈՋ, գ. Պոռնիկ, վարձկան, վարձակ:
ԲՈՋԱԲԱՐ, մ. Պոռնկապէս:
ԲՈՋԱԲՈՅԾ, ա. Բոզահոմանի, բոզանոց, սեղեխ:
ԲՈՋԱՀՈՄԱՆԻ, տե՛ս ԲՈՋԱԲՈՅԾ:
ԲՈՋԱՆՈՑ, գ. 1. Պոռնկանոց, պոռնկատուն: 2. տե՛ս ԲՈՋԱԲՈՅԾ:
ԲՈՋՈՐԴԻ, գ. Պոռնկորդի:
ԲՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Պոռնկութիւն:
ԲՈԼՈՐ, ա. 1. Ամբողջ, բովանդակ, համօրէն, հանուր, համակ, ամենայն: 2. Բոլորակ, բոլորշի, գնդաձև: 3. գ. Ամէն (ամբողջը, բոլորը, ամեն ինչը): 4. Շրջան (պտոյտը): 5. Բևեռ (երկնքի առանցքը): 6. Կոկոն:
- ԲՈԼՈՐ, ԲՈԼՈՐԻՒ, ԲՈԼՈՐՈՎ, ԲՈԼՈՐ ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, մ. Ամենայնիւ, բոլորապէս, բովանդակապէս, իսպառ:
ԲՈԼՈՐԱԲՈՒԽ, ա. Յորդաբուղխ, առատաբուղխ, բազմապատուղ:
ԲՈԼՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Միագոյն (բոլորը մի գոյնի):
ԲՈԼՈՐԱԳՈՒԼ, ա. Բոլորաձև:
ԲՈԼՈՐԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱՓԱՅԼ:
ԲՈԼՈՐԱԾԻՐ, գ. Ծիր, շրջանակ:
ԲՈԼՈՐԱԿ, ա. 1. Բոլորաձև, բոլորշի, գնդաձև: 2. Բոլոր, ամբողջ, ողջ: 3. գ. Գունդ, շրջանակ: 4. Շրջան:
ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի, շուրջանակաւ, բոլորակապէս:
ԲՈԼՈՐԱԿԱԾԻՐ, ա. Բոլորաձև, բոլորշի (բոլորակ՝ կլոր ծիր ունեցող):
ԲՈԼՈՐԱԿԱՄ, ա. մ. Միակամ, համակամ (բոլորը մի կամքով միացած):
ԲՈԼՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Անթերի, ողջ, ամբողջ, բոլոր, բովանդակ: 2. մ. Բոլորովին, ամենայնիւ, ամբողջապէս:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն (բոլորակաձև տեսք ունենալը):
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Ամենատեսակ, համօրէն:
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Բոլորաշէն (բոլորակաձև կերտուած՝ շինուած): 2. Համօրէն:
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Ստեղծանել, յօրինել (բոլորովին ստեղծել՝ յարմարել):
ԲՈԼՈՐԱԿԻ, մ. Շուրջանակի:
ԲՈԼՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շրջարկութիւն: 2. Բոլորութիւն, բոլորումն, շրջան:
ԲՈԼՈՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորումն, լըրումն, բովանդակութիւն:
ԲՈԼՈՐԱՀԵՇՏ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ:
ԲՈԼՈՐԱՀՈՎԻՏ, ա. Համատարած (լայնատարած հովտի նման):
ԲՈԼՈՐԱՁԵՒ, ա. Բոլորշի, բոլորատես, բոլորատեսակ:
ԲՈԼՈՐԱՁՈՅԼ, ա. Միաձոյլ, բոլորաձև:
ԲՈԼՈՐԱՄԱՍՆ, ա. Կատարեալ, բոլորակատար (ամբողջ և անթերի մասերով):
ԲՈԼՈՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարեալ:

ԲՈԼՈՐԱՅԱՐՄԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅԱՐՄԱՐ։

ԲՈԼՈՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏ։

ԲՈԼՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Բոլորովին, բովանդակապէս, ամբողջապէս։ 2. Ընդհանրականապէս։ 3. Բոլորակապէս։ 4. Շուրջանակաւ։

ԲՈԼՈՐԱՊՏՈՒՂ, ա. Ողջակէզ։

ԲՈԼՈՐԱՍԵՐ, ա. Անխառն, անարատ (մարգարիտ)։

ԲՈԼՈՐԱՎԻՃԱԿ (յունական ոճով), տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԱՐ (1)։

ԲՈԼՈՐԱՏԵՍ, ԲՈԼՈՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱՁԵՒ։

ԲՈԼՈՐԱՒԷՏ, ա. Համայն, բովանդակ, լիուլի, անթերի, բոլորամասն։

ԲՈԼՈՐԱՓԱՅԼ, ա. Բոլորալոյս, ամենապայծառ, մշտափայլ, մշտապայծառ։

ԲՈԼՈՐԵԱԿ, գ. Տիեզերք։

ԲՈԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Հիւսել (ոլորելով բոլորակի ձև տալ)։ 2. Շուրջ պատել։ 3. Հաւաքել, խմբել, ամփոփել, բովանդակել։ 4. Շրջան առնուլ։

ԲՈԼՈՐԵՔԵԱՆ, ԲՈԼՈՐԵՔԻՆ, դ. Ամենեքեան, ամենեքին (բոլորն էլ)։

ԲՈԼՈՐԻՄԲ, տե՛ս ԲՈԼՈՐՈՎԻՄԲ։

ԲՈԼՈՐՇԻ, ա. Բոլորաձև, բոլորակ։

ԲՈԼՈՐՈՎԻՄԲ, ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, մ. 1. Ամենայնիւ, ամենևիմբ, ամենևին, ամբողջապէս, բովանդակապէս, բնաւ, բնաւիմբ, պարունակաբար, գլխովին, գլխովիմբ, խսպառ։ 2. ա. Համօրէն, բոլոր, ամբողջ, ամենայն, բովանդակ։

ԲՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բովանդակութիւն, լրութիւն։ 2. Բոլորակութիւն, բոլորումն, շրջան։

ԲՈԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Շրջան, դարձուած, շրջադարձ։ 2. Բոլորութիւն, բովանդակութիւն, լրութիւն։

ԲՈԿ, ա. մ. Բոկոտն, մերկոտն, բոկանի, բոկ և հետի։

– ԲՈԿ ԵՒ ՀԵՏԻ, տե՛ս ԲՈԿ։

ԲՈԿԱՆԻ, տե՛ս ԲՈԿ։

ԲՈԿՈՏՆ, տե՛ս ԲՈԿ։

ԲՈՀՄՈՒՆՔ, գ. Սպառնալիք, երկիւղ, սոսկումն, ահ։

ԲՈՂԲՈՋ, գ. 1. Ընձիւղ, ծիղ, բուղխ, պտուկ, կոկոն։ 2. փխբ. Ծնունդ, զարմ, սերունդ, շառաւիղ։

ԲՈՂԲՈՋԱԶԱՐԴ, ա. Բողբոջախիտ։

ԲՈՂԲՈՋԱԽԻՏ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋԱԶԱՐԴ։

ԲՈՂԲՈՋԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋԵԼ։

ԲՈՂԲՈՋԵԼ, չբ. 1. Բողբոջանալ, պտկել, շաքլել, ցցուել։ 2. փխբ. Ծաղկել, փթթել։ 3. Ջուարճանալ։

ԲՈՂԿՈՒԿ, գ. Եղջիւր (նոր դուրս ցցուող)։

ԲՈՂՈՆ, տե՛ս ԱՂԱԲՈՂՈՆ։

ԲՈՂՈՔ, գ. Գանգատ, բողոքումն, դատախազութիւն։

– ԲՈՂՈՔ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ԿԱՐԴԱԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՂՈՔԵԼ։

ԲՈՂՈՔԵԼ, չբ. Գանգատել, դատախազել, դատախազ լինել։

ԲՈՂՈՔԻՉ, ա. գ. Դատախազ (բողոքող)։

ԲՈՂՈՔՈՒՄՆ, գ. Բողոք (բողոքելը)։

ԲՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախոհութիւն։

ԲՈՄԲԻՒԼՈՍ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ։

ԲՈՄԲԻՒՆ, գ. 1. Թնդիւն, դղրդիւն, դղորդ։ 2. Հնչիւն, ձայն (թմբուկի կամ քնարի)։

ԲՈՅԹ, տե՛ս ԲՈՅԹՆ։

ԲՈՅԹՆ, գ. Բոյթ (ձեռքի և ոտքի առաջին մատը)։

ԲՈՅԺ, գ. Բուժումն, բուժանք, դեղ։

ԲՈՅԼ, գ. Հօյլք, խումբ, ժողով, երամ, ջոկ, գունդ։

ԲՈՅՆ, գ. 1. Դադարք (թռչունների օթեւան)։ 2. Դադարք (այլ կենդանիների), որջ, բայոց։ 3. Խրճիթ։ 4. Նման. Խորշ, ծակ։

ԲՈՅՍ, գ. 1. Տունկ։ 2. Սերունդ, զարմ (մարդկային ծնունդ)։

– ԲՈՅՍ, ԲՈՅՍ ԲԱՐՈՒՑ, ԲՈՅՍՔ ԲՆՈՒԹԵԱՆ. Բարք, բնութիւն, սովորութիւն (բուն և բնածին)։

ԲՈՆՈՍՈՍ, գ. Ցուլ (վայրի)։

ԲՈՇԽՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲՈՇԽՆԵԼ։

ԲՈՌ, գ. (կենդբ.) Իշամեղու, բրէտ, անգործ մեղու։

ԲՈՍՈՐ, ա. գ. Արիւնագոյն, ծիրանի, ծիրանագոյն, կարմրագոյն, շառագոյն։

ԲՈՍՈՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Արիւնաբուղխ։

ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ, ա. Բոսորերանգեան, կարմրագոյն, արիւնագոյն։

ԲՈՍՈՐԵՐԱՆԳԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ։

ԲՈՎ, գ. 1. Հնոց, հալոց, քուրայ։ 2. տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ։ 3. Հալումն, զտումն, ձուլումն (մետաղի)։ 4. փխբ. Փորձ, քննութիւն։ 5. Բովք, մետաղք (հանքավայր)։

ԲՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ։

ԲՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բոլոր, ողջոյն, ամբողջ, ողջ, համայն, կատարեալ, համօրէն։ 2. Բաւական, հերիք, բազում, շատ։ 3. Կարող, հասու։ 4. մ. Բովանդակաբար, բովանդակապէս, ամբողջապէս, կատարելապէս, բոլորովին, ամենևին, բնաւին, լիով, խսպառ, առ հասարակ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4)։

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ, հերիքանալ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4)։

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել, պարփակել, պարագրել, պարունակել։ 2. Հաւաքել, ժողովել, գումարել, համախմբել։ 3. Ի գլուխ հանել, գլխաւորել, յանգել, կատարել, աւարտել։ 4. չբ. Բաւականանալ, բաւել, զօրել։

ԲՈՎԱՆԴԱԿԻՉ, ա. Պարառու։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԱԾ, գ. Բովանդակումն, լրումն, աւարտ, վերջ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարփակումն, պարագրութիւն, պարունականութիւն։ 2. Կատարելութիւն, ամբողջութիւն, լրութիւն։ 3. Սահման, ծայր, աւարտ, վերջ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒՄՆ, գ. Լրումն, կատարումն։

ԲՈՎԵԼ, չբ. 1. Բաւել, ձեռնհաս լինել։ 2. Հանդուրժել, տոկալ, համբերել, տանել։

ԲՈՏՈՏ, գ. Որդն, ճճի, ուտիճ, ցեց։

ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ, ա. Բոտոտակերեալ, որդնահար, ճճեկեր, ուտճահալ։

ԲՈՏՈՏԱԿԵՐԵԱԼ, տե՛ս ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ։

ԲՈՐԱԿ, գ. (քիմ.) Մաքրական տեսակ։

ԲՈՐԲՈՐԻՏ, ա. Բորբորիտոն, վաւաշ, վաւաշոտ, ցանկասէր, անառակ, պիղծ։

ԲՈՐԲՈՐԻՏՈՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՐԻՏ։

ԲՈՐԲՈՔ, գ. 1. Վառումն, լուցումն, բոց։ 2. ա. Վառ, լուցեալ։

ԲՈՐԲՈՔԱԽԱՌՆ, ա. Բոցախառն։

ԲՈՐԲՈՔԵԼ, նբ. 1. Վառել, լուցանել, բոցակիզել, այրել, տոչորել։ 2. փխբ. Գրգռել, յուզել։

ԲՈՐԲՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՔԵԼ։

ԲՈՐԲՈՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՔՈՒՄՆ։

ԲՈՐԲՈՔՈՒՄՆ, գ. Բորբոքութիւն (բորբոքելը, բորբոքուելը)։

ԲՈՐԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ։

ԲՈՐԵՆԻ, գ. (կենդբ.) Բորեան, բորէ։

ԲՈՐԷ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ։

ԲՈՐԿՈՆԻՄ, գ. (բսբ.) Տատասկ։

ԲՈՐՈՏ, ա. Ուրուկ, պիսակոտ, գոդի, քոսոտ։

ԲՈՐՈՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՐՈՏԵԼ։

ԲՈՐՈՏԵԼ (իմ), չբ. Բորոտանալ, ուրկանալ, քոսոտել։

ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուրկութիւն, պիսակութիւն, գոդութիւն, քոսութիւն։

ԲՈՑ, գ. 1. Կրակ (այրուող նիւթից բարձրացող հրեղէն գոյացութիւն): 2. Պայծառութիւն (լուսաւոր ցոլք): 3. փխբ. Եռանդն, աւիւն: 4. ա. Բոցեղէն (մօրուք):

ԲՈՑԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, բոցատեսիլ, բոցակերպ:

ԲՈՑԱԴԷԶ, ա. Բազմաբոց, հրադէզ:

ԲՈՑԱԶԱՐԴ, ա. Բոցափայլ:

ԲՈՑԱԶԳԵՍՏ, ա. Բոցեղէն, հրակերպ:

ԲՈՑԱԼՈՅՍ, ա. Պայծառ (բոցափայլ լոյս ունեցող):

ԲՈՑԱԽԱՌՆ, ա. Հրախառն, փխբ. տոչորիչ, այրիչ:

ԲՈՑԱԾԱԳՈՒՄՆ, գ. Հրափայլութիւն:

ԲՈՑԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԲՈՑԱՏԵՍԻԼ:

ԲՈՑԱԿԷԶ, ա. Տապագին, տօթագին:

- ԲՈՑԱԿԷԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՑԱԿԻԶԵԼ:

ԲՈՑԱԿԻԶԵԼ, նբ. Բոցակէզ առնել, տոչորել, այրել, փաղաղել, խանձողել:

ԲՈՑԱԿԻԾ, ա. Կսկծեցուցանող, կսկծեցուցիչ, մարմաջողական:

ԲՈՑԱԿՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱԶԵԱՅ:

ԲՈՑԱՁԵՒ, տե՛ս ԲՈՑԱՏԵՍԻԼ:

ԲՈՑԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Բոցանիշ, բոցանշան, բոցափայլ, լուսաւոր, պայծառ:

ԲՈՑԱՅԻՆ, տե՛ս ԲՈՑԵՂԷՆ:

ԲՈՑԱՆԻՇ, տե՛ս ԲՈՑԱՃԱՃԱՆՉ:

ԲՈՑԱՆԻՒԹ, ա. Բոցեղէն, հրեղէն, հրանիւթ, հրակերպ, լուսեղէն:

ԲՈՑԱՆՇԱՆ, ա. մ. Բոցանիշ, բոցաճաճանչ:

ԲՈՑԱՆՇՈՅԼ, ա. Բոցաճաճանչ, բոցափայլ, փայլակնացայտ:

ԲՈՑԱՇՈՒՆՉ, ա. Հրաշունչ, տօթագին, տապախառն:

ԲՈՑԱՎԱՌԵԱԼ, ա. Հրաբորբոք:

ԲՈՑԱՏԵՍ, ԲՈՑԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՑԱՏԵՍԻԼ:

ԲՈՑԱՏԵՍԻԼ, ա. Բոցակերպ, բոցատիպ, բոցաձեւ, բոցեղէն:

ԲՈՑԱՏԻՊ, տե՛ս ԲՈՑԱՏԵՍԻԼ:

ԲՈՑԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, բոցաճաճանչ:

ԲՈՑԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ, շողշողել:

ԲՈՑԵՂԷՆ, ա. Բոցանիւթ, բոցային, հրեղէն, լուսեղէն:

ԲՈՒ, գ. (կենդբ.) Բուէճ:

ԲՈՒԷՃ, տե՛ս ԲՈՒ:

ԲՈՒԺԱԿ, ա. Բուժիչ, բժշկիչ:

ԲՈՒԺԱԿԱՆ, ա. 1. Բուժիչ, բժշկիչ, բժշկական: 2. գ. Դեղ:

ԲՈՒԺԱՆՔ, գ. Բուժումն, դեղ, դարման:

ԲՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Բժշկել, ապաքինել, առողջացուցանել: 2. Ապրեցուցանել, զերծուցանել, փրկել, ազատել, փրծուցանել:

ԲՈՒԺԻՉ, ա. Բժշկիչ, բուժական, առողջացուցիչ, ապրեցուցիչ, փրկիչ:

ԲՈՒԺԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բժշկութիւն: 2. Ազատութիւն, փրկութիւն:

ԲՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Բժշկութիւն (բժշկելը, բժշկուելը), ազատութիւն (ազատուելը, փրկուելը):

ԲՈՒԾ, տե՛ս 1. ԳԱՌՆ: 2. ՈՒԼ:

ԲՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Սնուցել, դարմանել, տածել, պարարել, բտել:

ԲՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԲՈՒԾԱՆԵԼ:

ԲՈՒԾԻՆ, տե՛ս ՊԱՏՐՈՅԳ:

ԲՈՒԾՈՒՄՆ, գ. Դարման, սնունդ:

ԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋ (1):

ԲՈՒՆ, գ. 1. Ստեղն (ծառի վերգետնեայ մասը մինչեւ ճիւղերը): 2. նման. Ձող, որ ծառայում է իբրեւ կոթ՝ բռնատեղ եւն (աշտանակի, նիզակի եւն), նիզակաբուն, տիգաբուն: 3. Բնութիւն, իսկութիւն: 4. նման. Սկիզբն, արմատ, պատճառ, հիմն, աղբիւր, ծայր, գլուխ: 5. Բանակ: 6. յոգն. Նախնիք: 7. ա. Բնիկ, բնաւոր, բնական, հիմնական, էական, իսկ, իսկական, հարազատ, ճշմարիտ, ճշգրիտ:

- Ի ԲՆԷ. Ի բնուստ, յարմատոյ, ի հիմանէ, ի սզգբանէ անտի, յառաջնմէ իսկ, ի վաղուց:

- Ի ԲՆՄԷ, Ի ԲՆՈՋԷ, տե՛ս Ի ԲՆԷ:

- Ի ԲՈՒՆ, ՅԲՈՒՆ. Ի գլուխ, ցաւարտ, ի ծայր, ի սպառ, ցվախճան:
ԲՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
ԲՈՒՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
ԲՈՒՆԵԼ, չբ. Բունանալ, բունաւորել, բնանալ, բնակել, որջանալ, բնականալ:
ԲՈՒՆԻԿ, գ. Բոյն (փոքրիկ):
ԲՈՒՇՏ, տե՛ս ՓԱՄՓՈՒՇՏ:
ԲՈՒՌ, գ. 1. Կիր: 2. Նօթ:
ԲՈՒՌԿԱՆԻԱ, գ. Հրաբուղխք:
ԲՈՒՌՆ, գ. 1. Ափ, ագուռ: 2. փխբ. Ձեռն, իշխանութիւն, կարողութիւն: 3. Բռնութիւն, հարստահարութիւն, զրկանք: 4. ա. Ուժգին, սաստիկ, խիստ: 5. Հզօր, զօրեղ, կորովի, ուժեղ: 6. ա. գ. Իշխան, բռնաւոր, բռնակալ, ինքնակալ, Թագաւոր: 7. մ. Բռնաբար, ուժգնաբար, դժուարաւ, հազիւ:
- ԲՈՒՌՆ ԼԻՆԵԼ. Բռնանալ, հարստահարել, զրկել:
- ԲՈՒՌՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ձեռն արկանել, ըմբռնել, շօշափել: 2. Ձեռնամուխ լինել, ձեռնարկել, սկսանել, ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել:
- Ի ԲՈՒՌՆ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ, ԶԸԲՌԱՄԲ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ըմբռնել, բուռն հարկանել, իշխել, տիրել:
- Ի ԲՌԻՆ ՈՒՆԵԼ ԶՈԳԻ. Դնել զոգի ի բռին (կեանքը մահուան վտանգի ենթարկել):
ԲՈՒՌՆԱԼԻՐ, ա. Լիաբուռն, առատ:
ԲՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Բուսարձակ, բուսուցիչ: 2. ա. գ. Բուսածին. ծառ, տունկ:
ԲՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Բուսաբեր (իբրև բոյս ծագած):
ԲՈՒՍԱԿ, գ. Բուսուկ (բոյս, ծառ, տունկ ևն):
ԲՈՒՍԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկական (բոյսերին յատուկ): 2. գ. Բոյս (բուսական մարմին):
ԲՈՒՍԱԿԻՑ, ա. Տնկակից, բնակից:
ԲՈՒՍԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Ընձիւղել, բողբոջել: 2. Յառաջագայել, ծնանել, ծագել, երևել, յերևան գալ, սերել, աճել:
ԲՈՒՍԱՐՁԱԿ, ա. Բուսաբեր, յուռթի, բերրի:
ԲՈՒՍՈՂ, ա. Բուսուցիչ, փխբ. ծնօղ:
ԲՈՒՍՈՒԿ, տե՛ս ԲՈՒՍԱԿ:
ԲՈՒՍՈՒՑԻՉ, ա. Բուսող:
ԲՈՒՏ, գ. Ճարակ, կեր, կերակուր:
ԲՈՒՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:
ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ, գ. 1. Պարտէզ, դրախտ, հոտարան: 2. նման. Մարգ: 3. Արուարձան (քաղաքի):
ԲՈՒՐԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Բուրաստանք, պարտէզք:
ԲՈՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲՈՒՐԳՆ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պիւրամիդ, յոբելիկ (բրգաձև կոթող շինութեան վրայ):
ԲՈՒՐԴ, գ. Գեղմն, ասր, գզաթ, կիգն:
ԲՈՒՐԵԼ, նբ. չբ. Հոտ հարկանել, բուրեցուցանել, հոտել (հոտ արձակել՝ տարածել, հոտ գալ):
ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բուրացուցանել, բուրել:
ԲՈՒՐԻՉ, ա. Ծխիչ:
ԲՈՒՐՈՒԱՌ, գ. Բուրանոց, բով, ծխանոց, խնկանոց, կրակակալ:
ԲՈՒՔ, գ. Ձիւնաբեր, ձիւնաբերութիւն:
ԲՁԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՁԵԼ:
ԲՁԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՁ:
ԲՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՁ:
ԲՁԻՁՔ, գ. յոգն. Գուբք (մեղրահացի վեցանկիւնի փոսերը):
ԲՌԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
ԲՌՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնազբօսաբար, բռնի, բռնիւ: 2. Առ հարկի, ակամայ:
ԲՌՆԱԲԱՐԵԼ, նբ. Հարստահարել, բռնադատել (բռնութիւն՝ ույժ գործադրել):
ԲՌՆԱԳՈՅՆ, ա. Հզօրագոյն, զօրագոյն:
ԲՌՆԱԴԱՏ, ա. Բռնաւոր, բռնակալ:
ԲՌՆԱԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Հարկ առնել, հարկաւորել, հարկեցուցանել, ստիպել: 2. Հարստահարել, բռնաբարել: 3. Լկել:

ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ, ա. Բռնադատող, բռնազբօսիկ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հարկաւորական, հարկաւորացուցիչ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնութիւն, հարկ:
ԲՌՆԱԶԲՕՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՌՆԱԲԱՐ (1):
ԲՌՆԱԶԲՕՍԵԼ, նբ. Բռնաբարել, բռնադատել:
ԲՌՆԱԶԲՕՍԻԿ, տե՛ս ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ:
ԲՌՆԱԶԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնադատութիւն, բռնութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՌՆԱԼԻՐ, մ. ա. Լիաբուռն:
ԲՌՆԱԿԱԼ, ա. գ. Բռնաւոր, բռնակալող:
- ԲՌՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՌՆԱԿԱԼԵԼ:
ԲՌՆԱԿԱԼԵԼ, չբ. նբ. Բռնակալ լինել, բռնանալ, իշխել, տիրել, ունել, նուաճել:
ԲՌՆԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԿԱԼ:
ԲՌՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տէրութիւն, բռնաւորութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՌՆԱԿՌԻՒ, ա. գ. Կռփամարտիկ:
ԲՌՆԱՀԱՐԵԼ, նբ. Ըմբռնել, ունել, բըռնադատել:
ԲՌՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ըմբռնումն: 2. Առիթ:
ԲՌՆԱՁԻԳ, ա. Տառապեցուցիչ, չարչարիչ:
ԲՌՆԱՄԱՀ, ա. 1. Դժուարամահ: 2. Սպանեալ (բռնութեամբ մահացած), անձնասպան:
ԲՌՆԱՄԱՐՏ, ա. գ. Բռնամարտիկ, ըմբիշ:
ԲՌՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Կռփամարտիկ: 2. Նահատակ (քաջ մարտիկ՝ ախոյեան):
ԲՌՆԱՆԱԼ, չբ. Բռնակալել, գոռոզանալ, հարստահարել, յաղթահարել:
ԲՌՆԱՍՏԵՂ, գ. Մեղեխ, ունկունք:
ԲՌՆԱՐԿԵԼ, նբ. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել:
ԲՌՆԱՒՈՐ, գ. ա. 1. Բռնակալ: 2. Բուռն, սաստիկ, ուժգին, զօրաւոր:
ԲՌՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Բռնաւորութեամբ, բռնաբար:
ԲՌՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Բռնադատել, հարկաւորել, ստիպել: 2. չբ. Բռնակալել, բռնանալ:
ԲՌՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնակալութիւն, բռնութիւն, հարստութիւն:
ԲՌՆԱՔԱՐ, տե՛ս ՎԻՐԳ (1):
ԲՌՆԵԼ, նբ. Ի բուռն առնուլ, ունել, ըմբռնել, արգելուլ:
ԲՌՆԻ, ԲՌՆԻՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԲԱՐ:
ԲՌՆԽԷԹՔ, գ. Կռփումն, կռփանք (բըռունցքով խփելը):
ԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն, ուժաւորութիւն, բռնադատութիւն, հարստահարութիւն, հարկ: 2. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն:
ԲՌՆՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն:
ԲՌՆՑԻ, մ. Մուրցացի:
ԲՌՇՈՊ, ա. Խռովայոյզ, խառնակ:
ԲՏԵԼ, նբ. Պարարել, բուծանել:
ԲՐԱԲԻՈՆ, գ. Յաղթանակ, մրցանակ, պսակ (յաղթութեան համար շնորհուած):
ԲՐԱԾԵԾ, ա. Գանածեծ (բրով ծեծուած):
- ԲՐԱԾԵԾ ԱՌՆԵԼ. Գան հարկանել, ճաղկել:
- ԲՐԱԾԵԾ ԼԻՆԵԼ. Գանահարել:
ԲՐԱԾՈՑ, ա. Հաստահիմն:
ԲՐԱՒՈՐ, տե՛ս ՇԵՐՏԱՒՈՐ:
ԲՐԴԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԱՍՈՒԵՂ:
ԲՐԴԵԱՑ, գ. Ասուի (բրդից հագուստ):
ԲՐԴԵԼ, նբ. 1. Բեկանել, փշրել, մանրել (հացի մասին): 2. չ. Տեղալ (ձեան մասին):
- ԲՐԴԵԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Գրգռել, բորբոքել (բարկութիւնը շարժել):
ԲՐԵԼ, նբ. Փորել, պեղել, քանդել:
ԲՐԷՏ, գ. (կենդբ.) Իշամեղու:
ԲՐԻՉ, գ. Հողաբիր, մարկեղ, փայտատ:
ԲՐՈՒՏ, գ. Կաւագործ, խեցագործ:
ԲՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Խստանալ, կարծրանալ: 2. Պաղել, սառչել, ընդարմանալ, փայտանալ:

ԲՐՏԵԱՅ, ա. Կաւեայ, կաւեղէն, խեցեղէն:
ԲՐՏԵՐԱԽ, տե՛ս ԽՍՏԵՐԱԽ:
ԲՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, կարծրութիւն, պնդութիւն:
ԲՔԱԲԵՐ, ա. Բքարար, բքայոյզ:
ԲՔԱԽԵՂԴ, ա. Ձիւնախեղդ:
ԲՔԱՅՈՅԶ, ա. Բքայորդոր:
ԲՔԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԲՔԱՅՈՅԶ:
ԲՔԱՐԱՐ, տե՛ս ԲՔԱԲԵՐ:
ԲՕԹ, գ. Գոյժ, գուժիւն:
ԲՕԹԱԲԵՐ, ա. Գուժաբեր, գուժկան, գուժաւոր:

Գ

ԳԱԲԵՂԷՆ, գ. Եբիճաղ:
ԳԱԳԱԹՆ, գ. 1. Կատար, գլուխ, ծայր: 2. Գանգ, կառափն:
ԳԱԳԱԹՆԱԴԱՇ(Ն), գ. Սաղաւարտ (գլխի պաշտպանակ):
ԳԱԳԱԹՆԱՆԱԼ, չբ. Վերանալ (վեր բարձրանալ):
ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ), չբ. Գարգաչել, ցնորել, բանդագուշել, աղճատել, ցնդել:
ԳԱԳԱՇՈՏ, ա. Գարգաչեալ, պագշոտ:
ԳԱԴԻՇ, գ. Բարդ (խրձերի դէզ), օրան, կալ:
ԳԱԶԱԽ, ԳԱԶԱՂ, տե՛ս ԱԾԻՒՆ:
ԳԱԶԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մոխրել (մոխիր դառնալ), փխբ. պապանձել:
ԳԱԶԱՆ, գ. 1. Երէ (վայրի գիշատիչ կենդանի): 2. Փիղ:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ, մ. Գազանապէս, վայրենաբար:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Վայրենի, կատաղի, վայրագ, մոլեգին: 2. Գազանային:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն, կատաղութիւն, վայրագութիւն (գազանաբարոյի յատկութիւնը):
ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ, ա. Գազանագէշ, գազանածախ, գազանակուր:
ԳԱԶԱՆԱԳԷՇ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ:
ԳԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վայրենագոյն, դժնդակագոյն: 2. Սաստկագոյն:
ԳԱԶԱՆԱԴԷՄ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱԽԱՌՆ, ա. Կիսագազան:
ԳԱԶԱՆԱԾԱԽ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ:
ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Գազանային, վայրենի, մոլեգին: 2. Գազանանման:
ԳԱԶԱՆԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ:
ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Գազանադէմ, գազանանման, գազանաձև, գազանատեսակ, գազանօրէն:
ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԳԱԶԱՆՈՒՏ:
ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ, ա. Գազանակեր, գազանաբեկ:
ԳԱԶԱՆԱԿՌԻՒ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ:
ԳԱԶԱՆԱՁԵՒ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ, գ. 1. Գազանամարտութիւն: 2. տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Գազանամարտ, գազանակռիւ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ (1):
ԳԱԶԱՆԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, գազանաբարոյ, գազանական, մոլեգին:
ԳԱԶԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանութիւն, վայրագութիւն, կատաղութիւն:
ԳԱԶԱՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ:
ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ, վայրագանալ, կատաղել, մոլեգնել, սրտմտել:
ԳԱԶԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ:
ԳԱԶԱՆԱՍԻՐՏ, ա. Վայրագ, անգութ (գազանի սիրտ ունեցող):
ԳԱԶԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վայրենացուցանել, կատաղեցուցանել:
ԳԱԶԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ:

ԳԱԶԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԳԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանաբարոյութիւն, անգթութիւն, կատաղութիւն, սրտմտութիւն:
ԳԱԶԱՆՈՒՏ, ա. Գազանակուտ:
ԳԱԶԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԵՐԲՈՒԱԿ, գ. Գոյլբուակ (մշկընկոյզ):
ԳԱԶՊԷՆ կամ ԳԱԶԱՊԷՆ, գ. Մանանայ:
ԳԱԼ, չբ. Եկաւորել:
- ԳԱԼ Ի ԶԱՐՄԱՑՈՒՄՆ. Զարմանալ:
- ԳԱԼ Ի ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ. Զգաստանալ:
- ԳԱԼ Ի ԶՂՋՈՒՄՆ. Զղջալ, զղջանալ:
- ԳԱԼ Ի ԾՆՈՒՆԴ. Ծնանել (ծնուել):
- ԳԱԼ Ի ԿԱՐԾԻՍ ՈՒՐՈՒՔ. Միաբանել, համաձայնել:
- ԳԱԼ Ի ՀԱՐՑՈՒՄՆ. Հարցանել:
- ԳԱԼ Ի ՄԻՏՍ ՅԻՆՔՆ. Ուշաբեր լինել, ուշաբերել, սթափել, զգաստանալ:
- ԳԱԼ ՅԱՂԵՐՍ. Մեղմանալ, զիջանել:
- ԳԱԼ ՅԱՃՈՒՄՆ. Աճել:
- ԳԱԼ ՅՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ. Ողորմել:
- ԳԱԼ Ի ՎԱԽՃԱՆ. Վախճանել:
- ԳԱԼ Ի ՔՆԻՆ. Քննել:
- ԳԱԼ ԸՆԴ ԱՐԳԱՆԴ. Ծնանել (ծնուել):
- ՈՐՁԱՓ ԳԱԼ. Ձեռնհաս՝ կարող լինել:
ԳԱԼԱՐԵԼ, նբ. 1. Ոլորել, բոլորել, փաթութել: 2. Գելուլ:
ԳԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԼԱՐԵԼ:
ԳԱԼԱՐՈՒՄՆ, գ. Ոլորումն, ոլոր:
ԳԱԼԼՈՍ, գ. Ներքինի:
ԳԱԼՈՒՍՏ, գ. Եկաւորութիւն, եկելութիւն:
ԳԱԿՆՈՒԼ, չբ. Հպատակել:
ԳԱՀ, գ. 1. Բեմ, բեմբ: 2. Աթոռ, բազմոց: 3. նման. Բարձ, պատիւ, իշխանութիւն: 4. Դար, վախ, գահաւանդ, բարձրաւանդակ:
ԳԱՀԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահերիցութիւն:
ԳԱՀԱԳԼՈՒԽ, ա. 1. Գահերէց, նախապատիւ: 2. գ. Գահագլխութիւն, գահերիցութիւն:
ԳԱՀԱԿ, գ. Աղխ, օղ, լամբ:
ԳԱՀԱԿԱԼ, գ. 1. Թագաւոր, իշխան, պետ: 2. Փոխանորդ:
ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ, չբ. Աթոռանալ, թագաւորել:
ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն (պատուի՝ աւագութեան աստիճան):
ԳԱՀԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակալութիւն (գահի վրայ լինելը):
ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Գահանստել:
ԳԱՀԱԿԻՑ, տե՛ս ԱԹՈՌԱԿԻՑ:
ԳԱՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԹՈՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՀԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուաւոր (գահով (3) մեծարուած):
ԳԱՀԱՆՇԱՆ, ա. Թագաւորազն (գահով նշանաւոր):
ԳԱՀԱՆՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ:
ԳԱՀԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանասիրութիւն:
ԳԱՀԱՎԷԺ, ա. Դարահոս, դարավէժ, քարավէժ:
- ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ. Դարահոս առնել, դարահոսել, քարավէժ առնել:
- ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գահավիժել, քարավիժել, քարավէժ լինել, խռհամանալ:
ԳԱՀԱՎԻԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
ԳԱՀԱՎԻԺՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քարավիժութիւն: 2. Գահաւանդ, գահաւանդակ, գահ, դար:
ԳԱՀԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ:
ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ, գ. Գահաւանդ (բարձրաւանդակ տեղ), բարձունք, գահ, դար, վախ:
ԳԱՀԱՒՈՐ, գ. Գահաւորակ, դեսպակ:
ԳԱՀԱՒՈՐԱԿ, գ. 1. Գահոյք, դեսպակ: 2. Կասկարայ:
ԳԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահմունք (գահ և պատիւ ունենալը, պատուի աստիճան):
ԳԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահաւորութիւն (պատուի բարձրութիւն):

ԳԱՀԵՐԷՑ, գ. ա. 1. Նախագահ: 2. Նախապատիւ:

ԳԱՀԵՐԷՑԱԳՈՅՆ կամ ԳԱՀԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, ա. Աւագագոյն, աւագամեծար, նախամեծար:

ԳԱՀԵՐԷՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախագահութիւն, նախապատուութիւն, աւագութիւն: 2. Գահասիրութիւն:

ԳԱՀԻՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՀԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼ:

ԳԱՀԸՆԿԱԼԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:

ԳԱՀԻՆՔ, գ. յոգն. Գահաւանդք, անդունդք:

ԳԱՀՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԳԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՀՈՂ, գ. Թակարդ:

ԳԱՀՈՅԱՆԻ, տե՛ս ԳԱՀՈՅՔ:

ԳԱՀՈՅՔ, գ. 1. Գահ: 2. Գահաւորակ, տախտ, մահիճք: 2. Դեսպակ, պատգարակ, ժանուար:

ԳԱՂԱՏՈՍ, գ. Քարահատ, քարագործ:

ԳԱՂԱՓԱՐ, գ. 1. Տիպ, նախատիպ: 2. Օրինակ, պատկեր, նմանութիւն, յարացոյց:

ԳԱՂԱՓԱՐԵԼ, նբ. Տպաւորել, օրինակել, նմանեցուցանել, ձեւացուցանել:

ԳԱՂԱՓԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն, օրինակ, կերպ:

ԳԱՂԹ, գ. Չու, գաղութ, գաղթականութիւն, վտարանդութիւն, տարաբնակութիւն, բնակափոխութիւն, պանդխտութիւն, փախուստ, գերութիւն, հատուած:

ԳԱՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վտարանդի, պանդուխտ, բացաբնակ: 2. Գաղթ, հատուած:

ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՂԹ:

ԳԱՂԹԵԼ[1], նբ. Վտարել, տարագրել:

ԳԱՂԹԵԼ[2], չբ. Չու առնել, ի չու անկանել, չուել, հատուած գնալ, հատուածել, վտարանդել, մեկնել, խոյս տալ:

ԳԱՂՋՆ, գ. (բսբ.) Քաղ:

ԳԱՂՈՒԹ, տե՛ս ԳԱՂԹ:

ԳԱՂՋ, ա. Եղկ:

ԳԱՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Եղկացուցանել:

ԳԱՂՏ, մ. 1. Գաղտաբար, գողաբար, ի ծածուկ, ծածկաբար, գաղտուկ, գանխլաբար, լռելեայն: 2. նխդ. Գաղտնի, ծածուկ:

ԳԱՂՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԱՂՏ (1):

ԳԱՂՏԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Խոյս տալ (գաղտաբար չուել):

ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:

ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՑԻ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:

ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ, մ. Գողաբար, գողօրէն, ծածկաբար, ի թաքուն, լռիկ:

ԳԱՂՏԱԿԵՐ, ա. Գաղտնակուր:

ԳԱՂՏԱԿԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգ, դաւ, դաւաճանութիւն, մեքենաւորութիւն:

ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ, գ. (կենդբ.) Գաղտակրայ, տիպ (ծովային երկպատեան խեցեմորթ):

ԳԱՂՏԱԿՐԱՅ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ:

ԳԱՂՏԱՁԻԳ, ա. Գաղտնաձիգ (գաղտնի տեղից արձակուած):

ԳԱՂՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԲԱՐ:

ԳԱՂՏԻԿ, տե՛ս ԳԱՂՏՈՒԿ:

ԳԱՂՏՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ:

ԳԱՂՏՆԱԾԱԾՈՒԿ, ա. Գողացիկ (գաղտնի և ծածուկ):

ԳԱՂՏՆԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿԵՐ:

ԳԱՂՏՆԱՁԻԳ, տե՛ս ԳԱՂՏԱՁԻԳ:

ԳԱՂՏՆԱՇՇՈՒՆՋ, ա. Քսու, փասքուս (գաղտնի փսփսացող):

ԳԱՂՏՆԻ, ա. 1. Ծածուկ, թաքուն, անյայտ: 2. մ. Գաղտ, գաղտաբար, գաղտապէս, ի ծածուկ, գաղտուկ:

– ԳԱՂՏՆԵԱՒ, ԳԱՂՏՆԵՕՔ, Ի ԳԱՂՏՆԻՍ, տե՛ս ԳԱՂՏՆԻ (2):

– ԳԱՂՏՆԻՔ, գ. 1. Գաղտնութիւն, ծածկանք: 2. Խորհուրդ, խորք:

ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկութիւն, գաղտնիք:

ԳԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ:

– ԳԱՂՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Գաղտ, ծածկաբար:

ԳԱՂՏՈՒԿ, տե՛ս ԳԱՂՏ:

ԳԱՄ, գ. 1. Ելք, հնարք, հայթայթանք, ճար: 2. Կռուան (ոտք դնելու՝ յենուելու տեղ): 3. Անգամ, նուագ, հաղ:

– ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԻՆՋ ԳԱՄ ՄԻ, մ. Երբեմն, երբէք, միանգամ:

– ԳԱՄՈՒ ԳԱՄՈՒ, մ. Բազում անգամ, ստէպ ստէպ, միշտ:

– ԳԱՄ ՔԱՆ ԶԳԱՄ, մ. Տակաւ, տակաւ տակաւ, ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր, հաղ քան զհաղ, հետզհետէ:

ԳԱՄԱԳԻՏ կամ ԳԱՄԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ. Ստնանել, զդէմ ունել:

ԳԱՅԹ, գ. Գայթումն, սայթաքումն:

– ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹ կամ ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹԻ, մ. ա. Կաղ ի կաղս, անհաստատ:

ԳԱՅԹԱԳՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՋ:

ԳԱՅԹԱԳՂԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ^{1}, տե՛ս 1. ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ (իմ): 2. ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ^{2} (իմ) կամ ԳԱՅԹԱԿՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Գայթել, գլթել, սայթաքել, լպրծել: 2. փխբ. Մոլորել, սխալել:

ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գայթագղել, մոլորեցուցանել, յանցուցանել, սխալեցուցանել (մեղքի՝ փորձանքի՝ որոգայթի մէջ գցել): 2. Գթեցուցանել:

ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՋ, ա. Գայթագղակից, մոլորեցուցիչ (չար օրինակ տուող):

ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ կամ ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գայթագղանք, գայթումն, սայթաքումն: 2. Խոչ, արգել, որոգայթ:

ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ, գ. Գայթագղանք, գայթումն, գլորումն, սխալանք:

ԳԱՅԹԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹՈՒՄՆ:

ԳԱՅԹԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ^{2} (իմ):

ԳԱՅԹՈՏ, ա. 1. Դիւրագայթ, սխալական: 2. Լպրծոտ, լպիրծ:

ԳԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ:

ԳԱՅԻՍՈՆ, գ. Գեղարդն, նիզակ, տէգ, աշտեայ:

ԳԱՅԼ, գ. Գելոց, սանձ (բերանի կապ՝ երկաթից, փայտից, պարանից ևն):

ԳԱՅԼԻԿՈՆ, գ. Դուր, չաղափ:

ԳԱՅՌ, գ. 1. Շաղախ, ցիխ, տիղմ, միծ, խոհեր: 2. Աղբ, կեղտ:

ԳԱՅՌԱԼ, տե՛ս ԳԱՅՌԵԼ:

ԳԱՅՌԱՆՈՑ, տե՛ս ԳԱՅՌՈՑ:

ԳԱՅՌԵԼ, չբ. Գայռալ, ընկողմանել, ընկողմնել:

ԳԱՅՌՈՑ, գ. (կզմխս.) Գայռանոց, սըրբան:

ԳԱՅՏ, ա. Խիտ, հոծ:

ԳԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտութիւն (գայտ լինելը):

ԳԱՆ, գ. Ջաղկ, ճաղկանք:

– ԳԱՆ ԸՄՊԵԼ, տե՛ս ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ:

– ԳԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Գանել, ծեծել, ճաղկել:

ԳԱՆԱԲԵԿ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱԼԻՑ, ա. Գանաբեկ, գանալի, գանածեծ, գանահար (սաստիկ՝ չարաչար, ծեծուած, ծեծ կերած):

ԳԱՆԱԾԵԾ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Գան ըմպել (ծեծ ուտել):

ԳԱՆԳ, գ. Գագաթն, կառափն, ճեղուն գլխոյ, սկաւառակ, ուղղաբոյն:

ԳԱՆԳԱՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել, բախել:

ԳԱՆԳԱՏ, գ. Քրթմնջիւն, տրտունջ, բողոք:

ԳԱՆԳԱՏԵԼ (իմ), չբ. Քրթմնջել, տրտընջել, բողոքել:

ԳԱՆԳՈՒՐ, ա. Խոպոպի:
- ԳԱՆԳՈՒՐՔ, գ. յոգն. 1. Խոպոպիք: 2. նման. Վէտք (թեթև ալիքներ):
ԳԱՆԳՈՒՐԱԳԵՂ, տե՛ս ԳԱՆԳՐԱԳԵՂ:
ԳԱՆԳՐԱԳԵՂ, ա. Գանգուրագեղ (գեղեցիկ գանգուրներով):
ԳԱՆԳՐԱՀԵՐ, ա. Գանգուր, քաջագանգուր:
ԳԱՆԵԼ, նբ. 1. Գան հարկանել, ծեծել, ձաղկել, խոշտանգել, չարչարել, հարկանել, բախել: 2. Ջաղել, թշնամանել, պատուհասել, նախատել, խայտառակել, յամօթ առնել:
ԳԱՆՁ, գ. 1. Ինչք (պահած թանկագին իրերի ամբողջութիւն): 2. Գանձարան (գանձ պահելու տեղ): 3. Հարկ, տուրք:
ԳԱՆՁԱԿ, գ. Ընդերք, աղիք, որովայն, փոր:
ԳԱՆՁԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԳԱՆՁԱՀԱՏ:
ԳԱՆՁԱՀԱՏ, ա. գ. Գանձակողոպուտ, քսակահատու, հատու:
ԳԱՆՁԱՆԱԿ, գ. Գանձարան, գանձատուն, արկղ, քսակ:
ԳԱՆՁԱՇԱՏ, ա. Ընչաշատ, ընչաւէտ:
ԳԱՆՁԱՊԱՀ, ա. գ. Գանձաւոր:
ԳԱՆՁԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչաքաղց, զօշաքաղ:
ԳԱՆՁԱՏՈՒՆ, գ. Գանձարան, տուն գանձուց:
ԳԱՆՁԱՐԱՆ, գ. Գանձատուն, գանձանակ, շտեմարան:
ԳԱՆՁԱՒՈՐ, տե՛ս ԳԱՆՁԱՊԱՀ:
ԳԱՆՁԵԼ, նբ. Մթերել, ժողովել, դիզել:
ԳԱՆՈՒՄՆ, գ. Գան, տանջանք, խոշտանգանք:
ԳԱՆՉԵԼ, չբ. Հնչել, գոչել, կանչել:
ԳԱՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնչումն, գոչումն, գոչիւն, կանչիւն:
ԳԱՌԱԳԻՂ, գ. 1. Վանդակ (գազանների): 2. նման. Բանտ:
ԳԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կողմնեցուցանել (տալ գայռել, պառկեցնել):

ԳԱՌԵԼ, տե՛ս ԳԱՅՌԵԼ:
ԳԱՌՆ, գ. Որոջ, բուծ:
ԳԱՌՆԱՆԱԼ, չբ. Հանդարտել, մեղմանալ:
ԳԱՐ, ա. մ. Ծուռ, կոր:
- Ի ԳԱՐ ՀԱՅԵԼ. Ընդ ակամբ հայել:
ԳԱՐԳԱՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ):
ԳԱՐԵԴԻՒԹ, տե՛ս ԳԱՐԸՆԿԷՑ:
ԳԱՐԵԼԻ կամ ԳԱՐՐԵԼԻ, ա. Ցաւագին, ողորմ, աղէտաւոր:
ԳԱՐԵՀԱՏ կամ ԳԱՐԷՀԱՏ, տե՛ս ԳԱՐԻ (3):
ԳԱՐԵՀԱՑ, տե՛ս ԳԱՐԻ (2):
ԳԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԳԱՐԻ (4):
ԳԱՐԵՋՈՒՐ կամ ԳԱՐԷՋՈՒՐ, գ. Կասկաջուր:
ԳԱՐԸՆԿԷՑ, ա. գ. Գարեդիւթ, հատընկէց:
ԳԱՐԻ, գ. 1. Կասկ (կեղևած գարի): 2. Գարեհաց, քաշկէն: 3. Գարեհատ (ծանրութեան չափ): 4. ա. Գարեղէն (գարուց պատրաստուած):
ԳԱՐՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել, տոչորել (սիրտը այրուել):
ԳԱՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ:
ԳԱՐՆԱՅՆԻ, ա. 1. Գարնանային: 2. գ. Գարուն: 3. մ. Ի գարնան:
ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ, ա. Գարունաբեր:
ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՒՂԽ:
ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Գարնանաբոյս:
ԳԱՐՆԱՆԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ (գարնան նման կանաչ):
ԳԱՐՆԱՆԱՁԱՅՐ, ա. Գարնանաշարժ (գարնանը յորդացող):
ԳԱՐՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ:
ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Գարնային, գարնայնի:
ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ, չբ. Գարնանալ (գարուն լինել, գարնան փոխուել՝ նմանուել):
ԳԱՐՆԱՆԱՇԱՐԺ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՁԱՅՐ:

ԳԱՐՆԱՆԻ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՅՆԻ:

ԳԱՐՇ, տե՛ս ԳԱՐՇԵԼԻ:

ԳԱՐՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրաբանութիւն:

ԳԱՐՇԱԲԱՐ, մ. Անամօթաբար, գարշելապէս (գարշելի կերպով):

ԳԱՐՇԱԽԱՌՆ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի գործերի մէջ խառնուող):

ԳԱՐՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, ժահահոտութիւն, չարահոտութիւն:

ԳԱՐՇԱՆԱԼ, չբ. Պղծել, աղտեղանալ, ապականել, խառնակել:

ԳԱՐՇԱՆՔ, գ. Գարշութիւն, ամօթ (գարշելի՝ ամօթալի բան):

ԳԱՐՇԱՊԱՐ, գ. 1. Կրուկ: 2. Հետք (ոտքի):

ԳԱՐՇԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի բաներ սիրող):

ԳԱՐՇԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԶԱԶՐԱՏԵՍԻԼ:

ԳԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Զզուել, խորշել, պղծգալ, զազրանալ, նողկալ, տաղտկանալ, տաղտկալ:

ԳԱՐՇԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱՐՇԱԲԱՐ:

ԳԱՐՇԵԼԻ, ա. Գարշ, նողկ, տաղտկալի, զազրելի, զազիր, պիղծ:

ԳԱՐՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՐՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցանել, տաղտկացուցանել, զազրացուցանել, պղծել, աղտեղել:

ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշելութիւն, պղծութիւն, զազրութիւն, գարշանք, աղտեղութիւն, աղտ:

ԳԱՐՇՈՒՆԱԿ, ա. Գարշելի, գարշ (գարշելի բաներ կրող):

ԳԱՐՈՒՆ, գ. Գարնայնի:

ԳԱՐՈՒՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ:

ԳԱՒԱԶ, տե՛ս ԲԱԶԷ:

ԳԱՒԱԶԱՆ, գ. 1. Ցուպ, բիր, մահակ, մական: 2. փխբ. Շառաւիղ, զարմ: 3. փխբ. Իշխանութիւն: 4. փխբ. Խրատ, գան:

ԳԱՒԱԶԱՆԱՒՈՐ, ա. Վարոցաւոր, բրաւոր:

ԳԱՒԱԶԱՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՒԱԹ, տե՛ս ԲԱԺԱԿ:

ԳԱՒԱՌ, գ. 1. Նահանգ, աշխարհ, հայրենիք (հայրենի երկիր): 2. Իշխանութիւն, վիճակ (եպիսկոպոսական թեմ):

ԳԱՒԱՌԱԿԱԼ, ա. գ. Կուսակալ, ոստիկան:

ԳԱՒԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Գաւառային: 2. Գաւառացի:

ԳԱՒԱՌԱԿԻՑ, ա. գ. Գաւառացի, համագաւառ (միևնոյն գաւառից):

ԳԱՒԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱՒԱՌԱԿԱՆ:

ԳԱՒԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Վերակացու, գործակալ, հազարապետ, տնտես: 2. Հոգաբարձու, խնամակալ (որբերի):

ԳԱՒԱՌԱՊԵՏԵԼ, նբ. չբ. Խնամարկել, հոգալ:

ԳԱՒԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործակալութիւն, տնտեսութիւն: 2. Վերակացութիւն (որբերի):

ԳԱՒԱՌԱՑԻ, գ. Գաւառական, գաւառակից:

ԳԱՒԻԹ, գ. 1. Բակ: 2. Փարախ, մակաղատեղ: 3. փխբ. Արքայութիւն (երկնքի):

ԳԳՈՒԱՂԵԼ, տե՛ս ԳՐԳՈՒԱՂԵԼ:

ԳԳՈՒԱՆՔ, գ. Գրգանք, փայփայանք, փաղաքշանք:

ԳԳՈՒԵԼ, նբ. 1. Ողջագուրել, փայփայել, գրգել, փաղաքշել, յանձանձել: 2. փխբ. Մեծարել, պատուել:

ԳԳՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԳՈՒԵԼ:

ԳԳՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Փաղաքշական:

ԳԴԱԿ, գ. Գլխաղիր (գլխին դնելու ծածկոյթ):

ԳԵԴԴՈՒՐ, գ. Հէն, յելուզակ, աւազակ, ասպատակաւոր, մեկնազէն:

ԳԵԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատառուած (ճեղքուածքի նշան):

ԳԵԹ, տե՛ս ԳԷԹ:

ԳԵԼ, ա. Պիրկ:
ԳԵԼԱՐԱՆ, գ. Գելոց, պրկոց:
ԳԵԼՈՑ, տե՛ս ԳԵԼԱՐԱՆ:
ԳԵԼՈՒԼ, նբ. Պրկել, ոլորել, ճնշել, ճմլել, գալարել:
ԳԵԼՈՒՄՆ, գ. Պրկումն, ճնշումն:
ԳԵՀ, գ. Վիհ, փոս, գերեզման:
ԳԵՀԵԱՆ, գ. Հնոց (սովորական):
ԳԵՀԵՆ, գ. Դժոխք (անշէջ հնոցը դժոխքում):
ԳԵՀԵՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Անշէջ, դժոխային:
ԳԵՂ[1], տե՛ս ԳԻՒՂ:
ԳԵՂ[2], գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Գեղեցկագոյն:
ԳԵՂԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Գեղազան, գեղեցիկ:
ԳԵՂԱԶԱՆ, ա. Գեղազանակ, պայծառ, վայելուչ:
ԳԵՂԱԶԱՆԱԿ, տե՛ս ԳԵՂԱԶԱՆ:
ԳԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Գեղեցկազարդ, վայելչազարդ, չքնաղ, շքեղ:
ԳԵՂԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Գեղեցկազարդել, պաճուճել, պճնել:
ԳԵՂԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկազարդութիւն, գեղօն, պայծառութիւն, վայելչութիւն:
ԳԵՂԱԾԻԾԱՂ, ա. Ծիծաղախիտ, զուարթ:
ԳԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շինականութիւն:
ԳԵՂԱՂԷՇ, ա. Վայելչագեղ, գեղեցկափայլ, պայծառ, չքնաղ:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԲԱՐ, մ. Գեղեցկապէս, վայելչաբար:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԳՈՅՆ, ա. Գեղեցկագոյն, չքնաղագեղ:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԴԻՏԱԿ, ա. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսիլ:
ԳԵՂԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար, վայելուչ, վայելչագեղ:
ԳԵՂԱՅՕՐԷՆ, ա. Գեղապատշաճ, գեղազարդ:
ԳԵՂԱՇԻՏԱԿ, ա. Ուղղաբերձ, գեղեցկադիտակ:
ԳԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Գեղեցկաշուք, գեղապանծ:
ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գեղեցկապաճոյճ, պճնապաճոյճ, գեղապճնեալ, գեղազարդ:
ԳԵՂԱՊԱՆԾ, ա. Չքնաղ, գեղաղէշ, գեղեցկապանծ, պայծառապարծ:
– ԳԵՂԱՊԱՆԾ ԼԻՆԵԼ. Պանծալ, պարծել:
ԳԵՂԱՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն:
ԳԵՂԱՊԱՏԻՒ, ա. Գեղեցկայարմար (գեղեցիկ ու պատուական):
ԳԵՂԱՊԱՏՇԱՃ, ա. Վայելչագեղ, բարեյօդ:
ԳԵՂԱՊՃՆԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ:
ԳԵՂԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթագեղ, վարսագեղ:
ԳԵՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Գիւղաստանեայք, գիւղք, կալուածք:
ԳԵՂԱՏԱԽՏԱԿ, ա. գ. Պատկերահան:
ԳԵՂԱՏԻՊ, ա. Գեղեցկատիպ, գեղեցկատեսիլ, գեղեցկակերպ:
ԳԵՂԱՏԽՈՒՐ, ա. Անզարդ, անշուք, մթագին:
ԳԵՂԱՐԴՆ, գ. Արդն:
ԳԵՂԱՐԴՆԱԽՈՑ, ա. Գեղարդնապատառ (գեղարդով խոցուած՝ պատռուած):
ԳԵՂԱՐԴՆԱՊԱՏԱՌ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆԱԽՈՑ:
ԳԵՂԱՐԴՆԱՒՈՐ, ա. Արդնակիր, արդնաւոր:
ԳԵՂԱՒՈՐ, ա. 1. Գեղեցիկ: 2. Պարաւոր (պար բռնող):
ԳԵՂԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԱՔԱՂԱՔ, գ. Գիւղաքաղաք, քաղաքագիւղ, աւան:
ԳԵՂԳԵՂ[1], գ. Անիւ:
ԳԵՂԳԵՂ[2], տե՛ս ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ:
ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ, գ. Գեղգեղ, գեղգեղումն, գեղօն, դայլայլիկք:

ԳԵՂԳԵՂԵԼ, նբ. 1. Եղանակել: 2. Գեղազարդել:

ԳԵՂԳԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ:

ԳԵՂԵՐԵՍԵԼ, նբ. Պաճուճել, արծնել:

ԳԵՂԵՐՓՆԵԼ, նբ. Ներկանել, ներկել:

ԳԵՂԵՑԻԿ, ա. 1. Գեղաւոր, գեղաղէշ, չքնաղ, վայելչագեղ, գեղեցկագեղ, գեղեցկատես: 2. լայնաբար՝ Վայելուչ, վայելչական, Հաճոյական, լաւ, ընտիր, ազնիւ, անոյշ, ախորժելի, գովելի, զարմանալի, քաջ են: 3. մ. Գեղեցկաբար, գեղեցկապէս, գեղեցկօրէն, վայելչապէս, բարւոք, յարմարապէս, ի դէպ:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, վայելչաբան, գեղեցկաբարբառ, գեղեցկախօս:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբանութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջաբարութիւն, լաւաբարութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս (գեղեցիկ՝ լաւ բուսած):

ԳԵՂԵՑԿԱԲՈՒ(Ղ)Խ, տե՛ս ԲԱՐԵԲՈՒՂԽ:

ԳԵՂԵՑԿԱԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ, գեղեցկատեսիլ:

ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾ, ա. Գեղեցկարար:

ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկարարութիւն (գեղեցիկ դարձնելը, գեղեցիկ գործ):

ԳԵՂԵՑԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկակարգութիւն, քաջակարգութիւն (գեղեցիկ դասաւորութիւն՝ կարգ):

ԳԵՂԵՑԿԱԴԷՄ, ա. Զքնաղադէմ:

ԳԵՂԵՑԿԱԴԻՏԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:

ԳԵՂԵՑԿԱԴԻՐ, ա. Գեղեցկայարմար (գեղեցիկ դիրքով):

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴ, ա. Գեղազարդ, վայելչազարդ, բարեզարդ, գեղեցիկ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴԵԼ, տե՛ս ԳԵՂԱԶԱՐԴԵԼ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեզարդութիւն, վայելչութիւն, գեղեցկութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԹՈՅՐ, ա. Երփնագեղ (գեղեցիկ գոյնով):

ԳԵՂԵՑԿԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, բարեյարմար:

ԳԵՂԵՑԿԱԽՕՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԾԱՂԻԿ, ա. Վայելչածաղիկ, փխբ. նորաբողբոջ, մատաղ:

ԳԵՂԵՑԿԱԾԱՒԱԼ, ա. Վայելչատարած:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ և ԳԵՂԵՑԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊ, ա. Գեղեցկատեսիլ, գեղեցկազան:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկատեսութիւն, գեղեցկազանութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշագեղ:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԱՅՆ, ա. Քաղցրաձայն:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, ա. Քաղցրաձայնութիւն::

ԳԵՂԵՑԿԱՁԵՒ, ա. Բարեձև, բարեկարգ:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԻ, ա. Քաջաձի:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԻԳ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՂԵՂՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱՂԵՂՆ, ա. Գեղեցկաձիգ, քաջաղեղն:

ԳԵՂԵՑԿԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրաճաշակ, քաղցրահամ:

ԳԵՂԵՑԿԱՄԱՍՆ, ա. Համաչափ:

ԳԵՂԵՑԿԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաչափութիւն, չափակցութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղայարմար, գեղեցկաչէն, բարեկարգ, բարեձև:

ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկայօդութիւն, բարեչափութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՅՕԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱՆԱԶ, ա. Գերապանծ, չքեղ, չքնաղ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Վայելչանալ: 2. (յունական ոճով) Պարծել, պերճանալ, ճոխանալ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիստ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆՈՒԱԳ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրալուր:
ԳԵՂԵՑԿԱՇԷՆ, ա. Գեղեցկայարմար, պայծառակերտ:
ԳԵՂԵՑԿԱՇՈՒՔ, ա. Գեղաշուք, չքեղ, փառացի, փառաւոր:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՆԾ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՆԾ:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՐԾԻԿ, ա. Պանծալի:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):
ԳԵՂԵՑԿԱՍՏԵՂՆ, ա. Գեղեցկուղէշ, գեղուղէշ, չնորհաշառաւիղ:
ԳԵՂԵՑԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Բարեվայելուչ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ, ա. 1. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսակ, գեղեցկակերպ, վայելչագեղ: 2. (յունաբանութեամբ) Յայտնատեսիլ, քաջայայտ, պայծառ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԻՊ, տե՛ս ԳԵՂԱՏԻՊ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐԱՐ, ա. Գեղեցկագործ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ:
ԳԵՂԵՑԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վայելչացուցանել, պճնել:
ԳԵՂԵՑԿԱՓԱՅԼ, ա. Վայելչափայլ:
ԳԵՂԵՑԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՂԵՑԿՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Ընտրողաբար (գեղեցիկ որոշմամբ):
ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղ, գեղեցկատեսութիւն, վայելչութիւն, բարեչափութիւն: 2. Պայծառութիւն, լաւութիւն, պատուականութիւն:
ԳԵՂԵՑԿՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՍՏԵՂՆ:
ԳԵՂԵՑԿՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):
ԳԵՂԵՒ, տե՛ս ԿՈՅՍ[1] (1):
ԳԵՂՁ, գ. (բսբ.) Պատատուկ:
ԳԵՂՁԱԼ, ԳԵՂՁԵԼ (իմ), չբ. 1. Ըղձալ, փափագել, տենչալ: 2. Փղձկալ, փղձկել:
ԳԵՂՁՈՒՄՆ, գ. 1. Ըղձումն, ըղձանք, տենչ, փափագ: 2. Փղձկումն:
ԳԵՂՄՆ, գ. Բուրդ, ասր:
ԳԵՂՄՆԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԳԵՂՄՆԱՒՈՐ:
ԳԵՂՄՆԱՒՈՐ, ա. Գեղմնաբարձ, բրդազգեաց, ասուեղ:
ԳԵՂՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿՈՒՂԷՇ:
ԳԵՂՋԱՅԻՆ, ա. Գեղջեայ, գեղջուկ, շինական:
ԳԵՂՋԵԱՅ, տե՛ս ԳԵՂՋԱՅԻՆ:
ԳԵՂՋՈՒԿ, ա. գ. 1. Շինական, շինացի: 2. փխբ. Ռամիկ, անկիրթ, տգէտ: 3. փխբ. Ռամկական, անշուք:
ԳԵՂՏ, ա. Խայտաբղէտ, գոյնագոյն:
ԳԵՂՕՆ, գ. 1. Գեղգեղանք: 2. Գեղազարդութիւն:
ԳԵՆԵՍԻՍ, գ. Հարազատ:
ԳԵՌ, տե՛ս ԳԱՅՌ:
ԳԵՌԱԹԱԹԱԽ, ա. Տղմաթաթաւ, գարշ:
ԳԵՍՏՐԱՍ, գ. Որսորդ:
ԳԵՏԱԲԱՐ, մ. Գետօրէն:
ԳԵՏԱԽԱՌՆՈՒՆՔ, գ. Խառնուրդ:
ԳԵՏԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Գետասույզ առնել, գետավէժ առնել:
ԳԵՏԱՀԵՏԵԼ, նբ. չբ. Գետահոսել:
ԳԵՏԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՀԵՏԵԼ:
ԳԵՏԱՄՈՅՆ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ:
- ԳԵՏԱՄՈՅՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:
ԳԵՏԱՆԱԼ, չբ. Գետել:

ԳԵՏԱՍՈՅԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
ԳԵՏԱՍՈՅԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏԱՎԷԺ, ա. Գետակուր, գետամոյն, գետասոյզ, գետընկէց, գետընկեցիկ:
- ԳԵՏԱՎԷԺ կամ ԳԵՏԱՎԷԺՍ ԱՌՆԵԼ. Գետամոյնս առնել, գետակուր առնել:
- ԳԵՏԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գետասոյզ լինել:
ԳԵՏԱՓՆ, տե՛ս ԳԵՏԵԶՐ:
ԳԵՏԵԶՐ, գ. Գետափն:
ԳԵՏԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՆԱԼ:
ԳԵՏԸՆԿԵՑԻԿ, ԳԵՏԸՆԿԷՑ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ:
ԳԵՏԻՆ, գ. Երկիր, հող:
ԳԵՏՆԱԲԵԿ, ա. Գետնախշտեայ, գետնախշտի, գետնատարած, հողախշտի:
ԳԵՏՆԱԲԻՐ, ա. Երկրաբիր:
ԳԵՏՆԱԳՆԱՑ, ա. 1. Երկրագնաց: 2. մ. Հետիոտ, հետիոտս:
ԳԵՏՆԱԹԱՒԱԼ, ա. մ. Հողաթաւալ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԱՅ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
- ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ. Գետնախշտել, գետնախշտիկ լինել, գետնատարած լինել:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնատարած անկողին, գետնատարածութիւն:
ԳԵՏՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Աշխարհասէր, երկրասէր:
ԳԵՏՆԱԾԱԾԿՈՅԹ ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. Երկրապատեան վերարկու, գերեզման, հող:
ԳԵՏՆԱԿՈԽ, ԳԵՏՆԱԿՈԽՈՂ, ա. Երկրակոխ, երկրաւոր, երկրածին, մահկանացու:
ԳԵՏՆԱԿՈՉ, գ. Գետնահարց, գետնաձայն:
ԳԵՏՆԱՀԱՐՑ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԿՈՉ:
ԳԵՏՆԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ:
ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ, ա. Ստորանախանձ, երկրանախանձ, գետնատարած, գետնասող, գետնաքարշ, վայրաբեր, ստորին, փխբ. անարգ, նուաստ:
ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն, գետնասողութիւն, վայրաբերութիւն:
ԳԵՏՆԱՇԱՐԺ, գ. 1. Շարժ, սասանութիւն: 2. ա. Գետնասող:
ԳԵՏՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն, երկրաբաժանական:
ԳԵՏՆԱՍՈՂ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ԳԵՏՆԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՍՏՈՐ, ՐՔ, գ. Պարիխ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս 1. ԳԵՏՆԱԲԵԿ: 2. ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
- ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՏՈՒՆ, գ. Գետնափորք:
ԳԵՏՆԱՓՈՐ, ա. Ստորերկրեայ:
- ԳԵՏՆԱՓՈՐՔ, գ. Գետնատուն:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Գետնաքարշ լինել:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՔԱՐՇԵԼ (իմ):
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՏԱԲԱՐ:
ԳԵՐ[1], 1. նխդ. Ի վեր քան, գեր քան, առաւել քան, քան: 2. ա. Գերագոյն, աւագ:
ԳԵՐ[2], գ. Ողբ, լաց, կոծ:
- ԳԵՐ ԳՈՐԾԵԼ. Ողբալ, լալ:
ԳԵՐԱԲՂԽԵԼ, նբ. Յորդել, զեղուլ:
ԳԵՐԱԲՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ:

ԳԵՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերբնականութիւն:

ԳԵՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Յորդաբու(ղ)խ:

ԳԵՐԱԲՈՒՆ, ա. Ջնաշխարհիկ, գերահրաշ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ, ա. Գերագոյական:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Գերագոյաբար:

ԳԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, վեհագոյն, ծայրագոյն, սաստկագոյն, գերազանց, գեր քան:

ԳԵՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերունակութիւն:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Գերագունական, գերագոյն, գերազանց:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿ:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցօրէն, գերապէս (գերագոյն կերպով):

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագունութիւն, գերակայութիւն, գերագոյութիւն, գերազանցութիւն:

ԳԵՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Բարձրագոյն, գերաստիճան, գերապանծ, վերին, վսամ:

ԳԵՐԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Գերաբնապէս, գերբնաբար:

ԳԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Վերակարգել: 2. Վերադրել:

ԳԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերադրութիւն, յաւելուած, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑ, ա. 1. Բարձրագոյն, վերագոյն, գերագոյն, վեհագոյն, վսամագոյն, առաւելական, ի վեր քան: 2. մ. Գերազանցօրէն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԵԼ, չբ. Առաւելուլ, անցանել զանցանել, գերունակ լինել, զանցանել ըստ չափ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԻԿ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագունութիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, անչափութիւն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ (2):

ԳԵՐԱԶԱՐԴ, ա. 1. Վայելչազարդ, չքեղ, պանծալի: 2. Գերաշխարհիկ, չնաշխարհիկ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԱԲԱՐ, մ. Գերազարդապէս, չքեղագոյն, փառօք, գերաշխարհապէս:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՐԴԱԲԱՐ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Գերազարդ, գերաշխարհիկ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշազարդութիւն (գերազարդ լինելը):

ԳԵՐԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, մեծազօր, ամենակարող:

ԳԵՐԱԹՌՉԵԼ (իմ), չբ. Վերաթռչել, վերաթեւել:

ԳԵՐԱԼԻՐ, ա. Լիակատար, ամենակատար:

ԳԵՐԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն (արտակարգ լուսաւորութիւն):

ԳԵՐԱԼՐԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս (գերալիր կերպով):

ԳԵՐԱԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն, մեծութիւն (գերալիր լինելը):

ԳԵՐԱԽԱՆՁ, ա. Յոխորտ, խրոխտ, մեծամիտ, ամբարտաւան:

ԳԵՐԱԾԱՒԱԼ, ա. Գերայարձակեալ (շատ ծաւալուած՝ տարածուած):

ԳԵՐԱԿԱՅ, ա. Ծայրագոյն, գերագոյն:

ԳԵՐԱԿԱՅԱԲԱՐ, մ. Գերազանցօրէն (իբրև գերակայ):

ԳԵՐԱԿԱՅԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ:

ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Գերակայացեալ, գերաստիճան (գերակայ եղած):

ԳԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրութիւն, գերազանցութիւն (գերակայ լինելը):

ԳԵՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար, գերազանց, ծայրագոյն: 2. Վերամբարձ:
ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Կատարողապետութիւն:
ԳԵՐԱՀՌՉԱԿ, ա. Մեծահռչակ (շատ հռչակուած):
ԳԵՐԱՀՌՉԱԿԵԼ, նբ. Վերադրուատել, ներբողել, գովել:
ԳԵՐԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելի, հրաշափառ:
ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՊԷՍ, մ. Հրաշափառապէս (գերահրաշ կերպով):
ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՑԵԱԼ, ա. Գերահրաշեալ (գերահրաշ դարձած):
ԳԵՐԱՀՐԱՇԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՑԵԱԼ:
ԳԵՐԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Ճաճանչագեղ (խիստ լուսափայլ):
ԳԵՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Ամենամաքուր, ամենասուրբ:
ԳԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, չբ. Վերամբառնալ, գերազանցել:
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁ, ա. Վերամբարձ, գերակայ, գերագոյն, գերազանց:
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁԱԳՈՅՆ, ա. Վերամբարձագոյն, բարձրագոյն (աւելի կամ շատ գերամբարձ):
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբարձութիւն, գերազանցութիւն:
ԳԵՐԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուական, պատկառելի:
ԳԵՐԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Վերայայտել, արտայայտել, նշանակել:
ԳԵՐԱՅԱՐՁԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԾԱՒԱԼ:
ԳԵՐԱՆ, գ. 1. Հեծան, մարդակ: 2. Հեծանակ (լուսեղէն օդերեւոյթ):
ԳԵՐԱՆԴԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԵՐԱՆԴԱՋԷՆ:
ԳԵՐԱՆԴԱՋԷՆ, ա. Գերանդաբեր:
ԳԵՐԱՆԴԻ, գ. Մանգաղ:
ԳԵՐԱՆԾԱՆՕԹ, ա. Անգիտելի (բոլորովին անծանօթ):
ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, մ. Գերաշխարհիկ (իբրև այս աշխարհից ավելի վեր՝ բարձր):
ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Գերազարդ, երկնային, վերին, աստուածային, հրեշտակային: 2. մ. տե՛ս ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ:
ԳԵՐԱՉԱՓ, ա. Անչափ, անկարգ (չափն անց կացրած):
ԳԵՐԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գեղապանծ:
ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Շքեղ, չքնաղ, երեւելի, փառաւոր, գերափայլ:
ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, չքեղութիւն:
ԳԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Փառաւոր, չքեղ:
ԳԵՐԱՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն, հրաշափառութիւն:
ԳԵՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Նախապատիւ:
ԳԵՐԱՊԱՏՃԱՌ, ա. Նախապատճառ:
ԳԵՐԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, ա. Նախամեծար:
ԳԵՐԱՊԱՐԶ, ա. Գերապարզեալ, գերամաքուր:
ԳԵՐԱՊԱՐԶԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՐԶ:
ԳԵՐԱՊԱՐԾ, ա. 1. Մեծապանծ: 2. Անձնահաճ:
ԳԵՐԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Գերիշխանական:
ԳԵՐԱՊԷՍ, մ. Գերագունակապէս:
ԳԵՐԱՌԱՒԵԼ, ա. Գերառաւելեալ, անչափ (չափից անցած):
ԳԵՐԱՌԱՒԵԼԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՌԱՒԵԼ:
ԳԵՐԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անսահման:
ԳԵՐԱՍԵՐՏԵԼ (իմ), տեալ, չբ. Սերտանալ, սերտել (բոլորովին միանալ):
ԳԵՐԱՍՏԻՃԱՆ, ա. Բարձրակալ:
ԳԵՐԱՍՔԱՆՉԵԼԻ, ա. Գերահրաշ:
ԳԵՐԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:
ԳԵՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Աննման (իր տեսակը չունեցող):
ԳԵՐԱՐԺԱՆԻ, ա. Բազմարժանի (շատ արժանաւոր):
ԳԵՐԱՐՓԻ, ա. Գերափայլ, գերապայծառ, լուսեղէն, երկնաւոր:
ԳԵՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ:
ԳԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ:
ԳԵՐԱՓԱՌ, ա. Վեհափառ, հրաշափառ, գերապանծ:

ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ, մ. Գերաբնապէս:
ԳԵՐԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՐԲՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ:
ԳԵՐԴԱՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ:
ԳԵՐԴԱՍՏԱՆ, գ. 1. Տուն: 2. Ինչք: 3. Կալուած:
ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ, գ. Գերդաստական, ծառայ, աղախին:
ԳԵՐԵԴԱՐՁ, տե՛ս ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ (2):
ԳԵՐԵԶՄԱՆ, գ. Գերեզմանատեղի, շիրիմ, կափարումք:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Շիրմակից:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Գերեզմանահատ:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՀԱՏ, տե՛, ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿՐԿԻՏ:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏԵՂԻ, տե՛ս ԳԵՐԵԶՄԱՆ:
ԳԵՐԵԼ, նբ. 1. Ի գերութիւն՝ ի գերութեան վարել: 2. փխբ. Նուաճել:
ԳԵՐԵԿԻՑ, ա. Զարչարակից (գերութեան ընկեր):
ԳԵՐԵՎԱՐ, ա. գ. Գերիչ:
ԳԵՐԵՐԵՒԱԿ, ա. Գերապայծառ, լուսափայլ (շատ երևելի):
ԳԵՐԵՐԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծառութիւն, լուսափայլութիւն:
ԳԵՐԵՐՁԱՆԻԿ, ա. Երջանկաւէտ:
ԳԵՐԸՆԴԱՐՁԱԿ, ա. Լայնածաւալ, լայնատարած:
ԳԵՐԻՄԱՍՏ, ա. Իմաստալից, հանճարեղ:
ԳԵՐԻՄԱՑ, ա. Գերիմացեալ, անիմանալի (որ բարձր է որևէ հասկացողութիւնից):
ԳԵՐԻՄԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԻՄԱՑ:
ԳԵՐԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Ամենիշխան (ամեն իշխանական կարգից վեր):
ԳԵՐԻՉ, տե՛ս ԳԵՐԵՎԱՐ:
ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ, նխդ. մ. 1. Ի վեր քան, գեր քան, աւելի քան, առաւել քան: 2. ա. Բարձրագոյն, կատարելագոյն, լաւագոյն:
- ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:

ԳԵՐԾ, ա. Գլխագերծ:
ԳԵՐԾԱՆԵԼ, ԳԵՐԾԵԼ, ԳԵՐԾՈՒԼ, նբ. Սափրել, յապաւել, փոքրել, կտրել:
ԳԵՐԾՈՒՄՆ, գ. Ցտումն:
ԳԵՐՄԱԿ, ա. Նաշիհ:
ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդութիւն, ստրկութիւն:
- Ի ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ կամ Ի ԳԵՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐԵԼ, տե՛ս ԳԵՐԵԼ:
ԳԵՐՈՒՄՆ, գ. Գերութիւն, գերչութիւն (գերելը, գերուելը):
ԳԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Գերակայ, գերագոյն, գերազանց:
- ԳԵՐՈՒՆԱԿ ԵՄ՝ ԼԻՆԵԼ (իմ). Գերազանցել:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղաշուք, շքեղազարդ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Գերազանցական, ծայրագոյն, գերունակ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցօրէն (գերունակ կերպով):
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՓԱՌ, ա. Գերափառ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, ա. Գերունակ, բարձր, մեծ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցութիւն, մեծութիւն, առաւելութիւն, ծայրագունութիւն:
ԳԵՐՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐՈՒՄՆ:
ԳԵՐՓԱՆՔ, գ. Գերփումն (գերփելը, գերփուելը):
ԳԵՐՓԵԼ, նբ. 1. Կողոպտել, կորզել, չորթել: 2. (գերութեամբ և աւարառութեամբ) Աւերել, կործանել, քայքայել, հարկանել, ապականել, ջնջել:
ԳԵՐՓՈՂ, ա. Կողոպտիչ:
ԳԵՐՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԵՐՓԱՆՔ:
ԳԵՐ ՔԱՆ, տե՛ս ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ (1):
ԳԵՐՕՐԻՆԱԿ, ա. Անօրինակ, աննման:
ԳԵՒՂ, տե՛ս ԳԻՒՂ:
ԳԵՒՂԵԱՆ կամ ԳԻՒՂԵԱՆ, գ. յոգն. Գիւղք:

ԳԶԱԹ, տե՛ս ԲՈՒՐԴ:
ԳԶԵԼ, նբ. Քճքճել:
ԳԶԻՐ, տե՛ս ԿՆԻՒՆ:
ԳԶՐԵԼ, չբ. Ապաշաւել, զղջալ, զոփալ:
ԳԶՐՈՅ, գ. Սնդուկ, արկղ, տուփ:
ԳԶՐՈՅԻԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:
ԳԷԶ, գ. 1. Բիծ, նիշ: 2. փխբ. Կասկած, տարակոյս:
ԳԷԹ կամ ԳԵԹ, եղբ. շ. 1. Գոնեա, գոնէ, փարթար: 2. Միայն, ևեթ: 3. Եթէ:
ԳԷԾ, տե՛ս ԳԷԶ:
ԳԷՇ, գ. Դի, դիակն, մեռեալ, մեռելոտի, շաղիղ:
ԳԷՇԱԳԷՇ, մ. Գէշ գէշ, պատառ պատառ:
ԳԷՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ:
ԳԷՇ ԳԷՇ, տե՛ս ԳԷՇԱԳԷՇ:
ԳԷՋ, ա. 1. Խոնաւ, նայ, թաց: 2. Ցանկասէր, վաւաշոտ, անառակ, անժոյժ, անխուզ: 3. գ. Թացութիւն, խոնաւութիւն, գիջութիւն:
ԳԷՍ, գ. Վարս(ք), ծամ (գլխի երկար մազ):
ԳԷՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, գիտուն, տեղեակ: 2. Ծանօթ, բարեկամ: 3. Երազահան, ըղձապատում, հարցուկ, կախարդ:
ԳԷՐ, ա. Պարարտ, պարարակ, յոյր, մարմնեղ:
ԳԹԱԳԻՆ, ա. Գթալի, ողորմագին, ցաւագին, աղերսական:
ԳԹԱԼ, չբ. Գութ ունել, կարեկից լինել, կարեկցել, խնայել, ողորմել, գորովել, մարդասիրել:
ԳԹԱԼԻ, ա. Գթագին (գթով լի):
ԳԹԱԾ, ա. Բարեգութ, գորովագութ, ողորմած, մարդասէր:
ԳԹԱԾԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրև գթած):
ԳԹԱԾԱԳՈՐԾ, ա. Գորովագութ:
ԳԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթութիւն:
ԳԹԱՍԷՐ, ա. Գորովագութ, գթած:
ԳԹԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս, կարեկցաբար:
ԳԹԱՍԻՐԵԼ, չբ. Խանդաղատել, խնամարկել, գրգալ:
ԳԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասիրութիւն, կարեկցութիւն:
ԳԹԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաղատանք: 2. Գթասիրութիւն:
ԳԹԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԹԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳԹԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[1] (1):
ԳԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[1] (2):
ԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գութ, գորով, գթածութիւն, աղեկիզութիւն, կարեկցութիւն, մարդասիրութիւն:
ԳԺԴՄԱԳՈՅՆ, ա. Խոժոռադէմ (խիստ խոժոռ):
ԳԺԴՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ):
ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, դժգունել:
ԳԺԴՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԺԴՄՈՒԹԻՒՆ:
ԳԺԴՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժդմնութիւն, խոժոռութիւն, դժկամակութիւն:
ԳԺԻՌ, ա. Դժնդակ, խիստ, ծանր (խօսքի մասին):
ԳԺՏԵԼ[1], նբ. Տրտմեցուցանել:
ԳԺՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, խռովել, կագել:
ԳԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն, անմիաբանութիւն:
ԳԻ, գ. (բսբ.) Ցիրդ, ցրդի:
ԳԻԼ, գ. Վիրգ, բռնաքար:
ԳԻԾ, գ. 1. Տառ, գիր: 2. Բիծ, սպի, հետք: 3. Տող (ուղիղ շարք):
ԳԻՆ, գ. 1. Յարգ, արժանք: 2. Տուրևառ: 3. Վարձ, վճար:
- ԳԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ:
- ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Գին արկանել (գինը որոշել):
- ԳԻՆՍ ԽՆԴՐԵԼ. Գինս տանել (վճարը՝ վարձը պահանջել):
- ԳԻՆՍ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆՍ ԽՆԴՐԵԼ:
- ԳՆՈՅ ԱՌՆՈՒԼ. Գնել:
- ԳՆՈՅ ՏԱԼ. Ծախել:

ԳԻՆԱՐԲՈՒ, ա. Գինըմպուռ, գինեսէր:

ԳԻՆԱՐԲՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:

ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ, գ. Խնճոյք, խրախունք, գինըմպուք, խրախութիւն, խրախճանք, խրախճանութիւն, կոչունք:

ԳԻՆԱՒԷՏ, տե՛ս ԳԻՆԵՒԷՏ:

ԳԻՆԴ, գ. 1. Օղ (ականջի զարդ), գնդանոց: 2. Մանեակ:

ԳԻՆԵԲԵՐ կամ ԳԻՆԷԲԵՐ, ա. Գինեւէտ:

ԳԻՆԵԲՈՒՂԽ, ա. Գինեբեր:

ԳԻՆԵԳՈՅՆ, տե՛ս ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:

ԳԻՆԵԶԷՆ, ա. Արբեալ, գինելից, գինեկէզ, գինեհար:

ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ (իմ), չբ. Արբենալ, գինեհարել, զգլխել գինւով:

ԳԻՆԵԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինեկիզութիւն, գինեխազութիւն, գինեհարութիւն, արբեցութիւն:

ԳԻՆԵԼԻՑ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԷՆ:

ԳԻՆԵԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՆԵԿԷԶ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԷՆ:

ԳԻՆԵԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՆԵՀԱՐ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԷՆ:

ԳԻՆԵՀԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ (իմ):

ԳԻՆԵՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՆԵՄՈԼ, ա. Գինեսէր:

ԳԻՆԵՊԱՇՏ ԼԻՆԵԼ. Մատռուակել:

ԳԻՆԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատռուակութիւն:

ԳԻՆԵՍԷՐ, տե՛ս ԳԻՆԵՄՈԼ:

ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ, ա. Գինետեսիլ, գինեգոյն:

ԳԻՆԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:

ԳԻՆԵՐԲՈՒ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒ:

ԳԻՆԵՐԲՈՒ(Ն)Ք, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:

ԳԻՆԵՒԷՏ, տե՛ս ԳԻՆԵԲԵՐ:

ԳԻՆԸՄՊԵԼԻՔ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:

ԳԻՆԸՄՊՈՒ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒ:

ԳԻՆԸՄՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:

ԳԻՆԸՄՊՈՒՔ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:

ԳԻՆԻ, գ. Արիւն խաղողոյ՝ որթոյ, քաղցուռ:

- ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ. Ընդ գինի՝ ընդ գինիս մտանել, զգինեօք անկանել, զըգլխել գինւով, ի գինւոջ լինել, արբենալ, գինեհարել, գինեզինել:

- ԶԳԻՆԵՕՔ ԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:

- ԸՆԴ ԳԻՆԻ՝ ԸՆԴ ԳԻՆԻՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:

- Ի ԳԻՆԻՈՋ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:

ԳԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբեցութիւն:

ԳԻՇ, տե՛ս ԳԷՇ:

ԳԻՇԱԳԷՇ, տե՛ս ԳԷՇԱԳԷՇ:

ԳԻՇԱԽԱՆՁ, ԳԻՇԱԽԱՆՁԵԱԼ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:

ԳԻՇԱԿԵՐ, ա. Գիշախանձ, գիշախանձեալ, շաղղակեր, մեռելակեր, գիշամուխ:

ԳԻՇԱՄՈՒԽ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:

ԳԻՇԱՏԵԼ, նբ. Պատառել, յօշատել, յօշել, գօշել, կափատել:

ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ. Գիշել (գէշի նման քարշ տալ և մի կողմ գցել):

ԳԻՇԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ:

ԳԻՇԵՐ, գ. 1. Ցայգ: 2. փխբ. Խաւար, մթութիւն, տխրութիւն: 3. մ. տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

- ԳԻՇԵՐԱՒ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՑ, ա. Գիշերայած, գիշերայածու:

ԳԻՇԵՐԱԴԷՏ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ:

ԳԻՇԵՐԱԽԱՌՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ, ա. Գիշերային:

ԳԻՇԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Խաւարային:

ԳԻՇԵՐԱԿԱԼ, ա. Խաւարակալ:

ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերամարտ, ցայգակռիւ մարտ:

ԳԻՇԵՐԱՅԱԾ, ԳԻՇԵՐԱՅԱԾՈՒ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՑ:

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ:

ԳԻՇԵՐԱՅՆ, մ. Գիշերաւ, գիշերաց, գիշերի, գիշերոյն:

ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ, ա. գ. Գիշերադէտ, պահայոյզ:

ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերապահք (գիշերային պահպանութիւն):

ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՕՆ:

ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՕՆ, գ. (եկեղց.) Գիշերապաշտութիւն:

ԳԻՇԵՐԱՍԷՐ, ա. Խաւարասէր:

ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ, տե՛ս ԱՐՈՒՍԵԱԿ (1):

ԳԻՇԵՐԱՑ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

ԳԻՇԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել:

ԳԻՇԵՐԻ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

ԳԻՇԵՐՈՅՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:

ԳԻՇԵՐՕԹԵԼ (իմ), թեալ, չբ. Օթագայանալ, օթագայել:

ԳԻՋԱԳՈՐԾ, ա. Գէջ, թաց:

ԳԻՋԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:

ԳԻՋԱԿՆ, ա. Բժաբեր:

ԳԻՋԱՄՈԼԻ, ա. Ցանկամոլ:

ԳԻՋԱՅԻՆ, ա. 1. Գէջ, խոնաւ, թաց: 2. Ցանկական, վաւաշոտ:

ԳԻՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Խոնաւանալ, թացանալ, տամկանալ: 2. Անառակել:

ԳԻՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացուցանել, տամկացուցանել:

ԳԻՋԻՆ, տե՛ս ԳԻՋԱՅԻՆ:

ԳԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, թացութիւն, տամկութիւն: 2. Կակղութիւն, մեղմութիւն: 3. Ցանկասիրութիւն, պղծութիւն, վաւաշոտութիւն:

ԳԻՍԱԿ, գ. Գէս, ծամ, հիւս, հիւսակ:

ԳԻՍԱՐՁԱԿ, ա. Հերարձակ, գիսաւոր:

ԳԻՍԱՒՈՐ, ա. 1. Գիսարձակ, հերարձակ: 2. Գեղմնաւոր: 3. ա. գ. (աստղգ.) Վարսամ:

ԳԻՏԱԿ, ա. Գիտող, իրագէտ, տեղեակ, գիտուն:

– ԳԻՏԱԿ ԱՌՆԵԼ. Տեղեկացուցանել, յայտնել, ծանօթացուցանել:

– ԳԻՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, հմտակցել:

ԳԻՏԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԳԻՏԱԿԻՑ:

– ԳԻՏԱԿԱԿԻՑ ՄԻՏՔ, տե՛ս ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆ:

ԳԻՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Տեղեկանալ, ծանօթանալ, խելամուտ լինել:

ԳԻՏԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տեղեկացուցանել, գիտակ առնել:

ԳԻՏԱԿԻՑ, ա. 1. Գիտակակից, իրագէտ: 2. Համախոհ:

ԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնականութիւն, հմտութիւն:

ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտակակից միտք, խղճմտութիւն:

ԳԻՏԱՀԱՐՑ, ա. Վհկահարցու(կ):

ԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Խառնակել, զուգաւորել: 2. նբ. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել:

ԳԻՏԱՆՈՑ, գ. Բախտանոց, մեհեան:

ԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՏԱՑ ԱՌՆԵԼ. Ազդել, իմաց առնել:

ԳԻՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իմացուցանել, տեղեկացուցանել:

ԳԻՏԵԼ, նբ. 1. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել, ըմբռնել: 2. Համարել, ընդունել: 3. չբ. Կարող լինել, կարողանալ: 4. Մերձաւորել, զուգաւորել, մտանել առ կին, ննջել, քնել:

ԳԻՏԵԼԻ, ա. Ծանօթ, յայտնի (նախապէս իմացուած՝ ճանաչուած):

ԳԻՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հասողութիւն, գիտութիւն:

ԳԻՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՏԵԼ (1, 4):

ԳԻՏՆԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն (առաւել գիտուն):

ԳԻՏՆԱԿԱՆ, ա. Իմաստնական, իմացողական:

ԳԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնաւորութիւն, հմտութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն:
ԳԻՏՆԱՊԷՍ, մ. Հմտաբար (իբրև գիտուն):
ԳԻՏՆԱՒՈՐ, ա. Գիտուն, իմաստուն, բանիբուն, հմուտ:
ԳԻՏՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՏՈՂ, ա. 1. Գիտուն: 2. Գուշակ, մարգարէ:
ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Գիտողապէս (իբրև գիտող՝ գիտեցող):
ԳԻՏՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ:
ԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն, ճանաչողութիւն, գիտութիւն:
ԳԻՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԳԻՏՈՒՄՆ:
ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հմտութիւն, իմաստութիւն, ուսումն, մակացութիւն:
– ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԼԻՑԻ. Գիտելի կամ յայտ լիցի:
ԳԻՏՈՒՄՆ, գ. Գիտուած, գիտութիւն:
ԳԻՏՈՒՆ, ա. 1. Ուսեալ, իմաստուն, հանճարեղ, բանիբուն: 2. Գիտակ, տեղեակ, հմուտ, խելամուտ: 3. Գէտ, գուշակ: 4. Գիտելի, ծանօթ, յայտնի, յայտ:
ԳԻՐ, գ. 1. Տառ, նշանագիր: 2. Գրութիւն (գրուած բան): 3. Նամակ, թուղթ, հրովարտակ: 4. Գիրք, մատեան: 5. Աստուածաշունչ (Ս. Գիրքը):
– ԳԻՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ. Գրել:
– Ի ԳԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ, Ի ԳՐԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԸՆԴ ԳՐՈՎ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրել, արձանագրել, մատենագրել:
ԳԻՐԱՆԱԼ, չբ. Պարարտանալ, սոնքանալ:
ԳԻՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Մարմնապարար:
ԳԻՐԳ, ա. Փափկասուն, քնքուշ:
ԳԻՐԿ, մանաւանդ՝ ԳԻՐԿՔ, գ. 1. Գոգ, ծոց: 2. Գրկաչափ:
– ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրկել, գիրկս տարածել, ընդգրկել, ողջագուրել, գգուել, փարել:
– ԳԻՐԿՍ ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:
– ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ. Գիրկ ընդ խառն լինել, գրկախառնել:
– ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ:
– ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԿՌԻՒ՝ ՄԱՐՏ. Գօտեմարտութիւն:
ԳԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն, թանձրամսութիւն:
ԳԻՐՔ, տե՛ս ԳԻՐ (3, 4):
ԳԻՒՂ, գ. Շէն, աւան:
ԳԻՒՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ:
ԳԻՒՂԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՔԱՂԱՔ:
ԳԻՒՌՆԻՒՈՎՆ, տե՛ս ԳՈՐՏ:
ԳԻՒՏ, գ. 1. Գտումն, գտանք, հնարք, հանճար, ճարտարութիւն, հնարագիտութիւն: 2. Շահ, օգուտ, վաստակ: 3. ա. Գտակ, գտիչ:
ԳԻՒՏԱԿԱՆ, ա. Դիւթական, հմայական:
ԳԼԱԹԱՒԱԼ, ա. Թաւալգլոր (գլիլ՝ քարի պէս գլորուած):
ԳԼԱՆ, գ. Ղուղան:
ԳԼԱՆԱԼ, չբ. Թմբրել, թմրել, քնել:
ԳԼԱՋԱՐԴ ԱՌՆԵԼ. Քարկոծել:
ԳԼԵԼ, նբ. 1. Հոլովել, գլորել, թաւալել: 2. Ի վայր արկանել՝ ընկենուլ, կործանել, տապալել, տապաստ արկանել: 3. Շրջել, փոխել, յեղաշրջել, յեղափոխել: 4. նբ. չբ. Յաղթել, յաղթահարել, գերազանցել, առաւելուլ, իշխել:
ԳԼԽԱԲԱՑԵԱԼ, ա. Հոլանի (գլուխը բաց՝ չծածկած):
ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխածանրութիւն, գլխացաւութիւն: 2. փխբ. Պատուհաս, փորձանք:
ԳԼԽԱԳԵՐԾ, ա. 1. Գերծ (գլուխը գերծած՝ ածիլած): 2. փխբ. Անպատկառ:

ԳԼԽԱԴԻՐ, գ. Գլխաշուք, գլխապինդ վարշամակ (գլխի ծածկոյթ)։

ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ), չբ. Ծանրագլխել։

ԳԼԽԱԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ (1)։

ԳԼԽԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՑԱՆԿ^2։

ԳԼԽԱԿՈՐԵԼ (իմ), չբ. Գլխարկել, ամօթահարել, պատկառել (գլուխը կախել՝ հակել)։

ԳԼԽԱՀԱՐ, ա. Նեղիչ, բռնաւոր։

ԳԼԽԱՆԻ, գ. յոգն. Գլուխք։

ԳԼԽԱՆՈՑ, գ. Սաղաւարտ, գլխապան։

ԳԼԽԱՇՈՒՔ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԻՐ։

ԳԼԽԱՊԱՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՆՈՑ։

ԳԼԽԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտ (գլխատման ենթակայ)։

ԳԼԽԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն (գլխապետ՝ զօրավար՝ զօրապետ լինելը)։

ԳԼԽԱՊԻՆԴ ՎԱՐՇԱՄԱԿ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԻՐ։

ԳԼԽԱՏԵԼ, նբ. Կառափնատել, կառափել, փողոտել։

ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխատումն, կառափնատութիւն, կառափումն։

ԳԼԽԱՐԿ, տե՛ս ԳԴԱԿ։

ԳԼԽԱՐԿԵԼ, չբ. Գլխակորել (գլուխը հակել՝ ծանրութիւնից, ամօթից, տխրութիւնից ևն)։

ԳԼԽԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ։

ԳԼԽԱՒՈՐ, ա. 1. Գլուխ, պարագլուխ, իշխան, աւագ, առաջնորդ, նախարար, ազնուական։ 2. Երևելի, նշանաւոր։

ԳԼԽԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մեծագոյն, առաւելագոյն, աւագագոյն։

ԳԼԽԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գլխաւոր, ծայրագոյն։ 2. Բովանդակիչ, ամփոփիչ։

ԳԼԽԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Առաւելապէս, մանաւանդ։

ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի գլուխ հանել՝ տանել, բովանդակել, կատարել, աւարտել, յանգել, գլխել։

ԳԼԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գահերիցութիւն, իշխանութիւն։ 2. Բովանդակութիւն, կատարումն, լրումն։

ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԷՆ, մ. Գլխօրէն, կարճառօտ, համառօտաբար (գլխաւորը բովանդակելով՝ ամփոփելով)։

ԳԼԽԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ։

ԳԼԽԻԲԱՑ, մ. Գլխաբացեալ (բաց գլխով)։

ԳԼԽԻՎԱՅՐԵԱԼ, ա. մ. Գլխակորեալ, գլխարկեալ։

ԳԼԽՈՎԻՄԲ, մ. Ամբողջապէս, բոլորովին։

ԳԼԽՈՎԻՆ, Ի ԳԼԽՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնին։ 2. Ամբողջապէս, բոլորովին։

ԳԼԽՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԷՆ։

ԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱՒԱԼԳԼՈՐ։

ԳԼՈՐԱԿԱՄ, ա. Զարակամ (ուրիշին գլորել՝ կործանել կամեցող)։

ԳԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Գլել, թաւալել, տապալել, կործանել։ 2. կ. չբ. Անկանել։

ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼՈՐԵԼ (1)։

ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գլորիչ, կործանիչ, տապալիչ։

ԳԼՈՐԻՉ, տե՛ս ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ։

ԳԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼՈՐՈՒՄՆ։

ԳԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Գլորութիւն, կործանումն, անկումն։ 2. Խոչընդոտ, գայթագղութիւն, գայթումն։

ԳԼՈՒԽ, գ. 1. Կառափն։ 2. նման. Ծայր, կատար, գագաթն։ 3. Ընդհանրապէս՝ ծայրը (սկիզբն կամ վերջ)։ 4. Պետ, իշխան, գլխաւոր, վերակացու, առաջնորդ։ 5. Մարդաթիւ (մարդ գլուխ)։ 6. Դրամ (դրամագլուխ, որ տոկոս է բերում)։ 7. Մասն, հատուած, յեղանակ (գրքի)։

– Ի ԳԼՈՒԽ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ։

– Ի ԳԼՈՒԽ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Գալ ի լրումն։

ԳԼՈՒՄՆ, գ. Կործանումն, խորտակումն, յաղթութիւն։

ԳԽՏՈՐ, տե՛ս ԳՂԹՈՐ։

ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ, ա. Գղտորահամ, փոթոթահամ, տտիպ:

ԳԾԱԳԻՐ, գ. 1. Գծագրութիւն, գծած, կնիք, դրոշմ, նշան, օրինակ, տիպ, նմանութիւն: 2. Նշանագիր, գիր, տառ: 3. ա. Գծագրեալ, ծրագրեալ: 4. Գրագիր:

ԳԾԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Ստորագրական:

ԳԾԱԳՐԵԼ, նբ. Ծրագրել, ստուերագրել, նկարել, դրոշմել, կերպարանել, տպաւորել, ձեւագրել, ձեւացուցանել:

ԳԾԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստուերագրութիւն, տպաւորութիւն, նկարումն: 2. Նկար, օրինակ, պատկեր:

ԳԾԱԾ, տե՛ս ԳԾԱԳԻՐ (1):

ԳԾԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գծագրութիւն, նկարագիր, տիպ:

ԳԾԵԼ, նբ. 1. Գծագրել: 2. Գրել, արձանագրել, դրոշմել:

ԳԾԾԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԳԶԶԱԿԵՐՊ:

ԳԾՈՒԾ, տե՛ս ԳԶՈՒԶ:

ԳԶԶԱԿԵՐՊ, ա. Գձձատեսակ, գձուձ, անշուք:

ԳԶԶԱՍԷՐ, ա. Անփառունակ (անշքութիւն սիրող):

ԳԶԶԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԶԶԱԿԵՐՊ:

ԳԶԶԵԼ[1], նբ. Անշքացուցանել, նուաստացուցանել:

ԳԶԶԵԼ[2] (իմ), չբ. Անշքանալ, նուաստանալ, վատթարել:

ԳԶԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, նուաստութիւն, նուաստակերպութիւն, չափաւորութիւն, աղքատութիւն:

ԳԶՈՒԶ, ա. Անշուք, անպաճոյճ, արհամարհ, փոքր, չնչին, փանաքի, դուզնաքեայ, անարգ, նուաստ, խոնարհ:

ԳՂԵՐ, ԳՂԵՐԻԿՈՍ, տե՛ս ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ:

ԳՂՁԻԿ, գ. Գղգուկ (նետի կոթը):

ԳՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԳՂՁԻԿ:

ԳՂԹՈՐ, գ. Գխտոր:

ԳՂՏՈՐԱՀԱՄ, տե՛ս ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ:

ԳՄԲԵԹԱՁԵՒ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ:

ԳՄԲԵԹԱՅԱՐԴ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ:

ԳՄԲԵԹԱՐԴ, ա. Գմբեթայարդ, գմբեթաձեւ:

ԳՄԲԵԹԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԵԱՅ:

ԳՄԲԵԹԵԱՅ, ա. Գմբեթաւոր:

ԳՄԵԼ, նբ. Ջարդել:

ԳՆԱԼ, չբ. 1. Երթալ, չուել, ճանապարհ առնել, ուղեւորել, յառաջ խաղալ, հասանել: 2. Զգնալ, քայլել, ճեմել, շրջել, ընթանալ: 3. փխբ. Քաղաքավարել: 4. Հոսել: 5. Անցանել (ըստ ժամանակի հեռանալ):

– ԳՆԱԼ ՁԿՆԻ կամ ՁՀԵՏ ԳՆԱԼ. Հետեւել:

ԳՆԱԼԻ, ա. Գնայական:

ԳՆԱԾՈՅ, ա. Արծաթագին:

ԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Գնալի, դիւրագնալի, դիւրագնաց:

ԳՆԱՅՈՒՆ, ա. Շարժուն, շարժական, գնացական:

ԳՆԱՑ, տե՛ս ԳՆԱՑՔ:

ԳՆԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Գնայուն: 2. Փախըստական: 3. Վախճանեալ:

ԳՆԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնացք, երթ:

ԳՆԱՑԱԿԻՑ, ա. Ընթացակից, ուղեկից:

ԳՆԱՑԱՐԱՐ, տե՛ս ԳՆԱՑՈՒՑԻՉ:

ԳՆԱՑՈՂ, ա. Արագաքայլ (ձի):

ԳՆԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՆԱՑՔ:

ԳՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շարժել, ընթացուցանել, խաղացուցանել:

ԳՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Գնացարար:

ԳՆԱՑՔ, գ. 1. Երթ, ընթացք: 2. Շարժումն, տեղափոխութիւն, չու: 3. Հոսանք (ջրի): 4. Անցք, ճանապարհ: 5. Ճեմելիք: 6. Քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն, վարք: 7. Տեւողութիւն:

ԳՆԴԱԿ, գ. 1. Գունդ (փոքր): 2. Շրջանակ, պսակ (տանիքի): 3. Պար (մեղուների խումբ):

– ԳՆԴԱԿ ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿ (1):

ԳՆԴԱԿԱՆ, ա. Գնդաձեւ, բոլորշի, բոլորակ:

ԳՆԴԱԿԻՑ, ա. Պարակից, դասակից:
ԳՆԴԱՁԵՒ, ա. 1. Գնդատեսակ, գնդատեսիլ, բոլորակ, բոլորշի: 2. Կամարաձև, կոր:
ԳՆԴԱՁԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն, գնդատեսութիւն (գնդաձև լինելը):
ԳՆԴԱՆԱԼ, չբ. Գնդել (գնդաձև լինել):
ԳՆԴԱՆՈՑ, տե՛ս ԳԻՆԴ:
ԳՆԴԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդաձևութիւն (գնդաձև՝ կամարաձև լինելը):
ԳՆԴԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԳՆԴԵԼ, նբ. 1. Բոլորել, կծկել (գնդաձև դարձնել): 2. Խտացուցանել, սեղմել:
ԳՆԵԼ, նբ. 1. Ստանալ (գին տալով՝ առնել): 2. փխբ. Վաստակել, նուաճել:
ԳՆՋՈՒ, ա. Թոթով, թոթովախօս, կակազոտ:
ԳՈԲՈՂԱԲԱՐ, մ. Գուբղայաբար (չուրջը բոլորած՝ հաւաքած):
ԳՈԳ[1], գ. 1. Գիրկ: 2. Խորչ, ծոց (զանազան առարկաների՝ տեղանքի փոս ընկած մասը):
- ԳՈԳ ԳՈՐԾԵԼ կամ ԳՈԳՍ ԱՌՆՈՒԼ. Խորչ առնուլ (առագաստի):
ԳՈ՛Գ[2] (պակասաւոր բայ). Ասել:
- ԳՈԳՑԵՍ, ԳՈԳՑԵՍ ԹԷ, ԳՈԳՑԵՍ ԻՄՆ, մ. չ. Գրեթէ, համարեա՛ թէ, իբր թէ, իբրև թէ:
ԳՈԳԱԾ, գ. Գոգ, ծոց (գոգ ընկած տեղ):
ԳՈԳԱՁԵՒ, ա. Գոգաւոր:
ԳՈԳԱՆԱԼ, չբ. Գոգել (գոգաւոր՝ գոգաձև դառնալ):
ԳՈԳԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՈԳԱՁԵՒ:
ԳՈԳԵԼ, նբ. 1. Խորել, փոսացուցանել (գոգաձև՝ գոգաւոր դարձնել): 2. Գրկել (գոգն առնել), պատել, ամփոփել:
ԳՈԴԵՆՈՑ, տե՛ս ՈՒՐԿԱՆՈՑ:
ԳՈԴԻ, տե՛ս ԲՈՐՈՏ:
ԳՈԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈԼ[1] (պակասաւոր բայ). 1. Լինել, գոյութիւն ունել: 2. գ. Գոյութիւն, գոյակ, էակ:
ԳՈԼ[2], գ. 1. Ջերմութիւն, տաքութիւն: 2. Գոլորշի:
ԳՈԼԱՆԱԼ, չբ. Ջերմանալ, տաքանալ:
ԳՈԼԱՒՈՐ, ա. Տաք, ջերմ, ջերին:
ԳՈԼՈՇԱՁԵՒ, ա. Գոլոշատեսակ, գոլորշատեսակ:
ԳՈԼՈՇԱՆԱԼ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՆԱԼ, չբ. Շոգանալ:
ԳՈԼՈՇԱՏԵՍԱԿ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՈԼՈՇԱՁԵՒ:
ԳՈԼՈՇԻ կամ ԳՈԼՈՐՇԻ, գ. Շոգի, շոգոլի:
ԳՈՀ, ա. Բաւական, շնորհակալ:
ԳՈՀԱԲԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ:
ԳՈՀԱԲԱՆԵԼ, չբ. Գովել, փառաւորել:
ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շնորհակալութիւն, գովեստ:
ԳՈՀԱԲԱՐ, մ. Գոհացողաբար:
ԳՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ:
ԳՈՀԱՆԱԼ, չբ. Շնորհակալ լինել, շնորհակալել, գոհաբանել:
ԳՈՀԱՐ, գ. 1. Ակն (թանկագին քար): 2. ա. Ազնիւ, ազնուագոյն, պատուական:
ԳՈՀԱՐԱՆ, գ. Տաճար (գոհութիւն մատուցելու տեղ):
ԳՈՀԱՑՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՀԱԲԱՐ:
ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոհական:
ԳՈՀԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն, շնորհակալութիւն:
ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհակալութիւն (գոհ լինելու արտայայտութիւն): 2. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
ԳՈՂ, գ. Քսակահատ:
ԳՈՂԱԲԱՐ, մ. Գողօրէն, գաղտագողի:
ԳՈՂԱՀԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՕՆ:
ԳՈՂԱՆԱԼ, նբ. 1. Յափշտակել (խորամանկութեամբ, խաբէութեամբ): 2. Խաբել

(վարպետօրէն, խորամանկութեամբ): 3. Խլել, կորզել, ճողոպրել, փարատել, անհետ առնել, ի բաց բառնալ: 4. Ղօղել, ղուղակել, քօղարկել, թաքուցանել, ծածկել, փակել, պատրուակել:
ԳՈՂԱՆՔ, գ. 1. Գողօն, գողօնք: 2. Գողութիւն:
ԳՈՂԱՑԻԿ, ա. Գողունի, գաղտնածածուկ:
ԳՈՂԵԼ, տե՛ս ԳՈՂԱՆԱԼ (4):
ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գողումն, գողանք (գողանալը): 2. Գողօնք: 3. Դաւաճանութիւն:
ԳՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Գողութիւն, գողանք: 2. Գողօնք:
ԳՈՂՈՒՆԻ, ա. 1. Գողացիկ (գողութեամբ ձեռք բերուած): 2. Անհարազատ:
ԳՈՂՏՐ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ:
ԳՈՂՏՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Քաղցրաբան, շողոքորթ:
ԳՈՂՏՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ:
ԳՈՂՏՐԻԿ, ա. Փափկիկ, քաղցրիկ, ախորժելի, հեշտալի:
ԳՈՂՕՆ, ԳՈՂՕՆՔ, գ. Գողանք (գողացուած՝ գողունի բան), կողոպուտ:
ԳՈՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԳՈՂԱԲԱՐ:
ԳՈՃԱՆ, տե՛ս ԿՈՃԱՆ:
ԳՈՄ, գ. Փարախ, ախոռ, բակ, գաւիթ, զուարափակ:
ԳՈՄԷՇ, գ. (կենդբ.) Բոբողոն:
ԳՈՄՈՐ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ:
ԳՈՅ, գ. 1. Գոյացութիւն, գոյակ, է, էակ, արարած: 2. Էն, Աստուած: 3. Էութիւն, գոյութիւն, ինքնութիւն, իսկութիւն: 4. տե՛ս ԳՈՅՔ:
– ԳՈՅԻՒ, ԳՈՅԻՒ ԻՒՐՈՎ, ԳՈՅԻՒ ՋԱՓ, մ. Բովանդակապէս, լրիւ, լրութեամբ, ամբողջապէս:
ԳՈՅԱԿ, տե՛ս ԳՈՅ (1):
ԳՈՅԱԿԱՆ, ա. Գոյաւոր, էական:
ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյութիւն, գոյացութիւն, իսկութիւն:
ԳՈՅԱԿԻՑ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյ, էակից, իսկակից, մշտնջենաւորակից: 2. Նմանակից, նոյնօրինակ:
ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Եղանել, էանալ, ենթակայանալ, բաղկանալ, լինել, գոլ:
ԳՈՅԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱՊԵՏ:
ԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Էապէս, տիրապէս, իսկապէս:
ԳՈՅԱՐԱՆ, գ. Գոյացուցիչ (գոյութեան բուն աղբիւր):
ԳՈՅԱՐԱՐ, գ. Գոյացուցիչ, արարիչ:
ԳՈՅԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Արարչական:
ԳՈՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն:
ԳՈՅԱՑԱԲԱՐ, մ. Էապէս (ըստ գոյացութեան):
ԳՈՅԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոյացուցիչ, բաղկացուցիչ:
ԳՈՅԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյացութիւն, բաղկացութիւն:
ԳՈՅԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոյութիւն, էութիւն, գոյակ, էակ, իր: 2. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն, անձն: 3. Գոյաւորութիւն, գոյացողութիւն:
ԳՈՅԱՑՈՒՄՆ, գ. Ստեղծումն:
ԳՈՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստեղծանել, հաստել, կացուցանել, բաղկացուցանել:
ԳՈՅԱՑՈՒՑԻՉ, ա. գ. Գոյարար, արարիչ, հաստիչ, ստեղծիչ:
ԳՈՅԱՒՈՐ, ա. 1. Ընչեղ, ընչաւէտ, մեծատուն, հարուստ: 2. Անձնաւոր, էական:
ԳՈՅԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ընչեղանալ, ընչաւէտանալ, հարստանալ, մեծանալ:
ԳՈՅԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոյացութիւն, ենթակայութիւն, իսկութիւն, գոյութիւն: 2. Գոյք, ինչք, մեծութիւն:
ԳՈՅԵՂ, ա. Էական (ի բնէ անանջատ):
ԳՈՅԵՂԱԲԱՐ, մ. Էապէս, անանջատաբար:
ԳՈՅԵՂԷՆ, ա. Գոյաւոր, գոյեղ, էական:
ԳՈՅԵՂԻՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ:
ԳՈՅԵՂԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ:

ԳՈՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանութիւն, լինելութիւն, ստեղծումն, ծնունդ:

ԳՈՅԵՂՈՒՏ, ա. Գոյեղ, գոյեղէն, եղուտ, էական:

ԳՈՅԺ, գ. 1. Բօթ: 2. Կոծ, բողոք, ճիչ, վայումն:

– ԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Գուժել (գոյժ՝ վատ լուր հաղորդել):

ԳՈՅԻԲՈՒԱԿ, տե՛ս ԳԱՋԵՐԲՈՒԱԿ:

ԳՈՅՆ, գ. 1. Երանգ, երփն, թոյր: 2. Ներկ: 3. (բժշկ.) Դալուկն: 4. նխդ. Պէս, իբր, նման:

ԳՈՅՆԱԳՈՅՆ, ա. Գունագոյն, բազմագոյն, բազմերանգ, երփն երփն, ազգի ազգի, զանազան:

ԳՈՅՇ, ԳՈՅՇ ԹԷ, ԳՈՅՇ ՈՒՐԵՔ, եղբ. Գուցէ թէ:

ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լինելութիւն: 2. Էակ, գոյակ: 3. Գոյացութիւն, էութիւն, իսկութիւն: 4. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն: 5. Աստուած, աստուածութիւն: 6. տե՛ս ԳՈՅՔ:

– ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵԼ. Լինել:

ԳՈՅՈՒՄՆ, գ. Գոյաւորութիւն (գոյացութեան պատճառ):

ԳՈՅՔ, գ. Ինչք, ստացուածք, մեծութիւն, կարողութիւն:

ԳՈՆԵԱ, ԳՈՆԵԱՅ, ԳՈՆԷ, եղբ. 1. Գէթ: 2. Թերևս, ապաքէն, իսկ, անգամ:

ԳՈՆՋԱՆԱԼ, չբ. Հաչմել, գօսանալ:

ԳՈՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղութիւն:

ԳՈՇ, տե՛ս ԳՈՐՇ:

ԳՈՉԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Քաջահնչող, մեծագոչ:

ԳՈՉԵԼ, չբ. 1. Կարդալ, աղաղակել, աղաղակ առնել՝ բառնալ, հնչել, բողոքել, ձայն արձակել, խրախուսել, ճչել, մռընչել: 2. Խռխոջել:

ԳՈՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել (գոչել տալ):

ԳՈՉԻՒՆ, գ. Գոչումն, հնչիւն, աղաղակ:

ԳՈՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՉԻՒՆ:

ԳՈՌ, գ. 1. Գոռումն, գոչումն, դղորդ, խրոխտումն: 2. Մարտ, կռիւ, պատերազմ: 3. ա. Խրոխտ, ահընկեց, ահարկու, սարսափելի:

ԳՈՌԱԼ, չբ. 1. Խրոխտալ, խիզախել, մարտնչել, մաքառել: 2. Գոռոզանալ, յոխորտալ, մեծաբանել:

ԳՈՌԵԽ կամ ԳՈՌԵՂ, գ. (կենդբ.) Պիծակ, ձիաստաց:

ԳՈՌՈԶ, գ. 1. Բռնաւոր, բռնակալ: 2. Սատանայ: 3. Թագաւոր, կայսր: 4. ա. Բուռն, խրոխտ, բռնաւորական, ամբարտաւանական:

ԳՈՌՈԶԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնաւորաբար (իբրև բռնաւոր): 2. Արհամարհաբար, հպարտաբար:

ԳՈՌՈԶԱԿԱՆ, ա. Բռնաւորական, ամբարտաւանական:

ԳՈՌՈԶԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հարստահարել, բռնադատել:

ԳՈՌՈԶԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, փքալ, բարձրամտել, հպարտանալ, խրոխտալ, ամբարհաւաճել, ամբարտաւանել:

ԳՈՌՈԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՌՈԶԱՆԱԼ:

ԳՈՌՈԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն, բռնակալութիւն: 2. Հպարտութիւն, ամբարտաւանութիւն, փքանք:

ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռումն, խրոխտումն, գոռոզութիւն:

ԳՈՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ:

ԳՈՎ, ԳՈՎՔ, գ. Գովութիւն, գովանք, գովեստ, դրուատ, ներբող:

ԳՈՎԱԿԱՆ, ա. Գովասանական, դրուատական, ներբողական:

ԳՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՎ:

ԳՈՎԱՍԱՆ, ա. Գովասաց, գովիչ:

ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՎԱԿԱՆ:

ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովասանականութիւն, գովասացութիւն, գով, գովութիւն, գովեստ, ներբող:

ԳՈՎԱՍԱՑ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆ:
ԳՈՎԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎԵԼ, նբ. 1. Դրուատել, ներբողել, գովեստաբանել, բարեբանել, փառաբանել, օրհնել, փառաւորել, մեծարել, հռչակել: 2. Երանել, երանի տալ: 3. չբ. Պանծալ, պարծել:
ԳՈՎԵԼԻ, ա. Հռչակելի (գովութեան արժանի):
ԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԳՈՎ:
ԳՈՎԵՍՏԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՎԵԼ:
ԳՈՎԻՉ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆ:
ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԳՈՎ: 2. Օրհնութիւն, բարեբանութիւն, փառաբանութիւն:
ԳՈՐԾ, գ. 1. Արարուած, արարք, երկ, վաստակ, աշխատութիւն, արդիւնք, արգասիք: 2. Իրողութիւն, պաշտօն, պէտք: 3. Գործած, գործուած, շինուած, շէնք: 4. Վարք:
- ԱՅՐ ԳՈՐԾՈՅ. Գործօնեայ:
- ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ. Փոյթ առնել, ջանալ:
- Ի ԳՈՐԾ ԱԾԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Վարել, ի կիր առնուլ՝ արկանել:
- ԸՆԴ ԳՈՐԾ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ (իմ):
- ԳՈՐԾ ԱՌ ԳՈՐԾՈՎ, ԳՈՐԾ ԸՆԴ ԳՈՐԾՈՎ, մ. Երկրորդաբար, հարեւանցի, վեր ի վերոյ:
ԳՈՐԾԱԾ, գ. Գործուած, շինուած, շէնք:
ԳՈՐԾԱԿ, ա. Գործիչ, հեղինակ, առիթ, պատճառ:
ԳՈՐԾԱԿԱԼ, գ. 1. Ոստիկան, կուսակալ, տեղակալ, իշխան: 2. Տնտես, վերակացու: 3. (եկեղց.) Քորեպիսկոպոս:
ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերակացութիւն, ոստիկանութիւն: 2. Գործառնութիւն, գործ:
ԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. 1. Գործնական: 2. Գործօնեայ, աջողակ, գործուն, ներգործական:
ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարուած, կազմութիւն, գործ:
ԳՈՐԾԱԿԻՑ, ա. Համագործ, օգնական, ձեռնտու, սատար, վաստակակից, պաշտօնեայ, հաղորդ, մասնակից, կցորդ:
ԳՈՐԾԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Կցորդաբար (իբրեւ կցորդ՝ գործակից, գործակցելով):
ԳՈՐԾԱԿՑԵԼ, նբ. Կցել (գործակից դարձնել):
ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուութիւն, արուեստակցութիւն (գործակից լինելը):
ԳՈՐԾԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾ:
ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ, (իմ), չբ. Ընդ գործ մտանել (գործի մէջ մտնել):
ԳՈՐԾԱՆՈՑ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):
ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձեռնարկութիւն, գործարարութիւն (գործի ձեռնարկելը, կատարուելիք գործ): 2. Աշխատասիրութիւն: 3. Պաշտօն, ծառայութիւն: 4. Արարք, իրք, գործք:
ԳՈՐԾԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:
ԳՈՐԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՈՐԾԱՎԱՐ, գ. Վերակացու, վերատեսուչ:
ԳՈՐԾԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերակացութիւն (գործավարի պաշտօնը):
ԳՈՐԾԱՏԵԱՑ, ա. Անգործ, ծոյլ:
ԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. 1. Գործանոց, գործետղ, արուեստանոց, խանութ: 2. Գործի, ընդունարան, բնակարան (մարմնի մաս, օրգան): 3. Գործի(ք):
ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Գործելական, գործիական (գործարան (2) ունեցող):
ԳՈՐԾԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՈՐԾԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Արուեստաւոր: 2. Երկրագործ, այգեգործ, արդիւնագործ, արդիւնարար, մշակ: 3. Գործունեայ, ներգործական, աջողակ, զօրաւոր:
ԳՈՐԾԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Արարողական, արարող, գործիչ:

ԳՈՐԾԱԽՈՐԱՊԷՍ, մ. Երկասիրաբար:
ԳՈՐԾԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործառնութիւն, երկք, մշակութիւն, աշխատասիրութիւն, ծառայութիւն, պաշտօն, գործ: 2. Գրութիւն, ճառ, պրակք (գրուածքի մաս՝ գլուխ): 3. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:
ԳՈՐԾԵԱՆ, գ. յոգն. Գործք:
ԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Առնել, արդիւնաւորել, մշակել, վճարել, կատարել, իրագործել, բացակատարել, կացուցանել: 2. Արտադրել, ծնանել, պատճառել, առթել: 3. Ներգործել, ազդել:
ԳՈՐԾԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ:
ԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Առնելի, առաջիկայ: 2. Եղեալ: 3. Գործիչ:
ԳՈՐԾԵՏՂ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):
ԳՈՐԾԻ, գ. 1. Մեքենայ: 2. Նուագարան: 3. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (2): 4. Միջնորդ, առիթ:
ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ: 2. Գործական, գործնական:
ԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿ:
ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿԱՆ:
ԳՈՐԾՈՒԱԾ, գ. Գործած, արարուած, յօրինուած, գործ:
ԳՈՐԾՈՒՆ, ԳՈՐԾՕՆ, ա. 1. Գործաւոր, գործիչ, կատարող, արարող: 2. Գործունեայ, ներգործական, ազդող: 3. Գործելի, առնելի:
ԳՈՐԾՈՒՆԵԱՅ, ԳՈՐԾՕՆԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾՈՒՆ (1): 2. Ժիր, փութակամ, աշխատասէր, գործասէր:
ԳՈՐՇ, ա. Թխագոյն, մոխրագոյն:
ԳՈՐՇԱԽԱՅՏ, ա. Գորշախարիւ, գորշախարու (գորշագոյն խայտեր ունեցող):
ԳՈՐՇԱԽԱՐԻՒ, ԳՈՐՇԱԽԱՐՈՒ, տե՛ս ԳՈՐՇԱԽԱՅՏ:
ԳՈՐՇԱՊԱՀԱՆԳ, գ. Գինդ (ականջի օղ և յարակից զարդեր):
ԳՈՐՈՎ, գ. 1. Սէր, գութ, գորովանք, խանդաղատանք: 2. ա. Գորովական, խանդաղատական:
ԳՈՐՈՎԱԳԻՆ, ԳՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Գորովագութ (շատ գորովական):
ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, գթած, գթասէր, խնամագութ:
ԳՈՐՈՎԱԼ, տե՛ս ԳՈՐՈՎԵԼ:
ԳՈՐՈՎԱԼԻ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՐ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՑ, ա. մ. Գորովագին, խանդաղատագին, խանդաղատալի, խանդաղակաթ:
ԳՈՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Խանդաղատական:
ԳՈՐՈՎԱՄԵԾ, ա. Գորովագին, գորովալիր:
ԳՈՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՐՈՎ:
ԳՈՐՈՎԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասիրութիւն, գորով:
ԳՈՐՈՎԵԼ, նբ. չբ. Խանդաղատել, գթասիրել:
ԳՈՐՈՎՈՒՄՆ, գ. Գորովանք, խանդաղատանք, գթասիրութիւն:
ԳՈՐՏ, գ. (կենդբ.) Գիւռնիովն:
ԳՈՒԲ, գ. 1. Հոր, փոս: 2. Ջրհոր: 3. Վիհ, խորխորատ: 4. յոգն. տե՛ս ԲՋԻՋՔ: 5. Ագուգայք:
ԳՈՒԲՂԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈԲՈՂԱԲԱՐ:
ԳՈՒԳԱՋ, գ. Ջօր (անկանոն, անկազմակերպ):
ԳՈՒԹ, գ. 1. Գորով, գթութիւն, ողորմութիւն, կարեկցութիւն, սէր: 2. Ողոք, աղաչանք, պաղատանք:
- ԳՈՒԹ ՈՒՆԵԼ. Կարեկցել, ողորմել, գթալ, խղճալ:
ԳՈՒԺԱԲԵՐ, ա. Բօթաբեր, գուժատու, գուժատար, գուժկան:
ԳՈՒԺԱԼ, տե՛ս ԳՈՒԺԵԼ:
ԳՈՒԺԱՊԱՐՏ, ա. Ողբալի (գուժելու արժանի):
ԳՈՒԺԱՏԱՐ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:
ԳՈՒԺԱՏՈՒ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:
ԳՈՒԺԱՐԿՈՒ, ա. 1. Գուժկան, գուժաբեր: 2. Բողոքիչ:

ԳՈՒԺԱՒՈՐ, ա. Գուժկան, գուժաբեր:
ԳՈՒԺԵԼ, չբ. 1. Կոծել, կականել, աշխարել, ճչել, բողոքել: 2. Նբ. Գոյժ առնել՝ արկանել՝ տալ:
ԳՈՒԺԻԿ, տե՛ս ԳՈՒԺԿԱՆ:
ԳՈՒԺԻՒՆ, գ. Գոյժ, ճիչ, կոծ:
ԳՈՒԺԿԱՆ, ա. գ. 1. Գուժաբեր, բօթաբեր: 2. Գուժարկու (լացուկոծ բարձրացնող): 3. Գոյժ, աղէտ (ցաւալի անցք):
ԳՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Կոծումն, աշխարումն, գուժիւն:
ԳՈՒՂՋՆ, գ. Քնցեղ, կոշտ (հողի կարծրացած կտոր):
ԳՈՒԾ, ԳՈՒԾՔ, գ. Ծունկք (ծնկի կռճը՝ ծալքը), գործածւում է միայն կապակցութիւնների մէջ):
- Ի ԳՈՒԾՍ ԻՋԱՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԿԱԼ՝ ԱՆԿԱՆԵԼ. Ծունր դնել, ի ծունր իջանել, խոնարհել, ընդգճել:
ԳՈՒՄ ԱՌՆԵԼ. Գումարել, հաւաքել, համախմբել:
ԳՈՒՄԱՐ, գ. Հաւաքումն, ժողով, խումբ:
ԳՈՒՄԱՐԱՅՈԼՈՎ, ա. Յոգնահաւաք, բազմադիմի:
ԳՈՒՄԱՐԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել, խմբել, բովանդակել, կուտել: 2. Հաշուել (ժամանակը, տարիները, թիւերը): 3. չբ. Ոգորել, բախել, ընդդէմ կալ:
ԳՈՒՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն, ժողովումն, բովանդակումն, խմբութիւն:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿ, գ. 1. Բանակ, գունդ (զօրքի): 2. Խումբ, բազմութիւն: 3. Մանեակ: 4. ա. Խմբաւոր, բազմախումբ:
- ԳՈՒՄԱՐՏԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԿԱԶՄԵԼ՝ ՍՓՌԵԼ. Գունդ կազմել, զօր առնել՝ հատանել, ճակատել:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Համախումբ, համագումար:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԳՈՒՄԱՐԵԼ (1):
ԳՈՒՄԷԶ, գ. Մէզ (կովի):
ԳՈՒՆԱԳԵՂ, ա. Երփնագեղ, գոյնագոյն, գունազանագեղ:

ԳՈՒՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԳՈՅՆԱԳՈՅՆ:
ԳՈՒՆԱԶԱՆԱԳԵՂ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԳԵՂ:
ԳՈՒՆԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ:
ԳՈՒՆԱԿ, գ. 1. Գոյն, երանգ: 2. Որակ, կերպ, տեսակ, ազգ: 3. նխդ. մ. Հանգոյն, պէս, որպէս, զօրէն, իբր:
- ԳՈՒՆԱԿ ԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Գոյնագոյն, պէսպէս, զանազան, ազգի ազգի: 2. մ. Զանազանաբար, գունակս գունակս:
- ԳՈՒՆԱԿՍ ԳՈՒՆԱԿՍ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԿ ԳՈՒՆԱԿ (2):
ԳՈՒՆԱԿԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Գունակեալ, գունազարդեալ, երփնազարդեալ:
ԳՈՒՆԱԿԵԱԼ, տ՛ս ԳՈՒՆԱԿԱՒՈՐԵԱԼ:
ԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գունաւորութիւն (գունաւոր լինելը): 2. Զանազանութիւն:
ԳՈՒՆԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գունագեղ:
ԳՈՒՆԱՏ, ա. Տգոյն:
ԳՈՒՆԱՏԵԼ, չբ. Դժգունել (գոյնը գցել):
ԳՈՒՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն, տժգունութիւն:
ԳՈՒՆԱՒՈՐ, ա. 1. Գունեան: 2. Բազմագոյնի, բազմատեսակ, զանազան:
ԳՈՒՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Այլակերպել:
ԳՈՒՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՒՆ ԳՈՐԾԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Ջանալ, ջան դնել:
ԳՈՒՆԴ[1], գ. 1. Բոլորակ (գնդանման զանգուած): 2. Լապտեր, ղամբար (ճրագարանի միջի գնդաձև ամանը): 3. Երկնակամար: 4. Լուսաւոր (որևէ երկնային լուսատու մարմին):
ԳՈՒՆԴ[2], գ. Բազմութիւն, խումբ, հոյլք, դաս, ջոկ, ջոկատ, ժողով, ամբոխ (մանաւանդ զինուորների):
- ԳՈՒՆԴ ԱՌ ԳՈՒՆԴ, ԳՈՒՆԴ ԳՈՒՆԴ, ԳՈՒՆԴՍ ԱՌ ԳՈՒՆԴՍ, տե՛ս ԳՈՒՆԴԱԳՈՒՆԴ:
ԳՈՒՆԴԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. Յոգնախումբ (գնդերով, գունդ գնդի յետևից):

ԳՈՒՆԵԱՑ, ԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Գունաւոր, գունեղ:
ԳՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Ներկանել, ներկել, դեղել (գոյն տալ): 2. փխբ. Ձեւացուցանել, գունաւորել, այլակերպել:
ԳՈՒՆԵՂ, տե՛ս ԳՈՒՆԵԱՑ:
ԳՈՒՆԵՐԱՆԳ, ա. Գոյնագոյն, բազմերանգ, երփնագոյն:
ԳՈՒՆՏ, տե՛ս ԳՈՒՆԴ:
ԳՈՒՇԱԿ, գ. 1. Մարգարէ, գէտ: 2. Յուշարար, մատնիչ: 3. Յայտարար, ազդարար, նշանակ, ցուցակ:
ԳՈՒՇԱԿԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, քաջայայտ (արդէն գուշակուած):
ԳՈՒՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Նախաճայնել, նախատեսել, մարգարէանալ: 2. Նշանակել, ծանուցանել, յայտ առնել, յուշ առնել, յայտնել, ազդել:
ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կանխատեսութիւն, նախատեսութիւն, նախաճայնութիւն, մարգարէութիւն: 2. Յայտարարութիւն, նշանակ: 3. Ազդարարութիւն (գաղտնի):
ԳՈՒՇԱԿՈՒՄՆ, գ. Գուշակութիւն (գուշակելը):
ԳՈՒՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ:
ԳՈՒՊԱՐ, գ. Մենամարտութիւն, մըրցանք, մրցութիւն, հանդիսադրութիւն, նահատակութիւն:
ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ, ա. Նահատակադիր, հանդիսադիր:
ԳՈՒՊԱՐԱԾ, գ. Կռիւ, մրցութիւն, գուպար:
ԳՈՒՊԱՐԵԼ, չբ. Մրցել, ոգորել, մաքառել:
ԳՈՒՊԱՐՈՒՄՆ, գ. Մրցումն:
ԳՈՒՍԱՆ, գ. ա. 1. Հագներգող, երգեցիկ, երաժիշտ: 2. Նուագարան: 3. Կատակերգակ, խեղկատակ, խեղկատակ, միմոս:
ԳՈՒՍԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հագներգական, երաժշտական: 2. Կատակերգական:
ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ, ա. Գուսանասէր (գուսանական խաղերի սիրահար):
ԳՈՒՍԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ:
ԳՈՒՑԷ, ԳՈՒՑԷ ԵՐԲԷՔ, ԳՈՒՑԷ ԹԷ, եղբ. 1. Մի՛ գուցէ: 2. Թերեւս:
ԳՌԵԱՀ, տե՛ս ԳՌԵՀԻԿ:
ԳՌԵՀ, գ. Քաղաքամէջ, հրապարակ, պողոտայ, փողոց:
ԳՌԵՀԻԿ, ա. գ. Ռամիկ, շինական, աշխարհական:
ԳՌԵՀԻՔ, գ. յոգն. Գռեահք, գռեհիկք:
ԳՌԵՀՕՐԷՆ, մ. ա. Ռամկապէս, ռամկական:
ԳՌԶԻ, գ. (բսբ.) Կռզի:
ԳՌՂԵԼ (իմ), չբ. Կծկել, խռովել:
ԳՌՈԹ կամ ԳՌՈՅԹ կամ ԳՌՈՒԹ, տե՛ս ԴՌՈՅԹ և ԳՐՈՀ:
ԳՏԱԿ, ա. գ. Գտիչ, սկզբնապատճառ:
- ԳՏԱԿԱՒ, մ. Ճշգիւ, հաւաստեաւ, հաւաստապէս, անվրէպ:
ԳՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Ստանալ (կորած կամ փնտրած բանը), հնարել, հանդիպել, հասանել: 2. Լինել, գոլ, կալ, երեւել:
ԳՏԱՆՔ, գ. Գիւտ, գտումն:
ԳՏԻՉ, տե՛ս ԳՏԱԿ:
ԳՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՏԱՆՔ:
ԳՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Գրաւորական:
ԳՐԱԳԷՏ, ա. Մակացող, մակացու:
ԳՐԱԳԻԾ, ա. Գծագիր:
ԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակացութիւն (գրագէտ լինելը):
ԳՐԱԳԻՐ, ա. Մատենագիր, շարագիր:
ԳՐԱԴԵՂ, տգե՛ս ԹԱՆԱՔ:
ԳՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գրագէտ, ուսեալ: 2. Ուսուցիչ (քերականութեան): 3. Գծագրական, քերածոյ, դրօշեալ:
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑ, գ. Ընթերցող, վերծանող, դպիր:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցողութիւն, գրակարդացումն:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳՐԱԿԷՍ, գ. Նշանախեց:

ԳՐԱՄԱՐՏԻԿՈՍ, գ. ա. Քերական, քերթող, գրական, գրագէտ, գիտուն։

ԳՐԱՄԱՐՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն, քերթողութիւն։

ԳՐԱՅԻԴԱՅ, գ. Պառաւ։

ԳՐԱՆՈՑ, գ. Մատենադարան, դիւան։

ԳՐԱՊԱՆ, գ. 1. Եզր (զգեստի քղանցքի, օձիքի վրայ եւն)։ 2. Վակաս, ուսանոց։

ԳՐԱՊԱՆԱԿ, գ. 1. Պահպանակ, բժժանք, հմայեակ, յուռութք։ 2. Վակաս (քահանայապետի)։

ԳՐԱՍՏ, գ. 1. Հեծանելիք։ 2. Ընդհանրապէս՝ անասուն։ 3. փխբ. Անբան, անմիտ։

ԳՐԱՏ, գ. Պատմուճան, վերարկու, տառատոկ։

ԳՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրապանակ (կախարդական գրութիւն)։

ԳՐԱՒ, գ. 1. Գրաւական, առհաւատչեայ, երաշխ, երաշխիք, հաւաստիք, ապացոյց։ 2. Փրկանք։ 3. Պայման, գրաւադրութիւն։

ԳՐԱՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԱՒ (3)։

ԳՐԱՒԱԹԱՓ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Փրկանաւորել, գրաւականել։

ԳՐԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՐԱՒ։

ԳՐԱՒԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Փոխանակել (գրաւ տալով)։ 2. Գրաւաթափ առնել, փրկանաւորել։

ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւահարկումն (հողերի՝ արտերի բաժանում, հողային հարկ)։

ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ։

ԳՐԱՒԵԼ, նբ. 1. Սեպհականել, ըմբռնել, զբռամբ ածել, առնուլ, տիրանալ, տիրապետել, տիրել, բռնադատել։ 2. Գրաւականել, փրկանաւորել, վարձել։

ԳՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ։

ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Գրաւոր, գրեղէն։

ԳՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիր։

ԳՐԱՒՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն, տիրողութիւն (գրաւելը, տիրելը)։

ԳՐԳԱԼ, չբ. Կղկալթել, խնամ տանել, հովանի լինել։

ԳՐԳԱՆՔ, գ. Գգուանք, փայփայանք, գրգութիւն, փափկութիւն։

ԳՐԳԱՐԱՆ, գ. Եդեմ (գրգանքի՝ փափկութեան վայր)։

ԳՐԳԵԼ, նբ. 1. Փայփայել։ 2. Ամոքել, անուշել, քաղցրացուցանել։

ԳՐԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՐԳԵԼ։

ԳՐԳԻՉ, ա. Տածիչ։

ԳՐԳԻՌ, գ. Գրգռութիւն, հակառակութիւն, դրդումն։

– ՏԱԼ ԳՐԳԻՌՍ, տե՛ս ԳՐԳՌԵԼ։

ԳՐԳԼԻ, գ. Ցնցոտի, կապերտ, գրջլի։

ԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԳԱՆՔ։

ԳՐԳՌԵԼ, նբ. Դրդել, սադրել, յարուցանել, յուզել, բորբոքել։

ԳՐԳՌԻՉ, ա. Սադրիչ (գրգիռ առաջացնող)։

ԳՐԳՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրգիռ, հեռ, վէճ, կռիւ, խռովութիւն, գժտութիւն, հակառակութիւն։

ԳՐԴԱԼ, չբ. Խանչել (խոզի)։

ԳՐԴԱՆՔ, գ. Յորձան, յորձանուտ։

ԳՐԵԱ՛ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ։

ԳՐԵԱՆ, գ. յոգն. 1. Գիրք, մատեանք։ 2. Նշանագիրք, տառք։

ԳՐԵԱՆՔ, գ. յոգն. Գիրք, մատեանք։

ԳՐԵԹԷ, մ. շ. Գրէ՛, գրէ՛ եթէ, գրէ՛ թէ, գրեա՛ թէ, իբրու, իբր թէ, գոգցես, համարեա՛ թէ։

ԳՐԵԼ, նբ. 1. Դրոշմել, գծել, արձանագրել, գիր առնել, ի գիր արկանել՝ հանել, գրով արկանել, շարադրել։ 2. Փորագրել, քանդակել, դրուագել, դրօշել։ 3. Կենդանագրել, նկարել, նկարագրել, գծագրել։ 4. Համարել, ընդունել, դասել։ 5. Վերագրել, ընծայել։

ԳՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ։

ԳՐԷ՛, ԳՐԷ՛ ԵԹԷ, ԳՐԷ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ։

ԳՐԷ, տե՛ս ԿՌՈՒՆԿ։

ԳՐԹԱԽԱՂԱՑ, ա. Գրթի (գլորուելով՝ սահելով իջնող), փխբ. մոլորեցուցիչ (քարեղէն կուռքերի մասին):
ԳՐԹԻ, տե՛ս ԳՐԹԱԽԱՂԱՑ:
ԳՐԹԻՉ, ա. Խաբիչ, խաբեբայ, պատրող, պատրիչ:
ԳՐԹՑԵԼ, նբ. Մղել, վանել, մերժել, խթել, խեթկել:
ԳՐԻՉ, ա. գ. 1. Գրող, նոտար, դպիր, ատենադպիր: 2. Եղէգն (գրելու գործիք): 3. Գրոց: 4. (յունական ոճով) Նկարիչ:
ԳՐԻԻ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ:
ԳՐԿԱԼԻՐ, ա. 1. Լիագիրկք: 2. Գրկատարած:
ԳՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Գրկընդխառն, գրկապատ:
– ԳՐԿԱԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ):
ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Գրկախառն լինել, գիրկ ընդ խառն լինել, գիրկ ընդ գիրկ խառնել:
ԳՐԿԱՁԱՓ, տե՛ս ԳԻՐԿ (2):
ԳՐԿԱՊԱՏ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:
ԳՐԿԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԳՐԿԱԼԻՐ:
ԳՐԿԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ԳՐԿԸՆԴԽԱՌՆ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:
ԳՐԿՈՅՔ, տե՛ս ՏԵՏՐՅԱՅՔ
ԳՐՈԽ, տե՛ս ԳՐՈՀ:
ԳՐՈՀ, գ. Ազգ, ցեղ, ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն, բանակ:
– ԳՐՈՀ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՀԵԼ:
ԳՐՈՀԵԼ, չբ. Գրոհ տալ, դռոյթ տալ, դռութել, յարձակել, խուժել:
ԳՐՈՂ, տե՛ս ԳՐԻՉ (1):
ԳՐՈՑ, գ. Գրիչ, քերիչ, դուր (փորագրելու՝ քանդակելու գործիք):
ԳՐՈՒԱՀ, գ. Յանցաւոր (քրէական):
ԳՐՈՒԱՆ, գ. 1. Աման (մէկ կամ մի քանի գրիւի տարողութեամբ): 2. Ծածկոց:
ԳՐՈՒԱՆՈՂ, ա. Խուսափու, խուսափուկ (գրուանի տակ թաքցնող կամ թաքնուող):
ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրումն (գրելը, գրուելը): 2. Գիր (գրուած բան):
ԳՐՈՒԻԾ, տե՛ս ԽԱՌՆԻԾ:
ԳՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, տառատպութիւն (գրելու արուեստը՝ եղանակը):
ԳՐՁԼԻ, տե՛ս ԳՐԳԼԻ:
ԳՐՏԱԿ, գ. Նկան, նկանակ:
ԳՕՇ, տե՛ս ՔՕՇ:
ԳՕՇԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:
ԳՕՍ, ա. 1. Չոր, ցամաք (փայտ, ծառ): 2. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ:
ԳՕՍԱՆԱԼ, չբ. Չորանալ, ցամաքել (փայտի, ծառի և մարմնի անդամների մասին):
ԳՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել, գօսացուցանել:
ԳՕՍԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ցամաքեցուցիչ (գօս դարձնող):
ԳՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղութիւն (գօս՝ խեղ լինելը):
ԳՕՏԵԼԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՈՐ:
ԳՕՏԵՒԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:
ԳՕՏԵՒՈՐ, ա. Գօտելած, կամարաւոր:
ԳՕՏԵՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Գօտի ածել (գօտի կապել): 2. փխբ. Սպառազինել, զօրանալ, սրտապնդել, պնդել զմէջ՝ զմէջս:
ԳՕՏԷԿՌՈՒԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ԳՕՏԷԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գօտէկռիւ լինել, ըմբշամարտել, մենամարտել, մենամարտիկ լինել:
ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօտէկռուութիւն, գիրկ ընդ խառն կռիւ՝ մարտ, մենամարտութիւն:
ԳՕՏԷՊԻՆԴ, ա. Արի, համարձակ (գօտին պինդ կապած):
ԳՕՏԻ, գ. 1. Կամար, զունար: 2. (աստղգ.) Շրջանակ, պարունակ (երկնային կամար՝ գօտի): 3. Շար (լեռան): 4. Ճեմելիք (կամարաձև ճեմելու տեղ ապարանքում):
– ԳՕՏԻ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՈՐԵԼ:
ԳՕՏԻԱԾՈՒ, ա. Գօտեւած, կամարածու:

Դ

ԴԱ, դ. Այդ, դոյն:
– ԴԱ ԱՒԱԴԻԿ, չ. Իսկ արդ, բայց արդ, զի՞ է զի:
ԴԱԲԻՐ, գ. (եկեղց.) Սրբութիւն սրբութեանց (աստուածխօսութեան տեղը):
ԴԱԲՆԻ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:
ԴԱԳ, ա. Խաբէական, պատրողական, կեղծաւոր, հրապուրիչ:
ԴԱԳԱՂ, գ. 1. Մահիճք, թափուտ, տապան, պահարան: 2. Պատգարակ:
ԴԱԴԱՐ, գ. 1. Հանգիստ: 2. Հանդարտութիւն, անդորրութիւն, անդորր: 3. (Դադարք), յոգն. Բնակարան, յարկ, տուն, տաղաւար, որջ, բոյն, գոմ, փարախ ևն (դադար առնելու՝ հանգստանալու տեղ):
ԴԱԴԱՐԱՆՔ, գ. Դադարումն, դադար:
ԴԱԴԱՐԵԼ, չբ. 1. Զկայ առնուլ, հանգչել, հանդարտել, լռել, կասել: 2. Ագանել, լուծանել, իջավանել, օթևանել:
ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանգուցանել, յանգել, յանգեցուցանել, կասեցուցանել, խափանել, աւարտել:
ԴԱԴԱՐԻԿ, գ. Դադար (փոքր կամ կարճատև):
ԴԱԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ:
ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարութիւն, անշարժութիւն, հանդարտութիւն, հանգիստ, կասումն, դադար, վերջ:
ԴԱԺԱՆ, ա. 1. Անախորժ, անհամ, տըտիպ, դառն: 2. Խիստ, դժնեայ, դժնդակ, ժանտ: 3. Տարժանելի, տաժանելի, բազմաչխատ:
ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՅ կամ ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՒ, ա. Ժանտ, անզգամ, դժնաբարք:
ԴԱԺԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Խիստ, դժնդակ (բոյսը դաժան):
ԴԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:
ԴԱԺԱՆԱՀՈՏ, ա. Ժանտահոտ, ժահահոտ:
ԴԱԺԱՆԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, ժահահոտութիւն, գարշահոտութիւն:
ԴԱԺԱՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Դժնէատեսիլ:
ԴԱԺԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, դժուարել, դառնանալ:
ԴԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամութիւն, դառնութիւն, դժնդակութիւն:
ԴԱԼ, գ. Դալյ (ծննդկանի առաջին կաթը):
ԴԱԼԱԼԻԿՔ, տե՛ս ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ:
ԴԱԼԱԿԵԼ, չբ. Նբ. Աշխատել, ճգնել, հնարել, հայթայթել:
ԴԱԼԱՊՐ, գ. Տապար (պատերազմական կացին):
ԴԱԼԱՐ, ա. 1. Կանաչ (բոյսերի մասին): 2. Նոր, կակուղ, ջերմ: 3. գ. Դալարի, խոտ, բանջար:
ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ, ա. Դալարարար:
– ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ:
ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. չբ. Բուսուցանել, ընձիւղել:
ԴԱԼԱՐԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ:
ԴԱԼԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչագոյն:
ԴԱԼԱՐԱԶԳԵԱՑ, ա. Դալարաբեր (դալար հագած):
ԴԱԼԱՐԱԿԱՆ, ա. Դալար, կանաչ:
ԴԱԼԱՐԱԿԵՐ, ա. Խոտակեր, խոտաճարակ:
ԴԱԼԱՐԱՀԵՐ, տե՛ս ԱՂՈՒԱՄԱԶ:
ԴԱԼԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կանաչանալ, բողբոջել, սաղարթանալ, ուռճանալ: 2. փխբ. Զուարթանալ, ուրախանալ:
ԴԱԼԱՐԱՐԱՐ, ա. Դալարաբեր:
ԴԱԼԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կանաչացուցանել, նորոգել:
ԴԱԼԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԻ:

ԴԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԴԱԼԱՐԻ, գ. Դալարեղէն, դալար, խոտ, բանջար:

ԴԱԼԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանաչութիւն:

ԴԱԼԱՐՈՒՏ, ա. Դալարական, դալար:

ԴԱԼՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴԱԼՆԿՈՏ:

ԴԱԼՆԿՈՏ, ա. Դալնկագոյն (դալուկն ունեցող):

ԴԱԼՈՒԿՆ, ԴԱԼՈՒՆԿՆ, գ. (բժշկ.) Գոյն, հողմք:

ԴԱԿՈՒ, գ. Ուրագ:

ԴԱՀԱՄՈՒՆՔ, գ. 1. Նուէր, ընծայ (մանաւանդ ուտելեղէնով): 2. Կաշառ:

ԴԱՀԵԿԱՆ, գ. Դենար (արծաթէ կամ ոսկէ դրամ):

ԴԱՀԻՃ, գ. 1. Կալանաւորակապ, տանջիչ: 2. փխբ. Նեղիչ:

ԴԱՀԼԻՃ կամ ԴԱՀՂԻՃ, գ. 1. Սրահ: 2. Ժողովարան, ատեան, դիւան:

ԴԱՂՁՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՈՒԽ:

ԴԱՂՄԱՏԵՐԷՆ, մ. Հռոմայերէն:

ԴԱՄ, գ. Ցանց, վարմ:

ԴԱՄԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ապշել, յիմարել:

ԴԱՄԲԱՆ, գ. Դամբարան, գերեզման, շիրիմ, տապան:

ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Գերեզմանական (դամբանին և թաղման վերաբերող):

– ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ԵՐԳ, ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Եղերերգութիւն:

ԴԱՄԲԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՄԲԱՆ:

ԴԱՅԵԱԿ, գ. 1. Ստնտու, մանկակալ: 2. Ընդհանրապէս՝ սնուցիչ: 3. Դաստիարակ, հոգաբարձու, մանկածու:

ԴԱՅԵԱԿՈՐԴԻ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱԲԱՐ, մ. Դայեկապէս (իբրև դայեակ):

ԴԱՅԵԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԴԱՅԵԿԱԲԱՐ:

ԴԱՅԵԿԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԵԼ, նբ. Դիեցուցանել, դարմանել, սնուցանել, դաստիարակել, հրահանգել:

ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ, գ. Դայեկասնունդ, դայեկատոհմ, միասնունդ, սննդակից:

ԴԱՅԼ, տե՛ս ԴԱԼ:

ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ, գ. Դալալիկք, գեղգեղանք, գեղգեղումն, քաղցրաձայնութիւն, երգ:

ԴԱՆԱԿ, գ. Կորոց:

ԴԱՆԴԱՂ, ա. Տարտամ, դանդաղկոտ, ծանրաշարժ, յամր, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂԱԲԱՐ, մ. Յուլաբար, պղերգաբար, ծուլապէս:

ԴԱՆԴԱՂԱԳԻՆ, ա. Յամր (շատ դանդաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Պղերգագոյն (աւելի պղերգ՝ դանդաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԿԱՆ, ա. Դանդաղկոտ:

ԴԱՆԴԱՂԱՄԱԾ, ա. Թանձրամած:

ԴԱՆԴԱՂԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՆԴԱՂԵԼ (իմ), չբ. Յապաղել, յուլանալ, ծուլանալ, պղերգանալ, յետնանալ, յետնել:

ԴԱՆԴԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղ, դանդաղագին, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղանք, հեղգութիւն, յուլութիւն, ձանձրութիւն, ծանրութիւն:

ԴԱՆԴԱՂՈՒՄՆ, գ. Դանդաղանք, դանդաղութիւն (դանդաղելը):

ԴԱՆԴԱՆ, տե՛ս ԱՏԱՄՆ:

ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴ, գ. Սանձ, երասանակ, պախուց, երախճան, շրուշակ, վարապան, ցուկակապ:

ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴԱԿԱՊ, ա. Սանձահարեալ (սանձով կապուած):

ԴԱՆԴԱՋ, գ. Տարաբերումն, դանդաչանք, դանդաչութիւն, դանդաչումն, բանդագուշանք, բաջաղանք, ցնորք:

ԴԱՆԴԱՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՋՈՒՆ:

ԴԱՆԴԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՋ:

ԴԱՆԴԱՋԵԼ, չբ. 1. Երերել, տատանել, տարաբերել: 2. Ցնորել, յերազել, բան-

դագուշել, բաջաղել, բաբաջել: 3. նբ. տե՛ս ԴԱՆԴԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԱՆԴԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աստանդել, տատանել, շարժել:
ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՂ:
ԴԱՆԴԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՂ:
ԴԱՆԴԱՂՈՒՆ, ա. Դանդաչական, երեբուն, ցնորական:
ԴԱՇԽՈՒՐԱՆ, գ. Կոնք, լական, տաշտ:
ԴԱՇՆ, գ. 1. Դաշնաւորութիւն, ուխտ, պայման: 2. Ներդաշնակութիւն: 3. ա. մ. Չափաւոր, մեղմ, մեղմով:
ԴԱՇՆԱԴԻՐ, ա. Ուխտադիր, դաշնաւոր:
ԴԱՇՆԱԿ[1], գ. Եղանակ, օրինակ, կերպ, պայման, հնար:
ԴԱՇՆԱԿ[2], գ. Դաշոյն (փոքր):
ԴԱՇՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Ներդաշնակապէս:
ԴԱՇՆԱԿԱՒՈՐ, ա. Դաշնաւոր, բարեյարմար, երաժշտական:
ԴԱՇՆԱՒՈՐ, ա. 1. Ուխտակից, դաշնադիր: 2. Համախոհ, միախոհ: 3. տե՛ս ԴԱՇՆԱԿԱՒՈՐ:
- ԴԱՇՆԱՒՈՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՇՆԱՒՈՐԵԼ:
ԴԱՇՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. Ուխտել, դաշնաւոր լինել, հաշտել, միաբանել:
ԴԱՇՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաշն, ուխտ: 2. Ձայնակցութիւն, միաբանութիւն:
ԴԱՇՈՅՆ, գ. Դարշոյն, դաշնակ, սուսեր, նրան:
ԴԱՇՏ, գ. 1. Դաշտավայր, տափ: 2. նըման. Ասպարէզ, ընդարձակութիւն (ծովի, թղթի ևն):
ԴԱՇՏԱԳԵՏԻՆ, ա. Դաշտային, դաշտական (որտեղ գետինը դաշտի նման հարթ է):
ԴԱՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՅԻՆ:
ԴԱՇՏԱՁԵՒ, ա. 1. Հարթ (դաշտի ձև ունեցող): 2. Հարթայատակ:
ԴԱՇՏԱՅԻՆ, ա. Դաշտական (վայր, բնակիչ):
ԴԱՇՏԱՆ, գ. 1. Ապարահ, ապահարութիւն, ապարահարութիւն, օրէնք կանանց: 2. ա. Դաշտանիկ (դաշտան ունեցող):
ԴԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Դաշտաւորել, տափարակել: 2. փխբ. Նկուն լինել:
ԴԱՇՏԱՆԻԿ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՆ (2):
ԴԱՇՏԱՎԱՅՐ, գ. 1. Դաշտ (դաշտային վայր): 2. ա. Դաշտային:
ԴԱՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ.1. Հարթել, յատակել: 2. փխբ. Նկուն առնել, ընկճել:
ԴԱՇՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԱՇՏԱՆԱԼ:
ԴԱՇՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԱՇՏԽՕՍ, ա. Դատարկաբան, ընդվայրախօս:
ԴԱՌՆ, ա. 1. Լեղահամ, դառնին, դառնիճ: 2. փխբ. Դժնդակ, խիստ, չար: 3. գ. տե՛ս ԴԱՌՆԻՃ (1):
ԴԱՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՊԷՍ:
ԴԱՌՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ, դժնաբարք:
ԴԱՌՆԱԲԵՐ, ա. Դառնութիւնաբեր, դառն:
ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Դառնահոսան, դառնավիժան:
ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն:
ԴԱՌՆԱԴԱՌՆ, ա. Դառնագոյն, դառնալի, չարաչար:
ԴԱՌՆԱԹՈՅՆ, ա. Թունաւոր (խիստ՝ սաստիկ թոյն պարունակող):
ԴԱՌՆԱԹՈՐՄԻ, ա. Լեղախառն (լեղիի մէջ թրմած):
ԴԱՌՆԱԼ, չբ. 1. Դարձ առնել, յետս դառնալ, վերադարձել (գնացած տեղից յետ գալ): 2. Լինել (մի բանի փոխարկուել՝ վերածուել): 3. Հեռանալ, հրաժարել:
- ԴԱՌՆԱԼ ԱՒՈՒՐ. Երեկոյանալ:
ԴԱՌՆԱԼԻ, ա. Դառնադառն (դառնութեամբ լի):
ԴԱՌՆԱԾԵՐ, գ. Չարածեր:

ԴԱՌՆԱԿՍԿԻԾ, ա. Սաստկակսկիծ, չարակսկիծ, կսկծեցուցիչ, կսկծեցուցանող:
ԴԱՌՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Ժանտ, դաժան:
ԴԱՌՆԱՀՈԳԻ, ա. Դառնասիրտ, ժանտ (հոգով դառնացած՝ չարացած):
ԴԱՌՆԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ:
ԴԱՌՆԱՀՈՏ, ա. Զարահոտ, ժանտ, սաստիկ:
ԴԱՌՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Դառն (դառն համ ունեցող):
ԴԱՌՆԱՀԱՄ, ա. մ. Զարամահ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁԵԱՅ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՏ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՏ, ա. Դառնամաղձեայ, փխբ. դառնասիրտ, չարակամ, ժանտ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտութիւն, ոխ:
ԴԱՌՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Դառն լինել, ի դառնութիւն դառնալ: 2. փխբ. Վշտանալ, զայրանալ, ժանտանալ:
ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ, ա. Դառնաքուն (որի քունը դառն է և անհանգիստ):
ԴԱՌՆԱՇԽԱՏ, ա. Դժուարակիր, տաժանելի, դժնդակ:
ԴԱՌՆԱՇՈՒՆՋ, ա. 1. Խստաշունչ, ցըրտաշունչ: 2. Դաժան, կատաղի:
ԴԱՌՆԱՊԱՐՀԱԿ, ա. Տաժանելի, ծանր:
ԴԱՌՆԱՊԷՍ, մ. Դառնաբար, ցաւագին:
ԴԱՌՆԱՍԻՐՏ, ա. Դառնահոգի, անողորմ:
ԴԱՌՆԱՎԷՐ, ա. Զարախոց:
ԴԱՌՆԱՎԻԺԱՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ:
ԴԱՌՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժնեայ, դժնդակ, քստմնելի, ահաւոր:
ԴԱՌՆԱՐԲՈՑՑ, ա. Դառնաճաշակ (խմելու համար դառն):
ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ, ա. Դժնդակարմատ, դժոխարմատ:
ԴԱՌՆԱՑՈՂ, ա. Դառնացուցիչ, դառնահոգի, ժանտ, ստամբակ, ստահակ, խեռ:
ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնացութիւն, դառնացչութիւն, ժանտութիւն, ստամբակութիւն, ստահակութիւն, անօրէնութիւն:
ԴԱՌՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՌՆԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂ:
ԴԱՌՆԱՑՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՌՆԱՔՈՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ:
ԴԱՌՆԵՆԻ, ա. Դառնաբեր (ծառ):
ԴԱՌՆԻՃ, գ. 1. (բսբ.) Դառն: 2. ա. տե՛ս ԴԱՌՆ (1):
ԴԱՌՆԻՆ, տե՛ս ԴԱՌՆ (1):
ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համ (դառն): 2. Դաժանութիւն, ժանտութիւն: 3. Նեղութիւն, նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն:
ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲԵՐ:
ԴԱՍ, գ. 1. Բազմութիւն, խումբ, գունդ, հոյլք, ջոկ, պար, երախան: 2. Կարգ, աստիճան:
- ԴԱՍ ԴԱՍ, ԴԱՍՍ ԴԱՍՍ, տե՛ս ԴԱՍԱԴԱՍ:
ԴԱՍԱԳԼՈՒԽ, գ. Դասապետ, դասակերտ, պարագլուխ (որևէ դասի, մանաւանդ երգեցիկ խմբի գլխաւոր):
ԴԱՍԱԴԱՍ, ա. մ. Դաս դաս, դասս դասս, երախանս երախանս, ջոկ առ ջոկ, հոյլ ի հոյլ:
ԴԱՍԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախմբութիւն, հանդէս:
ԴԱՍԱԽՈՒՄԲ, ա. Յոգնախումբ, բազմամարդ:
ԴԱՍԱԿ, գ. (անարգ.) Երամակ, ջոլիր, ջոկ, խումբ:
ԴԱՍԱԿԱՆ, գ. Հետևակազօր:
ԴԱՍԱԿԱՐԳ, գ. Դաս, կարգ:
ԴԱՍԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Դասել, համակարգել, դասաւորել, դասակցել:
ԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՍԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԴԱՍԱԳԼՈՒԽ:

ԴԱՍԱԿԻՑ, ա. Խմբակից, պարակից:
ԴԱՍԱԿՑԵԼ, տե՛ս ԴԱՍԵԼ:
ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակարգութիւն, համակարգութիւն: 2. Դաս, խումբ, ժողով:
ԴԱՍԱՊԵՏ, գ. Դասագլուխ, պարագլուխ, մանաւանդ՝ զօրագլուխ, զօրապետ, հազարապետ:
ԴԱՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակարգ, դաս, կարգ, աստիճան:
ԴԱՍԱՐԱՐ, ա. գ. Դասակերտ, պարագլուխ:
ԴԱՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Դասել, դասակարգել, դասակցել: 2. Ի կարգ արկանել, ի համար արկանել, կարգաւորել:
ԴԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, դաս, կարգ:
ԴԱՍԵԼ, նբ. Կարգաւորել, զետեղել, դասաւորել, դասակարգել, դասակցել, շարդասել:
ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասումն, դասաւորութիւն, կարգ:
ԴԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՍՏԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Ծղիք: 2. տե՛ս ԴԱՍՏԱՊԱՆ:
ԴԱՍՏԱԿԵՏՂ, գ. Դաստակ (դաստակի տեղը):
ԴԱՍՏԱԿԵՐՏ, գ. 1. Ձեռակերտ, շինուած: 2. Ագարակ, շէն, աւան, գիւղ:
ԴԱՍՏԱՊԱՆ, գ. Երախակալ (սրի՝ Թրի բռնատեղ՝ կոթ):
ԴԱՍՏԱՌԱԿ, գ. Վարշամակ, Թաշկինակ, անձեռոց, անձեռոցիկ:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, գ. Մանկածու, հոգաբարձու, ուսուցիչ, կրթակ:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԱՐԱՆ, գ. Կրթարան, վարժարան:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ, նբ. Կրթել (որպէս դաստիարակ), ձեռնօժանդակել, հրահանգել, ուսուցանել, խրատել:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրթութիւն, հրահանգք, ուսումն, խրատ:

ԴԱՏ, գ. 1. Դատաստան, դատումն, դատողութիւն: 2. Դատավճիռ: 3. Իրաւունք:
- ԴԱՏ ԱՌՆԵԼ. 1. Դատել, իրաւունս առնել (ումեք): 2. Վրէժխնդիր լինել:
- ԴԱՏ ԽՆԴՐԵԼ. Վրէժ խնդրել կամ առնուլ:
- ԴԱՏ ՏԱԼ կամ ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Վրէժս տալ՝ լուծանել, համար տալ:
ԴԱՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատակնիք, դատավճիռ:
ԴԱՏԱԽԱԶ, գ. Ոսոխ, հակառակորդ, ամբաստան, դատակից:
- ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ. Դատախազել, ամբաստանել, բողոքել, գանգատել:
ԴԱՏԱԽԱԶԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ:
ԴԱՏԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբաստանութիւն, բողոք, հակառակութիւն:
ԴԱՏԱԿԻՑ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ:
ԴԱՏԱԿՆԻՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՎՃԻՌ:
ԴԱՏԱՆՔ, գ. Դատ, դատաստան:
ԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Պատժապարտ, պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ, յանցաւոր: 2. Դատապարտական, անիրաւ:
- ԴԱՏԱՊԱՐՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ:
ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Դատապարտիչ, մեղադրական:
ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԻՑ, ա. Պատժակից:
ԴԱՏԱՊԱՐՏԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Դատաստան առնել, դատապարտ առնել, պատժապարտել, պարտաւորել, պարտաւոր առնել, պատժել, մեղ դնել, մեղապարտել, մեղադրել:
ԴԱՏԱՊԱՐՏԻՉ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ:
ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապարտանք, պատժապարտութիւն, պարտաւորութիւն, մահապարտութիւն:
ԴԱՏԱՍԱՑ, ա. Դատարկակաց (դատ վարող):

ԴԱՏԱՍՏԱՆ, գ. 1. Դատ, դատումն: 2. Դատակնիք, դատավճիռ: 3. Դատարան, ատեան: 4. Դատապարտութիւն, պատիժ:
– ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ. Դատապարտել, մեղադրել:
ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ (1):
ԴԱՏԱՍՏԱՆՈՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտավարժ (մտքով դատելու վարժ):
ԴԱՏԱՎՃԻՌ, գ. Դատակնիք, դատաստան:
ԴԱՏԱՐԱՆ, գ. Դատաստանոց, դատաւորանոց, դատաւորարան, դատաստան, ատեան, հանդիսարան:
ԴԱՏԱՐԿ, ա. 1. Անգործ, պարապորդ: 2. Թափուր: 3. Ունայն, սնոտի, ունայնավար:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս, ընդվայրախօս, վայրապարախօս:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ունայնաբանել, զրաբանել, առասպելաբանել, վայրապարաբանել:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, զրաբանութիւն, սնաբանութիւն, ընդվայրախօսութիւն, զրախօսութիւն, վայրապարաբանութիւն, ընդվայրաբանութիւն:
ԴԱՏԱՐԿԱԿԱՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՍԱՑ:
ԴԱՏԱՐԿԱՁԵՌՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, ձեռնունայն:
ԴԱՏԱՐԿԱՑԱԾ, ա. Ընդվայրագնաց, ընդվայրած, ընդվայրայած, ընդվայրապար, վայրագնաց (պարապ՝ անգործ շրջող):
ԴԱՏԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. Պարապանալ, շաբաթանալ, դադարել:
ԴԱՏԱՐԿԱՆՁՆ, ա. Պարապորդ, անգործ:
ԴԱՏԱՐԿԱՊԷՍ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իզուր, անխորհրդաբար:
ԴԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏ, ա. Դատարկասուն (չաշխատող ու ծրիակեր):
ԴԱՏԱՐԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏ:
ԴԱՏԱՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դերևացուցանել, ունայնացուցանել:
ԴԱՏԱՐԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ (1):
ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարապութիւն, անգործութիւն, ծուլութիւն, դադարումն: 2. Անպտղութիւն: 3. Ունայնութիւն, աւելորդութիւն:
ԴԱՏԱՒՈՐ, գ. 1. Դատիչ, դատող, իրաւարար: 2. լայնաբար՝ Իշխան, առաջնորդ, զօրավար:
ԴԱՏԱՒՈՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՒՈՐԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատողութիւն (դատաւորի պաշտօնը՝ իշխանութիւնը):
ԴԱՏԱՓԵՏ, ա. 1. Հարստահար, նեղեալ: 2. Նեղիչ:
– ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ. Դատափետել, հարստահարել, նեղել, ատել:
ԴԱՏԱՓԵՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ:
ԴԱՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դատ առնել, դատաստան առնել: 2. Դատապարտել: 3. Մաքառել, վիճել:
– ԴԱՏԵԼ ՀՐՈՎ. Այրել:
– ԴԱՏԵԼ ՍՐՈՎ կամ Ի ՍՈՒՐ. Կոտորել, սպանանել, խողել:
ԴԱՏԻՉ, ԴԱՏՈՂ, տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐ:
ԴԱՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Խոհեմաբար:
ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Դատաստանական: 2. Դատող, դատիչ:
ԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դատումն, դատաստան: 2. տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ: 3. Ընտրողութիւն, կարծիք:
ԴԱՏՈՒՄՆ, գ. 1. Դատողութիւն, դատաստան: 2. Ընտրողութիւն:
ԴԱՐ^1, գ. 1. Ժամանակ (տևողութիւն, որ չափւում է հարիւրամեակներով, հազարամեակներով): 2. Սերունդ (մի պորտ):
ԴԱՐ^2, գ. Դարաւանդ, գահ, գահաւանդակ, բարձրաւանդակ, վախ: 2. Հրուանդանք:

ԴԱՐ[3], ա. Զոյգ (թիւ), ջուխտակ (մի զոյգ):

ԴԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակագրութիւն:

ԴԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:

ԴԱՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ:

- ԴԱՐԱՀՈՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:

ԴԱՐԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:

ԴԱՐԱՆ, գ. 1. Պահարան, ընդունարան: 2. Պատսպարան: 3. Թաքստոց: 4. փխբ. Դաւ, դարանակալութիւն, նենգութիւն, որոգայթ:

- ԴԱՐԱՆ ԳՈՐԾԵԼ. Դաւ գործել:

- ԴԱՐԱՆ ՆՍՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Չարարուեստ:

ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ, ա. Դարանամուտ, դարանամտեալ:

- ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դարանագործութիւն, դարանամտութիւն: 2. փխբ. Դաւ, նենգութիւն, որոգայթ:

ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:

- ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱՄՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:

ԴԱՐԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դարանամուտ լինել, դարանակալ լինել, դարան նստել:

ԴԱՐԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դարան գործել, մեքենայել:

ԴԱՐԱՊԱՆ, գ. Դռնապան, բարապան:

ԴԱՐԱՊԱՍ, գ. Դուռն արքունի, պալատն, ապարանք:

ԴԱՐԱՊԵՏ, գ. Բարապան, դարապան, դռնապան, պահապան:

ԴԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սանդարամետական:

ԴԱՐԱՍՏԱՆ, գ. Ծառատունկք, դրախտ, պարտէզ:

ԴԱՐԱՎԷԺ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ:

ԴԱՐԱՒԱՆԴ, գ. 1. Գահաւանդ, սարաւանդ: 2. Դար (գետի զառիվայր ափ): 3. Արտեւան (լեռան գլուխ՝ գագաթ):

ԴԱՐԱՓՈՐ, գ. Խորափիտ, անձաւ, ծերպ:

ԴԱՐԲԻՆ, գ. Պղնձագործ, դարբնիչ:

ԴԱՐԲՆԱՑՔ, գ. յոգն. Դարբինք:

ԴԱՐԲՆԻՉ, տե՛ս ԴԱՐԲԻՆ:

ԴԱՐԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղնձագործութիւն:

ԴԱՐԲՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՐԲՈՒԿ:

ԴԱՐԳ, գ. Կարգ, չար:

ԴԱՐԳԻԾ, գ. Պատգարակ:

ԴԱՐԵՒԱՆԴ, տե՛ս ԴԱՐԱՒԱՆԴ:

ԴԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԴԱԺԱՆ:

ԴԱՐԻՁԱԿ, գ. Գաղափար, կաղապար:

ԴԱՐԻՁԵՆԻԿ, տե՛ս ԿԻՆԱՄՈՄՈՆ:

ԴԱՐՁ, գ. 1. Դարձութիւն, դարձումն, վերադարձութիւն, վերադարձումն, վերադարձ: 2. Զղջումն:

- ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԴԱՌՆԱԼ: 2. ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ:

- ԴԱՐՁ ՓՈԽԱՐԻՆԻ. Փոխարէն, հատուցումն:

ԴԱՐՁԱԴԱՐՁ, գ. Վերադարձ:

- ԴԱՐՁԱԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՁԴԱՐՁԵԼ (իմ):

ԴԱՐՁԱՌԱԾ, ա. Յամառ (յետ դարձող):

ԴԱՐՁԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն:

ԴԱՐՁԱՍԷՐ, ա. Դիւրադարձ, դարձառած:

ԴԱՐՁԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Դարձողապէս:

ԴԱՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարձ, դարձումն, զղջումն:

ԴԱՐՁԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Դարձդարձ առնել, շրջշրջել:

ԴԱՐՁԵԱԼ, մ. Վերստին, անդրէն, և ևս, կրկին, կրկին անգամ, միւս անգամ, երկրորդ անգամ:

ԴԱՐՁՈՂԱՊԷՍ, մ. Դարձաւորաբար, փոխանակաւ:

ԴԱՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Դարձ, շրջումն, խոտորումն: 2. Շրջան, շրջադարձ: 3. Հատուցումն, փոխարէն, դարձ փոխարինի: 4. Մանուած (խօսքի): 5. Պատասխանի (խօսքով կամ գրով):
ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:
ԴԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերադարձուցանել, դարձ առնել: 2. Շրջել, փոխել:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՐՁՈՒՑԻՉ:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրութիւն (դարձնելու կարողութիւն):
ԴԱՐՁՈՒՑԻՉ, ա. Դարձուցանողական (դարձնելու կարողութիւն ունեցող):
ԴԱՐՄԱՆ, գ. 1. Ճար, հնար: 2. Դեղ, հոգ, խնամ, տած: 3. Պարէն, ռոճիկ, ապրուստ:
– ԴԱՐՄԱՆ ԱԾԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (ումեք), տե՛ս ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):
ԴԱՐՄԱՆԱՏՐԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):
ԴԱՐՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամակալութիւն (խնամք՝ հոգ տանելը):
ԴԱՐՄԱՆԵԼ, նբ. Դարման ածել՝ տանել, դարմանատրել, հոգալ, խնամարկել, յանձանձել, տածել, մշակել:
ԴԱՐՄԱՆԻՉ, ա. Խնամիչ, խնամարկու, սնուցիչ, սնուցող:
ԴԱՐՄԱՆՈՑ, գ. Հիւանդանոց:
ԴԱՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆ:
ԴԱՐՇՈՅՆ, տե՛ս ԴԱՇՈՅՆ:
ԴԱՐՇՈՒՆԱԿԱԼ, ա. Սուսերաւոր (դաշոյն բռնող՝ կրող):
ԴԱՐՈՒՄ, գ. Հարաւ, հարաւակողմն:
ԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարումն (դադարելը):
ԴԱՐՊԱՍ, տե՛ս ԴԱՐԱՊԱՍ:
ԴԱՒ, գ. Դաւաճանութիւն, նենգ, նենգութիւն, խաբէութիւն, խարդախանք, խարդախութիւն, խարդաւանք, խարդաւանութիւն, դարանակալութիւն, որոգայթադրութիւն, որոգայթ:
ԴԱՒԱՃԱՆ, ա. Դաւող, նենգագործ, դարանակալ, որոգայթադիր, սատան:
– ԴԱՒԱՃԱՆՔ, գ. Դաւաճանութիւն, դաւ:
ԴԱՒԱՃԱՆԱԲԱՐ, մ. Նենգաբար, նենգողաբար, չարարուեստաբար:
ԴԱՒԱՃԱՆԵԼ, նբ. Դաւել, նենգել, խաբել:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂ, ա. Դաւող, խարդաւանող:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Դաւողական, պատիր, մահառիթ:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւ, դաւանք, նենգութիւն, խաբէութիւն, դարան:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւումն (դաւաճանելը):
ԴԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Խոստովանական:
ԴԱՒԱՆԱԿԻՑ, ա. Հաւատակից, դաւանահամբոյր, համադաւան:
ԴԱՒԱՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, տե՛ս ԴԱՒԱՆԱԿԻՑ:
ԴԱՒԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:
ԴԱՒԱՆԱՒՈՐ, ա. Դաւանող, խոստովանող:
ԴԱՒԱՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւան լինել, հաւանել, յանձն առնուլ, ընդունել, համարել, խոստովան լինել, խոստովանել, խոստանալ, վկայել, հաստատել:
ԴԱՒԱՆՈՂ, տե՛ս ԴԱՒԱՆԱՒՈՐ:
ԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն, դաւանք:
ԴԱՒԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւանութիւն (դաւանելը):
ԴԱՒԱՆՔ[1], տե՛ս ԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԱՆՔ[2], տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԵԼ, նբ. Դաւաճանել, նենգել, խաբել:
ԴԱՒԻԼ, գ. Մուրհակ, յետկար:
ԴԱՒՈՂ, տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՂ:
ԴԱՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատիր, խաբէական, չարարուեստ, նենգաւոր:

ԴԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաբէութիւն, նենգութիւն, դաւաճանութիւն, դաւանք:
ԴԱԽՈՒՄՆ, գ. Դաւողութիւն, դաւ (դաւելը):
ԴԱՓԵԼ, նբ. Հարկանել (թմբուկ):
ԴԱՓԻՒՆ, գ. Դափումն, դոփիւն, դըրնդիւն:
ԴԱՓՆԻ, գ. (բսբ.) Սարդի, սարդիատունկ:
ԴԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՓԻՒՆ:
ԴԴՄԵՆԻ, գ. (բսբ.) Դդում:
ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԴԴՄԵՆԻ:
– ԴԱՌՆ ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԱՐԻՈՎԹ:
ԴԵԳԵՐ, ա. Դեգերեալ:
ԴԵԳԵՐԱՆՔ, գ. Դեգերումն (դեգերելը):
ԴԵԳԵՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարթափել, թափառել, յածել: 2. Պարապել, կրթել, պատաղել, հանապազորդել, յապաղել, յամել: 3. Տատանել, վարանել:
ԴԵԳԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԵԳԵՐԱՆՔ:
ԴԵԴԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դեդեւել, շարժել, տատանել, երերալ:
ԴԵԴԵՒԵԼ, տե՛ս ԴԵԴԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԵԴԵՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Տարուբերել, դանդաչել, երերալ: 2. Տատանել, վարանել:
ԴԵՀ, գ. Կողմն, թեւ:
ԴԵՀՊԵՏ, գ. Կուսակալ, գաւառապետ:
ԴԵՂ[1], գ. 1. Բոյս, խոտ: 2. Սպեղանի: 3. Ճար, դարման: 4. Ծարիր: 5. Մահադեղ, թոյն: 6. Կախարդանք, բժժանք, յուռութք: 7. Իւղ (իբրեւ օծանելիք): 8. Ներկ: 9. Թանաք, մելան:
– ԴԵՂ ԴՆԵԼ. 1. Բուժել: 2. Սփոփել:
– ԴԵՂ ՄԱՀՈՒ. Թոյն, մահադեղ:
ԴԵՂ[2], գ. Դէզ, շեղջ, կոյտ:
ԴԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն, կախարդանք:
ԴԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարչութիւն:
ԴԵՂԱԹԱՓ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
ԴԵՂԱՀԱՐԵԼ, նբ. Թունել, դեղել:
ԴԵՂԱՆԻ, գ. Մախաղ (մուրացկանի):
ԴԵՂԱՏՈՒ, ա. Դեղիչ, կախարդ:
ԴԵՂԱՏՈՒԵԼ, նբ. Դեղել, բժշկել, բուժել:
ԴԵՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժումն (դեղ տալը): 2. Թունաւորութիւն (թունաւորելը): 3. Դեղագիտութիւն, կախարդութիւն: 4. Հրապոյրք:
ԴԵՂԱՐԱՆ, գ. Դեղոց:
ԴԵՂԲ, ա. Դեղին:
ԴԵՂԵԼ, նբ. 1. Դեղատուել: 2. Թունել: 3. Կախարդել (յուռութներով հմայել): 4. Գունել, ներկել:
ԴԵՂԻՆ, ա. Դեղնագոյն, դեղբ:
ԴԵՂԻՉ, տե՛ս ԴԵՂԱՏՈՒ:
ԴԵՂՁ, գ. Դեղձուկ:
ԴԵՂՁԱՆ, ա. Խարտեաշ, շիկակարմիր, ոսկեգոյն:
ԴԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՂՁ:
ԴԵՂՆԱԳՈՅՆ, ա. Դեղին (դեղին գոյնի):
ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Դժգունել, գունատել, դեղնանալ, դեղնել:
ԴԵՂՆԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ՋԱՌԻԿ:
ԴԵՂՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ):
ԴԵՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ):
ԴԵՂՈՏ, ա. Թունաւոր:
ԴԵՂՈՑ, տե՛ս ԴԵՂԱՐԱՆ:
ԴԵՄԱՐՔՈՍ, գ. Ժողովրդապետ, հազարապետ, տրիբուն:
ԴԵՄԵՍՈՍ, գ. Բաղանիք (հասարակաց):
ԴԵՄԵՏՐ, գ. Երկիր, հող:
ԴԵՄՈՆ, գ. Բազմութիւն, ամբոխ:
ԴԵՆ, գ. Հաւատք, կրօնք, աղանդ:
– ԴԵՆԻ ՄԱԶԴԵԶՆ. Դեն՝ օրէնք մազդեզանց:
ԴԵՆԱԴԱՐՁ, ա. Դենակորոյս, ուրացող, ուրացեալ:
ԴԵՆԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԴԵՆԱԴԱՐՁ:
ԴԵՆԱՐ, տե՛ս ԴԱՀԵԿԱՆ:
ԴԵՆՊԵՏ, գ. Մոգպետ:
ԴԵՌ, մ. 1. Դեռ եւ, տակաւին, այն ինչ, ցարդ, ցարդ եւ, ցայժմ: 2. Նորոգ, նոր, արդ իսկ, դեռադեռ:

ԴԵՌԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Նորաբողբոջ, փխբ. մատաղ:
ԴԵՌԱԲՈՅՍ, ա. Նորաբոյս, դեռաբողբոջ, փխբ. մանկահասակ, մատաղ:
ԴԵՌԱԳՈՅ, ա. Ներկայ, առաջիկայ (դեռ գոյութիւն ունեցող):
ԴԵՌԱԴԵՌ, մ. ա. Դեռ ընդ դեռ, արդ իսկ, նորոգ, նոր:
ԴԵՌԱԽՕՍ, ա. Նորաբարբառ:
ԴԵՌԱԾԱՂԻԿ, ա. Նորահասակ, մատաղ:
ԴԵՌԱԾԻՆ, ա. Նորածին, մատաղ:
ԴԵՌԱԿԻՐԹ, ա. Դեռավարժ, նորավարժ, թերավարժ, համբակ:
ԴԵՌԱՀԱՒԱՏ, ա. Նորահաւատ, նորատունկ:
ԴԵՌԱՄՈՒՏ, ա. Նորամուտ, համբակ:
ԴԵՌԱՎԱՐԺ, տե՛ս ԴԵՌԱԿԻՐԹ:
ԴԵՌԵԿ, ա. Նորեկ:
ԴԵՌ ԵՒՍ, 1. տե՛ս ԴԵՌ (1): 2. (յունական ոճով) Փոքր մի ևս և (քիչ մնաց, որ...):
ԴԵՌ ԸՆԴ ԴԵՌ, տե՛ս ԴԵՌԱԴԵՌ:
ԴԵՌԸՆՏԻՐ, ա. Նորընտիր, նորեկ, համբակ (զինուորութեան մէջ):
ԴԵՍՊԱԿ, գ. Գահոյք, լկտիք (ծածկոյթով պատգարակ՝ գահաւորակ):
ԴԵՍՊԱՆ, գ. Պատգամաւոր, հրեշտակ, պատուիրակ, նուիրակ, միջնորդ:
ԴԵՍՊԱՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Հրեշտակագնաց լինել:
ԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատգամաւորութիւն, հրեշտակութիւն:
ԴԵՐԱՆՈՒՆ, գ. (քեր.) Դերանունութիւն:
ԴԵՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԴԵՐԱՆՈՒՆ: 2. Անուանափոխութիւն:
ԴԵՐԱՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Նեռն:
ԴԵՐԲՈՒԿ, ա. գ. Առապար, ապառաժ:
ԴԵՐԵՒ, ա. Անպտուղ, խոպան, ամայի:
- Ի ԴԵՐԵՒ ԵԼԱՆԵԼ. Դերևանալ, դերևել, վրիպել (հետևանք՝ արդիւնք չունենալ, ապարդիւն անցնել):
ԴԵՐԵՒԱՆԱԼ, չբ. Ի դերև ելանել, յետնել, անպտղանալ, խոպանանալ:
ԴԵՐԵՒԱՆՔ, գ. Դերևումն, պարապութիւն, անգործութիւն, անպիտանութիւն:
ԴԵՐԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԵՐԵՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԵՐԵՒԱՆԱԼ:
ԴԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դերևացուցանել, խոպանացուցանել:
ԴԵՐԵՒՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԵՐԵՒԱՆՔ:
ԴԵՐՀԱՏՈՒՑԱԿԱՆ, ա. 1. Յանդիմանական, կշտամբողական (փոխարէնը՝ հակառակը հատուցող): 2. (քեր.) Համանման, զուգակշիռ:
ԴԵՐՀԻՒՍԻՍԱԿԱՆ, ա. Հարաւային (բևեռ):
ԴԵՐՁԱԿ, գ. 1. Հանդերձարար: 2. Կօշկակար, կարուակ:
ԴԵՒ, գ. 1. Այս, դիք, սատանայ: 2. Ոգի, հոգի:
ԴԷԶ, գ. Կոյտ, շեղջ, բարդ, տուռն:
ԴԷԶԱԴԷԶ, ա. մ. Դիզադէզ, դիզան, բարդս բարդս, տուռն տուռն:
ԴԷՄ, մանաւանդ՝ ԴԷՄՔ, գ. 1. Երեսք (մարդու գլխի առջևի կողմը): 2. Առաջ (դիմացի՝ առջևի կողմը): 3. Անձն, անհատ: 4. Կերպարանք, հայեցուած, երեւոյթ: 5. Նշանակութիւն: 6. Հանգամանք, օրինակ: 7. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 8. Աչք, տեսութիւն:
- Ի ԴԷՄՍ, Ի ԴԻՄԱՑ, նխդ. մ. Պատճառաւ, վասն, փոխանակ, ըստ:
- ԴԷՄ ԴՆԵԼ. Զերեսս հաստատել՝ դնել, դիմել:
- ԶԴԷՄ ՈՒՆԵԼ (իմ). Դիմակաց լինել, դիմակցել, հակառակ կալ, յաղթահարել:
- Ի ԴԻՄԻ՝ ԶԴԻՄԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԴԷՄ ՈՒՆԵԼ (իմ):
- Ի ԴԷՄՍ ԱԾԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ. Յանդիման առնել, յիշեցուցանել, յառաջ ածել:
- Ի ԴԷՄՍ ԳԱԼ. Յանդիման լինել:
- ԴԷՄ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ:
- ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ, մ. Դէմ ի դէմ, դէմ յանդիման:

– ԴԷՄ Ի ԴԷՄ, տե՛ս ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ:

– ԴԷՄ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. նխդ. 1. տե՛ս ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ: 2. Հանդէպ, յանդիման, առաջի: 3. Անձամբ, անձամբ անձին:

ԴԷՊ[1], ԴԷՊՔ, գ. 1. Դիպուած, դիպումն, պատահումն, պատահար, պատահ, անցք: 2. Դիպողութիւն, պատշաճողութիւն, պատեհութիւն, առիթ:

– ԴԷՊ ԼԻՆԵԼ. Դիպել, պատահել:

– ԴԷՊ ԼԻՆԻ. մբ. Հանդիպի:

ԴԷՊ[2], ա. Դիպող, յարմար, պատշաճ:

– ԴԷՊ Է, մբ. Մարթ է, մարթի, հնար է:

– Ի ԴԷՊ, մ. Ըստ պատշաճի, արժանապէս, իրաւամբք, դիպողաբար:

– Ի ԴԷՊ Է, մբ. Պատշաճ է, պարտ և պատշաճ է, անկ է, արժան է, պատեհ է, օրէն է:

– Ի ԴԷՊ ԳԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ. Յարմարել, դիպել, յաջողել:

ԴԷՊ[3], նխդ. Հանդէպ, դէպ 'ի, հուպ, ի կողմն, առ:

ԴԷՊ ԵՒ ԴԷՊ, մ. Ճահողակի, անվրէպ:

ԴԷՊՈՒԴԷՊ, մ. Անվրէպ, ուշի ուշով:

ԴԷՊՈՒՂԻՂ, մ. 1. Ուղիղ, անխոտոր: 2. Հարթ:

ԴԷՊ ՎԵՐՈՅ, ա. Գեր ի վերոյ:

ԴԷՏ, գ. 1. Դիտաւոր, տեսուչ: 2. Լրտես: 3. Դիտանոց: 4. (յունական ոճով) Նպատակ, նշաւակ:

ԴԷՏԱԿՆ Ի ՎԵՐ ԱՄԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԴԷՏԱԿՆ ՈՒՆԵԼ (իմ):

ԴԷՏԱԿՆ ՈՒՆԵԼ (իմ). Դէտակն ի վեր ամբառնալ, ուշ դնել, ուշ ունել, ուշադրել:

ԴԸՆԴԸՆՋՈՒՄՆ, գ. Խոխոջիւն (խոխոջելը):

ԴԺԳՄԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակ լինել, դըժուարել, խոժոռել, տխրել, տրտմել:

ԴԺԳՈՀ, ա. Տժգոհ, անգոհ, տհաճ:

– ԴԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ. Դժգոհել, տրտնջել, դժկամակ լինել, տհաճ լինել:

ԴԺԳՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ:

ԴԺԳՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՒՆԱՏԵԼ:

ԴԺԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՆԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԴԺԽԵՄ, ա. Զարաբարոյ, անզգամ, ապառում, անոպայ, դժնեայ, ժանտ:

ԴԺԽԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարաբարութիւն, անզգամութիւն, ժանտութիւն:

ԴԺԿԱՄԱԿ, ա. 1. Անհաճոյ, անախորժ: 2. Զարակամ, ապառում:

– ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԳՏԱՆԻԼ. Դժկամակել, դժկամակից լինել, դժուարահաճ՝ դժուարահաճոյ լինել, դժուարել, դժգմել, տհաճել, զայրանալ, սրտմտել, դառնանալ, խոժոռել:

ԴԺԿԱՄԱԿԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:

ԴԺԿԱՄԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:

ԴԺԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոժոռութիւն, զայրութիւն, նեղսրտութիւն, չկամութիւն:

ԴԺԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձևութիւն, տգեղութիւն:

ԴԺԿՈՏ, ա. Դժնդակ, անտանելի, դժուարին:

ԴԺՄԻՏ, ա. Դժնամիտ, դժուարամիտ, չարամիտ:

ԴԺՆԱԲԱՐՔ, ա. Դաժանաբարոյ:

ԴԺՆԱԿՆ, ա. Զարակն, չարակնեայ:

ԴԺՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Խոժոռադէմ:

ԴԺՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԴԺՄԻՏ:

ԴԺՆԴԱԿ, ա. 1. Դժնեայ, դժնի, դաժան, անողորմ, անգութ, չարաչար: 2. Խիստ, սաստիկ, չար, դառն, ծանր, անտանելի, դժուարին: 3. (յունաբանութեամբ) Զօրաւոր, ճարտար:

ԴԺՆԴԱԿԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Զարալեզու, հայհոյիչ:

ԴԺՆԴԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Վատթարագոյն, խստագոյն (աւելի դժնդակ):

ԴԺՆԴԱԿԱԼՈՒՐ, ա. Զարհուրելի (լսելու համար դժնդակ՝ ծանր):

ԴԺՆԴԱԿԱՆԱԼ, չբ. Դժուարել, զայրագնել, դժնել:

ԴԺՆԴԱԿԱՊԷՍ, մ. Դժնէաբար, չարաչար (դժնդակ կերպով):

ԴԺՆԴԱԿԱՏԵՍ, ա. Դժնէատեսիլ:

ԴԺՆԴԱԿԱՏԷԳ, ա. Դժնդակ, խոցոտիչ:

ԴԺՆԴԱԿԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:

ԴԺՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաժանութիւն, դառնութիւն, սաստկութիւն, խստութիւն: 2. Դժուարութիւն, նեղութիւն, վիշտ: 3. Չարիք, անզգամութիւն: 4. (յունաբանութեամբ) Ճարտարութիւն:

ԴԺՆԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԴԺՆԴԱԿ: 2. մ. Դժնդակապէս:

ԴԺՆԵԼ, տե՛ս ԴԺՆԴԱԿԱՆԱԼ:

ԴԺՆԷԱԲԱՐ, մ. 1. Դժնդակապէս, չարաչար: 2. ա. Դաժանաբարոյ, ժանտ:

ԴԺՆԷԱԳՈՅՆ կամ ԴԺՆԵԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:

ԴԺՆԷԱՏԵՍԻԼ կամ ԴԺՆԵԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԴԺՆԱԿԱՏԵՍ:

ԴԺՆԷՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, չարահոտութիւն:

ԴԺՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժնութիւն, դժնդակութիւն, ժանտութիւն, վնասակարութիւն:

ԴԺՆԻ, ա. Դժնդակ, դժնեայ:

ԴԺՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԺՆԷՈՒԹԻՒՆ:

ԴԺՈԽԱԲԱՆԵԼ, նբ. Չարաբանել, պարսաւել, հայհոյել:

ԴԺՈԽԱԲՈՅԺ, ա. Դժոխաբուժելի, դըժուարաբժշկելի, անբժշկելի:

ԴԺՈԽԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈԽԱԲՈՅԺ:

ԴԺՈԽԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագիւտ:

ԴԺՈԽԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դըժուարագոյն:

ԴԺՈԽԱԴԱՏ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԴԱՏ:

ԴԺՈԽԱԶԳԻ, ա. Վատատոհմիկ (ստորին ծագում ունեցող):

ԴԺՈԽԱԶՆԵԱՅ, ա. Դժոխային, անտանելի, դժուարին, ծանր:

ԴԺՈԽԱԼՈՒԱՅ, ա. Դժուարալուանալի, դժուարամաքուր (դժուարութեամբ լուացուող՝ մաքրուող):

ԴԺՈԽԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարալուր, անախորժ:

ԴԺՈԽԱԽԵՌ, ա. Անսանձ, յանդուգն, մոլի:

ԴԺՈԽԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չկամութիւն, ստահակութիւն:

ԴԺՈԽԱԿԱՆ, ա. 1. Դժոխային, տարտարոսական: 2. Գերեզմանական:

ԴԺՈԽԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարահաս, դժուարիմաց, դժուարին:

ԴԺՈԽԱՀԵՌ, ա. Դժուարահեռ:

ԴԺՈԽԱՋԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. Անամոքելի, անհաշտ:

ԴԺՈԽԱՄԱՐՏ, ա. Դժուարամարտ, դըժուարակռիւ:

ԴԺՈԽԱՅԻՆ, ա. 1. Դժոխական: 2. Դժընդակ, դժուարին:

ԴԺՈԽԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս (դժուարութեամբ յուսացող):

ԴԺՈԽԱՇԱՐԺ, ա. Դժուարաշարժ:

ԴԺՈԽԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ:

ԴԺՈԽԱՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Դժուարաշարժելի, դժուարափոփոխ:

ԴԺՈԽԱՊԱՀ, ա. Անմատոյց, անողոքելի:

ԴԺՈԽԱՊԵՏ, գ. Սատանայ:

ԴԺՈԽԱՊԷՍ, մ. Չարաչար, սաստկապէս:

ԴԺՈԽԱՏԱՆՋ, ա. Տանջողական, դժընդակ:

ԴԺՈԽԱՏԵՍԱԿ, ա. Տձև, տգեղ:

ԴԺՈԽԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:

ԴԺՈԽԵԼ, չբ. Խստանալ, խոժոռել:

ԴԺՈԽԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարելանելի:

ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժոխերասանակ, դժուարասանձ, անսանձ:

ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆ:

ԴԺՈԽԵՐԵՍ, ա. Խոժոռադէմ, դժնահայեաց, ժանտ:

ԴԺՈԽԸՄԲԵՐ, տե՛ս ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԵԼԻ:

ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Անտանելի, դժուարավայր, դժուարուտ, դժնդակ:

ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԵԼԻ, ա. Դժոխըմբեր, դըժուարըմբերելի, դժուարաժուժելի, անտանելի, անհանդուրժելի, անբերելի:

ԴԺՈԽԸՆԿԱԼ, ա. Դժուարընկալ, անսաստ:

ԴԺՈԽՈՐՈՎԱՅՆ, ա. Անյագ:

ԴԺՈԽՈՐՍԱԼԻ, ա. Դժուարըմբռնելի:

ԴԺՈԽՔ, գ. 1. Գեհեն, տարտարոս, սանդարամետք, լիճ հրոյ, իշխանութիւն, խաւարի: 2. Գերեզման:

ԴԺՈՒԱՐ, ա. Դժուարին, ծանր, դժնդակ, խիստ, անհնար, անհնարին:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱԽՏ, ա. Ջարաբախտ, չարաբաստ, ողորմելի, թշուառ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՆ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց (դժուար հասկանալի):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՌՆԱԼԻ, ա. Ծանրակիր, դժուարամբառնալի (դժուարութեամբ բարձրացուող):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ, դժնաբարք, դժմիտ, անհամբոյր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՑ, ա. 1. Անբաց, փակ: 2. փխբ. Դժուարիմաց, դժուարահաս:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐԵԼԻ, ա. Դժուարաբեր, ծանր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԺՇԿԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ, ա. Դժուարաբժշկելի, դժուարաբուժելի, դժոխաբոյժ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻԾ, ա. Անգծելի, կարծր:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՏԵԼԻ, ա. Անգիտելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագտանելի, դժոխագիւտ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ, ա. Դժուարագնալի, դժուարակոխ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տաժանագոյն:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապագովութիւն, ապագովանք:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Դժուարակատար, դժուար, տաժանելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՒՏ:

ԴԺՈՒԱՐԱԴԱՏ, ա. Դժոխադատ:

ԴԺՈՒԱՐԱԴԷՊ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀ:

ԴԺՈՒԱՐԱԹԱՐԳՄԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԸԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ (2):

ԴԺՈՒԱՐԱԺԱՅՌ, ա. Ապառաժուտ:

ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ, ա. 1. Դժուարալուծելի, դժուարարձակ, դժուարաքակ: 2. Դժուարաթարգմանելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒԱՆԱԼԻ, ա. Դժուարամաքուր, դժոխալուաց:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒԾԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ (1):

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դժոխալուր: 2. Ծանրալուր:

ԴԺՈՒԱՐԱԽԱՌՆՈՒԱԾ, գ. Վատախառնութիւն:

ԴԺՈՒԱՐԱԽԻՂ, ա. Դժուարակորզ:

ԴԺՈՒԱՐԱԽՏՐԵԼԻ, ա. Դժուարորոշ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՆ, ա. Դժուարին, դժնդակ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարութիւն, դժնդակութիւն:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՏԱՐ, ա. Դժուարագործ (դժուարութեամբ կատարուող՝ իրագործուող):

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. Անկարծելի, դժուարիմաց:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԵԱՆՔ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿԵՆՑԱՂ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Դժուարակեանք, վշտակեաց, թշուառ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԻՐ, ա. 1. Դժուարակրելի, ծանրակիր, անտանելի: 2. Տոկուն (դըժուարութիւն՝ ծանրութիւն կրող):
ԴԺՈՒԱՐԱԿՈԽ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ:
ԴԺՈՒԱՐԱԿՈՐԶ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԽԻԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱԿՌԻՒ, ա. Դժուարամարտ, դժուարամարտիկ, անպարտելի, անառիկ (որի հետ դժուար է կռուել):
ԴԺՈՒԱՐԱԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿԻՐ (1):
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱԼ, ա. Տհալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃ, ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃԵԼԻ, ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ, ա. 1. Անհաճոյ, տըհաճ: 2. Դժկամակ, չարակամ:
- ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃ կամ ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն (դեղերի մասին):
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ժանտատեսիլ, գարշելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍ, ա. Դժուարահասանելի, դժուարիմաց:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՒԱՆ, ա. Անհաւան, դըժուարահաճ, դժուարամիտ, դժկամակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԵՌ, ա. Դժոխահեռ:
ԴԺՈՒԱՐԱՁԵՌՆ, ա. Դժուարին (դժուար ձեռնարկելի):
ԴԺՈՒԱՐԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՀ, ա. Բռնամահ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Դժուարամատչելի, անմատոյց, անմատչելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՉԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅՑ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՐՏ, ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿՌԻՒ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Դժուարլուանալի, անմաքուր:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԲԱՌՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՌՆԱԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՒԱՆ, ԴԺՄԻՏ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄՈՒՏ, ա. Անմտանելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՄՈՔԵԼԻ, ա. Դառն:
ԴԺՈՒԱՐԱՅԱՂԹ, ա. Անպարտելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՆԱԼ, չբ. Դժուարել, դժկամակել, նեղասրտել, վշտանալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՆԻՆՋ, ա. Քնահատ (քունը չտանող):
ԴԺՈՒԱՐԱՆՔ, գ. Դժկամակութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺ, ա. 1. Ցամրաշարժ: 2. Անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, ա. Դժոխաշարժագոյն:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺ:
ԴԺՈՒԱՐԱՇՈՒՐՋ, ա. Դժուարակոխ (որտեղ դժուար է շրջել):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարափուտ, անփուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀ, ա. Դժուարապահելի (որ դժուար է պահւում):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀ, ա. Դժուարադէպ, դժնդակ, ահռելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀՈՒՄՆ, գ. Ջախողանք, աղէտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՄԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրթնութիւն (դժուարապատում լինելը):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Դժուարապատմելի, անպատում, անպատմելի, դժուարասաց:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Դժուարաւ, հազիւ: 2. Չարակամաբար (դժկամակութեամբ): 3. Չարաչար (դժնդակ՝ ծանր կերպով):
ԴԺՈՒԱՐԱՌՈՒ, ա. Անառիկ:
ԴԺՈՒԱՐԱՍԱՆՁ, ա. Անսանձ, ստահակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՍԱՑ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:

ԴԺՈՒԱՐԱՄՐՏԵԼ (իմ), չբ. Նեղասրտել, սրտնեղել, դժուարել, զայրանալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԱՅՐ, ա. Դժուարուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Անտեղիտալի, կորդ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԻՃՈՂ, ա. Կռուարար, յամառ, դժոխահեռ:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍ, ա. Դժուարատեսանելի, դժուարիմաց, մթին:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Տգեղ (դաժան՝ վատ տեսք ունեցող):
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍ:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժուարըմբռնելի (դժուարութեամբ ըմբռնող՝ զգացող, նուազ զգայուն):
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարիմացութիւն, մթութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՏՈԿ, ա. Դժուարաժուժելի, դժուարըմբեր, դժոխըմբեր, անհանդուրժելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՏՈՀՄ, ա. Վատատոհմիկ, դժոխազգի:
ԴԺՈՒԱՐԱՐԱՐ, ա. Դժուարին (դժուարութեամբ արուած):
ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼ, ա. Դժուարարգելլի, անարգել, անխափան:
ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱՐՁԱԿ, ա. Դժուարալոյծ, դժուարաքակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՒ, մ. Դժուարապէս, հազիւ, դուն ուրեք, բռնի:
ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Դժուարափաստաբանելի (որին դժուար է պատասխանատու կամ ջատագով լինել):
ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ:
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈԽ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՓՈԽ:
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՓՈԽ, ա. Դժուարափոխ (դժուարութեամբ փոխուող՝ փոփոխուող):

ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՒՏ, ա. Դժուարապականելի, անփուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՔԱԿ, ա. մ. Դժուարձակ, դժուարալոյծ, անխզելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Մութ, անորոշ (որ դժուար է քննել՝ որոշել):
ԴԺՈՒԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՆԱԼ:
ԴԺՈՒԱՐԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժոխելանելի:
ԴԺՈՒԱՐԵՐԵՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ, անսանձելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ, ա. Դժուարըմբերելի, դժուարաժուժելի, դժոխըմբեր, դժոխըմբերելի, անբերելի, անտանելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. Դժուարիմաց, դժուարորսալի, դժոխորսալի, դժուարունելի, անըմբռնելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԴԵԼ կամ ԴԺՈՒԱՐԸՆՏԵԼ, ա. Անսովոր, դժուարին:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Անընդունելի, անհաճոյ, ծանրատաղտուկ: 2. Անսանձելի:
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑ (1):
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑ, ա. 1. Դժուարիմանալի, դժուարըմբռնելի, դժուարահասանելի, մթին, խրթին: 2. Թանձրամիտ (դժուարութեամբ հասկացող):
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրթնութիւն, մթութիւն (դժուարիմաց լինելը):
ԴԺՈՒԱՐԻՆ, ա. 1. Դժուար, ծանր: 2. Դժնդակ, դժնեայ:
ԴԺՈՒԱՐՈՐՈՇ, ա. Դժուարախտրելի:
ԴԺՈՒԱՐՈՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:
ԴԺՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծանրութիւն, նեղութիւն: 2. Դժկամակութիւն, չկամութիւն: 3. Դժնդակութիւն, դժնէութիւն:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՂԻՂ, ա. Անուղղայ:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:

ԴԺՈԽԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Անուսումն, տգէտ, տգիտական:
ԴԺՈԽԱՐՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուսումնութիւն, տգիտութիւն: 2. Մթութիւն (ուսման):
ԴԺՈԽԱՐՈՒՏ, տե՛ս ԴԺՈԽԱՐԱՎԱՅՐ:
ԴԺՊԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Աղքատագոյն, գծուծ, անշուք:
ԴԺՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԺՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՀ:
ԴԺՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:
ԴԺՊԱՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յաղթել (չարաչար պարտել կամ պարտաւորել):
ԴԺՊԻՐՀ, ա. Ժպիրհ, յանդուգն, անամօթ, անպատկառ:
ԴԺՊՀԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, խոժոռել, դժնել:
ԴԺՊՀԻ, գ. Անհաճոյ, ատելի (դժկամակութիւն չարժող՝ պատճառող):
ԴԺՊՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անախորժութիւն: 2. Անպիտանութիւն:
ԴԺՐԱՄԻՏ, ա. Նենգամիտ, չարամիտ:
ԴԺՐԱՆՔ, գ. Դրժանք, նենգ, պատրանք, դաւ, դաւաճանութիւն, անիրաւութիւն:
ԴԺՐԵԼ, տե՛ս ԴՐԺԵԼ:
ԴԺՐԻՉ, տե՛ս ԴԺՐՈՂ:
ԴԺՐՈՂ, ա. Դժրիչ, նենգիչ, խարդախիչ, խարդախող:
ԴԺՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴԺՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴՐԺՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻ, գ. Դիակն, գէշ, շաղիղ, մեռելոտի:
ԴԻԱԶԱՐԴ, ա. Դիապատիկ:
ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիապատութիւն, պատումն:
ԴԻԱԶԵՐԾ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:
ԴԻԱԹԱԽԱԼ, ա. մ. Դիթաւալ, դիապաստ, դի տապաստ:
- ԴԻԱԹԱԽԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԽԱՂԱԼ. Տապաստ անկանել:
- ԴԻԱԹԱԽԱԼ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Տապաստ արկանել:

ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ, ա. գ. Դիակողոպուտ, դիազերծ:
ԴԻԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍՏ:
ԴԻԱԿՆ, գ. Դի, մեռեալ (մեռած մարդու մարմին):
ԴԻԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել (դիակ դառնալ կամ դիակի նման ընկած լինել):
ԴԻԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:
ԴԻԱԿՈՅՏ, ա. Դիակուտեալ (կուտակուած դիակներ պարունակող):
ԴԻԱԿՈՒՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԿՈՅՏ:
ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիահանք, յուղարկաւորութիւն, թաղումն:
ԴԻԱՀԱՆՔ, տե՛ս ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԻԵԼ:
ԴԻԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴ:
ԴԻԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. Դիանալ, դիել, կաթնաբոյծ լինել:
ԴԻԱՏՈՆ, գ. Թռիչ (թռչող՝ վայր ընկնող աստղ):
ԴԻԱՑԻԿ, տե՛ս ԴԻԵՑԻԿ:
ԴԻԴՐԱՔՄԱՅ, գ. Երկդրամեան:
ԴԻԵԼ, չբ. նբ. տե՛ս 1. ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ: 2. ԴԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԻԵՑԻԿ, ա. Դիացիկ, կաթնակեր, կաթնածուծ, կաթնասուն:
ԴԻԵՑՈՒՄՆ, գ. Կաթնասնութիւն, կաթնաջամբ լինելն:
ԴԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիել, սնուցանել, կաթնաբուծել:
ԴԻԶԱԴԷԶ, տե՛ս ԴԷԶԱԴԷԶ:
ԴԻԶԱՆ, տե՛ս ԴԷԶԱԴԷԶ:
ԴԻԶԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզուլ, բարձրանալ, ծառանալ:
ԴԻԶԱՆԵԼ[1], նբ. Դիզել, դիզուլ, կուտակել, բարդել, շեղջել, շեղջակուտել:
ԴԻԶԱՆԵԼ[2], չբ. 1. տե՛ս ԴԻԶԱՆԱԼ: 2. Խռնել:

ԴԻՁԵԼ, տե՛ս ԴԻՁԱՆԵԼ[1]:
ԴԻՁՈՒԼ, տե՛ս 1. ԴԻՁԱՆԱԼ: 2. ԴԻՁԱՆԵԼ[2]:
ԴԻԹԱՒԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԹԱՒԱԼ:
ԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՐ:
ԴԻՄԱԳՐԱՒ, ա. Յառաջամարտիկ, երեսաւոր, ախոյեան, նահատակ, ձեռներէց, համարձակ, յանդուգն, դիմակաց, ընդդիմակաց:
ԴԻՄԱԳՐԱՒԵԼ, չբ. 1. Ջդէմ ունել, յանդգնել, իշխել, համարձակել: 2. Պաշարել, յանհնարին հնարս մտանել:
ԴԻՄԱԳՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակութիւն, նահատակութիւն:
ԴԻՄԱԴԱՐՁ, ա. Ընդդիմադարձ, դիմակաց, ընդդիմակաց, հակառակորդ:
- ԴԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԴԱՐՁԵԼ:
ԴԻՄԱԴԱՐՁԵԼ, չբ. Դիմադարձ լինել, ընդդէմ կալ, ընդդիմանալ, հակառակել:
ԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հակառակութիւն, դիմադրութիւն, ընդդիմադրութիւն: 2. Խոչընդոտն, արգելք:
ԴԻՄԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:
ԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԽՕՍԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ԴԻՄԱԿ, գ. 1. Դէմ, դէմք, երես, տեսիլ, կերպարան: 2. Տեսակ, կերպ: 3. Պատրուակ: 4. Կողմն (հանդիպահայեաց): 5. ա. Ընդդէմ, հակառակ:
ԴԻՄԱԿԱԼ կամ ԴԻՄԱԿԱՑ ԼԻՆԵԼ. Ջդէմ ունել, ընդդիմակալ լինել, ընդդէմ կալ, դիմակայել, տոկալ:
ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ:
ԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԿԱՑ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ:
- ԴԻՄԱԿԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿՑԵԼ:
ԴԻՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, համեմատութիւն, օրինակ:
ԴԻՄԱԿՑԵԼ, չբ. Դիմակաց լինել, հակառակ կալ, հակառակել, ընդդիմանալ:
ԴԻՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՀԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ:
ԴԻՄԱՁԱՅՆԵԼ, չբ. Դիմաբանել, ընդդիմաբանել:
ԴԻՄԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Տոկալ, համբերել, ընդդիմանալ:
ԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխաբերութիւն:
ԴԻՄԱՅՈՒԱԾ, գ. Դիմադրութիւն, դիմակայութիւն, ընդդիմակացութիւն:
ԴԻՄԱՒՈՐ, ա. Անձնաւոր (դէմք ունեցող):
ԴԻՄԵԼ, չբ. 1. Յառաջ խաղալ, ընթանալ, յարձակել: 2. Ապաւինել, ապաստան լինել, յուսալ:
ԴԻՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:
ԴԻՄԵՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:
ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ, գ. Դիմումն, յարձակումն, ընթացք:
ԴԻՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաղացուցանել, ընթացուցանել, վարել:
ԴԻՄՈՍ, գ. Ինչք, դրամ:
ԴԻՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Հասարակաց, հանրական:
ԴԻՄՈՏ, գ. Ռամիկ (հասարակ ժողովուրդ):
ԴԻՄՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:

ԴԻՆԱՐ, տե՛ս ԴԵՆԱՐ:
ԴԻՊԱԲԱՆ, ա. Վայելչաբան:
ԴԻՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՊԱԿ, գ. Սնդուս:
ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Դիպակագգեստ:
ԴԻՊԱԿԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ:
ԴԻՊԱԿԱՆ, ա. Դիպող, պատեհ:
ԴԻՊԱՀ, գ. (հանդիպում է միայն Ի ԴԻՊԱՀՈՋ ձեւով), Արգելարան, բանտ:
ԴԻՊԱՀԱՒՈՐ, ա. Բանտարգել, բանտարկեալ:
ԴԻՊԱՂԵՂՆ, ա. Քաջաղեղն, գեղեցկաղեղն:
ԴԻՊԱՆ, ա. 1. Դիպող, պատշաճ, յարմար: 2. Նման:
- ԴԻՊԱՆ ՊԱՏԱՀԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ. Պատահել, դիպել (դէմ դուրս գալ պատերազմով):
ԴԻՊԱՒՈՐ, ա. 1. Դիպող, յարմար: 2. Դիպողական (պատահական):
ԴԻՊԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Ի դէպ, յարմարապէս:
ԴԻՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դէպք, պատեհութիւն, յարմարութիւն: 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ:
ԴԻՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Դէպ լինել, ի դէպ գալ, հանդիպել, պատահել, յաջողել, վիճակել, հասանել, գտանել, լինել: 2. Ընդհարկանել (դիպչել):
ԴԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Յարմարեցուցանել, ուղղել: 2. Զարկուցանել:
ԴԻՊԿԻՑ, ա. Յարակից, դրակից:
ԴԻՊՈՂ, ա. Դիպան, դէպ, պատշաճ, յարմար, պատեհ, հանդիպող:
ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպաբանութիւն:
ԴԻՊՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Պատշաճագոյն, պատեհագոյն, ճահագոյն:
ԴԻՊՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՊԱՒՈՐ (2):
ԴԻՊՈՂԱՊԷՍ, մ. Ըստ պատշաճի, յարմարապէս, վայելչաբար:
ԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յարմարութիւն, պատշաճողութիւն: 2. Աջողակութիւն:
ԴԻՊՈՒԱԾ, գ. Դէպք, անցք, պատահումն, պատահար:
ԴԻՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպումն, պատահումն: 2. Դէպք, դիպուած: 3. Ընդհարումն, բախումն:
ԴԻՏԱԿ, գ. 1. Տեսարան, դիտանոց: 2. Դէմք, կերպարանք: 3. Դէտ, տեսուչ:
ԴԻՏԱԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Գեղեցկադիտակ:
ԴԻՏԱՆՈՑ, գ. Դէտ (դիտելու տեղ):
ԴԻՏԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Երեւելի (բարձր եւ պայծառ):
ԴԻՏԱՊԱՍՏ կամ ԴԻ ՏԱՊԱՍՏ, տե՛ս ԴԻԱԹԱՒԱԼ:
ԴԻՏԱՊԵՏ, ա. գ. Վերադէտ, վերադիտող, արքեպիսկոպոս, եպիսկոպոս, առաջնորդ, տեսուչ:
ԴԻՏԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական, եպիսկոպոսական:
ԴԻՏԱՒՈՐ, ա. գ. Դիտող, տեսուչ:
ԴԻՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Դիտողական, զգուշալի:
ԴԻՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. Նկատել, խորհել, նախատեսել:
ԴԻՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտադրութիւն, նպատակ, խորհուրդ: 2. Տեսչութիւն:
ԴԻՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դէտակն ունել, ուշ ունել, նայել, զննել, տեսանել, ի միտ առնուլ: 2. Լրտեսել:
ԴԻՏՈՂ, գ. Դիտապետ, եպիսկոպոս:
ԴԻՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՏԱՒՈՐԱԿԱՆ:
ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսչութիւն, եպիսկոպոսութիւն:
ԴԻՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ակնարկութիւն, հայեցուած: 2. Դիտաւորութիւն, մտադրութիւն, նպատակ:
ԴԻՐ, գ. 1. Դրութիւն: 2. Գերեզման, շիրիմ: 3. տե՛ս ԲՆԱԲԱՆ:
- ԴՐԻՒ, տե՛ս ԴՐԱԿԱՆ:
ԴԻՐ ԵՒ ՏԱՐ ԱՌՆԵԼ. Ցրել, վանել:

ԴԻՑԱԶՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻԻՑԱԶՆԱԿԱՆ։

ԴԻՑԱԽԵԼԱՐ, ա. Դիւցախելառ, դիւցախելար, դիւցամոլ։

ԴԻՑԱԿՐՕՆ, ա. Դիւցակրօն, կռապաշտ, կռապաշտական։

ԴԻՑԱՊԱՇՏ, ա. 1. Դիւցապաշտ, կռապաշտ, պաշտօնաւոր։ 2. Կռապաշտական, դիցակրօն։

ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն։

ԴԻՑԱՍԷՐ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ։

ԴԻՒԱԲԱԽ, ա. Դիւահար, այսահար, մոլեգին։

ԴԻՒԱԲԱԽԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել, դիւագնել, այսահարել։

ԴԻՒԱԲԱՐ, մ. Դիւանման։

ԴԻՒԱԳԻՆ, ա. Մոլեգին, կատաղի։

ԴԻՒԱԳՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻՒԱԲԱԽԵԼ (իմ)։

ԴԻՒԱԳՈՐԾ, ա. Սատանայական։

ԴԻՒԱԳՈՒՆԴ, ա. Դիւափաղանգ։

ԴԻՒԱԳՐԳԻՌ, ա. Դիւայորդոր։

ԴԻՒԱԴԷՄ, ա. Դիւատեսակ։

ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ, ա. Դիւազգեցիկ, դիւաշունչ, այսակիր, դիւահար։

ԴԻՒԱԶԳԵՑԻԿ, տե՛ս ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ։

ԴԻՒԱԶԳԻ, ա. Դիւանման (դեւերի ցեղից)։

ԴԻՒԱԼԼՈՒԿ, ա. Դիւահար, դիւաբախ, դիւատանջ։

ԴԻՒԱԽԱՆԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել, այսահարել։

ԴԻՒԱԽՐՈԽՏ, ա. Դիւատուր, դիւական։

ԴԻՒԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Կախարդ։

ԴԻՒԱԿԱՄ, ա. Չարակամ։

ԴԻՒԱԿԱՆ, ա. Դիւային, սատանայական։

ԴԻՒԱԿՈՐԾԱՆ, տե՛ս ԴԻՒԱՏՈՒՐ։

ԴԻՒԱՀԱԼԱԾ, ա. Այսահալած։

ԴԻՒԱՀԱՐ, ա. Այսակիր, այսահալած, դիւալլուկ, դիւաբախ, դիւամոլոր, մոլի, մոլեկան։

ԴԻՒԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այսահարութիւն։

ԴԻՒԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն։

ԴԻՒԱՋՈՅԼ, ա. Դրօշեալ։

ԴԻՒԱՋՕՆ, ա. Դիւանուէր։

ԴԻՒԱՄՈԼ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ։

ԴԻՒԱՄՈԼՈՐ, տե՛ս ԴԻՒԱՀԱՐ։

ԴԻՒԱՅԻՆ, տե՛ս ԴԻՒԱԿԱՆ։

ԴԻՒԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԴԻՒԱԳՐԳԻՌ։

ԴԻՒԱՆ, գ. 1. Դահլիճ, սրահ, ատեան։ 2. Դպրոց, դպրանոց։ 3. Գրանոց, մատենադարան։

ԴԻՒԱՆԱԴՊԻՐ, գ. Ատենադպիր։

ԴԻՒԱՆԱԼ, չբ. Դիւագնել, մոլեգնել, կատաղել, մոլել։

ԴԻՒԱՆԱՊԱՆ, գ. Դիւանապետ։

ԴԻՒԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԴԻՒԱՆԱՊԱՆ։

ԴԻՒԱՆՄԱՆ, ա. մ. Դիւազգի, դիւաբար։

ԴԻՒԱՆՈՒԷՐ, ա. Դիւաձօն, պիղծ։

ԴԻՒԱՇՈՒՆՉ, տե՛ս ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ։

ԴԻՒԱՊԱՇՏ, ա. Դիցապաշտ, կռապաշտ, հեթանոս։

ԴԻՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ։

ԴԻՒԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Արձան (կուռքի)։

ԴԻՒԱՍԱՐՍԱՓ, ա. Դիւասարսուռ։

ԴԻՒԱՍԱՐՍՈՒՌ, տե՛ս ԴԻՒԱՍԱՐՍԱՓ։

ԴԻՒԱՏԱՆՋ, տե՛ս ԴԻՒԱԼԼՈՒԿ։

ԴԻՒԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԴԻՒԱԴԷՄ։

ԴԻՒԱՏՈՒՐ, ա. Դիւախրոխտ, դիւակործան, դիւական։

ԴԻՒԱՓԱՂԱՆԳ, տե՛ս ԴԻՒԱԳՈՒՆԴ։

ԴԻՒԹ, գ. 1. Կախարդ, վհուկ, մոգ, գէտ, թովիչ։ 2. ա. Դիւթական։

ԴԻՒԹԱԲԱՆ, ա. Գուշակ (խօսքով դիւթող)։

ԴԻՒԹԱԲԱՐ ԱՍԵԼ. Գուշակել։

ԴԻՒԹԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Վհուկ (կախարդանքով դիւթող)։

ԴԻՒԹԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, մոգական։

ԴԻՒԹԱՆԱԼ, չբ. Մոլել, ցնորել։

ԴԻՒԹԵԼ, նբ. չբ. 1. Կախարդել, հմայել: 2. Գուշակել:

ԴԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն, հըմայք, թովչութիւն, ըղձութիւն, հարցկութիւն:

ԴԻՒՐ, գ. 1. Տափարակ (հարթ տեղ): 2. ա. Դիւրին, հեշտին, անդորր: 3. Հեշտալի, հաճոյ, լաւ: 4. գ. Դիւրութիւն, անդորրութիւն, հանգիստ: 5. մ. Դիւրաւ, դիւրով:

– ԴԻՒՐ ԱՌՆԵԼ. Ազատել:

ԴԻՒՐԱԲԱՆ, ա. Բանաւոր, ընդունելի, դիպող:

ԴԻՒՐԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Բանաւորագոյն:

ԴԻՒՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաւորութիւն (դիւրաբան լինելը):

ԴԻՒՐԱԲԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Իրաւամբք, ի դէպ, բանաւորապէս:

ԴԻՒՐԱԲԱՐ, մ. Դիւրապէս, դիւրաւ, հեշտեաւ:

ԴԻՒՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրահաւանութիւն, պարզամտութիւն:

ԴԻՒՐԱԲԱՐՔ, ա. Դիւրահաւան, պարզամիտ, յստակամիտ:

ԴԻՒՐԱԲԵԿ, ա. Բեկտու (հեշտ կոտրուող):

ԴԻՒՐԱԲԵՐ, ա. 1. Առձեռն, պատրաստ: 2. Հակամէտ:

ԴԻՒՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Բարեբերութիւն, բեղնաւորութիւն:

ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ, ա. Դիւրագայթոտ, դիւրագթելի:

ԴԻՒՐԱԳԱՅԹՈՏ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ:

ԴԻՒՐԱԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ:

ԴԻՒՐԱԳԹԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, սխալականութիւն:

ԴԻՒՐԱԳԻՆ, ա. մ. Սակաւագին, թեթեւագին, թեթեւագնի:

ԴԻՒՐԱԳԻՒՏ, ա. 1. Դիւրապատրաստ (հեշտ գտնուող՝ ճարուող): 2. Դիւրընկալ, դիւրահաս (հեշտ հասկանալի):

ԴԻՒՐԱԳԼՈՐ, ա. Դիւրակործան, դիւրագայթ:

ԴԻՒՐԱԳՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ:

ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ, ա. Դիւրագնալի, դիւրակոխ:

ԴԻՒՐԱԳՈՅՆ, ա. Հեշտագոյն:

ԴԻՒՐԱԳՈՐԾՈՂ, ա. (յունական ոճով) Ջարարուեստ, խարդաւանող, նենգագործ:

ԴԻՒՐԱԳՈՐՈՎ, ա. Բարեգութ:

ԴԻՒՐԱԴԱՏԵԼԻ, ա. Դիւրորոշելի:

ԴԻՒՐԱԴԱՐՁ, ա. 1. Դիւրաշուրջ: 2. Դիւրափոփոխ:

ԴԻՒՐԱԴԱՒ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւրորսալի, դիւրայաղթ:

ԴԻՒՐԱԴԷՊ, մ. Յարմար, ի դէպ:

ԴԻՒՐԱԴԷՏ, ա. մ. Ուղիղ, անվրէպ:

ԴԻՒՐԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ. Արագազերծ լինել:

ԴԻՒՐԱԼՈՅԾ, ա. Դիւրաքակ:

ԴԻՒՐԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն:

ԴԻՒՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Հլու, լսող, հնազանդ: 2. Հաճոյական (հեշտութեամբ լսուող): 3. Դիւրընկալ, պարզ, յստակ:

ԴԻՒՐԱԽԱՂԱՑ, ա. Դիւրաշարժ:

ԴԻՒՐԱԽՈՇՏԱՆԳ, ա. Դիւրարհամարհ:

ԴԻՒՐԱԽՈՐՏԱԿ, ա. Դիւրամէտ, յեղյեղուկ:

ԴԻՒՐԱԾԱԽ, ա. 1. Դիւրածախելի, դիւրածախեալ, դիւրամաշ, անցաւոր, ապականացու: 2. Առատաձեռն, մեծածախ: 3. Դիւրագին, անշուք:

ԴԻՒՐԱԾԱԽԵԱԼ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):

ԴԻՒՐԱԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):

ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրածախումն (դիւրածախ լինելը):

ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻՒՐԱԾԱՆ, ա. Քաջածանօթ, քաջայայտ:

ԴԻՒՐԱԾՈՒՄՆ, գ. Յօժարութիւն:

ԴԻՒՐԱԿԱԼԻ, ա. Դիւրըմբռնելի:

ԴԻՒՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԻՆ (1, 3):

ԴԻՒՐԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Դիւրակողոպուտ:

ԴԻՒՐԱԿԷԶ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՅՐԵԼԻ:

ԴԻՒՐԱԿՇԻՌ, ա. Արդարակշիռ, արդարացի:

ԴԻՒՐԱԿՈԽ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ:

ԴԻՒՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, ա. Դիւրաղաւ, դիւրակողոպուտ:

ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ, ա. 1. Դիւրակործանելի, վաղափուլ: 2. Դիւրագլոր, դիւրագայթ:

ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ:

ԴԻՒՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Թեթեւ, չափաւոր (հեշտ կրելի՝ տանելի):

ԴԻՒՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլայլութիւն: 2. Բարեկրութիւն:

ԴԻՒՐԱՀԱԼ, ա. Երագահալ (հեշտ հալուող՝ մարսուող):

ԴԻՒՐԱՀԱՄԱՐ, ա. Սակաւաթիւ:

ԴԻՒՐԱՀԱՆԴԻՊԵԼԻ, ա. Դիւրամերձենալի:

ԴԻՒՐԱՀԱՆԵԼ, նբ. Դիւրել (դիւրին դարձնել):

ԴԻՒՐԱՀԱՇՏ, ա. Դիւրահաւան, հեզ, դիւրալուր (հեշտութեամբ հաշտուող):

ԴԻՒՐԱՀԱՇՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հեզագոյն (աւելի դիւրահաշտ):

ԴԻՒՐԱՀԱՍ, ա. Դիւրընկալ, դիւրալուր, դիւրահասոյց, դիւրին:

ԴԻՒՐԱՀԱՍՈՅՑ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀԱՍ:

ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆ, ա. Հլու, դիւրահնազանդ, դիւրալուր, դիւրահաւատ, միամիտ, բարեմիտ:

ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հլութիւն (դիւրահաւան լինելը, հեշտ հաւատալը):

ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Դիւրահաւան, դիւրորսալի:

ԴԻՒՐԱՀԵՂ, ա. Հոսանուտ, լոյծ (հեշտութեամբ թափուող՝ հոսող):

ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Դիւրաւ, դիւրապէս, հեշտեաւ:

ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԱԼԻ, ա. Հեշտալի, զուարճալի (դիւրին և հեշտալի):

ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԻ, մ. Դիւրահեշտաբար (դիւրին և ախորժելի կերպով):

ԴԻՒՐԱՀՆԱԶԱՆԴ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆ:

ԴԻՒՐԱՀՆԱՐ, ա. 1. Կարելի, հնարաւոր, դիւրին: 2. Հնարագէտ, ճարտար: 3. մ. Դիւրահնարաբար, ճարտարաբար, հնարապէս:

ԴԻՒՐԱՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀՆԱՐ (3):

ԴԻՒՐԱՀՈՒՊ, տ՛ս ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ:

ԴԻՒՐԱՋԵՌՆ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւրակալի:

ԴԻՒՐԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Դիւրագնաց (դիւրին ճանապարհ ունեցող):

ԴԻՒՐԱՄԱՇ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):

ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Դիւրամերձենալի, դիւրահուպ:

ԴԻՒՐԱՄԵՐՁԵՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ:

ԴԻՒՐԱՄԷՏ, ա. Հակամէտ:

ԴԻՒՐԱՄՈՔԵԼԻ, ա. Ախորժելի:

ԴԻՒՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:

ԴԻՒՐԱՄՓՈՓԵԼԻ, ա. Թեթեւաբեռն (հեշտ ամփոփուող):

ԴԻՒՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար, դիպող, աջող:

ԴԻՒՐԱՅԵՂ, ա. Յեղյեղուկ, դիւրափոփոխ:

ԴԻՒՐԱՅՈՅՍ, ա. Բարեյոյս, քաջայոյս:

ԴԻՒՐԱՅՐԵԱՑ, ա. Դիւրայրելի, դիւրակէզ:

ԴԻՒՐԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՅՐԵԱՑ:

ԴԻՒՐԱՆԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ:

ԴԻՒՐԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՆՇՄԱՐ:

ԴԻՒՐԱՆՇՄԱՐ, ա. Դիւրանշան, դիւրընկալ (հեշտ ըմբռնելի՝ հասկանալի):

ԴԻՒՐԱՆՑ, ա. Դիւրանցուկ, դիւրաշէջ (շուտով անցնող՝ վերջացող):

ԴԻՒՐԱՆՑՈՒԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՆՑ:

ԴԻՒՐԱՇԱՐԺ, ա. 1. Դիւրախաղաց: 2. փխբ. Յարափոխ, փոփոխական, անհաստատ, չարժուն:

ԴԻՒՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՇԱՐԺ:

ԴԻՒՐԱՇՐՋ, ա. Շրջանուտ, դիւրանց:

ԴԻՒՐԱՇՈՒՐՋ, ա. Դիւրադարձ, դիւրայեղ:

ԴԻՒՐԱՊԱԽ, ա. Երկչոտ (ձիու մասին):

ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆ, ա. Դիւրապականելի, դիւրեղծ:

ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆ:

ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ, ա. Դիւրապատրելի, հեշտապատիր:

ԴԻՒՐԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստ, յօժարամիտ, յօժար:

ԴԻՒՐԱՊԱՏՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ:

ԴԻՒՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՒ:

ԴԻՒՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Փափկասուն, փափուկ:

ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՊ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՍԿԵԼԻ:

ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՍԿԵԼԻ, ա. Դիւրասողոպ, դիւրագայթ:

ԴԻՒՐԱՏԱՐ, ա. Դիւրընկալ:

ԴԻՒՐԱՐԱՐ, ա. Դիւրիչ:

ԴԻՒՐԱՐՀԱՄԱՐՀ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԽՈՇՏԱՆԳ:

ԴԻՒՐԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ, հնարագէտ, ճարտար:

ԴԻՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիւրել, թեթեւացուցանել, սփոփել, հեշտացուցանել, քաղցրացուցանել:

ԴԻՒՐԱՒ, մ. 1. Դիւրապէս, դիւրաբար, դիւրեաւ, դիւրով, հեշտեաւ, հեշտութեամբ: 2. Յօժարութեամբ, մտադիւր, անխտիր, համարձակ: 3. ա. Դիւրին, լաւ:

ԴԻՒՐԱՒԱՁ, ա. Քաղցրաձայն:

ԴԻՒՐԱՒՈՐ, 1. ա. Դիւր, դիւրին: 2. մ. Հեշտեաւ:

ԴԻՒՐԱՓԱԿ, ա. Ամրափակ (հեշտ փակուող):

ԴԻՒՐԱՓԽՐԵԼԻ, ա. Դիւրաբեկ (հեշտ փխրուող՝ փշրուող):

ԴԻՒՐԱՓՈԽ, ա. Դիւրափոփոխ, փոփոխական, յողդողդ, դիւրայեղ, յեղյեղուկ, անհաստատ, անկայուն:

ԴԻՒՐԱՓՈՓՈԽ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՓՈԽ:

ԴԻՒՐԱՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաստատութիւն (դիւրափոփոխ լինելը):

ԴԻՒՐԱՔԱԿ, ա. Դիւրակործան, դիւրալոյծ:

ԴԻՒՐԱՔԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւերումն (դիւրաքակ լինելը):

ԴԻՒՐԱՔԱՅԼ, ա. Դիւրակոխ, դիւրագնալի, հեշտաքայլ:

ԴԻՒՐԵԱՒ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՒ:

ԴԻՒՐԵԼ, նբ. 1. Դիւրացուցանել, անդորրացուցանել, հանգուցանել: 2. Հարթել (հարթ դարձնել):

ԴԻՒՐԵՂԾ, ա. Դիւրապական, դիւրապականելի:

ԴԻՒՐԵՐԱԳ, ա. Երագաշարժ:

ԴԻՒՐԵՐԵՍԱՆ, ա. Մեղմ, հլու, հեզ (հեշտութեամբ սանձի հնազանդուող):

ԴԻՒՐԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. Դիւրակալի, դիւրորսալի:

ԴԻՒՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՆԿԱԼ (1):

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑ, ա. մ. Դիւրընթացիկ, արագընթաց, անարգել:

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑԻԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՆԹԱՑ:

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն (արագընթաց՝ արագագնաց լինելը):

ԴԻՒՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Դիւրընդունակ (հեշտութեամբ ընդունող): 2. Դիւրալուր, հեշտալուր (հեշտութեամբ ընդունելի՝ հասկանալի):

ԴԻՒՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզութիւն (դիւրընկալ՝ դիւրիմաց լինելը):

ԴԻՒՐԻՆ, ա. 1. Դիւր, անաշխատ, անխափան, հեշտին, թեթեւ: 2. Հարթ, ողորկ: 3. Դիւրապատրաստ, յօժարամիտ: 4. Հեշտալի, հաճելի:

ԴԻՒՐԻՋ, ա. Դիւրարար:

ԴԻՒՐՈՎ, մ. Դիւրաւ, հեշտեաւ:

ԴԻՒՐՈՐՈՇԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԴԱՏԵԼԻ:

ԴԻՒՐՈՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:

ԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անդորրութիւն, հանգիստ, անձնդիւրութիւն, զուարճութիւն: 2. Հարթութիւն:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՅՑ, ա. Վարժ:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Մտավարժ:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտավարժութիւն:
ԴԻՒՑԱԶԵԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՑԱԶՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆ, գ. Դիւցազեան, կիսաստուած, քաջ:
ԴԻՒՑԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, առաքինաբար:
ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւցազնային, դիւցազնացեալ: 2. Քաջ, առաքինի:
ԴԻՒՑԱԶՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆԱՑԵԱԼ, տ՛ս ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆԵԱՅ, ա. Հեթանոսական (դիւցազներին նուիրական):
ԴԻՒՑԱԽԱՌՆ, ա. Դիւցազնական (ազգակցութեամբ աստուածների հետ խառըն):
ԴԻՒՑԱԽԵԼԱՌ, ԴԻՒՑԱԽԵԼԱՐ, տե՛ս ԴԻՑԱԽԵԼԱՐ:
ԴԻՒՑԱԿԱՆ, ա. Սատանայական (կուռքերին վերաբերող):
ԴԻՒՑԱԿԱՏԱՐ, ա. Քուրմ (աստուածներին զոհեր կատարող):
ԴԻՒՑԱԿՐՕՆ, տե՛ս ԴԻՑԱԿՐՕՆ:
ԴԻՒՑԱՄՈԼ, ա. Կռամոլ:
ԴԻՒՑԱՅԻՆ, ա. 1. Դիւցազնական, աստուածային (հեթանոսական): 2. գ. Դիւցազն:
ԴԻՒՑԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏ:
ԴԻՒՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՒՔ, գ. Աստուած (հեթանոսական), կուռք:
ԴԼԱԼ կամ ԴՂԱԼ, չբ. Դուլ և դադար առնուլ, հանդարտել:
ԴՂԵԱԿ, գ. Բերդ, ամրոց, ամուր:
ԴՂՈՐԴ, գ. Դողումն, սասանումն, դըղորդումն:
ԴՂՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ, գ. 1. Դղորդ, դղրդիւն, դղրդումն: 2. Վրդովումն, պակուցումն:
ԴՂՐԴԵԼ, նբ. Դղորդել, դղրդեցուցանել, դղորդեցուցանել, դողացուցանել, շարժլել, սասանել, սասանեցուցանել, խռովել, պակուցանել:
ԴՂՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ (1):
ԴՂՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ (1):
ԴՄԱԿ, գ. Տուտն, ագի (ոչխարի):
ԴՆԴԵՐՔ, գ. (կզմխս.) յոգն. Մկունք:
ԴՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թնդեցուցանել:
ԴՆԴԻՒՆ, տե՛ս ԹՆԴԻՒՆ:
ԴՆԴՂԱՆՔ, գ. Ալիք, ծփանք (ընդհարուելուց), փխբ. ընդդիմադրութիւն, ներհակութիւն:
ԴՆԴՋԵԼ, չբ. Խոխոջել, խարշափել, դռնչել, չչել:
ԴՆԴՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել (դնդչել տալ):
ԴՆԴՋՈՒՄՆ, գ. Հնչիւն, շառաչիւն, խոշիւն, շշնջիւն:
ԴՆԵԼ, նբ. 1. Ձեռեղել, կացուցանել, կարգել, հաստատել: 2. Առդնել, համարել: 3. Առնել, 4. Տալ:
- ԴԻՑՈ՛ՒՔ, եղբ. Տացուք, ենթադրեսցուք (համարենք թէ):
- ԴՆԵԼ ԳԻՐՍ. Մատենագրել:
- ԴՆԵԼ ՋՍԻՐՏ կամ ՋՍԻՐՏՍ. Լքանել, լքնուլ, սրտաբեկել:
- ԴՆԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, խելամուտ լինել:
ԴՇԽՈՅ, գ. Թագուհի, արքայուհի, բամբիշն, տիկնաց տիկին:
ԴՇԽՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագուհութիւն, տիկնութիւն:
ԴՈՂ, գ. 1. Սասանումն: 2. Դողումն, սարսուռ, սարսումն, սոսկումն:

- ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ). Զդողման հարկանել, դողալ, սարսափել:

- Ի ԴՈՂԻ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Դողացուցանել, սարսափեցուցանել:

ԴՈՂԱԼ, չբ. 1. Սասանել: 2. Զդողի հարկանել, զդողման հարկանել, սարսըռալ, սոսկալ, սարսել, սարսափել: 3. Տագնապել:

ԴՈՂԱԼԻ, ա. Սոսկալի, սարսափելի:

ԴՈՂԱՆԻ, տե՛ս ԴՈՂ:

ԴՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի դողի կացուցանել, սասանեցուցանել:

ԴՈՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ահագին, ահարկու, սարսափելի:

ԴՈՂԴՈՋ կամ ԴՈՂԴՈՉ, ա. Դողդոջոտ, դողդոջուն, երերուն:

ԴՈՂԴՈՋԵԼ կամ ԴՈՂԴՈՉԵԼ, չբ. Երերել, դեդեւել:

ԴՈՂԴՈՋՈՏ կամ ԴՈՂԴՈՉՈՏ, տե՛ս ԴՈՂԴՈՋ:

ԴՈՂԴՈՋՈՒՆ կամ ԴՈՂԴՈՉՈՒՆ, տե՛ս ԴՈՂԴՈՋ:

ԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՈՂՈՒՄՆ:

ԴՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Դող, երերումն, սասանումն: 2. Սարսուռ, սոսկումն, երկիւղ, ահ:

- ԶԴՈՂՄԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):

- Ի ԴՈՂՄԱՆ ԼԻՆԵԼ. Դողալ, զահի հարկանել, ահաբեկ լինել, զերկիւղի հարկանել:

ԴՈՅԶՆ, ա. 1. Փոքր, փոքրիկ, խուն, խուն ինչ, կաթ մի, թեթեւ, չնչին, յետին, սակաւիկ, սուղ: 2. մ. Փոքր մի, խուն մի, սակաւ մի, առ սակաւ մի:

ԴՈՅԶՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԴՈՒԶՆԱԲԱՐ:

ԴՈՅԶՆԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագիւտ:

ԴՈՅԶՆԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԴՈՒԶՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ:

ԴՈՅՆ, դ. Այդ, դա:

ԴՈՅՆՉԱՓ, ա. մ. Այդչափ, այդքան:

ԴՈՅՆՊԷՍ, մ. Այդպէս, դոյնօրինակ:

ԴՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԴՈՅՆՊԷՍ:

ԴՈՐԱԿ, գ. Հիմէն:

ԴՈՐՍՈՎԵԼ (իմ), չբ. Նքողել, նքթել, պասքել, թօշնել:

ԴՈՒԱՐ, գ. Արջառ, պաճար:

ԴՈՒԴԱՔ, գ. (կենդբ.) Պապկայ:

ԴՈՒԶՆԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Համառօտագոյն:

ԴՈՒԶՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Կարճաբանել:

ԴՈՒԶՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճաբանութիւն:

ԴՈՒԶՆԱԲԱՐ, մ. Թեթեւակի, վեր ի վերոյ, անխորհրդաբար, անխտիր:

ԴՈՒԶՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Դոյզնաժամանակեայ, սակաւաժամանակեայ:

ԴՈՒԶՆԱՔԵԱՑ, ա. 1. Փանաքի, փոքր, թեթեւ, սուղ, յետին, նուաստ, հասարակ, սոսկական, գծուծ, աննշան, անշուք: 2. մ. Սակաւուք, սակաւ ինչ, դոյզն ինչ, փոքր ինչ, թեթեւաբար:

ԴՈՒԺ, ա. Խուժադուժ, խուժդուժ, անընդել, օտար, վայրենի, բարբարոս:

ԴՈՒԼ, գ. Դադարումն, դադար, հանգիստ:

- ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ. Փոյթ, ջան, հոգ:

- ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ ՏԱԼ. Յորդորել, պատուիրել:

ԴՈՒՆ, տե՛ս ԴՈՅԶՆ:

- ԴՈՒՆ ՈՒՐԵՔ, մ. Ուր ուրեմն, հազիւ, սակաւաւորակի:

ԴՈՒՌՆ, գ. 1. Մուտք: 2. Կապան, կիրճ: 3. Պալատն, արքունիք:

ԴՈՒՍՏՐ, գ. Դուստրիկ, դստրիկ, աղջիկ, ճաւակեթ:

ԴՈՒՍՏՐԻԿ, տե՛ս ԴՈՒՍՏՐ:

ԴՈՒՐ, գ. Գայլիկոն:

ԴՈՒՐՔ, տե՛ս ԴՈՒՌՆ:

- Ի ԴՈՒՐՍ, մ. Արտաքոյ, արտաքս, ի բաց:

ԴՈՒՔՍ, գ. Զօրավար, իշխան, պետ:

ԴՈՓԵԼ, չբ. Տրոփել (ոտքով գետնին խփել):

ԴՈՓԻՒՆ կամ ԴՈՓՈՒՄՆ, գ. Տրոփիւն, տրոփումն, ոտնաձայն:

ԴՈՔՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՈՔՍԱԿԱՆ:

ԴՊԻՐ, գ. 1. Ատենադպիր, գրիչ, նօտար: 2. Օրէնսգէտ (հրեաների մէջ): 3. (եկեղց.) Ընթերցող:

ԴՊՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԴՊՐՈՑ:

ԴՊՐԱՊԵՏ, գ. Ատենադպիր (դպիրների պետ):

ԴՊՐՈՑ, գ. 1. Դպրանոց, դպրոցատուն, վարժարան, վարժանոց, կրթարան, աշակերտանոց, աշակերտարան, վարդապետանոց, վարդապետարան, դիւան:

ԴՊՐՈՑԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԴՊՐՈՑ:

ԴՊՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրագիտութիւն: 2. Գիր, գրութիւն: 3. Գիրք, մատեան:

ԴՌԱԿՈՆ, գ. Դռակոնառ, վիշապ:

ԴՌԱԿՈՆԱՌ, գ. 1. տե՛ս ԴՌԱԿՈՆ: 2. ա. Նկարէն (խայտաբղէտ նկարուած):

ԴՌՆԱԲԱՑ, ա. գ. Փակակալ, փխբ. սկզբնապատճառ, առիթ:

ԴՌՆԱՊԱՀ, տե՛ս ԴՌՆԱՊԱՆ (1):

ԴՌՆԱՊԱՆ, գ. 1. Դռնապահ, բարապան, բարապետ: 2. (կրօն.) Փակակալ (Պետրոս առաքեալի մակդիրը):

ԴՌՆԱՓԱԿ, գ. Աղխ, նիգ, փակաղակ, պարզունակ:

ԴՌՆՋԵԼ[1], նբ. Դռնչեցուցանել, թնդեցուցանել:

ԴՌՆՋԵԼ[2] (իմ), չբ. Թնդալ, շառաչել, չչել:

ԴՌՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՌՆՋԵԼ[1]:

ԴՌՆՋԻՒՆ, գ. Թնդիւն, շաչիւն:

ԴՌՌԹԵԼ, ԴՌՌԹ ՏԱԼ, ԴՌՌՀ ՏԱԼ, ԴՌՌՅԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՌՀԵԼ:

ԴՌՌՅԹՔ, գ. 1. Գռոհ, ամբոխ: 2. Յարձակումն:

ԴՌՌՒԹԵԼ, ԴՌՌՒԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՌՀԵԼ:

ԴՍՏԻԿՈՆ, գ. Յարկ, վերնայարկ, վերնատուն:

ԴՍՏՐԻԿ, տե՛ս ԴՈՒՍՏՐ:

ԴՍՐՈՎ, գ. Դսրովանք, եպերանք, նախատինք, պարսաւանք, պարսաւ:

– ԴՍՐՈՎ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴՍՐՈՎԵԼ:

ԴՍՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական, նախատական, յանդիմանական:

ԴՍՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԴՍՐՈՎ:

ԴՍՐՈՎԵԼ, նբ. Եպերել, պարսաւել, բամբասել, ի վայր հարկանել, ըստգտանել, գրպարտել, պախարակել, անարգել, թըշնամանել, յանդիմանել:

ԴՍՐՈՎԻՉ, ա. գ. Նախատիչ, յանդիմանիչ:

ԴՍՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Դսրով, դսրովանք, եպերանք, ըստգտանք, պարսաւանք, բամբասանք, յանդիմանութիւն:

ԴՐԱԳՄԷ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):

ԴՐԱԽՏ, գ. 1. Պարտէզ, բուրաստան, դարաստան: 2. Եդեմ: 3. Արքայութիւն երկնից:

ԴՐԱԽՏԱՊԱՆ, գ. Պարտիզպան:

ԴՐԱԿԱՆ, ա. Դրիւ, դրութեամբ (այն, որ բնական չէ, այլ դրուած՝ սահմանուած է):

ԴՐԱԿԻՑ, ա. Դրացի, նման. մերձաւոր, մօտաւոր:

ԴՐԱԿՈՆ(Ա)ՏԷՍ, գ. (կենդբ.) Վիշապաձուկն:

ԴՐԱԿՈՆՏԻԿՈՆ, գ. (հնք.) Եղնգնաքար:

ԴՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրացութիւն, մերձաւորութիւն, կցորդութիւն:

ԴՐԱՄ, գ. 1. Դրագմէ, դրաքմայ (ծանրութեան չափ): 2. Դահեկան, դենար, դինար, լումայ:

ԴՐԱՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Հարկահան: 2. Հարկատու:

ԴՐԱՆԴ, ԴՐԱՆԴԻ, գ. Բարաւոր (դռան չեմք՝ սեմ՝ շրջանակ):

ԴՐԱՍՏ, տե՛ս ԴՐԱԽՏ:

ԴՐԱՑԻ, տե՛ս ԴՐԱԿԻՑ:

ԴՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:

ԴՐԱՔՄԱՅ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):

ԴՐԳԱԼ, գ. Տարգալ, տրգալ:

ԴՐԴԱՒԵԼ, չբ. Կակազել, թոթովել:

ԴՐԴԵԼ, նբ. Դրդեցուցանել, գրգռել, սադրել, թելադրել, զարթուցանել, յարուցանել:
ԴՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴԵԼ:
ԴՐԴԻՉ, ա. Գրգռիչ, սադրիչ:
ԴՐԴՆՋԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԴՋԻՒՆ:
ԴՐԴՈՒԵԼ, նբ. Դրդուեցուցանել, խախտել, օցտել:
ԴՐԴՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴՈՒԵԼ:
ԴՐԴՋԻՒՆ, գ. Բարբաջ, բաջաղանք, չաղփաղփութիւն:
ԴՐԺԱԴԱՒ, ա. Նենգաւոր:
ԴՐԺԱՆՔ, գ. Դժրանք, դաւ, նենգութիւն:
ԴՐԺԵԼ, նբ. չբ. Դժրել, դաւել, խարդախել, նենգել, ժխտել, դարանել, անիրաւել, վնասել:
ԴՐԺՈՂ, տե՛ս ԴԺՐՈՂ:
ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրժութիւն, դըրժումն, դաւ, դաւաճանութիւն, դարանակալութիւն, նենգութիւն, խաբէութիւն, անիրաւութիւն:
ԴՐԺՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴՐԺՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴՐՆԴԻՒՆ, գ. Դղրդիւն, դոփիւն:
ԴՐՈՅԼ, գ. Դռնապան, փակակալ:
ԴՐՈՇՄ, գ. 1. Նիշ, նշան, կնիք, խարան, կիտուած, հետք, տիպ: 2. (եկեղց.) Օծումն: 3. Ձեռագիր, ստորագրութիւն: 4. Նշանակ, օրինակ:
ԴՐՈՇՄԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրութիւն, նշանագրութիւն:
ԴՐՈՇՄԵԼ, նբ. 1. Նշանագրել, արձանագրել, փորագրել, քանդակել, տպաւորել: 2. (եկեղց.) Օծանել: 3. Ստորագրել, կնքել:
ԴՐՈՇՄՈՒՄՆ, գ. Կնքումն, արձանագրութիւն:
ԴՐՈՒԱԳ կամ ԴՐՈՒԱԿ, գ. 1. Յօրինուած (որևէ բանի վրայ հիւսուած՝ քանդակուած՝ ամրացուած զարդ): 2. Գլուխ, հատուած:
ԴՐՈՒԱԳԵԼ, նբ. Պատել, յօրինել (դըրուագներով զարդարել):
ԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գովասանական, ներբողական: 2. Գովելի:
ԴՐՈՒԱՏԱՅԵՂՑ, ա. Գովելի (դըրուատանքով լի):
ԴՐՈՒԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԱՏԱՐԱՆ, ա. Դրուատական:
ԴՐՈՒԱՏԵԼ, նբ. Գովել, ներբողել, բարեբանել:
ԴՐՈՒԱՏԻՔ, գ. Դրուատ, դրուատանք, դրուատումն, գովեստ, գովանք, ներբողեան, բարեբանութիւն:
ԴՐՈՒԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիր (դրուած լինելը): 2. Կարգադրութիւն, դրումն (դրուած կարգ): 3. Շարադրութիւն, յօրինուած (խօսքի): 5. Խնդիր, առաջարկութիւն:
– ԴՐՈՒԹԵԱՄԲ. Դրիւ, դրական, ստացական:
ԴՐՈՒԺԱՆ, ա. Դրժող, խարդախ, նենգաւոր, չար:
ԴՐՈՒՄՆ, գ. Դրութիւն, օրինադրութիւն:
ԴՐՈՒՆԳԱՐ, գ. Հարիւրապետ:
ԴՐՈՒՍՏ, ի նախդրով՝ Ի ԴՐՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ:
ԴՐՍՈՎԵԼ, տե՛ս ԴՍՐՈՎԵԼ:
ԴՐՕՇ[1], գ. Նշան, դրօշակ:
ԴՐՕՇ[2], գ. Արձան, կուռք:
ԴՐՕՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատկերագործութիւն (կուռքերի արձաններ քանդակելը՝ լինելը):
ԴՐՕՇԱԾ, տե՛ս ԴՐՕՇՈՒԱԾ:
ԴՐՕՇԱԿ, գ. 1. Քղանցք, վերջաւոր: 2. տե՛ս ԴՐՕՇ[1]:
ԴՐՕՇԱԿԻՐ, ա. գ. Նշանակիր:
ԴՐՕՇԵԱԼ, ա. գ. Դիւաձոյլ, արձան, կուռք:
ԴՐՕՇԵԼ, նբ. Քանդակել, փորագրել (մանաւանդ՝ կուռքերի արձաններ):
ԴՐՕՇՈՒԱԾ, գ. Քանդակ, քանդուած: